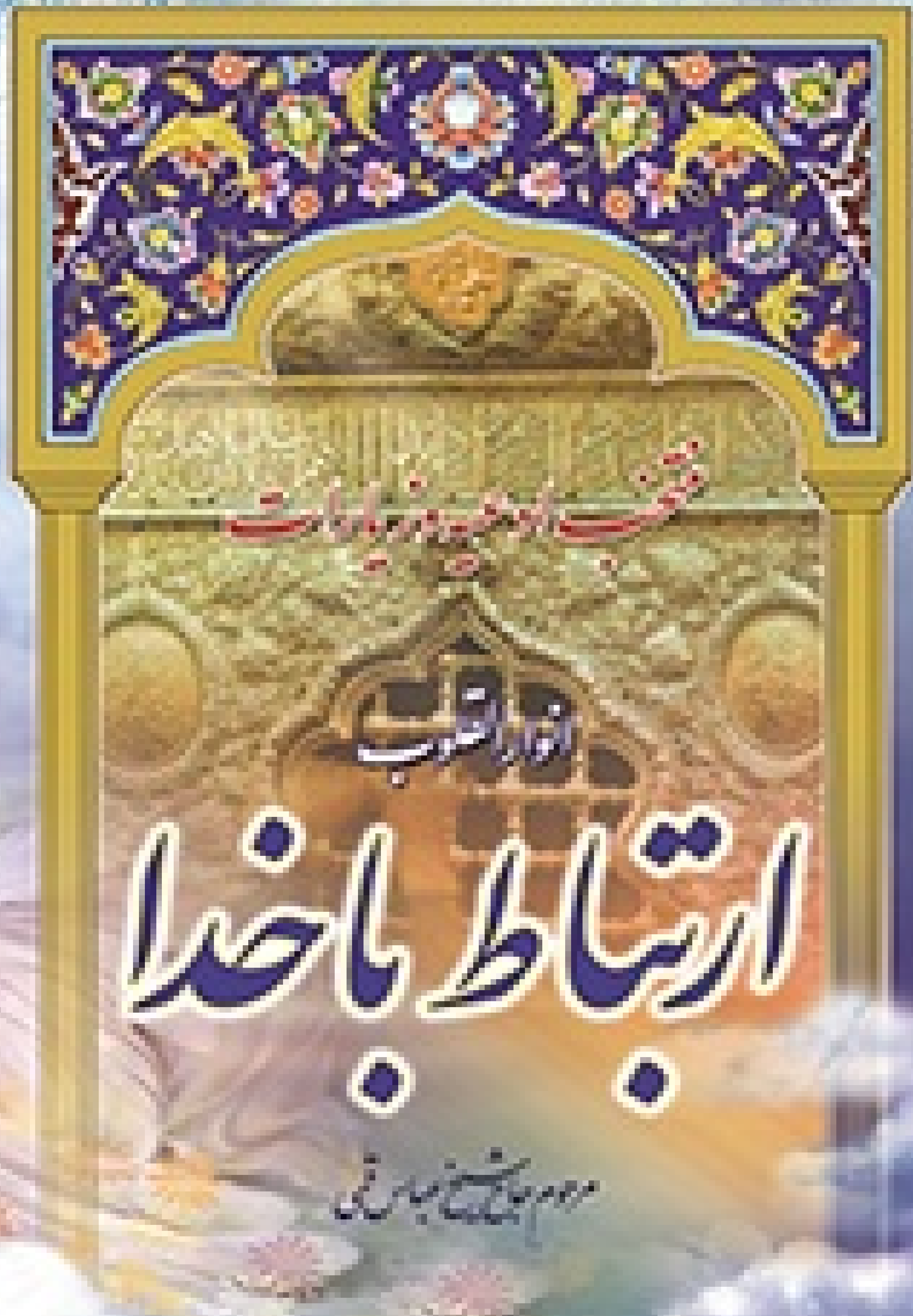

منتخب ادعیہ و زیارات
انوار القلوب
ارتباط با خدا

مشخصات کتاب

سرشناسه : قمی، عباس، 1319 - 1254

عنوان و نام پدیدآور : منتخب ادعیه: انوار القلوب

مشخصات نشر : قم: آستانه مقدسه قم، انتشارات زائر، 1382.

مشخصات ظاهری : 783 ص؛ 12 x17س م

شابک : 3-78-6401-964

وضعیت فهرست نویسی : فهرستنویسی قبلی

یادداشت : فارسی - عربی

یادداشت : این کتاب برگزیده ای از کتاب " مفاتیح الجنان " عباس قمی می باشد

یادداشت : فهرستنویسی براساس اطلاعات فیپا.

یادداشت : عنوان دیگر: انوار القلوب (منتخب ادعیه).

یادداشت : کتابنامه به صورت زیرنویس

عنوان دیگر : انوار القلوب (منتخب ادعیه).

عنوان دیگر : مفاتیح الجنان. برگزیده

عنوان دیگر : انوار القلوب (منتخب ادعیه)

موضوع : دعاها

موضوع : زیارتنامه ها

شناسه افزوده : آستانه مقدسه قم. انتشارات زائر

رده بندی کنگره : BP267/8/ق9م 7042121157 1382

رده بندی دیویی : 297/772

شماره کتابشناسی ملی : م 82-7051

ص: 1

اشاره

منتخب ادعیه

انوار القلوب

ص: 2

قمی، عباس، 1254 _ 1319.

منتخب ادعیه: انوار القلوب. -- قم: آستانه مقدسه قم، انتشارات زائر، 1382.

783ص.؛ 12 × 17سم ISBN 964-9401-78-3

فهرستنویسی براساس اطلاعات فیپا.

عنوان دیگر: انوار القلوب (منتخب ادعیه).

فارسی - عربی.

این کتاب برگزیده ای از کتاب «مفاتیح الجنان» عباس قمی می باشد.

کتابنامه به صورت زیرنویس.

1. دعاها. 2. زیارتنامه ها. الف. آستانه مقدسه قم. انتشارات زائر. ب. عنوان. ج. عنوان: مفاتیح الجنان. برگزیده. د. عنوان: انوار القلوب (منتخب ادعیه).

8/267BP772/297/ق9م7042121157

کتابخانه ملی ایران

1382

82م _ 7051

مشخصات کتاب

نام کتاب:انوار القلوب _ منتخب ادعیه

نویسنده:عباس قمی

ناشر:زائر _ آستانه مقدّسه قم

لیتوگرافی:اعتماد _ قم

چاپخانه:اعتماد _ قم

تیراژ:4000 نسخه

نوبت و سال چاپ:اول / بهار 1382

قیمت:1200 تومان

شابک:3-78-6401-964

مرکز پخش: قم _ میدان شهداء (چهار راه بیمارستان)

تلفن 7742519 _ ص. پ.: 3597 _ 37185

ص: 3

فهرست

ص: 6

بسمه تعالی

سخن ما:

«وَقالَ رَبُّکُمْ اُدْعُونِی أَستَجِبْ لَکُمْ إنَّ الَّذینَ یَسْتَکْبِرُونَ عَنْ عِبادَتی سَیَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ داخِرینَ».(1)

و پروردگار شما فرمود: بخوانید مرا تا جواب دهم به شما، آنان که از عبادت و بندگی من روی گردانی کردند به زودی (با ذلت و خواری) داخل جهنّم می گردند.

دعا یعنی خواستن چیزی به وسیله ی موجودی پست تر از موجود برتر، به جهت فروتنی و درماندگی.(2)

دعا روی آوردن بنده به سوی خداست، روی آوردن به

خدا یعنی روح عبادت و بندگی، اگر غایت از خلقت انسان، عبادت تعریف شده است «وَما خَلَقْتُ الجِنَّ وَالإِنْسَ

1- 1 _ غافر /60.
2- 1 _ ترجمه المراقبات، ج2، ص193.

إلاّ لِيَعْبُدُوْنَ»(1) جوهره این عبادت، روح و نشاط آن دعا می باشد. دعا گرایش انسان به مبدأ هستی، خواستن با عقیده و ایمان، مجذوب معبود شدن، پالایش دل از آلودگی ها، سیراب شدن از زلال چشمه ی معنویت و غیر او

را ندیدن است.

شهید مطهری قدس سره در کتاب «بیست گفتار» خود می فرماید: «دعا هم طلب است هم مطلوب، هم وسیله است و هم غایت، هم مقدّمه است و هم نتیجه. اولیای خدا هیچ چیزی را به اندازه ی دعا خوش نداشتند. همه ی خواهش های خویش و آرزوهای دل را با محبوب واقعی در میان می گذاشتند».

در دعا پرواز روح و جان آدمی به سوی خدا صورت می گیرد. حقّا دعا بال پرواز است، بال راز و نیاز همراه با حرکت و پویایی؛ از مهمترین وسایل نزدیکی عبد به معبود

ص: 12

1- 1 _ ذاریات /56.

و عاشق به معشوق حقیقی دعا است.

امام صادق علیه السلام می فرماید: «علیکم بالدّعاء فإنّکم لا تتقرّبون بمثله»(1) بر شما باد به دعا خواندن (خواستن از

خدا) به درستی که مانند دعا وسیله ی تقربی ندارید.

عبادت، بندگی، تلاش برای بجای آوردن عبادات و راز و نیاز با پروردگار عالم نه تنها کاهش دهنده ی نیروهای بدن نیست؛ بلکه تقویت کننده ی روح ایمان و عقیده است. موجب حرکت و خروش است. اهل دعا، اهل صبر و مقاومت و حرکتند.

در دنیای پر تلاطم و ظلمانی که، هزاران مانع درونی و بیرونی، انسان در حال رشد را تهدید می کند. این چراغ پر فروغ دعا و زمزمه های عارفانه است که موجب ایمنی و سلامت است. دعا بارقه ی امید در این عصر تمدن لجام گسیخته و فضای آلوده است.

1- 1 _ بحار الانوار، ج93، ص300.

چه زیبا فرموده اند که: «دعا اسلحه ی مؤمن است و ستون دین او».(1) امروز بشر با همه پیشرفتهای علمی و

مادی از نداشتن ارتباط با خداوند در اضطراب سختی بسر می برد.

پویایی برنامه های دینی به آن است که انسان را به سوی خدا راهنمایی می کند و دعا در آموزه های دینی ما دارای جایگاه بسیار ممتاز و برجسته ای است. به طوری که بخشی از درخواستهای بزرگ پیامبران در قرآن کریم در قالب دعا

آمده است و نماز که معراج مؤمن است و از آن موقعیت ویژه برخوردار است نیمی از آن را دعا تشکیل می دهد.

رهروان راه بندگی و عبودیت و نیایشگران درگاه الهی باید بدانند دعا دارای شرایط و آدابی است. ما در این مقال کوتاه به بعضی از شرایط آن اشاره می کنیم:

1 _ معرفت و شناخت نسبت به خدا: دعا کننده باید اول،

1- 1 _ بحار الانوار، ج93، ص288.

کسی را که از او چیزی می خواهد بشناسد: باید بر علم،

قدرت و مقدار توانایی درخواست شونده آگاهی داشته باشد؛ توجه داشته باشد که خدای متعال از هر بزرگی بزرگتر و از هر کریمی بزرگوارتر است پس از او _ که جز خیر و خوبی صادر نمی شود خیر و نیکی طلب نماید.

2 _ حسن ظنّ به خدا داشته باشد: در روایات باب دعا وارد شده است که: «خدا به قدر حسن ظنّ افراد به ایشان خیر و خوبی عنایت می کند». پس باید دعا کننده بر این

باور باشد که حاجت او برآورده شده است بدانگونه که خواسته های به هنگام راز و نیاز خویش را در خانه آماده ببیند و از تردید در این رابطه از بدگمانی نسبت به شمول عنایت و لطف حقتعالی به او بپرهیزد.

3 _ پاکی عقیده و عمل: خداوند استجابت دعا را تضمین فرموده است به شرط این که دعا کنندگان در عقیده و عمل دچار مشکل نباشند و از درستی و استواری در اعتقاد و

کردار برخوردار باشند ایمانشان راسخ و کردارشان پیراسته

ص: 15

از هر ناپاکی و تعدی و تجاوز به حق دیگران باشد و لذا انتظار استجابت دعای کسانی که به دیگران ظلم روا داشته باشند و یا غذای آنها حلال و درآمدشان پاک نباشد و یا بدزبان و زشت کردار و سرکش و ناپاک باشند... انتظاری بیهوده و نابجا خواهد بود.

دعا کننده باید دارای اعمال نیک باشد. دعا کردن بدون

عمل چون تیر انداختن بدون کمان است. دعایی که از قلب سخت و سنگین برآید به هدف اجابت نمی رسد.

4 _ صلوات بر پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم و آل پیامبر علیهم السلام : طبق آنچه از آیات و روایات به دست می آید صلوات امر بزرگی است و بزرگان فرموده اند از شئون ولایت است. یعنی: همانگونه که ایمان به ولایت و امامت داریم باید به امر دعا و صلوات هم ایمان داشته و التزام عملی خود را هم به آن

نشان دهیم.

دعای صلوات مستجاب شده است و لذا فرموده اند درخواستهای خود را به صلوات بپوشانید.

ص: 16

روح صلوات آن است که دعا کننده بداند اهل بیت علیهم السلام دارای مقام والایی هستند و ایشان واسطه های فیض و شفیعان درگاه الهی اند و خداوند متعال دعای کسی را می پذیرد که به آنها متوسل شود.

5 _ دعا کردن پیش از وقوع بلا: از آنجا که دعای قبل از بلا موجب پیشگیری می شود و انسان را از آثار سهمگین آن در امان نگه می دارد باید علاج بلا قبل از وقوع آن نمود. و لذا فرموده اند: «دعا هنگام سختی و بلا بهره کمی دارد». زمانی که انسان در سلامت و آسودگی است دعا کند و از خدا درخواست دفع بلاها و گرفتاریها آینده و بقای نعمت بر سلامت و آسودگی خاطر و آسایش وا نیست حاضر را

نماید.

6 _ در هنگام دعا حالت تضرّع داشتن: اظهار حالت درماندگی و نداری و بیچارگی و داشتن خضوع و خشوع قلبی در حال دعا، به صورتی که دست ها را بالا ببرد و با تن و جانی خاشع و خاضع در برابر خدای غنی مطلق به راز

و نیاز بپردازد و او را فراوان بخواند که در احادیث آمده است که خداوند متعال صدای بندگانی را که به دعا و

مناجات به سوی او بلند است بسیار دوست دارد. پس داشتن حالت تضرّع در دعا چه در حال ایستاده و یا نشسته بسیار مطلوب و در استجابت آن مؤثر است.

7 _ زمان و مکان دعا: خوب است که دعا کننده توجه داشته باشد در مکان مقدس و زمان مناسب دعا کند، مثلاً در مسجد و یا مشاهد مشرّفه ی ائمّه و اولیا دعا کند، و شب و روز جمعه را برای دعا انتخاب کند که از امام باقر علیه السلام

نقل شده است: «خداوند متعال در هر شب جمعه _ از اول شب تا آخر شب _ از فراز عرش خود ندا می کند که: «آیا مؤمنی نیست که پیش از طلوع فجر پیش من از گناهانش توبه کند...؟». و یا آمده است که «خداوند متعال برآوردن حاجات بنده ی مؤمنش را تا روز جمعه به تأخیر می اندازد».

8 _ توجه به معانی کلمات دعا: یعنی بداند و بفهمد چه

می گوید و چه می خواهد و در آنچه می گوید صادق باشد، هر چه بر زبان می آورد همراه با اعتقاد و عمل باشد. زیرا خدا به رازهای دل آگاه است.

از حالت غفلت و بی توجهی بپرهیزد و دقت تمام کند در معانی کلمات ادعیه ای که بر زبان جاری می سازد. چون اگر آنچه می گوید بدون توجه و ایمان و صداقت باشد مانند این می ماند که _ العیاذباللّه _ مولای خود و سرور خویش را

مسخره کرده باشد. دعا تنها ادای لفظ و صورت ظاهری الفاظ نیست بلکه این توجه به معانی و مضامین الفاظ نورانی است که باطن و روح دعا است و موجب تقرّب به درگاه الهی و ثواب و اجری عظیم می شود و رسیدن به معانی و مفاهیم کار دل است نه کار زبان تنها... .

مجموعه ی حاضر منتخبی از ادعیه ی مأثوره از اهل بیت علیهم السلام با عنوان «انوار القلوب» می باشد. که توسط

انتشارات زائر آستانه ی مقدّسه حضرت فاطمه ی معصومه علیهاالسلام به چاپ رسیده. امید است کلیه ی

ص: 19

خوانندگان گرامی بتوانند بهره کافی را از آن برده، امّت اسلامی و ناشر را نیز از دعای خیر خویش محروم نسازند.

و آخر دعوانا أن الحمد للّه رب العالمین.

انتشارات زائر

آستانه مقدّسه

ص: 20

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

یسآ 1 وَالْقُرْءآنِ الْحَکِیم 2 إِنَّکَ لَمِنَ الْمُرْسَلِینَ 3 عَلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ 4
تَنْزِیلَ الْعَزِیزِ الرَّحِیمِ 5 لِتُنْذِرَ

به نام خداوند بخشاینده مهربان

یس (1) سوگند به قرآن استوار (2) که تویی همانا از فرستادگان (3) بر
راهی راست (4) (این قرآن) فرستاده خداوند عزیز مهربان است (5) تا
بیم دهی قومی را که بیم داده نشدند پدران ایشان پس آنانند ناآگاهان

قَوْماً مَآ أُنْذِرَ آبَآؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ 6 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَی أَکْثَرِهِمْ فَهُمْ
لاَیُؤْمِنُونَ 7 إِنَّا جَعَلْنَا فِی أَعْناقِهِمْ

(6) همانا راست آمد سخن بر بیشتر ایشان، پس ایشان ایمان نمی آورند
(7) همانا نهادیم در گردنهای ایشان

ص: 21

زنجیرهایی که آن زنجیرها تا به چانه های ایشان پیوسته است و ایشان سردرهوا مانده و چشم برهم ننهند (8) همانا نهادیم پیش روی ایشان سدّی و از پشت سرشان سدّی پس پوشانیدیمشان پس ایشان نبینند (9) و یکسان است بر ایشان

چه بترسانیشان یا نترسانیشان ایمان نیارند (10) جز این نیست که می ترسانی آن را که پیروی ذکر کند و بترسد خدای مهربان را به نهان پس مژده ده او را به آمرزشی و مزدی گرامی (11) همانا ما زنده کنیم مردگان را و نویسیم آنچه پیش فرستادند و آثار

أَغْلاَلاً فَهِیَ إِلَی الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

8 وَجَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدّاً وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَأَغْشَیْنَاهُمْ فَهُمْ لاَ یُبْصِرُونَ 9
وَسَوَآءٌ عَلَیْهِمْ أَ أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لاَ یُؤْمِنُونَ 10 إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّکْرَ
وَخَشِیَ الرَّحْمنَ بِالْغَیْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَهٍ وَأَجْرٍ کَرِیمٍ 11 إِنَّا نَحْنُ نُحْیِ الْمَوْتی
وَنَکْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ

ایشان را و هر چیزی را فراهم کردیم در پیشوای آشکار (12) و بزن برای ایشان مَثَل یاران شهر [انطاکیه] را هنگامی که آمدند فرستادگانشان (13) هنگامی که فرستادیم به سوی آنان دو تن پس تکذیبشان کردند پس تقویت کردیم آنان را به سومینی پس گفتند همانا ماییم به سوی شما فرستادگان (14) گفتند نیستید شما جز مردمی مانند ما و نفرستاده است خدای مهربان چیزی را و نیستید شما جز دروغگویان (15) گفتند پروردگار ما داند ماییم هر آینه به سوی شما

فرستادگان (16) و نیست بر ما جز رساندن آشکار

وَكُلَّ شَيْ ءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِيآ إِمَامٍ مُبِينٍ 12 وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلاً أَصْحَابَ الْقَرْيَهِ إِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُونَ 13 إِذ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا

إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ 14 قَالُوا مَا أَ نْتُمْ إِلاَّ بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَ نْزَلَ الرَّحْمنُ مِنْ شَيْ ءٍ إِنْ أَ نْتُمْ إِلاَّ تَكْذِبُونَ 15 قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ 16 وَمَا عَلَيْنَا إِلاَّالْبَلاَغُ الْمُبِينُ (17) گفتند همانا به فال بد گرفتیم شما را اگر کوتاه نیایید هر آینه سنگسارتان کنیم و البته رسد شما را از ما شکنجه ای دردناک (18) گفتند فال بد شما همراه شما است آیا اگر یادآوری شوید

ص: 23

بلكه شماييد گروهى فزونى جويان (19) و آمد از دورترين جاى شهر مردى مى دويد گفت اى قوم من پيروى كنيد فرستادگان را (20) پيروى كنيد آنان را كه نخواهند از شما مزدى و ايشانند راه يافتگان (21) و چه شود مرا كه نپرستم آن را كه بيافريد مرا و به سوى او بازگردانيده شويد (22) آيا برگيرم

17 قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ
18 قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَ إِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَ نْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ 19 وَجَاءَ مِنْ
أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ 20 إِتَّبِعُوا مَنْ لاَ يَسْأَ
لُكُمْ أَجْراً وَهُمْ مُهْتَدُونَ 21 وَمَا لِىَ لاَ أَعْبُدُ الَّذِى

فَطَرَنِى وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ 22 أَأَتَّخِذُ مِنْ

جز او خدایی را که اگر خواهدم خدای مهربان به رنجی بی نیاز نگرداندم شفاعت ایشان به چیزی و نه رها سازندم (23) همانا من این هنگام در گمراهی آشکارم (24) همانا ایمان آوردم به پروردگار شما پس صدای مرا بشنوید (25) گفته شد به بهشت در آی گفت ای کاش قوم من می دانستند (26) که آمرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا از گرامی

داشتگان (27) و نفرستادیم بر قومش پس از او لشکری از آسمان و نبودیم فرستندگان (28) نبود آن جز

دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لاَ تُغْنِ عَنِّی شَفَاعَتُهُمْ شَیْئاً وَلاَ یُنْقِذُونِ 23
إِنِّی إِذاً لَفِی ضَلاَلٍ مُبِینٍ 24 إِنِّی آمَنْتُ

بِرَبِّکُمْ فَاسْمَعُونِ 25 قِیلَ ادْخُلِ الْجَنَّهَ قَالَ یَا لَیْتَ قَوْمِی یَعْلَمُونَ 26 بِمَا غَفَرَ
لِی رَبِّی وَجَعَلَنِی مِنَ الْمُکْرَمِینَ 27 وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَی قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا کُنَّا مُنْزِلِینَ 28 إِنْ کَانَتْ

یک خروش که ناگهان ایشانند مردگان (29) افسوس بر بندگان که نیایدشان از پیغمبری جز آنکه هستند

بدو استهزاءکنندگان (30) آیا ندیدند بسا نابود کردیم پیش از ایشان از قرنها که آنان به سوی ایشان باز نگردند (31) و هر آینه همگانند با هم نزد ما احضارشدگان (32) و آیتی برای ایشان زمین مرده است که زنده کردیمش و برون آوردیم از آن دانه ای که از آن می خورند (33) و نهادیم در آن باغهایی از خرمابُنها و انگورها

إِلاَّصَیْحَهً وَاحِدَهً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ 29 یَا حَسْرَهً عَلَی الْعِبَادِ مَا یَأْتِیهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلاَّ کَانُوا بِهِ یَسْتَهْزِئُونَ 30 أَ لَمْ یَرَوْا کَمْ أَهْلَ_کْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَیْهِمْ لاَیَرْجِعُونَ 31 وَإِنْ کُلٌّ لَمَّا جَمِیعٌ لَدَیْنَا مُحْضَرُونَ 32 وَ آیَهٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَیْتَهُ

أَحْیَیْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبّاً فَمِنْهُ یَأْکُلُونَ 33 وَجَعَلْنَا فِیهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِیلٍ وَأَعْنَابٍ

ص: 26

و بشکافیم در آن از چشمه ها (34) تا خوردند از میوه آن و آنچه بساختنش دستهای ایشان پس آیا سپاس نگزارند (35) منزه است آنکه آفرید جفتها را همگی از آنچه می رویاند زمین و از خود ایشان و آنچه نمی دانند (36) و آیتی برای ایشان شب است که برکَنیم از آن روز را

ناگهان ایشان به تاریکی درآیند (37) و خورشید روان است سوی آرامگاهی برایش این است اندازه نهادن عزتمند دانا (38) و ماه را گردانیدیم منزلهایی

وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ 34 لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلاَ يَشْكُرُونَ 35

سُبْحَانَ الَّذِی خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لاَيَعْلَمُونَ 36 وَ آيَهٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ 37 وَالشَّمْسُ تَجْرِی لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذلِکَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ 38 وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى تا بازگشت چون شاخه خرماکهن (خشکیده) (39) نه مهر را

سزد که به ماه رسد و نه شب است پیشی گیرنده بر روز و هر کدامند در گردونه شناوران (40) و آیتی است برای ایشان آنکه ما سوار کردیم نژاد انسان را در کشتی انباشته (41) و آفریدیم برای ایشان از نمونه آن، آنچه را سوار شوند (42) و اگر خواهیم غرقشان سازیم تا نه فریادرسی ایشان را باشد و نه رهانیده شوند (43) جز رحمتی از ما و کامیابی تا زمانی (44) و هنگامی که گفته شود بدیشان بترسید

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ 39 لاَ الشَّمْسُ يَنْبَغِی لَهَا أَنْ تُدْرِکَ الْقَمَرَ وَلاَ اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِی فَلَكٍ يَسْبَحُونَ 40 وَ آيَهٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فی الْفُلْكِ الْمَشْحُون 41 وَخَلَقْنا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ

مَايَرْكَبُونَ 42 وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلاَ صَرِيخَ لَهُمْ وَلاَ هُمْ يُنْقَذُونَ 43 إِلاَّ رَحْمَهً مِنَّا وَمَتَاعاً إِلَی حِينٍ 44 وَإِذا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا

آنچه را پیش روی شما و آنچه پشت سر شما است شاید شما رحم کرده شوید (45) و نمی آیدشان از آیتی از آیتهای پروردگارشان مگر هستند از آن روی گردانان (46) و هنگامی که گفته شود بدیشان دهید از آنچه روزیتان داده است خدا گویند

آنان که کفر ورزیدند بدانان که ایمان آوردند آیا خورانیم آنان را اگر می خواست خدا می خورانیدش نیستید شما مگر در گمراهی آشکار (47) و گویند چه هنگام است این وعده اگر هستید راستگویان (48) ننگرند (چشم به راه نیستند) جز یک خروش

مَا بَیْنَ أَیْدِیکُمْ وَمَا خَلْفَکُمْ لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُونَ

45 وَمَا تَأْتِیهِمْ مِنْ آیَهٍ مِنْ آیَاتِ رَبِّهِمْ إِلاَّکَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِینَ 46 وَإِذَا قِیلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَکُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِینَ کَفَرُوا لِلَّذِینَ آمَنُوا أَ نُطْعِمُ مَنْ لَوْ یَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَ نْتُمْ إِلاَّ فِی ضَلاَلٍ مُبِینٍ 47 وَیَقُولُونَ مَتَی هذَا الْوَعْدُ إِنْ کُنْتُمْ صَادِقِینَ 48 مَا یَنْظُرُونَ إِلاَّ صَیْحَهً

ص: 29

که بگیردشان در حالی که ایشان با هم ستیزه کنان (49) پس نتوانند وصیت گذاردنی و نه به سوی خاندان خویش باز گردند (50) و دمیده شد در صور که ناگاه ایشان از گورها به سوی پروردگار خویش باز گردند (51) گویند وای بر ما که برانگیخت ما را از خوابگاه ما این است آنچه وعده داد خداوند مهربان و راست گفتند فرستادگان (52) نبود آن جز یک خروش که ناگهان ایشانند همگان با هم نزد ما

احضارشدگان (53) پس امروز نه ستم شود به کسی

وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ 49 فَلاَيَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلاَ إِلَى أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ 50 وَنُفِخَ فِى الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ 51

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هذَا مَاوَعَدَ الرَّحْمنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ 52
إِنْ كَانَتْ إِلاَّ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ 53 فَالْيَوْمَ لاَ تُظْلَمُ
نَفْسٌ

چیزی و نه پاداش داده شوید جز آنچه بودید می کردید (54) همانا یاران بهشت امروز در کار کامرانند (55) آنان و همسرانشان در سایه هایی

بر اریکه هایند تکیه کنندگان (56) آنان را است در آن میوه و آنان را است در آن هرچه می خواهند (57) سلامی است گفتاری از پروردگار مهربان (58) و جدا شوید امروز ای گنهکاران (59) آیا پیمان نگرفتم از شما ای بنی آدم که نپرستید شیطان را که او شما را است

شَیْئاً وَلاَ تُجْزَوْنَ إِلاَّ مَا کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ 54 إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّهِ الْیَوْمَ فی شُغُلٍ فَاکِهُونَ 55 هُمْ وَأَزْواجُهُمْ فِی ظِلاَلٍ عَلَی الْاَءرَائِکِ مُتَّکِئُونَ 56 لَهُمْ فِیهَا فَاکِهَهٌ وَلَهُمْ مَا یَدَّعُونَ 57 سَلامٌ قَوْلاً مِنْ رَبٍّ رَحِیمٍ 58 وَامْتَازُوا الْیَوْمَ أَیُّهَا الْمُجْرِمُونَ 59 أَ لَمْ أَعْهَدْ إِلَیْکُمْ یَا

بَنِیآدَمَ أَنْ لاَّ تَعْبُدُوا الشَّیْطَانَ إِنَّهُ لَکُمْ

دشمنی آشکار (60) و آنکه مرا پرستید این است راه راست (61) و هر آینه گمراه ساخت از شما گروهی بسیار را آیا نبودید به خرد یابید (62) این است دوزخی که بودید وعده داده می شدید (63) درآیید در آن امروز بدانچه بودید ناسپاسی می کردید (64) امروز مُهر نهیم بر دهانهای ایشان و سخن گویند با ما دستهای ایشان و گواهی دهند پاهای ایشان بدانچه بودند

فراهم می کردند (65) و اگر می خواستیم می گرفتیم بر دیدگان ایشان پس سبقت گرفتند به سوی راه ولی کجا بینند

عَدُوٌّ مُبِینٌ 60 وَأَنِ اعْبُدُونِی هذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِیمٌ 61 وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْکُمْ جِبِلاًّ کَثِیراً أَفَلَمْ تَکُونُوا تَعْقِلُونَ 62 هذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِی کُنْتُمْ تُوعَدُونَ 63 إِصْلَوْهَا الْیَوْمَ بِمَاکُنْتُمْ

تَکْفُرُونَ 64 الْیَوْمَ نَخْتِمُ عَلَی أَفْواهِهِمْ وَتُکَلِّمُنَا أَیْدِیهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا کَانُوا یَکْسِبُونَ 65 وَلَوْنَشَاءُ لَطَمَسْنَاعَلَی أَعْیُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّی یُبْصِرُونَ 66 وَلَوْ (66)

ص: 32

(66)و اگر می خواستیم هر آینه مسخ می کردیم ایشان را با فرمانروائیشان پس نتوانند رفتن را و نه بازگردند (67) و هر که را سالمند گردانیم بکاهیمش در آفرینش آیا به خرد نیابند (68) و

نیاموختیم بدو شعر را و نسزد او را نیست او جز یادآوری و قرآنی آشکار (69) تا بترساند آن را که زنده است و فرود آید سخن بر کافران (70) آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخت دستهای ما چهارپائی پس ایشانند آنها را دارندگان (71) و رام کردیم آنها را برای ایشان پس از آنها است سواری ایشان و از آنها می خورند (72) و برای

نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَی مَکَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِیّاً وَلاَ یَرْجِعُونَ 67 وَمَنْ
نُعَمِّرْهُ نُنَکِّسْهُ فی الْخَلْقِ أَفَلاَیَعْقِلُونَ 68 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا یَنْبَغِی لَهُ إِنْ
هُوَ إِلاَّذِکْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِینٌ 69 لِیُنْذِرَ مَنْ کَانَ حَیّاً وَیَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَی الْکَافِرِینَ 70
أَوَلَمْ یَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَیْدِینَا أَنْعَاماً فَهُمْ لَهَا مَالِکُونَ 71

وَذَ لَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَکُوبُهُمْ وَمِنْهَا یَأْکُلُونَ

ص: 33

ایشان است در آنها سودهایی و آبشخورها پس آیا سپاس نگزارند (73) و
بگرفتند جز از خدا خدایانی شاید ایشان شوند (74) نتوانندشان یاری کردن
و ایشانند آنان را لشکری فراخواندگان (75) پس اندوهگین نسازدت سخن
ایشان همانا دانیم آنچه را نهان دارند و آنچه پدیدار کنند (76) آیا ندیده
است انسان که ما آفریدیمش از چکه آبی پس ناگهان او است دشمنی

آشکار (77) و بزد برای ما مَثلی و فراموش کرد آفرینش خود را که زنده
کند استخوانها را حالی که آنهایند پوسیده (78) بگو زنده کند

72 وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلاَيَشْكُرُونَ 73 وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّهِ آلِهَةً
لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ 74 لاَ يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ

لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ 75 فَلاَيَحْزُنْکَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ 76
أَوَ لَمْ يَرَ الْإِنْسانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ 77 وَضَرَبَ لَنَا
مَثَلاً وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِی الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ 78 قُلْ

آنها را آنکه پدید آورد آنها را نخستین بار و او است به هر آفرینشی دانا (79) آنکه پدیدار نمود برای شما از درخت سبز آتشی پس

ناگهان شمایید از آن فروزندگان (80) آیا نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را توانا بر آنکه بیافریند مانند آنها را بلی و اوست آفریننده دانا (81) جز این نیست کار او گاهی که خواهد چیزی را که بدو گوید بشو پس می شود (82) پس منزه است آنکه به دستش پادشاهیهای همه چیز است و به سوی او بازگردانیده شوید (83)

يُحْيِيهَا الَّذِی أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّهٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ 79 الَّذِی جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَاراً فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ 80 أَوَ لَيْسَ الَّذِی خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَیأَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَی وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ 81 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئاً أَنْ يَقُولَ

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ 82 فَسُبْحَانَ الَّذِی بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَیْ ءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ 83 .

ص: 35

سورهُ اَلرَّحمنِ

به نام خداوند بخشاینده مهربان

خدای مهربان (1) بیاموخت قرآن (2) بیافرید انسان (3) بیاموخت او را
بیان (4) مهر و ماه به شمارند (5) و ستاره و

درخت سجده کنانند (6) و آسمان را برافراشت و بنهاد ترازو را (7) که
سرکشی نکنید در سنجش (8) و بپا دارید سنجش را به داد و نکاهید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

الرَّحْمنُ 84 عَلَّمَ الْقُرْآنَ 85 خَلَقَ الاْءِنْسَانَ 86 عَلَّمَهُ الْبَیَانَ 87 الشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ 88 وَالنَّجْمُ والشَّجَرُ یَسْجُدَانِ 89 وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ
الْمِیزَانَ 90 أَلاَّ تَطْغَوْا فِی الْمِیزَانِ 91 وَأَقِیمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلاَ تُخْسِرُوا
ص: 36

سنجش را (9) و زمین را بنهاد برای جهانیان (10) در آن

است میوه و خرمابُن دارنده شکوفه ها (11) و دانه دارنده برگ و خوشبو (12) پس کدام نعمتهای پروردگارتان را شما تکذیب می کنید (13) آفرید انسان را از گِل خشکی ماند سفال پخته (14) و آفرید پری را از آمیخته از آتش (15) پس به کدامین نعمتهای پروردگارتان شما تکذیب می کنید (16) پروردگار خاوران و پروردگار باختران (17) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید

الْمِیزانَ 92 وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ 93 فِیهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ 94 وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّیْحَانُ 95 فَبِأَیِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 96 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ 97 وَخَلَقَ الْجَانَّ

مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ 98 فَبِأَیِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 99 رَبُّ الْمَشْرِقَیْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَیْنِ 100 فَبِأَیِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ص: 37

(18) آمیخت دو دریا را بهم رسنده (19) که میان آنها است فاصله تا ستم نکنند (20) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (21) بیرون آید از آنها مروارید و مرجان (22) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (23) و او

راست روندهای برافراشته در دریا مانند کوهها (24) پس آیا می کنید به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (25) آنچه بر آن است نابود شود (26) و بجای ماند روی پروردگار تو دارای مهتری و بزرگواری (27) پس آیا به کدامین

101 مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ یَلْتَقِیَانِ 102 بَیْنَهُمَا

بَرْزَخٌ لاَ یَبْغِیَانِ 103 فَبِأَیِّ آلاَءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ 104 یَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ 105 فَبِأَیِّ آلاَءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ 106 وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِی الْبَحْرِ کَالاْءَعْلاَمِ 107 فَبِأَیِّ آلاَءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ 108 کُلُّ مَنْ عَلَیْهَا فَانٍ 109 وَیَبْقَی وَجْهُ رَبِّکَ ذُو الْجَلاَلِ وَالاْءِکْرَامِ 110 فَبِأَیِّ

نعمتهای تکذیب می کنید (28) پُرسندش آنان که در آسمانها و زمینند هر روزی او در کاری است (29) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (30) زود است بپردازیم به شما ای سنگینان (31) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (32) ای گروه جن و انس اگر توانستید درون روید از اطراف آسمانها و زمین پس بروید نمی روید جز به فرمانروایی (33) پس آیا

به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید

آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 111 يَسْأَ لُهُ مَنْ فِى السَّمـٰوَاتِ وَالْاٴَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِى شَأْنٍ 112 فَبِأَىِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 113 سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَ يُّهَا الثَّقَلاَنِ 114 فَبِأَىِّ آلاَءِ

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 115يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاٌِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّموَاتِ وَالْاٴَرْضِ فَانْفُذُوا لاَ تَنْفُذُونَ إِلاَّبِسُلْطَانٍ 116 فَبِأَىِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (34) ریخته شود بر شما شراره از آتش و مس پس یاری نشوید (35) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (36) تا گاهی که بشکافد اسمان پس گردد گلی رنگ

چون روغن روان (37) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (38) پس آن روز پرسش نشود از گناهش آدمی و نه پری (39) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (40) شناخته شود گناهکاران به نشانیشان پس گرفته شوند به پیشانیها و قدمها (41) پس آیا به کدام

117 يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ

فَلاَ تَنْتَصِرَانِ 118 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 119 فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ
وَرْدَةً كَالدِّهَانِ 120 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 121 فَيَوْمَئِذٍ لاَ يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ
إِنْسٌ وَلاَ جَانٌّ 122 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 123 يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيَماهُمْ
فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِى وَالاْءَقْدَامِ 124 فَبِأَيِّ

نعمتهای پروردگار شما تكذيب می كنيد (42) اين است دوزخی كه تكذيب می كردند بدان گناهكاران (43) گردش كنند ميان آن و ميان آب جوشانی گرم (44) پس آيا به كدامين نعمتهای پروردگار شما تكذيب می كنيد (45) و برای آنكه بترسد از جايگاه پروردگار دو بهشت است (46) پس آيا به كدامين نعمتهای پروردگار شما تكذيب می كنيد (47) دارندگان شاخسارها (48) پس آيا به كدامين نعمتهای پروردگار شما تكذيب می كنيد (49) در آنها است دو چشمه جاری شونده (50) پس آيا به

کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (51) در آنها است از هر میوه

آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 125 هذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ 126 يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ 127 فَبِأَیِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 128 وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ

129 فَبِأَیِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 130 ذَوَاتَا أَفْنَانٍ 131 فَبِأَیِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 132 فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ 133 فَبِأَیِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 134 فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَهٍ دو جفت (52) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (53) تکیه کنندگان بر جامه های خواب که آسترهای آنها است از استبرق و میوه دو بهشت است نزدیک (54) پس آیا به کدامین

نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (55) در آنها است کوته چشمانی
که نیامیخته است آه می پیش از ایشان و نه پری (56) پس آیا به کدامین
نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (57) گویا آنانند یاقوت و مرجان
(58) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (59) آیا
هست پاداش نکوکاری

زَوْجَانِ 135 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 136 مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ
إِسْتَبْرَقٍ وَجَنا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ 137 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 138 فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ
الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلاَ جَانٌّ 139 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 140
كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ 141 فَبِأَيِّ آلاَءِ

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 142 هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ

جز نکوکاری (60) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (61) و نزدیک آنها است دو بهشت (62) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (63) سبز سیاه فام (64) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (65) در آنها است دو چشمه جوشان (66) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (67) در آنها است میوه و خرمابنی و اناری (68)

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (69) در آنها است نکو زنانی زیبایان (70) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما

إِلاَّ الْإِحْسَانُ 143 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 144 وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ 145 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 146 مُدْهَامَّتَانِ 147 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 148 فِيهِمَا

عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ 149 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 150 فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ 151 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ 152 فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ 153 فَبِأَيِّ آلاَءِ رَبِّكُمَا

تکذیب می کنید (71) سفید پوستانی بازداشته در سراپرده ها (72) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (73) نیامیخته است با آنان آدمی پیش از ایشان و نه پری (74) پس آیا به کدامین

نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (75) تکیه کنندگان بر بالشهای سبز و زرتارهای نکو (زیبا) (76) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (77) فرخنده باد نام پروردگار تو، خداوند شکوه و احترام (78)

تُکَذِّبَانِ 154 حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِی الْخِیَامِ

155 فَبِأَیِّ آلاَءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ 156 لَمْ یَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلاَ جَانٌّ 157
فَبِأَیِّ آلاَءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ 158 مُتَّکِئِینَ عَلَی رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِیٍّ حِسَانٍ 159
فَبِأَیِّ آلاَءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ 160 تَبَارَکَ اسْمُ رَبِّکَ ذِی الْجَلاَلِ وَالْإِکْرَامِ 161

سورةُ الواقعَهِ

به نام خداوند بخشاینده مهربان

گاهی که فرود آید فرودآینده آی (1) نیست فرود آمدنش را دروغی (2) فروآرنده و بالابرنده (3) گاهی که بلرزد زمین لرزیدن (4) و رانده شوند کوهها راندنی (5) پس گردند گردی پراکنده (6) و شوید گروههای سه گانه (7)

پس یاران راست چیست یاران راست (8) و یاران چپ چیست یاران

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَهُ 162 لَیْسَ لِوَقْعَتِهَا کَاذِبَهٌ 163 خَافِضَهٌ رَافِعَهٌ 164 إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ

رَجّاً 165 وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسّاً 166 فَکَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثّاً 167 وَکُنْتُمْ أَزْوَاجاً ثَلاَثَهً 168 فَأَصْحَابُ الْمَیْمَنَهِ مَا أَصْحَابُ الْمَیْمَنَهِ 169 وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَهِ مَا أَصْحَابُ

ص: 45

چپ (9) و پیش آهنگان پیشی گیرندگانند (10) آنانند نزدیک شوندگان (11) در بهشتهای نعمتها (12) پاره ای از پیشینیان (13) و

اندکی از آیندگان (14) بر تختهای بافته (15) تکیه کنندگان بر آنها روی به روی (16) بگردند بر ایشان پسرانی جاودانان (17) با جامها و صراحیها و جامی از باده ای نمایان (18) نه دردسر گیرند از آن و نه از آن خِرَد افتند (19) و میوه ای از آنچه برگزینند

الْمَشْأَمَهِ 170 وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ 171 أُولئِکَ الْمُقَرَّبُونَ 172 فِی جَنَّاتِ النَّعِیمِ 173 ثُلَّهٌ مِنَ الْأَوَّلِینَ 174 وَقَلِیلٌ مِنَ الْآخِرِینَ 175 عَلَی سُرُرٍ مَوْضُونَهٍ 176 مُتَّکِئِینَ عَلَیْهَا مُتَقَابِلِینَ 177 یَطُوفُ عَلَیْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ 178 بِأَکْوابٍ وَأَبَارِیقَ وَکَأْسٍ مِنْ مَعِینٍ 179 لاَ یُصَدَّعُونَ عَنْهَا

وَلاَیُنْزِفُونَ 180 وَفَاکِهَهٍ مِمَّا یَتَخَیَّرُونَ

(20) و گوشت مرغی از آنچه هوس کنند (21) و زنان سفیداندام فراخ چشمان (22) مانندگان مروارید پوشیده (23) پاداشی بدانچه بودند می کردند (24) نشنوند در آن بیهُوده و نه گناه بستن را (25) جز گفتار سلامی سلامی (26) و یاران راست چه یاران راست (27) زیر درخت سدری بی خار (28)

و موردی به هم پیچیده (29) و سایه ای شکیده (30) و آبی ریزان (31) و میوه ای فراوان (32)

181 وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ 182 وَحُورٌ عِينٌ 183 كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ 184 جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 185 لاَ يَسْمَعُونَ

فِيهَا لَغْواً وَلاَ تَأْثِيماً 186 إِلاَّ قِيلاً سَلاَماً سَلاَماً 187 وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ 188 فِی سِدْرٍ مَخْضُودٍ 189 وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ 190 وَظِلٍّ مَمْدُودٍ 191 وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ 192 وَفَاكِهَهٍ كَثِيرَهٍ 193

نابریده و نه بازداشته (33) و زنانی افراشته (بلندبالا) (34) همانا ما پدید آوردیمشان پدید

آوردنی (35) پس گردانیدیمشان شُوی نادیدگانی (36) شوهر دوستانی همسالانی (37) برای یاران راست (38) گروهی از پیشینیان (39) و گروهی از بازماندگان (40) و یاران چپ چه یاران چپ (41) در آتشی سوراخ کننده و آبی جوشان (42) و سایه ای از دود (43) نه خنک و نه گرامی (44) همانا ایشان بودند پیش از این

لاَمَقْطُوعَهٍ وَلاَ مَمْنُوعَهٍ 194 وَفُرُشٍ مَرْفُوعَهٍ 195 إِنَّا أَنْشَأْناهُنَّ إِنْشَاءً 196 فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَاراً 197 عُرُباً أَتْرَاباً 198 لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ 199 ثُلَّهٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ 200 وَثُلَّهٌ مِنَ الْآخِرِينَ 201 وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ 202 فِی

سَمُومٍ وَحَمِیمٍ 203 وَظِلٍّ مِنْ یَحْمُومٍ 204 لاَ بَارِدٍ وَلاَ كَرِیمٍ 205 إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذلِكَ

ص: 48

هوسرانان (45) و بودند اصرار می ورزیدند بر گناه (یا پیمان شکنی) بزرگ (46) و بودند می گفتند آیا گاهی که مردیم و شدیم خاکی و استخوانهایی آیا ماییم برانگیختگان (47) آیا و پدران ما پیشینیان (48) بگو همانا پیشینیان و پسینیان (49) گرد آورده شوند به سوی وعده گاه روزی

دانسته (50) سپس همانا شما از گمرهان تکذیب کنندگان (51) همانا خورنده اید از درختی از زقوم (52) پس آکنده اید از آن شکمها را (53) پس آشامنده اید بر آن

مُتْرَفِينَ 206 وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ 207 وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا

تُرَاباً وَعِظَاماً أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ 208 أَوَ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ 209 قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ 210 لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ 211 ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ 212 لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ 213 فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ 214 فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ

از آب جوشان (54) پس نوشیده اید نوشیدن اشتران تشنگی زده

(55) این است پیشکش ایشان روز دین (56) ما آفریدیمتان پس چرا تصدیق نمی کنید (57) آیا دیدید آنچه را می ریزید (آب منی) (58) آیا شما می آفریدش یا ماییم آفرینندگان (59) ما نهادیم میان شما مرگ را و نیستیم پیشی گرفته شدگان (60) بر آنکه تبدیل کنیم مانندگان شما را و پدید آوریمتان در آنچه نمی دانید (61) و همانا دانستید پیدایش نخستین را پس چرا یادآور نشوید

مِنَ الْحَمِیمِ 215 فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِیمِ 216 هذَا نُزُلُهُمْ یَوْمَ الدِّینِ 217 نَحْنُ خَلَقْنَاکُمْ فَلَوْلاَ تُصَدِّقُونَ 218 أَفَرَأَیْتُمْ مَاتُمْنُونَ 219 أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ 220 نَحْنُ قَدَّرْنَا بَیْنَکُمُ الْمَوْتَ

وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِینَ 221 عَلی أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَکُمْ وَنُنْشِئَکُمْ فِی مَا لاَ تَعْلَمُونَ 222 وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الأُولَی فَلَوْلاَ تَذَکَّرُونَ

(62) آیا پس دیدید آنچه را می کارید (63) آیا شما کشتش کنید یا ماییم
کشت آوران (64) اگر خواهیم گردانیمش خشک پس بمانید زمزمه کنان
(65) که ماییم زیانکاران (66) بلکه ماییم ناکامان (67) آیا

پس دیدید آبی را که نوشید (68) آیا شما فرودش آوردید از ابر یا ماییم
فرودآورندگان (69) اگر میخواستیم می گردانیدیمش تلخ کام پس چرا
سپاس نگزارید (70) آیا دیدید آتشی را که افروزید (71) آیا

223 أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ 224 أَ أَ نْتُمْ

تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ 225 لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَاماً فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ
226 إِنَّا لَمُغْرَمُونَ 227 بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ 228 أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِى
تَشْرَبُونَ 229 أَ أَ نْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ 230 لَوْ نَشَاءُ
جَعَلْنَاهُ أُجَاجاً فَلَوْلاَ تَشْكُرُونَ 231 أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِى تُورُونَ 232 أَأَنْتُمْ

ص: 51

شما پدید آوردید درختش را یا ماییم پدیدآرندگان (72) ما گردانیمش یادآوری و بهره ای برای نیازمندان (73) پس تسبیح گوی به نام پروردگار بزرگ خود (74) پس سوگند نخورم به فرودگاه های ستارگان (75) و همانا آن است سوگندی اگر بدانید گران (76) همانا آن است قرآن گرامی (77) در نامه ای پوشیده (78) دست بدان نسایند جز پاک شدگان (79) فرستادنی از پروردگار جهانیان (80) پس

آیا بدین داستان شمایید چاپلوسان (81) و قرار دهید

أَنْشَأْ تُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ 233 نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذكِرَةً وَمَتَاعاً لِلْمُقْوِينَ 234 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّکَ الْعَظِيمِ 235 فَلاَ أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ 236 وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ

عَظِيمٌ 237 إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٍ 238 فِی كِتَابٍ مَكْنُونٍ 239 لاَ يَمَسُّهُ إِلاَّ الْمُطَهَّرُون 240 تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ 241 أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَ نْتُمْ مُدْهِنُونَ 242 وَتَجْعَلُونَ

ص: 52

روزی خود را که تکذیب کنید (82) پس چرا گاهی که رسد به گلوگاه (83) و شمایید آن هنگام نگرانان (84) و ماییم نزدیکتر بدو از شما

ولیکن نبینید (85) پس چرا اگر هستید شما ناکیفرشدگان (86) بازش گردانید اگر هستید راستگویان (87) پس اگر بود از نزدیک شوندگان (88) پس آرامش و روزیی و بهشت نعمت (89) و اما اگر بود از یاران راست (90) پس سلامی تو را از یاران

رِزْقَکُمْ أَنَّکُمْ تُکَذِّبُون 243 فَلَوْلاَ إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ 244 وَأَ نْتُمْ حِینَئِذٍ تَنْظُرُونَ 245 وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَیْهِ مِنْکُمْ وَلکِنْ لاَ تُبْصِرُونَ 246 فَلَوْلاَ إِنْ کُنْتُمْ غَیْرَ مَدِینِینَ 247 تَرْجِعُونَهَاإِنْ کُنْتُمْ صَادِقِینَ 248 فَأَمَّا إِنْ کَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِینَ 249 فَرَوْحٌ وَرَیْحَانٌ وَجَنَّهُ نَعِیمٍ 250 وَأَمَّا إِنْ کَانَ مِنْ أَصْحَابِ

الْیَمِین 251 فَسَلامٌ لَکَ مِنْ أَصْحَابِ

ص: 53

راست (91) و اما اگر بود از تکذیب کنندگان گمراهان (92) پس پیشکشی
از آب جوشان (93) و چشیدن دوزخ (94) همانا این است حقّ یقین (95)
پس تسبیح گوی به نام پروردگار خود که بزرگ است (96)

الْیَمِینِ 252 وَأَمَّا إِنْ کَانَ مِنَ الْمُکَذِّبِینَ

الضَّالِّینَ 253 فَنُزُلٌ مِنْ حَمِیمٍ 254 وَتَصْلِیَهُ جَحِیمٍ 255 إِنَّ هذَا لَهُوَ حَقُّ
الْیَقِین 256 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّکَ الْعَظِیمِ 257 .

سُوْرَهُ الجُمُعَهِ

به نام خداوند بخشاینده مهربان

تسبیح گوید خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است پادشاه بزرگ عزتمند حکیم (1) او است آنکه برانگیخت در ناخوانان پیمبری را از ایشان بخوانند بر ایشان آیتهای او را و پاک سازد ایشان را و بیاموزدشان کتاب و حکمت را و اگرچه بودند پیش از آن همانا در گمراهی آشکار

(2) و دیگران از ایشان که هنوز نپیوستند بدانان

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

يُسَبِّحُ لِلّهِ مَا فِی السَّموَاتِ وَمَا فِی الْاَءَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ 258 هُوَ

الَّذِی بَعَثَ فِی الْأُمِّيِّينَ رَسُولاً مِنْهُمْ يَتْلُواْ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِی ضَلاَلٍ مُبِينٍ 259 وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ

ص: 55

و او است عزتمند حکیم (3) این است فضل خدا دهدش به هر که خواهد و خدا دارای فضلی است بزرگ (4) مَثَل آنان که بار شدند تورات را سپس برنداشتندش

مانند خر است که بردارد کتابهایی زشت است مَثَل گروهی که تکذیب کردند آیتهای خدا را و خدا رهبری نکند گروه ستمگران را (5) بگو ای آنان که جهود شدید اگر پندارید که شما دوستان خدایید جز مردم پس آرزو کنید مرگ را اگر

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ 260 ذلِكَ فَضْلُ اللّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ 261 مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرِيةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَاراً بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللّهِ وَاللّهُ لاَ يَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ 262 قُلْ يَا أَ يُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَ نَّكُمْ أَوْ لِيَاءُ

لِلّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ

هستید راستگویان (6) و آرزو نکنندش هرگز بدانچه پیش آورده است دستهای آنان و خدا دانا است به ستمگران (7) بگو همانا مرگی که گریزانند از آن پس همانا رسنده است به شما سپس بازگردانیده شوید به سوی دانای نهان و هویدا پس تا آگهیتان دهد شما بدانچه بودید می کردید (8) ای آنان که ایمان آوردید هرگاه بانگ داده شوید برای نماز از

روز جمعه (آدینه) پس بشتابید به سوی یاد خدا و رها کنید سوداگری را این بهتر است برای شما اگر بدانید

كُنْتُمْ صَادِقِينَ 263 وَلاَ يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَداً بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
264 قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِی تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ

مُلاَقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَی عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهادَهِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ 265
يَا أَ يُّها الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِیَ لِلصَّلاَهِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَهِ فَاسْعَوْا إِلَی ذِكْرِ اللّهِ
وَذَرُوا الْبَيْعَ ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

(9) سپس گاهی که پایان یافت نماز پس پراکنده شوید در زمین و بجویید
از فضل خدا و یاد کنید خدا

را بسیار شاید رستگار شوید (10) و هرگاه ببینند سوداگری یا هوسرانی
بروند به سویش و بگذراندت ایستاده بگو آنچه نزد خدا است بهتر است از
هوسرانی و از سوداگری و خدا است بهتری روزی دهندگان (11)

266 فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلاهُ فَانْتَشِرُوا فِی الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّهِ
وَاذكُرُوا اللّهَ كَثِيراً لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ 267 وَإِذا رَأَوْا تِجَارَهً أَوْ لَهْواً انْفَضُّوا إِلَيْهَا
وَتَرَكُوكَ قَائِماً قُلْ مَا عِنْدَ اللّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَهِ وَاللّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ
268 ص: 58

سُوْرَهُ النَّبأ

به نام خداوند بخشاينده مهربان

از چه چيزند پرسش كنان (1) از داستان (آگهى) بزرگ (2) آنكه آنانند در آن اختلاف كنان (3) نه چنين است زود است بدانند (4) پس نه چنين است زود است بدانند (5) آيا نگردانيديم زمين را آرامگاهى (6) و كوهها را ميخهايى (7) و آفريديم شما را جفتهايى (8) و گردانيديم خواب شما را بيهُشى (يا آسايشى) (9)

و گردانيديم شب را پوشاكى (10) و گردانيديم روز را روزى گهى

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ 269 عَنِ النَّبَاَء الْعَظِيمِ 270 الَّذِى هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ 271
كَلاَّسَيَعْلَمُونَ

272 ثُمَّ كَلاَّسَيَعْلَمُونَ 273 أَلَمْ نَجْعَلِ الاْءَرْضَ مِهَاداً 274 وَالْجِبَالَ أَوْتَاداً
275 وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجاً 276 وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتاً 277 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاساً
278 وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشاً 279

(11) و بنیاد نهادیم فراز شما هفتگانه استوار (12) و نهادیم چراغی درخشان (13) و فرستادیم از فشرده ها آبی ریزان (14) تا برون آیم بدان دانه و رُستنی (15) و باغستانی پیچاپیچ (16)

همانا روز جدا شدن است وعده گاهی (17) روزی که دمیده شود در صور پس آیند گروههایی (18) و گشوده شود آسمان پس بگردد درهایی (19) و رانده شوند کوهها پس شوند سرابی (20) همانا دوزخ است کمینگاهی (21) برای سرکشان بازگشتگاهی (22) ماندگانند در آن سالهایی

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعاً شِدَاداً 280 وَجَعَلْنَا سِرَاجاً وَهَّاجاً 281 وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ ماءً ثَجَّاجاً 282 لِنُخْرِجَ بِهِ حَبّاً وَنَبَاتاً 283 وَجَنَّاتٍ أَلْفَافاً 284 إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتاً 285 يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجاً 286 وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَاباً 287 وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَاباً 288 إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَاداً

289 لِلطَّاغِينَ مَآباً 290 لاَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَاباً

ص: 60

(23) نچشند در آن خنکی و نه نوشابه ای (24) مگر آبی جوشان و چرکی (25) کیفری برابر (26) که بودند ایشان امید نداشتند حسابی (27) و تکذیب کردند آیتهای ما را تکذیبی (28) و هر چیزی را فرا آوردیم در نامه ای (29) پس بچشید که هرگز نیفزاییم شما را جز عذابی (30) همانا برای پرهیزکاران است برخوردگاهی (31) باغچه هایی

و تاکهایی (32) و زنانی پستان برآمده همسالانی (33) و جامی لبریز (34) نشنوند در آن یاوه و نه تکذیبی (35) پاداشی از

291 لاَ یَذُوقُونَ فِیهَا بَرْداً وَلاَ شَرَاباً 292 إِلاَّ حَمِیماً وَغَسَّاقاً 293 جَزَاءً وِفَاقاً 294 إِنَّهُمْ کَانُوا لاَ یَرْجُونَ حِسَاباً 295 وَکَذَّبُوا بِآیَاتِنَا

کِذَّاباً 296 وَکُلَّ شَیْ ءٍ أَحْصَیْنَاهُ کِتَاباً 297 فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِیدَکُمْ إِلاَّ عَذَاباً 298 إِنَّ لِلْمُتَّقِینَ مَفَازاً 299 حَدَائِقَ وَأَعْنَاباً 300 وَکَوَاعِبَ أَتْرَاباً 301 وَکَأْساً دِهَاقاً 302 لاَیَسْمَعُونَ فِیهَا لَغْواً وَلاَ کِذَّاباً 303 جَزَاءً مِنْ

پروردگارت بخششی به شمار (36) پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است خداوند مهربان که دارا نیستند از او خطابی (سخن

گفتنی) (37) روزی که بپای ایستند روح و فرشتگان به صفی سخن نگویند جز آنکه دستوری دهدش خواند و گوید درستی (38) آن است روز حق تا هر که خواهد برگیرد به سوی پروردگار خویش بازگشتگاهی (39) همانا بیم دادیم شما را از عذابی نزدیک روزی که بنگرد مرد آنچه پیش فرستاده است دو دستش و گوید کافر کاش می بودم خاکی (40)

رَبِّکَ عَطَاءً حِسَاباً 304 رَبِ السَّموَاتِ وَالْاءَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا الرَّحْمنِ لاَ یَمْلِکُونَ مِنْهُ خِطَاباً 305 یَوْمَ یَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلائِکَهُ صَفّاً لاَیَتَکَلَّمُونَ إِلاَّ مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمنُ وَقَالَ صَوَاباً 306 ذلِکَ الْیَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَی رَبِّهِ مَآباً 307 إِنَّا أَنْذَرْنَاکُمْ عَذَاباً قَرِیباً یَوْمَ یَنْظُرُ الْمَرْءُ

مَاقَدَّمَتْ یَدَاهُ وَیَقُولُ الْکَافِرُ یَالَیْتَنِی کُنْتُ تُرَاباً 308 .

ص: 62

خدایی به جز خدای یکتای عالم نیست و ما تسلیم حکم او هستیم معبودی به جز خدا نیست و ما جز او هیچ کس را پرستش نمی کنیم و طاعت ما خالص برای اوست هر چند خلاف میل مشرکان است خدایی به جز خدای ما نیست که پروردگار ما و پدران پیشین ما است خدایی به

جز خدا نیست که او یکتای یکتا است او به عهد خود وفا کند و بنده خود را یاری کند و سپاه خود را عزّت دهد و به تنهایی لشکرهای مخالف را در هم شکند پس مُلک هستی و ستایش خلق مختص اوست که زنده کند

لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ إِلهاً وَاحِداً وَنَحْنُ لَهُ

مُسْلِمُونَ، لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَلاَ نَعْبُدُ إِلاَّ إِيَّاهُ، مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، لاَإِلَهَ إِلاَّ اللّهُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الاْءَوَّلِينَ، لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ، أَ نْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَأَعَزَّ جُنْدَهُ، وَهَزَمَ الاْءَحْزَابَ وَحْدَهُ، فَلَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِى

ص: 63

و بمیراند و باز بمیراند و زنده کند و او خود زنده

است که هرگز نمیرد هر خیر به دست اوست و قادر به هر چیز اوست. آمرزش می طلبم از خدا که جز او خدایی نیست جز او که زنده و پاینده است و من به درگاهش به توبه باز می گردم.

ای خدا مرا از نزد خود، به خود راهنمایی فرما و بر من از فضل و احسانت افاضه کن و رحمتت را بر من منبسط گردان و برکاتت را بر من نازل نما منزّهی تو که جز تو خدایی نیست تمام گناهانم را ببخش که جز تو کسی که گناه خلق را تمام بخشد

وَیُمِیتُ وَ یُمِیتُ وَیُحْیِی وَهُوَ حَیٌّ لاَیَمُوتُ، بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ. (پس بگو:) أَسْتَغْفِرُ اللّهَ الَّذی لاَ إِلهَ إِلاَّهُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ وَأَ تُوْبُ إِلَیْهِ. (پس بگو:) اللّهُمَّ اهْدِنِی مِنْ عِنْدِکَ، وَأَفِضْ عَلَیَّ مِنْ

فَضْلِکَ، وَانْشُرْ عَلَیَّ مِنْ رَحْمَتِکَ، وَأَ نْزِلْ عَلَیَّ مِنْ بَرَکاتِکَ، سُبْحانَکَ لاَ إِلهَ إِلاَّ أَ نْتَ، اغْفِرْ لِی ذُنُوْبِی کُلَّها جَمِیعاً، فَإِنَّهُ لا یَغْفِرُ

ص: 64

نیست خدایا درخواست می کنم از هر خیری که علم تو به آن محیط است و پناه می برم به تو از هر شرّی که علم تو به آن محیط است خدایا من از تو در تمام امور عافیت می طلبم و به تو پناه می برم از

خواری دنیا و عذاب آخرت و پناه می برم به نور بزرگوارت و به عزّتت که عزّتی فوق آن نیست و توانایيت که هیچ چیز سرپیچی از آن نتواند کرد که مرا حفظ کنی از شرّ دنیا و آخرت و شرّ

الذُّنُوبَ كُلَّها جَمِيعاً إِلاَّ أَ نْتَ. اللّهُمَّ إِنِّى

أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ. اللّهُمَّ إِنِّى أَسْأَ لُكَ عَافِيَتَكَ فِى أُمُوْرى كُلِّها، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الاْآخِرَهِ، وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الكَرِيمِ، وَعِزَّتِكَ الَّتِى لاَ تُرامُ، وَقُدْرَتِكَ الَّتِى لاَ يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَىْ ءٌ، مِنْ شَرِّ الدُّنْيا وَالاْآخِرَهِ، وَمِنْ شَرِّ

دردها تمام دردهای عالم و از شرّ هر جانوری که تو مهارش را داری به درستی که پروردگارم بر روش درستی است و قدرت و نیرویی جز از خدای بلند رتبه بزرگ نتواند بود توکل و اعتماد می کنم بر آن زنده ای که هرگز نخواهد مُرد و سپاس مخصوص آن خدایی است که فرزندی ندارد و بر او شریکی در ملک و سلطنت نخواهد بود و یاوری که بر عزّتش افزاید نخواهد داشت و او را به بزرگی و بزرگواری یاد کن.

الاْءَوْجاعِ کُلِّهَا، وَمِنْ شَرِّ کُلِّ دابَّهٍ أَ نْتَ آخِذٌ بِنَاصِیَتِها، إِنَّ رَبِّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ. تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی

لاَیَمُوتُ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ، وَکَبِّـرْهُ تَکْبِیراً.

(و یاد آر حال یونس را) از هنگامی که از میان قوم خود غضبناک بیرون رفت و

چنین پنداشت که ما او را هرگز در مضیقه نمی افکنیم فریاد کرد که الها خدایی جز ذات یکتای تو نیست تو از شرک منزّهی و من از ستمکاران بر نفس خودم به حالم ترحّم فرما پس ما دعای او را مستجاب کردیم و او را از گرداب غم نجات دادیم و ما اهل ایمان را این گونه نجات می دهیم.

و نزد خداست کلیدهای گشایش پنهانی که کسی

می خوانی مابین نماز مغرب و عشاء و آن دو رکعت است در رکعت اوّل بعد از حمد می خوانی:

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِباً فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنادَى فِی الظُّلُماتِ أَنْ لاَ إِلهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْناهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذلِکَ

نُنْجِی الْمُؤْمِنِينَ . (و در رکعت دوّم بعد از حمد می خوانی:) وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لاَ يَعْلَمُهَا

جز او بر آنها آگاه نیست و او هر چه در بیابان و دریاست همه را می داند و برگی از درخت نمی افتد جز آنکه می داند و نیست دانه ای در تاریکیهای زمین و نیست هیچ تر و خشکی مگر آنکه در کتاب روشن علم خدا (یعنی قرآن) موجود است.

ای خدا از تو درخواست می کنم به حق اسرار پنهانی که جز تو کسی

دانای آن اسرار نیست که درود بر محمد صلی الله علیه و آله و آل او فرستی و حاجتهای من چنین و چنان را برآوری.

خدایا تو ولیّ

إِلاَّهُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَهٍ إِلاَّ يَعْلَمُها وَلاَ حَبَّهٍ فِى ظُلُماتِ الْاءَرْضِ وَلاَ رَطْبٍ وَلاَ يَابِسٍ إِلاَّ فِى كِتَابٍ

مُبِينٍ . (پس دستها را به قُنوت برمی داری ومی گویی:) اللّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِى لاَيَعْلَمُها إِلاّ أَنْتَ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِى كَذا وَكَذا، (بجای این کلمه حاجت خود را ذکر می کنی پس می گوئی:) اللّهُمَّ أَنْتَ وَلِىُّ

ص: 68

نعمت من هستی و قادر بر انجام مقصود من حاجتم را می دانی پس درخواستم از او این است که قسم به حق محمد و آل او علیهم السلام که حاجتم را

برآوری. و حاجت خود را می طلبی، برآورده است انشاءاللّه.

نِعْمَتِی، وَالْقَادِرُ عَلَی طَلِبَتِی، تَعْلَمُ حَاجَتِی، فَأَسْأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ لَمَّا قَضَیْتَها لِی.

(و حاجت خود را می طلبی که روایت شده که هر که این نماز را بجا آورد و حاجت خود را بخواهد حقّتعالی باو عطا فرماید آنچه را که خواهد).

فضیلت شب و روز جمعه

در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه است: بدان که شب و روز جمعه را امتیاز تام است از سایر لیالی و ایام، به مزید رفعت و شرافت و نباهت. از رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم روایت شده که: شب جمعه و روز جمعه، بیست و چهار ساعت است و در هر ساعت حقتعالی ششصد هزار کس را از جهنم آزاد کند.

از حضرت صادق علیه السلام وارد شده که: هر که بمیرد مابین زوال روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه، خدا پناه دهد او را از فشار قبر.

و نیز از آن حضرت منقول است که: جمعه را حقّی و حرمتی عظیم هست؛ پس زنهار! که ضایع نگردانی حرمت آن را و تقصیر مکن در چیزی از عبادت حقتعالی در آن روز، و تقرب جو به سوی خدا به عملهای شایسته؛ و ترک نما جمیع محرّمات خدا را؛ زیرا که خدا، ثواب طاعات را مضاعف می گرداند و

عقوبت گناهان را محو می نماید، و درجات مؤمنان را در دنیا و عُقبی بلند می گرداند.

و شبَش در فضیلت، مانند روز است. اگر توانی که شب جمعه را زنده داری به نماز و دعا تا صبح، بکن. به درستی که خداوند

ص: 70

عالم، در شب جمعه ملائکه را برای مزید کرامت مؤمنان، به آسمان اول می فرستد که حسنات ایشان را زیاده گردانند و گناهان ایشان را محو کنند. و حقتعالی، واسع العطا و کریم است.

و نیز در حدیث معتبر از آن حضرت مرویست که: گاه هست که مؤمن، دعا می کند برای حاجتی و حقتعالی، قضای حاجت او را تأخیر می کند تا اینکه در روز جمعه حاجت او را برآورد و برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند. و فرمود که: چون برادران یوسف علیه السلام ، از حضرت یعقوب علیه السلام ، استدعای طلب آمرزش گناهان خود کردند. گفت: «سَوْفَ اَسْتَغْفِرَ لَکُمْ رَبّی»؛ یعنی، بعد از این، استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود.

حضرت فرمود که: تأخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب گردد.

و نیز از آن حضرت مرویست که: چون شب جمعه می آید، ماهیان دریا، سر از آب بیرون می آورند و وحشیان صحرا، گردن می کشند و حقتعالی را ندا می کنند که: پروردگارا ! ما را عذاب مکن به گناه آدمیان.

و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که: حق

سبحانه و تعالی امر می نماید ملکی را که در هر شب جمعه، از

بالای عرش ندا می کند از اول شب تا آخر شب، از جانب ربّ اعلی که:

آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح، برای آخرت و دنیای خود مرا بخواند تا من دعای او را مستجاب کنم؟

آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح، از گناه خود توبه کند، پس من توبه او را قبول کنم؟

آیا بنده مؤمنی هست که من روزی او را تنگ کرده باشم، و از من سؤال کند که روزی او را زیاد گردانم پیش از طلوع صبح، پس روزی او را گشاده گردانم؟

آیا بنده مؤمن بیماری هست که از من سؤال کند پیش از طلوع صبح که او را شفا دهم، تا او را عافیت کرامت کنم؟

آیا بنده مؤمن غمگین محبوسی هست که پیش از طلوع صبح، از من سؤال کند که او را از زندان رها کنم و غمش را فرج

دهم، پس دعایش را مستجاب گردانم؟

آیا بنده مؤمن مظلومی هست که از من سؤال کند پیش از صبح، برای دفع ستم ظالم، تا من از او برای او انتقام بکشم و حقّش را به او برگردانم؟ پیوسته این ندا را می کند تا طلوع صبح.

ص: 72

و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که: حقتعالی، جمعه را از همه روزها برگزیده و روزش را عید گردانیده و شبش

را مثل روزش گردانیده و از جمله فضیلت روز جمعه آنست که، هر حاجت که در آن روز از خدا سؤال کنند برآورده می شود؛ و اگر جماعتی مستحق عذاب شوند، چون شب جمعه و روز جمعه را دریابند و دعا کنند، خدا آن عذاب را از ایشان برمی گرداند. و امور مقدّره را، حقتعالی، در شب جمعه مبرم و محکم می گرداند. پس شب جمعه، بهترین شبها؛ و روزش بهترین روزها است.

و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که: بپرهیزید از گناه در

شب جمعه که عقوبت گناهان در آن شب، مضاعف است؛ چنانچه ثواب حسنات مضاعف است. و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک کند، حقتعالی گناهان گذشته او را بیامرزد؛ و هر که در شب جمعه، معصیتی را علانیه بکند، حقتعالی او را به گناهان جمیع عمرش عذاب کند عذاب آن گناه را بر او مضاعف کند.

و به سند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که:

حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم فرمود که: روز جمعه، سید و بزرگتر روزها است؛ حقتعالی در آن روز، ثواب حسنات را مضاعف می دهد و گناهان را محو می نماید و درجات را بلند می گرداند و دعوات را

مستجاب می گرداند و شدّت ها و غم ها را زایل می گرداند و حاجتهای بزرگ را برمی آورد. و روزِ مزید است که خدا رحمتهای خود را نسبت به بندگان، زیاد می گرداند و جماعت بسیار از آتش جهنم آزاد می سازد؛ پس هر که بخواند خدا را در آن روز و

بشناسد حق و حرمت آن را، حق است بر خداوند تعالی که او را از آتش جهنم آزاد گرداند. پس اگر در روز جمعه یا شب آن، بمیرد ثواب شهیدان دارد و در قیامت، ایمن از عذاب الهی مبعوث می گردد. و هر که استخفاف به حرمت جمعه نماید و حق او را ضایع گرداند که نماز جمعه بجا نیاورد یا محرّمات الهی را در آن به عمل آورد، بر خدا لازم است که او را به آتش جهنم بسوزاند؛ مگر آنکه توبه کند.

و به سندهای بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که: آفتاب، طالع نگردیده است در روزی که بهتر از جمعه باشد. و چون مرغان در روز جمعه به یکدیگر برمی خورند، سلام می کنند و می گویند امروز، روز شایسته ای است.

و به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که روز جمعه را دریابد، باید که به کاری به غیر از عبادت مشغول نگردد، زیرا که در آن روز، خدا گناه بندگان را می آمرزد و رحمت

خود را بر ایشان نازل می گرداند.

ص: 74

پس آن بسیار است و ما در اینجا اکتفا می کنیم به ذکر چند عمل:

اول: بسیار گفتن سُبْحانَ اللّه ِ، وَ اللّه ُ اَکْبَرُ، وَ لا اِلهَ اِلاَّاللّه ُ؛ و بسیار صلوات فرستادن. همانا روایت شده که:

جمعه، شبش نورانی است و روزش بسیار روشن؛ پس بسیار بگویید: سُبْحانَ اللّه ِ وَ اللّه ُ اَکْبَرُ وَ لا اِلهَ اِلاَّاللّه ُ. و بسیار صلوات بفرستید بر محمد و آل محمد علیهم السلام .

در روایت دیگر اقلّ صلوات در این شب صد مرتبه است؛ و آنچه زیاده کنی بهتر است.

و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که: صلوات بر محمد و آل محمد در شب جمعه، برابر است با هزار حسنه و محو می کند

هزار سیئه را و بالا می برد هزار درجه.

و مستحب است که بسیار صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد صلوات اللّه علیهم بعد از نماز عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه.

و به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که:

ص: 75

بار خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و تعجیل فرما فرج ایشان را و نابود و هلاک گردان دشمن ایشان را از جنّ و انس از خلق اولین و آخرین.

چون عصر روز پنجشنبه می شود، ملائکه از آسمان به زیر

می آیند و با قلمهای طلا و صحیفه های نقره؛ و نمی نویسند در عصر پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب به غیر از صلوات بر محمد و آل محمد. و شیخ طوسی فرموده که: مستحب است در روز پنجشنبه، صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم هزار مرتبه. و مستحب است آنکه بگوید در آن:

اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ، وَأَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ

وَالْاءِنْسِ مِنَ الأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ.

و گفتن این صلوات، صد مرتبه، از بعد عصر پنجشنبه تا آخر روز جمعه فضیلت بسیار دارد.

شیخ فرموده مستحب است که در آخر روز پنجشنبه، استغفار کنند به این نحو:

از خدای یکتا که هیچ خدایی جز آن ذات زنده پاینده ابد نیست

آمرزش می طلبم و به درگاه او از گناه، به توبه باز می گردم توبه بنده ای که خاضع به درگاه توست و فقیر و عاجز و ناتوان است که از خود دفع شرّی نتواند کرد و نیز بر سود و زیان و موت و حیات و خیر و شرّ خود قادر نیست و بر محمد(ص) و عترت پاکش که همه از نیکان و برگزیدگان عالمند درود و تحیّت فراوان فرست.

أَسْتَغْفِرُ اللّهَ الَّذِی لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَیْهِ تَوْبَهَ عَبْدٍ خاضِعٍ مِسْکِینٍ مُسْتَکِینٍ، لاَ یَسْتَطِیعُ لِنَفْسِهِ صَرْفاً وَلاَعَدْلاً وَلاَنَفْعاً وَلاَضَرّاً وَلاَحَیَاهً وَلاَمَوْتاً وَلاَ نُشُوراً، وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ الطَّیِّبِینَ الطّاهِرِینَ الاْءَخْیارِ الأَ بْرارِ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً.

دوم: آنکه در شب جمعه این سوره ها را بخواند که از برای هر یک فواید و ثواب بسیار روایت شده: بنی اسرائیل، کهف، طسین، الم سجده، یس، ص، احقاف، واقعه، حم سجده، حم دخان، طور، اقْتَرَبت و جمعه.

اگر فرصت ندارد، اختیار کند واقعه و سوره های قبل از آن را؛ زیرا که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که: هر که در هر شب جمعه، سوره بنی اسرائیل را بخواند، نمیرد تا به خدمت حضرت

قائم علیه السلام برسد و از اصحاب آن حضرت باشد.

و فرمود که: هر که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند، نمیرد مگر شهید؛ و حقتعالی او را در روز قیامت، با شهدا محشور گرداند و با ایشان باز دارد. و فرمود که: هر که هر سه طسین را در شب جمعه بخواند، از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حقتعالی باشد و فقر و تنگدستی در دنیا به او نرسد؛ و در آخرت، خدا از بهشت آنقدر به او عطا کند که او راضی گردد، و زیاده از

رضا به او کرامت فرماید و صد زن از حوریان بهشت، به او تزویج نماید.

و فرمود که: هر که سوره الم سجده را در هر شب جمعه بخواند، حقتعالی در قیامت، نامه او را به دست راست او دهد و او را بر اعمال او حساب نکند و از رفقای محمد و آل او علیهم السلام باشد.

و به سند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقول است که: هر که سوره ص را در شب جمعه بخواند، از خیر دنیا و عقبی، آن قدر به

او عطا کنند که نداده باشند مگر به پیغمبر مرسلی یا ملک

ص: 78

مقرّبی؛ و داخل بهشت گردانند او را، با هر که خواهد از اهل خانه او؛ حتی خادمی که او را خدمت کرده است، اگرچه داخل عیال او نباشد و در حد شفاعت کردن او نباشد.

و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که در شب جمعه یا روز جمعه، سوره احقاف را بخواند، در دنیا به او ترسی و بیمی نرسد و در آخرت، از فزع و ترس روز قیامت ایمن باشد.

و فرمود که: هر که، هر شب جمعه سوره واقعه را بخواند، خدا او را دوست دارد و او را محبوب گرداند و در دنیا بدحالی و تنگدستی نبیند و هیچ آفت از آفات دنیا به او نرسد و از رفقای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد؛ و این سوره مخصوص امیرالمؤمنین علیه السلام است.

و روایت است که: هر که بخواند سوره جمعه را در هر شب جمعه، خواهد بود کفاره مابین جمعه تا جمعه دیگر. و همین

فضیلت وارد شده از برای کسی که سوره کهف را هر شب جمعه بخواند و همچنین برای کسی که آن را، بعد از ظهر و عصر روز جمعه بخواند.

و بدان که نمازهای بسیار در شب جمعه وارد شده و از آن جمله، نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام ؛ و دیگر دو رکعت نماز،

ص: 79

در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه اذا زلزلت. روایت شده که: هر که این نماز را بجا آورد، ایمن کند خدا او را از عذاب قبر و از

هولهای روز قیامت.

سوم: آنکه در رکعت اول نماز مغرب و عشاء، سوره جمعه بخواند و در دوم مغرب، توحید؛ و در دوم عشاء اعلی بخواند.

چهارم: آنکه ترک کند خواندن شعر را؛ زیرا که در حدیث صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: مکروه است روایت شعر برای روزه دار و مُحرِم و در حرم و در روز جمعه و در شبها. راوی گفت: هر چند شعر حقّی باشد؟ فرمود: هر چند شعر

حقّ باشد.

و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم فرمود که: هر که یک شعر بخواند و در شب جمعه یا در روز جمعه، در آن شب و در آن روز، بهره ای از ثواب به غیر آن نداشته باشد. و به روایت معتبر دیگر، در آن شب و در آن روز، نمازش مقبول نگردد.

پنجم: دعا در حق مؤمنین بسیار کند؛ چنانچه حضرت

زهرا علیهاالسلام دعا می نموده و اگر از برای ده نفر از برادران مؤمن که مرده باشند طلب آمرزش کند، روایت شده که بهشت، برای او واجب گردد.

بارخدایا از تو درخواست می کنم به حقّ ذات بزرگوارت

و نام بزرگت که بر محمد و آل محمد(ص) رحمت فرستی و از گناه بزرگ من درگذری.

ششم: آنکه بخواند دعاهای وارده در آن را، و آنها بسیار است و ما به ذکر قلیلی از آنها اکتفا می نماییم:

به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر

که در شب جمعه در سجده آخر نافله شام، هفت مرتبه این دعا را بخواند، چون فارغ شود، آمرزیده شده باشد؛ و اگر در هر شب، چنین کند بهتر است. و دعا این است:

اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ، وَاسْمِکَ الْعَظِیمِ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِی ذَنْبِیَ الْعَظِیمَ.

ص: 81

و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم منقول است که: هر که هفت مرتبه این دعا را بخواند، در شب جمعه یا روز جمعه، اگر در آن شب یا آن روز بمیرد، داخل بهشت شود و دعا این است:

خدایا تویی پروردگار من و جز تو خدایی نیست تو آفریدی مرا و من بنده تو و فرزند کنیز توام و در سرپنجه قدرتت زبونم و موی جبین من به دست توست و به عهد تو تا بتوانم روز را شب می کنم و از شرِ هرچه

بَد کرده ام به درگاه رضای تو پناه می آورم و؛ هِی به من نعمت فرا می رسد به نعمتهایت اعتراف می کنم و از من معصیت صادر می شود پس گناهانم به کرمت ببخش که کسی جز تو گناهانم را نتواند بخشید.

اللّهُمَّ أَنْتَ رَبِّی، لاَ إِلهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِی وَأَنَا عَبْدُکَ وَابْنُ أَمَتِکَ، وَفِی قَبْضَتِکَ وَناصِیَتِی

بِیَدِکَ، أَمْسَیْتُ عَلَی عَهْدِکَ وَوَعْدِکَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِرِضاکَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِکَ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِی، فَاغْفِرْ لِی ذُنُوبِی إِنَّهُ لاَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ.

و شیخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی گفته اند که: مستحب است در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این

دعا بخوانند و ما دعا را از مصباح شیخ نقل می کنیم و دعا این است:

ص: 82

خدایا هر کس برای ورود بر مخلوقی به امید لطف و احسانی خود را مهیّا ساخته و برای جایزه و عطا می رود و خود را برای عرض حاجت آماده و مستعد می گرداند. من هم ای خدا اینگونه به درگاه تو آمده به امید عفو تو و درخواست عطای تو و جایزه و احسان تو پس مرا در دعا محروم مکن ای کسی که

هیچ سائلی را از درت محروم نخواهی کرد و عطایت کم نخواهد گشت ای خدا من نه به اعتماد بر عمل نیک خود به درگاه تو آمده ام و نه به هیچ مخلوق وارد شده امیدی دارم بلکه به درگاه تو به اقرار

اللّهُمَّ مَنْ تَعَبَّأَ وَتَهَیَّأَ وَأَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَهٍ إِلَی مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَطَلَبَ نائِلِهِ

وَجائِزَتِهِ، فَإِلَیْکَ یَا رَبِّ تَعْبِیَتِی وَاسْتِعْدادِی رَجَاءَ عَفْوِکَ وَطَلَبَ نائِلِکَ وَجَائِزَتِکَ، فَلَا تُخَیِّبْ دُعَائِی یَا مَنْ لایَخِیبُ عَلَیْهِ سائِلٌ وَلاَ یَنْقُصُهُ نائِلٌ، فَإِنِّی لَمْ آتِکَ ثِقَهً بِعَمَلٍ صَالِحٍ عَمِلْتُهُ، وَلاَ لِوَفادَهِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ، أَتَیْتُکَ مُقِرّاً عَلَی نَفْسِی

بدکاری و ستم بر نفس خود آمده اَم و اعتراف می کنم که هیچ

حجّت و عذری بر گناه خود ندارم پس به درگاهت به امید عفو عظیمت آمده ام آن عفو و احسانی که به آن از همه خطاکاران درگذشتی و طول مدّت اصرار آنها بر گناه بزرگ مانع از عَفو نگردید و بر آنها به رحمت بازگشتی پس ای خدایی که رحمتت واسع است و عفوت بسیار عظیم ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ آتش غضبت را جز آب حِلمت خاموش نتواند کرد و از غضبت نجاتی جز تضرّع به درگاهت نیست

بِالْاِءِساءَهِ وَالظُّلْمِ، مُعْتَرِفاً بِأَنْ لاَ حُجَّهَ لِی وَلاَ عُذْرَ، أَتَیْتُکَ أَرْجُو عَظِیمَ عَفْوِکَ اَلَّذِی عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخاطِئِینَ، فَلَمْ یَمْنَعْکَ طُولُ عُکُوفِهِمْ عَلی عَظِیمِ الْجُرْمِ أَنْ عُدْتَ عَلَیْهِمْ بِالرَّحْمَهِ، فَیَا مَنْ رَحْمَتُهُ

واسِعَهٌ، وَعَفْوُهُ عَظِیمٌ، یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ یَاعَظِیمُ، لاَ یَرُدُّ غَضَبَکَ إِلاَّ حِلْمُکَ، وَلاَیُنْجِی مِنْ سَخَطِکَ إِلاَّ التَّضَرُّعُ إِلَیْکَ،

ص: 84

خدایا باز بر من ببخش و گشایشی در کارم عطا کن به قدرت کامله ای که هر شهر و دیار مرده را به آن زنده ساختی و مرا به غم و حسرت هلاک مکن تا دعایم مستجاب گردانی و به من بنما مستجاب شدن دعایم را و به من طعم آسایش و سلامت

(از عذابت را) تا آخر عمر بچشان و مرا به شماتت دشمن گرفتار مکن و دشمن را بر من مسلّط مگردان و چیره مساز خدایا اگر تو مرا پَست کنی آن کیست که مرا رفعت و بلندی بخشد و اگر تو مرا بلند مرتبه کنی آن کیست که مرا پَست تواند کرد و اگر

فَهَبْ لِی یَا إِلهِی فَرَجاً بِالْقُدْرَهِ الَّتِی تُحْیِی

بِهَا مَیْتَ الْبِلاَدِ، وَلاَ تُهْلِکْنِی غَمّاً حَتَّی تَستَجِیبَ لِی، وَتُعَرِّفَنِی الاْءِجابَهَ فِی دُعَائِی، وَأَذِقْنِی طَعْمَ الْعَافِیَهِ إِلَی مُنْتَهی أَجَلِی، وَلاَ تُشْمِتْ بِی عَدُوِّی، وَلاَ تُسَلِّطْهُ عَلَیَّ، وَلاَ تُمَکِّنْهُ مِنْ عُنُقِی. اللّهُمَّ إِنْ وَضَعْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی یَرْفَعُنِی وَ إِنْ رَفَعْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی یَضَعُنِی وَ إِنْ

تو مرا به غضب هلاک کنی آن کیست که در کار بنده ات با تو معارضه یا درخواستی تواند کرد و البته می دانم که در حکم تو هیچ ظلم و جوری نیست و در انتقام تو عجله و شتابی نخواهد بود آن کس در انتقام تعجیل کند که از فوت وقت بترسد و آنکس به ظلم نیازمند است که ضَعیف و ناتوان باشد و تو ای خدا از این نواقض امکانی بی اندازه منزّهی و از این عیوب مخلوق بسیار بزرگتر و برتری خدایا من به درگاه تو پناه آورده ام مرا پناه ده و از تو امان می طلبم مرا

امان ده و از تو روزی می خواهم مرا روزی ده و بر تو توکّل می کنم

أَهْلَكْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی یَعْرِضُ لَکَ فِی عَبْدِکَ أَوْ یَسْأَ لُکَ عَنْ أَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ أَ نَّهُ لَیْسَ فِی حُکْمِکَ ظُلْمٌ، وَلاَ فِی نَقِمَتِکَ عَجَلَهٌ، وَ إِنَّمَا یَعْجَلُ مَنْ یَخَافُ الْفَوْتَ،

وَإِنَّمَا یَحْتاجُ إِلَی الظُّلْمِ الضَّعِیفُ، وَقَدْ تَعالَیْتَ یَا إِلهِی عَنْ ذلِکَ عُلُوّاً کَبِیراً. اللّٰهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ فَأَعِذْنِی، وَأَسْتَجِیرُ بِکَ فَأَجِرْنِی، وَأَسْتَرْزِقُکَ فَارْزُقْنِی، وَأَتَوَکَّلُ

پس مرا کفایت فرما و از تو بر دشمنانم یاری می طلبم مرا یاری فرما و از تو مدد می خواهم مرا مدد فرما و از تو پوزش می خواهم پس مرا ببخش ای پروردگار من آمین آمین آمین.

ای خدایی که فضل و کرمت بر خلق دائم است، و دو دست عطا و بخششت به جانب بندگان دراز است، ای صاحب بخششهای بزرگ، درود فرست بر محمد و آلش که در اصل خلقت و فطرت بهترین

عَلَیْکَ فَاکْفِنِی، وَأَسْتَنْصِرُکَ عَلی عَدُوِّی

فَانْصُرْنِی، وَأَسْتَعِینُ بِکَ فَأَعِنِّی، وَأَسْتَغْفِرُکَ یَا إِلٰهِی فَاغْفِرْ لِی، آمِینَ آمِینَ آمِینَ.

هفتم: آنکه بخواند دعای کمیل را که در آینده خواهد آمد انشاءاللّه.

هشتم: آنکه بخواند دعای اَللّٰهُمَّ یا شاهِدَ کُلِّ نَجْوی، که در شب عرفه نیز خوانده می شود.

نهم: آنکه ده مرتبه بگوید:

یَا دائِمَ الْفَضْلِ عَلَی الْبَرِیَّهِ، یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالْعَطِیَّهِ، یَا صَاحِبَ الْمَوَاهِبِ السَّنِیَّهِ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَیْرِ الْوَرَی

خلقند ای خدای بلند مرتبه در همین شب گناه مرا ببخش. و این ذکر شریف، در شب عید فطر نیز خوانده می شود.

سَجِیَّهً، وَاغْفِرْ لَنا یَا ذَا الْعُلی فِی هَذِهِ الْعَشِیَّهِ.

دهم: انار تناول کند؛ چنانکه حضرت صادق علیه السلام در هر شب جمعه میل می فرمود و اگر در وقت خوابیدن بخورد، شاید بهتر باشد؛ چه آنکه روایت شده که: هر که در وقت خوابیدن انار

بخورد، ایمن خواهد بود در نفس خود تا صبح کند. و سزاوار است که هرگاه انار بخورد، دستمالی در زیر آن پهن کند که دانه اش را ضبط کند و بعد از آن بخورد؛ و در انار خود، دیگری را شریک نکند.

شیخ جعفر بن احمد قمی رحمه الله در کتاب عروس از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که: هر که مابین دو رکعت نافله صبح و فریضه صبح صد مرتبه بگوید: سُبْحانَ رَبّیَ

الْعَظیمِ وَ بِحَمْدِهِ؛ اَسْتَغْفِرُاللّهَ رَبّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ؛ حقتعالی در بهشت مسکنی برای او بنا کند. و شیخ و سید و دیگران این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که: مستحب است که در سحر شب جمعه، این دعا را بخوانند:

ص: 88

خدایا بر محمد و آلش رحمت فرست و همین صبگاه مرا خشنودی خود عطا فرما و دلم را محلّ خوف خود و منقطع از غیر خود گردان تا به کسی غیر تو امیدوار

نباشم و از کسی جز تو نترسم خدایا بر محمد و آلش درود فرست و یقین ثابت به من عطا کن و اخلاص کامل و شرافت توحید و دوام و پیوستگی در قیام به طاعتت کرامت کن و دلم را محلّ مقام صبر و رضای به قضا و قدر خود قرار ده ای برآرنده حاجتهای سائلان ای

اللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِیَ الْغَداهَ رِضَاکَ، وَأَسْکِنْ قَلْبِی خَوْفَکَ، وَاقْطَعْهُ عَمَّنْ سِواکَ، حَتَّی لاَ أَرْجُوَ وَلاَأَخافَ إِلاَّ إِیَّاکَ. اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِی ثَباتَ الْیَقِینِ، وَمَحْضَ الْاءِخْلاصِ، وَشَرَفَ التَّوْحِیدِ، وَدَوَامَ الاسْتِقامَهِ، وَمَعْدِنَ الصَّبْرِ وَالرِّضَا بِالْقَضَاءِ

وَالْقَدَرِ، یَا قَاضِیَ حَوَائِجِ السَّائِلِینَ، یَا مَنْ

دانای ضمیر خاموشان بر محمد(ص) و آل او درود فرست و دعای مرا مستجاب گردان و گناهم ببخش و رزقم وسیع فرما و حاجتهای خود و برادران دینیم و اهل بیت و بستگانم همه را برآور خدایا هر آرزو بی شک ناکامی و حرمان است مگر آنکه به تو آرزومند است و هر همّتی به یقین تباه و نابود است مگر آنکه بر تو همّت گمارد و راههای اندیشه همه بسته است مگر

راه به سوی تو پس تویی امید خلق، و پناه خلق درگاه توست ای بزرگترین مقصود و ای نیکوترین مطلوب ای خدا ای پاه گریختگان

یَعْلَمُ مَا فِی ضَمِیرِ الصَّامِتِینَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ دُعَائِی، وَاغْفِرْ ذَنْبِی، وَأَوْسِعْ رِزْقِی، وَ اقْضِ حَوَائِجِی

فِی نَفْسِی وَ إِخْوانِی فِی دِینِی وَأَهْلِی. إِلهِی طُمُوحُ الْآمالِ قَدْ خابَتْ إِلاَّ لَدَیْکَ، وَمَعَاکِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ إِلاَّ عَلَیْکَ، وَمَذَاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ إِلاَّ إِلَیْکَ، فَأَنْتَ الرَّجَاءُ وَ إِلَیْکَ الْمُلْتَجَأُ، یَا أَکْرَمَ

من با بار سنگینی که بر دوش خود دارم به درگاه تو می گریزم و شفیعی به درگاه تو نمی یابم مگر معرفتم به عنایتهای تو

که تو نزدیکترین کسی که امیدواران عالم درگاهش را می طلبند و مشتاقان تمام به عطا و احسانش آرزومندند ای خدایی که عقلها را به نور معرفت دیده بگشودی و زبانها را به حمد و ثنایت باز کردی و نعمت احسانت را بر بندگان تا همه به حقّشان برسند به حدّ کفایت بخشیدی درود فرست بر محمد(ص) و آل محمد(ص)

مَقْصُودٍ، وَأَجْوَدَ مَسْؤُولٍ، هَرَبْتُ إِلَیْکَ بِنَفْسِي یَا مَلْجَأَ الْهَارِبِینَ بِأَثْقالِ الذُّنُوبِ أَحْمِلُهَا عَلَى ظَهْرِی، لاَ أَجِدُ لِی إِلَیْکَ شَافِعاً سِوی مَعْرِفَتِی بِأَنَّکَ أَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ الطَّالِبُونَ، وَأَمَّلَ مَا لَدَیْهِ الرَّاغِبُونَ، یَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ، وَأَطْلَقَ الاْءَلْسُنَ

بِحَمْدِهِ، وَجَعَلَ مَا امْتَنَّ بِهِ عَلَى عِبَادِهِ فِی کِفَاءٍ لِتَأْدِیَهِ حَقِّهِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

ص: 91

و شیطان را بر عقل من راه مده و باطل را در کار من رهبر مگردان.

صبح کردم در عهد خدا و عهد فرشتگان خدا و پیغمبران و رسولان او(ع) و بر عهد حضرت محمد(ص)

و بر عهد جانشینانش که اهل بیت او هستند(ع) ایمان آوردم به سرّ و پنهان آل محمد(ع) و آشکار و ظاهر

وَلاَتَجْعَلْ لِلشَّیْطَانِ عَلَی عَقْلِی سَبِیلاً، وَلاَلِلْباطِلِ عَلَی عَمَلِی دَلِیلاً. (و چون صبح روز جمعه طالع شود، این دعا بخواند:) أَصْبَحْتُ فِی ذِمَّهِ

اللّهِ، وَذِمَّهِ مَلائِکَتِهِ، وَذِمَمِ أَ نْبِیائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ، وَذِمَّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَذِمَمِ الاْءَوْصِیاءِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ. آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَعَلاَنِیَتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ

ص: 92

و باطن آن بزرگواران و گواهی می دهم که آنها در مقام علم حق و اطاعت حق مانند محمد(ص) هستند.

آمرزش می خواهم از خدا که هیچ خدایی جز آن ذات یکتا نیست و او زنده پاینده ابدی است و از گناه به درگاهش باز می گردم.

وَبَاطِنِهِمْ، وَأَشْهَدُ أَ نَّهُمْ فِی عِلْمِ اللّهِ وَطَاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

(و روایت شده که هر که در روز جمعه پیش از نماز صبح، سه مرتبه بگوید:)

أَسْتَغْفِرُ اللّهَ الَّذِی لاَ إِلهَ إِلاَّ هُوَ الْحَیُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.

گناهانش آمرزیده شود، اگرچه بیشتر از کف دریا باشد.

ص: 93

ای خدا هر سخنی در این روز جمعه گفته ام و یا قسمی یاد کرده ام و یا نذری نموده ام در این روز همه آنها را موقوف به مشیّت تو گردانیده ام (و به خواست تو انجامش مربوط است) پس هرچه را مشیّت توست انجام یابد و هرچه مشیّت تو

نیست انجام نیابد خدایا مرا ببخش و از گناهانم درگذر خدایا

پس آن بسیار است و در اینجا اکتفا می شود به چند عمل:

اول: آنکه در نماز صبح آن، در رکعت اول، سوره جمعه

بخواند و در رکعت دوم توحید.

دوم: آنکه بعد از نماز صبح، پیش از آنکه سخن بگوید، این دعا بخواند تا کفاره گناهان او باشد از جمعه تا جمعه دیگر:

اللّهُمَّ مَا قُلْتُ فِی جُمُعَتِی هَذِهِ مِنْ قَوْلٍ، أَوْ حَلَفْتُ فِیها مِنْ حَلْفٍ، أَوْ نَذَرْتُ فِیها مِنْ نَذْرٍ، فَمَشِیَّتُکَ بَیْنَ یَدَیْ ذلِکَ کُلِّهِ، فَمَا شِئْتَ مِنْهُ أَنْ یَکُونَ کَانَ، وَمَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ

یَکُنْ. اللّهُمَّ اغْفِرْ لِی وَتَجاوَزْ عَنِّی، اللّهُمَّ

هر کس را تو بر او درود فرستادی من هم بر او درود می فرستم و هر کس را تو لعن و طرد کردی من هم بر او لعن می کنم.

خدایا من قصد درگاه تو کردم با حاجت خود به سوی تو در این روز

فقر و درماندگی و بینوایی وارد شدم که من به بخشش تو امیدارترم تا به عمل خود و البته بخشش و رحمتت وسیعتر از گناهان من

مَنْ صَلَّیْتَ عَلَیْهِ فَصَلاَتِی عَلَیْهِ، وَمَنْ لَعَنْتَ فَلَعْنَتی عَلَیْهِ.

و اقلاً در هر ماهی یک مرتبه، این عمل را بجا آورد.

و روایت است که: هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه، بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا آفتاب طالع گردد، در فردوس اعلی هفتاد درجه برای او بلند گردانند. و شیخ طوسی روایت کرده است که: سنّت است که این دعا را در تعقیب نماز صبح روز جمعه، بخواند:

اللّهُمَّ إِنِّی تَعَمَّدْتُ إِلَیْکَ بِحَاجَتِی، وَأَنْزَلْتُ إِلَیْکَ الْیَوْمَ فَقْرِی وَفَاقَتِی

وَمَسْکَنَتِی، فَأَ نَا لِمَغْفِرَتِکَ أَرْجَی مِنِّی

است پس هر حاجتی دارم تو به کرمت ادا فرما که بر آن قادری و بر تو آسان است و من هم به درگاهت فقیر و محتاجم و من خیری هرگز غیر از جانب تو نیافته ام و شرّی از من غیر از تو کسی هرگز دفع نکرده است و من به هیچکس امید ندارم برای آخرتم و دنیایم و برای روز فقر و بیچارگیم

آن روزی که همه مردم مرا تنها در قبر می گذارند و جز تو کسی مرا از گناهم خالی نمی کند.

لِعَمَلِی، وَلَمَغْفِرَتُکَ وَرَحْمَتُکَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِی، فَتَوَلَّ قَضاءَ کُلِّ حَاجَهٍ لِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیْهَا وَتَیْسِیرِ ذلِکَ عَلَیْکَ، وَلِفَقْرِی إِلَیْکَ فَإِنِّی لَمْ أُصِبْ خَیْراً قَطُّ

إِلاَّمِنْکَ، وَلَمْ یَصْرِفْ عَنِّی سُوءً قَطُّ أَحَدٌ سِوَاکَ، وَلَسْتُ أَرْجُو لآخِرَتِی وَدُنْیایَ وَلالِیَوْمِ فَقْرِی یَوْمَ یُفْرِدُنِی النَّاسُ فِی حُفْرَتِی وَأُفْضِی إِلَیْکَ بِذَنْبِی سِوَاکَ.

ص: 96

سوم: روایت است که هر که بعد از نماز ظهر و نماز صبح، در روز جمعه و غیر جمعه بگوید: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ؛ وَ عَجِّل فَرَجَهُمْ، نمیرد تا حضرت قائم را

دریابد؛ و اگر صد مرتبه این صلوات را بخواند، حقتعالی شصت حاجت او را برآورد: سی حاجت از حاجات دنیا و سی حاجت از حاجات آخرت.

چهارم: بعد از نماز صبح، سوره اَلرّحمن بخواند و بعد از «فَبِاَیّ الاءِ رَبِّکُما تُکَذِّبانِ» بگوید: لا بِشَیْ ءٍ مِنْ الائِکَ رَبِّ اُکَذِّبُ.

پنجم: شیخ طوسی رحمه الله فرموده که: سنّت است بعد از نماز

صبح روز جمعه، صد مرتبه توحید، و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد، و صد مرتبه استغفار کند و هر یک از این سوره ها را بخواند: نساء، هود، صافّات و اَلرَّحمان.

ششم: سوره احقاف و مؤمنین بخواند.

از حضرت صادق علیه السلام مرویست که: هر که، در هر شب جمعه یا هر روز جمعه، سوره احقاف بخواند، ترسی در دنیا به او نرسد و از فزع اکبر قیامت، ایمن گردد.

و نیز فرموده: هر که سوره مؤمنین را در هر جمعه مداومت نماید، خداوند تعالی ختم فرماید اعمال او را به سعادت؛ و منزل او در فردوس اعلی با پیغمبران و مرسلین باشد.

هفتم: سوره قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ را بخواند پیش از طلوع آفتاب، ده مرتبه و دعا کند، تا دعایش مستجاب شود.

روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام چون صبح روز جمعه می شد، آیه الکرسی می خواند تا ظهر، و چون از نمازها

فارغ می شد، شروع به خواندن سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ. و بدان که از برای خواندن «آیه الکرسی عَلی التَّنْزیل»، در روز جمعه فضیلت بسیار روایت شده.

هشتم: غسل جمعه کند و آن، از سنّت های مؤکّده است.

روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که: یا علی! در هر جمعه غسل کن، اگرچه باید که غذای روز خود را بفروشی و آب بخری و غسل

کنی و گرسنه بمانی؛ زیرا که هیچ سنّتی بزرگتر از این نیست.

و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند:

ص: 98

گواهی می دهم که خدایی جز ذات یگانه پروردگار بی انباز نیست و گواهی می دهم که محمد بنده (خاص) او و پیغامبر اوست بارخدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا از توبه کنندگان و پاکان بگردان.

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِی مِنَ التَّوَّابِینَ، وَاجْعَلْنِی مِنَ الْمُتَطَهِّرِینَ.

برای او طهارتی باشد تا جمعه آینده؛ یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او با طهارت معنوی و مقبول واقع شود. احوط آنست که تا ممکن شود، غسل جمعه را ترک نکنند؛ و وقت آن، بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب، و هرچه به زوال نزدیک شود، بهتر است.

نهم: سر را به گل خطمی بشوید که امان می بخشد از پیسی و دیوانگی.

دهم: ناخن و شارب بگیرد که فضیلت زیاد دارد و روزی را

زیاد می کند و از گناه پاک می کند تا جمعه دیگر، و امان می بخشد از دیوانگی و خوره و پیسی؛ و در آن حین بخواند: بِسْمِ اللّه ِ وَ بِاللّه ِ؛ وَ عَلی سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ.

در گرفتن ناخن ابتدا کند به انگشت کوچک دست چپ، و ختم کُنَد به انگشت کوچک دست راست. و همچنین کُنَد در گرفتن ناخنهای پای خود نیز؛ پس ریزه های ناخن را دفع کند.

یازدهم: بوی خوش به کار بَرد و جامه های پاکیزه خود را بپوشد.

دوازدهم: تصدق کند که موافق روایتی، صدقه در شب جمعه و روز آن، هزار برابر اوقات دیگر است.

سیزدهم: آنکه برای اهل و عیال، چیزهای نیکوی تازه از میوه و گوشت بخرد تا شاد شوند به آمدن جمعه.

چهاردهم: هنگامی که ناشتا است انار بخورد و هفت برگ

کاسنی پیش از زوال بخورد.

از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که: هر که، یک انار در روز جمعه، ناشتا بخورد، تا چهل روز دلش را نورانی

ص: 100

گرداند؛ و اگر دو انار بخورد تا هشتاد روز؛ و اگر سه انار بخورد، تا صد و بیست روز، و وسوسه شیطان را از او دور گرداند؛ و هر که وسوسه شیطان از او دور گردد، معصیت خدا نکند؛ و هر که معصیت خدا نکند، داخل بهشت شود. و شیخ در مصباح

فرموده: فضیلت بسیار روایت شده در خوردن انار، در روز جمعه و در شب آن.

پانزدهم: خود را از کارهای دنیا فارغ سازد و مشغول به آموختن مسائل دین خود شود؛ نه آنکه روز جمعه را صرف کند به سیر و گشت و تفرّج در باغها و مزارع مردم و مصاحبت با اراذل و بی عاران و مسخرگی و عیب گویی مردمان و خنده های قهقهه و خواندن اشعار و خوض در باطل و امثال اینها، که

مفاسدش زیاده از آنست که ذکر شود. از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: اُف باد بر مسلمانی که در هفته، روز جمعه را صرف آموختن مسائل دین خود نگرداند و برای این امر، خود را از کارهای دیگر فارغ نسازد.

و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم منقول است که: هرگاه ببینید که

ص: 101

در روز جمعه، مرد پیری تواریخ جاهلیت و کفر را برای مردم نقل می کند، سنگریزه بر سرش بزنید.

شانزدهم: هزار مرتبه صلوات بفرستد؛

از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که: هیچ عبادتی در روز جمعه، نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد و آل مطهر او صلی اللّه علیهم اجمعین. مؤلف گوید که: اگر فرصت نکرد، اقلاً صد مرتبه صلوات را ترک نکند تا در قیامت روی او نورانی شود.

و روایت شده که: هر که در روز جمعه، صد مرتبه صلوات

فرستد و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُاللّه َ رَبّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ بگوید و صد مرتبه توحید بخواند، البته آمرزیده شود. و نیز روایت است که: صلوات بر محمد و آل محمد در مابین ظهر و عصر، برابر است با هفتاد حج.

هفدهم: زیارت حضرت رسول و ائمه طاهرین سلام اللّه علیهم اجمعین نماید و بیاید کیفیت آن در باب زیارات.

هیجدهم: به زیارت اموات و زیارت قبر پدر و مادر یا یکی

از ایشان برود که فضیلت دارد.

از حضرت باقر علیه السلام روایت شده که: زیارت کنید مردگان را در روز جمعه، که می دانند کیست که به زیارت ایشان رفته است و شاد می شوند.

نوزدهم: دعای ندبه را که از اعمال اعیاد اربعه است، بخواند و بیاید بعد از این در محل خودش انشاءاللّه.

بیستم: بدان که از برای روز جمعه، به غیر از نافله آن، (که

بیست رکعت است و کیفیت آن بنا بر مشهور آنست که: شش رکعت آن، در وقتی که آفتاب پهن شود بجا آورده شود؛ و شش رکعت دیگر وقت چاشت؛ و شش رکعت دیگر نزدیک زوال؛ و دو رکعت بعد از زوال، پیش از فریضه. و یا آنکه شش رکعت اول را بعد از نماز جمعه یا ظهر بجا آورد به نحوی که در کتب فقها و مصابیح ذکر شده.) نمازهای دیگر نیز نقل شده و آنها بسیار است و ذکر بعضی از آنها در اینجا مناسب است؛ اگرچه اکثر آنها

اختصاصی به جمعه ندارد؛ لکن در روز جمعه، بجا آوردن آنها افضل است از جمله آنهاست:

سلام کامل و تمام خدای متعال سلام عام و شامل (مراتب کمال) و رحمتی پیوسته و برکاتی پاینده و کامل بر حجّت

خدا و ولیّ او در روی زمین حق و شهرهای او و بر خلیفه او بر او خلق و بندگان خدا و بر پاک فرزند نبوّت و باقیمانده برگزیده عترت حضرت صاحب

هرگاه کسی را مهمّی باشد، پس دو رکعت نماز کند؛ در رکعت اول، حمد و اِنّا فَتَحْنا و در رکعت دوم، سوره اِذا جاءَ نَصْرُاللّه ِ وَالْفَتْحُ بخواند و بعد زیر آسمان رو به قبله بایستد و بگوید:

سَلامُ اللّهِ الْكامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ الْعامُّ، وَصَلَواتُهُ الدَّائِمَهُ وَبَرَكاتُهُ الْقائِمَهُ التَّامَّهُ عَلى حُجَّهِ اللّهِ وَوَ لِيِّهِ فِى أَرْضِهِ وَبِلادِهِ،

وَخَلِيفَتِهِ عَلى خَلْقِهِ وَعِبادِهِ، وَسُلالَهِ النُّبُوَّهِ وَبَقِيَّهِ الْعِتْرَهِ وَالصَّفْوَهِ، صاحِبِ

الزمان و آشکار کننده ایمان و تعلیم دهنده احکام قرآن و پاک کننده زمین از جور و طغیان و ناشر بنیان عدل و احسان در طول و عرض جهان حجّت قائم و مهدی منتظر برگزیده خدا و فرزند ائمه پاکان عالم و وصیّ فرزند اوصیای پسندیده پیغمبر خاتم که

رهنمای خلق و دارای مقام عصمت است فرزند امامانی که همه با مقام عصمت هادیان خلقند سلام بر تو ای عزّت بخش اهل ایمان که در دوران ضعیف و ناتوانند سلام بر تو

الزَّمانِ، وَمُظْهِرِ الاْءِیمانِ، وَمُلَقِّنِ أَحْکامِ الْقُرْآنِ، وَمُطَهِّرِ الاْءَرْضِ، وَناشِرِ الْعَدْلِ فِی الطُّولِ وَالْعَرْضِ، وَالْحُجَّهِ الْقائِمِ

الْمَهْدِیِّ، الاْءِمامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِیِّ، وَابْنِ الاْءَ ئِمَّهِ الطَّاهِرِینَ، الْوَصِیِّ ابْنِ الاْءَوْصِیاءِ الْمَرْضِیِّینَ، الْهادِی الْمَعْصُومِ ابْنِ الاْءَ ئِمَّهِ الْهُداهِ الْمَعْصُومِینَ. السَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُعِزَّ الْمُوءْمِنِینَ الْمُسْتَضْعَفِینَ، السَّلامُ عَلَیْکَ

ای ذلیل کننده کافران متکبّر ستمکار سلام بر تو ای مولای من ای صاحب زمان

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای فرزند امیرالمؤمنین سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا بزرگ زنان عالم سلام بر تو ای فرزند امامان و حجّتهای خدا که معصومانند و پیشوایان بر همه خلق سلام

یَامُذِلَّ الْکافِرِینَ الْمُتَکَبِّرِینَ الظَّالِمِینَ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلایَ یَا صاحِبَ الزَّمانِ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ أَمِیرِ الْمُوءْمِنِینَ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَهِ نِساءِ الْعالَمِینَ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ الاْءَ ئِمَّهِ الْحُجَجِ

الْمَعْصُومِینَ وَالاْءِمامِ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلایَ سَلامَ

ص: 106

بر تو ای مولای من سلام و تحیّت خالصانه با ایمان به ولایت و امامت تو گواهی می دهم که تو پیشوای رهنمای عالمی به گفتار و کردار و تویی آن که جهان را پر از عدل و داد خواهد کرد پس از آنکه پر از جور و بیداد گردیده است پس خدا ظهورت را زود گرداند و خروجت را آسان و زمان سلطنت را نزدیک ساز و بسیار نماید یاران و یاورانت را

و وعده ظفری که به تو فرموده به زودی روا گرداند او راستگوترین سخنگویان است که خود فرموده ما می خواهیم بر اهل ایمان که بَدان آنان را ضعیف و ناتوان کردند منّت گذاشته و آنها

مُخْلِصٍ لَکَ فِی الْوِلایَهِ، أَشْهَدُ أَ نَّکَ الاْءِمامُ الْمَهْدِیُّ قَوْلاً وَفِعْلاً، وَأَ نْتَ الَّذِی تَمْلاَءُ

الاْءَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً بَعْدَ ما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً، فَعَجَّلَ اللّهُ فَرَجَکَ، وَسَهَّلَ مَخْرَجَکَ، وَقَرَّبَ زَمانَکَ، وَکَثَّرَ أَ نْصارَکَ وَأَعْوانَکَ، وَأَ نْجَزَ لَکَ ما وَعَدَکَ فَهُوَ أَصْدَقُ الْقائِلِینَ وَنُرِیدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَی الَّذِینَ اسْتُضْعِفُوا فِی الاْءَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ

ص: 107

را پیشوایان خلق قرار دهیم و وارث (اهل زمین) گردانیم ای مولای من ای

صاحب الزّمان ای فرزند رسول خدا حاجتهای من آنکه (خدا بدارد مرا بر آنچه رضای اوست و خیر و سعادت دنیا و عقبی عطا فرماید)

پس تو در برآمدن حاجاتم به درگاه خدا شفاعت کن که من به شما در برآمدن حاجتم رو آورده ام زیرا می دانم که شما را نزد خدا شفاعت مقبول و مقام پسندیده بلند است پس به حقّ آن کس که شما را به فرمان خلافتش مخصوص کرد و برای حفظ اسرار علم خود برگزید و به حق آن شأن و مقامی که شما را

أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوارِثِینَ، یَا مَوْلایَ یَاصاحِبَ الزَّمانِ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ، حاجَتِی کَذا وَکَذا (و به جای کذا و کذا، حاجت خود را ذکر کند) فَاشْفَعْ لِی فِی نَجاحِها، فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَیْکَ بِحاجَتِی لِعِلْمِی أَنَّ لَکَ عِنْدَ اللّهِ شَفاعَةً مَقْبُولَةً وَمَقاماً مَحْمُوداً،

فَبِحَقِّ مَنِ اخْتَصَّکُمْ بِأَمْرِهِ، وَارْتَضاکُمْ لِسِرِّهِ، وَبِالشَّأْنِ الَّذِی لَکُمْ عِنْدَ اللّهِ بَیْنَکُمْ

ص: 108

نزد خداست که از خدا درخواست کنید که همه مطالب و حوایجم را برآورد و دعاهایم را مستجاب کند و غم و اندوهم برطرف گرداند.

وَبَیْنَهُ، سَلِ اللّهَ تَعالی فِی نُجْحِ طَلِبَتِی

وَإِجابَهِ دَعْوَتِی وَکَشْفِ کُرْبَتِی.

و بخواه هرچه خواهی که برآورده می شود انشاءاللّه تعالی.

ص: 109

هر کس را به سوی حقتعالی، حاجتی باشد، پس باید که بعد از نصف شب جمعه غسل کند و به جایی که نماز می خواند برود و دو رکعت نماز گزارد: در رکعت اول، بخواند سوره حمد را و چون به ایّاکَ نَعْبُدُ وَ ایّاکَ نَسْتَعینُ برسد، صد مرتبه آن را تکرار کند و بعد از آنکه صد مرتبه تمام شود، تتمّه سوره حمد را

بخواند و بعد از تمام شدن سوره حمد، سوره قُلْ هُو اللّه اَحَد را یک مرتبه بخواند و رکوع و دو سجده بجا آورد و سُبْحانَ رَبّیَ الْعَظیمِ وَ بِحَمْدِهِ را هفت مرتبه در رکوع بگوید؛ و سُبْحانَ رَبّیَ الْاَعْلی وَ بِحَمْدِهِ را، در هر یک از دو سجده، هفت مرتبه بگوید و بعد از آن، رکعت دوم را نیز مانند رکعت اول بجا آورد و بعد از تمام شدن نماز، این دعا را بخواند؛ پس به درستی که حقتعالی، البته حاجت او را برمی آورد،

هرگونه حاجتی که باشد؛ مگر آنکه حاجت او، در قطع کردن صله رحم باشد و دعا این است:

خدایا اگر فرمانت بَرم ستایش از توست، و اگر نافرمانیت کردم حجّت از توست، نسیم راحت از توست، و فرج از توست، منزّه است کسی که نعمت داد، و قدر دانست، منزّه است کسی که تقدیر کرد و آمرزید، خدایا اگر نافرمانیت کردم پس من به تحقیق فرمانت بردم در دوست ترین چیزها نزد تو که آن

ایمان به توست،فرزند به تو نبستم و برای تو شریکی نگرفتم منّت از توست بدان بر من نه آنکه منّتی دارم به تو من تو را نافرمانی کردم ای معبودم بدون

أَللّٰهُمَّ إِنْ أَطَعْتُکَ فَالْمَحْمَدَهُ لَکَ وَإِنْ عَصَیْتُکَ فَالْحُجَّهُ لَکَ مِنْکَ الرَّوْحُ وَمِنْکَ

الْفَرَجُ سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَشَکَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَّرَ وَغَفَرَ أَللّٰهُمَ إِنْ کُنْتُ عَصَیْتُکَ فَإِنِّی قَدْ أَطَعْتُکَ فی أَحَبِّ الْأَشْیَاءِ إِلَیْکَ وَهُوَ الْإِیْمَانُ بِکَ لَمْ أَتَّخِذْ لَکَ وَلَدا وَلَمْ أَدْعُ لَکَ شَریکا مَنّا مِنْکَ بِهِ عَلَیَّ لَاَ مَنًّا مِنِّی بِهِ عَلَیْکَ وَقَدْ عَصَیْتُکَ یَا إِلٰهی عَلَی غَیْرِ وَجْهِ

مکابره و بی خروج از بندگیت و بی انکار

پروردگاریت ولکن فرمان هوای نفس بردم و شیطانم لغزاند از توست حجّت بر من و بیان اگر عذابم کنی به گناهم، ستم نکردی بر من و اگر بیامرزم و رحمم کنی به راستی تو جوادی و کریمی.

ای ایمن کن از هر چیز و هر چیز از تو ترسان و در حذر است از تو خواهم

الْمُکَابَرَهِ وَلاَ الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِیَّتِکَ وَلاَ الْجُحُودِ لِرُبُوبِیَّتِکَ وَلکِنْ أَطَعْتُ هَوَایَ وَأَزَلَّنِی الشَّیْطَانُ فَلَکَ الْحُجَّهُ عَلَیَّ وَالْبَیَانُ فَإِنْ تُعَذِّبْنی فَبِذُنُوبِی غَیْرُ ظَالِمٍ لِی وَإِنْ تَغْفِرْ لِی وَتَرْحَمْنِی فَإِنَّکَ جَوَادٌ کرِیمٌ (و بعد از آن تا نفس او وفا کند یَاکَرِیمُ یَاکَرِیمُ

مکرّر بگوید و بعد از آنب گوید) یَا آمِنا مِنْ کُلِّ شَیْ ءٍ، وَکُلُّ شَیْ ءٍ مِنْکَ خَآئِفٌ حَذِرٌ، أَسْئَلُکَ

به امنیّت تو از هر چیز و ترس هر چیز از توست که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه به من بدهی امان برای خودم و اهلم و فرزندم و همه آنچه به من نعمت دادی بدان تا نترسم و هم نهراسم از چیزی هرگز زیرا تو بر هر چیز توانایی و بس است

ما را خدا و چه خوب وکیلی است ای کفایت کن ابراهیم از نمرود و ای کفایت کنِ موسی از فرعون از تو خواهم اینکه رحمت فرستی بر محمد

بِأَمْنِکَ مِنْ کُلِّ شَیْ ءٍ وَخَوْفِ کُلِّ شَیْ ءٍ مِنْکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی محَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَنْ تُعْطِیَنِی أَمَانا لِنَفْسِی وَأَهْلِی وَوَلَدِی وَسَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ حَتَّی لاَ أَخَافَ وَلاَأَحْذَرَ مِنْ شَیْ ءٍ أَبَدا إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ یَاکَافِیَ إِبْرَاهِیمَ نُمْرُودَ وَیَاکَافِیَ مُوسَی فِرْعَوْنَ أَسْئَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ

ص: 113

و آل محمد و کفایت کنی مرا شرّ فلان پسر فلان.

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْفِيَنِى شَرَّ فلان بن فلان

به جای فلان بن فلان، نام شخصی را که از ضرر او می ترسد و نام پدر او را بگوید و از حقتعالی طلب کند که ضرر او را دفع خواهد کرد انشاءاللّه تعالی. و بعد از آن، به سجده رود و

حاجت خود را مسئلت نماید و تضرّع و زاری کند اگر این نماز را بگزارد و این دعا را از روی اخلاص بخواند، گشوده می شود برای او درهای آسمان برای برآمدن حاجات او، و دعای او مستجاب می گردد.

ص: 114

و آن بسيار فضيلت دارد و عمده، آمرزش گناهان عظيمه است و افضل اوقات آن، صدر نهار جمعه است؛ و آن، چهار ركعت است به دو تشهّد و دو سلام. در ركعت اول، بعد از حمد، اِذا زُلْزِلَت مي خواند؛ و در ركعت دوم، سوره والعاديات و در ركعت سوم، اِذا جاءَ نَصْراللّه؛ و در ركعت چهارم، قُلْ هُوَ

اللّه اَحَدٌ. و در هر ركعت بعد از فراغ از قرائت، پانزده مرتبه می گويد: سُبْحانَ اللّه ِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ؛ وَ لا اِلهَ اِلاَّاللّه ُ وَ اللّه ُ اَكْبَرُ. و در ركوع، همين تسبيحات را ده مرتبه می گويد؛ و چون سر از ركوع برمی دارد، ده مرتبه؛ و در سجده اول، ده مرتبه؛ و بعد از سر برداشتن، ده مرتبه؛ و در سجده دوم، ده مرتبه؛ و بعد از سر برداشتن، پيش از آنكه برخيزد، ده مرتبه. در هر چهار ركعت چنين می كند كه مجموع سيصد مرتبه شود. شيخ كلينی

از ابوسعيد مداينی روايت كرده كه، حضرت صادق عليه السلام به من فرمود: آيا تعليم نكنم تو را چيزی كه بگويی آنرا در نماز جعفر؟ گفتم: بلی، تعليم فرما. فرمود: چون در سجده آخر چهار ركعت نماز رسيدی و از تسبيحات فارغ شدی، بگو:

منزّه است که لباس عزّت و وقار در برِ اوست منزّه است خدایی که به بزرگیِ خود بر ما کَرَم و احسان می فرماید منزّه است خدایی که تسبیح روا نیست مگر برای او منزّه است خدایی که علمش به هر چیز محیط

است منزّه است خدای صاحب نعمت و منّت منزّه است خدای صاحب قدرت و مکرمت خدایا از تو درخواست می کنم به عهدهای عزّت عرش تو (که اسرار علم توست) و منتهای رحمت کتاب تو (که حقایق توحید و معرفت است) و به اسم اعظم تو و به کلمات تام و کامل تو (که انبیا و اولیای تواند) که از جهت صدق

سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْوَقارَ، سُبْحانَ مَنْ

تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَکَرَّمَ بِهِ، سُبْحانَ مَنْ لاَیَنْبَغِی التَّسْبِیحُ إِلاَّ لَهُ، سُبْحانَ مَنْ أَحْصی کُلَّ شَیْ ءٍ عِلْمُهُ، سُبْحانَ ذِی الْمَنِّ وَالنِّعَمِ، سُبْحانَ ذِی الْقُدْرَهِ وَالْکَرَمِ اَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ، وَمُنْتَهَی الرَّحْمَ_هِ مِنْ کِتابِکَ، وَاسْمِکَ الاْءَعْظَمِ وَکَلِماتِکَ التَّامَّهِ الَّتِی تَمَّتْ صِدْقاً

ص: 116

و راستی و عدالت به حدّ کمال رسید که بر محمّد(ص) و آل محمد(ص) درود فرستی و حاجتهای مرا برآوری.

وَعَدْلاً، صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ، وَافْعَلْ بِی کَذا وَکَذا.

به جای این کلمه، حاجات خود را بخواهد. شیخ و سید از

مفضّل بن عمر روایت کرده اند که گفت: دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که نماز جعفر بجا آوردند؛ پس دستها را بلند کردند و این دعا خواندند: یا رَبِّ یا رَبِّ به قدری که یک نفس وفا کند؛ یا رَبّاهُ یا رَبّاهُ به قدر یک نفس؛ رَبِّ رَبِّ باز به قدر یک نفس؛ یا اَللّهُ یا اَللّهُ باز به قدر یک نفس؛ یاحَیُّ یا حَیُّ به قدر یک نفس؛ یا رَحیمُ یا رَحیمُ باز به قدر یک نفس؛ یا رَحْمنُ یا رَحْمنُ هفت مرتبه؛

یااَرْحَمَ الرّاحِمینَ هفت مرتبه. پس خواندند:

خدایا من به حُسن ستایش تو افتتاح سخن می کنم و زبان به ثنای تو می گشایم و مجد و بزرگواری تو را مدح می گویم در صورتی که مدح و ثنای تو را حدّ و نهایت نیست و کیست که به منتهای مجد و ثنای تو تواند رسید و مخلوق تو را کجا یارای آنکه به کُنه معرفت و مجد و بزرگی تو رسد چه زمانی بوده که تو ممدوح به فضل و احسان موصوف به مجد و کرامت نبوده ای تو بر

گنهکاران به حلم و بردباری بسیار احسان کنی و هرچه ساکنان زمین از اطاعتت سرپیچی کنند باز تو بر آنها از لطف مهربان خواهی بود

اَللّهُمَّ إِنِّی أَ فْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِکَ، وَأَ نْطِقُ بِالثَّناءِ عَلَیْکَ، وَأُمَجِّدُکَ وَلاَ غَایَةَ لِمَدْحِکَ، وَأُثْنِی عَلَیْکَ وَمَنْ یَبْلُغُ غایَةَ ثَنَائِکَ وَأَمَدَ مَجْدِکَ، وَأَ نَّی لِخَلِیقَتِکَ کُنْهُ مَعْرِفَهِ

مَجْدِکَ، وَأَیُّ زَمَنٍ لَمْ تَکُنْ مَمْدُوحاً بِفَضْلِکَ، مَوْصُوفاً بِمَجْدِکَ، عَوَّاداً عَلَی الْمُذْنِبِینَ بِحِلْمِکَ، تَخَلَّفَ سُکَّانُ أَرْضِکَ عَنْ طَاعَتِکَ، فَکُنْتَ عَلَیْهِمْ عَطُوفاً بِجُودِکَ،

ص: 118

و به فضل و احسان بخشش خواهی کرد و به کَرَم عطا خواهی فرمود ای که به جز تو خدایی نیست که نعمت بخشنده و صاحب جلال و کرامتی.

جَوَاداً بِفَضْلِکَ، عَوَّاداً بِکَرَمِکَ، یَا لاَ إِلهَ إِلاَّأَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلاَلِ وَالاْءِکْرامِ.

آنگاه حوایج خود را از خدا بخواه که برآورده می شود، انشاءاللّه.

ص: 119

نماز حاجت

در دعوات راوندی از حضرت سجاد علیه السلام نقل کرده که آن حضرت تعلیم فرمود به شخصی که چون حاجتی داشته باشی رو به قبله کن و دو رکعت نماز بخوان؛ پس ثنا گو خدا را، و بر رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم صلوات بفرست و بخوان آخر سوره حشر و شش آیه اول سوره حدید و دو آیه که در آل عمران است. پس

سؤال کن حاجت خود را، از خدا که خدا عطا می فرماید تو را. جناب راوندی فرموده: شاید دو آیه: قُلِ اللّهُمَّ مالِكَ الْمُلْكِ باشد یعنی تا بِغَیْرِ حِسابٍ علامه مجلسی فرموده: شاید آیه قُلِ اللّهُمَّ باشد با آیه شَهِدَ اللّهُ.

ص: 120

نماز فرزند برای پدر و مادر

پروردگارا ببخش مرا و پدر و مادرم و مؤمنان را روزی که برپا شود حساب.

پروردگارا بیامرز مرا و پدر و مادرم را و هر که در خانه ام درآید با ایمان و مؤمنین و مؤمنات.

پروردگارا رحم کن به آنها چنانچه پروریدند مرا در کودکی.

نماز فرزند برای پدر و مادر دو رکعت است: در رکعت اول، فاتحه و ده مرتبه:

رَبِّ اغْفِرْ لِی وَلِوالِدَیَّ وَلِلْمُؤْمِنینَ یَوْمَ یَقُومُ الْحِسابِ و در رکعت دوم، فاتحه و ده مرتبه:

رَبِّ اغْفِرْ لِی وَلِوالِدَیَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَیْتِیَ مُؤْمِنا وَلِلْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ.

و چون سلام دهد، ده مرتبه بگوید:

رَبِّ ارْحَمْهُما کَما رَبَّیانی صَغیرا.

ص: 121

فضیلت ماه مبارک رجب

بدان که این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت

تمامند و روایت بسیار در فضیلت آنها وارد شده؛ بلکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم روایت شده که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی در حرمت و فضیلت به آن نمی رسد و قتال با کافران در این ماه حرام است؛ و رجب ماه خداست و شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه امّت من است. کسی که یک روز از ماه رجب را روزه دارد، مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد.

و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقول است که: هر که یک روز از ماه رجب را روزه بدارد، آتش جهنم یک ساله راه از او دور شود؛ و هر که سه روز از آن را روزه دارد، بهشت او را واجب گردد.

و همچنین فرمود که: رجب نام نهری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین تر. هر که یک روز از رجب را روزه دارد، البته از آن نهر بیاشامد.

ص: 122

و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم فرمود که: ماه رجب ماه استغفار امّت من است؛ پس در این ماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربان است. و رجب را اَصَبّ می گویند؛ زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امّت من بسیار ریخته می شود؛ پس بسیار بگویید: اَسْتَغْفِرُ اللّه َ وَ اَسْئَلُهُ التَّوْبَهَ.

و ابن بابویه به سند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت:

رفتم به خدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود، چون نظر مبارک آن حضرت بر من افتاد فرمود که: آیا روزه گرفته ای در این ماه؟ گفتم: نه واللّه، ای فرزند رسول خدا!. فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آن را به غیر خدا کسی نمی داند؛ به درستی که این ماهی است که خدا آن را بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آن را عظیم نموده و برای روزه داشتن آن، گرامی داشتن را بر خود واجب

گردانیده.

پس گفتم: یابن رسول اللّه ! اگر در بقیه این ماه روزه بدارم،

پاک و منزّه است خدای با جلالت پاک و منزّه است آن خدایی که تسبیح جز برای او سزاوار نیست پاک و منزّه است خدای عزیز بااکرام پاک و منزّه است آن خدایی که جامه عزّت برِ اوست و او اهل عزّت است.

آیا به بعضی از ثواب روزه داران آن فائز می گردم؟

فرمود:ای سالم ! هر که یک روز از آخر این ماه روزه بدارد،

خدا او را ایمن گرداند از شدّت سکرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر؛ و هر که دو روز از آخر این ماه روزه دارد، بر صراط به آسانی بگذرد؛ و هر که سه روز از آخر این ماه را روزه دارد، ایمن گردد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آن روز، و برات بیزاری از آتش جهنم به او عطا کنند.

و بدان که از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده است. و روایت شده که اگر شخص قادر بر آن نباشد، هر روز صد

مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه آن را دریابد:

سُبْحانَ الاِلهِ الْجَلیلِ سُبْحانَ مَنْ لایَنْبَغی التَّسْبیحَ اِلاّ لَهُ سُبْحانَ الأَعَزِّ الاْءَکْرَمِ سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ.

ای خدایی که مالک حاجتهای فقیران و دانا به اسرار خاموشانی هر سؤال را همان لحظه می شنوی و پاسخش را آماده داری ای خدا وعده های تو همه صادق و نعمتت فراوان و رحمتت وسیع است پس از تو درخواست می کنم که بر محمد(ص)

آن است که متعلق به همه ماه است و اختصاصی به روز معیّن ندارد و آن چند امر است:

اول: آنکه در تمام ایام ماه رجب بخواند این دعا را، که روایت شده حضرت امام زین العابدین علیه السلام در حجر در غرّه رجب خواند:

یَا مَنْ یَمْلِکُ حَوائِجَ السَّائِلِینَ، وَیَعْلَمُ ضَمِیرَ الصَّامِتِینَ، لِکُلِّ مَسْأَلَهٍ مِنْکَ سَمْعٌ حَاضِرٌ، وَجَوَابٌ عَتِیدٌ. اللّهُمَّ وَمَواعِیدُکَ الصَّادِقَهُ، وَأَیادِیکَ الْفَاضِلَهُ، وَرَحْمَتُکَ الْوَاسِعَهُ، فَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ

ص: 125

و آل محمد درود فرستی و حوائج مرا در دنیا و آخرت برآوری که البته تو بر هر چیز توانایی.

کسی که بر غیر تو وارد شود محروم است و آن که به غیر تو رو کند زیانکار است و هر که به درگاه غیر تو رود محتاج گشته و هر که از غیر فضل و کرم تو درخواست کرد بی برگ و نوا گردید درگاه لطف تو به روی مشتاقان باز و خیر و احسانت برای طالبان مبدول است و فضل و کرمت

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَقْضِیَ حَوائِجِی لِلدُّنْیا وَالْآخِرَهِ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ.

دوم: بخواند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام در هر روز

ماه رجب می خواندند:

خابَ الْوافِدُونَ عَلَی غَیْرِکَ، وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلاَّ لَکَ، وَضاعَ الْمُلِمُّونَ إِلاَّ بِکَ، وَأَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ إِلاَّ مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَکَ، بَابُکَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِینَ، وَخَیْرُکَ مَبْذُولٌ لِلطَّالِبِینَ، وَفَضْلُکَ مُباحٌ

برای سائلان مباح و عطایت برای امیدواران

مهیّا و رزقت برای اهل معصیت هم گسترده است و حلمت بر هر که رو به تو آورد متوجه است و عادتت احسان به بدکاران است و طریقه ات مدارا با سرکشان ای خدا مرا به راهیت رهبری فرما و مرا نصیب گردان کوشش جهدکنندگان به طاعتت را و از غافلان دور از رحمتت مگردان و از گناهم روز جزا درگذر.

لِلسَّائِلِینَ، وَنَیْلُکَ مُتَاحٌ لِلْآمِلِینَ، وَرِزْقُکَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاکَ، وَحِلْمُکَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاواکَ، عَادَتُکَ الْإِحْسانُ إِلَی الْمُسِیئِینَ وَسَبِیلُکَ الْإِبْقاءُ عَلَی الْمُعْتَدِینَ، اللّٰهُمَّ فَاهْدِنِی هُدَی الْمُهْتَدِینَ، وَارْزُقْنِی

إِجْتِهادَ الْمُجْتَهِدِینَ، وَلاَ تَجْعَلْنِی مِنَ الْغَافِلِینَ الْمُبْعَدِینَ، وَاغْفِرْ لِی یَوْمَ الدِّینِ.

سوم: شیخ در مصباح فرموده معلّی بن خنیس از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: بخوان در ماه رجب:

ای خدا از تو درخواست می کنم که مرا صبر شکرگزاران عطا کنی و عمل خداترسان و یقین اهل

عبادت را نصیبم فرمایی ای خدا تو بلند مقام و بزرگی و من بنده بینوای فقیر توام تو غنی و ستوده صفات و من عبد ذلیل توام ای خدا درود فرست بر محمد(ص) و آلش و منّت گذار بر من به غنایت بر فقرم و به حلمت بر جهل و به توانابیت بر ناتوانی من ای توانای باعزّت ای خدا درود فرست بر محمد(ص) و آلش

اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ صَبْرَ الشَّاکِرِینَ لَکَ، وَعَمَلَ الْخَائِفِینَ مِنْکَ، وَیَقِینَ الْعَابِدِینَ لَکَ. اللّهُمَّ أَ نْتَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ، وَأَ نَا عَبْدُکَ الْبَائِسُ الْفَقِیرُ، أَ نْتَ الْغَنِیُّ الْحَمِیدُ، وَأَنَا الْعَبْدُ الذَّلِیلُ. اللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنُنْ بِغِنَاکَ عَلَی فَقْرِی، وَبِحِلْمِکَ عَلَی جَهْلِی، وَبِقُوَّتِکَ عَلَی ضَعْفِی، یَا قَوِیُّ

یَاعَزِیزُ. اللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

ص: 128

که اوصیای پسندیده رسول تواند و مهمّاتِ امور دنیا و آخرت مرا کفایت فرما ای مهربانترین مهربانان عالم.

ای خدای صاحب عطاهای فراوان و نعمتهای گوناگون و رحمت بی پایان و قدرت کامل بر هر

چیز و نِعَم بزرگ و موهبتهای سترگ و بخششهای نیکو و عطاهای عظیم ای خدایی که

الْأَوْصِیاءِ الْمَرْضِیِّینَ، وَاکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْیا وَالْآخِرَهِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ.

چهارم: و نیز شیخ فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز، این دعا را:

اللّهُمَّ یَا ذَا الْمِنَنِ السَّابِغَهِ، وَالْآلاَءِ الْوَازِعَهِ، وَالرَّحْمَهِ الْوَاسِعَهِ، وَالْقُدْرَهِ الْجَامِعَهِ، وَالنِّعَمِ الْجَسِیمَهِ، وَالْمَواهِبِ الْعَظِیمَهِ، وَالْأَیادِی الْجَمِیلَهِ، وَالْعَطایَا الْجَزِیلَهِ.

وصفت به مثال درنیاید و مانندی بر او تصوّر نشود و به هیچ

قدرتی مغلوب نگردد ای آن که خلق کردی و روزی دادی و الهام کردی و نطق دادی و ابداع کردی و شروع به آفرینش کردی و مقامت برتر است امور را نیکو تقدیر کردی و هر صورت نگاشتی محکم و هر حجّت آوردی بلیغ و هر نعمت بخشیدی فراوان و عطایت افزون و جودت افزون از حدّ است ای که عزتت به مقام بلندی است که چشمهای بینای دل بدانجا نرسد و لطفت نزدیک به همه است تا آنکه در قوه فکرها خطور نکند ای آن که منفرد به ملک

یَامَنْ لاَ یُنْعَتُ بِتَمْثِیلٍ، وَلاَ یُمَثَّلُ بِنَظِیرٍ، وَلاَیُغْلَبُ بِظَهِیرٍ. یَا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ، وَأَلْهَمَ فَأَنْطَقَ، وَابْتَدَعَ فَشَرَعَ، وَعَلا فَارْتَفَعَ، وَقَدَّرَ فَأَحْسَنَ، وَصَوَّرَ فَأَتْقَنَ، وَاحْتَجَّ فَأَبْلَغَ، وَأَ نْعَمَ فَأَسْبَغَ، وَأَعْطی فَأَجْزَلَ، وَمَنَحَ فَأَفْضَلَ. یَا مَنْ سَمَا فِی الْعِزِّ فَفاتَ

نَواظِرَ الْاَءَ بْصارِ، وَدَنا فِی اللُّطْفِ فَجازَ هَواجِسَ الْاَءَفْکارِ. یَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْمُلْکِ

ص: 130

و سلطنت عالمی پس تو را شریک در قدرت و شاهی نیست و در نعمت بخشی و بزرگواری بی مانندی که ضدّی در شأن و جلال نداری ای آن که در بزرگی و هیبت عقول و اوهام عالی متحیّر است و به کمتر پایه ادراک عظمتت دیده صاحب نظران عاجز است ای آن که وجوه سران عالم

پیش هیبتت متواضع و گردن عالمی مقابل عظمتت خاضع و دلهای خلق از ترست هراسان است از تو درخواست دارم به حق این ستایش که لایق غیر تو نیست که به آنچه وعده دادی

فَلانِدَّ لَهُ فِی مَلَکُوتِ سُلْطَانِهِ، وَتَفَرَّدَ بِالاْآلاَءِ وَالْکِبْرِیاءِ فَلاَ ضِدَّ لَهُ فِی جَبَرُوتِ شَأْنِهِ،

یَامَنْ حارَتْ فِی کِبْرِیاءِ هَیْبَتِهِ دَقائِقُ لَطائِفِ الاْءَوْهامِ، وَانْحَسَرَتْ دُونَ إِدْراکِ عَظَمَتِهِ خَطَائِفُ أَبْصَارِ الاْءَنامِ، یَا مَنْ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِهَیْبَتِهِ، وَخَضَعَتِ الرِّقابُ لِعَظَمَتِهِ، وَوَجِلَتِ الْقُلُوبُ مِنْ خِیفَتِهِ، أَسْأَلُکَ بِهَذِهِ الْمِدْحَهِ الَّتِی لاَ تَنْبَغِی إِلاَّ لَکَ، وَبِما وَأَیْتَ

و بر خود لازم کردی که به دعاکنندگان باایمانت عطا کنی

و به آنچه اجابت آن را بر خود ضمانت کردی برای دعاکنندگان ای شنواترین شنوندگان و ای بیناترین بینایان عالم و سریعتر محاسبان ای صاحب اقتدار کامل درود فرست بر محمد(ص) خاتم پیغمبران و بر اهل بیت او و در این ماه بهترین قسمت را نصیب من گردان و در قصد و قدرت خیر و سعادت را بر من از اموری که حتم نموده ای گردان و مرا در خاتمه از آنان که

بِهِ عَلَی نَفْسِکَ لِداعِیکَ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ، وَبِما ضَمِنْتَ الْاِءجابَهَ فِیهِ عَلَی نَفْسِکَ لِلدَّاعِینَ، یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ، وَأَبْصَرَ النَّاظِرِینَ، وَأَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ، یَا ذَا الْقُوَّهِ الْمَتِینَ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ

وَعَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ، وَاقْسِمْ لِی فِی شَهْرِنا هذَا خَیْرَ مَا قَسَمْتَ، وَاحْتِمْ لِی فِی قَضَائِکَ خَیْرَ مَا حَتَمْتَ، وَاخْتِمْ لِی بالسَّعادَهِ فِیمَنْ

ص: 132

ختم کارشان بر سعادت کردی قرار ده و مرا با وسعت و فراوانی زنده بدار و با سرور و نشاط و مغفرت بمیران و از سؤال و جواب در عالم برزخ تو خود متصدی نجاتم باش و نکیر و منکر را از من دفع کن و فرشته بشارت

را به چشم من بنما و طریقم را به سوی بهشت و رضوانت قرار ده و زندگانیم را خوش و مُلک کبیر نصیبم فرما و درود بر محمد و آلش بسیار فرست.

خَتَمْتَ، وَأَحْيِنِی مَا أَحْيَيْتَنِی مَوْفُوراً، وَأمِتْنِی مَسْرُوراً وَمَغْفُوراً، وَتَوَلَّ أَنْتَ

نَجَاتِی مِنْ مُساءَلَهِ البَرْزَخِ، وَادْرأْ عَنِّی مُنكَراً وَنَکِیراً، وَأَرِ عَيْنِي مُبَشِّراً وَبَشِیراً، وَاجْعَلْ لِی إِلَی رِضْوَانِکَ وَجِنانِکَ مَصِیراً وَعَیْشاً قَرِیراً، وَمُلْکاً کَبِیراً، وَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ کَثِیراً.

ص: 133

به نام خداوند بخشاینده مهربان

ای خدا از تو درخواست می کنم به جمیع معانی آنچه صاحبان امرت دعا کنند آنان که بر سرّ تو امین و به امرت مستبشر و شادْ خاطرند و به شرح توصیف قدرتت و به بیان عظمتت مشغولند درخواست می کنم به آنچه مشیّتت در آن ناطق است که معدن اسرار کلمات خود

پنجم: شیخ روایت کرده است که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان بن سعید رضی الله عنه این توقیع شریف: بخوان در هر روز از ایام رجب:

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِمَعانِی جَمِیعِ مَا یَدْعُوکَ

بِهِ وُلاهُ أَمْرِکَ الْمَأْمُونُونَ عَلَی سِرِّکَ، الْمُسْتَبْشِرُونَ بأَمْرِکَ، الْواصِفُونَ لِقُدْرَتِکَ، الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِکَ، أَسْأَ لُکَ بِما نَطَقَ فِیهِمْ مِنْ مَشِیَّتِکَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعادِنَ لِکَلِماتِکَ،

قرارشان دادی و ارکان توحید تو و آیات و مقامات تواند که در آن آیات تعطیل نخواهد بود در هر مکان. هر که تو را شناسد به آن آیات شناسد و میان تو و آنها

جدایی نیست جز آنکه آنان بنده مخلوق تواَند فَتق و رَتق آن آیات به دست تو و آغاز و انجامش به سوی توست پشتیبان دین تو و گواه و حامی و مدافع و نگهبان و مبلّغان دین تواَند که از تو و آنها آسمان و زمینِ تو پُر است برای آنکه آشکار شود که خدایی

وَأَرْكاناً لِتَوْحِيدِکَ، وَآياتِکَ وَمَقاماتِکَ الَّتِي لاَ تَعْطِيلَ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ يَعْرِفُکَ بِهَا مَنْ عَرَفَکَ، لاَ فَرْقَ بَيْنَکَ وَبَيْنَها إِلاَّ أَنَّهُمْ عِبادُکَ وَخَلْقُکَ، فَتْقُها وَرَتْقُها بِيَدِکَ، بَدْؤُها مِنْکَ وَعَوْدُها إِلَيْکَ، أَعْضادٌ وَأَشْهادٌ وَمُناةٌ وَأَذْوَادٌ وَحَفَظَةٌ وَرُوَّادٌ، فَبِهِمْ مَلاَءْتَ سَمَاءَکَ وَأَرْضَکَ حَتَّى ظَهَرَ أَنْ لاَ إِلهَ

إِلاَّأَنْتَ، فَبِذلِکَ أَسْأَلُکَ، وَبِمَواقِعِ الْعِزِّ مِنْ

ص: 135

جز تو نیست پس به آن درخواست می کنم و به مواقع عزّ و جلال و رحمانیّتت و به مقامات و نشانهای تو که درود فرستی بر محمد(ص) و آلش و بر ایمان و پایداریم بیفزایی ای نهان در عین آشکاری و ای پیدا در عین پنهانی ای جداکننده نور و ظلمت ای وصف شده اما نه به کنه ذات و ای شناخته شده نه به مشابه ای اندازه بخش

هر محدود و گواه هر مشهود و آفریننده هر موجود و به شمارآرنده هر معدود و فاقد گرداننده هر مفقود معبودی غیر

رَحْمَتِکَ وَبِمَقاماتِکَ وَعَلامَاتِکَ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَزِیدَنِی إِیماناً وَتَثْبِیتاً. یَا بَاطِناً فِی ظُهُورِهِ، وَظَاهِراً فِی بُطُونِهِ وَمَکْنُونِهِ، یَا مُفَرِّقاً بَیْنَ النُّورِ

وَالدَّیجُورِ، یَا مَوْصُوفاً بِغَیْرِ کُنْهٍ، وَمَعْرُوفاً بِغَیْرِ شِبْهٍ، حَادَّ کُلِّ مَحْدُودٍ، وَشَاهِدَ کُلِّ مَشْهُودٍ، وَمُوجِدَ کُلِّ مَوْجُودٍ، وَمُحْصِیَ کُلِّ مَعْدُودٍ، وَفاقِدَ کُلِّ مَفْقُودٍ، لَیْسَ دُونَکَ

تو در عالم نیست تویی اهل کبریا و جلال و جود ای کسی که او را کیفیّت نیست و دارای مکان نیست ای پنهان از هر دیده ای وجود دائم

ابدی و ای پاینده و دانای همه امور عالم درود فرست بر محمد(ص) و آلش و بر بندگان برگزیده ات و بَشرِ پرده درانت و فرشتگان مقرّبت و خاموش صف زده و مهیّای فرمانت و در این ماه رجب معظّم و بعد از این ماههای

مِنْ مَعْبُودٍ، أَهْلَ الْکِبْرِیاءِ وَالْجُودِ، یَا مَنْ لاَ یُکَیَّفُ بِکَیْفٍ، وَلاَ یُؤَیَّنُ بِأَیْنٍ، یَا مُحْتَجِباً عَنْ کُلِّ عَیْنٍ، یَا دَیْمُومُ یَا قَیُّومُ وَعالِمَ کُلِّ مَعْلُومٍ، صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلَی عِبادِکَ الْمُنْتَجَبِینَ، وَبَشَرِکَ الْمُحْتَجِبِینَ، وَمَلائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ، وَالْبُهْمِ الصَّافِّینَ الْحَافِّینَ، وَبارِکْ لَنا فِی شَهْرِنا هذَا

الْمُرَجَّبِ الْمُکَرَّمِ، وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الاْءَشْهُرِ

ص: 137

مکرّم دیگر به ما برکت عطا کن و نعمت فراوان در آن به ما کرامت فرما و قسمت ما در این ماه بسیار گردان و سوگند ما را بری ساز به حق اسم اعظم اعظم و باجلال و بزرگوارت که آن اسم را بر روز نهادی روشن شد و بر شب قرار دادی تاریک گشت و هر گناهی که ما می دانیم و نمی دانیم ببخش و ما را از گناهان با بهترین مقام عصمت

معصوم گردان و ما را به تقدیر خود کفایت فرما و به ما منّت گذار به حُسن نظرت و ما را به غیر خود وامگذار و ما را محروم از خیر

الْحُرُم، وَأَسْبِغْ عَلَیْنا فِیهِ النِّعَمَ، وَأَجْزِلْ لَنا فِیهِ الْقِسَمَ، وَأَبْرِرْ لَنا فِیهِ الْقَسَمَ، بِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَکْرَمِ، الَّذِی

وَضَعْتَهُ عَلَی النَّهَارِ فَأَضاءَ، وَعَلَی اللَّیْلِ فَأَظْلَمَ، وَاغْفِرْ لَنا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَمَا لاَ نَعْلَمُ، وَاعْصِمْنا مِنَ الذُّنُوبِ خَیْرَ الْعِصَمِ، وَاکْفِنا کَوافِیَ قَدَرِکَ، وَامْنُنْ عَلَیْنا بِحُسْنِ نَظَرِکَ، وَلاَ تَکِلْنا إِلَی غَیْرِکَ، وَلاَ تَمْنَعْنا مِنْ خَیْرِکَ،

ص: 138

و احسانت مگردان و در آنچه سرنوشت عمر ما قرار داده ای برکت بخش و باطن ما را صالح گردان و به ما از جانب

خود امان عطا کن و ما را به حُسن ایمان بدار و عمل نیکو و ما را تا به ماه روزه و ما بعد آن از ایام و سالها عمر ده ای خدای صاحب جلال و بزرگواری.

ای خدا از تو درخواست می کنم به حقّ دو مولود در ماه رجب محمد بن علی دوم و فرزندش علی بن محمد وَبَارِکْ لَنَا فِیما کَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمارِنا، وَأَصْلِحْ

لَنا خَبِیئَهَ أَسْرَارِنا، وَأَعْطِنَا مِنْکَ الاْءَمانَ، وَاسْتَعْمِلْنا بِحُسْنِ الاْءِیمَانِ، وَبَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّیامِ، وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الاْءَیَّامِ وَالاْءَعْوامِ، یَاذَا الْجَلاَلِ وَالاْءِکْرامِ.

ششم: و نیز شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ ابوالقاسم حسین بن روح رضی الله عنه این دعا در ایام رجب:

اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالْمَوْلُودَیْنِ فِی رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الثَّانِی وَابْنِهِ عَلِیِّ بْنِ

که برگزیده توست و به آنها تقرّب می جویم به سوی تو بهترین تقرب را ای کسی که هر نیکی را از تو طلبند و به آنچه نزد توست همه مشتاقند از تو درخواست می کنم چون کسی که غریق گناه است و گناهانش او را به هلاکت کشیده و عیبهایش او را به گرو گرفته پس

دیرگاه بر خطا عادت کرده و کارش با غم و رنج و اندوه می گذرد از تو درخواست پذیرفتن توبه و حُسن قبول آن و بیرون آمدن از گناه را دارد و اینکه از آتش دوزخش آزاد

مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ، وَأَتَقَرَّبُ بِهِمَا إِلَيْکَ خَيْرَ الْقُرَبِ، يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طُلِبَ، وَفِيما

لَدَيْهِ رُغِبَ، أَسْأَ لُکَ سُؤالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقَتْهُ ذُ نُوبُهُ، وَأَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ، فَطالَ عَلَى الْخَطايَا دُؤُوبُهُ، وَمِنَ الرَّزَايا خُطُوبُهُ، يَسْأَلُکَ التَّوْبَهَ، وَحُسْنَ الْإَوْبَهِ، وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحَوْبَهِ، وَمِنَ النَّارِ فَكاکَ رَقَبَتِهِ، وَالْعَفْوَ عَمَّا فِی رِبْقَتِهِ، فَأَنْتَ مَوْلاَیَ أَعْظَمُ أَمَلِهِ

ص: 140

سازی و هرچه به ذمّه اوست عفو فرمایی که تو مولای منی و بزرگتر

آرزو و وثوقم تویی ای خدا و درخواست می کنم به مسائل شریفه و اسبابهای عالیه تو که مرا در این ماه غرق رحمت بی پایانت گردانی و نِعَم فراوان عطا کنی و نفسی که به رزق تو قانع باشد بخشی تا روز فرود آمدن در قبر و منزل آخرت و آنچه نفوس به سویش می شتابند.

وَثِقَتِهِ. اللّهُمَّ وَأَسْأَ لُکَ بِمَسَائِلِکَ الشَّرِیفَهِ، وَوَسَائِلِکَ الْمُنِیفَهِ أَنْ تَتَغَمَّدَنِی فِی هذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَهٍ مِنْکَ وَاسِعَهٍ، وَنِعْمَهٍ وَازِعَهٍ، وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَها قَانِعَهٍ، إِلَی نُزُولِ الْحَافِرَهِ، وَمَحَلِّ الْآخِرَهِ، وَمَا هِیَ إِلَیْهِ صَائِرَهٌ.

هفتم: و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابوالقاسم حسین بن روح رضی الله عنه که نائب خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام است که فرمود زیارت کن در هر مشهدی که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب به این زیارت می گویی چون داخل شدی:

ستایش خدای راست که ما را به حضور اولیا و دوستانش در ماه رجب رسانید و بر ما از حق آنها واجب کرد آنچه واجب کرد و درود خدا بر محمد برگزیده(ص)

و بر اوصیای او که در پرده محجوبند بارخدایا پس چنانکه ما را به حضورشان رسانیدی به وعده گاه آنها هم که بهشت است برسان و به منزل و مأوای آنها ببر و در دار آنها که دار ابدی و بهشت مخلّد است وارد گردان و سلام بر شما باد من قصد درگاه شما کردم

الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي أَشْهَدَنا مَشْهَدَ أَوْ لِيائِهِ فِی رَجَبٍ، وَأَوْجَبَ عَلَيْنا مِنْ حَقِّهِمْ مَا قَدْ وَجَبَ، وَصَلّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ، وَعَلَی أَوْصِيائِهِ الْحُجُبِ، اللّهُمَّ فَكَما أَشْهَدْتَنا مَشْهَدَهُمْ فَأَ نْجِزْ لَنا مَوْعِدَهُمْ، وَأَوْرِدْنا مَوْرِدَهُمْ، غَيْرَ مُحَلَّئِينَ عَنْ وِرْدٍ فِی دارِ الْمُقامَهِ وَالْخُلْدِ، وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ،

إِنِّی قَدْ قَصَدْتُكُمْ وَاعْتَمَدْتُكُمْ بِمَسْأَلَتِی

ص: 142

و کرم شما را به گرو حاجت و سؤال خود گرفته ام و آن سؤال، آزاد شدنم از آتش دوزخ است و منزل یافتن با شما و با شیعیان پاکتان بر قرارگاه بهشتی و سلام بر شما باد که صبر در بلا کردید پس چه نیکو مقام بهشت را یافتید من سائل به درگاه شمایم و امیدم به خیری است که مفوّض به شماست و عوض آن بر شماست پس به واسطه آن دلهای شکسته

جبران می شود و مریض شفا می یابد و رحم ها زیاد یا کم می زاید من به حقیقت شما ایمان دارم و به قول شما تسلیم و بر خدا به شما

وَحَاجَتِی وَهِیَ فَکَاکُ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ، وَالْمَقَرُّ مَعَکُمْ فِی دَارِ الْقَرارِ، مَعَ شِیعَتِکُمُ الاْءَ بْرَارِ، وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الدَّارِ، أَ نَا سَائِلُکُمْ وَآمِلُکُمْ فِیمَا إِلَیْکُمُ

التَّفْوِیضُ، وَعَلَیْکُمُ التَّعْوِیضُ، فَبِکُمْ یُجْبَرُ الْمَهِیضُ، وَیُشْفَی الْمَرِیضُ، وَمَا تَزْدادُ الاْءَرْحَامُ وَمَا تَغِیضُ، إِنِّی بِسِرِّکُمْ مُؤْمِنٌ، وَلِقَوْ لِکُمْ مُسَلِّمٌ، وَعَلَی اللّهِ بِکُمْ مُقْسِمٌ فِی

سوگند می کنم در بازگشتنم در حوایج وادی حوایجم و امضا و برآوردن حاجتهایم و بزرگ شدنش مطابق شئونی که مرا نزد شماست و مصلحت آنها و سلام بر شما سلام

وداع کننده که حاجتهایش نزد شما ودیعه است و از خدا درخواست می کند بازگشت به سوی شما را و سعی او به سوی شما منقطع بشود و از درگاه شما به سوی بهترین بازگشت رجوع کند به آستان با خیر و برکت و عیش وسیع و راحت و پاینده تا هنگام اجل و منزل و محلّم را نیکو در

رَجْعِی بِحَوَائِجِی وَقَضَائِها وَ إِمْضَائِها وَإِنْجَاحِها وَ إِبْراحِها وَبِشُؤُونِی لَدَیْکُمْ وَصَلاَحِها، وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ سَلاَمَ مُوَدِّعٍ، وَلَکُمْ حَوائِجَهُ مُودِعٌ، یَسْأَلُ اللّهَ إِلَیْکُمُ الْمَرْجِعَ، وَسَعْیُهُ إِلَیْکُمْ غَیْرَ مُنْقَطِعٍ، وَأَنْ یَرْجِعَنِی مِنْ حَضْرَتِکُمْ خَیْرَ مَرْجِعٍ إِلَی جَنَابٍ مُمْرِعٍ، وَخَفْضٍ مُوَسَّعٍ، وَدَعَهٍ

وَمَهَلٍ إِلَی حِینِ الاْءَجَلِ، وَخَیْرِ مَصِیرٍ

ص: 144

بهشت پر نعمت ازلی و زندگانی پسندیده و اکل و شرب دائم و رحیق و سلسبیل و آشامیدن گوارا که هیچ از آن ناگواری و ملال نباشد و رحمت خدا و برکاتش و تحیّت و لطفش تا هنگام بازگشت به حضور شما و فائز شدن در بازگشت شما و محشور شدن در زمره شما و رحمت و برکات خدا بر شما باد

و درود او و تحیّت و ثنای آن خدا و او ما را کفایت است و نیکو وکیلی است.

وَمَحَلٍّ فِی النَّعِیمِ الاْءَزَلِ، وَالْعَیْشِ الْمُقْتَبَلِ، وَدَوامِ الاْءُکُلِ، وَشُرْبِ الرَّحِیقِ وَالسَّلْسَلِ، وَعَلٍّ وَنَهَلٍ لاَ سَأَمَ مِنْهُ وَلاَ مَلَلَ،

وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکَاتُهُ وَتَحِیَّاتُهُ عَلَیْکُمْ حَتَّی الْعَوْدِ إِلَی حَضْرَتِکُمْ، وَالْفَوْزِ فِی کَرَّتِکُمْ، وَالْحَشْرِ فِی زُمْرَتِکُمْ، وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ عَلَیْکُمْ وَصَلَواتُهُ وَتَحِیَّاتُهُ، وَهُوَ حَسْبُنا وَنِعْمَ الْوَکِیلُ.

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ای خدایی که از او امید هر خیر و احسان دارم و نزد هر شرّی از خشم او ایمنی می جویم ای آن که عطا می کنی بسیار را به کم ای آن که هر که سؤال کند عطا می کنی ای آن که به

هشتم: سید بن طاوس روایت کرده از محمد بن ذکوان که معروف به سجّاد است (برای آنکه آنقدر سجده کرد و گریست در سجود که نابینا شد.) گفت: عرض کردم به حضرت صادق علیه السلام : فدای تو شوم این ماه رجبست؛ تعلیم بنما مرا دعایی که در آن حقتعالی مرا به آن نفع بخشد. حضرت فرمود: بنویس: بِسْمِ اللّهـِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ. بگو در هر روز از رجب در

صبح و شام، در عقب نمازهای روز و شب:

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

یَا مَنْ أَرْجُوهُ لِکُلِّ خَیْرٍ، وَآمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ کُلِّ شَرٍّ، یَا مَنْ یُعْطِی الْکَثِیرَ بِالْقَلِیلِ، یَا مَنْ یُعْطِی مَنْ سَأَلَهُ، یَا مَنْ یُعْطِی مَنْ لَمْ یَسْأَلْهُ

ص: 146

هر که سؤال نکند و تو را هم نشناسد باز از لطف و رحمتت عطا می کنی عطا فرما مرا که از تو درخواست

می کنم جمیع خوبیهای دنیا جمیع خوبیهای آخرت را و دفع فرما از من به درخواستم از تو جمیع شرور دنیا و آخرت را زیرا عطای تو بی نقص است و از فضل کرمت بهره من بیفزای.

وَمَنْ لَمْ یَعْرِفْهُ تَحَنُّناً مِنْهُ وَرَحْمَهً، أَعْطِنِی

بِمَسْأَلَتِی إِیَّاکَ جَمِیعَ خَیْرِ الدُّنْیا وَجَمِیعَ خَیْرِ الْآخِرَهِ، وَاصْرِفْ عَنِّی بِمَسْأَلَتِی إِیَّاکَ جَمِیعَ شَرِّ الدُّنْیا وَشَرِّ الْآخِرَهِ، فَإِنَّهُ غَیْرُ مَنْقُوصٍ مَا أَعْطَیْتَ، وَزِدْنِی مِنْ فَضْلِکَ یَاکَرِیمُ.

راوی گفت: پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در

پنجه چپ خود و خواند این دعا را به حال التجاء و تضرّع به حرکت دادن انگشت سبابه دست راست. پس گفت بعد از این:

ای صاحب جلال و بزرگواری ای صاحب نعمتها و جود ای صاحب عطا و کرم، به کرمت محاسنم را بر آتش دوزخ حرام گردان.

طلب آمرزش می کنم از خدایی که نیست معبودی جز او یکتا و

بی شریک است و به سوی او باز می گردم.

یَاذَا الْجَلالِ وَالْاِءِکْرامِ ، یَا ذَا النَّعْماءِ وَالْجُودِ ، یَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ ، حَرِّمْ شَیْبَتِی عَلَی النَّارِ .

نهم: از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم روایت شده که: هر که در ماه رجب صد مرتبه بگوید:

أَسْتَغْفِرُ اللّهَ الَّذِی لاَ إِلهَ إِلاَّ هُوَ وَحْدَهُ لاَشَرِیکَ لَهُ وَأَ تُوبُ إِلَیْهِ

و ختم کند آن را به صدقه، ختم فرماید حقتعالی برای او به رحمت و مغفرت. و کسی که چهارصد مرتبه بگوید، بنویسد برای او اجر صد شهید.

ص: 148

دهم: و نیز از آن حضرت مرویست که: کسی که بگوید در

ماه رجب، هزار مرتبه: لااِلهَ اِلاّاللّه ُ بنویسد خداوند عزوجل برای او صد هزار حسنه و بنا فرماید برای او صد شهر در بهشت.

یازدهم: روایت است کسی که در رجب در وقت صبح، هفتاد مرتبه و در وقت پسین نیز هفتاد مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُاللّه َ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ و چون تمام کرد دستها را بلند کند و بگوید: اَللّهُمَّ اغْفِرْلی وَ تُبْ عَلَیَّ؛ پس اگر در ماه رجب بمیرد، خدا از او راضی باشد و آتش او را مس نکند به

برکت رجب.

دوازدهم: در جمیع این ماه هزار مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُاللّه َ ذَاالْجَلالِ وَالاِکْرامِ، مِنْ جَمیعِ الذُّنُوبِ وَالاْثامِ؛ تا خداوند رحمان او را بیامرزد.

سیزدهم: سید در اقبال فضیلت بسیار از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم نقل کرده برای خواننده قُلْ هُوَ اللّه ُ اَحَدٌ ده

ص: 149

هزار مرتبه یا هزار مرتبه یا صد مرتبه در ماه رجب. و نیز روایت

کرده که: هر که در روز جمعه ماه رجب، صد مرتبه قُلْ هُوَ اللّه ُ اَحَدٌ بخواند، برای او نوری باشد در قیامت که او را به بهشت بکشاند.

چهاردهم: سیّد روایت کرده که: هر که در ماه رجب یک روز روزه بدارد و چهار رکعت نماز گزارد، بخواند در رکعت اول صد مرتبه آیه الکرسی و در رکعت دوم دویست مرتبه قُلْ هُوَ اللّه ُ اَحَدٌ،نمیرد تاجای خود را در بهشت ببیند یا دیده شود برای او.

پانزدهم: و نیز سید روایت کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم که: هر که در روز جمعه ماه رجب چهار رکعت نماز کند مابین ظهر و عصر؛ بخواند در هر رکعتی حمد یک مرتبه و آیه الکرسی هفت مرتبه و قُلْ هُوَ اللّه ُ اَحَدٌ پنج مرتبه، پس ده مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُاللّه َ الَّذی لااِلهَ اِلاّهُوَ، وَ اَسْئَلُهُ التَّوْبَهَ، بنویسد حقتعالی برای او، از روزی که این نماز را گزارده

تا روزی که بمیرد، هر روزی هزار حسنه؛ و عطا فرماید او را به

هر آیه ای که خوانده، شهری در بهشت از یاقوت سرخ، و به هر حرفی قصری در بهشت از دُرّ سفید، و تزویج فرماید او را حورالعین، و راضی شود از او به غیر سخط، و نوشته شود از عابدین، و ختم فرماید برای او به سعادت و مغفرت، الخبر.

شانزدهم: سه روز از این ماه را که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد؛ زیرا که روایت شده: هر که در یکی از ماههای حرام، این سه روز را روزه بدارد، حقتعالی برای او ثواب

نهصد سال عبادت بنویسد.

هفدهم: در تمام ماه رجب شصت رکعت نماز کند؛ به این طریق که در هر شب آن دو رکعت بجا آورد، بخواند در هر رکعت، حمد یک مرتبه و قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ سه مرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ یک مرتبه و چون سلام دهد دستها را بلند کند و بگوید:

خدایی به جز خدای نیست که او یکتاست و انبازی ندارد پادشاهی

مر او را سزاست و ستایش سزاوار اوست زنده کند و بمیراند و او خود زنده ای است که هرگز نمیرد هر خیر به دست اوست و قادر به هر چیز اوست و بازگشت همه به سوی اوست و قدرت و نیرویی جز از خدای بلند رتبه بزرگ نتواند بود بارخدایا درود فرست بر محمد(ص) پیغمبر امّی و آل پاکش.

لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ، لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ، یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لاَیَمُوتُ، بِیَدِهِ الْخَیْرُ، وَهُوَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ، وَ إِلَیْهِ الْمَصِیرُ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّهَ إِلاَّبِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الاْءُمِّیِّ وَآلِهِ.

و بکشد دستها را به صورت خود. از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم مرویست که: کسی که این عمل را بجا آورد، حقتعالی دعای او را مستجاب گرداند و ثواب شصت حج و شصت عمره به او عطا فرماید.

ص: 152

هجدهم: از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم مرویست که: کسی که در یک شب از ماه رجب بخواند صد مرتبه قُلْ هُوَ اللّه ُ اَحَدٌ در دو رکعت نماز، پس گویا صد سال روزه گرفته در راه خدا؛ و

حقتعالی در بهشت صد قصر به او مرحمت فرماید، هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران علیهم السلام .

نوزدهم: و نیز از آن حضرت مرویست که: هر که در یک شب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند، بخواند در هر رکعتی حمد و قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ یک مرتبه و توحید سه مرتبه، بیامرزد حقتعالی هر گناهی که کرده، الخبر.

بیستم: علامه مجلسی در زادالمعاد فرموده که: از حضرت

امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم فرمود که: هر که، در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه، هر یک از حمد و آیه الکرسی و قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ و قُلْ هُوَ اللّه ُ اَحَدٌ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ بخواند؛ و سه مرتبه بگوید: سُبْحانَ اللّه ِ وَالْحَمْدُلِلّهِ وَ لا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ

ص: 153

وَاللّه ُ اَكْبَرُ؛ وَلا حَوْلَ وَ لا قُوَّهَ اِلاّ بِاللّه ِ الْعلىِّ

الْعَظيمِ؛ و سه مرتبه بگويد: اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگويد: اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَ الْمُؤْمِناتِ؛ و چهارصد مرتبه بگويد: اَسْتَغْفِرُاللّه َ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ؛ خداوند تعالى گناهانش را بيامرزد، اگرچه به عدد قطره هاى باران و برگ درختان و كف درياها باشد، الخبر.

و نيز علامه مجلسى فرموده كه: در هر شب از شبهاى اين ماه، هزار مرتبه لا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ وارد شده است.

ای خدا ای ذلیل کننده سرکشان جبّار و ای عزّت بخش اهل ایمان تویی پناه من هنگامی که مذاهب و افکار، مرا خسته و درمانده سازد تویی که به صرف رحمتت و لطف مرا آفریدی در حالتی

که از خلقتم بی نیاز بودی و اگر رحمتت شاملم نمی شد من از

روز نیمه رجب، روز مبارکیست و در آن چند عملست:

اول: غسل.

دوم: زیارت حضرت امام حسین علیه السلام .

سوم: نماز سلمان رضی الله عنه .

چهارم: چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را پهن کند و بگوید:

اللّهُمَّ یَا مُذِلَّ کُلِّ جَبَّار، وَیَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِینَ، أَنْتَ کَهْفِی حِینَ تُعْیِینی الْمَذاهِبُ، وَأَنْتَ بارِئُ خَلْقِی رَحْمَةً بِی، وَقَدْ کُنْتَ عَنْ

خَلْقِی غَنِیّاً، وَلَوْلا رَحْمَتُکَ لَکُنْتُ مِنَ

هلاک شدگان بودم و تو مرا بر دشمنان یاری می دهی و اگر نصرت و یاری تو نبود همانا من در مقابل دشمن مفتضح و رسوا بودم ای فرستنده ئ رحمت از معادن رحمت و ای پدیدآرنده برکت از موضعهای آن ای آن که ذات خود را به مقام شامخ بلند مخصوص گردانیده ای تا آنکه دوستانت به عزّت و جلال تو سرافراز شوند و ای کسی که پادشاهان عالم

در مقابل عظمتت طوق ذلّت به گردن نهاده اند و همه از هیبتت رسانند از تو درخواست می کنم به حق کینونیّت ذاتت که

الْهالِکِینَ، وَأَ نْتَ مُؤَیِّدِی بِالنَّصْرِ عَلَی أَعْدائِی، وَلَوْلا نَصْرُکَ إِیَّایَ لَکُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِینَ، یَا مُرْسِلَ الرَّحْمَهِ مِنْ

مَعادِنِها، وَمُنْشِئَ الْبَرَکَهِ مِنْ مَواضِعِها، یَامَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالشُّمُوخِ وَالرِّفْعَهِ فَأَوْ لِیاؤُهُ بِعِزِّهِ یَتَعَزَّزُونَ، وَیَا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوکُ نِیرَ الْمَذَلَّهِ عَلَی أَعْناقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَواتِهِ خائِفُونَ، أَسْأَلُک بِکَیْنُونِیَّتِکَ الَّتِی اشْتَقَقْتَها

از کبریائیت مشتق گردانیدی و از کبریائیت که از عزّتت مشتق نمودی و درخواست می کنم به حق عزّتت که بر عرش

عالم وجود استیلا دادی و به آن عزّت همه عالم را به آن آفریدی تا همه در پیشگاه تو به بندگی مذعن و معترفند درود فرست بر محمد(ص) و اهل بیت او.

مِنْ کِبْرِیائِکَ، وَأَسْأَ لُک بِکِبْرِیائِکَ الَّتِی اشْتَقَقْتَها مِنْ عِزَّتِکَ، وَأَسْأَ لُک بِعِزَّتِکَ الَّتِی

اسْتَوَیْتَ بِها عَلَی عَرْشِکَ فَخَلَقْتَ بِها جَمِیعَ خَلْقِکَ فَهُمْ لَکَ مُذْعِنُونَ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ.

ص: 157

فضیلت ماه شعبان

بدان که شعبان ماه بسیار شریفی است و منسوب است به حضرت سید انبیاء صلی الله علیه و آله وسلم ؛ و آن حضرت این ماه را روزه می داشت و وصل می کرد به ماه رمضان و می فرمود: شعبان ماه

من است؛ هر که یک روز از ماه مرا روزه بدارد، بهشت او را واجب شود.

و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: چون ماه شعبان داخل می شد، حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع می نمود و می فرمود: ای گروه اصحاب من! می دانید این چه ماهی است؟ این ماه شعبان است؛ و حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم می فرمود: شعبان، ماه من است، پس روزه بدارید در این ماه

برای محبّت پیغمبرِ خود و برای تقرّب به سوی پروردگار خود؛ به حق آن خدایی که جان علی بن الحسین به دست قدرت اوست سوگند یاد می کنم که از پدرم حسین بن علی علیهماالسلام

ص: 158

شنیدم که فرمود: شنیدم از امیرالمؤمنین علیه السلام که: هر که، روزه دارد شعبان را برای محبت پیغمبر خدا و تقرب به سوی خدا، دوست دارد خدا او را؛ و نزدیک گرداند او را به کرامت خود در روز قیامت؛ و بهشت را برای او واجب گرداند.

و شیخ روایت کرده از صفوان جمال که گفت: فرمود به من حضرت صادق علیه السلام که وادار کن کسانی را که در ناحیه و اطراف تو هستند به روزه شعبان.

گفتم: فدایت شوم، مگر می بینی در فضیلت آن چیزی؟ فرمود: بلی! به درستی که رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم هرگاه می دید هلال شعبان را، امر می فرمود منادی را که ندا می کرد در مدینه: ای اهل مدینه! من رسولم از جانب رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم به سوی

شما. می فرماید: آگاه باشید! به درستی که شعبان، ماه من است؛ پس خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من؛ یعنی روزه بدارد آن را.

پس گفت حضرت صادق علیه السلام که: امیرالمؤمنین علیه السلام

می فرمود که: فوت نشد از من روزه شعبانی از زمانی که شنیدم منادی رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم ندا کرد در شعبان؛ و فوت نخواهد شد از من تا مدتی که حیات دارم انشاءاللّه تعالی.

پس می فرمود: که روزه دو ماه که شعبان و رمضان باشد، توبه و مغفرت است از خدا.

و روایت کرده اسماعیل بن عبدالخالق که گفت: بودم نزد حضرت صادق علیه السلام که در میان آمد ذکر روزه شعبان. حضرت فرمود که: در فضیلت روزه شعبان چنین و چنان است؛ حتی آنکه مردی مرتکب خون حرام می شود، پس روزه می گیرد شعبان را، نفع می بخشد او را و آمرزیده می شود.

ص: 160

پس آن چند امر است:

اول: هر روز هفتاد مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُاللّه َ وَ اَسْئَلُهُ التَّوْبَهَ.

دوم: هر روز هفتاد مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُاللّه َ الَّذى لااِلهَ اِلاّهُوَ، اَلرَّحْمنُ الرَّحيمُ، اَلْحَىُّ الْقَيُّومُ،

وَاَتُوبُ اِلَيْهِ. و در بعضى روايات، اَلْحَىُّ الْقَيُّومُ پيش از الرَحْمنُ الرَّحيمُ است و عمل به هر دو خوبست.

و از اين روايت مستفاد مى شود كه بهترين دعاها و ذكرها در اين ماه استغفار است. و هر كه، هر روز از اين ماه استغفار كند هفتاد مرتبه، مثل آنست كه هفتاد هزار در ماههاى ديگر استغفار كند.

سوم: تصدق كند در اين ماه اگرچه به نصف دانه خرمايى

باشد، تا حقتعالى بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند.

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: از آن جناب سؤال کردند از فضیلت روزه رجب.

فرمود: چرا غافلید از روزه شعبان؟

راوی عرض کرد: یابن رسول اللّه! چه ثواب دارد کسی که یک روز از شعبان را روزه بدارد؟

فرمود: به خدا قسم بهشت ثواب اوست.

عرض کرد: یابن رسول اللّه! بهترین اعمال در این ماه چیست؟

فرمود: تصدق و استغفار. هر که تصدق کند در ماه شعبان، حقتعالی آن را تربیت کند همچنانکه یکی از شما شتر بچه اش را تربیت می کند، تا آنکه در روز قیامت برسد به صاحبش در حالتی که به قدر کوه اُحُد شده باشد.

چهارم: در تمام این ماه هزار بار بگوید: لا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ،

وَ لا نَعْبُدُ اِلاّ ایّاهُ، مُخْلِصینَ لَهُ الدّینُ، وَ لَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ. که ثواب بسیار دارد؛ از جمله آنکه: عبادت هزار

ساله در نامه عملش بنویسند.

پنجم: در هر پنجشنبه این ماه، دو رکعت نماز کند؛ در هر رکعت بعد از حمد، صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد بار صلوات بفرستد، تا حقتعالی برآورد هر حاجتی که دارد از امر دین و دنیای خود. و روزه اش نیز فضیلت دارد و روایت شده که:

در هر روز پنجشنبه این ماه شعبان زینت می کنند آسمانها را؛ پس ملائکه عرض می کنند: خداوندا بیامرز روزه داران این روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان.

و در خبر نبوی است که: هر که روز دوشنبه و پنجشنبه شعبان را روزه دارد، حقتعالی بیست حاجت از حوائج دنیا و بیست حاجت از حاجتهای آخرت او را برآورد.

ششم: در ایام ماه صلوات بسیار فرستد.

هفتم: در هر روز از شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن بخواند این صلوات مرویه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام را:

خدایا درود فرست بر محمد و آلش که درخت نبوّتند و محل رسالت و جایگاه رفت و آمد فرشتگان و معدن علم و حکمت و خاندان وحی اند خدایا درود فرست بر محمد(ص) و آلش که آنان کشتی دریای معرفتند و روان در اعماق آن دریا هر کس

بر آن کشتی درآید از غرق ایمن است و هر کس در نیاید به دریای هلاکت غرق خواهد شد هر کس بر آنها تقدم جوید از دین خارج شود و هر کس از آنان عقب مانَد نابود گردد و هر کس همراه آنان باشد ملحق به آنها خواهد شد خدایا درود فرست بر محمد

اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَهِ

النُّبُوَّهِ، وَمَوضِعِ الرِّسالَهِ، وَمُخْتَلَفِ الْمَلائِکَهِ، وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ،وَأَهْلِ بَیْتِ الْوَحْیِ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْکِ الْجارِیَهِ فِی اللُّجَجِ الْغامِرَهِ، یَأْمَنُ مَنْ رَکِبَها، وَیَغْرَقُ مَنْ تَرَکَهَا، الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مارِقٌ، وَالْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زاهِقٌ، وَاللاَّزِمُ لَهُمْ لاحِقٌ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ

و آلش که حصار محکم امّتند و فریادرس بیچارگان و درماندگان و پناه گریختگان و نگهبانِ عصمت طلبانند خدایا درود فرست بر محمد(ص) و آلش درود بسیار که آن درود موجب خوشنودی آنها باشد و ادای حقِ آنها بر ما شود به حول و قوّه تو ای خدای عالمیان خدایا درود فرست بر محمد(ص) و آلش که پاکان

و نیکان و برگزیدگان عالمند که بر ما واجب کردی

وَآلِ مُحَمَّدٍ الْکَهْفِ الْحَصِینِ، وَغِیاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَکِینِ، وَمَلْجَاَء الْهارِبِینَ، وَعِصْمَهِ الْمُعْتَصِمِینَ. اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلاهً کَثِیرَهً تَکُونُ لَهُمْ

رِضاً، وَ لِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَداءً وَقَضاءً بِحَوْلٍ مِنْکَ وَقُوَّهٍ یا رَبَّ الْعالَمِینَ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبِینَ الاْءَ بْرارِ الاْءَخْیارِ، الَّذِینَ أَوْجَبْتَ

ص: 165

حقوقشان را و طاعت و محبّتشان را فرض نمودی خدایا درود فرست بر محمد و آلش و قلب مرا به طاعتت پُر نور و معمور ساز و مرا به عصیان خود رسوا و

خوار مگردان و روزیم کن که مواسات کنم با فقیران که رزقشان تنگ نمودی به وسعتی که از فضل و کرمت به من عطا کردی تا عدالت تو را منتشر گردانم و مرا زنده بدار در سایه عنایتت و این است شعبان ما رسول سیّد پیغمبران که این ماه را به رحمت و رضا

حُقُوقَهُمْ، وَفَرَضْتَ طاعَتَهُمْ وَوِلایَتَهُمْ، اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِی بِطاعَتِکَ، وَلاَ تُخْزِنِی بِمَعْصِیَتِکَ، وَارْزُقْنِی مُواساهَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَیْهِ مِنْ رِزْقِکَ بِما وَسَّعْتَ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ، وَنَشَرْتَ عَلَیَّ مِنْ عَدْلِکَ، وَأَحْیَیْتَنِی تَحْتَ ظِلِّکَ، وَهذا شَهْرُ نَبِیِّکَ سَیِّدِ رُسُلِکَ شَعْبانُ

الَّذِی حَفَفْتَهُ مِنْکَ بِالرَّحْمَهِ وَالرِّضْوانِ

ص: 166

و خوشنودیت درپوشیده ای و رسولت(ص) جهد و کوشش بسیار به نماز و روزه در شبها و روزهای این ماه داشت و برای فروتنی به درگاه تو این ماه را تا به آخر محترم و گرامی می داشت ای خدا پس تو ما را هم یاری فرما بر پیروی سنّتش و به شفاعتش نایل گردان خدایا و حضرتش را برای من شفیع مقبول الشفاعه قرار ده و طریق مستقیم هموار به سوی خود گردان و

مرا پیرو آن بزرگوار ساز تا روزی که تو را ملاقات می کنم که روز قیامت است در آن روز از من خوشنود باشی و از گناهانم چشم پوشی

الَّذِی کانَ رَسُولُ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ یَدْأَبُ فِی صِیامِهِ وَقِیامِهِ فِی لَیالِیهِ وَأَیَّامِهِ بُخُوعاً لَکَ فِی إِکْرامِهِ وَ إِعْظامِهِ إِلی

مَحَلِّ حِمامِهِ، اللّهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَی الاسْتِنانِ بِسُنَّتِهِ فِیهِ، وَنَیْلِ الشَّفاعَهِ لَدَیْهِ، اللّهُمَّ وَاجْعَلْهُ لِی شَفِیعاً مُشَفَّعاً، وَطَرِیقاً إِلَیْکَ مَهْیَعاً، وَاجْعَلْنِی لَهُ مُتَّبِعاً حَتّی أَلْقاکَ یَوْمَ الْقِیامَهِ عَنِّی راضِیاً، وَعَنْ ذُنُوبِی غاضِیاً،

ص: 167

در حالی که لطف و رحمتت را بر من حتم فرموده و مرا در منزل همیشگی بهشت ابد که محل خوبان است منزل دهی.

ای خدا درود فرست بر محمد و آلش و چون تو را بخوانم دعای مرا اجابت فرما و هرگاه تو را ندا کنم ندایم بشنو و چون با تو مناجات کنم به حالم توجه فرما که من به سوی تو گریخته ام و در حضور حضرتت ایستاده

قَدْ أَوْجَبْتَ لِی مِنْکَ الرَّحْمَهَ وَالرِّضْوانَ، وَأَنْزَلْتَنِی دارَ الْقَرارِ وَمَحَلَّ الْاَءَخْیارِ.

هشتم: بخواند این مناجات مرویه از ابن خالویه را که نقل

کرده و گفته: این مناجات حضرت امیرالمؤمنین و امامان علیهم السلام از فرزندان او است که در ماه شعبان می خواندند:

اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ دُعائِی إِذا دَعَوْتُکَ، وَاسْمَعْ نِدائِی إِذا نادَیْتُکَ، وَأَ قْبِلْ عَلَیَّ إِذا ناجَیْتُکَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَیْکَ، وَوَقَفْتُ بَیْنَ

در حالی که به درگاهت به حال پریشانی تضرّع و

زاری می کنم و به آنچه نزد توست چشم امید دارم و تو از دلم آگاهی و حاجتم را می دانی و ضمیر مرا می شناسی و هیچ امری از امور دنیا و آخرت من بر تو پنهان نیست و آنچه می خواهم که به زبان اظهار کنم و از حوائجم سخن گویم و آنچه برای حسن عاقبتم به تو امید دارم همه را می دانی و حکم تقدیر تو بر من ای سیّد من در باطن

یَدَیْکَ مُسْتَکِیناً لَکَ، مُتَضَرِّعاً إِلَیْکَ، راجِیاً لِما لَدَیْکَ ثَوابِی، وَتَعْلَمُ مَا فِی نَفْسِی، وَتَخْبُرُ حاجَتِی، وَتَعْرِفُ ضَمِیرِی، وَلاَیَخْفی عَلَیْکَ أَمْرُ مُنْقَلَبِی وَمَثْواىَ، وَماأُرِیدُ أَنْ أُبْدِئَ بِهِ مِنْ مَنْطِقِی، وَأَ تَفَوَّهُ بِهِ مِنْ طَلِبَتِی، وَأَرْجُوهُ لِعاقِبَتِی، وَقَدْ

جَرَتْ مَقادِیرُکَ عَلَیَّ یَا سَیِّدِی فِیما یَکُونُ مِنِّی إِلی آخِرِ عُمْرِی مِنْ سَرِیرَتِی

و ظاهرم تا آخر عمر جاری و نافذ است و هر زیادت و نقصان و سود و زیان بر من وارد آمد همه به دست توست نه غیر تو ای خدا اگر تو مرا از رزقت محروم سازی دیگر که تواند مرا روزی دهد و اگر تو مرا خوار گردانی که مرا یاری تواند کرد ای خدا به تو پناه می برم از غضب تو و

از ورود خشم و سخطت ای خدا اگر من لایق رحمتت نیستم تو لایقی که بر من از فضل و کَرَم بی پایانت جود و بخشش کنی ای خدای من گویا من اکنون در حضور تو ایستاده ام و حُسن

وَعَلانِیَتِی وَبِیَدِکَ لاَ بِیَدِ غَیْرِکَ زِیادَتِی وَنَقْصِی وَنَفْعِی وَضَرِّی، إِلهِی إِنْ حَرَمْتَنِی

فَمَنْ ذَا الَّذِی یَرْزُقُنِی، وَ إِنْ خَذَلْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی یَنْصُرُنِی، إِلهِی أَعُوذُ بِکَ مِنْ غَضَبِکَ وَحُلُولِ سَخَطِکَ، إِلهِی إِنْ کُنْتُ غَیْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِکَ، فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَیَّ بِفَضْلِ سَعَتِکَ، إِلَهِی کَأَنِّی بِنَفْسِی واقِفَهٌ بَیْنَ یَدَیْکَ وَقَدْ أَظَلَّها حُسْنُ

توکّلم بر تو به سرم سایه لطف انداخته و آنچه از کرم و

احسان تو را شایسته است با من بجا آورده ای عفو و آمرزشت مرا فرا گرفته است ای خدا اگر تو ما را عفو کنی که از تو سزاوارتر به عفو است و اگر اجلم نزدیک شد و عمل صالحم مرا به تو نزدیک نکرد من هم اقرار به گناهانم را وسیله عفوت قرار داده ام خدایا من در توجّهم به نفس خود بر خویش ستم کردم پس ای وای بر نفس من اگر تو او را نیامرزی ای خدا چنانکه لطف و احسانت در تمام مدت زندگی شامل حالم بود پس در مرگ مرا از احسانت محروم مساز

تَوَکُّلِی عَلَیْکَ، فَقُلْتَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَغَمَّدْتَنِی بِعَفْوِکَ، إِلهِی إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلی مِنْکَ بِذلِکَ، وَ إِنْ کانَ قَدْ دَنا أَجَلِی وَلَمْ یُدْنِنِی مِنْکَ عَمَلِی، فَقَدْ جَعَلْتُ الْاءِقْرارَ بِالذَّنْبِ إِلَیْکَ وَسِیلَتِی، إِلهِی قَدْ

جُرْتُ عَلی نَفْسِی فِی النَّظَرِ لَها فَلَهَا الْوَیْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَها، إِلهِی لَمْ یَزَلْ بِرُّکَ عَلَیَّ أَیَّامَ حَیاتِی فَلا تَقْطَعْ بِرَّکَ عَنِّی فِی مَماتِی،

ص: 171

خدایا چگونه مأیوس شوم از حُسن نظرت بعد از مرگم و حال آنکه تو تمام عمر با من جز نیکی و احسان نکردی ای خدا با من آن کُن که تو را شاید (نه آنچه مرا باید) و باز هم به فضل و کَرم بر گنهکاری که در لجّه گناه

از جهل و نادانی فرو رفته ترحّم فرما ای خدا تو در دار دنیا گناهانم را از تمام خلق پنهان داشتی و من در آخرت به ستّاریت از دنیا محتاجترم و چون لطف کردی و گناهانم را بر هیچ بنده صالحی آشکار نکردی پس روز

إِلهِی کَیفَ آیَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِکَ لِی بَعْدَ

مَماتِی، وَأَنْتَ لَمْ تُوَلِّنِی إِلاَّ الْجَمِیلَ فِی حَیَاتِی، إِلهِی تَوَلَّ مِنْ أَمْرِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَعُدْ عَلَیَّ بِفَضْلِکَ عَلی مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ، إِلهِی قَدْ سَتَرْتَ عَلَیَّ ذُنُوباً فِی الدُّنْیا وَأَ نَا أَحْوَجُ إِلی سَتْرِها عَلَیَّ مِنْکَ فِی الاْءُخْری إِذْ لَمْ تُظْهِرْها لاِءَحَدٍ مِنْ عِبادِکَ الصَّالِحِینَ فَلا تَفْضَحْنِی یَوْمَ

ص: 172

قیامت هم مرا مفتضح و رسوا در حضور جمیع خلایق مگردان خدایا جود و بخششت بساط آرزوی مرا گسترده و عفو تو بهتر از عمل من است ای خدا آن روزی که میان بندگانت حکم می کنی آن روز مرا به لقای خود شاد گردان ای خدا من چون کسی به درگاهت عذر می خواهم که به قبول عذر سخت محتاج است پس عذرم بپذیر ای کریمترین کسی که گنهکاران از او معذرت می طلبند ای خدا حاجتم را رد مکن و دست طمعم را از درگاهت

محروم برمگردان و امید و آرزویم از لطف و کرمت منقطع مساز

الْقِیامَهِ عَلی رُؤُوسِ الاْءَشْهادِ، إِلهی جُودُکَ بَسَطَ أَمَلِی، وَعَفْوُکَ أَ فْضَلُ مِنْ عَمَلِی، إِلهی فَسُرَّنِی بِلِقائِکَ یَوْمَ تَقْضِی فِیهِ بَیْنَ عِبادِکَ. إِلهی اعْتِذارِی إِلَیْکَ اعْتِذارُ مَنْ لَمْ یَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عُذْرِهِ فَاقْبَلْ عُذْرِی

یَاأَکْرَمَ مَنِ اعْتَذَرَ إِلَیْهِ الْمُسِیئُونَ، إِلهِی لاَتَرُدَّ حاجَتِی، وَلاَ تُخَیِّبْ طَمَعِی، وَلاَتَقْطَعْ مِنْکَ رَجائِی وَأَمَلِی، إِلهِی

ای خدا اگر تو اراده خواری من داشتی به هدایت و احسانت سرافرازم نمی کردی و اگر می خواستی مرا رسوا سازی در دنیا معافم نمی فرمودی ای خدای من هرگز به تو این گمان نمی برم که حاجتی که به تو دارم و عمرم را در طلبش فانی کردم و باز روا نسازی ای خدا

حمد و ثنا مختصّ توست حمد ابدی و دائم سرمدی که همی بیفزاید و هرگز فنا نپذیرد چنانکه تو دوست بداری و بپسندی ای خدا اگر مرا به جرمم مؤاخذه کنی تو را به عفوت مؤاخذه می کنم و اگر مرا به گناهم بازخواست کنی تو را به مغفرتت بازخواست می کنم و اگر مرا به آتش دوزخ

لَوْأَرَدْتَ هَوانِی لَمْ تَهْدِنِی، وَلَوْ أَرَدْتَ فَضِیحَتِی لَمْ تُعافِنِی، إِلهِی مَا أَظُنُّکَ

تَرُدُّنِی فِی حاجَهٍ قَدْ أَ فْنَیْتُ عُمْرِی فِی طَلَبِها مِنْکَ، إِلهِی فَلَکَ الْحَمْدُ أَبَداً أَبَداً دائِماً سَرْمَداً یَزِیدُ وَلاَ یَبِیدُ کَما تُحِبُّ وَتَرْضی، إِلهِی إِنْ أَخَذْتَنِی بِجُرْمِی أَخَذْتُکَ بِعَفْوِکَ، وَ إِنْ أَخَذْتَنِی بِذُنُوبِی أَخَذْتُکَ بِمَغْفِرَتِکَ، وَ إِنْ أَدْخَلْتَنِی النَّارَ

بری اهل آتش را آگاه خواهم کرد که من تو را دوست

می داشتم ای خدا اگر در مقابل طاعتت عملم اندک است در مقابل رجا و امید به کرمت آرزویم بسیار است ای خدا چگونه از درگاه لطفت محروم و ناامید برگردم در صورتی که به جود و احسان تو حُسن ظنّ بسیار داشتم که به حال ترحّم کرده و عاقبت از اهل نجاتم می گردانی ای خدا عمرم را با درد و غفلت از تو فانی ساختم و بفرسودم جوانیم را در مستی بُعد از تو ای خدا پس بیدار نشدم روزگاری را که مغرور

أَعْلَمْتُ أَهْلَها أَنِّی أُحِبُّکَ، إِلهِی إِنْ کانَ صَغُرَ فِی جَنْبِ طاعَتِکَ عَمَلِی فَقَدْ کَبُرَ فِی جَنْبِ رَجائِکَ أَمَلِی، إِلٰهِی کَیْفَ أَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِکَ بِالْخَیْبَهِ مَحْرُوماً وَقَدْ کانَ حُسْنُ ظَنِّی بِجُودِکَ أَنْ تَقْلِبَنِی بِالنَّجاهِ مَرْحُوما

إِلهی وَقَدْ أَ فْنَیْتُ عُمْرِی فِی شِرَّهِ السَّهْوِ عَنْکَ، وَأَبْلَیْتُ شَبابِی فِی سَکْرَهِ التَّباعُدِ مِنْکَ. إِلهِی فَلَمْ أَسْتَیْقِظْ أَیَّامَ اغْتِرارِی

کرمت بودم و به راه سخت و غضبت می رفتم ای خدای من بنده تو فرزند بنده توأم که در پیشگاه حضورت ایستاده ام و کَرَم و رحمتت را به سویت وسیله خود قرار داده ام ای خدا منم بنده ای که به عذرخواهی به درگاهت آمده ام از اعمال

زشتی که به واسطه قلّت حیا به حضورت و در نظرت بجا آورده ام و از تو عفو و بخشش می طلبم که عفو وصف کَرَم توست ای خدا من قدرتی که از بازگردم ندارم مگر آنکه تو به عشق و محبّت مرا بیدار گردانی یا آنکه چنانکه

بِکَ، وَرُکُونِی إِلی سَبِیلِ سَخَطِکَ. إِلهِی

وَأَنَا عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ قائِمٌ بَیْنَ یَدَیْکَ، مُتَوَسِّلٌ بِکَرَمِکَ إِلَیْکَ، إِلهِی أَنَا عَبْدٌ أَتَنَصَّلُ إِلَیْکَ مِمَّا کُنْتُ أُواجِهُکَ بِهِ مِنْ قِلَّةِ اسْتِحْیائِی مِنْ نَظَرِکَ، وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْکَ إِذِ الْعَفْوُ نَعْتٌ لِکَرَمِکَ، إِلهِی لَمْ یَکُنْ لِی حَوْلٌ فَأَنْتَقِلَ بِهِ عَنْ مَعْصِیَتِکَ إِلاَّ فِی وَقْتٍ أَیْقَظْتَنِی لِمحَبَّتِکَ، وَکَما أَرَدْتَ أَنْ أَکُونَ

ص: 176

تو می خواهی باشم و شکر تو گویم چون مرا به کرمت داخل کردی و قلبم را از پلیدیهای غفلت پاک و پاکیزه گردانیدی ای خدا از لطف به حال من چنان بنگر که به کسی که او را خواندی و اجابتت کرد و به کار طاعت واداشتی و اطاعتت نمود می نگری ای نزدیکی که هرگز دور از آن که فریفته توست نمی شوی و ای با جود و کَرَمی که هرگز بخل بر آن که امید احسانت دارد نمی کنی ای خدا به من دلی عطا کن که مشتاق مقام قرب تو باشد و زبانی که سخن صدقش به سوی تو بالا رود و نظر

حقیقتی که تقرّب تو جوید ای خدا آن که به تو معروف

کُنْتُ فَشَکَرْتُکَ بِإِدْخالِی فِی کَرَمِکَ، وَلِتَطْهِیرِ قَلْبِی مِنْ أَوْساخِ الْغَفْلَهِ عَنْکَ، إِلهِی انْظُرْ إِلَیَّ نَظَرَ مَنْ نادَیْتَهُ فَأَجابَکَ، وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِکَ فَأَطاعَکَ، یَا قَرِیباً لاَیَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِّ بِهِ، وَیا جَواداً لاَ یَبْخَلُ

عَمَّنْ رَجا ثَوابَهُ، إِلهِی هَبْ لِی قَلْباً یُدْنِیهِ مِنْکَ شَوْقُهُ، وَ لِساناً یُرْفَعُ إِلَیْکَ صِدْقُهُ، وَنَظَراً یُقَرِّبُهُ مِنْکَ حَقُّهُ، إِلهِی إِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ

شد هرگز مجهول و بی نام نشود و هر که به تو پناه آورد هرگز خوار نگردد و هر که تو به او توجّه کنی بنده دیگری نشود ای خدا هر که به تو راه یافت روشن شد و هر که به تو پناه برد پناه یافت و من به درگاه تو پناه آورده ام

پس تو ای خدا حُسن ظنّ مرا به رحمتت نومید مساز و از فروغ رأفت و عنایتت مرا محجوب مگردان ای خدا مرا در میان اولیای خود مقام آن کس را بخش که به امید زیاد شدن محبّت توست ای خدا و مرا واله و حیران یاد خود برای

بِکَ غَیْرُ مَجْهُولٍ، وَمَنْ لاذَ بِکَ غَیْرُ

مَخْذُولٍ، وَمَنْ أَ قْبَلْتَ عَلَیْهِ غَیْرُ مَمْلُوکٍ. إِلهِی إِنَّ مَنِ انْتَهَجَ بِکَ لَمُسْتَنِیرٌ، وَ إِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِکَ لَمُسْتَجِیرٌ، وَقَدْ لُذْتُ بِکَ یَاإِلهِی فَلا تُخَیِّبْ ظَنِّی مِنْ رَحْمَتِکَ، وَلاَتَحْجُبْنِی عَنْ رَأْفَتِکَ، إِلهِی أَقِمْنِی فِی أَهْلِ وِلایَتِکَ مُقامَ مَنْ رَجَا الزِّیادَةَ مِنْ مَحَبَّتِکَ، إِلهِی وَأَلْهِمْنِی وَلَهاً بِذِکْرِکَ إِلی

ص: 178

یاد خود گردان و همّتم را بر نشاط و فیروزی در اسماء خود و مقام قدس خویش موقوف ساز ای خدا به ذات پاکت و به حقّی که تو را بر خلق است قسم که مرا به اهل طاعتت ملحق ساز و منزل شایسته از مقام رضا و خوشنودیت عطا فرما که من قادر نیستم دفع شرّی از خود یا جلب نفعی برای خود کنم ای خدا من بنده ضعیف گنهکار و مملوکِ تائب پُر عیب و نقص توأم پس مرا از

آنان که روی از آنها می گردانی و به غفلت از

ذِكْرِكَ، وَهِمَّتِی فِی رَوْحِ نَجاحِ أَسْمائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ، إِلهِی بِكَ عَلَیْكَ إِلاَّأَلْحَقْتَنِی بِمَحَلِّ أَهْلِ طاعَتِكَ، وَالْمَثْوَی الصَّالِحِ مِنْ مَرْضاتِكَ، فَإِنِّی

لاَأَقْدِرُ لِنَفْسِی دَفْعاً، وَلا أَمْلِكُ لَها نَفْعاً، إِلهِی أَ نَا عَبْدُكَ الضَّعِیفُ الْمُذْنِبُ، وَمَمْلُوكُكَ الْمُنِیبُ فَلاتَجْعَلْنِی مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَكَ، وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ

عفوت محجوب شدند قرار مده ای خدا مرا انقطاع کامل به سوی خود عطا فرما و روشن ساز دیده های دل ما را به نوری که به آن نور تو را مشاهده کند تا آنکه دیده بصیرت ما حجابهای نور

را بَر دَرَد و به نور عظمت واصل گردد و جانهای ما به مقام قدس عزّتت درپیوندد ای خدا مرا از آنان قرار ده که چون او را ندا کنی تو را اجابت می کند و چون به او متوجه شوی از تجلّی جلال و عظمتت مدهوش می گردد پس تو با او در باطن راز می گویی و او به عیان به کار تو مشغول است ای خدا بر حُسن ظنّم به تو یأس و ناامیدی

عَفْوِکَ، إِلهِی هَبْ لی کَمالَ الانْقِطاعِ

إِلَیْکَ، وَأَنِرْ أَبْصارَ قُلُوبِنا بِضِیاءِ نَظَرِها إِلَیْکَ، حَتَّی تَخْرِقَ أَبْصارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ، فَتَصِلَ إِلی مَعْدِنِ الْعَظَمَهِ، وَتَصِیرَ أَرْواحُنا مُعَلَّقَهً بِعِزِّ قُدْسِکَ، إِلهِی وَاجْعَلْنِی مِمَّنْ نادَیْتَهُ فَأَجابَکَ، وَلاحَظْتَهُ فَصَعِقَ لِجَلالِکَ، فَناجَیْتَهُ سِرّاً وَعَمِلَ لَکَ جَهْراً، إِلهِی لَمْ أُسَلِّطْ عَلی حُسْنِ ظَنِّی قُنُوطَ

ص: 180

مسلّط مساز و دست امیدم از دامن کَرَم نیکویت جدا مگردان ای خدا اگر خطاهایم مرا نزد تو پست و خوار گردانیده همه به واسطه حُسن اعتمادم به تو از من عفو کن ای خدا اگر گناهانم مرا از لطف و کرامتهایت دور کرده مقام یقینم مرا به کَرَم و عطوفتت تذکر می دهد و اگر غفلت مرا از مهیّای لقای تو شدن به خواب غرور افکند معرفتم به نعمتهای بزرگوارت بیدار می گرداند

ای خدا اگر عقاب و انتقام تو مرا به آتش دوزخ خواند

اِلْاَءیاسِ، وَلاَ انْقَطَعَ رَجائِی مِنْ جَمِیلِ کَرَمِکَ، إِلهی إِنْ کانَتِ الْخَطایَا قَدْ أَسْقَطَتْنِی لَدَیْکَ فَاصْفَحْ عَنِّی بِحُسْنِ تَوَکُّلِی عَلَیْکَ، إِلِهی إِنْ حَطَّتْنِی الذُّنُوبُ

مِنْ مَکارِمِ لُطْفِکَ فَقَدْ نَبَّهَنِی الْیَقِینُ إِلی کَرَم عَطْفِکَ، إِلهی إِنْ أَنامَتْنِی الْغَفْلَهُ عَنِ الاسْتِعْدادِ لِلِقائِکَ، فَقَدْ نَبَّهَتْنِی الْمَعْرِفَهُ بِکَرَمِ آلائِکَ، إِلِهی إِنْ دَعانِی إِلَی النَّارِ

ص: 181

ثواب و عنایتت مرا به سوی بهشت ابد دعوت کرد ای خدا پس من هرچه بخواهم از تو درخواست می کنم و به درگاه کرمت با ناله و زاری و شوق و رغبت می نالم و از تو می طلبم که

درود فرستی بر محمد(ص) و آل محمد و مرا از آنان قرار دهی که دائم به یاد تواَند و هرگز عهد تو نشکنند و شُکر و سپاست را لحظه ای فراموش نکنند و امرت را سبک نشمرند ای خدا و مرا به نور مقام عزّتت که بهجت و نشاطش از هر لذّت بالاتر است در پیوند تا آنکه شناسای تو باشم و از غیر تو رو بگردانم و از تو ترسان

عَظِیمُ عِقابِکَ فَقَدْ دَعانِی إِلَی الْجَنَّهِ جَزِیلُ

ثَوابِکَ، إِلهِی فَلَکَ أَسْأَلُ وَ إِلَیْکَ أَبْتَهِلُ وَأَرْغَبُ، وَأَسْأَ لُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِی مِمَّنْ یُدِیمُ ذِکْرَکَ، وَلاَ یَنْقُضُ عَهْدَکَ، وَلاَ یَغْفُلُ عَنْ شُکْرِکَ، وَلاَ یَسْتَخِفُّ بِأَمْرِکَ، إِلهِی وَأَلْحِقْنِی بِنُورِ عِزِّکَ الاْءَ بْهَجِ فَأَکُونَ لَکَ عارِفاً، وَعَنْ سِواکَ مُنْحَرِفاً، وَمِنْکَ خائِفاً

ص: 182

و مراقب فرمان باشم ای خدا صاحب جلال و بزرگواری و درود خدا بر رسولش محمد(ص) و بر اهل بیت پاکش و سلام و تحیّت بسیار باد.

مُراقِباً، يَا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ، وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ

تَسْلِيماً كَثِيراً.

و این از مناجاتهای جلیل القدر ائمه علیهم السلام است و مشتمل بر مضامین عالیه است و هر وقت که حضور قلبی باشد، خواندن آن مناسب است.

ص: 183

ای کسی که بندگان در غم و اندوه های سخت به او پناه برند و در

مصائب و دردها به درگاه او زاری کنند ای دانای هر چه آشکار

شیخ در مصباح روایت کرده از ابویحیی، در ضمن خبری در فضیلت شب نیمه شعبان، که گفت: گفتم به مولای خودم حضرت صادق علیه السلام که: بهترین دعاها در این شب کدام است؟

فرمود: هرگاه بجای آوردی نماز عشا را، پس دو رکعت نماز گزار، بخوان در رکعت اول حمد و سوره حجد که قُل یا ایَّها الکافرُون باشد؛ و بخوان در رکعت دوم حمد و سوره توحید که قُل هُو اللّهُ اَحَد است. پس چون سلام دادی، بگو سُبْحانَ اللّهِ سی و سه مرتبه، و اَلْحَمْدُلِلّهِ سی و سه مرتبه، و اَللّهُ اَکْبَرُ سی و چهار مرتبه. پس بگو:

یَا مَنْ إِلَیْهِ مَلْجَأُ الْعِبادِ فِی الْمُهِمَّاتِ، وَ إِلَیْهِ

یَفْزَعُ الْخَلْقُ فِی الْمُلِمّاتِ، یَا عالِمَ الْجَهْرِ

و پنهان است ای کسی که فکر و اندیشه دلها و رفت و آمد خیالات و خاطرات بر او پنهان نیست ای پروردگار خلایق و آفریدگان ای آن که ملکوت زمینها و آسمانها به دست قدرت توست تویی آن خدا که خدایی نیست جز تو من به کلمه توحید لااله الااللّه به تو ایمان آوردم پس ای خدای یگانه که جز تو خدایی نیست تو را در این شب از آنان قرار ده که نظر لطف

به او کرده و به حالش ترحّم فرمودی و دعایش را اجابت کردی و دانستی توبه و بازگشت او را و توبه اش را پذیرفتی

وَالْخَفِیّاتِ، یَا مَنْ لاَ تَخْفی عَلَیْهِ خَواطِرُ الاْءَوْهامِ وَتَصَرُّفُ الْخَطَراتِ، یَا رَبَّ الْخَلائِقِ وَالْبَرِیَّاتِ، یَا مَنْ بِیَدِهِ مَلَکُوتُ

الاْءَرَضِینَ وَالسَّماواتِ، أَ نْتَ اللّهُ لاَ إِلهَ إِلاَّأَنْتَ، أَمُتُّ إِلَیْکَ بِلا إِلهَ إِلاَّ أَ نْتَ، فَیا لاإِلهَ إِلاَّ أَنْتَ اجْعَلْنِی فِی هذِهِ اللَّیْلَهِ مِمَّنْ نَظَرْتَ إِلَیْهِ فَرَحِمْتَهُ، وَسَمِعْتَ دُعاءَهُ فَأَجَبْتَهُ، وَعَلِمْتَ اسْتِقالَتَهُ فَأَ قَلْتَهُ،

ص: 185

و درگذشتی از خطاهای گذشته و گناهان بزرگ او زیرا من از گناهانم به تو پناه آورده و در نهان ساختن

عیبهایم به درگاه تو ملتجی شدم ای خدا پس تو به فضل و کرمت بر من جود و احسان فرما و به حلم و عفوت گناهانم را بریز و مرا در این شب به کرامت کامل خود درپوش و مرا در این شب از اولیای خود قرار ده آنان که برای طاعتت برگزیدی و به کار عبادتت انتخاب فرمودی و از خاصّان و خالصان خود قرار دادی

وَتَجاوَزْتَ عَنْ سالِفِ خَطِیئَتِهِ وَعَظِیمِ جَرِیرَتِهِ، فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِکَ مِنْ ذُ نُوبِی، وَلَجَأْتُ إِلَیْکَ فِی سَتْرِ عُیُوبِی، اللّٰهُمَّ فَجُدْ عَلَیَّ بِکَرَمِکَ وَفَضلِکَ، وَاحْطُطْ خَطایایَ بِحِلْمِکَ وَعَفْوِکَ، وَتَغَمَّدْنِی فِی هذِهِ اللَّیْلَهِ بِسابِغِ کَرامَتِکَ، وَاجْعَلْنِی فِیها مِنْ أَوْلِیائِکَ

الَّذِینَ اجْتَبَیْتَهُمْ لِطاعَتِکَ، وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبادَتِکَ، وَجَعَلْتَهُمْ خالِصَتَکَ وَصِفْوَتَکَ،

ص: 186

ای خدا مرا از آنان قرار ده که از کوشش خود به سعادت رسیدند و از خیرات بهره وافر یافتند و از آنان که در زندگانی با وجود سلامت متنعّم گردید و با فیروزی بهره مند شد و ای خدا شر اعمال گذشته ام را از من کفایت فرما و در آینده از آن که بر عصیانهایم بیفزایم مرا حفظ کن و محبوب من

گردان طاعت و عبادتت را که موجب تقرّب به حضرت توست ای سید من گریختگان به سوی تو می آیند و طالبان به درگاه تو التماس و درخواست می کنند و آنان که از گناه بازگشته و تائب گردند

اللّهُمَّ اجْعَلْنِی مِمَّنْ سَعَدَ جَدُّهُ، وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَیْراتِ حَظُّهُ، وَاجْعَلْنِی مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ،

وَفازَ فَغَنِمَ، وَاکْفِنِی شَرَّ مَا أَسْلَفْتُ، وَاعْصِمْنِی مِنَ الازْدِیادِ فِی مَعْصِیَتِکَ، وَحَبِّبْ إِلَیَّ طاعَتَکَ وَمَا یُقَرِّبُنِی مِنْکَ وَیُزْلِفُنِی عِنْدَکَ، سَیِّدِی إِلَیْکَ یَلْجَأُ الْهارِبُ، وَمِنْکَ یَلْتَمِسُ الطَّالِبُ، وَعَلَی کَرَمِکَ یُعَوِّلُ الْمُسْتَقِیلُ التَّائِبُ، أَدَّبْتَ

ص: 187

اعتمادشان بر کَرَم توست تو به بندگان دستور کرامت

و بزرگواری دادی و خود بزرگوارتین عالمی و به آنها امر به عفو و بخشش از یکدیگر کردی و تو خود بخشنده و مهربانی ای خدا مرا از امیدی که به کرمت دارم مأیوس مکن و از نعمت کاملت ناامید مگردان، و محروم مساز از قسمتهای بزرگت در این شب و مرا از مخلوقات شریرت در حفظ خود بدار ای خدا اگر من بر آنچه مسئلت کردم قابل نیستم تو اهل کَرَم و بخشش و آمرزشی

عِبادَکَ بِالتَّکَرُّمِ وَأَ نْتَ أَکْرَمُ الاْءَکْرَمِینَ، وَأَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبادَکَ وَأَ نْتَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ، اللّهُمَّ فَلا تَحْرِمْنِی مَا رَجَوْتُ مِنْ کَرَمِکَ، وَلا تُؤْیِسْنِی مِنْ سابِغِ نِعَمِکَ، وَلاتُخَیِّبْنِی مِنْ جَزِیلِ قِسَمِکَ فِی هذِهِ

اللَّیْلَهِ لاِءَهْلِ طاعَتِکَ، وَاجْعَلْنِی فِی جُنَّهٍ مِنْ شِرارِ بَرِیَّتِکَ، رَبِّ إِنْ لَمْ أَکُنْ مِنْ أَهْلِ ذلِکَ فَأَ نْتَ أَهْلُ الْکَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَهِ،

ص: 188

بر من به آنچه سزاوار مقام توست کَرَم فرما نه آنچه استحقاق من است چون به تو حُسن ظن و امیدواری دارم به امیدم نایل گردان و جانم به کَرَمت بسته است و تو مهربانترین مهربانان و بزرگوارترین

بزرگواران عالمی بارالها مرا مخصوص گردان از کَرَمت به قسمتهای بزرگ و من به عفو ترا از عقابت پناه می برم خدایا آن گناهانم را که خلق را از من محبوس و رزق را بر من تنگ می سازد ببخش تا به مصالح خوشنودی تو پردازم

وَجُدْ عَلَیَّ بِما أَنْتَ أَهْلُهُ لاَ بِما أَسْتَحِقُّهُ، فَقَدْ

حَسُنَ ظَنِّی بِکَ، وَتَحَقَّقَ رَجائِی لَکَ، وَعَلِقَتْ نَفْسِی بِکَرَمِکَ فَأَ نْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ، وَأَکْرَمُ الاْءَکْرَمِینَ. اللّٰهُمَّ وَاخْصُصْنِی مِنْ کَرَمِکَ بِجَزِیلِ قِسَمِکَ، وَأَعُوذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوبَتِکَ، وَاغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الَّذِی یَحْبِسُ عَلَیَّ الْخُلُقَ، وَیُضَیِّقُ عَلَیَّ الرِّزْقَ حَتَّی أَقُومَ بِصالِحِ رِضاکَ، وَأَنْعَمَ

و به عطای بزرگت انعام بخش و به نعمتهای کاملت نیک بختم ساز که من به حریم قدس تو پناه آورده و خود را در معرض کَرَمت درآورده ام و به عفوت از انتقامت و به حلمت از غضبت پناه جسته ام پس مرا آنچه درخواست کرده ام عطا فرما و به آنچه التماس نموده ام نایل ساز از تو سؤال می کنم به حق تو که از تو بزرگتری نیست.

بِجَزیلِ عَطائِکَ، وَأَسْعَدَ بِسابِغِ نَعْمائِکَ، فَقَدْ لُذْتُ بِحَرَمِکَ، وَتَعَرَّضْتُ لِکَرَمِکَ، وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوبَتِکَ، وَبِحِلْمِکَ مِنْ غَضَبِکَ، فَجُدْ بِما سَأَلْتُکَ، وَأَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْکَ، أَسْأَلُکَ بِکَ لاَبِشَیْ ءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْکَ.

پس به سجده می روی و می گویی: یا رَبِّ بیست مرتبه،

یا اَللّه ُ هفت مرتبه، لا حَوْلَ وَ لا قُوَّهَ اِلاّ بِاللّه ِ هفت مرتبه، ما شاءَاللّه ُ ده مرتبه، لا قُوَّهَ اِلاّ بِاللّه ِ ده مرتبه. پس صلوات می فرستی بر پیغمبر و آل او علیهم السلام و می خواهی از خدا حاجت خود را.

شیخ طوسی و کفعمی فرموده اند که بخوان در این شب:

ص: 190

خدایا متعرّضان، خود را در این شب به تو عرضه داشتند و قاصدان به درگاهت آمدند و طالبان آرزوی فضل و احسانت

دارند و برای تو در این شب لطفها و جایزه ها و عطاها و بخشش هاست که منّت نَهی بدانها به هر که می خواهی از بندگانت و آنها را از آنکه بدان اعتنایی نداشته ای باز داری اکنون من این بنده کوچک توام که به تو آرزومندم از فضل و احسانت و اگر باشی تو ای مولای من تفضّل کنی در این شب بر

إِلهِی تَعَرَّضَ لَکَ فِی هذَا اللَّیْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ، وَقَصَدَکَ الْقاصِدُونَ، وَأَمَّلَ فَضْلَکَ وَمَعْرُوفَکَ الطّالِبُونَ، وَلَکَ فِی هذَا اللَّیْلِ نَفَحاتٌ وَجَوائِزُ وَعَطایا وَمَواهِبُ تَمُنُّ بِها عَلَی مَنْ تَشاءُ مِنْ عِبادِکَ، وَتَمْنَعُها مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنایَهُ مِنْکَ، وَها أَ نَا ذا عُبَیْدُکَ

الْفَقِیرُ إِلَیْکَ، الْمُؤَمِّلُ فَضْلَکَ وَمَعْرُوفَکَ، فَإِنْ کُنْتَ یَامَوْلایَ تَفَضَّلْتَ فِی هذِهِ اللَّیْلَهِ عَلَی

ص: 191

یکی از خلقت و عطا کنی به او جایزه ای از مهربانی خود پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد(ص) که پاک و پاکیزه و نیک و فاضلند و بر من از فضل و احسانت ببخش ای پروردگار جهانیان و درود و رحمت خدا بر محمد(ص) خاتم پیغمبران و آل او که پاکیزه اند و سلام

و تحیّت فراوان باد زیرا خدا حمید و مجید است بارخدایا من تو را می خوانم همچنان که امر فرمودی پس دعایم مستجاب کن همانطور که وعده فرمودی زیرا که تو خلف وعده نمی کنی.

أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَعُدْتَ عَلَیْهِ بِعائِدَهٍ مِنْ عَطْفِکَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبِینَ الطّاهِرِینَ الْخَیِّرِینَ الْفاضِلِینَ، وَجُدْ عَلَیَّ

بِطَوْلِکَ وَمَعْرُوفِکَ یَا رَبَّ الْعالَمِینَ، وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیِّینَ وَآلِهِ الطّاهِرِینَ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً إِنَّ اللّهَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ، اللّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ کَما أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِی کَما وَعَدْتَ إِنَّکَ لاَ تُخْلِفُ الْمِیعادَ.

ص: 192

بارخدایا برای تو روزه گرفتم و بر روزی تو افطار کردم و بر تو توکل نمودم.

اعمالی که در شبهای ماه رمضان باید بجا آورد و آن چند امر است:

اول: افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منتظر او باشند.

دوم: آنکه افطار کند با چیز پاکیزه از حرام و شبهات و بهتر آنست که به خرمای حلال افطار کند تا ثواب نمازش چهارصد برابر گردد و به خُرما و آب و رطب و لبن و حلوا و نبات و آب گرم، به هر کدام که افطار کند نیز خوبست.

سوم: در وقت افطار دعاهای وارده آنرا بخواند از جمله آنکه بگوید:

أَللّهُمَّ لَکَ صُمْتُ، وَعَلَی رِزْقِکَ أَفْطَرْتُ

وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ.

ص: 193

بنام خدا بارخدایا برای تو روزه گرفتیم و بر روزی تو افطار کردیم پس آن را از ما بپذیر به درستی که تو شنوا و دانایی. بنام خداوند بخشنده مهربان ای وسیع آمرزنده بیامرز مرا.

روایت شده که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام هرگاه می خواست افطار کند می گفت:

بِسْمِ اللّه ِ أَللّهُمَّ لَکَ صُمْنا وَعَلی رِزْقِکَ أَفْطَرْنا فَتَقَبَّلْ مِنّا إِنَّکَ أَنْتَ السَّمیعُ الْعَلیمُ. چهارم: در لقمه اول بگوید: بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَهِ اغْفِرْ لِی.

تا خداوند او را بیامرزد. و در خبر است که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان، خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد می کند؛ پس از حقتعالی بخواه که تو را یکی از آنها قرار دهد.

پنجم: در وقت افطار، سوره قدر بخواند.

ششم: در وقت افطار تصدّق کند؛ و افطار دهد روزه داران را،

ص: 194

اگرچه به چند دانه خرما یا شربتی آب باشد. و از حضرت

رسول صلی الله علیه و آله وسلم مرویست که کسی که افطار دهد روزه داری را، از برای او خواهد بود مثل اجر آن روزه دار، بدون آنکه از اجر او چیز کم شود. و هم از برای او خواهد مثل آن عمل نیکویی که بجا آورد آن افطارکننده به قوّه آن طعام. و آیه اللّه علاّمه حلّی، در رساله سعدیّه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود: هر مؤمنی که اطعام کند مؤمنی را لقمه ای در ماه رمضان، بنویسد حقتعالی برای او اجر کسی که سی بنده مؤمن آزاد کرده باشد، و

از برای او باشد نزد حقتعالی یک دعای مستجاب.

هفتم: در هر شب، خواندن هزار مرتبه انّا اَنْزَلْناهُ وارد است.

هشتم: در هر شب صد مرتبه حم دخّان را بخواند، اگر میسّر شود.

نهم: سیّد روایت کرده که: هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان، آمرزیده شود گناهان چهل سال او:

بارخدایا ای پروردگار ماه رمضان ماهی که قرآن در آن نازل کردی و روزه را در آن ماه بر بندگانت فرض کردی درود فرست بر محمد و آل محمد قسمت من قرار بده حج بیت الحرام را در این سال و در هر سال و این گناهان بزرگ را برایم بیامرز پس به درستی که آنها به غیر از تو کسی نمی تواند بیامرزد ای بخشاینده ای بسیار دانا.

اللّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمْضانَ، الَّذِی أَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ، وَافْتَرَضْتَ عَلَی عِبادِکَ فِیهِ الصِّیامَ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرامِ فِی عامِی هذَا وَفِی کُلِّ عامٍ، وَاغْفِر لِی تِلْکَ الذُّنُوبَ

الْعِظامَ، فَإِنَّهُ لاَ یَغْفِرُها غَیْرُکَ یَا رَحْمنُ یَاعَلاَّمُ.

از حضرت امام جعفر صادق و امام موسی کاظم علیهماالسلام روایت شده که فرمودند: می گویی در ماه رمضان، بعد از هر فریضه:

خدایا مرا روزی کن حج بیت الحرام در این سال و در همه سال مادامی که عمرم را باقی داری

با آسایش و عافیت و وسعت رزق و مرا دور مدار از آن موقف های عالی و مشاهد مشرّفه و زیارت قبر پیغمبرت که درودت بر او و بر آلش باد و در جمیع احتیاجات دنیا و آخرتم یاری کن ای خدا از تو درخواست می کنم که در آنچه از قضا و قدرت اموری که در شب قدر حتمی قرار دادی

اللّهُمَّ ارْزُقْنِی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرامِ فِی عامِی هذَا وَفِی کُلِّ عامٍ، مَا أَبْقَیْتَنِی فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَعافِیَهٍ وَسَعَهِ رِزْقٍ، وَلاَ تُخْلِنِی مِنْ تِلْکَ الْمَواقِفِ الْکَرِیمَهِ، وَالْمَشاهِدِ الشَّرِیفَهِ، وَزِیارَهِ قَبْرِ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ، وَفِی جَمِیعِ حَوائِجِ الدُّنْیا وَالْآخِرَهِ فَکُنْ

لِی اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ فِیما تَقْضِی وَتُقَدِّرُ مِنْ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ مِنَ

که دیگر برگشت و تغییر و تبدیل نخواهد شد که مرا از آن حجّاج بیت الحرامت قرار دهی که حجّشان پسندیده و سعیشان پذیرفته و گناهانشان آمرزیده است و اعمال بدشان بخشیده شده است و قرار ده در قضا و قدرت که عمر مرا طولانی و رزقم را وسیع و امانات و قرضم را

ادا فرمایی این دعا را اجابت فرما ای پروردگار عالم. ای خدای بلند مقام ای بزرگوار ای آمرزنده ای مهربان تویی خدای بزرگ که

الْقَضاءِ الَّذِی لا یُرَدُّ وَلاَ یُبَدَّلُ أَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ،

الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ، الْمَغْفُورِ ذُ نُوبُهُمُ، الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئاتُهُمْ، وَاجْعَلْ فِیما تَقْضِی وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِیلَ عُمْرَی وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ رِزْقِی، وَتُؤَدِّیَ عَنِّی أَماناتِی وَدَیْنِی، آمِینَ رَبَ الْعالَمِینَ. (و می خوانی عقب نمازهای فریضه) یَا عَلِیُّ یَا عَظِیمُ، یَا غَفُورُ یَا رَحِیمُ، أَ نْتَ الرَّبُّ الْعَظِیمُ الَّذِی

ص: 198

هیچ مثل و مانندی ندارد و به گفتار و کردار خلق شنوا و بیناست و این

ماه است که مقامش را عظیم کردی و کرامت و شرافت و فضیلتش بر سایر ماهها دادی و این ماه است که روزه اش را بر من واجب گردانیدی و این ماه رمضان است که در آن قرآن را نازل فرمودی برای راهنمایی مردم و روشن کردن راه هدایت و جدانمودن حق از باطل و شب قدر را در این ماه مقرر داشتی که آن شب بر هزار ماه برتری دارد پس ای خدایی که بر همه منّت داری و هیچ کس بر تو منّت ندارد بر من منتّ گزار در میان آن همه بندگانت که منّت گذارده ای

لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْ ءٌ وَهُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ، وَهذَا شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَکَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ عَلَی الشُّهُورِ، وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِی فَرَضْتَ صِیامَهُ عَلَیَّ، وَهُوَ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذِی أَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ، هُدیً لِلنَّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی وَالْفُرْقانِ، وَجَعَلْتَ فِیهِ لَیْلَهَ

الْقَدْرِ وَجَعَلْتَها خَیْراً مِنْ أَ لْفِ شَهْرٍ، فَیاذَا الْمَنِّ وَلاَ یُمَنُّ عَلَیْکَ مُنَّ عَلَیَّ بِفَکاکِ

و از آتش دوزخ نجات بخش و به بهشت ابدت داخل گردان به حق رحمت بی پایانت ای مهربانترین مهربانان عالم.

ای خدا تو بر اهل قبور نشاط و سرور عطا کن، خدایا هر فقیر را بی نیاز گردان، خدایا هر گرسنه را سیر گردان، خدایا هر برهنه را لباس پوشان، خدایا دین هر

رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ فِی مَنْ تَمُنُّ عَلَیْهِ وَأَدْخِلْنِی الْجَنَّهَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ.

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم نقل کرده اند که؛ آن حضرت فرمود: هر که این دعا را در ماه رمضان، بعد از هر نماز واجبی بخواند، حقتعالی بیامرزد گناهان او را تا روز قیامت. و دعا این است:

اللّهُمَّ أَدْخِلْ عَلَی أَهْلِ الْقُبُورِ السُّرُورَ، اللّهُمَّ أَغْنِ کُلَّ فَقِیرٍ، اللّهُمَّ أَشْبِعْ کُلَّ جائِعٍ، اللّهُمَّ اکْسُ کُلَّ عُرْیانٍ، اللّهُمَّ اقْضِ دَیْنَ

ص: 200

مدیونی را ادا فرما، خدایا هر غمگینی را دلشاد ساز، خدایا هر غریبی را به وطن بازرسان، خدایا هر اسیری را آزاد گردان، خدایا مفاسد امور مسلمانان را اصلاح فرما، خدایا هر مریض را شفا عنایت کن، خدایا به غنای خود جلوی فقر ما را ببند، خدایا بدیهای حال ما را به خوبی صفات خودت تغییر ده، خدایا دین ما را ادا فرما و فقر ما را بدل به غنا و بی نیاز گردان که تو ای خدا بر هر چی توانایی.

کُلِّ مَدِینٍ، اللّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ کُلِّ مَکْرُوبٍ، اللّهُمَّ رُدَّ کُلَّ غَرِیبٍ، اللّهُمَّ فُکَّ کُلَّ أَسِیرٍ، اللّهُمَّ أَصْلِحْ کُلَّ فاسِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِینَ، اللّهُمَّ اشْفِ کُلَّ مَرِیضٍ، اللّهُمَّ سُدَّ فَقْرَنا بِغِناکَ، اللّهُمَّ غَیِّرْ سُوءَ حالِنا بِحُسْنِ حالِکَ،

اللّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّیْنَ وَأَغْنِنا مِنَ الْفَقْرِ، إِنَّکَ عَلَى کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ.

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: در هر شب ماه رمضان می خوانی:

ص: 201

بارخدایا من از تو می خواهم که مقرر کنی در آنچه تقدیر می فرمایی از امر حتمی در فرمان حکیمانه از قضایی که

برگشت ندارد و تبدیل نمی یابد که مرا از حجّاج بیت الحرام بنویسی از آن گروه که حجّشان درست و سعی شان قدردانی شده و گناهانشان آمرزیده شده بدیهاشان کفّاره شده است و اینکه مقرر کنی در قضا و قدرت که عمرم را دراز بگردانی در خوبی و تندرستی و گشایش دهی در روزیم و قرار دهی مرا از

اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ أَنْ تَجْعَلَ فِیما تَقْضِی وَتُقَدِّرُ مِنَ الاْءَمْرِ الْمَحْتُومِ فِی الاْءَمْرِ الْحَکِیمِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذِی لاَ یُرَدُّ وَلاَ یُبَدَّلُ أَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ، الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ، الْمُکَفَّرِ عَنْ سَیِّئاتِهِمْ، وَأَنْ تَجْعَلَ

فِیما تَقْضِی وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِیلَ عُمْرِی فِی خَیْرٍ وَعافِیَهٍ، وَتُوَسِّعَ فی رِزْقِی، وَتَجْعَلَنِی

ص: 202

کسانی که دینت را به آنان نصرت می بخشی و دیگری را به جای من بدل نکنی.

پناه می برم به جلال وجه کریمت از اینکه ماه رمضان بگذرد یا سپیده این شام برآید و تو را حق مطالبه از عاقبت بدم باشد. یا گناهی که بر آن

عذابم بفرمایی.

مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِینِکَ وَلاَ تَسْتَبْدِلْ بِی غَیْرِی. (و نیز در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند:)

أَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ أَنْ یَنْقَضِیَ عَنِّی شَهْرُ رَمَضانَ أَوْ یَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتِی

هذِهِ وَلَکَ قِبَلِی تَبِعَهٌ أَوْ ذَ نْبٌ تُعَذِّبُنِی عَلَیْهِ.

ص: 203

ای خدا من افتتاح ستایش را به حمد تو می کنم و به نعمت و احسانت راه حق و صواب را می جویم و یقین دارم که تو مهربانترین مهربانان عالمی در موقع عفو و بخشش و سخت ترین منتقمی در مقام عقاب و انتقام و بزرگترین جبّارانی در جای بزرگی

و کبریایی ای خدا تو به ما اجازه دادی

که در هر شب ماه رمضان خوانده می شود:

اَللّهُمَّ إِنِّی أَ فْتَتِحُ الثَّناءَ بِحَمْدِکَ، وَأَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوابِ بِمَنِّکَ، وَأَیْقَنْتُ أَنَّکَ أَنْتَ

أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ، فِی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَهِ، وَأَشَدُّ الْمُعاقِبِینَ فِی مَوْضِعِ النَّکالِ وَالنَّقِمَهِ، وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِینَ فِی مَوْضِعِ الْکِبْرِیاءِ وَالْعَظَمَهِ، اَللّهُمَّ أَذِنْتَ لِی

که به درگاهت دعا کنیم و حاجت طلبیم پس ای خدای شنوا سپاس مرا بپذیر و دعایم اجابت فرما و از لغزشم به کرمت درگذر که چه بسیار تو غصّه و اندوهها را برطرف

کرده ای و همّ و غمها را زایل ساخته ای و لغزشها بخشیده ای و رحمت ها منتشر بر خلق نموده ای و زنجیرهای بلا را در هم گسسته ای ستایش خدای را که جفت و فرزندی نگرفته و او را شریکی نیست در ملک وجود و قدرت کاملش بی نیاز از یار و مددکار است و بزرگترین تکبیر و ستایش را سزاوار

فِی دُعائِکَ وَمَسْأَلَتِکَ، فَاسْمَعْ یَا سَمِیعُ مِدْحَتِی، وَأَجِبْ یَا رَحِیمُ دَعْوَتِی، وَأَقِلْ یَا غَفُورُ عَثْرَتِی، فَکَمْ یَا إِلهِی مِنْ کُرْبَهٍ قَدْ فَرَّجْتَها، وَهُمُوم قَدْ کَشَفْتَها، وَعَثْرَهٍ قَدْ أَقَلْتَها، وَرَحْمَهٍ قَدْ نَشَرْتَها، وَحَلْقَهِ بَلاءٍ قَدْ فَکَکْتَها، الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَهً وَلاَ وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ،

وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَ لِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیراً،

اوست ستايش خدا راست به جميع اوصاف كماليه اش بر تمام نعمتهاى بى شمارش ستايش خدا راست كه در ملكش هيچ ضدّ و مخالفى ندارد و در امر و فرمانش خصمى كشمكش نتواند ستايش خدا را كه در آفرينش او را شريك نباشد و در بزرگى و بزرگوارى او را مانند نيست سپاس خداى راست كه امرش در خلق نافذ و اوصافش آشكار و مجد و بزرگواريش به لطف

و كرمش پديدار است و دست عنايتش به جود و بخشش بر خلق گشاده گنجينه هاى رحمتش نقصان نپذيرد و كثرت و عطا و بخشش

اَلْحَمْدُ لِلّهِ بِجَميعِ مَحامِدِهِ كُلِّها، عَلَى جَميعِ نِعَمِهِ كُلِّها. الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِى لاَ مُضادَّ لَهُ فِى مُلْكِهِ، وَلاَ مُنازِعَ لَهُ فِى أَمْرِهِ، اَلْحَمْدُ

لِلّهِ الَّذِى لاَ شَرِيكَ لَهُ فِى خَلْقِهِ، وَلاَ شَبِيهَ لَهُ فِى عَظَمَتِهِ. الْحَمْدُ لِلّهِ الْفاشِى فِى الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ، الظّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ، الْباسِطِ بِالْجُودِ يَدَهُ، الَّذِى لاَ تَنْقُصُ خَزائِنُهُ، وَلاَ تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطاءِ

جز بر جود و کرامتش نیفزاید که او بسیار با عزت و اقتدار و بخشش است خدایا از تو درخواست می کنم

اندکی از بسیار حاجتم را با آنکه به او سخت حاجتمندم و تو از آن حاجت از ازل بی نیاز بودی و همان قلیل حاجت نزد من بسیار است و برای تو ادایش سهل و آسان ای خدا آمرزش تو از گناهم و گذشتت از خطاهایم و بخشتت از ظلمم و پرده پوشیت بر عمل زشتم و حلم و بردباریت بر جرم و گناه بسیارم که به عمد یا خطا

إِلاَّجُوداً وَكَرَماً، إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ، اَللّٰهُمَّ إِنِّى أَسْأَ لُکَ قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ، مَعَ حاجَةٍ بِى إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِناکَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِى كَثِيرٌ، وَهُوَ عَلَيْکَ سَهْلٌ يَسِيرٌ، اَللّٰهُمَّ إِنَّ عَفْوَکَ عَنْ ذَ نْبِى، وَتَجاوُزَکَ عَنْ خَطِيئَتِى، وَصَفْحَکَ عَنْ ظُلْمِى، وَسِتْرَکَ

عَلَى قَبِيحِ عَمَلِى، وَحِلْمَکَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِى عِنْدَ مَا كانَ مِنْ خَطَإِى وَعَمْدِى

کردم مرا به طمع انداخت که از تو درخواست کنم چیزی را که استحقاق آن ندارم و تو به لطف و رحمت روزیم گردانیدی و قدرتت را در آن به من نشان دادی و اجابتت را شناساندی تا با دل مطمئن تو را آنچه می خواستم تقاضا کردم و

اگر دیر حاجتم برآوردی از نادانی بر تو عتاب کردم در صورتی که تأخیر حاجتم مرا بهتر بوده چون تو دانا به عاقبت امور خلقی پس من هیچ مولای

أَطْمَعَنِی فِی أَنْ أَسْأَلَکَ مَا لاَ أَسْتَوْجِبُهُ مِنْکَ الَّذِی رَزَقْتَنِی مِنْ رَحْمَتِکَ،

وَأَرَیْتَنِی مِنْ قُدْرَتِکَ، وَعَرَّفْتَنِی مِنْ إِجابَتِکَ، فَصِرْتُ أَدْعُوکَ آمِناً، وَأَسْأَ لُکَ مُسْتَأْنِساً لاَ خائِفاً وَلاَ وَجِلاً، مُدِلاًّ عَلَیْکَ فِیما قَصَدْتُ فِیهِ إِلَیْکَ، فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّی عَتَبْتُ بِجَهْلِی عَلَیْکَ، وَلَعَلَّ الَّذِی أَبْطَأَ عَنِّی هُوَ خَیْرٌ لِی لِعِلْمِکَ بِعاقِبَهِ الْأُمُورِ، فَلَمْ أَرَ مَوْلیً

کریمی را بر بنده لئیمی صبورتر از تو بر خود ندیدم ای

پروردگار من مرا دعوت می کنی من از تو روی می گردانم تو محبّت افزون می سازی و من با تو به خشم می آیم و با من دوستی و شفقت می فرمایی و من از جهل نمی پذیرم که گویا مرا بر تو حق نعمت و منّت است(نه تو را بر من) و این ناسپاسی من مانع از افاضه رحمت و احسانت بر من نشد و از فضل و جود و کرمت نکاست پس به حال این بنده نادانت ترحم کن و به فضل و احسانت بر او ببخش که تو بسیار با بخشش و کرمی ستایش مخصوص خداست

کَرِیماً أَصْبَرَ عَلَی عَبْدٍ لَئِیمٍ مِنْکَ عَلَیَّ، یَارَبِّ، إِنَّکَ تَدْعُونِی فَأُوَلّی عَنْکَ، وَتَتَحَبَّبُ إِلَیَّ فأَتَبَغَّضُ إِلَیْکَ، وَتَتَوَدَّدُ إِلَیَّ فَلاَ أَقْبَلُ مِنْکَ کَأَنَّ لِیَ التَّطَوُّلَ عَلَیْکَ، فَلَمْ یَمْنَعْکَ ذلِکَ مِنَ الرَّحْمَهِ لِی وَالاْءِحْسانِ إِلَیَّ، وَالتَّفَضُّلِ عَلَیَّ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ،

فَارْحَمْ عَبْدَکَ الْجاهِلَ وَجُدْ عَلَیْهِ بِفَضْلِ إِحْسانِکَ إِنَّکَ جَوادٌ کَرِیمٌ، الْحَمْدُ لِلّهِ

ص: 209

که مالک ملک است و روان ساز کشتیهای عالم و مسخّر کننده بادها و پدیدآرنده صبحگاهان از شب، حمکفرمای روز جزا و پروردگار عالمیان ستایش خدا را بر حلم او پس از عملش و ستایش خدا را بر عفو او پس از قدرتش و ستایش خدا را بر حلم و بردباری طولانی او در مقام غضبش در صورتی

که بر هر چه خواهد توانا است ستایش مخصوص خداست که آفریننده خلق و گستراننده خوان روزی بر خلق و پدید آرنده صبحگاهان و صاحب جلال و بزرگواری و فضل و انعام

مالِکِ الْمُلْکِ، مُجْرِی الْفُلْکِ، مُسَخِّرِ الرِّیاحِ، فالِقِ الْاءِصْباحِ، دَیَّانِ الدِّینِ، رَبِّ

الْعالَمِینَ. الْحَمْدُ لِلّهِ عَلی حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ عَلَی عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ عَلَی طُولِ أَناتِهِ فِی غَضَبِهِ وَهُوَ قادِرٌ عَلَی مَا یُرِیدُ؛ الْحَمْدُ لِلّهِ خالِقِ الْخَلْقِ، باسِطِ الرِّزْقِ، فالِقِ الْاءِصْباحِ، ذِی الْجَلالِ وَالْاءِکْرامِ وَالْفَضْلِ وَالْاءِنْعامِ،

ص: 210

آن خدایی که از دور است و دیده نخواهد شد و به همه نزدیک است

ناظر رازهای پنهان است اوست بزرگوار و بلند مرتبه ستایش مخصوص خدایی است که نه کسی که مقابلش به خصومت برخیزد و نه شریکی که مانندش باشد و نه معینی که مددکار او شود عزیزان در مقابل عزّتش همه مقهورند و بزرگان همه در پیشگاه عظمتش فروتن و خاضعند و قدرت کاملش بر هر چه خواهد رسا است ستایش خدا را که چون او را ندا کنم جواب دهد و هر عیب و نقص را بر من بپوشاند در حالی که مرتکب معصیت او هستم و مرا نعمت بزرگ می بخشد و شکرش نمی گزارم پس چه بسیار

الَّذِی بَعُدَ فَلا یُری، وَقَرُبَ فَشَهِدَ النَّجْوی، تَبارَکَ وَتَعالی؛ الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی لَیْسَ لَهُ مُنازِعٌ یُعادِلُهُ، وَلاَ شَبِیهٌ یُشاکِلُهُ، وَلاَ ظَهِیرٌ یُعاضِدُهُ، قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْاَعِزَّاءَ، وَتَواضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَماءُ، فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا یَشاءُ. الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی یُجِیبُنِی حِینَ

أُنادِیهِ، وَیَسْتُرُ عَلَیَّ کُلَّ عَوْرَهٍ وَأَ نَا أَعْصِیهِ، وَیُعَظِّمُ النِّعْمَهَ عَلَیَّ فَلاَ أُجازِیهِ، فَکَمْ مِنْ

ص: 211

موهبت و بخشش گرانبها مرا عطا کرد و امور هولناک سخت را از من دفع کرد و شادمانیهای شگفت انگیز را نمودارم ساخت پس من هم او را به ستایش ثنا گویم و به پاکی منزّه از هر غیب بودن یاد کنم ستایش مختّص خدایی است که پرده ای که او نهد کس ندرد و دری که بگشاید کس نبندد کسی که از او درخواست کند مردود نشود و هر که به او چشم

امید دارد محروم نخواهد شد ستایش خدا را که ترسناکان را ایمنی بخشد و صالحان را نجات دهد و ضعیفان را بلند گرداند و گردنکشان را خوار سازد پادشاهان را هلاک سازد و دیگران را به جای آنان بنشاند

مَوْهِبَهٍ هَنِیئَهٍ قَدْ أَعْطانِی ، وَعَظِیمَهٍ مَخُوفَهٍ قَدْ کَفانِی، وَبَهْجَهٍ مُو نِقَهٍ قَدْ أَرانِی فَأُ ثْنِی عَلَیْهِ حامِداً، وَأَذْکُرُهُ مُسَبِّحاً؛ الْحَمْدُ لِلّهِ

الَّذِی لاَ یُهْتَکُ حِجابُهُ، وَلاَ یُغْلَقُ بابُهُ، وَلاَیُرَدُّ سائِلُهُ، وَلاَ یُخَیَّبُ آمِلُهُ؛ الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی یُؤْمِنُ الْخائِفِینَ، وَیُنَجِّی الصَّالِحِینَ، وَیَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِینَ، وَیَضَعُ الْمُسْتَکْبِرِینَ، وَیُهْلِکُ مُلُوکاً وَیَسْتَخْلِفُ آخَرِینَ؛

ستایش خدای را که در هم شکننده سرکشان است و هلاک کننده ستمکاران است و دریابنده گریزندگان و به کیفر رساننده

ظالمان فریادرس فریاد خواهان است و مرجع حاجت نیازمندان و محل اعتماد اهل ایمان ستایش خدای را که آسمان و ساکنانش از ترس او می نالند و زمین و اهلش برخود می لرزند و دریا و هر که در اعماقش شناور است جوشان و خروشانند ستایش خدای را که ما را به این (دین توحید) هدایت کرد و اگر ما را خدا راهنمائی نمی کرد ما خود به آن هدایت نمی یافتیم

وَالْحَمْدُ لِلّهِ قاصِمِ الْجَبَّارِینَ، مُبِیرِ الظَّالِمِینَ، مُدْرِکِ الْهارِبِینَ، نَکالِ الظَّالِمِینَ، صَرِیخِ الْمُسْتَصْرِخِینَ، مَوْضِعِ حاجاتِ الطَّالِبِینَ، مُعْتَمَدِ الْمُؤْمِنِینَ؛ الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی مِنْ خَشْیَتِهِ تَرْعُدُ السَّماءُ وَسُکَّانُها، وَتَرْجُفُ الْاَرْضُ وَعُمَّارُها،

وَتَمُوجُ الْبِحارُ وَمَنْ یَسْبَحُ فِی غَمَراتِها، الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی هَدانا لِهذا وَمَا کُنَّا

ص: 213

ستایش مخصوص خداست که خلق می کند و کسی او را خلق نکرده و روزی می دهد و خود روزی نمی خواهد طعام می خوراند و خود از طعام مستغنی است زنده ها را می میراند و مرده ها را زنده می سازد و خود زنده ابدی است هر خیر و نیکوئی بدست اوست

و او بر هر چیز تواناست خدایا درود فرست بر محمد بنده مقربت و رسول و امین وحیت و برگزیده و حبیبت و مختار تو از خلق و حافظ سرّ تو

لِنَهْتَدِیَ لَوْلاَ أَنْ هَدَانا اللّهُ؛ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی یَخْلُقُ وَلَمْ یُخْلَقْ، وَیَرْزُقُ

وَلاَیُرْزَقُ، وَیُطْعِمُ وَلاَ یُطْعَمُ، وَیُمِیتُ الاْءَحْیاءَ، وَیُحْیِی الْمَوْتی، وَهُوَ حَیٌّ لاَیَمُوتُ، بِیَدِهِ الْخَیْرُ، وَهُوَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ؛ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَأَمِینِکَ وَصَفِیِّکَ وَحَبِیبِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ، وَحافِظِ سِرِّکَ،

و رساننده رسالتت به خلق بر او فرست درودی

افزونتر و خوبتر و نیکوتر و کاملتر و خالص تر و نامی و مؤثرتر و خوشتر و پاک و پاکیزه تر و بلند مرتبه تر درودی بیش از آنچه درود و برکت و رحمت و تهنیت و تحیّت فرستادی بر هر یک از بندگان خاصّت و پیغمبران و رسولانت و خاصّان اهل کرامت و عزتت از میان خلق خدایا درود فرست بر علی (ع) پیشوای اهل ایمان و وصیّ پیغمبر خدای جهانیان و بنده خاص و ولی و دوستدار تو و برادر

وَمُبَلِّغِ رِسالاتِکَ أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَکْمَلَ وَأَزْکی وَأَ نْمی وَأَطْیَبَ وَأَطْهَرَ وَأَسْنی وَأَکْثَرَ مَا صَلَّیْتَ وَبارَکْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلی أَحَدٍ مِنْ عِبادِکَ وَأَنْبِیائِکَ وَرُسُلِکَ وَصِفْوَتِکَ وَأَهْلِ

الْکَرامَهِ عَلَیْکَ مِنْ خَلْقِکَ. اللّهُمَّ وَصَلِّ عَلی عَلِیٍّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، وَوَصِیِّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمِینَ، عَبْدِکَ وَوَ لِیِّکَ وَأَخِی

رسولت و حجّت بر خلق تو و آیت و نشانه بزرگت و خبر با شأن و عظمتت و درود فرست بر صدّیقه طاهره حضرت فاطمه (ع) سیّده زنان عالم و هم درود فرست بر دو سبط پیغمبر رحمت

و دو پیشوای هدایت حضرت حسن(ع) و حسین (ع) و دو سید جوانان اهل بهشت و هم درود فرست بر امامان و پیشوایان اسلام حضرت علی بن الحسین (ع) و محمد بن علی(ع) و جعفر بن محمد (ع) و موسی بن

رَسُولِکَ وَحُجَّتِکَ عَلَی خَلْقِکَ، وَآیَتِکَ

الْکُبْری، وَالنَّبَاَءِ الْعَظِیمِ، وَصَلِّ عَلَی الصِّدِّیقَهِ الطَّاهِرَهِ فاطِمَهَ سَیِّدَهِ نِساءِ الْعالَمِینَ، وَصَلِّ عَلَی سِبْطَیِ الرَّحْمَهِ، وَإِمامَیِ الْهُدی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ، وَصَلِّ عَلَی أَئِمَّهِ الْمُسْلِمِینَّ؛ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَمُوسَی بْنِ

ص: 216

جعفر (ع) و علی بن موسی الرضا (ع) و محمد بن علی التّقی (ع) علی بن محمد النّقی (ع) و حسن بن علی العسکری (ع) و خلف او امام هادی و مهدی اینها حجتهای تو بر بندگانت هستند و امین های تو در شهر و دیار عالم، درود بسیار و دائم بر آنان فرست خدایا درود فرست بر ولیّ خود صاحب الامر (ع) امام قائم منتظر و او را به سپاه فرشتگان مقربت فراگیر و به روح القدسش مؤید

بدار ای پروردگار عالمیان خدایا او را مقرر فرما تا دعوت به

جَعْفَرٍ، وَعَلِیِّ بْنِ مُوسی، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ، وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ، وَالْخَلَفِ الْهادِی الْمَهْدِیِّ، حُجَجِکَ عَلَی عِبادِکَ، وَأُمَنائِکَ فِی بِلادِکَ صَلاهً کَثِیرَهً

دائِمَهً؛ اللّهُمَّ وَصَلِّ عَلَی وَ لیِّ أَمْرِکَ الْقائِمِ الْمُؤَمَّلِ، وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ، وَحُفَّهُ بِمَلائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ، وَأَیِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ یَا رَبَّ الْعالَمِینَ. اللّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِیَ إِلی

کتاب آسمانی تو کند و به ترویج دین تو قیام فرماید و او را خلیفه خود در زمین گردان چنانکه پیشینیان او را امام و خلیفه گردانیدی و او را تمکین ده برای حفظ دین او که پسند توست و خوف او را پس از این

مدت بدل به ایمنی گردان تا تو را بپرستد و هیچ به تو شرک نیاورد خدا او را عزّت بخش و ما را به ظهورش عزیز گردان و او را یاری کن و ما را او یاری فرما و او را نصرت کامل با عزّت و اقتدار بخش و به آسانی جهان را به دست او فتح کن و از جانب خود او را سلطنت و قدرت عنایت فرما خدایا به دست او دینت را و سنّت پیغمبرت را آشکار ساز تا

کِتابِکَ، وَالْقائِمَ بِدِینِکَ، اَسْتَخْلِفْهُ فِی

الْاَرْضِ کَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِینَ مِنْ قَبْلِهِ، مَکِّنْ لَهُ دِینَهُ الَّذِی ارْتَضَیْتَهُ لَهُ، أَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْناً یَعْبُدُکَ لاَ یُشْرِکُ بِکَ شَیْئاً. اللّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعْزِزْ بِهِ، وَانْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ، وَانْصُرْهُ نَصْراً عَزِیزاً، وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً یَسِیراً، وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْکَ سُلْطاناً نَصِیراً. اللّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِینَکَ وَسُنَّةَ نَبِیِّکَ حَتَّی

آنکه دیگر چیزی از حق و حقیقت از ترس احدی از خلق مخفی نماند خدایا ما از تو امید و اشتیاق داریم که دولت با کرامت آن امام زمان را به ظهور آوری و اسلام و اهلش را به آن عزت بخشی و نفاق و اهل نفاق را ذلیل و خوار گردانی و ما را در آن دولت حقّه اهل دعوت به طاعتت و از پیشوایان راه هدایتت قرار دهی و به واسطه آن بزرگوار به کرامت دنیا و آخرت عطا فرمائی خدایا آنچه از حق که ما را به آن شناسا کردی به عمل آن هم وادار کن و آنچه نشناخته ام به معرفتش برسان خدایا پریشانی ما به آن

جمع گردان و پراکندگی امور ما را به وجود او اصلاح فرما و شکاف

لاَیَسْتَخْفِیَ بِشَیْ ءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخافَهَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ. اللّهُمَّ إِنّا نَرْغَبُ إِلَیْکَ فِی دَوْلَهٍ کَرِیمَهٍ تُعِزُّ بِهَا الاْءِسْلامَ وَأَهْلَهُ، وَتُذِلُّ بِهَا النِّفاقَ وَأَهْلَهُ، وَتَجْعَلُنا فِیها مِنَ الدُّعاهِ إِلَی طاعَتِکَ، وَالْقادَهِ إِلی سَبِیلِکَ، وَتَرْزُقُنا بِها

کَرامَهَ الدُّنْیا وَالاْآخِرَهِ، اللّهُمَّ مَا عَرَّفْتَنا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْناهُ، وَمَا قَصُرْنا عَنْهُ فَبَلِّغْناهُ، اللّهُمَّ الْمُمْ بِه شَعْثَنا، وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنا،

ص: 219

و تفرقه های ما را اتحاد بخش و عده قلیل ما را بسیار گردان و ذلّت ما را به وجودش بدل به عزت ساز و نیاز ما را بدل به بی نیازی گردان و دین ما را به برکتش ادا فرما و فقر ما را جبران فرما و نقص ما را مسدود ساز و مشکلات ما را به برکتش آسان گردان و به وجود او ما را رو

سفید گردان و اسیران ما را آزاد ساز و حاجت های ما روا گردان و وعده هائی که دادی منجز گردان و به برکتش دعاهای ما مستجاب و درخواستهای ما عطا فرما و به آرزوهائی که در دنیا و آخرت داریم برسان و به مافوق آنچه مایلیم عطا فرما ای بهترین سؤال شدگان و وسیع نظرتر

وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنا، وَکَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنا، وَأَعْزِزْ بِهِ ذِلَّتَنا، وَأَغْنِ بِهِ عائِلَنا، وَاقْضِ بِهِ عَنْ مُغْرَمِنا،

وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنا، وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنا، وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنا، وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنا، وَفُکَّ بِهِ أَسْرَنا، وَأَ نْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنا، وَأَ نْجِزْ بِهِ مَواعِيدَنا، وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنا، وَأَعْطِنا بِهِ سُؤْلَنا، وَبَلِّغْنا بِهِ مِنَ الدُّنْيا وَالْآخِرَهِ آمالَنا، وَأَعْطِنا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنا، يَا خَيْرَ الْمَسْؤُولِينَ، وَأَوْسَعَ

ص: 220

از همه عطا کنندگان و به برکت او دردهای باطنی ما را شفا بخش به او

خشم دلهای ما را فرو نشان و به وجودش ما را با همه اختلاف که شده است به حق به التفاتت هدایت فرما که تو البته هر که را خواهی به راه راست هدایت می فرمائی و به ظهور او ما را نصرت بخش بر دشمنان تو و دشمنان ما ای خدای به حق این دعا را به کرمت مستجاب فرما بارالها به درگاه تو شکایت می کنیم از فقدان پیغمبرت درود خدا بر او و آلش باد و از غیبت امام ما و بسیاری دشمن ما و کمی عدد ما و فتنه های سخت بر ما و غلبه محیط روزگار بر ما پس درود بر

الْمُعْطِینَ، اِشْفِ بِهِ صُدُورَنا، وَأَذْهِبْ بِهِ غَیْظَ قُلُوبِنا، وَاهْدِنا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ فِیهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِکَ، إِنَّکَ تَهْدِی مَنْ تَشاءُ إِلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ، وَانْصُرْنا بِهِ عَلَی عَدُوِّکَ وَعَدُوِّنا إِلهَ الْحَقِّ آمِینَ، اللّهُمَّ إِنَّا نَشْکُوا إِلَیْکَ فَقْدَ نَبِیِّنا صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَغَیْبَةَ

وَ لِیِّنا، وَکَثْرَةَ عَدُوِّنا، وَقِلَّةَ عَدَدِنا، وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنا، وَتَظاهُرَ الزَّمانِ عَلَیْنا، فَصَلِّ عَلَی

ص: 221

محمد (ص) و آلش فرست و ما را در همه این امور یاری کن به فتح عاجلی از جانب خود و برطرف ساختن رنج و سختی و نصرت با اقتدار و عزت و سلطنت حقّه که تو آشکار گردانی و رحمتی از توجّهت که بر همه ما شامل گردد و لباس عافیت که ما را بپوشاند به حق رحمت نامنتهایت ای مهربانترین مهربانان عالم.

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَعِنَّا عَلی ذلِکَ بِفَتْحٍ مِنْکَ تُعَجِّلُهُ، وَبِضُرٍّ تَکْشِفُهُ، وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ، وَسُلْطانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ، وَرَحْمَهٍ مِنْکَ تُجَلِّلُناها، وَعافِیَهٍ مِنْکَ تُلْبِسُناها، بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ.

ص: 222

خدایا من از تو در خواست می کنم به حق نورانی ترین مراتب انوارت در صورتی که تمام مراتب آن نورانی است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب نورانیّتت خدایا از تو درخواست می کنم به حق نیکوترین مراتب جمالت در صورتی که تمام مراتب جمالت نیکو است خدایا پس درخواست

می کنم به حق تمام مراتب جمالت خدایا ازتو درخواست میکنم به حق

از حضرت رضا علیه السلام نقل شده که فرموده اند این دعائی است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان می خواندند:

أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ مِنْ بَهائِکَ بِأَبْهاهُ وَکُلُّ بَهائِکَ بَهِیٌّ، أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِبَهائِکَ کُلِّهِ. اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ جَمالِکَ بِأَجْمَلِهِ وَکُلُّ جَمالِکَ جَمِیلٌ، اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِجَمالِکَ کُلِّهِ. اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ مِنْ

عالیترین مراتب جلالت در صورتی که تمام مراتب جلالت عالیست خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق بزرگترین مراتب عظمتت در صورتی که

تمام مراتب عظمتت بزرگ است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب عظمتت خدایا از تو درخواست می کنم به حق روشنترین مراتب نورت در صورتی که تمام مراتب نورت روشن است خدایا پس از تو درخواست میکنم به حق تمام مراتب نورت خدایا از تو درخواست می کنم به وسیع ترین مراتب رحمتت که تمام مراتب رحمتت وسیع است خدایا از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب رحمتت خدایا از تو

جَلالِکَ بِأَجَلِّهِ وَکُلُّ جَلالِکَ جَلِیلٌ، أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِجَلالِکَ کُلِّهِ. أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ بِأَعْظَمِها وَکُلُّ عَظَمَتِکَ عَظِیمَهٌ، أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّها. أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ مِنْ نُورِکَ بِأَنْوَرِهِ وَکُلُّ نُورِکَ نَیِّرٌ، أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ

بِنُورِکَ کُلِّهِ. أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ مِنْ رَحْمَتِکَ بِأَوْسَعِها وَکُلُّ رَحْمَتِکَ واسِعَهٌ، أَللّٰهُمَّ إِنِّی

ص: 224

درخواست می کنم به کامل ترین کلماتت در صورتی که جمیع کلماتت کامل است خدایا پس از تو در خواست می کنم به حق تمام مراتب کمالت خدایا از تو درخواست می کنم به عالی ترین مراتب کمالت در صورتی که تمام مراتب آن عالی است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب کمالت خدایا

از تو درخواست می کنم به بزرگترین نامهایت در صورتی که تمام نامهایت بزرگ است خدایا پس از تو درخواست میکنم به حق تمام نامهایت خدایا از تو درخواست میکنم به

أَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ کُلِّها. اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ مِنْ کَلِماتِکَ بِأَتَمِّها وَکُلُّ کَلِماتِکَ تامَّهٌ،

اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِکَلِماتِکَ کُلِّها. اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ کَمالِکَ بِأَکْمَلِهِ وَکُلُّ کَمالِکَ کامِلٌ، اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِکَمالِکَ کُلِّهِ. اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ مِنْ أَسْمائِکَ بِأَکْبَرِها وَکُلُّ أَسْمائِکَ کَبِیرَهٌ، اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِأَسْمائِکَ کُلِّها. اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ مِنْ

عالیترین مراتب عزتت در صورتی که تمام مراتب آن نافذ است خدایا

پس درخواست میکنم به حق تمام مراتب عزتت خدایا از تو درخواست میکنم به حق نافذترین مراتب مشیّتت درصورتی که تمام مراتب آن نافذ است خدایا پس درخواست میکنم به حق تمام مراتب مشیّتت خدایا از تو درخواست می کنم به آن قدرت کاملت که بر همه اشیا احاطه دارد در صورتی که تمام مراتب قدرتت احاطه بر اشیا دارد خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب قدرتت خدایا درخواست میکنم به حق نافذترین مراتب علمت

عِزَّتِکَ بِأَعَزِّها وَکُلُّ عِزَّتِکَ عَزِیزَهٌ، أَللّٰهُمَّ إِنّى أَسْأَ لُکَ بِعِزَّتِکَ کُلِّها. أَللّٰهُمَّ إِنّى أَسْأَلُکَ مِنْ مَشِیئَتِکَ بِأَمْضاها وَکُلُّ مَشِیئَتِکَ ماضِیَهٌ، أَللّٰهُمَّ إِنّى أَسْأَ لُکَ بِمَشِیَّتِکَ کُلِّها. أَللّٰهُمَّ إِنّى أَسْأَ لُکَ مِنْ قُدْرَتِکَ بِالْقُدْرَهِ

الَّتِى اسْتَطَلْتَ بِها عَلَى کُلِّ شَیْ ءٍ وَکُلُّ قُدْرَتِکَ مُسْتَطِیلَهٌ، أَللّٰهُمَّ إِنّى أَسْأَلُکَ بِقُدْرَتِکَ کُلِّها. أَللّٰهُمَّ إِنّى أَسْأَلُکَ مِنْ عِلْمِکَ

در صورتی که تمام مراتب علمت نافذ است خدایا درخواست می کنم به حق تمام مراتب علمت خدایا از تو درخواست می کنم به حق پسندیده ترین سخنهایت در صورتی که تمام سخنهایت پسندیده است خدایا پس درخواست می کنم به تمام سخنهایت خدایا از تو

درخواست می کنم به حقّ محبوب ترین حاجتی که برآورده ای در صورتی که تمام حاجت ها که برآورده ای محبوب است خدایا پس درخواست میکنم به حق تمام حاجاتی که برآورده ای خدایا از تو درخواست میکنم به شریفترین مراتب شرافتت در صورتی که تمام

بِأَ نْفَذِهِ وَکُلُّ عِلْمِکَ نافِذٌ، أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعِلْمِکَ کُلِّهِ. أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ مِنْ قَوْلِکَ

بِأَرْضاهُ وَکُلُّ قَوْلِکَ رَضِیٌّ، أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِقَوْ لِکَ کُلِّهِ. أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ مَسائِلِکَ بِأَحَبِّها إِلَیْکَ وَکُلُّ مَسائِلِکَ إِلَیْکَ حَبِیبَهٌ، أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِمَسائِلِکَ کُلِّها، أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ مِنْ شَرَفِکَ بِأَشْرَفِهِ وَکُلُّ شَرَفِکَ شَرِیفٌ، أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِشَرَفِکَ

ص: 227

مراتب آن شریف است خدایا پس درخواست میکنم به حق تمام مراتب

شرافتت خدایا ازتو درخواست میکنم به ابدترین مقام پادشاهیت در صورتی که تمام آن ابدی است خدایا پس درخواست میکنم به حق تمام مقام پادشاهیت خدایا از تو درخواست میکنم به حق نیکوترین مراتب ملکت در صورتیکه تمام مراتب آن نیکوست پس درخواست میکنم به تمام مراتب ملکت خدایا از تو درخواست می کنم به حق عالیترین مراتب بلندت در صورتی که تمام مراتب آن عالی است خدایا پس درخواست میکنم به تمام مقامات بلندت خدایا از تو درخواست می کنم به حق قدیم ترین احسانهایت در صورتی که تمام احسان هایت قدیم است خدایا پس

کُلِّهِ. أَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَلُکَ مِنْ سُلْطانِکَ بِأَدْوَمِهِ وَکُلُّ سُلْطانِکَ دَائِمٌ، أَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَلُکَ بِسُلْطانِکَ کُلِّهِ. أَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَلُکَ مِنْ مُلْکِکَ بِأَ فْخَرِهِ وَکُلُّ مُلْکِکَ فاخِرٌ، أَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَلُکَ بِمُلْکِکَ کُلِّهِ. أَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَلُکَ مِنْ عُلُوِّکَ بِأَعْلاهُ وَکُلُّ عُلُوِّکَ عالٍ، أَللّهُمَّ إِنّی

أَسْأَ لُکَ بِعُلُوِّکَ کُلِّهِ. أَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَ لُکَ مِنْ مَنِّکَ بِأَ قْدَمِهِ وَکُلُّ مَنِّکَ قَدِیمٌ، أَللّهُمَّ إِنّی

درخواست میکنم به تمام احسانهایت خدایا از تو درخواست میکنم به حق گرامی ترین آیاتت در صورتی که تمام آیاتت گرامی است خدایا پس درخواست میکنم به حق تمام آیاتت خدایا از تو درخواست میکنم به حق هر چه که در آن شأن و جبروت جمع است و به حق هر شأنی تنها و هر جبروتی تنها خدایا از تو درخواست میکنم به حق آن

چیزی که اگر تو را به آن چیز بخوانم اجابت میکنی پس تو دعایم اجابت فرما ای خدا

أَسْأَلُکَ بِمَنِّکَ کُلِّهِ. أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ مِنْ آیاتِکَ بِأَکْرَمِها وَکُلُّ آیاتِکَ کَرِیمَهٌ، أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بآیاتِکَ کُلِّها. أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ

بِما أَنْتَ فِیهِ مِنَ الشَّأْنِ وَالْجَبَرُوتِ وَأَسْأَلُکَ بِکُلِّ شَأْنٍ وَحْدَهُ وَجَبَرُوتٍ وَحْدَها، أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِما تُجِیبُنِی بِهِ حِینَ أَسْأَلُکَ فَأَجِبْنِی یَا اللّهُ.

خدایا روزه مرا در این روز مانند روزه روزه داران حقیقی قرار ده و اقامه نمازم را مانند نمازگزاران واقعی مقرر فرما و مرا از خواب غافلان هوشیار ساز و هم در این روز جرم و گناهم را ببخش ای خدای عالمیان و از زشتیهایم عفو فرما ای عفو کننده از گناهکاران عالم خدایا

مرا در این روز به رضا و خشنودیت نزدیک ساز و از خشم و غضبت دور ساز و برای قرائت

(دعای روز اول) أَللّهُمَّ اجْعَلْ صِیامِی فِیهِ صِیامَ الصَّائِمِینَ، وَقِیامِی فِیهِ قِیامَ الْقائِمِینَ، وَنَبِّهْنِی فِیهِ عَنْ نَوْمَهِ الْغافِلِینَ، وَهَبْ لِی جُرْمِی فِیهِ یَا إِلهَ الْعالَمِینَ، وَاعْفُ عَنِّی یَاعافِیاً عَنِ الْمُجْرِمِینَ. (دعای روز دوم) أَللّهُمَّ

قَرِّبْنِی فِیهِ إِلی مَرْضاتِکَ، وَجَنِّبْنِی فِیهِ مِنْ سَخَطِکَ وَنَقِماتِکَ، وَوَفِّقْنِی فِیهِ لِقِراءَهِ

ص: 230

آیات قرآنت موفق گردان به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم خدایا در این روز مرا هوش و بیداری نصیب فرما و از سفاهت و جهالت و کار باطل دور گردان و از هر خیری که در این روز نازل می فرمائی مرا نصیب بخش به حق جود و کرمت ای جود و بخشش دارترین عالم

خدایا مرا در این روز برای اقامه و انجام فرمانت قوّت بخش، و حلاوت و شیرینی ذکرت را به من بچشان، و برای ادای شکر خود به کرمت مهیا ساز،

آیاتِکَ، بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ. (دعای روز سوم) أَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی فِیهِ الذِّهْنَ وَالتَّنْبِیهَ، وَباعِدْنِی فِیهِ مِنَ السَّفاهَهِ

وَالتَّمْوِیهِ، وَاجْعَلْ لِی نَصِیباً مِنْ کُلِّ خَیْرٍ تُنْزِلُ فِیهِ، بِجُودِکَ یَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِینَ. (دعای روز چهارم) أَللّٰهُمَّ قَوِّنِی فِیهِ عَلَی إِقامَهِ أَمْرِکَ، وَأَذِقْنِی فِیهِ حَلاوَهَ ذِکْرِکَ، وَأَوْزِعْنِی فِیهِ لِأَداءِ شُکْرِکَ بِکَرَمِکَ،

ص: 231

و در این روز به حفظ و پرده پوشی مرا از گناه محفوظ دار، ای بصیرترین بینایان عالم. خدایا مرا در این روز از توبه

و استغفار کنندگان قرار ده، و از بندگان صالح مطیع خود مقرر فرما، و هم در این روز مرا از دوستان مقرب درگاه خود قرار ده، به حق لطف و رأفتت ای مهربان ترین مهربانان عالم. ای خدا مرا در این روز به واسطه ارتکاب عصیانت خوار مساز، و به ضرب تازیانه قهرت کیفر مکن، و از موجبات

وَاحْفَظْنِی فِیهِ بِحِفْظِکَ وَسَتْرِکَ، یَا أَبْصَرَ النَّاظِرِینَ. (دعای روز پنجم) أَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی فِیهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِینَ، وَاجْعَلْنِی فِیهِ مِنْ عِبادِکَ الصَّالِحِینَ الْقانِتِینَ، وَاجْعَلْنِی فِیهِ مِنْ أَوْ لِیائِکَ الْمُقَرَّبِینَ، بِرَأْفَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ. (دعای روز ششم) أَللّٰهُمَّ لاَ تَخْذُلْنِی

فِیهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِیَتِکَ، وَلاَ تَضْرِبْنِی بِسِیاطِ نَقِمَتِکَ، وَزَحْزِحْنِی فِیهِ مِنْ مُوجِباتِ

ص: 232

خشم و غضبت دور گردان، به حق احسان و نعمت های تو به خلق ای منتهای آرزوی مشتاقان. ای خدا مرا در این روز بر روزه و اقامه نماز یاری کن، و از لغزش ها و گناهان دور ساز، و ذکر دائم نصیبم فرما، به حق توفیق بخشی خود ای رهنمای گمراهان عالم.

ای خدا در این روز مرا ترحّم به یتیمان، و اطعام به گرسنگان و افشا و انتشار سلام در مسلمانا و مصاحبت نیکان نصیب فرما به حق انعامت ای پناه آرزومندان عالم.

سَخَطِکَ، بِمَنِّکَ وَأَیادِیکَ یَا مُنْتَهی رَغْبَهِ الرَّاغِبِینَ. (دعای روز هفتم) أَللّهُمَّ أَعِنِّی فِیهِ

عَلَی صِیامِهِ وَقِیامِهِ، وَجَنِّبْنِي فِیهِ مِنْ هَفَواتِهِ وَآثامِهِ، وَارْزُقْنِی فِیهِ ذِکْرَکَ بِدَوامِهِ، بِتَوْفِیقِکَ یَا هادِیَ الْمُضِلِّینَ. (دعای روز هشتم) أَللّهُمَّ ارْزُقْنِی فِیهِ رَحْمَهَ الْاَیْتامِ، وَ إِطْعامَ الطَّعامِ، وَ إِفْشاءَ السَّلامِ، وَصُحْبَهَ الْکِرامِ، بِطَوْلِکَ یَا مَلْجَأَ الْآمِلِینَ.

ای خدا مرا نصیبی از رحمت واسعه خود

عطا فرما و به ادلّه روشن خود هدایت فرما و پیشانی مرا بگیر و به سوی رضا و خشنودی که جامع (هر نعمت) است سوق ده به حق دوستی و محبتت ای آرزوی مشتاقان ای خدا مرا در این روز از آنان که بر تو توکل کنند و نزد تو فوز و سعادت یابند و از مقربان درگاه تو باشند قرار ده به حق احسانت ای منتهای آرزوی

(دعای روز نهم) أَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِی فِیهِ نَصِیباً مِنْ رَحْمَتِکَ الْواسِعَهِ، وَاهْدِنِی فِیهِ لِبَراهِینِکَ السّاطِعَهِ، وَخُذْ بِناصِیَتِی إِلی مَرْضاتِکَ الْجامِعَهِ، بِمَحَبَّتِکَ یَا أَمَلَ الْمُشْتاقِینَ. (دعای روز دهم) أَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی فِیهِ مِنَ

الْمُتَوَکِّلِینَ عَلَیْکَ، وَاجْعَلْنِی فِیهِ مِنَ الْفائِزِینَ لَدَیْکَ، وَاجْعَلْنِی فِیهِ مِنَ الْمُقَرَّبِینَ إِلَیْکَ، بِإِحْسانِکَ یَا غایَهَ

طالبان ای خدا در این روز احسان و نیکوئی را محبوب من و فسق و معاصی را ناپسند من قرار ده و در این روز خشم و آتش قهرت را بر من حرام گردان به یاری خود ای فریادرس فریادخواهان.

ای خدا در این روز مرا به زیور ستر و عفت نفس بیارای، و به جامه قناعت و کفاف بپوشان، و به کار عدل و انصاف بدار، و از هر چه ترسانم مرا ایمن ساز،

الطَّالِبِینَ. (دعای روز یازدهم) أَللّهُمَّ حَبِّبْ إِلَیَّ

فِیهِ الاْءِحْسانَ، وَکَرِّهْ إِلَیَّ فِیهِ الْفُسُوقَ وَالْعِصْیانَ، وَحَرِّمْ عَلَیَّ فِیهِ السَّخَطَ وَالنِّیرانَ، بِعَوْ نِکَ یَا غِیاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ. (دعای روز دوازدهم) أَللّهُمَّ زَیِّنّی فِیهِ بِالسِّتْرِ وَالْعَفافِ، وَاسْتُرْنِی فِیهِ بِلِباسِ الْقُنُوعِ وَالْکَفافِ، وَاحْمِلْنِی فِیهِ عَلَی الْعَدْلِ وَالاْءِنْصافِ، وَآمِنِّی فِیهِ مِنْ کُلِّ مَا أَخافُ،

ص: 235

به نگهبانی خود ای نگهدار و عصمت بخش خداترسان عالم.

ای خدا در این روز مرا از پلیدی و کثافات پاک ساز، و بر حوادث خیر و شرّ قضا و قَدَرت صبر و تحمل عطا کن، و بر تقوی و پرهیزکاری و مصاحبت نیکوکاران موفق دار، به یاری خود ای مایه شادی و اطمینان خاطر مسکینان. ای خدا در این روز مرا به لغزشهایم مؤاخذه مفرما، و عذر خبط و

خطاهایم بپذیر، و مرا هدف تیر بلاها

بِعِصْمَتِکَ یَا عِصْمَةَ الْخائِفِینَ. (دعای روز سیزدهم) أَللّهُمَّ طَهِّرْنِی فِیهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالاْءَقْذارِ، وَصَبِّرْنِی فِیهِ عَلَی کائِناتِ الاْءَقْدارِ، وَوَفِّقْنِی فِیهِ لِلتُّقی وَصُحْبَةِ

الاْءَبْرارِ، بِعَوْ نِکَ یَا قُرَّةَ عَیْنِ الْمَساکِین. (دعای روز چهاردهم) أَللّهُمَّ لاَ تُؤاخِذْنِی فِیهِ بِالْعَثَراتِ، وَأَقِلْنِی فِیهِ مِنَ الْخَطایا وَالْهَفَواتِ، وَلاَ تَجْعَلْنِی فِیهِ غَرَضاً لِلْبَلایا

ص: 236

و آفتها قرارمده، به حق عزتت و جلالت ای عزت بخش اهل اسلام.

ای خدا در این روز طاعت بندگان خاشع خود را نصیب من گردان، و شرح صدر مردان فروتن خداترس را به من عطا بفرما، به

حق امان بخشی خود ای ایمنی دلهای ترسان. ای خدا در این روز مرا بر مؤافقت نیکان عالم مؤفق بدار، و از رفاقت اشرار جهان دور گردان، و مرا در بهشت دارالقرار به رحمتت منزل ده به حق الهیّت و معبودیّتت ای خدای عالمیان. ای خدا در این روز مرا به اعمال صالح راهنمائی کن،

وَالاْآفاتِ، بِعِزَّتِکَ یَا عِزَّ الْمُسْلِمِینَ. (دعای روز

پانزدهم) أَللّهُمَّ ارْزُقْنِی فِیهِ طاعَهَ الْخاشِعِینَ، وَاشْرَحْ فِیهِ صَدْرِی بِإِنابَهِ الْمُخْبِتِینَ، بِأَمانِکَ یَا أَمانَ الْخائِفِینَ. (دعای روز شانزدهم) أَللّهُمَّ وَفِّقْنِی فِیهِ لِمُوافَقَهِ الاْءَ بْرارِ، وَجَنِّبْنِی فِیهِ مُرافَقَهَ الاْءَشْرارِ، وَآوِنِی فِیهِ بِرَحْمَتِکَ إِلی دارِ الْقَرارِ، بِإِلهِیَّتِکَ یَا إِلهَ الْعالَمِینَ. (دعای روز هفدهم) أَللّهُمَّ اهْدِنِی فِیهِ لِصالِحِ

و حاجتها و آرزوهایم برآورده، ساز ای کسی که نیازمند به شرح و سؤال بندگان نیستی ای خدائی که به سرایر خلق آگاهی درود فرست بر محمد و آل اطهار او ای خدا دراین روز برای برکات سحرها بیدار و متنبه ساز، و دلم را به روشنی انوار سحر منور گردان، و تمام اعضا را برای آثار و برکات این روز مسخر فرما، به حق نور خود ای روشنی بخش

دلهای عارفان. ای خدا در این روز بهره

الْاَعْمالِ، وَاقْضِ لِی فِیهِ الْحَوائِجَ وَالْآمالَ، یَا مَنْ لا یَحْتاجُ إِلَی التَّفْسِیرِ وَالسُّؤالِ، یَا عالِماً بِما فِی صُدُورِ الْعالَمِینَ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ. (دعای روز هجدهم) أَللّهُمَّ نَبِّهْنِی فِیهِ لِبَرَکاتِ أَسْحارِهِ،

وَنَوِّرْ فِیهِ قَلْبِی بِضِیاءِ أَ نْوارِهِ، وَخُذْ بِکُلِّ أَعْضائِی إِلَی اتِّباعِ آثارِهِ، بِنُورِکَ یَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعارِفِینَ. (دعای روز نوزدهم) أَللّهُمَّ وَفِّرْ

مرا از برکاتش وافر گردان، و به سوی خیراتش راهم را سهل و آسان ساز، و از حسنات مقبول آن مرا محروم مساز، ای راهنمای به سوی دین حق آشکار. ای خدا در این روز به روی من درهای بهشت هایت را بگشا،

و درهای آتش دوزخ را به روی ما ببند، و مرا توفیق تلاوت قرآن عطا فرما، ای فرود آرنده وقار و سکینه بر دلهای اهل ایمان. ای خدا در این روز مرا به سوی رضا و خشنودی خود راهنمائی کن، و

فِیهِ حَظِّی مِنْ بَرَکاتِهِ، وَسَهِّلْ سَبِیلِی إِلی خَیْراتِهِ، وَلاَ تَحْرِمْنِی قَبُولَ حَسَناتِهِ، یَا

هادِیاً إِلَی الْحَقِّ الْمُبِینِ. (دعای روز بیستم) أَللّهُمَّ افْتَحْ لِی فِیهِ أَبْوابَ الْجِنانِ، وَأَغْلِقْ عَنِّی فِیهِ أَبْوابَ النِّیرانِ، وَوَفِّقْنِی فِیهِ لِتِلاوَهِ الْقُرْآنِ، یَا مُنْزِلَ السَّکِینَهِ فِی قُلُوبِ الْمُؤْمِنِینَ. (دعای روز بیست و یکم) أَللّهُمَّ اجْعَلْ لِی فِیهِ إِلی مَرْضاتِکَ دَلِیلاً، وَلاَ تَجْعَلْ

شیطان را بر من مسلط مگردان، و بهشت را منزل

و مقامم قرار ده ای برآرنده حاجات طالبان. ای خدا در این روز به روی من درهای فضل و کرمت بگشا، و برمن برکاتت را نازل فرما، و بر موجبات رضا و خشنودیت مُوّفقم بدار و در وسط بهشت هایت مرا مسکن ده ای پذیرنده دعای مضطرّ پریشان. ای خدا در این مرا از گناهان پاکیزه گردان، و از هر

لِلشَّیْطانِ فِیهِ عَلَیَّ سَبِیلاً، وَاجْعَلِ الْجَنَّهَ لِی مَنْزِلاً وَمَقِیلاً، یَا قاضِیَ حَوائِجِ الطّالِبِینَ. (دعای روز بیست و دوم) أَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِی فِیهِ أَبْوابَ فَضْلِکَ، وَأَ نْزِلْ عَلَیَّ فِیهِ بَرَکاتِکَ، وَوَفِّقْنِی فِیهِ لِمُوجِباتِ مَرْضاتِکَ، وَ أَسْکِنِّی فِیهِ

بُحْبُوحاتِ جَنّاتِکَ، یَا مُجِیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ. (دعای روز بیست و سوم) أَللّٰهُمَّ اغْسِلْنِی فِیهِ مِنَ الذُّنُوبِ، وَطَهِّرْنِی فِیهِ مِنَ

عیب و نقص پاک ساز، و دلم در آزمایش، رتبه دلهای اهل تقوی بخش ای پذیرنده عذر لغزشهای گناهکاران. ای خدا در این روز از تو در خواست می کنم آنچه را که رضای تو در آنست، و به تو پناه می برم از آنچه تو را ناپسند

است، و از تو توفیق می خواهم که در این روز همه را به فرمان تو باشم، و هیچ نافرمانی نکنم ای جود و عطابخش سؤال کنندگان. ای خدا مرا در این روز محبّ دوستانت، و عدوّ و دشمن دشمنانت قرارده، و در راه و روش به طریقه و سنت

الْعُیُوبِ، وَامْتَحِنْ قَلْبِی فِیهِ بِتَقْوَی الْقُلُوبِ، یَا مُقِیلَ عَثَراتِ الْمُذْنِبِینَ. (دعای

روز بیست و چهارم) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ فِیهِ مَایُرْضِیکَ، وَأَعُوذُ بِکَ مِمَّا یُؤْذِیکَ، وَأَسْأَلُکَ التَّوْفِیقَ فِیهِ لِاَءَنْ أُطِیعَکَ وَلاَأَعْصِیَکَ، یَا جَوادَ السَّائِلِینَ . (دعای روز بیست و پنجم) أَللّهُمَّ اجْعَلْنِی فِیهِ مُحِبّاً لاِءَوْلِیائِکَ، وَمُعادِیاً لاِءَعْدائِکَ، مُسْتَنّاً بِسُنَّهِ

ص: 241

خاتم پیغمبرانت بدار، ای عصمت بخش دلهای پیغمبران.

ای خدا در این روز سعیم را (در راه اطاعتت) بپذیر، و گناهانم را در این روز ببخش، و عملم را در این روز ببخش، و عملم را مقبول، و عیبم را مستور گردان ای بهترین شنوای دعای خلق. ای خدا در این روز فضیله لیله القدر را نصیب من گردان، و تمام امور و کارهای مشکل مرا آسان گردان و عذرهایم را بپذیر و وزر و گناهانم محو و نابود ساز ای رئوف و مهربان در حق

خاتَمِ أَنْبِیائِکَ، یَاعاصِمَ قُلُوبِ النَّبِیِّینَ. (دعای روز بیست و ششم) أَللّٰهُمَّ اجْعَلْ سَعْیِی فِیهِ مَشْکُوراً، وَذَنْبِی فِیهِ مَغْفُوراً، وَعَمَلِی فِیهِ مَقْبُولاً، وَعَیْبِی فِیهِ مَسْتُوراً، یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ. (دعای روز بیست و هفتم) أَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی

فِیهِ فَضْلَ لَیْلَهِ الْقَدْرِ، وَصَیِّرْ أُمُورِی فِیهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَی الْیُسْرِ، وَاقْبَلْ مَعاذِیرِی، وَحُطَّ عَنِّی الذَّنْبَ وَالْوِزْرَ، یَا رَؤُوفاً بِعِبادِهِ

ص: 242

صالحان. ای خدا در این روز به اعمال نافله و مستحبّات مرا بهره وافر عطا فرما و به حاضر و آماده ساختن مسائل در حقم کرم فرما و وسیله مرا بین وسائل و اسباب به سوی حضرتت نزدیک ساز ای خدائی که سماجت و

الحاح بندگان تو را باز نخواهد داشت ای خدا در این روز مرا به رحمت خود درپوشان، و هم توفیق و حفظ ازگناهان روزی فرما و دلم را از تاریکی های شکوک و اوهام باطل پاک دار، ای خدای مهربان بر اهل ایمان.

الصَّالِحِینَ. (دعای روز بیست و هشتم) أَللّٰهُمَّ وَفِّرْ

حَظّی فِیهِ مِنَ النَّوافِلِ، وَأَکْرِمْنِی فِیهِ بِإِحْضارِ الْمَسائِلِ، وَقَرِّبْ فِیهِ وَسِیلَتِی إِلَیْکَ مِنْ بَیْنِ الْوَسائِلِ، یَا مَنْ لاَ یَشْغَلُهُ إِلْحاحُ الْمُلِحِّینَ. (دعای روز بیست و نهم) أَللّٰهُمَّ غَشِّنِی فِیهِ بِالرَّحْمَهِ، وَارْزُقْنِی فِیهِ التَّوْفِیقَ وَالْعِصْمَهَ، وَطَهِّرْ قَلْبِی مِنْ غَیاهِبِ التُّهَمَهِ، یَا رَحِیماً بِعِبادِهِ الْمُؤْمِنِینَ.

ص: 243

ای خدا در این روز روزه مرا با جزای خیر و مقبول حضرتت قرار ده که پسند حضرتت و پسند رسولت گردد و فروع آن را به واسطه اصول آن محکم اساس گردان، به حق سید ما حضرت محمد و آل اطهارش و ستایش خدای را که پروردگار عالمیان است.

(دعای روز سیم) أَللّهُمَّ اجْعَلْ صِیامِی فِیهِ بِالشُّکْرِ وَالْقَبُولِ، عَلَی مَا تَرْضاهُ وَیَرْضاهُ الرَّسُولُ، مُحْکَمَةً فُرُوعُهُ بِالاْءُصُولِ، بِحَقِّ سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِینَ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ.

ص: 244

دعای سحر دیگر

ای آنکه هنگام بلا و رنج ملجأ و پناه و در سختی ها فریادرس منی من به درگاه تو می نالم و تو را فریادرس می دانم و به تو پناه آورده ام نه به کسی جز تو و از دری جز درگاهت گشایشی نمی طلبم پس تو ای خدا به فریادم رس و عقده های قلبم بگشا ای آنکه عمل اندک و ناچیز بندگان را می پذیری و از گناهکاران بسیار درمیگذری از من هم این عمل کم را بپذیر و از گناهان بسیارم درگذر که تو بسیار

مهربان و آمرزنده ای ای خدا من از تو درخواست می کنم ایمانی

یَا مَفْزَعِی عِنْدَ کُرْبِتِی، وَیَا غَوْثِی عِنْدَ شِدَّتِی، إِلَیْکَ فَزِعْتُ وبِکَ اسْتَغَثْتُ، وَبِکَ لُذْتُ لاَ أَلُوْذُ بِسِوَاکَ، وَلاَ أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلاَّ مِنْکَ، فَأَغِثْنِی وَفَرِّجْ عَنِّی، یَامَنْ

یَقْبَلُ الْیَسِیرَ، وَیَعْفُو عَنِ الْکَثِیرِ، إِقْبَلْ مِنِّی الْیَسِیرَ، وَاعْفُ عَنِّی الْکَثِیرَ، إِنّکَ أَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیمُ، أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْئَلُکَ إِیْمانا

ثابت که همیشه در قلبم برقرار باشد و یقینی کامل تا بدانم که به آن چیزی جز آنچه قلم تقدیر تو نگاشته نخواهد رسید و مرا در زندگانی به هر چه قسمت کردی راضی و خشنود ساز ای مهربان ترین مهربانان عالم ای قوّت و ذخیره روز رنج و غم من ای یار و یاور روز سختی من

و ای ولیّ نعمت من ای منتهای آرزوی من توئی که عیب و زشتیهای مرا می پوشانی و از هر چه هراسان و بیمناکم ایمن می سازی و لغزشهایم را عفو کرده و از خطاهایم در می گذری ای خدا جرم و خطایم را ببخش ای مهربانترین مهربانان عالم.

تُباشِرُ بِهِ قَلْبِی وَیَقِینا حَتَّی أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ یُصِیبَنِی إِلاَّ مَاکَتَبْتَ لِی، وَرَضِّنِی مِنَ

الْعَیْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِی، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یَا عُدَّتِی فِی کُرْبَتِی، وَیَا صَاحِبِی فِی شِدَّتِی، وَیَا وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی، وَیَا غَایَتِی فِی رَغْبَتِی، أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِی، وَالْآمِنُ رَوْعَتِی وَالْمُقِیلُ عَثْرَتِی، فَاغْفِرْلِی خَطِیئَتِی، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ.

بارخدایا من از تو درخواست می کنم به کتاب نازل شده تو و به حق آنچه در آن است و درآن نام بزرگ و نام های نیکوی توست و آنچه بیم و امید توست که مرا از آزادشدگان خود از آتش قرار دهی.

و اما اعمالی که در شبهای قدر باید به جا آورد چند چیز است:

اول: غسل است که بهتر است مقارن غروب آفتاب باشد و

بهتر است که نماز شام را با غسل بخواند.

دوم: دو رکعت نماز است؛در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه توحید بخواند و بعد از فراق هفتاد مرتبه «استغفر اللّه و اتوب الیه» بگوید. در روایات نبوی است: از جای خود برنخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادرش را بیامرزد.

سوم: قرآن را بگشاید و بگذارد در مقابل خود و بگوید:

أَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَلُکَ بِکِتابِکَ الْمُنْزَلِ وَمَا فِیهِ وَفِیهِ

اسْمُکَ الاْءَکْبَرُ، وَأَسْماؤُکَ الْحُسْنی، وَمَا یُخافُ وَیُرْجی أَنْ تَجْعَلَنِی مِنْ عُتَقائِکَ مِنَ النّارِ.

خدایا به حق این قرآن، و به حق کسی که به او فرستادی آن را و به حق هر مؤمنی که در آن او را ستودی و به حق تو بر آنها که احدی شناساتر به حق تو از خودت نیست.

چهارم: آنکه مصحف شریف را بر سر بگذارد و بگوید:

أَللّهُمَّ بِحَقِّ هذَا الْقُرْآنِ وَبِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ، وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ، فَلاَ أَحَدَ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ.

ده مرتبه بگوید بِكَ يَااللّهُ ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ ده مرتبه بِعَلِیٍّ ده مرتبه بِفاطِمَةَ ده مرتبه بِالْحَسَنِ

ده مرتبه بِالْحُسَيْنِ ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه بِمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ مُوسی ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ده مرتبه بِالْحُجَّهِ

پس هر حاجت که داری طلب کن.

ص: 248

پنجم: زیارت کند امام حسین علیه السلام را.

ششم: احیاء بدارد این شبها را. همانا روایت شده هر که احیاء کند شب قدر را، گناهان او آمرزیده شود هر چند به عدد ستارگان آسمان و سنگینی کوهها و هم وزن دریاها باشد.

هفتم: صد رکعت نماز کند که فضیلت بسیار دارد. و افضل آن است که در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید بخواند.

ای آنکه پیش از هر موجودی بوده پس همه چیز را بیافریده او می ماند و هر موجودی فانی می شود ای آنکه موجودی به مانندش نیست ای آنکه در آسمانهای بلند و نه در زمین های پست و نه در

بالای آنها و نه در زیر آنها و نه در بین آنها

اعمال شب نوزدهم چند چیز است:

اول: صد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبِّی وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ.

دوم: صد مرتبه أَللّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ.

سوم: بخواند این دعا را:

يَا ذَا الَّذِی کانَ قَبْلَ کُلِّ شَیْ ءٍ، ثُمَّ خَلَقَ کُلَّ شَیْ ءٍ، ثُمَّ يَبْقی وَيَفْنی کُلُّ شَیْ ءٍ، يَا ذَا الَّذِی لَيْسَ کَمِثْلِهِ شَیْ ءٌ، وَيَا ذَا الَّذِی لَيْسَ فِی السَّمَاواتِ الْعُلی، وَلاَ فِی الأَرَضِينَ السُّفْلی، وَلاَ فَوْقَهُنَّ وَلاَ تَحْتَهُنَّ وَلاَ بَيْنَهُنَّ

ص: 250

معبود به حقی که پرستش شود جز او نیست ستایش توراست ستایشی که جز تو نتواند آن را شمرد پس درود فرست بر محمد و آل محمد درودی که جز تو نتواند آن را شمرد. بار خدایا مقرر فرما در قضا و قدرت از امر حتمی که (کسی را از آن گریزی نیست و) در آنچه جدا کنی از امور حکیمانه در شب قدر و در قضائی که تغییر نمی کند و ردّ و بدل نمی شود که بنویسی مرا از حاجیان بیت الحرامت،

آنان که حجتشان قبول و کوشش آنان قدردانی

إِلهٌ یُعْبَدُ غَیْرُهُ، لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً لاَ یَقْوی عَلَی إِحْصائِهِ إِلاَّ أَ نْتَ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلاهً لاَ یَقْوی عَلَی إِحْصائِها إِلاَّ أَنْتَ. چهارم: بخواند: أَللّهُمَّ اجْعَلْ فِیما تَقْضِی وَتُقَدِّرُ

مِنَ الْاَءَمْرِ الْمَحْتُومِ، وَفِیما تَفْرُقُ مِنَ الْاَءَمْرِ الْحَکِیمِ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ وَفِی الْقَضاءِ الَّذِی لاَ یُرَدُّ وَلاَ یُبَدَّلُ، أَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ، الْمَشْکُورِ

ص: 251

شود و آمرزیده گردد گناهانشان و جبران شود بدکرداریهایشان و مقرر فرما در آنچه قضا و قدر داری که دراز باشد عمرم و فراخ کنی بر من روزیم را

و بفرمایی با من چنین و چنان.

سَعْيُهُمُ، الْمَغْفُورِ ذُ نُوبُهُمُ، الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئاتُهُمْ، وَاجْعَلْ فِيما تَقْضِى وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِى، وَتُوَسِّعَ عَلَىَّ فى رِزْقى، وَتَفْعَلَ بِى كَذا وَكَذا.

(و به جای این کلمه حاجت خود را ذکر کند).

ص: 252

اعمال شب بیست و یکم

فضیلتش زیادتر از شب نوزدهم است و باید اعمال آن شب را از غسل و احیا و زیارت، و دو رکعت نماز با هفت قل هو اللّه، و قرآن به سر گرفتن، و صد رکعت نماز، و دعای جوشن کبیر و غیرها در این شب به عمل آورد.

ص: 253

خدایا بوده باش برای ولیت حجه بن الحسن (ع) صلوات بر او بر پدران او در این ساعت و در هر ساعت سرپرست و نگهدار و پیشوا و یاور و راهنما و دیده بان تا او را در زمینت

(به سلطنت) بنشانی به رغبت مردم و بهره دهی او را مدت بسیار.

از احادیث بسیار مستفاد می شود که شب قدر همین است و

در این شب جمع امور بر وفق حکمت مقدّر می گردد. از برای این شب غیر از اعمالی که در دو شب نوزدهم ذکر شد چند عمل دیگر است:

اول: خواندن سوره عنکبوت و روم.

دوم: خواندن حم و دخان.

سوم: خواندن سوره قدر هزار مرتبه.

چهارم: تکرار کند در این شب این دعا را:

أَللّهُمَّ كُنْ لِوُلَيِّكَ الْحُجَّهِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبائِهِ، فِى هذِهِ السَّاعَهِ وَفى كُلِّ ساعَهٍ، وَلِيّاً وَحافِظاً وَقائِداً وَناصِراً وَدَلِيلاً وَعَيْناً حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعاً وَتُمَتِّعَهُ فِيها طَوِيلاً؛

ای خدا مرا عمر طولانی ده و رزقم را وسیع گردان وتنم را سالم بدار و به آرزوهایم نایل ساز و اگر نام من در دفتر اهل شقاوت است محو گردان و از

اهل سعادت رقم زن که تو در کتاب آسمانی که بر پیمبر مرسل خود که رحمتت بر او و آل او باد فرستادی فرمودی خدا هر چه را بخواهد محو و هر چه را بخواهد اثبات می کند و اصل کتاب آفرینش نزد اوست هر تصرّف و تغییر در عالم تواند داد.

پنجم: بخواند: أَللّهُمَّ امْدُدْ لِی فِی عُمْرِی، وَأَوْسِعْ لِی فِی رِزْقِی، وَأَصِحَّ لِی جِسْمِی، وَبَلِّغْنِی أَمَلِی، وَإِنْ کُنْتُ مِنَ الْأَشْقِیاءِ فَامْحُنِی مِنَ الْأَشْقِیاءِ وَاکْتُبْنِی مِنَ السُّعَداءِ، فَإِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتابِکَ الْمُنْزَلِ عَلَی نَبِیِّکَ الْمُرْسَلِ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ: یَمْحُواْ اللّهُ مَا یَشاءُ وَیُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ

الْکِتابِ.

ص: 255

ای خدائی که در عین پیدائی پنهانی، و ای که در عین پنهانی پیدائی، ای خدائی که از چشم ظاهر نهانی، و از دیده دل پنهان نیستی، و ای پیدای نادیدنی، ای آنکه هیچ حدّ و تعریف و مدح و توصیف به کیّنونت ذات و کنه حقیقت او نخواهد رسید ای غایب از نظر که همیشه حاضری، و ای حاضر که به چشم مشاهده نخواهی شد، هر که تو را طلبید به تو خواهد رسید و هیچ جای آسمان

و زمین و مابین زمین و آسمان یک لحظه جائی از تو خالی نیست و حیثیت علم و ادراک تو را کیفیّت نیست و مکان و جایگاه و جهت برای

ششم: بخواند: اللهم اجعل فیما تقضی و الخ... .

هفتم: بخواند این دعا را که در اقبالست:

یَا باطِناً فِی ظُهُورِهِ، ویَا ظاهِراً فِی بُطُونِهِ، وَیَا باطِناً لَیْسَ یَخْفَی، وَیَا ظاهِراً لَیْسَ

یُری، یَا مَوْصُوفاً لاَ یَبْلُغُ بِکَیْنُونَتِهِ مَوْصُوفٌ وَلاَ حَدٌّ مَحْدُودٌ، وَیَا غائِباً غَیْرَ مَفْقُودٍ، وَیَا شاهِداً غَیْرَ مَشْهُودٍ، یُطْلَبُ فَیُصابُ، وَلَمْ یَخْلُ مِنْهُ السَّماواتُ وَالْاءَرْضُ وَمَا بَیْنَهُما طَرْفَهَ عَیْنٍ، لاَیُدْرَکُ بِکَیْفٍ، وَلاَ یُؤَیَّنُ بِأَیْنٍ

تو نخواهد بود تو نور نورها، و شاه شاهان عالمی، علمت به تمام امور عالم محیط است، منزه خدائی که مثل و مانندش در ملک هستی

نیست، و شنوا و بیناست، منزه خدائی که او بدین اوصاف متصف است و جز او هیچ کس بدین اوصاف نیست.

وَلاَ بِحَيْثٍ، أَنْتَ نُورُ النُّورِ وَرَبُّ الأَرْبابِ، أَحَطْتَ بِجَمِيعِ الأُمورِ، سُبحانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثِلهِ شَیْ ءٌ وَهُوَ السَّميعُ البَصيرُ سبحانَ

مَنْ هُوَ هكَذَا وَلاَ هَكَذا غَيْرُه.

هشتم: آنکه غیر از غسل اول شب غسلی نیز در آخر شب کند.

ص: 257

خدای بزرگ است خدای بزرگ است معبودی به حق جز ذات پروردگار نیست و خدا بزرگتر است خدای بزرگتر است و ستایش مر خدا راست سپاس خدا راست

بر آنچه ما را هدایت و راهنمایی فرمود و شکر خدا را بر آنچه ما را بخشود

شب اول ماه شوال از جمله لیالی شریفه است و در فضیلت و

ثواب عبادت و احیای آن احادیث بسیار وارد شده و روایت شده است که آن شب کمتر از شب قدر نیست و از برای آن چند عمل است:

اول: غسل است در وقتی که آفتاب غروب می کند.

دوم: احیای آن شب به نماز و دعا و استغفار و سؤال از حق تعالی و بیتوته در مسجد.

سوم: بخواند در عقب نماز مغرب و عشا و نماز صبح و

عقب نماز عید:

أَللّهُ أَكْبَرُ اللّهُ أَكْبَرُ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَاللّهُ أَكْبَرُ اللّهُ أَكْبَرُ وَ لِلّهِ اَلْحَمْدُ، الْحَمْدُ لِلّهِ عَلَى مَا هَدانا، وَلَهُ الشُّكْرُ عَلَى مَا أَوْلانا

ای صاحب منّت و فضل ای صاحب جود و بخشش ای برگزیننده محمد و یاور او، رحمت فرست بر محمد و

آل محمد(ع) و بیامرز برایم هر گناهی را که شمرده ای، و آن در دفتر اعمال و کتاب مبین ثبت شده است.

چهارم: آنکه چون نماز مغرب و نافله آن را خواند دست ها را به سوی آسمان بلند کند و بگوید:

یَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ ، یَا ذَا الْجُودِ ،

یَامُصْطَفِیَ مُحَمَّدٍ وَناصِرَهُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِی کُلَّ ذَ نْبٍ أَحْصَیْتَهُ وَهُوَ عِنْدَکَ فِی کِتابٍ مُبِینٍ

پس به سجده برود و صد مرتبه در سجده بگوید: أَتُوْبُ إِلَی اللّه؛ پس هر حاجت که دارد از حق تعالی بخواهد.

ص: 259

ای خدا ای عظمت و کبریایی شایسته و مخصوص توست و جود وبخشش و جبروت به تو اختصاص دارد و لایق عفو و رحمت و سزاوار ترس از عصیان و آمرزش گناهان توئی از تو درخواست می کنم به حق این روز که برای مسلمین عید قرار دادی و برای محمد صلی علیه و آله ذخیره و زیادت مقام

گردانیدی درخواست دارم که درود بر محمد (ص) و آلش فرستی

و آن دو رکعت است اول حمد و سوره اعلی بخواند و بعد از قرائت، پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیر این قنوت بخواند:

أَللّٰهُمَّ أَهْلَ الْکِبْرِیاءِ وَالْعَظَمَهِ، وَأَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ، وَأَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَهِ، وَأَهْلَ التَّقْوی وَالْمَغْفِرَهِ، أَسْأَلُکَ بِحَقِّ هذَا الْیَوْمِ الَّذِی جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِینَ عِیداً، وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَشَرَفا وَمَزِیداً أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

و مرا هم در هر سعادتی که محمد(ص) و آل محمد(ع)

را داخل گردانیدی داخل سازی و از هر بدی که محمد(ص) و آل محمد(ع) را خارج ساختی مرا نیز خارج گردانی که درود بر محمد و آل او باد ای خدا من از تو درخواست می کنم بهتر چیزی را که بندگان شایسته ات از تو درخواست کردند و پناه می برم به تو از آنچه بندگان صالحت به تو پناه می برند.

وَأَنْ تُدْخِلَنِی فِی کُلِّ خَیْرٍ أَدْخَلْتَ فِیهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُخْرِجَنِی مِنْ کُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ؛ أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ خَیْرَ مَا سَأَلَکَ عِبادُکَ الصَّالِحُونَ، وَأَعُوذُ بِکَ مِمَّا اسْتَعاذَ مِنْهُ عِبادُکَ الصَّالِحُونَ.

پس تکبیر ششم بگوید و به رکوع رود و بعد از رکوع و سجود برخیزد به رکعت دوم؛ و بعد از حمد سوره و الشمس بخواند پس چهار تکبیر بکوید و بعد از هر تکبیری آن قنوت را بخواند و چون فارغ شد تکبیر پنجم گوید و به رکوع رود. پس نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح حضرت زهرا علیهاالسلام بفرستد.

ص: 261

پروردگارا من بر درگاه محترمی ایستاده ام از درهای سرای پیغمبر تو که درود تو بر او وآل اطهارش باد و تو خلق را از ورود در آن سرای بدون اذن منع کردی که فرمودی ای اهل ایمان شما در خانه های

بدان که مستحب است در حق قاطبه مردم به خصوص حجّاج، مشرف شدن به زیارت روضه مطهره و آستانه منوره فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن

عبداللّه صلی الله علیه و آله وسلم و ترک زیارت آن حضرت باعث آن می شود که جفا شود در حق او در روز قیامت.

چون خواستی داخل مسجد آن حضرت شوی و یا در یکی از مشاهد مشرّفه ائمه علیهم السلام ، پس بگو:

أَللّٰهُمَّ إِنِّی وَقَفْتُ عَلَی بَابٍ مِنْ أَبْوابِ بُیُوتِ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَقَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ أَنْ یَدْخُلُوا إِلاَّ بِإِذْنِهِ فَقُلْتَ،

یَاأَ یُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا لاَ تَدْخُلُوا بُیُوتَ

ص: 262

پیغمبر(ص) (و فرزندان پاکش) بی اجازه داخل نشوید پروردگارا من به حرمت صاحب این خانه و این مشهد و حرم شریف معتقدم در غیب و مماتش چنانکه در حضور و حیات او و البته می دانم که پیغمبر تو و جانشینانش علیهم السلام همه نزد تو زنده ابدند و روزی می خورند و مقام مرا نزد قبر مطهر خود می بینند و سلام مرا شنیده و پاسخ می دهند و اکنون تو برگوش

من پرده افکنده ای که سخن آنها را نشنوم اما به لذّت راز و نیاز با آنها در لطف به رویم گشودی و من خدایا نخست از تو اذن

النَّبِیِّ إِلاَّ أَنْ یُؤْذَنَ لَکُمْ، أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَعْتَقِدُ حُرْمَهَ صَاحِبِ هذَا الْمَشْهَدِ الشَّرِیفِ فِی غَیْبَتِهِ کَمَا أَعْتَقِدُها فِی حَضْرَتِهِ، وَأَعْلَمُ أَنَّ

رَسُولَکَ وَخُلَفاءَکَ عَلَیْهِمُ السَّلامُ أَحْیاءٌ عِنْدَکَ یُرْزَقُونَ، یَرَوْنَ مَقامِی، وَیَسْمَعُونَ کَلامِی، وَیَرُدُّونَ سَلامِی، وَأَنَّکَ حَجَبْتَ عَنْ سَمْعِی کَلامَهُمْ، وَفَتَحْتَ بابَ فَهْمِی بِلَذِیذِ مُناجاتِهِمْ، وَ إِنِّی أَسْتَأْذِنُکَ یَا رَبِّ

می طلبم و دوم اجازه از رسول تو که درود خدا بر او و آلش باد و نیز اجازه از جانشینان پیغمبرت امام

واجب الاطاعه بر من حضرتت...فلان بن فلان

و سوم از فرشتگان که مقیم این حرم شریفند و موکلند بر این بقعه مبارکه اذن می خواهم پس ای رسول خدا اذن می دهید تا داخل گردم آیا وارد شوم ای حجت

أَوَّلاً، وَأَسْتَأْذِنُ رَسُولَکَ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ثانِیاً، وَأَسْتَأْذِنُ خَلِیفَتَکَ الاْءِمامَ الْمَفْرُوضَ عَلَیَّ طاعَتُهُ... .

به جای فلان بن فلان نام ببرد آن امامی را که می خواهد زیارت کند، و همچنین نام پدرش را ببرد. مثلاً اگر در زیارت امام حسین علیه السلام است بگوید: الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ

عَلَیْهِ السَّلامُ؛ و اگر در زیارت امام رضا علیه السلام است بگوید: عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضا عَلَیْهِ السَّلامُ و هکذا. پس بگوید:

وَالْمَلائِکَهَ الْمُوَکَّلِینَ بِهذِهِ الْبُقْعَهِ الْمُبارَکَهِ ثالِثاً، أَأَدْخُلُ یَا رَسُولَ اللّهِ، أَأَدْخُلُ یَا حُجَّهَ

خدا آیا وارد شوم ای فرشتگان مقرب خدا که مقیمان این مشهد مبارکید رخصت ده ای مولای من به درآمدن

من در حرم بهترین رخصتی که به هریک از اولیا و دوستانت داده ای که اگر من لایق نیستم تو لایق خواهی بود.

به نام خدا و به ذات خدا و در راه خدا و بر طریقت و آیین رسول خدا صلی اللّه علیه و آله، ای خدا بر من ببخش و به من ترحم کن و توبه ام بپذیر که تو بسیار توبه پذیر خلق و مهربان به بندگان.

اللّهِ، أَأَدْخُلُ یَا مَلائِکَهَ اللّهِ الْمُقَرَّبِینَ الْمُقِیمِینَ فِی هذَا الْمَشْهَدِ فَأْذَنْ لِی یَا مَوْلایَ فِی الدُّخُولِ أَ فْضَلَ مَا أَذِنْتَ لاِءَحَدٍ مِنْ أَوْلِیائِکَ، فَإِنْ لَمْ أَکُنْ أَهْلاً لِذلِکَ فَأَنْتَ أَهْلٌ لِذلِکَ.(پس ببوس عتبه مبارکه را و داخل شو و بگو:)

بِسْمِ اللّهِ، وَبِاللّهِ، وَفِی سَبِیلِ اللّهِ، وَعَلَی مِلَّهِ رَسُولِ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ؛ أَللّهُمَّ اغْفِرْ لِی،

وَارْحَمْنِی،وَتُبْ عَلَیَ إِنَّکَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ؛

ص: 265

سلام بر تو فرستاده پروردگار سلام بر تو ای پیغمبر خدا سلام بر تو ای محمد بن عبد اللّه سلام بر تو ای خاتم پیغمبران شهادت می دهم که تو فرمان رسالت خود را از جانب حق به خلق رسانیدی و نماز به پاداشتی و زکات به

فقیران عطا کردی و امر به معروف و نهی از منکر کردی و عبادت حضرت احدیت را خالص برای خدا بجا آوردی

و داخل شو از در جبرئیل و مقدّم دار پای راست را در وقت دخول. پس صد مرتبه اللّه اکبر بگو. پس دو رکعت نماز تحیت مسجد بگزار؛ و برو به سمت حجره شریفه و دست بمال بر آن و

ببوس آن را و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللّهِ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِاللّهِ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا خاتَمَ النَّبِیِّینَ، أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ الرِّسالَهَ، وَأَقَمْتَ الصَّلاَهَ، وَآتَیْتَ الزَّکَاهَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ، وَعَبَدْتَ اللّهَ مُخْلِصاً

ص: 266

تا به مقام یقین و شهود رسیدی پس درود خدا بر تو و بر اهل بیت طاهرینت باد.

شهادت می دهم که خدائی جز خدا که یکتا و بی شریک است موجود نیست و شهادت می دهم که محمد(ص) بنده او و رسول اوست و ای رسول خدا من به یقین گواهی میدهم که تو رسول و فرستاده خدائی و محمد (ص) فرزند عبداللّه و هم گواهی می دهم که تو

رسالت های پروردگارت را که مأمور به ابلاغ آن بودی همه را به خلق رسانیدی

حَتَّی أَتاکَ الْیَقِینُ، فَصَلَواتُ اللّهِ عَلَیْکَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلَی أَهْلِ بَیْتِکَ الطَّاهِرِینَ.

پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو به قبله؛ که دوش چپ به جانب قبر باشد و دوش راست به جانب

منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی صلی الله علیه و آله وسلم است و بگو:

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّکَ رَسُولُ اللّهِ، وَأَ نَّکَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّهِ، وَأَشْهَدُ أَ نَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالاتِ رَبِّکَ

ص: 267

و امتت را نصیحت و هدایت کامل فرمودی و در راه دین خدا جهاد کردی و خدا را عبادت کردی تا به مقام یقین

و شهود رسیدی و به حکمت و موعظه نیکو به خدا دعوت فرمودی و وظیفه رسالتت را از حق ادا کردی و البته به رأفت و عطوفت کامل با اهل ایمان و شدت و سختی با کافران رفتار کردی تا آنکه خدا تو را به عالیترین مرتبه شرافت نیکویان عالم رسانید سپاس خدای را که ما امت را به واسطه رسالتت از ورطه شرک و ضلالت نجات داد بارالها درود و تحیت تو

وَنَصَحْتَ لاِءُمَّتِکَ، وَجاهَدْتَ فِی سَبِیلِ اللّهِ، وَعَبَدْتَ اللّهَ حَتّی أَتاکَ الْیَقِینُ بِالْحِکْمَهِ وَالْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ، وَأَدَّیْتَ الَّذِی عَلَیْکَ مِنَ الْحَقِّ، وَأَ نَّکَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِینَ، وَغَلُظْتَ عَلَی الْکافِرِینَ، فَبَلَّغَ اللّهُ بِکَ أَ فْضَلَ شَرَفِ مَحَلِّ الْمُکَرَّمِینَ،

الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی اسْتَنْقَذَنا بِکَ مِنْ الشِّرْکِ وَالضَّلالَهِ؛ أَللّهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِکَ

ص: 268

و فرشتگان مقربت و پیمبران مرسل و بندگان صالحت و اهل آسمانها و زمینها و هر که تو را تسبیح گفت از خلق اولین و آخرین ای پروردگار جهانیان باد بر محمد که بنده خاص توست و رسول و پیغمبر و امین سرّ رازدان و حبیب تو و

بنده خالص تو و برگزیده مخصوص و پاکیزه روح ترین و مختار از تمام خلق توست ای خدا او را درجه رفیع و وسیله بهشت برین بر خلق عطا فرما

وَصَلَوَاتِ مَلائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ، وَأَ نْبِیائِکَ الْمُرْسَلِینَ، وَعِبادِکَ الصَّالِحِینَ، وَأَهْلِ

السَّمَاواتِ وَالاْءَرَضِینَ، وَمَنْ سَبَّحَ لَکَ یَارَبَّ الْعالَمِینَ مِنَ الاْءَوَّلِینَ وَالاْآخِرِینَ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُو لِکَ وَنَبِیِّکَ وَأَمِینِکَ وَنَجِیِّکَ وَحَبِیبِکَ وَصَفِیِّکَ وَخاصَّتِکَ وَصَفْوَتِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ؛ أَللّٰهُمَّ أَعْطِهِ الدَّرَجَهَ الرَّفِیعَهَ، وَآتِهِ الْوَسِیلَهَ

و او را مقام محمود که بر آن مقام خلق اولین و آخرین همه غبطه

می خورند مبعوث فرما ای خدا تو خود فرمودی و اگر مردم هنگامی که بر نفس خود ستم کردند به سوی تو می آمدند و از تو آمرزش می طلبیدند و رسول خدا بر آنها طلب مغفرت می کرد خدا را بسیار توبه پذیر و مهربان می یافتند ای رسول خدا من به توجه و توسل به شما به درگاه خدا که پروردگار من و توست ره آورده ام تا با توبه از گناهانم درگذرد.

مِنَ الْجَنَّهِ، وَابْعَثْهُ مَقاماً مَحْمُوداً یَغْبِطُهُ بِهِ الاْءَوَّلُونَ وَالاْآخِرُونَ؛ أَللّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ :وَلَوْ أَ نَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَ نْفُسَهُمْ جَاءُوکَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّهَ تَوَّاباً رَحِیماً وَإِنِّی أَتَیْتُکَ مُسْتَغْفِراً تَائِباً مِنْ ذُ نُوبِی، وَ إِنِّی أَتَوَجَّهُ بِکَ إِلَی اللّهِ رَبِّی

وَرَبِّکَ لِیَغْفِرَ لِی ذُ نُوبِی.

و حاجت خود را بطلب. به درستی که سزاوار است که برآورده شود ان شاءاللّه تعالی.

ص: 270

ای آنکه خدایی که تو را خلق کرد پیش از خلقت بیازمود و در آن آزمایش بر هر

گونه بلا و مصیبت تو را شکیبا و بردبار گردانید و ما چنین پنداریم که دوستان شما هستیم و مقام بزرگی شما را تصدیق می کنیم و بر هر دستور و تعلیمات الهی که پدر شما و وصیّش که درود حق بر او و آلش باد برای ما آورد صبور و مطیع خواهیم بود پس ما درخواست می کنیم هر گاه که مصدّق و مؤمن به شما هستیم که ما را به واسطه این تصدیق به رسول و وصیّش خدا به شما ملحق فرماید

زیارت شود آن مظلومه از نزد روضه مطهّره و از برای زیارت آن ممتحنه [آزموده شده خدا] بگو:

یَا مُمْتَحَنَهُ امْتَحَنَکِ اللّهُ الَّذِی خَلَقَکِ قَبْلَ أَنْ یَخْلُقَکِ فَوَجَدَکِ لِمَا امْتَحَنَکِ صابِرَهً، وَزَعَمْنا أَ نَّا لَکِ أَوْ لِیاءٌ وَمُصَدِّقُونَ وَصابِرُونَ لِکُلِّ مَا أَتانَا بِهِ أَبُوکِ صَلَّی اللّهُ

عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَأَتی بِهِ وَصِیُّهُ، فَإِنّا نَسْأَ لُکِ إِنْ کُنَّا صَدَّقْناکِ إِلاَّ أَلْحَقْتِنَا بِتَصْدِیقِنَا لَهُما

تا به ما مژده رسد که به واسطه دوستی شما ما را از گناهان پاک سازد. سلام بر تو ای دختر رسول خدا سلام بر تو ای دختر پیغمبر خدا سلام بر تو ای دختر حبیب خدا سلام بر تو ای دختر دوست خاصّ خدا سلام بر تو ای دختر

بنده خالص خدا سلام بر تو ای دختر امین خدا سلام بر تو ای دختر بهترین خلق خدا سلام بر تو ای دختر بهترین پیغمبران

لِنُبَشِّرَ أَ نْفُسَنا بِأَ نَّا قَدْ طَهُرْنا بِوِلایَتِکِ: (آنکه بگوید:) أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ

رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ نَبِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَابِنْتَ حَبِیبِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَابِنْتَ خَلِیلِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ صَفِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ أَمِینِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ خَیْرِ خَلْقِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ أَفْضَلِ أَنْبِیاءِ اللّهِ

ص: 272

و رسولان و فرشتگان خدا سلام بر تو ای دختر

بهترین خلق سلام بر تو ای سیّده زنان عالم از اولین و آخرین سلام بر تو ای زوجه ولی خدا (امیرالمؤمنین) و بهترین تمام خلق بعد از رسول سلام بر تو ای مادر حسن و حسین دو سید جوانان اهل بهشت سلام بر تو ای صدیقه طاهره که به راه دین شهید گردیدی سلام بر تو ای آن که خدا از تو خشنود و تو از خدا خشنودی

وَرُسُلِهِ وَمَلائِکَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ خَیْرِ الْبَرِیَّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا سَیِّدَهَ نِساءِ الْعالَمِینَ مِنَ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا زَوْجَهَ وَلِیِّ اللّهِ وَخَیْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا أُمَّ الْحَسَنِ

وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الصِّدِّیقَهُ الشَّهِیدَهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الرَّاضِیَّهُ الْمَرْضِیَّهُ،

ص: 273

سلام بر تو ای صاحب فضیلت و پاکیزه صفات سلام بر تو ای انسیّه حوراء سلام بر تو ای ذات متّقی پاک گوهر سلام بر تو ای آنکه به الهام خدا دانا بودی سلام بر تو ای مظلوم (و دارای عصمت) که حق

تو را غصب کردند سلام بر تو ای ستم کشیده و مقهور دشمنان دین سلام بر تو ای فاطمه دختر رسول خدا و رحمت و برکات حق بر تو باد درود خدا بر تو و بر

أَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْفاضِلَهُ الزَّکِیَّهُ، أَلسَّلامُ

عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْحَوْراءُ الاْءِنْسِیَّهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا التَّقِیَّهُ النَّقِیَّهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْمُحَدَّثَهُ الْعَلِیمَهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْمَظْلُومَهُ الْمَغْصُوبَهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْمُضْطَهَدَهُ الْمَقْهُورَهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یافاطِمَهُ بِنْتَ رَسُولِ اللّهِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ، صَلَّی اللّهُ عَلَیْکِ وَعَلَی رُوحِکِ

جسم و جان تو گواهی می دهم که چون تو از جهان رفتی با مقام یقین و دلیل روشن از جانب پروردگار بودی و هر که تو را مسرور و شاد ساخته رسول خدا که درود خدا بر او و آلش باد را شاد ساخته و هر که در حق تو جفا و ظلم کرد به رسول خدا که درود خدا بر او و آلش باد را آزرده است و هر که به تو پیوست به رسول خدا که درود خدا بر او و آلش باد پیوسته و هر که از تو بریده

از رسول خدا که درود خدا بر او و آلش باد بریده است زیرا

وَبَدَنِکِ، أَشْهَدُ أَ نَّکِ مَضَیْتِ عَلَی بَیِّنَهٍ مِنْ رَبِّکِ، وَأَنَّ مَنْ سَرَّکِ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَمَنْ جَفَاکِ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَمَنْ

آذاکِ فَقَدْ آذی رَسُولَ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَمَنْ وَصَلَکِ فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَمَنْ قَطَعَکِ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ لاِءَ نَّکِ

تو پاره تن پیغمبر و روح مقدس آن بزرگواری خدا را گواه می گیرم و رسول او و فرشتگان را که من از آن کس راضیم که شما از او راضی هستید و خشمگینم از هر که شما از او خشمگین هستید بیزارم از آنکه

شما از او بیزارید دوستم با آنکه شما با او دوستید و دشمنم با هر که شما با او دشمنید ناراضیم از هر که شما از او ناراضی هستید محبوب من است هر که محبوب شماست و بر صدق گواهی من کافی است که گواه و محاسب و جزادهنده و ثواب بخشنده است.

بِضْعَةٌ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّذِی بَیْنَ جَنْبَیْهِ، أُشْهِدُ

اللّهَ وَرُسُلَهُ وَمَلائِکَتَهُ أَنِّی راضٍ عَمَّنْ رَضِیتِ عَنْهُ، ساخِطٌ عَلَی مَنْ سَخِطْتِ عَلَیْهِ، مَتَبَرِّئٌ مِمَّنْ تَبَرَّأْتِ مِنْهُ، مُوَالٍ لِمَنْ وَالَیْتِ، مُعادٍ لِمَنْ عادَیْتِ، مُبْغِضٌ لِمَنْ أَبْغَضْتِ، مُحِبٌّ لِمَنْ أَحْبَبْتِ، وَکَفَی بِاللّهِ شَهِیداً وَحَسِیباً وَجازِیاً وَمُثِیباً.

پس صلوات می فرستی بر حضرت رسول و ائمه اطهار علیهم السلام .

ای مولی و سروران من، ای فرزندان رسول خدا من بنده و فرزند

کنیز و خدمتگزار شما هستم که در حضور خوارم و در مقابل علوّ قدر و مقام شما ناتوان و معترفم به حق (امامت) شما اینک آمده ام سوی شما و قاصد حرم مطهر شما

زیارت ائمه بقیع علیهم السلام یعنی حضرت امام حسن مجتبی و امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام ؛ چون خواستی زیارت کنی این بزرگواران را، باید به عمل آوری آنچه در آداب زیارات ذکر شد، از غسل و طهارت و پوشیدن جامه های پاک و پاکیزه و استعمال بوی خوش، و رخصت طلبیدن در دخول و نحو اینها؛ و بگو:

یَا مَوالِیَّ یَا أَبْناءَ رَسُولِ اللّهِ؛ عَبْدُکُمْ وَابْنُ

أَمَتِکُمْ، الذَّلِیلُ بَیْنَ أَیْدِیکُمْ، وَالْمُضْعِفُ فِی عُلُوِّ قَدْرِکُمْ، وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکُمْ، جاءَکُمْ مُسْتَجِیراً بِکُمْ قاصِداً إِلی حَرَمِکُمْ،

ص: 277

برای تقرب به مقام شما و توسل به سوی خدای تعالی به توسط شما جسته ام پس آیا اجازه می دهید که به حرم شما در آیم آیا داخل حرم شوم ای سروران من یا داخل شوم ای اولیای خدا آیا داخل شوم ای فرشتگان خدا که گرد حرم حلقه زده و مقیم این آستان مبارکید؟

خدا بزرگ است چنانکه در اندیشه نمی گنجد و ستایش بسیار مخصوص اوست و صبح و شام خدا را تسبیح می گویم و ستایش خاص خدای فرد یکتا و غنی الذات با مجد و کرامت

مُتَقَرِّباً إِلی مَقامِکُمْ، مُتَوَسِّلاً إِلَی اللّهِ تَعالی بِکُمْ، أَأَدْخُلُ یَا مَوَالِیَّ، أَأَدْخُلُ یَا أَوْ لِیاءَ

اللّهِ، أَأَدْخُلُ یَا مَلائِکَهَ اللّهِ الْمُحْدِقِینَ بِهذَا الْحَرَمِ الْمُقِیمِینَ بِهَذَا الْمَشْهَدِ

و بعد از خشوع و خضوع و رقت داخل شو و پای راست را مقدم دار و بگو:

أَللّهُ أَکْبَرُ کَبِیراً، وَالْحَمدُ لِلّهِ کَثِیراً، وَسُبْحانَ اللّهِ بُکْرَهً وَأَصِیلاً، وَالْحَمدُ لِلّهِ

الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْماجِدِ الاْءَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ

ص: 278

و نعمت بخشنده و مهربان است که بر من منت گزارد تا به زیارت سادات و امامان من مرا موفق ساخت و مرا از زیارتشان محروم نگردانید بلکه احسان وجود کرد.

سلام بر شما ای پیشوایان هدایت خلق سلام بر شما ای که اهل تقوای کامل هستید سلام

بر شما ای حجتهای خدا بر اهل دنیا سلام بر شما ای نگهبانان خلایق به عدل، سلام بر شما

الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنّانِ الَّذِی مَنَّ بِطَوْلِهِ، وَسَهَّلَ زِیارَهَ سَادَاتِی بِإِحْسانِهِ، وَلَمْ یَجْعَلْنِی عَنْ زِیارَتِهِمْ مَمْنُوعاً، بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ.

پس نزدیک قبور مقدسه ایشان برو و پشت به قبله و رو به قبر ایشان کن و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ أَئِمَّهَ الْهُدی، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ أَهْلَ التَّقْوی، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ أَ یُّهَا الْحُجَجُ عَلی أَهْلِ الدُّنْیا، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ أَ یُّهَا الْقُوّامُ فِی الْبَرِیَّهِ بِالْقِسْطِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ أَهْلَ

ص: 279

صفا و اخلاص، سلام بر شما ای آل پیغمبر خدا، سلام بر شما ای اهل مناجات و رازدار خدا گواهی می دهم که شما تبلیغ دین و نصیحت خلق و صبر در بلا و آزار خلق در راه خدا کردید و امت تکذیب مقام شما کردند و بدیها و آزار در حق شما کردند و همه را بخشیدید و گواهی می دهم که شمایید امامان هادی و راهنمای خلق و البته طاعت شما واجب و سخن شما صدق و حقیقت است و شما امت را دعوت به خدا کردید و آنها اجابت نکردند و امر

کردید و امتثال امر نکردند و شمائید ستونهای دین و ارکان

الصَّفْوَهِ، أَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ آلَ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ النَّجْوى، أَشْهَدُ أَ نَّكُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ وَنَصَحْتُمْ وَصَبَرْتُمْ فِى ذاتِ اللّهِ وَكُذِّبْتُمْ وَأُسِى ءَ إِلَيْكُمْ فَغَفَرْتُمْ، وَأَشْهَدُ

أَنَّكُمُ الاْءَئِمَّهُ الرَّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ، وَأَنَّ طاعَتَكُمْ مَفْرُوضَهٌ، وَأَنَّ قَوْلَكُمُ الصِّدْقُ، وَأَ نَّكُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُجَابُوا، وَأَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطَاعُوا، وَأَ نَّكُمْ دَعَائِمُ الدِّينِ وَأَرْكَانُ

زمین و پیوسته عنایت خدا شما را از صلب و ارحام پاکی به صلب و ارحام پاک دیگر منتقل ساخت که ابدا از دَنَس و آلودگی های جاهلیت پاک و منزه گردید و اصلاً فتن و هواهای نفسانی در وجود شما شرک و

تصرف نکرد پاک و منزهید و منشأ وجود شما پاک و پاکیزه است و خدای دیان به نعمت وجود شما بر ما منت گذاشت پس شما را در خاندانی قرار داد که به آن خاندان اذن خدا مقام بلند کرامت فرموده و ذکر نام خود را از آن بلند کرد و درود و تحیات ما را برای شما جدا واسطه رحمت خود و کفاره گناهان ما مقرر داشت هنگامی که

الْاَءَرْضِ لَمْ تَزالُوا بِعَیْنِ اللّهِ یَنْسَخُکُمْ مِنْ

أَصْلابِ کُلِّ مُطَهَّرٍ، وَیَنْقُلُکُمْ مِنْ أَرْحامِ الْمُطَهَّراتِ، لَمْ تُدَنِّسْکُمُ الْجاهِلِیَّهُ الْجَهْلاءُ، وَلَمْ تَشْرَکْ فِیکُمْ فِتَنُ الْاَءَهْوَاءِ، طِبْتُمْ وَطَابَ مَنْبَتُکُمْ، مَنَّ بِکُمْ عَلَیْنا دَیَّانُ الدِّینِ فَجَعَلَکُمْ فِی بُیُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَیُذْکَرَ فِیهَا اسْمُهُ، وَجَعَلَ صَلاتَنا عَلَیْکُمْ رَحْمَهً لَنا وَکَفَّارَهً لِذُ نُوبِنا إِذِ

ص: 281

نعمت وجود شما را برای ما اختیار فرمود و خلقت ما را طیب و طاهر برای قبول ولایت شما گردانید و ما در نزد خدا معیّن و موسوم به علم شما و معترف به تصدیق و اعتقاد به ولایت شما هستیم و این مقام زیارت که اکنون ایستاده ام جایگاه کسی است که دارای اسراف و گناه و خطا و مسکنت است و اقرار می کند به جنایت خود و همه امیدش در این مقام خلاص خود است که به واسطه شفاعت شماخدا او را از سقوط در مهالک نجات دهد پس شما برای ما نزد خدا شفعت کنید که من از شوق و محبت بر شما وارد شدم زمانی که مردم دنیا از در خانه شما دور می شدند و آیات خدا را استهزاء

می کردند و بر آنها تکبر و سرکشی داشتند ای خدائی که همیشه حاضری و سهو نداری

اخْتارَکُمُ اللّهُ لَنا وَطَیَّبَ خَلْقَنا بِمَا مَنَّ عَلَیْنا مِنْ وِلایَتِکُمْ وَکُنَّا عِنْدَهُ مُسَمِّینَ بِعِلْمِکُمْ، مُعْتَرِفِینَ بِتَصْدِیقِنا إِیَّاکُمْ، وَهذَا مَقامُ مَنْ أَسْرَفَ وَأَخْطَأَ وَاسْتَکانَ وَأَ قَرَّ بِمَا جَنی وَرَجَا بِمَقامِهِ الْخَلاصَ وَأَنْ یَسْتَنْقِذَهُ بِکُمْ مُسْتَنْقِذُ الْهَلْکی مِنَ الرَّدی،

فَکُونُوا لِی شُفَعاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ إِلَیْکُمْ إِذْ رَغِبَ عَنْکُمْ أَهْلُ الدُّنْیا وَاتَّخَذُوا آیاتِ اللّهِ هُزُواً وَاسْتَکْبَرُوا عَنْها، یَا مَنْ هُوَ قائِمٌ لاَ یَسْهُو، وَدائِمٌ

و پیوسته ناظری فراموشی در تو نیست و به تمام موجودات احاطه داری منت بر من توراست که مرا موفق داشتی و به مقام اولیای خود به زیارتشان شناسا کردی وقتی که این درگاه را بندگان جاهل تو بستند و معرفت به نور ولایت نیافتند و حقش را سبک پنداشتند و میل به جانب دیگر نمودند پس منت از تو

بر من است و اقوام و طوایفی که مانند من به این نعمت ولایت اختصاص دادی ستایش تو را که من به این مقام زیارت اولیای خود نزد تو مذکور و در کتاب علم تو ثبت و مکتوبم پس مرا آنچه امیدوارم محرومم مگردان و ناامید از اجابت دعایم مفرما به حق حرمت محمد و آل اطهارش که درود خدا

لاَ یَلْهُو، وَمُحِیطٌ بِکُلِّ شَیْ ءٍ، لَکَ الْمَنُّ بِمَا وَفَّقْتَنِی، وَعَرَّفْتَنِی بِما أَقَمْتَنِی عَلَیْهِ إِذْ صَدَّ عَنْهُ

عِبادُکَ وَجَهِلُوا مَعْرِفَتَهُ، وَاسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ، وَمَالُوا إِلی سِواهُ، فَکانَتِ الْمِنَّهُ مِنْکَ عَلَیَّ مَعَ أَقْوامٍ خَصَصْتَهُمْ بِمَا خَصَصْتَنِی بِهِ، فَلَکَ الْحَمدُ إِذْ کُنْتُ عِنْدَکَ فِی مَقامِی هذَا مَذْکُوراً مَکْتُوباً فَلا تَحْرِمْنِی ما رَجَوْتُ، وَلاَ تُخَیِّبْنِی فِیما دَعَوْتُ، بِحُرْمَهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ، وَصَلَّی

بر او و آل او باد.

سلام بر شما باد ای پیشوایان هدایت و رحمت و برکات خدای بر شما باد وداع و بدرود می کنم با شما و به خدا می سپارم شما را و به شما سلام می دهم ایمان دارم به خدا و به پیغمبر و به آنچه شما آوردید و راهنمائی به آن فرمودید بار خدایا پس بنویس ما را از گواهان.

اللّهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

پس دعا کن از برای خود، به هر چه خواهی. و شیخ طوسی؛ در تهذیب فرموده که بعد از آن هشت رکعت نماز زیارت بخوان یعنی؛ از برای هر امامی دو رکعت. و چون خواهی ایشان را وداع کنی، بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ أَئِمَّهَ الْهُدی وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ ، أَسْتَوْدِعُکُمُ اللّهَ ، وَأَقْرَأُ عَلَیْکُمُ السَّلامَ ، آمَنَّا بِاللّهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَلْتُمْ عَلَیْهِ ، أَللّهُمَّ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدِینَ .

پس دعا بسیار کن و از خدا سؤال کن که دیگر تو را به زیارت ایشان برگرداند و آخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان.

ص: 284

سلام بر رسول خدا که امین وحی خداست، و امین عزائم امور (یعنی امور بزرگ و اسرار مهم الهی) است خاتم انبیای سابق و فاتح و مبدأ علوم آسمانی و حقایق عقلی برای امم و دانشمندان آینده و اَرْفَع از تمام آنها و رحمت خدا و برکاتش بر او باد سلام بر صاحب وقار و سکینه سلام بر شخص مدفون در

مدینه طیبه سلام بر پیغمبر منصور مؤید سلام بر ابی القاسم

(چون به در رواق برسی، بایست و بگو:) أَلسَّلامُ عَلَی رَسُولِ اللّهِ أَمِینِ اللّهِ عَلَی وَحْیِهِ وَعَزائِمِ أَمْرِهِ، الْخاتِمِ لِمَا سَبَقَ، وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ،

وَالْمُهَیْمِنِ عَلَی ذلِکَ کُلِّهِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ، أَلسَّلامُ عَلَی صاحِبِ السَّکِینَهِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمَدْفُونِ بِالْمَدِینَهِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمَنْصُورِ الْمُؤَیَّدِ، أَلسَّلامُ عَلَی أَبِی الْقاسِمِ

محمد بن عبداللّه و رحمت و برکات خدای بر او باد.

شهادت می دهم که خدائی جز خدای یکتا نیست که او

را شریک نخواهد بود و شهادت می دهم که محمد(ص) بنده و فرستاده اوست که از جانب او به حق آمد و رسولان الهی را تصدیق به رسالتشان فرمود سلام بر تو ای رسول خدا سلام بر تو ای حبیب خدا و سلام بر تو ای برگزیده خدا از خلق عالم سلام بر تو ای امیرالمؤمنین بنده (خاص) خدا و برادر

مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّهِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ.

پس داخل رواق شو؛ و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست بر در حرم و بگو:

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِینَ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللّهِ وَخِیَرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ، أَلسَّلامُ عَلَی أَمِیر الْمُؤْمِنِینَ عَبْدِ اللّهِ وَأَخِی

رسول خدا ای مولای من ای امیر اهل ایمان بنده تو و فرزند بنده تو و فرزند کنیز تو به درگاه تو آمده و به عهد تو پناه آورده و قاصد حرم مطهر توست و توجهش به مقام رفیع تو و به وسیله تو تقرب به درگاه خدا

می جوید آیا اذن می دهی ای مولای من در حرم مطهرت داخل شوم آیا ای امیرمؤمنان به حرمت داخل شوم ای حجت خدا به حرمت داخل شوم ای امین سرّ خدا داخل شوم آیا ای فرشتگان مقیم ای درگاه داخل شوم در این مشهد

رَسُولِ اللّهِ، یَا مَوْلایَ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ،

عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ أَمَتِکَ جَاءَکَ مُسْتَجِیراً بِذِمَّتِکَ، قاصِداً إِلی حَرَمِکَ، مُتَوَجِّهاً إِلی مَقَامِکَ، مُتَوَسِّلاً إِلَی اللّهِ تَعَالی بِکَ، أَأَدْخُلُ یَا مَوْلایَ، أَأَدْخُلُ یَاأَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ أَأَدْخُلُ یَا حُجَّهَ اللّهِ، أَأَدْخُلُ یَا أَمِینَ اللّهِ، أَأَدْخُلُ یَا مَلائِکَهَ اللّهِ الْمُقِیمِینَ فِی هذَا الْمَشْهَدِ یَا مَوْلایَ،

ص: 287

ای مولای من آیا اذنن میدهی اذنی که به یکی از دوستانت خواهی داد و اگر من قابل نیستم از تو این عنایت شایسته است.

به نام خدا و به ذات او و در راه خدا و بر ملت و آیین رسول خدا صلی اللّه علیه و آله بار الها مرا بیامرز و بر من ترحم فرما و توبه ام بپذیر که تو توبه پذیر

و مهربان به خلق هست.

أَتَأْذَنُ لِی بِالدُّخُولِ أَفْضَلَ مَا أَذِنْتَ لاِءَحَدٍ مِنْ أَوْلِیائِکَ فَإِنْ لَمْ أَکُنْ لَهُ أَهْلاً فَأَنْتَ أَهْلٌ لِذلِکَ.

پس عتبه را ببوس و مقدم دار پای راست را پیش از پای چپ؛ و داخل شو. و در هر حال داخل شدن بگو:

بِسْمِ اللّهِ، وَبِاللّهِ، وَفِی سَبِیلِ اللّهِ، وَعَلَی مِلَّهِ رَسُولِ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ. أَللّهُمَّ اغْفِرْ لِی وَارْحَمْنِی وَتُبْ عَلَیَّ إِنَّکَ أَنْتَ التَّوّابُ الرَّحِیمُ.(پس برو تا محاذی قبر مطهر و بگو:)

ص: 288

سلام از جانب خدا بر محمد(ص) رسول خدا و

امین بر وحی و رسالتهای خدا، و امور مهم و اسرار بزرگ حق و معدن وحی و تنزیل حق خاتم پیغمبران گذشته و فاتح علوم آسمانی برای آینده و عالیتر و کاملتر از همه شاهد و نگهبان بر خلق چراغ روشن عالم و سلام و برکات و رحمت خدا بر او باد بارالها درود فرست بر محمد(ص) و اهل بیت مظلومش افضل و اکمل و رفیع تر و شریف ترین

أَلسَّلامُ مِنَ اللّهِ عَلَی مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّهِ أَمِینِ اللّهِ عَلَی وَحْیِهِ وَرِسالاتِهِ وَعَزائِمِ أَمْرِهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْیِ وَالتَّنْزِیلِ، الْخاتِمِ لِما سَبَقَ، وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ، وَالْمُهَیْمِنِ عَلَی ذلِکَ کُلِّهِ، الشّاهِدِ عَلَی الْخَلْقِ، السِّراجِ

الْمُنِیرِ، وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ. اللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ الْمَظْلُومِینَ أَفْضَلَ وَأَکْمَلَ وَأَرْفَعَ وَأَشْرَفَ

ص: 289

درود و رحمتی که بر احدی از رسولان و پیمبران و خاصّان درگاهت فرستادی بار خدایا درود فرست بر امیر المؤمنین بنده(خاص) و بهترین خلق تو بعد از پیغمبرت و برادر رسولت و وصی حبیب تو

که او را از خلق عالم برگزیدی و راهنما گردانیدی بر هر که به رسالت و سفارتت مبعوث فرمودی و آنکه حاکم در دین خدا به عدل توست و فیصل حکم تو میان خلق است سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد خدایا درود فرست بر پیشوایان از

مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَنْبِیائِکَ وَرُسُلِکَ وَأَصْفِیائِکَ. أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ

عَبْدِکَ وَخَیْرِ خَلْقِکَ بَعْدَ نَبِیِّکَ، وَأَخِی رَسُولِکَ، وَوَصِیِّ حَبِیبِکَ الَّذِی انْتَجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِکَ، وَالدَّلِیلِ عَلَی مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسالاتِکَ، وَدَیَّانِ الدِّینِ بِعَدْلِکَ، وَفَصْلِ قَضائِکَ بَیْنَ خَلْقِکَ، وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ. اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْأَئِمَّهِ مِنْ

اولاد آن پیغمبر که نگهبانان دین به امر تواند بعد

از او و پاک و معصومند که تو آنان را برای یاری دینت پسندیده ای و حافظان اسرار تو و شاهدان بر خلق و نشان هدایت بر بندگان خود قرار دادی صلوات تو بر تمام آنان باد سلام بر امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب وصی رسول خدا و خلیفه او و قائم به امر او (یعنی حاکم و حافظ دین خدا) بعد از او امیرالمؤمنین و سید وصیّین که رحمت و برکات خدا بر او باد سلام بر فاطمه

وُلْدِهِ الْقَوَّامِینَ بِأَمْرِکَ مِنْ بَعْدِهِ، الْمُطَهَّرِینَ الَّذِینَ ارْتَضَیْتَهُمْ أَنْصاراً لِدِینِکَ، وَحَفَظَةً لِسِرِّکَ، وَشُهَداءَ عَلَی خَلْقِکَ، وَأَعْلاماً لِعِبادِکَ، صَلَواتُکَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ، أَلسَّلامُ عَلَی أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ

بْنِ أَبِی طالِبٍ وَصِیِّ رَسُولِ اللّهِ وَخَلِیفَتِهِ وَالْقَائِمِ بِأَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ. أَلسَّلامُ عَلَی فاطِمَهَ

ص: 291

دختر رسول خدا صلی اللّه علیه و آله که سید زنان عالم است سلام بر حضرت حسن و حسین(ع) که این دو سید جوانان اهل بهشتند میان خلق عالم سلام بر امامان

راهنما سلام بر پیغمبران و رسولان سلام بر ائمه هدی که ودایع نبوت نزد آنهاست سلام بر بنده خاص محبوب خدا از تمام خلق سلام بر اهل هوش و فراست (یعنی ائمه هدی) سلام

بِنْتِ رَسُولِ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ سَیِّدَهِ

نِساءِ الْعالَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ، أَلسَّلامُ عَلَی الاْءَئِمَّهِ الرَّاشِدِینَ، أَلسَّلامُ عَلَی الاْءَنْبِیاءِ وَالْمُرْسَلِینَ، أَلسَّلامُ عَلَی الاْءَئِمَّهِ الْمُسْتَوْدَعِینَ، أَلسَّلامُ عَلَی خاصَّهِ اللّهِ مِنْ خَلْقِهِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمُتَوَسِّمِینَ، أَلسَّلامُ

ص: 292

بر اهل ایمان آنان که به امر خدا (و نصرت دین خدا) قیام کردند و اولیای خدا را یاری نمودند و به ترسیدن آنها ترسیدند سلام بر فرشتگان مقرب سلام بر ما (شیعیان) و بر بندگان شایسته خدا باد

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان، سلام بر تو ای حبیب خدا، سلام بر تو ای بنده خالص

خدا، سلام بر تو ای ولی خدا،

عَلَی الْمُؤْمِنِینَ الَّذِینَ قامُوا بِأَمْرِهِ وَوازَرُوا أَوْلِیاءَ اللّهِ وَخافُوا بِخَوْفِهِمْ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمَلائِکَهِ الْمُقَرَّبِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْنا وَعَلی عِبَادِ اللّهِ الصَّالِحِینَ.

پس برو تا بایستی نزدیک قبر و رو به قبر و پشت به قبله کن و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَاصَفْوَهَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ

سلام بر تو ای حجت خدا، سلام بر تو ای پیشوای

هدایت خلق، سلام بر تو ای عَلَم و نماینده اهل تقوی، سلام بر تو وصی نیکوی متقی پاکیزه وفادار، سلام بر تو ای پدر حضرت حسن و حسین (ع)، سلام بر تو ای ستون دین حق، سلام بر تو ای بزرگ اوصیاء پیغمبر و امین حضرت رب العالمین و حاکم روز جزا، (به امر خدا)، و بهترین اهل ایمان و سید صدیقان و خالصان (در محبت خدا)

عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا إِمامَ الْهُدی، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَلَمَ التُّقی، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ النَّقِیُّ الْوَفِیُّ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَمُودَ الدِّینِ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْوَصِیِّینَ، وَأَمِینَ رَبِّ الْعَالَمِینَ، وَدَیَّانَ یَوْمِ الدِّینِ، وَخَیْرَ الْمُؤْمِنِینَ، وَسَیِّدَ الصِّدِّیقِینَ، وَالصَّفْوَهَ

ص: 294

از ذریه پیغمبران و درگاه علم و حکمت پروردگار عالمیان و خزینه دار وحی خدا و گنجینه علم اهلی و ناصح و راهنمای امت پیغمبر خدا و تالی و ثانی رسول حق و مواسات کننده با رسول با جان خویش و ناطق به حجت الهی و دعوت کننده

به شریعت و آیین خدا و سالک بر طریقتش بارالها من گواهی میدهم که او آنچه را که رسول تو بر او بار علوم نهاد که به خلق برساند همه را کاملاً رسانید و رعایت آنچه باید محفوظ دارد از اسرار وحی کاملاً فرمود و حلال دین تو را حلال و حرام

مِنْ سُلالَهِ النَّبِیِّینَ، وَبابَ حِکْمَهِ رَبِّ

الْعالَمِینَ، وَخازِنَ وَحْیِهِ، وَعَیْبَهَ عِلْمِهِ، وَالنَّاصِحَ لاِءُمَّهِ نَبِیِّهِ، وَالتَّالِیَ لِرَسُولِهِ، وَالْمُواسِیَ لَهُ بِنَفْسِهِ، وَالنَّاطِقَ بِحُجَّتِهِ، وَالدَّاعِیَ إِلی شَرِیعَتِهِ، وَالْماضِیَ عَلی سُنَّتِهِ؛ أَللّهُمَّ إِنِّی أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ رَسُولِکَ مَا حُمِّلَ، وَرَعی مَا اسْتُحْفِظَ، وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ، وَحَلَّلَ حَلالَکَ، وَحَرَّمَ

ص: 295

آن را حرام گردانید و احکام دین تو را بپا داشت و با ناکثین که بیعت دین را شکستند در راه رضای تو جهاد کرد و هم با قاسطین در حکم تو و گردنکشان از فرمان تو کاملاً جهاد نمود و با صبر و تحمّل شدید و خستگی ناپذیر و بی آنکه از ملامت بدکیشان درگاه تو باک داشته باشد خدایا درود فرست بر او بهترین درود و رحمتی که بر احدی از اولیا و اصفیا و اوصیای پیغمبران خود فرستادی بار خدایا این قبر مطهر ولی توست آن کس که اطاعتش را بر ما (امت) واجب فرمودی و به گردن

بندگانت بیعت خلافتش را گذاردی، و او خلیفه توست که

حَرامَکَ، وَأَقامَ أَحْکامَکَ، وَجاهَدَ النَّاکِثِینَ فِی سَبِیلِکَ، وَالْقاسِطِینَ فِی حُکْمِکَ، وَالْمَارِقِینَ عَنْ أَمْرِکَ، صابِراً مُحْتَسِباً لاتَأْخُذُهُ فِیکَ لَوْمَةُ لائِمٍ؛ أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَوْلِیائِکَ

وَأَصْفِیائِکَ وَأَوْصِیاءِ أَ نْبِیائِکَ؛ أَللّٰهُمَّ هذَا قَبْرُ وَلِیِّکَ الَّذِی فَرَضْتَ طاعَتَهُ، وَجَعَلْتَ فِی أَعْناقِ عِبادِکَ مُبایَعَتَهُ، وَخَلِیفَتِکَ الَّذِی

به عهده ولایت او می گیری و عطا می کنی و ثواب و عقاب می فرمائی، و من قصد زیارتش به طمع ثوابی که برای اولیای خود بر این زیارت مهیا داشته ای آمده ام پس به عظمت قدرش نزد تو و قرب و منزلتش نسبت به حضرتت که درود بر محمد

و آلش فرست، و با من آن کن که تو سزاواری که تو البته اهل لطف و جود و کرمی، و سلام بر تو ای مولای من و بر دو تن همجوار تو در این بقعه که آدم و نوحند (ع) و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

بِهِ تَأْخُذُ وَتُعْطِی، وَبِهِ تُثِیبُ وَتُعاقِبُ، وَقَدْ قَصَدْتُهُ طَمَعاً لِما أَعْدَدْتَهُ لاِءَوْلِیائِکَ،

فَبِعَظِیمِ قَدْرِهِ عِنْدَکَ، وَجَلِیلِ خَطَرِهِ لَدَیْکَ، وَقُرْبِ مَنْزِلَتِهِ مِنْکَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِی مَا أَ نْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّکَ أَهْلُ الْکَرَمِ وَالْجُودِ، وَالسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلایَ وَعَلَی ضَجِیعَیْکَ آدَمَ وَنُوحٍ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ.

ص: 297

ای مولای من بر تو وارد گردیده ام، و به توسل به سوی پروردگار در نیل مقاصدم می جویم و گواهی می دهم که هر کس به تو توسل جست ناامید نخواهد شد و آنکه به واسطه تو از خدا حاجت طلبد از درگاه (حق) باز نخواهد گشت پس تو ای بزرگوار بر من نزد خدا که پروردگار من و توست شفاعت کن که حوایجم را برآورده و مشکلات امورم را آسان و شداید و سختیهایم را برطرف و گناهانم را آمرزیده و رزقم وسیع

پس ضریح را ببوس و در جانب سر بایست و بگو:

يَا مَوْلاىَ إِلَيْکَ وُفُودِی، وَبِکَ أَتَوَسَّلُ إِلَى رَبِّی فِی بُلُوغِ مَقْصُودِی، وَأَشْهَدُ أَنَّ الْمُتَوَسِّلَ بِکَ غَيْرُ خَائِبٍ، وَالطَّالِبَ بِکَ عَنْ مَعْرِفَهٍ غَيْرُ مَرْدُودٍ إِلاَّ بِقَضَاءِ حَوَائِجِهِ،

فَكُنْ لِی شَفِيعاً إِلَى اللّهِ رَبِّکَ وَرَبِّی فِی قَضاءِ حَوائِجِی، وَتَيْسِيرِ أُمُورِی، وَكَشْفِ شِدَّتِی، وَغُفْرانِ ذَنْبِی، وَسَعَهِ رِزْقِی،

ص: 298

و عمرم دراز و مسئلتهایم در دنیا و آخرت اعطا گردد ای خدای من لعنت فرست بر قاتلان امیرالمؤمنین ای خدای من لعنت فرست بر قاتلان حسن و حسین (ع) ای خدای من لعنت فرست بر قاتلان ائمه هدی لعنت فرست و

آنان را به عذاب الیم معذب گردان عذابی که احدی را به آن سختی عذاب نکنی عذابی بسیار و لاینقطع و ابدی و به واسطه ظلم و جوری که در حق والیان امر تو کردند، و بر آنان عذابی مهیا ساز که به هیچ یک از خلق چنان عذاب وارد نسازی

وَتَطْوِیلِ عُمْرِی، وَإِعْطَاءِ سُؤْلِی فِی

آخِرَتِی وَدُنْیایَ؛ أَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَهَ أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ؛ أَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَهَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ؛ أَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَهَ الْاَئِمَّهِ، وَعَذِّبْهُمْ عَذَاباً أَلِیماً لاَ تُعَذِّبُهُ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِینَ، عَذاباً کَثِیراً لاَ انْقِطاعَ لَهُ وَلاَأَجَلَ وَلاَ أَمَدَ بِما شاقُّوا وُلاهَ أَمْرِکَ، وَأَعِدَّ لَهُمْ عَذاباً لَمْ تُحِلَّهُ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ؛ أَللّٰهُمَّ

ای خدا و قاتلان یاران رسول و قاتلان انصار امیرالمؤمنین (علی «ع») و قاتلان حسن و حسین (ع) و قاتلان انصار حسن و حسین (ع) و قاتلان کسانی را که در راه دوستی آل محمد(ع) شهید شدند همه را به عذابی دردناک و مضاعف در پست ترین طبقات جهنم وارد گردان که هرگز عذاب آنها تخفیف نیابد، و در آن عذاب سخت نومید و مردود سر به زیر

انداخته و رسوا نزد پروردگار خود باشند ندامت و پشیمانی

وَأَدْخِلْ عَلَی قَتَلَهِ أَ نْصارِ رَسُولِکَ، وَعَلَی قَتَلَهِ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، وَعَلَی قَتَلَهِ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ، وَعَلَی قَتَلَهِ أَنْصارِ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ، وَقَتَلَهِ مَنْ قُتِلَ فِی وِلایَهِ

آلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِینَ عَذاباً أَلِیماً مُضاعَفاً فِی أَسْفَلِ دَرَکٍ مِنَ الْجَحِیمِ، لاَ یُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذابُ وَهُمْ فِیهِ مُبْلِسُونَ مَلْعُونُونَ ناکِسُوا رُؤُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَدْ عَایَنُوا النَّدامَهَ

ص: 300

و ذلت طویل را آنجا معاینه کنند به کیفر اینکه کشتند عترت پیغمبران و رسولان و پیروان آنها را که بندگان شایسته تو بودند ای خدا لعن فرست بر آنها در سرّ مستسرّ (عالم باطن)

خود و در عالم ظاهر در زمین و آسمان خود ای خدا مرا قدم صدق و ایمان ثابت نسبت به اولیای خود عطا کن و محبوب ساز در دل من مشاهد مشرفه آنان را و مستقر آنها تا زمانی که مرا هم روز رحلت به آنها ملحق کنی و مرا در دنیا و آخرت از پیروان ایشان مقرر فرما ای مهربانترین مهربانان عالم.

وَالْخِزْیَ الطَّویلَ لِقَتْلِهِمْ عِتْرَهَ أَ نْبِیائِکَ وَرُسُلِکَ وَأَتْباعَهُمْ مِنْ عِبادِکَ الصَّالِحِینَ؛ اللّهُمَّ الْعَنْهُمْ فِی مُسْتَسِرِّ السِّرِّ، وَظاهِرِ الْعَلانِیَهِ فِی أَرْضِکَ وَسَمَائِکَ؛ أَللّهُمَّ اجْعَلْ لِی قَدَمَ صِدْقٍ فِی أَوْلِیائِکَ، وَحَبِّبْ إِلَیَّ مَشَاهِدَهُمْ وَمُسْتَقَرَّهُمْ حَتَّی تُلْحِقَنِی بِهِمْ وَتَجْعَلَنِی لَهُمْ تَبَعاً فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَهِ

یَاأَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ.

سلام بر تو ای اباعبداللّه، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند امیرالمؤمنین سلام بر تو ای پسر فاطمه زهرا سیده زنان اهل بهشت، سلام بر تو ای پدر امامان راهنمای هدایت یافته، سلام

بر تو ای فرو ریزنده اشک چشمان، سلام بر تو ای صاحب مصیبت دائم،

پس ضریح را ببوس و پشت به قبله بایست؛ و رو به جانب قبر امام حسین علیه السلام کن و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فاطِمَهَ الزَّهْراءِ سَیِّدَهِ نِساءِ الْعالَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْأَئِمَّهِ الْهادِینَ الْمَهْدِیِّینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَرِیعَ الدَّمْعَهِ السَّاکِبَهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صاحِبَ الْمُصِیبَهِ الرَّاتِبَهِ،

ص: 302

سلام بر تو و بر جدّ و پدر بزرگوارت باد، سلام بر تو و بر

مادر اطهر و برادر گرامیت باد، سلام بر تو و بر امامان از ذریت و فرزندانت باد، گواهی می دهم که خدا خاک را به واسطه تو خوشبوی و نیکو گردانید و به وجود تو حقایق کتاب الهی واضح گردید، و خدا تو را و پدر و جد و برادر و فرزندان تو را مایه عبرت و هدایت خردمندان عالم قرار داد، ای حسین ای فرزند پاکان و نیکویان که تلاوت کتاب آسمانی مختص آنهاست، سلام خود را با توجه به سوی تو فرستادم صلوات و درود خدا

أَلسَّلامُ عَلَيْکَ وَعَلَى جَدِّکَ وَأَبِيکَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ وَعَلَى أُمِّکَ وَأَخِيکَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ وَعَلَى الاْءَئِمَّهِ مِنْ ذُرِّيَّتِکَ وَبَنِيکَ، أَشْهَدُ لَقَدْ طَيَّبَ اللّهُ بِکَ التُّرابَ، وَأَوْضَحَ بِکَ الْکِتابَ، وَجَعَلَکَ وَأَبَاکَ وَجَدَّکَ وَأَخاکَ

وَبَنِيکَ عِبْرَهً لاِءُولِى الاْءَلْبَابِ، يَابْنَ الْمَيَامِينَ الاْءَطْيَابِ التَّالِينَ الْکِتابَ، وَجَّهْتُ سَلامِى إِلَيْکَ، صَلَواتُ اللّهِ

و سلام و تحیتش بر تو باد و قلوب پاکان از مردم را به سویت مشتاق گرداند و نومید نگشت هر کس به تو متمسک گشت و به درگاهت پناه آورد.

سلام بر پدر بزرگوار پیشوایان خلق و خلیل

مقام نبوت و مخصوص به برادری پیغمبر (ص)، سلام بر بزرگ دین و ایمان و کلمه رحمت و رحمن، سلام بر میزان اعمال و منقلب کننده احوال و شمشیر با قدرت حضرت ذوالجلال و ساقی

وَسَلامُهُ عَلَیْکَ، وَجَعَلَ أَفْئِدَهً مِنَ النَّاسِ

تَهْوِی إِلَیْکَ، مَا خابَ مَنْ تَمَسَّکَ بِکَ وَلَجَأَ إِلَیْکَ.(پس برو نزد پای قبر بایست و بگو:)

أَلسَّلامُ عَلَی أَبِی الْاَئِمَّهِ وَخَلِیلِ النُّبُوَّهِ وَالْمَخْصُوصِ بِالْاُخُوَّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی یَعْسُوبِ الدِّینِ وَالْاِیمانِ وَکَلِمَهِ الرَّحْمنِ، أَلسَّلامُ عَلَی مِیزانِ الْاَعْمالِ وَمُقَلِّبِ الْاَحْوالِ وَسَیْفِ ذِی الْجَلالِ وَساقِی

ص: 304

(کوثر) و صهبای ناب سلسبیل، سلام بر شایسته ترین اهل ایمان و وارث علم پیغمبران و حاکم روز جزا، سلام بر شجره طیبه تقوی و شنوای سرّ و سخنان پنهان، سلام بر حجت بالغه خدا و نعمت واسعه و عذاب در هم شکننده صف دشمنان سلام بر راه روشن خدا و ستاره درخشان ولایت و پیشوای ناصح مهربان و روشنی بخش دلهای قابل هدایت، سلام

و رحمت و برکات خدا بر او باد.

السَّلْسَبِیلِ الزُّلالِ، أَلسَّلامُ عَلَی صالِحِ الْمُؤْمِنِینَ وَوارِثِ عِلْمِ النَّبِیِّینَ وَالْحاکِمِ یَوْمَ الدِّینِ، أَلسَّلامُ عَلَی شَجَرَهِ التَّقْوی وَسامِعِ السِّرِّ وَالنَّجْوی، أَلسَّلامُ عَلَی حُجَّهِ

اللّهِ الْبالِغَهِ وَنِعْمَتِهِ السَّابِغَهِ وَنِقْمَتِهِ الدَّامِغَهِ، أَلسَّلامُ عَلَی الصِّراطِ الْواضِحِ وَالنَّجْمِ اللاَّئِحِ وَالْاءِمَامِ النَّاصِحِ وَالزِّنادِ الْقَادِحِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکَاتُهُ.(پس بگو:)

ص: 305

خدایا درود فرست بر علی امیرالمؤمنین علیه السلام پسر حضرت ابوطالب برادر رسولت و دوستدار و یار و یاور و وصی و وزیر و مخزن علم و گنجینه اسرار و باب حکمت

رسول و ناطق به حجت و برهان پیغمبر(ص) و دعوت کننده خلق به شریعت و آیین او و خلیفه پیغمبر(ص) در میان امتش و رافع رنج و غم و اندوه از حضرتش و شکننده سپاه کفر و ذلیل کننده فاجران همان بزرگواری که منزلتش را به رسولت مانند هارون نسبت به موسی قرار دادی ای خدا دوست دار

أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ أَخِی نَبِيِّکَ وَوَلِيِّهِ وَناصِرِهِ وَوَصِّيِهِ وَوَزِيرِهِ، وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ، وَمَوْضِعِ سِرِّهِ، وَبابِ حِكْمَتِهِ، وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ، وَالدَّاعِی إِلى شَرِيعَتِهِ، وَخَلِيفَتِهِ فِی أُمَّتِهِ، وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ، وَقَاصِمِ الْكَفَرَهِ، وَمُرْغِمِ الْفَجَرَهِ، الَّذِی جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّکَ

بِمَنْزِلَهِ هَارُونَ مِنْ مُوسى؛ أَللّٰهُمَّ والِ مَنْ

هر که او را دوست دارد و دشمن بدار آن کس که او را دشمن بدارد و یاری کن هر که او را یاری کرد و خوار ساز هر که او را خوار گرداند و لعنت کن از خلق اولین و آخرین هر کس را که به عداوت او برخاست و درود فرست بر آن حضرت بهترین و کاملترین درودی که بر احدی از اوصیای رسولانت می فرستی ای پروردگار عالمیان.

سلام بر تو ای آدم صفیّ و برگزیده خدا سلام بر تو ای حبیب خدا سلام بر تو ای پیامبر حق اسلام

والاهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ، وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ، وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ، وَصَلِّ عَلَیْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَوْصِیاءِ أَنْبِیائِکَ،

یَارَبَّ الْعالَمِینَ.

پس بگرد به جانب سر از برای زیارت حضرت آدم علیه السلام و حضرت نوح علیه السلام . و در زیارت آدم بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَاحَبِیبَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللّهِ،

سلام بر تو ای امین وحی خدا سلام بر تو ای خلیفه

خداوند در روی زمین سلام بر پدر نوع بشر سلام بر تو و بر روح تو و بر جسم تو باد و بر پاکان از فرزندان و از ذریت تو باد و درود فرستد خدا بر تو درودی که آن را غیر رحمت و برکات خدا احصا نتواند کرد و رحمت و برکاتش بر تو باد

سلام بر تو ای پیغمبر خدا سلام بر تو

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَمِینَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَاخَلِیفَهَ اللّهِ فِی أَرْضِهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَاأَبَاالْبَشَرِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ، وَعَلَی الطَّاهِرِینَ مِنْ وُلْدِکَ وَذُرِّیَّتِکَ، وَصَلَّی اللّهُ عَلَیْکَ صَلاهً لایُحْصِیها إِلاَّ هُوَ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکَاتُهُ.

و در زیارت نوح علیه السلام بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

ص: 308

ای برگزیده خدا سلام یز تو ای ولی خدا سلام بر تو ای حبیب خدا سلام بر تو ای شیخ پیغمبران سلام بر تو باد ای امین وحی خدا در روی زمین سلام خدا و رحمت حق بر تو باد و بر روح و بر جسم تو باد و بر

پاکان از فرزندانت نیز سلام و رحمت و برکات خدا باد

یَا صَفِیَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا شَیْخَ الْمُرْسَلِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَمِینَ

اللّهِ فِی أَرْضِهِ، صَلَوَاتُ اللّهِ وَسَلامُهُ عَلَیْکَ وَعَلَی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ وَعَلَی الطَّاهِرِینَ مِنْ وُلْدِکَ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ.

پس شش رکعت نماز بخوان؛ دو رکعت برای امیرالمؤمنین علیه السلام ، در رکعت اول بعد از سوره فاتحه الکتاب سوره الرحمن بخوان؛ و در رکعت دوم سوره یس. و بعد از نماز،

تسبیحات حضرت فاطمه زهرا علیهاالسلام را بخوان و طلب آمرزش از خدا بکن و از برای خود دعا کن و بگو:

ص: 309

بار خدایا به درستی که من این دو رکعت نماز را خواندم هدیه به سوی سید و آقای خودم و مولای من ولی تو و برادر فرستاده و رسول تو حضرت امیرالمؤمنین و سید اوصیا علی بن ابیطالب که درود پروردگارا بر او بر آل گرامیش باد بار خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد

و بپذیر آن را از من و بر آن مرا جزا و پاداش مرحمت فرما از پاداش نیکوکاران خدایا برای تو نماز خواندم و برای تو رکوع کردم و برای تو سجود کردم، یکتائی، تو را انبازی

أَللّهُمَّ إِنِّی صَلَّیْتُ هاتَیْنِ الرَّکْعَتَیْنِ هَدِیَّهً مِنِّی إِلی سَیِّدِی وَمَوْلایَ وَلِیِّکَ وَأَخِی

رَسُولِکَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَسَیِّدِ الْوَصِیِّینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ صَلَواتُ اللّهِ عَلَیْهِ وَعَلَی آلِهِ؛ أَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْها مِنِّی وَاجْزِنِی عَلَی ذلِکَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِینَ؛ اللّهُمَّ لَکَ صَلَّیْتُ وَلَکَ رَکَعْتُ وَلَکَ سَجَدْتُ وَحْدَکَ لاَشَرِیکَ

نیست زیرا که نمی باشد نماز و رکوع و سجود

جز برای تو زیرا که توئی تو خدائی که نیست معبود به حقی جز تو بار خدایا بر محمد و آل محمد رحمت فرست و زیارتم را از من بپذیر و درخواستم را به حق محمد(ص) و آل طاهرینش به من عطا فرمای.

بار خدایا به درگاهت روی آوردم و به تو اعتصام و نگهداری خواستم و ای خدا بر تو توکل نمودم بار خدایا تو ثقه من و امید منی

لَکَ لِاءَ نَّهُ لاَ تَکُونُ الصَّلاةُ وَالرُّکُوعُ وَالسُّجُودُ إِلاَّ لَکَ لِاءَنَّکَ أَ نْتَ اللّهُ لاَ إِلهَ إِلاَّأَنْتَ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدِ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنِّی زِیَارَتِی ، وَأَعْطِنِی سُؤْلِی بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ.

و چهار رکعت دیگر را هدیه آدم و نوح گردان. پس سجده شکر بجا آور و در سجده بگو:

أَللّهُمَّ إِلَیْکَ تَوَجَّهْتُ، وَبِکَ اعْتَصَمْتُ، وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ؛ أَللّهُمَّ أَ نْتَ ثِقَتِی وَرَجائِی

ص: 311

پس مرا آنچه که مهم است برای من کفایت فرما و آنچه را که تو بدان دانائی نسبت به من عزیز است پناهنده ات و ستایشت

والا است و خداوند جز تو نیست رحمت فرست بر محمد و آل محمد و فرج آنان را نزدیک گردان.

رحم کن خواری و تذلل مرا در پیشگاهت و زاریم را به درگاهت و وحشتم را از مردم و انسم را به تو ای کریم ای کریم.

فَاکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی وَمَا لاَ یُهِمُّنِی وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّی ، عَزَّ جارُکَ، وَجَلَّ ثَناؤُکَ، وَلاَإِلهَ غَیْرُکَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ.

پس جانب راست صورت را بر زمین بگذار و بگو:

إِرْحَمْ ذُ لِّی بَیْنَ یَدَیْکَ، وَتَضَرُّعِی إِلَیْکَ،

وَوَحْشَتِی مِنَ النَّاسِ، وَأُ نْسِی بِکَ، یَا کَرِیمُ یَاکَرِیمُ، یَاکَرِیمُ.(پس جانب چپ را بر زمین گذار و بگو:)

ص: 312

معبود حقی سزاوار پرستش جز تو نیست پروردگار حَقِ حَق است سجده کردم به تو ای پروردگار از پرستش و بندگی بار خدایا به درستی که کردار و عمل من عبادت من ضعیف است پس آن را زیاد کن برایم ای کریم ای کریم ای کریم.

ای خدا امر و فرمان تو بر همه عالم بالضروره ثابت

و لازم است و قضا و قدر تو حَتْم و قطعی است، و هیچ حول و قوه ای جز به واسطه تو کسی را نخواهد بود، بار خدایا پس آنچه را که بر ما به حکم قضا و یا به

لاَ إِلهَ إِلاَّ أَ نْتَ رَبِّی حَقَّاً حَقَّاً، سَجَدْتُ لَکَ یَارَبِّ تَعَبُّداً وَرِقَّاً؛ أَللّهُمَّ إِنَّ عَمَلِی ضَعِیفٌ فَضاعِفْهُ لِی، یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ.

سجده برو و صد مرتبه بگو: شکرا. بعد از آن، این دعا را بخوان:

أَللّهُمَّ لاَبُدَّ مِنْ أَمْرِکَ، وَلاَبُدَّ مِنْ قَدَرِکَ، وَلاَبُدَّ مِنْ قَضَائِکَ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّبِکَ؛ أَللّهُمَّ فَمَا قَضَیْتَ عَلَیْنَا مِنْ قَضَاءٍ أَوْقَدَّرْتَ عَلَیْنَا مِنْ قَدَرٍ فَأَعْطِنا مَعَهُ صَبْراً

ص: 313

فرمان قدر معین فرموده ای به ما صبر و تحمل عطا فرما چنان صبری که غالب و قاهر شود و به مقام عالی بهشت رضوانت بالا برد و در حسنات و اعمال نیک ما و برتری یافتن ما و سیادت و شرف و بزرگی ما نعمت های ما در دنیا و آخرت و کرامت ما در دنیا و آخرت بیفزاید و از کارهای نیک ما خیری را ناقص مگذار ای خدا و آنچه به ما از عطا وجود خود می بخشی یا در حق ما برتری و فضیلت یا کرامت لطف می فرمائی با آنها هم شکر گزاری عطا فرما آن شکری که قاهر و غالب

باشد و ما را به درجات بلند بهشت رضوانت بالا برد

یَقْهَرُهُ وَیَدْمَغُهُ، وَاجْعَلْهُ لَنا صَاعِداً فِی رِضْوانِکَ، یُنْمِی فِی حَسَناتِنا وَتَفْضِیلِنا وَسُوءْدَدِنا وَشَرَفِنا وَمَجْدِنا وَنَعْمائِنا وَکَرامَتِنا فِی الدُّنْیا وَالْاآخِرَهِ، وَلاَ تَنْقُصْ مِنْ حَسَناتِنا؛ أَللّٰهُمَّ وَمَا أَعْطَیْتَنا مِنْ عَطاءٍ،

أَوْ فَضَّلْتَنا بِهِ مِنْ فَضِیلَهٍ، أَوْ أَکْرَمْتَنا بِهِ مِنْ کَرامَهٍ فَأَعْطِنا مَعَهُ شُکْراً یَقْهَرُهُ وَیَدْمَغُهُ، وَاجْعَلْهُ لَنا صاعِداً فِی رِضْوانِکَ وَفِی

و در اعمال نیک و سیادت و بزرگی و شرافت و نعمتها و کرامت تو در دنیا و آخرت بر ما بیفزاید پروردگارا و آن نعمتها را که مایه شهوترانی و عیاشی و فتنه و فساد و بالنتیجه موجب عقاب و غضب تو و خواری دنیا و آخرت ما نگردد خدایا

ما پناه می بریم به تو از لغزش زبان و بدی مقام و سبکی میزان بار خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد(ع) و به ما در عالم بعد از مرگ حسناتمان را بنما و اعمال ما را مایه حسرت و پشیمانی به ما ارائه مفرما و هنگام قضای خود ما را خوار و ذلیل

حَسَناتِنا وَسُوءْدَدِنا وَشَرَفِنا وَنَعْمائِنا وَکَرامَتِنَا

فِی الدُّنْیا وَالاْآخِرَهِ وَلاَ تَجْعَلْهُ لَنا أَشَراً وَلاَبَطَراً وَلاَ فِتْنَهً وَ لاَ مَقْتاً وَلاَ عَذاباً وَلاَخِزْیاً فِی الدُّنْیا وَالاْآخِرَهِ؛ أَللّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِکَ مِنْ عَثْرَهِ اللِّسَانِ، وَسُوءِ الْمَقامِ، وَخِفَّهِ الْمِیزانِ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَقِّنا حَسَناتِنا فِی الْمَماتِ، وَلاَتُرِنا أَعْمالَنا حَسَراتٍ، وَلاَ تُخْزِنا عِنْدَ

ص: 315

مساز و روزی که تو را ملاقات می کنیم آن روز ما را به اعمال زشتمان مفتضح مگردان و دلهای ما را تا روز محشر چنان گردان که دائم به یاد تو باشد و هرگز تو را فراموش نکند و چنان از تو ترسان باشد که گوئی تو را به چشم می بیند و درود فرست بر محمد و آل محمد و اعمال بد مرا به عمل نیکو مبدّل ساز و اعمال نیک ما را موجب رفعت درجات و درجات را غرفه های بهشتی و غرفه ها را عالیترین مقامات مقرر فرما ای خدا و بر فقرای ما وسعت رزق عطا کن از آن وسعت و

رحمت که بر خود فرض فرمودی خدایا درود فرست بر محمد

قَضائِکَ، وَلاَ تَفْضَحْنا بِسَیِّئاتِنا یَوْمَ نَلْقاکَ، وَاجْعَلْ قُلُوبَنَا تَذْکُرُکَ وَلاَ تَنْسَاکَ، وَتَخْشَاکَ کَأَنَّها تَراکَ حَتَّی تَلْقاکَ، وَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَدِّلْ سَیِّئاتِنَا حَسَنَاتٍ،

وَاجْعَلْ حَسَناتِنَا دَرَجَاتٍ، وَاجْعَلْ دَرَجاتِنا غُرُفاتٍ، وَاجْعَلْ غُرُفاتِنا عَالِیاتٍ؛ أَللّٰهُمَّ وَأَوْسِعْ لِفَقِیرِنا مِنْ سَعَهِ مَا قَضَیْتَ عَلَی نَفْسِکَ؛ أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ و آل محمد

ص: 316

و بر ما تا زنده ایم به کرامت و هدایت خود منت گزار و چون ما را میراندی بر ما ببخش و بقیه عمر ما را از گناه حفظ کن و در آنچه رزق ما کرده ای برکت ده و بر ادای تکالیفی که بر

ما نهاده ای ما را یاری فرما و بر آنچه به ما طاقت آن دادی ثبات قدم هم عطا فرما و از ما به ظلم و ستمکاری هایمان مؤاخذه مفرما و جهل و نادانی ما را قیاس مگیر و ما را به خطا و گناهانمان معذب به عذاب استدراج مگردان و آنچه از ایمان بر زبان داریم بهتر و کاملتر از آن را در قلوب ما ثابت بدار، و ما را نزد خود بزرگ و به چشم

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمُنَّ عَلَیْنا بِالْهُدَی مَا أَبْقیْتَنا، وَالْکَرامَهِ مَا أَحْیَیْتَنا، وَالْکَرامَهِ إِذا تَوَفَّیْتَنا، وَالْحِفْظِ فِیما بَقِیَ مِنْ عُمْرِنا، وَالْبَرَکَهِ فِیما رَزَقْتَنا، وَالْعَوْنِ عَلَی مَا حَمَّلْتَنا، وَ الثَّباتِ عَلَی مَا طَوَّقْتَنا، وَلاَ تُؤاخِذْنا بِظُلْمِنا، وَلاَتُقایِسْنا بِجَهْلِنا، وَ لاَ تَسْتَدْرِجْنا بِخَطَایَانا، وَاجْعَلْ أَحْسَنَ مَا نَقُولُ ثابِتاً فِی

قُلُوبِنا، وَ اجْعَلْنا عُظَماءَ عِنْدَکَ، وَأَذِلَّهً فِی

خودمان ناچیز و خوار ساز و به علمی که به ما عطا فرمودی ما را منتفع گردان و بر علم نافع ما بیفزا و پناه می برم به تو از قلبی که خاشع و چشمی که اشکبار نباشد و نمازی که پذیرفته نشود و از فتنه های بد ما را در پناه خود گیر ای ولی من در دنیا و آخرت.

أَنْفُسِنا، وَانْفَعْنا بِما عَلَّمْتَنا، وَزِدْنا عِلْماً نافِعاً، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ قَلْبٍ لاَ یَخْشَعُ، وَمِنْ عَیْنٍ لاَ تَدْمَعُ، وَمِنْ صَلاهٍ لاَ تُقْبَلُ، أَجِرْنا مِنْ سُوءِ الْفِتَنِ یَا وَلِیَّ الدُّنْیا وَالْآخِرَهِ.

زیارت امین اللّه

سلام بر تو ای امین پروردگار در زمین، و حجت خدای بر بندگانش، سلام بر تو ای امیر مؤمنان، گواهی می دهم که تو در راه خدا جهاد کردی و حق جهاد در دین خدا را بجا آوردی و دستورهای کتاب خدا را به کار بستی و سنّت های رسولش که درود خدا

بر او و آلش باد را پیروی کردی و در پایان عمر که خدا تو را

به سندهای معتبر روایت شده از جابر، از امام محمد باقر علیه السلام ؛ که امام زین العابدین علیه السلام به زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام آمد و نزد قبر آن حضرت ایستاد و گریست و

گفت:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا أَمِینَ اللّهِ فِی أَرْضِهِ، وَحُجَّتَهُ عَلَی عِبادِهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا أَمِیرَالْمُوءْمِنِینَ، أَشْهَدُ أَ نَّکَ جاهَدْتَ فِی اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ، وَعَمِلْتَ بِکِتابِهِ، وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِیِّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ حَتّی دَعاکَ

به جوار رحمت خود دعوت فرمود و به اراده خود روح پاکت

را قبض کرد و بر دشمنانت حجّت را الزام کرد با آنکه در وجود تو حجّتهای بالغه الهیّه بر جمیع خلق بود بارالها تو جان مرا مطمئن به قدر و راضی به قضای خویش بگردان و مشتاق و حریص به ذکر و دعای خود فرما و دوستدار خاصّان اولیای خویش و محبوب در بین اهل زمین و آسمان خود ساز، و با صبر و شکیبایی هنگام نزول بلای خود شکرگزار مزید نعمتهای ظاهر و متذکر نعمتهای باطن خود گردان،

اللّهُ إِلی جِوارِهِ فَقَبَضَکَ إِلَیْهِ بِاخْتِیارِهِ، وَأَلْزَمَ أَعْداءَکَ الْحُجَّهَ مَعَ مَا لَکَ مِنَ الْحُجَجِ الْبالِغَهِ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِهِ؛ أَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِی مُطْمَئِنَّهً بِقَدَرِکَ، راضِیَهً بِقَضائِکَ، مُولَعَهً بِذِکْرِکَ وَدُعائِکَ، مُحِبَّهً

لِصَفْوَهِ أَوْ لِیائِکَ، مَحْبُوبَهً فِی أَرْضِکَ وَسَمائِکَ، صابِرَهً عَلَی نُزُولِ بَلائِکَ، شاکِرَهً لِفَواضِلِ نَعْمائِکَ، ذاکِرَهً لِسَوابِغِ آلائِکَ،

ص: 320

و مشتاق ابتهاج لقای خود فرما و مرا به تهیه زاد تقوی برای روز جزا و به طریقت اولیا و خاصّان خود بدار و دور از طریقت دشمنان خویش ساز، و مرا به جای اشتغال به کار دنیا به حمد و ثنای خود مشغول دار.

ای خدا دلهای خاشعان و خداترسان در باره تو و اله و حیران است، و راههای مشتاقان به جانب تو باز است، و نشانه های آنان که قاصد کوی توآند نشانهایی روشن است، و قلوب عارفان

مُشْتاقَةً إِلی فَرْحَهِ لِقائِکَ، مُتَزَوِّدَةً التَّقْوی

لِیَوْمِ جَزائِکَ، مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ أَوْلِیائِکَ، مُفارِقَةً لاِءَخْلاقِ أَعْدائِکَ، مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْیا بِحَمْدِکَ وَثَنائِکَ،

پس پهلوی روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت:

أَللّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِینَ إِلَیْکَ والِهَهٌ، وَسُبُلَ الرَّاغِبِینَ إِلَیْکَ شارِعَهٌ، وَأَعْلامَ الْقاصِدِینَ إِلَیْکَ واضِحَهٌ، وَأَفْئِدَهَ

ص: 321

از شهود جلالت هراسان و صدای دعای بندگان اهل دعا به درگاه تو بلند و درهای اجابت دعا به روی آنها باز است، و دعای اهل مناجات مستجاب و توبه آنان که به درگاه تو باز می گردند پذیرفته است، و چشم گریان آنان که از خوف تو گریانند مورد لطف و رحمت است و فریادرسی تو بر آنان که به درگاهت فریاد و دادخواهی کنند مهیّا است، و یاریّت، بر آنان که از تو یاری می طلبند مبذول است و وعده هایت برای بندگان منجَّز و محقق است و لغزش آنان که به درگاهت

برای عذرخواهی آیند بخشیده خواهد شد و عمل نیکوکاران

الْعارِفِینَ مِنْکَ فازِعَهٌ، وَأَصْواتَ الدّاعِینَ إِلَیْکَ صاعِدَهٌ، وَأَبْوابَ الْاِءجابَهِ لَهُمْ مُفَتَّحَهٌ، وَدَعْوَهَ مَنْ ناجاکَ مُسْتَجابَهٌ، وَتَوْبَهَ مَنْ أَنابَ إِلَیْکَ مَقْبُولَهٌ، وَعَبْرَهَ مَنْ بَکَی مِنْ خَوْفِکَ مَرْحُومَهٌ، وَالْاِءغاثَهَ لِمَنِ اسْتَغاثَ

بِکَ مَوْجُودَهٌ، وَالْاِءعانَهَ لِمَنِ اسْتَعانَ بِکَ مَبْذُولَهٌ، وَعِداتِکَ لِعِبادِکَ مُنْجَزَهٌ، وَزَلَلَ مَنِ اسْتَقالَکَ مُقالَهٌ، وَأَعْمالَ الْعامِلِینَ

ص: 322

نزد تو محفوظ است، و رزق جميع خلق از جانب تو نازل و مزيد عطاياى تو به آنان واصل و گناهان آمرزش طلبان آمرزيده خواهد شد و حاجتهاى خلق نزد تو برآورده است و سائلان از درگاهت نزد تو عطاى وافر

و مزيد احسان پى در پى است و مائده بر آنان كه از خوان احسانت روزى مى طلبند مهيّا است، و سرچشمه ها براى تشنگان پر آب است. اى خدا دعاى مرا مستجاب فرما، و حمد و ثنايم را بپذير، و ميان من و اولياء و محبوبانم جمع

لَدَيْكَ مَحْفُوظَهٌ، وَأَرْزاقَكَ إِلَى الْخَلائِقِ

مِنْ لَدُنْكَ نازِلَهٌ، وَعَوائِدَ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ واصِلَهٌ، وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَهٌ، وَحَوائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّهٌ، وَجَوائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوَفَّرَهٌ، وَعَوائِدَ الْمَزِيدِ مُتَواتِرَهٌ، وَمَوائِدَ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّهٌ، وَمَناهِلَ الظِّماءِ مُتْرَعَهٌ؛ أَللّٰهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعائِى، وَاقْبَلْ ثَنائِى، وَاجْمَعْ بَيْنِى وَبَيْنَ

ص: 323

گردان به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین این دعا را اجابت فرما، که تو ای خدا ولیّ نعمتها و منتهای آمال و آرزوهایی و آخرین امید من هم در حیات دنیا و هم در سرای آخرت تو هستی.

تو معبود و سید و مولای منی، بیامرز دوستان ما را، و دشمنان ما را از ما دفع فرمای، و از آزار و اذیّت ما بازشان دار و پدیدار کن سخن حق را و آن را برتر قرارده، و زیر پای کُن (نابود گردان) سخن باطل را، و

بگردان و قرار ده آن را پایینتر به درستی که تو بر هر چیزی توانایی.

أَوْلِیائِی، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَفاطِمَهَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ إِنَّکَ وَ لِیُّ نَعْمائِی، وَمُنْتَهی مُنایَ، وَغایَهُ رَجائِی فِی مُنْقَلَبِی وَمَثْوایَ.

و در کامل الزیاره بعد از این زیارت، این فقرات نیز مسطور است:

أَنْتَ إِلهِی وَسَیِّدِی وَمَوْلایَ اغْفِرْلِاَءوْلِیائِنا،وَکُفَّ عَنَّا أَعْداءَنا، وَاشْغَلْهُمْ عَنْ أَذَانَا، وَأَظْهِرْ کَلِمَهَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا الْعُلْیَا، وَأَدْحِضْ کَلِمَهَ الْبَاطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلی إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ.

ص: 324

سلام بر شما ای خاندان نبوت، و موضع ودایع رسالت، و محل نزول ملائک و هبوط انوار وحی، و معدن

از حضرت امام علی النقی علیه السلام روایت شده که فرمود: چون به درگاه رسیدی، بایست و بگو شهادتین را؛ یعنی بگو: أَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ إِلاّ اللّه ُ، وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ؛ وَأَشْهَدُ أَنَّ

مُحَمَّدا صَلّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ، عَبْدُهُ وَ رَسُوْلُهُ. در حالتی که غسل کرده باشی. و چون داخل حرم شوی و قبر را ببینی، بایست و سی مرتبه اَللّه ُ أَکْبَرُ بگو. پس اندکی راه برو به آرام دل و آرام تن، و گامها را نزدیک یکدیگر گذار؛ پس بایست و سی مرتبه أَللّه ُ أَکْبَرُ بگو. پس نزدیک قبر مطهر رو و چهل مرتبه أَللّه ُ أَکْبَرُ بگو؛ تا صد تکبیر تمام شود. پس بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَهْلَ بَیْتِ النُّبُوَّهِ، وَمَوْضِعَ

الرِّسالَهِ، وَمُخْتَلَفَ الْمَلائِکَهِ، وَمَهْبِطَ

ص: 325

رحمت حق، و گنجهای علم و معرفت الهی و صاحبان منتهای مقام حلم و اصول صفات کریمه و پیشوای امم و ممالک و ولیّ نعمتهای روحانی و ارکان بزرگواری و نیکوکاری و عماد نیکویان عالم و بزرگ و قاعد بندگان و ستونهای محکم شهرهای علم و درهای ایمان و امین اسرار خدای رحمان و فرزندان پیغمبران و برگزیده از رسولان و

عترت رسول خاتم(ص) که برگزیده خدای جهان است و بر شما باد رحمت و برکات خدا سلام بر شما امامان و راهنمایان طریق

الْوَحْیِ، وَمَعْدِنَ الرَّحْمَهِ وَخُزَّانَ الْعِلْمِ، وَمُنْتَهَی الْحِلْمِ وَأُصُولَ الْکَرَمِ، وَقادَهَ الْاُمَمِ وَأَوْ لِیاءَ النِّعَمِ، وَعَناصِرَ

الْأَ بْرارِوَدَعائِمَ الْأَخْیارِ، وَساسَهَ الْعِبادِ وَأَرْکانَ الْبِلادِ، وَأَبْوابَ الْإِیمانِ وَأُمَناءَ الرَّحْمنِ، وَسُلالَهَ النَّبِیِّینَ وَصَفْوَهَ الْمُرْسَلِینَ، وَعِتْرَهَ خِیَرَهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ . أَلسَّلامُ عَلَی أَئِمَّهِ

ص: 326

هدایت و چراغهای تاریکیهای امت و پرچمداران علم و تقوی و خردمندان بزرگ و صاحبان عقل کامل و پناه

خلق عالم و وارثان پیغمبران حق و مثل اعلای الهی و صاحب دعوت به بهترین کمال و نیکوترین اعمال و حجتهای بالغه الهی بر تمام اهل دنیا و آخرت و رحمت و برکات خدا بر شما باد سلام بر شما که دلهایتان محل معرفت خداست و مسکن برکت حق و معدن حکمت الهی و حافظان سرّ خدایید و حامل کتاب خدا و اوصیای پیغمبر خدا و اولاد

الْهُدَی وَمَصابِیحِ الدُّجَی، وَأَعْلامِ التُّقَی وَذَوِی النُّهَی، وَأُولِی الْحِجَی وَکَهْفِ الْوَرَی، وَوَرَثَهِ الاْءَ نْبِیاءِ وَالْمَثَلِ الاْءَعْلَی، وَالدَّعْوَهِ الْحُسْنَی وَحُجَجِ اللّهِ عَلَی أَهْلِ الدُّنْیا وَالاْآخِرَهِ وَالاْءُولَی وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ ؛ السَّلامُ عَلَی مَحالِّ مَعْرِفَهِ اللّهِ

وَمَساکِنِ بَرَکَهِ اللّهِ وَمَعَادِنِ حِکْمَهِ اللّهِ وَحَفَظَهِ سِرِّ اللّهِ وَحَمَلَهِ کِتابِ اللّهِ وَأَوْصِیاءِ

ص: 327

رسول خدا که درود و رحمت و برکات الهی بر او و بر آل او باد سلام بر شما که داعیان به سوی خدا هستید و راهنمایان طریق رضا و خشنودی حضرت احدیت و ثابت قدمان در اجرای فرمان خدا و تامّ و کامل در عشق و محبت خدا و صاحبان مقام اخلاص در توحید حضرت حق و آشکار کنندگان

امر و نهی ایزد متعال و شمایید بندگان گرامی و مقرب الهی که هرگز بر حکم او سبقت نگرفته و کاملاً مطابق فرمانش عمل می کنند سلام و رحمت خدا و برکات الهی

أَلسَّلامُ عَلَی نَبِیِّ اللّهِ وَذُرِّیَّهِ رَسُولِ اللّهِ صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ وآلِهِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ ؛

الدُّعاهِ إِلَی اللّهِ وَالاْءَدِلاَّءِ عَلَی مَرْضاهِ اللّهِ وَالْمُسْتَقِرِّینَ فِی أَمْرِ اللّهِ وَالتّامِّینَ فِی مَحَبَّهِ اللّهِ وَالْمُخْلِصِینَ فِی تَوْحِیدِ اللّهِ وَالْمُظْهِرِینَ لاِءَمْرِ اللّهِ وَنَهْیِهِ وَعِبادِهِ الْمُکْرَمِینَ الَّذِینَ لاَ یَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بأَمْرِهِ یَعْمَلُونَ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ ؛

ص: 328

بر شما باد سلام بر پیشوایان خلق که داعیان به سوی حق و رهبر و

رهنمای بزرگ و والیان و حامیان دین خدایید و اهل ذکر و فرمانداران از جانب خدا و آیات باقی و برگزیدگان خاصّ ربوبی و سپاه نیرومند الهی و مخزن علم ربّانی و حجتهای بالغه و طریق روشن حضرت حق و نور خدا و برهان او و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد گواهی می دهم که جز خدای یکتا خدایی نیست و او از شرک و شریک منزه است چنانکه خدا به یکتایی خود شهادت داده و فرشتگان و دانشمندان عالم شهادت دادند که جز آن خدای یکتای مقتدر حکیم

أَلسَّلامُ عَلَی الاْءَئِمَّهِ الدُّعاهِ وَالْقادَهِ الْهُداهِ وَالسَّادَهِ الْوُلاهِ وَالذَّادَهِ الْحُماهِ وَأَهْلِ الذِّکْرِ وَأُولِی الاْءَمْرِ وَبَقِیَّهِ اللّهِ وَخِیَرَتِهِ وَحِزْبِهِ وَعَیْبَهِ عِلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِراطِهِ وَنُورِهِ وَبُرْهانِهِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ ؛ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ

کَما شَهِدَ اللّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلائِکَتُهُ وَأُولُواالْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لاَ إِلهَ إِلاَّ هُوَ الْعَزِیزُ

ص: 329

خدایی نیست و نیز شهادت می دهم که محمد(ص) بنده خاص برگزیده و رسول پسندیده اوست که برای هدایت خلق و به دین و آیین ثابت حق فرستاد تا آنکه دین پاکش را مسلط و غالب بر تمام ادیان گرداند هر چند مشرکان ناپاک را آیین توحید ناگوار باشد و شهادت می دهم که محققا شما پیشوایان و امامان راهنما

و راهداران و دارای عصمت و نزد خدا گرامی و مقرب هستید و اهل تقوی و صدق و حقیقت و برگزیدگان و مطیعان خدا و نگهبانان فرمان او و کارکنان به اراده او فیروزند به کرامت و لطف او هستید خدا

الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَیأَرْسَلَهُ بِالْهُدَی وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَی الدِّينِ

كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكوُنَ وَأَشْهَدُ أَ نَّكُمُ الاْءَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكَرَّمُونَ الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفُونَ الْمُطِيعُونَ لِلّهِ الْقَوَّامُونَ بِأَمْرِهِ الْعامِلونَ بِإِرَادَتِهِ الْفائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ

ص: 330

شما را به علم ازلی برای کشف عالم غیب خود برگزید و بر حفظ اسرار غیبی خویش انتخاب کرد و به توانایی و قدرت کامله مخصوص

گردانید و به هدایت خود عزت بخشید و به برهان و اشراق نور خود تخصیص داد و به روح کلّی الهی مؤید فرمود و شما را به خلافت الهیه در زمین پسندیده و حجت و یاوران دین حق و حافظان سرّ، و گنج عمل لدّنی و محل و دایع حکمت و مفسران وحی و ارکان علم توحید خود مقرر فرمود و گواه خلق و نماینده خود برای بندگان و علامت روشن در بلاد عالم و راهنمایان صراط مستقیم خود گردانید و شما

اصْطَفاكُمْ بِعِلْمِهِ وَارْتَضاكُمْ لِغَيْبِهِ وَاخْتارَكُمْ لِسِرِّهِ وَاجْتَباكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَأَعَزَّكُمْ بِهُداهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ لِنُورِهِ وَأَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ، وَرَضِيَكُمْ خُلَفاءَ فِی أَرْضِهِ وَحُجَجاً عَلَی بَرِيَّتِهِ وَأَ نْصاراً لِدِينِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ، وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعاً لِحِكْمَتِهِ وَتَرَاجِمَةً لِوَحْيِهِ، وَأَرْكاناً لِتَوْحِيدِهِ وَشُهَداءَ عَلَی

خَلْقِهِ، وَأَعْلاماً لِعِبادِهِ وَمَناراً فِی بِلادِهِ،

خانواده را معصوم از لغزش و ایمن از فتنه و پاک و منزه از هر خلق ناشایسته گردانید و از شما به کلی رجس و ناپاکی را زایل فرمود و پاک و پاکیزه گردانید تا آنکه شما جلال خدا را به عظمت یاد کردید و شأن او را به کبریایی و لطف و کرمش را به مجد و بزرگی ستودید و ذکر خدا را بر دوام و عهد و میثاقش را برقرار داشتید و پیمان طاعتش را محکم نمودید

و پنهان و آشکارا خلق را نصیحت کردید و به راه حق با برهان و حکمت و پند و موعظت نیکو دعوت کردید و در راه رضای او از

وَأَدِلاَّءَ عَلَی صِرَاطِهِ عَصَمَکُمُ اللّهُ مِنَ الزَّلَلِ وَآمَنَکُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَکُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَکُمْ

تَطْهِیراً فَعَظَّمْتُمْ جَلالَهُ وَأَکْبَرْتُمْ شَأْ نَهُ وَمَجَّدْتُمْ کَرَمَهُ وَأَدَمْتُمْ ذِکْرَهُ وَوَکَّدْتُمْ مِیثاَقَهُ وَأَحْکَمْتُمْ عَقْدَ طاعَتِهِ وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِی السِّرِّ وَالْعَلانِیَهِ وَدَعَوْتُمْ إِلَی سَبِیلِهِ بِالْحِکْمَهِ وَالْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ وَبَذَلْتُمْ

جان گذشتید و بر هر مصایبی که از امت به شما رسید برای خدا صبر کردید نماز را بپا داشتید و زکات را ادا

نمودید و امر به معروف و نهی از منکر فرمودید و حق جهاد را در دین خدا بجا آوردید تا آنکه دعوت دین را آشکار ساخته و فرایض و احکامش را مُبَیَّن و حدود را مقرر و شرایع و احکام وسنن آسمانی را استوار گردانید تا آنکه در اقامه دین، خدا را از خود خشنود ساختید و تسلیم قضا شده و هر حکمی از رسولان الهی درگذشت همه را تصدیق کردید پس هر

أَ نْفُسَکُمْ فِی مَرْضاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَی مَا أَصابَکُمْ فِی جَنْبِهِ وَأَ قَمْتُمُ الصَّلاهَ وَآتَیْتُمُ الزَّکَاهَ وَأَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتُمْ عَنِ الْمُنْکَرِ،وَجاهَدْتُمْ فِی اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتَّی أَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَیَّنْتُمْ فَرائِضَهُ، وَأَ قَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرائِعَ أَحْکامِهِ،

وَسَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ وَصِرْتُمْ فِی ذلِکَ مِنْهُ إِلَی الرِّضا، وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضاءَ وَصَدَّقْتُمْ مِنْ

کس از طریق شما برگشت از دین خدا خارج شده و هر کس ملازم امر شما بود ملحق گشت و هر کس در حق شما مقصر بود محو و باطل گردید و حق با شما و در خاندان شما و مبدأش از شما و مرجعش به سوی شماست و اهل حق و معدن حق و حقیقت شمایید و میراث نبوت نزد شما است و بازگشت خلق به سوی شما و حساب خلایق بر شما

است و فیصل حق از باطل نزد شما خواهد بود و آیات عظمت الهی نزد شما و عزایم اسرار نبوت در خاندان شما و نور خدا و برهان او نزد شما و امر خدای تعالی مربوط به امر شماست هر که شما را مولای خود شناخت خدا را مولای

رُسُلِهِ مَنْ مَضَی فَالرَّاغِبُ عَنْکُمْ مارِقٌ، وَاللاَّزِمُ لَکُمْ لاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِی حَقِّکُمْ زاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَکُمْ وَفِیکُمْ وَمِنْکُمْ وَ إِلَیْکُمْ

وَأَ نْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِیراثُ النُّبُوَّهِ عِنْدَکُمْ، وَ إِیابُ الْخَلْقِ إِلَیْکُمْ وَحِسابُهُمْ عَلَیْکُمْ وَفَصْلُ الْخِطابِ عِنْدَکُمْ وَآیاتُ اللّهِ لَدَیْکُمْ، وَعَزائِمُهُ فِیکُمْ وَنُورُهُ وَبُرْهانُهُ عِنْدَکُمْ وَأَمْرُهُ إِلَیْکُمْ، مَنْ والاکُمْ فَقَدْ والَی

ص: 334

خویش دانسته و هر که شما را دشمن داشت خدا را دشمن داشته و هر که شما را دوست داشت خدا را دوست داشته و کسی که با شما کینه و

خشم ورزید با خدا خشم و کینه ورزیده و هر که چنگ به دامان شما زد به ذیل عنایت خدا چنگ زده است شمایید راه راست خدا و گواهان دار آخرت و شفیعان عالم قیامت شمایید رحمت سرمت و آیت و نشان مستور در گنجینه و امانت و ودیعه لح محفوظ الهی و درگاه امتحان خلق هر کس رو به سوی شما آمد نجات ابد یافت و آنکه از این درگاه دور به هلاکت رسید شما خلق را به خدا می خوانید و بر

اللّهَ وَمَنْ عاداکُمْ فَقَدْ عادَی اللّهَ وَمَنْ أَحَبَّکُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللّهَ وَمَنْ أَبْغَضَکُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللّهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِکُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللّهِ أَ نْتُمُ الصِّراطُ الاْءَقْوَمُ وَشُهَداءُ دارِ الْفَناءِ وَشُفَعاءُ دارِ الْبَقاءِ وَالرَّحْمَهُ الْمَوْصُولَهُ،وَالاْآیَهُ الْمَخْزُونَهُ وَالاْءَمانَهُ الْمَحْفُوظَهُ وَالْبابُ الْمُبْتَلَی بِهِ النَّاسُ مَنْ

أَتاکُمْ نَجَا وَمَنْ لَمْ یَأْتِکُمْ هَلَکَ إِلَی اللّهِ

ص: 335

طریق او دلالت می کند و به خدا ایمان دارید و تسلیم او و مطیع فرمان اویید و به راه خدا خلق را هدایت کرده و به کلام او حکم می کنید هر که به ولایت شما گروید به سعادت رسید و آنکه با شما دشمنی کند هلاک شود و هر که منکر شما است نومید است و هر که از شما جدا است گمراه است و هر که به شما تمسک جست فیروز گردید و هر که به شما پناه آورد ایمن گردید و هر که مقام شما را تصدیق کرد سلامت یافت و هر که

به دامان طاعت شما دست زد هدایت یافت و هر که شما را پیروی کرد در بهشت ابد منزل یافت و هر که به راه خلاف شما شتافت به آتش دوزخ مسکن کرد و

تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَبِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ، وَإِلَى سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعَدَ مَنْ

والاكُمْ وَهَلَکَ مَنْ عاداكُمْ، وَخابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فارَقَكُمْ وَفازَ مَنْ تَمَسَّکَ بِكُمْ وأَمِنَ مَنْ لَجَأَ إِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَهُدِیَ مَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ مَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَأْواهُ، وَمَنْ خالَفَكُمْ فَالنَّارُ

ص: 336

هر که منکر شما گردید کافر است و هر که با شما به جنگ برخاست مشرک است و هر که ردّ حکم شما کرد در پست ترین درکات جهنم

است گواهی می دهم که این مقام برای شما همیشه در سابق و لاحق زمان بوده و خواهد بود و نیز گواهی می دهم بر اینکه ارواح عالیه شما و نورانیت و طینت پاک شما ائمه طاهرین یکی است و آن ذوات طیب و طاهر عین یکدیگرند خدا شما را آفرید و محیط به عشر خود گردانید تا این زمان که به نعمت وجود شما بر ما منّت گذاشت پس شما را در خاندان هایی قرار داد که امر به رفعتش فرمود و به ذکر نام خدا در آن

مَثْواهُ وَمَنْ جَحَدَكُمْ كافِرٌ وَمَنْ حارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِى أَسْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ أَشْهَدُ أَنَّ هذَا سابِقٌ لَكُمْ فِيما مَضى وَجارٍ لَكُمْ فِيما بَقِىَ وَأَنَّ أَرْواحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ واحِدَةٌ، طابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُها مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمُ اللّهُ أَ نْواراً فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقِينَ حَتّى مَنَّ عَلَيْنا

بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِى بُيُوتٍ أَذِنَ اللّهُ أَنْ تُرْفَعَ

خاندانهافرمان داد و درود و صلوات ما را بر شما حکم گردانید و آنچه را مخصوص ما کرد از نعمت ولایت شما برای نیکویی فطرت و خلقت ما و پاکی نفوس ما بود و برای تزکیه و پاکیزگی ما و کفاره گناهان ما پس ما نزد خدا به فضیلت و برتری شما بر خلق از این پیش معترف و تسلیم و به تصدیق مقام شما معروف بودیم که خدای شما را به اشراف مقام اهل کرامت و عالی ترین منزلت مقربان و رفیع ترین درجات

پیغمبران خود نایل گرداند همان بلند مقامی که از سابقین و لاحقین کسی بدان نخواهد رسید، و فوق آن مرتبه احدی راه نیابد و ابدا پیشروی بدان پیش نرود و

وَیُذْکَرَ فِیهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلاتَنا عَلَیْکُمْ وَمَا خَصَّنا بِهِ مِنْ وِلایَتِکُمْ طِیباً لِخَلْقِنا وَطَهارَةً لاِءَ نْفُسِنا وَتَزْکِیَةً لَنا وَکَفَّارَةً لِذُ نُوبِنا فَکُنَّا

عِنْدَهُ مُسَلِّمِینَ بِفَضْلِکُمْ وَمَعْرُوفِینَ بِتَصْدِیقِنا إِیَّاکُمْ، فَبَلَغَ اللّهُ بِکُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُکَرَّمِینَ وَأَعْلَی مَنازِلِ المُقَرَّبِینَ وَأَرْفَعَ دَرَجاتِ الْمُرْسَلِینَ حَیْثُ لاَ یَلْحَقُهُ لاحِقٌ، وَلاَ یَفُوقُهُ فائِقٌ وَلاَ یَسْبِقُهُ سابِقٌ وَلاَ یَطْمَعُ

ص: 338

ابدا طمع نیل به آن مقام را هم کسی نکند تا آنجا که هیچ ملک مقرّب و نبی مرسل و هیچ

صدیق و شهید و عالم و جاهل و پست و بلند و مؤمن صالح و فاجر طالح و جبار سرکشی و هیچ دیو گمراه و خلقی بین آنها نیست جز آنکه همه آنها را به جلالت قدر و عظمت شأن و بزرگواری و مقام رفیع شما شناسا گردانید و نور تامّ تمام و منزلت های نیکو و ثابت بودن مقام

فِی إِدْرَاکِهِ طامِعٌ حَتَّی لاَ یَبْقَی مَلَکٌ مُقَرَّبٌ وَلاَ نَبِیٌّ مُرْسَلٌ، وَلاَ صِدِّیقٌ وَلاَ شَهیدٌ وَلاَ عالِمٌ وَلاَ جاهِلٌ وَلاَ فاضِلٌ وَلاَ دَنِیٌّ وَلاَمُؤْمِنٌ صالِحٌ وَلاَ فاجِرٌ طالِحٌ وَلاَ جَبَّارٌ عَنِیدٌ، وَلاَ شَیْطانٌ مَرِیدٌ وَلاَ خَلْقٌ فِیما بَیْنَ ذلِکَ شَهِیدٌ إِلاَّ عَرَّفَهُمْ جَلالَةَ أَمْرِکُمْ وَعِظَمَ

خَطَرِکُمْ وَکِبَرَ شَأْنِکُمْ وَتَمامَ نُورِکُمْ وَصِدْقَ مَقاعِدِکُمْ وَثَباتَ مَقامِکُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّکُمْ

و شرافت رتبه و منزلت نزد خدا و کرامت مجد شما نزد حق و اختصاص و تقرب شما به حضرت احدیت و عزت و کرامت شما نزد حق همه را بر تما روشن ساخت پدر و مادرم و اهل و مال و خویشانم به فدای شما باد خدای متعال را گواه می گیرم و شما را نیز که من به ولایت الهیه شما و به هر چه شما ایمان داری من هم ایمان دارم و به دشمنان شما و به هر چه شما کافر به آن و منکر هستید من هم کافر و منکر آن هستم و من به جلالت شأن

شما و به گمراهی مخالفان شما بصیر و معتقدم و دوستداران شما را دوست دارم و دشمنان شما را دشمن داشته و با آنها عداوت می کنم، هر که تسلیم امر شما است با او تسلیم و با هر کس که با شما بجنگد جنگ خواهم کرد و هر

وَمَنْزِلَتِکُمْ عِنْدَهُ وَکرامَتَکُمْ عَلَیْهِ وَخاصَّتَکُمْ لَدَیْهِ، وَقُرْبَ مَنْزِلَتِکُمْ مِنْهُ بِأَبِی أَنْتُمْ وَأُمِّی وَأَهْلِی وَمالِی وَأُسْرَتِی أُشْهِدُ اللّهَ

وَأُشْهِدُکُمْ أَ نِّی مُؤْمِنٌ بِکُمْ وَبِما آمَنْتُمْ بِهِ، کافِرٌ بِعَدُوِّکُمْ وَبِما کَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِکُمْ وَبِضَلالَهِ مَنْ خالَفَکُمْ مُوالٍ لَکُمْ وَلِاَوْلِیائِکُمْ مُبْغِضٌ لِاَعْدائِکُمْ، وَمُعادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ مُحَقِّقٌ لِما

چه را شما حق دانید حق می دانم، و آنچه را باطل گردانید ابطال میکنم من فرمان بردار شمایم و عارف به حق شما و اقرار به فضیلت و برتری شما دارم و متحمل و معتقد به

مقام علم و دانش شما و متلبس به عهد ولایت شما و معترف به حقانیت شما هستم و تصدیق و ایمان به رجعت و بازگشت شما دارم و منتظر امر و فرمان شما و چشم به راه دولت حقه شما هستم و سخن شما را اخذ کرده و امر شما را کار می بندم و به درگاه شما پناه آورده و به زیارت شما شتافته و به قبور و مرقد مطهر شما پناه آورده و بدان متوسل به حق می شویم و شما را شفیع خود به درگاه خدا می گردانم و به واسطه شما به خدا تقرب می جویم و در تمام احوال و جمیع امور حوایج و درخواستی که

حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطِیعٌ لَکُمْ عارِفٌ بِحَقِّکُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِکُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِکُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِکُمْ مُعْتَرِفٌ بِکُمْ مُؤْمِنٌ بِإِیابِکُمْ، مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِکُمْ مُنْتَظِرٌ لاِءَمْرِکُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِکُمْ آخِذٌ بِقَوْ لِکُمْ عامِلٌ بِأَمْرِکُمْ، مُسْتَجِیرٌ بِکُمْ زائِرٌ لَکُمْ لائِذٌ عائِذٌ بِقُبُورِکُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَی اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِکُمْ

وَمُتَقَرِّبٌ بِکُمْ إِلَیْهِ وَمُقَدِّمُکُمْ أَمامَ طَلِبَتِی

ص: 341

از خدا دارم شما را مقدم داشته و به واسطه شما از خدای خود هر حاجت و مراد می طلبم من به ظاهر و باطن شما و به حاضر و غایب و اول و آخر شما ایمان دارم و در تمام امور مذکور تفویض و تسلیم فرمان شمایم و قلبم تسلیم شما و رأیم تابع رأی شما و نصرتم به تمام قوای اختیاری مهیای نصرت شماست همیشه تا روزگاری که خدای تعالی دین خود را به ولایت و حکومت شما زنده گرداند و در آن ایّام ربوبی

شما را به عالم بازگرداند و به شما برای اجرای عدل الهی تمکین و اقتدار در همه روی زمین بخشد پس من همه هنگام با شما بوده و خواهم بود نه با

وَحَوَائِجِی وَ إِرادَتِی فِي كُلِّ أَحْوالِی وَأُمُورِی مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ وَشاهِدِكُمْ وَغائِبِكُمْ وَأَوَّ لِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَمُفَوِّضٌ فی ذلِکَ کُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ

مَعَكُمْ وَقَلْبِی لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَرَأْيِی لَكُمْ تَبَعٌ وَنُصْرَتِی لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يُحْيِيَ اللّهُ تَعَالى دِينَهُ بِكُمْ، وَيَرُدَّكُمْ فی أَيَّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ فِی أَرْضِهِ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ

دشمنان شما به شما ایمان دارم و به آن دلیل که اول شما را دوست دارم به همان دلیل آخر شما را دوست می دارم و به سوی خدای عزوجلّ از دشمنان شما برائت می جویم و از

بت جبت و طاغوت و شیاطین و حزب آنها که به شما ظلم کرده و حق شما را انکار کردند و کسانی که سرکشی از عهد ولایت شما کردند و ارث شما را غصب کردند و در مقام شما شک و ریب داشته و منحرف از طریقه شما گردیدند از همه بیزارم و از هر وسیله و پیشوایی غیر شما و از پیشوایانی که خلق را به

لاَ مَعَ غَيْرِكُمْ آمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ آخِرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ إِلَى اللّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدائِكُمْ وَمِنَ الْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ وَالشَّياطِينِ وَحِزْبِهِمُ الظّالِمِينَ لَكُمُ، الْجاحِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَالْمارِقِينَ مِنْ وِلايَتِكُمْ وَالْغاصِبِينَ لاِءِرْثِكُمُ الشّاكِّينَ فِيكُمْ، الْمُنْحَرِفِينَ عَنْكُمْ، وَمِنْ كُلِّ وَلِيجَهٍ دُونَكُمْ

وَكُلِّ مُطاعٍ سِواكُمْ وَمِنَ الاْءَئِمَّهِ الَّذِينَ

ص: 343

آتش دوزخ می خوانند از تمام آنان نیز بیزاری می جویم پس خدا مادامی که زنده ام مرا در ولایت و دوستی و دین و آیین شما ثابت بدارد و مرا موفق به طاعت شما و بهره مند از شفاعت شما گرداند و از خوبان دوستداران شما که به هر چه دعوت کردید پیروی کردند قرار دهد و از آنان که در پی آثار شما رفتند و سالک طریق شما بودند و به رهبری شما هدایت یافتند و به قیامت در زمره شما محشور شدند و

در رجعت شما به جهان بازگشتند و در دولت و سلطنت شما به حکومت و ملک رسیدند و به شرف عافیت به واسطه شما رسیدند و در ایام

یَدْعُونَ إِلَی النَّارِ فَثَبَّتَنِیَ اللّهُ أَبَداً مَاحَیِیتُ عَلَی مُوالاتِکُمْ وَمَحَبَّتِکُمْ وَدِینِکُمْ وَوَفَّقَنِی لِطاعَتِکُمْ وَرَزَقَنِی

شَفاعَتَکُمْ وَجَعَلَنِی مِنْ خِیارِ مَوالِیکُمُ التَّابِعِینَ لِما دَعَوْتُمْ إِلَیْهِ وَجَعَلَنِی مِمَّنْ یَقْتَصُّ آثارَکُمْ وَیَسْلُکُ سَبِیلَکُمْ وَیَهْتَدِی بِهُداکُمْ وَیُحْشَرُ فِی زُمْرَتِکُمْ وَیَکِرُّ فِی رَجْعَتِکُمْ وَیُمَلَّکُ فِی دَوْلَتِکُمْ وَیُشَرَّفُ فِی

ص: 344

پادشاهی شما تمکّن و اقتدار یافتند و فردای قیامت چشمشان روشن به جمال شما گردید خدا مرا از آنها مقرر فرماید پدر و مادرم و جان و اهل و مالم به

فدای شما باد هر کس که اراده خداشناسی و اشتیاق به خدا در دل یافت به پیروی شما شتافت و هر کس خدا را به یگانگی شناخت به تعلیم شما پذیرفت و هر کس خدا طلب گردید به توجه به شما گردید ای پیشوایان من صفات کمالیه شما آنقدر است که ثنای شما را نتوانم کرد و به کنه مدح و توصیف قدر و منزلت شما نتوانم رسید و شمایید نور قلب خوبان و هدایت کنندگان نکوکاران و حجتهای خدای مقتدر جبار خدا به شما افتتاح عالم ایجاد کرد و به

عافِیَتِکُمْ وَیُمَکَّنُ فِی أَیَّامِکُمْ وَتَقِرُّ عَیْنُهُ غَداً بِرُؤْیَتِکُمْ بِأَبِی أَ نْتُمْ وَأُمِّی وَنَفْسِی وَأَهْلِی وَمالِی مَنْ أَرادَ اللّهَ بَدَأَ بِکُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ عَنْکُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِکُمْ مَوالِیَّ لاَأُحْصِی ثَناءَکُمْ وَلاَ أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ کُنْهَکُمْ وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَکُمْ، وَأَنْتُمْ نُورُ الاْءَخْیارِ، وَهُداةُ الاْءَ بْرارِ وَحُجَجُ

الْجَبَّارِ،بِکُمْ فَتَحَ اللّهُ وَبِکُمْ یَخْتِمُ وَبِکُمْ

ص: 345

شما نیز ختم کتاب آفرینش فرمود و به واسطه شما خدا بر ما باران رحمت نازل کرد و به واسطه شما آسمان را بپاداشت تا بر زمین جز به امرش فرو نیاید و به واسطه شما غم و اندوه و رنجها از دلها برطرف می گردد و اسرار نازل بر پیغمبران و نزول فرشتگان نزد شما بر جدّ بزرگوار شما

بر برادرت روح الامین نازل گردید خدا به شما مقامی عطا کرد که

به احدی از اهل عالم عطا نکرد هر شخص با شرافتی پیش شرف مقام شما سر فرود آورد و هر سرکش متکبری به اطاعت شما سر

یُنَزِّلُ الْغَیْثَ، وَبِکُمْ یُمْسِکُ السَّماءَ أَنْ تَقَعَ عَلَی الاْءَرْضِ إِلاَّ بِإِذْنِهِ، وَبِکُمْ یُنَفِّسُ الْهَمَّ وَیَکْشِفُ الضُّرَّوَعِنْدَکُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ

وَهَبَطَتْ بِهِ مَلائِکَتُهُ وَ إِلی جَدِّکُمْ

و اگر زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد به جای «وإلی جدّکم» بگو:

وَإِلی أَخِیکَ بُعِثَ الرُّوحُ الاْءَمِینُ آتاکُمُ اللّهُ مَا لَمْ یُؤْتِ أَحَداً مِنَ الْعالَمِینَ طَأْطَأَ کُلُّ شَرِیفٍ لِشَرَفِکُمْ وَبَخَعَ کُلُّ مُتَکَبِّرٍ

ص: 346

نهاد و هر جبار گردن فرازی در مقابل فضل و کمال شما خاضع و همه چیز پیش شما فروتن گشت و زمین به نور شما روشن گردید و رستگاران عالم به ولایت و محبت شما رستگار شدند پیروی شما سلوک راه بهشت و رضوان و انکار ولایت شما خشم و غضب خدای رحمان است پدر و مادر و جان و اهل و مالم همه فدای شما باد در حلقه ذاکران عالم از سماوات و ارض همه جا ذکر خیر شماست نامهای شما در میان نامها و جسد پاک شما در میان اجساد و روح بزرگ شما

در میان ارواح و نفوس قدسی شما در میان نفوس و آثار وجودی شما

لِطاعَتِکُمْ، وَخَضَعَ کُلُّ جَبّارٍ لِفَضْلِکُمْ وَذَلَّ کُلُّ شَیْ ءٍ لَکُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِکُمْ، وَفازَ الْفائِزُونَ بِوِلایَتِکُمْ بِکُمْ یُسْلَکُ إِلَی الرِّضْوانِ وَعَلی مَنْ جَحَدَ وِلایَتَکُمْ غَضَبُ الرَّحْمنِ، بِأَبِی أَنْتُمْ وَأُمِّی وَنَفْسِی وَأَهْلِی

وَمَالِی، ذِکْرُکُمْ فِی الذَّاکِرِینَ وَأَسْماؤُکُمْ فِی الْأَسْماءِ، وَأَجْسادُکُمْ فِی الْأَجْسادِ وَأَرْواحُکُمْ فِی الْأَرْواحِ، وَأَنْفُسُکُمْ فِی

در میان آثار و قبور مطهر شما در میان قبرها پس چقدر نامهای شما شیرین و نفوس شما با کرامت شأن و مقامتان بزرگ و قدر و منزلت شما با جلال و عهد شما باوفاترین عهد و وعد و پیمان شما راست و با حقیقت سخن شما نور بخش دلها و امر و فرمان شما هدایت و ارشاد

خلق کار شما نیکو و عادت شما نیکی و احسان فطرت شما کرم و بخشش و شأن ذاتی شما حق و صدق و مرافقت و شفقت قول و دستور شما حکم حتمی لازم الاجرا رأی و اندیشه شما علم و دانش و بردباری و مآل اندیشی است اگر ذکر از خیر و نیکویی

النُّفُوسِ وَآثارُكُمْ فِی الْآثارِ، وَقُبُورُكُمْ فِی الْقُبُورِ فَمَا أَحْلَی أَسْماءَكُمْ وَأَكْرَمَ أَنْفُسَكُمْ

وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَأَوْفَی عَهْدَكُمْ وَأَصْدَقَ وَعْدَكُمْ كَلامُكُمْ نُورٌ، وَأَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوَی وَفِعْلُكُمُ الْخَيْرُ، وَعادَتُكُمُ الْإِحْسانُ وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ وَشَأْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ إِنْ

شود اول مقام نیکی را دارید و اصل و فرع و معدن و محل و مبدأ و منتهای هر

خیر و نیکویی شمایید پدر و مادر و جانم نثار شما باد چگونه مدح و ثنای شما را توان وصف کرد و شئونات رفیع و جملیتان را توان به شما آورد؟ در صورتی که به واسطه شما خدا ما را از ذلت نجات داد و غم و اندوههای شدید ما را برطرف ساخت و از وادی مهالک عالم و آتش و دوزخ رهانید پدر و مادر و جانم فدای شما به واسطه ولایت و پیشوایی شما خدا معالم و حقایق دین را به ما آموخت و هر آنچه از امور دنیای ما فاسد و پریشان بود اصلاح فرمود و به واسطه ولایت و پیشوایی شما کلمه به حد کمال رسید و

ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ أَوَّلَهُ وَأَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَمَعْدِنَهُ وَمَأْواهُ وَمُنْتَهاهُ، بِأَبِی أَ نْتُمْ وَأُمِّی وَنَفْسِی كَیْفَ أَصِفُ حُسْنَ ثَنائِكُمْ وَأُحْصِی جَمِیلَ بَلائِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللّهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَراتِ الْكُرُوبِ وَأَ نْقَذَنا مِنْ شَفا جُرُفِ الْهَلَكاتِ، وَمِنَ النَّارِ بِأَبِی أَنْتُمْ وَأُمِّی وَنَفْسِی

بِمُوالاتِكُمْ عَلَّمَنَا اللّهُ مَعالِمَ دِینِنا وَأَصْلَحَ مَاكانَ فَسَدَ مِنْ دُنْیانا وَبِمُوالاتِكُمْ

ص: 349

نعمت بزرگ دین به خلق عطا گردید و پراکندگی امت با الفت و اتحاد مبدل گشت و به ولایت و دوستی شما طاعت فریضه خلق پذیرفته می شود و خدا دوستی شما را بر خلق واجب کرد و به شما درجات رفیع و مقام محمود و منزلت عالی معلوم نزد خدای عزوجل و جاه و عزت بزرگ و شأن عظیم و مقام شفاعت مقبول اعطا گردید پروردگارا

ما به آنچه نازل فرمودی ایمان آوردیم و رسول تو را پیروی کردیم پس تو مرا از گواهان ثبت فرما پروردگارا دلهای ما را که به حق هدایت فرمودی دیگر به باطل مایل نگردان و به ما از لطف ازلی خود

تَمَّتِ الْکَلِمَهُ وَعَظُمَتِ النِّعْمَهُ وَائْتَلَفَتِ الْفُرْقَهُ وَ بِمُوالاتِکُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَهُ الْمُفْتَرَضَهُ وَلَکُمُ الْمَوَدَّهُ الْواجِبَهُ وَالدَّرَجاتُ الرَّفِیعَهُ،

وَالْمَقامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَکانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجاهُ الْعَظِیمُ وَالشَّأْنُ الْکَبِیرُ وَالشَّفاعَهُ الْمَقْبُولَهُ رَبَّنا آمَنَّا بِمَا أَ نْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاکْتُبْنا مَعَ الشَّاهِدِینَ رَبَّنا لاَ تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ إِذْ هَدَیْتَنا

ص: 350

رحمتی کامل عطا فرما که همانا تویی عطا بخش بسیار بی عوض و منت. منزهی پروردگارا، محققا وعده پروردگار ما انجام خواهد یافت

ای ولی خدا همانا بین من و خدای عزوجل گناهانی است که جز رضا و شفاعت شما آن گناهان را محو نخواهد ساخت پس قسم به حق آن کس که بر سر خود شما را امین گردانید و سرپرست امور بندگان خود قرار داد و اطاعت شما را به طاعت مقرون ساخت که شما از خدا بر من بخشش و آمرزش طلبید و شفیع من باشید که من مطیع فرمان شمایم و هر کس شما را اطاعت کند خدا را اطاعت کرده و کسی

وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً إِنَّکَ أَ نْتَ الْوَهَّابُ سُبْحانَ رَبِّنا إِنْ کانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً ؛ یَا وَ لِیَّ اللّهِ إِنَّ بَیْنِی وَبَیْنَ اللّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُ نُوباً لاَ یَأْتِی عَلَیْها إِلاَّ رِضاکُمْ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَکُمْ عَلَی سِرِّهِ، وَاسْتَرْعاکُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ، وَقَرَنَ طاعَتَکُمْ بِطاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُ نُوبِی وَکُنْتُمْ شُفَعائِی، فَإِنِّی لَکُمْ

مُطِیعٌ مَنْ أَطاعَکُمْ فَقدْ أَطاعَ اللّهَ، وَمَنْ

که شما را نافرمانی کند معصیت خدا کرده و کسی که شما را دوست دارد خدا را دوست داشته و کسی که با شما دشمنی دارد با خدا دشمنی داشته پروردگارا من اگر شفیعانی به تو نزدیکتر از محمد(ص) و آل محمد(ص) که همه اخیار و پیشوایان نیکوکار هستند می یافتم آنها را به درگاه تو شفیع قرار میدادم پس تو را قسم به حق آنها که آن را تو بر خود لازم گردانیدی از تو درخواست می کنم که مرا داخل در جمله

عارفان به مقام آنها و به حق آنها کرده و در زمره رحمت شدگان به شفاعتشان قرار دهی که تویی ای خدا مهربانترین مهربانان

عَصَاکُمْ فَقَدْ عَصَی اللّهَ، وَمَنْ أَحَبَّکُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللّهَ، وَمَنْ أَبْغَضَکُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللّهَ ؛ أَللّهُمَّ إِنِّی لَوْ وَجَدْتُ شُفَعاءَ أَ قْرَبَ إِلَیْکَ مِنْ

مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ الاْءَخْیارِ الأَئِمَّهِ الأَبْرارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعائِی، فَبِحَقِّهِمُ الَّذِی أَوْجَبْتَ لَهُم عَلَیْکَ أَسْأَ لُکَ أَنْ تُدْخِلَنِی فِی جُمْلَهِ الْعارِفِینَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفِی زُمْرَهِ الْمَرْحُومِینَ بِشَفاعَتِهِمْ، إِنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ،

ص: 352

عالم و درود خدا بر محمد(ص) و آل طاهرینش باد و سلام و تحیت بسیار باد و ما را خدا کفایت است و نیکو

وکیل و نگهبانی است.

وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراًوَحَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ .

ص: 353

خدایا درود فرست بر ولیّ خود و برادر پیغمبر و وزیر او و حبیب او و دوست خالص او و محل سرّ او و منتخب از خاصانش و وصی او و برگزیده و دوست خاص و خالص او وامین و یاور و ناصر او و اشرف افراد عترتش که

به او ایمان آوردند و پدر ذریه او و باب

از حضرت صادق علیه السلام نقل است که هر گاه در روز عید غدیر به نزد قبر شریف امیرمؤمنان علیه السلام باشی پس از نماز در نزدیک

قبر آن حضرت برو و بگو و اگر در شهر دیگری بودی با دست اشاره به قبر آن بزرگوار بکن و بگو:

أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی وَ لِیِّکَ وَأَخِی نَبِیِّکَ وَوَزِیرِهِ وَحَبِیبِهِ وَخَلِیلِهِ، وَمَوْضِعِ سِرِّهِ، وَخِیَرَتِهِ مِنْ أُسْرَتِهِ، وَوَصِیِّهِ وَصَفْوَتِهِ، وَخالِصَتِهِ وَأَمِینِهِ وَوَ لِیِّهِ وَأَشْرَفِ عِتْرَتِهِ الَّذِینَ آمَنُوا بِهِ، وَأَبِی ذُرِّیَّتِهِ، وَبابِ

ص: 354

علم و حکمت او و ناطق به حجت و برهان او و دعوت کننده خلق به شریعت مقدسه و باقی بر طریقت و سنت و جانشین او بر امت او آن که بزرگ مسلمانان و امیر اهل ایمان و پیشوای آبرومندان و روسفیدان عالم درود و رحمتی ای خدا بر آن حضرت فرست که افضل باشد از هر تحیت و رحمتی که بر یکی از خلقان و خاصان درگاهت و اوصیای پیغمبرانت فرستادی پروردگارا من گواهی می دهم که محققا آن حضرت آنچه را باید از طرف پیغمبرت به امت تبلیغ کند کاملاً تبلیغ

کرد و رعایت آنچه باید محفوظ دارد نمود و آنچه بدو

حِکْمَتِهِ، وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ، وَالدَّاعِی إِلَی شَرِیعَتِهِ، وَالْماضِی عَلَی سُنَّتِهِ، وَخَلِیفَتِهِ عَلَی أُمَّتِهِ، سَیِّدِ الْمُسْلِمِینَ، وَأَمِیرِ الْمُوءْمِنِینَ، وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ، أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَأَصْفِیائِکَ

وَأَوْصِیاءِ أَنْبِیائِکَ؛ أَللّهُمَّ إِنِّی أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مَاحُمِّلَ، وَرَعی مَا اسْتُحْفِظَ، وَحَفِظَ

ص: 355

به ودیعه سپرده شده نگهبانی کرد و حلال تو را حلال و حرامت را حرام دانست و احکام تو را بپا داشت و خلق را به راه تو دعوت کرد و با دوستان تو دوستی و با دشمنانت دشمنی کرد و با عهد شکنان دین تو و عدول کنندگان و سرکشان از فرمان تو جهاد کرد و با کمال صبر و

تحمل همیشه رو به سوی تو داشت و هرگز از خدا دور نگردانید و در راه خدا ملامت بدگویان او را از فرمانت بازنداشت تا آنکه در کار فرمان قضای تو به مقام رضا و خشنودیت نائل شد و با اخلاص کامل تو را پرستش کرد و در نصیحت و دلالت خلق به راه حق

مَااسْتُودِ عَ، وَحَلَّلَ حَلالَکَ، وَحَرَّمَ حَرامَکَ، وَأَقامَ أَحْکامَکَ، وَدَعا إِلی

سَبِیلِکَ، وَوَالی أَوْ لِیاءَکَ، وَعَادَی أَعْداءَکَ، وَجَاهَدَ النَّاکِثِینَ عَنْ سَبِیلِکَ، وَالْقاسِطِینَ وَالْمارِقِینَ عَنْ أَمْرِکَ، صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَیْرَ مُدْبِرٍ لاَ تَأْخُذُهُ فِی اللّٰهِ لَوْمَةُ لائِمٍ حَتَّی بَلَغَ فِی ذلِکَ الرِّضا، وَسَلَّمَ إِلَیْکَ الْقَضاءَ، وَعَبَدَکَ مُخْلِصاً، وَنَصَحَ لَکَ

برای رضای تو تا هنگام رحلت کوشش کرد پس آنگاه که او را قبض

روح فرمودی با مقام شهادت و ولایت و تقوای کامل مقام رضای تو بود و با تزکیه نفس و هادی و مهدی امت خدایا درود و رحمت فرست بر محمد و بر او نیکوتر رحمتی که بر یکی از پیمبرانت و خاصان درگاهت فرستادی ای پروردگار عالم هستی.

مُجْتَهِداً حَتَّی أَتاهُ الْیَقِینُ، فَقَبَضْتَهُ إِلَیْکَ

شَهِیداً سَعِیداً وَ لِیّاً تَقِیّاً رَضِیّاً زَکِیّاً هادِیاً مَهْدِیّاً؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ، وَعَلَیْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَنْبِیائِکَ وَأَصْفِیائِکَ یَا رَبَّ الْعالَمِینَ.

به نام خدا و به ذات خدا، بار پروردگارا قرار ده آن را نور و طهور و نگهبانی از هر بد و شفا از هر درد و بیماری و آفت و بدی بار پروردگارا پاک فرمای بدان دلم را و بگشای سینه ام را و آسان فرما بدان کارم را.

اذن دخول حرم امام حسین علیه السلام :

چون قصد می کنی زیارت حضرت امام حسین علیه السلام غسل کن و در اثنای غسل بگو:

بِسْمِ اللّهِ وَبِاللّهِ، أَللّهُمَّ اجْعَلْهُ نُوراً وَطَهُوراً وَحِرْزاً وَشِفاءً مِنْ کُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ وآفَهٍ وَعاهَهٍ، أَللّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِی، وَاشْرَحْ بِهِ صَدْرِی، وَسَهِّلْ لِی بِهِ أَمْرِی.

و چون از غسل فارغ شوی بپوش جامه پاک و دو رکعت نماز بجای آور و چون از نماز فارغ شوی روانه شو به جانب حائر به

ص: 358

خدا بزرگتر از حد اندیشه و توصیف است و حمد و ثنای بسیار مخصوص خداست و صبح و شام او را تسبیح و تنزیه می کنم ستایش خدایی را که ما را بر این درگاه رهنمایی کرد که اگر خدا ما را هدایت نمی فرمود ما به خود راه نمی یافتیم همانا رسولان پروردگار به حق آمدند. تحیت و سلام بر تو ای رسول خدا درود و سلام

بر تو ای پیغمبر خدا، سلام بر تو

حال آرامی و وقار و با دل خاشع و دیده گریان و بسیار بگو ذکر أَللّه ُ أَکْبَرُ ولا إِلهَ إِلاّ اللّه ُ و چون به در حائر رسیدی بایست و بگو:

أَللّهُ أَکْبَرُ کَبِیراً، وَالْحَمْدُ لِلّهِ کَثِیراً، وَسُبْحانَ اللّهِ بُکْرَةً وَأَصِیلاً، أَلْحَمْدُ لِلّهِ

الَّذِی هَدَانا لِهذا وَمَا کُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلاَ أَنْ هَدَانَا اللّهُ، لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ. (پس بگو:) أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

ص: 359

ای خاتم پیغمبران، سلام بر تو ای سید رسولان، سلام بر تو ای حبیب خدا، سلام بر تو ای امیر اهل ایمان، سلام بر تو ای سید اوصیای

پیغمبران، سلام بر تو ای پیشوای روسفیدان و آبرومندان عالم، سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا بزرگ زنان عالم، سلام و تحیت بر تو و بر امامان از فرزندان تو باد، سلام بر تو ای وصی و جانشین امیرالمؤمنین، سلام بر تو

یَاخاتَمَ النَّبِیِّینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْمُرْسَلِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللّهِ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَمِیرَ الْمُوءمِنِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْوَصِیِّینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَاقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَهِ نِساءِ الْعالَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الاْءَئِمَّهِ مِنْ وُلْدِکَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

یَاوَصِیَّ أَمِیرِ الْمُوءْمِنِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

ص: 360

ای صدیق شهید، سلام بر شما ای فرشتگان مقیم در این آستان شریف، سلام بر شما ای ملائک پروردگار که به گرد قبر مطهر حسین علیه السلام حلقه زده اید، سلام و تحیت ابدی از من بر شما باد مادامی که شب و روز در جهان برقرار است. سلام و تحیت بر تو ای ابا عبداللّه الحسین (ع)

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای فرزند امیرالمؤمنین من بنده طاعت تو و بنده زاده

أَیُّهَاالصِّدِّیقُ الشَّهیدُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا مَلائِکَهَ اللّهِ الْمُقِیمِینَ فِی هذَا الْمَقامِ الشَّرِیفِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا مَلائِکَهَ رَبِّی الْمُحْدِقِینَ بِقَبْرِ الْحُسَیْنِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ

مِنِّی أَبَداً مَا بَقِیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ. (پس می گویی:) أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ أَمِیرِ الْمُوءْمِنِینَ، عَبْدُکَ وَابْنُ

و کنیز زاده به درگاه تو مقر و معترف به بندگی فرمان تو و بی هیچ مخالفت با شما و دوست دوستان و دشمن دشمنان شما آمده ام به قصد زیارتت در این حرم شریف و پناه آورده ام

به مشهد و مدفن مبارکت و بدین قصد به درگاهت تقرب می طلبم آیا داخل شوم ای رسول خدا (ص)؟ آیا داخل شوم ای پیغمبر خدا؟ آیا داخل شوم ای امیرالمؤمنین؟ آیا داخل شوم ای بزرگ اوصیای پیغمبران؟ آیا داخل شوم ای فاطمه زهرا سید زنان عالم؟ آیا داخل شوم ای مولای من ای اباعبداللّه؟

عَبْدِکَ، وَابْنُ أَمَتِکَ، الْمُقِرُّ بِالرِّقِّ، وَالتَّارِکُ لِلْخِلافِ عَلَیْکُمْ، وَالْمُوالِی لِوَ لِیِّکُمْ، وَالْمُعَادِی لِعَدُوِّکُمْ، قَصَدَ حَرَمَکَ، وَاسْتَجارَ بِمَشْهَدِکَ، وَتَقَرَّبَ إِلَیْکَ بِقَصْدِکَ، أَأَدْخُلُ یَا رَسُولَ اللّهِ، أَأَدْخُلُ یَا نَبِیَّ اللّهِ، أَأَدْخُلُ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ، أَأَدْخُلُ یَا سَیِّدَ الْوَصِیِّینَ، أَأَدْخُلُ یَا فاطِمَهُ سَیِّدَهَ نِساءِ

الْعَالَمِینَ، أَأَدْخُلُ یَا مَوْلایَ یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ

آیا داخل شوم ای مولای من ای فرزند گرامی رسول خدا؟

سپاس مخصوص پروردگار و خدای یگانه و یکتا و فرد و بی نیاز است آن خدایی که مرا به ولایت و دوستی تو رهبری فرمود و مرا به زیارتت مخصوص گردانید و توجه به آستانت را برایم آسان گردانید.

سلام ما بر تو ای وارث علم آدم برگزیده خدا، سلام ما بر تو ای وارث حلم نوح فرستاده خدا،

أَأَدْخُلُ یَا مَوْلایَ یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ

پس اگر دلت خاشع و دیده ات گریان شد آن علامت رُخْصَتْ و اجازه است. پس داخل شو و بگو:

أَلْحَمْدُ لِلّهِ الْواحِدِ الاْءَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِی هَدانِی لِوِلایَتِکَ، وَخَصَّنِی بِزِیارَتِکَ، وَسَهَّلَ لِی قَصْدَکَ.

پس می روی تا در قبه مطهره و بایست محاذی بالای سر و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَهِ اللّهِ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللّهِ،

سلام ما بر تو ای وارث مقام ابراهیم دوست مقرب خدا، سلام ما بر تو ای وارث جلال موسی کلیم خدا، سلام ما بر تو ای وارث قدس عیسی روح پاک خدا، سلام ما بر تو ای وارث محمد مصطفی محبوب خاص خدا، سلام ما بر تو ای وارث ولایت امیرالمؤمنین، سلام ما بر تو ای فرزند گرامی محمد مصطفی،

سلام ما بر تو ای فرزند ارجمند علی مرتضی، سلام ما بر تو ای فرزند عزیز فاطمه زهرا، سلام ما بر تو

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ إِبْراهِیمَ خَلِیلِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ مُوسی کَلِیمِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ عِیسی رُوحِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللّهِ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضی، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فاطِمَهَ الزَّهْراءِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

ای زاده پاک خدیجه کبری، سلام بر تو ای خون پاک خدا و فرزند شهید راه خدا، سلام بر تو ای شهیدی که یارانت همه کشته شدند و کسی برای انتقام خون پاکت باقی نماند گواهی می دهم که تو ارکان نماز

را بپاداشتی و زکات و امر به معروف و نهی از منکر را استوار ساختی و خدا و رسول را تا هنگام شهادت اطاعت کردی، لعنت خدا بر آن گروهی که تو را شهید کردند لعنت خدا بر آن گروهی که در حق شما ظلم کردند لعنت خدا بر آن گروهی که ظلم ظالمان را درباره شما شنیدند و راضی شدند ای مولای من ای اباعبداللّه گواهی می دهم که شما

یَابْنَ خَدِیجَهَ الْکُبْری، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ثارَ

اللّهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ، أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلاهَ، وَآتَیْتَ الزَّکَاهَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ، وَأَطَعْتَ اللّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ، فَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً قَتَلَتْکَ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً ظَلَمَتْکَ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً سَمِعَتْ بِذلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ، یَامَوْلایَ یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ، أَشْهَدُ أَنَّکَ کُنْتَ

در اصلاب عالی پاک پدران و ارحام مطهر مادران نور پاک الهی بودید و هرگز مقام توحید کامل شما آلوده به ناپاکی های جاهلیت نگردید و غباری از شرکهای عصر شرک و جهالت بر دامان شما ننشست و گواهی می دهم که شمایید نگهبان دین وارکان اهل ایمان و گواهی می دهم که شمایید امام بزرگوار و منزه و پسندیده و رهبر و راهنمای خلق و گواهی می دهم که هر یک از امامان فرزندان تو روح زهد و تقوی

بودند و پرچم هدایت و وسیله محکم و حجت کامل خدا برای اهل

نُوراً فِی الْاَصْلابِ الشَّامِخَهِ وَالْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَهِ، لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجَاهِلِیَّهُ بِأَنْجَاسِها، وَلَمْ تُلْبِسْکَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِیَابِها، وَأَشْهَدُ أَنَّکَ مِنْ دَعائِمِ الدِّینِ، وَأَرْکانِ الْمُؤْمِنِینَ،

وَأَشْهَدُ أَ نَّکَ الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ الْهادِی الْمَهْدِیُّ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الْاَئِمَّهَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَهُ التَّقْوی، وَأَعْلامُ الْهُدی، وَالْعُرْوَهُ الْوُثْقی، وَالْحُجَّهُ عَلَی أَهْلِ

ص: 366

عالم من خدا و فرشتگان و رسولان را گواه می گیرم که به امامت شما ایمان دارم و به رجعت شما از روی یقین معتقدم و هر قدمی که در راه

دین بردارم و هر عملی که در زندگانی به انجام رسانم به دوستی شماست دلم تسلیم قلب پاک شما و کارم تابع امر مبارک شما است درود و رحمت خدای متعال بر روانهای پاک و ابدان شریف و بر حاضر و غایب و ظاهر و باطن شما باد.

الدُّنْیا، وَأُشْهِدُ اللّهَ وَمَلائِکَتَهُ وَأَ نْبِیاءَهُ وَرُسُلَهُ أَنِّی بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِیَابِکُمْ مُوقِنٌ، بِشَرایِعِ دِینِی، وَخَواتِیمِ عَمَلِی، وَقَلْبِی لِقَلْبِکُمْ سِلْمٌ، وَأَمْرِی لِاَءَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ، صَلَواتُ اللَّهِ عَلَیْکُمْ، وَعَلَی أَرْواحِکُمْ، وَعَلَی أَجْسادِکُمْ، وَعَلَی أَجْسامِکُمْ، وَعَلَی شاهِدِکُمْ، وَعَلَی غائِبکُمْ وَ عَلَی ظاهِرِکُمْ

وَعَلَی باطِنِکُمْ.

ص: 367

پدر و مادرم فدای تو ای فرزند رسول خدا پدر و مادرم فدایت ای اباعبداللّه چقدر به واسطه ظلم و ستمهای امت به وجود مبارک بزرگت عزاداری و مصیبت و غم و اندوه بر ما شیعیان وارد آمده و بر جمیع اهل آسمان ها و زمین پس خدا لعنت کند امتی را که اسبها را زین و لگام کردند و مهیای

جنگ و قتال با تو گشتند ای مولای من ای اباعبداللّه من قصد حرم شریفت کرده ام و به مشهد و مدفن مقدست روی آورده ام و از خدا

پس بینداز خود را بر روی قبر و ببوس آنرا و بگو:

بِأَبِی أَنْتَ وَأُمِّی یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ، بِأَبِی أَنْتَ وَأُمِّی یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ

الرَّزِیَّهُ، وَجَلَّتِ الْمُصِیبَهُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلَی جَمِیعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ، فَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً أَسْرَجَتْ وَأَلْجَمَتْ وَتَهَیَّأَتْ لِقِتالِکَ، یَا مَوْلایَ یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ، قَصَدْتُ حَرَمَکَ، وَأَ تَیْتُ إِلی مَشْهَدِکَ، أَسْأَلُ اللّهَ

ص: 368

به حق شأن و مقامی که تو را نزد اوست درخواست میکنم که درود و رحمت بر محمد و آل محمد فرستد و مرا هم

در دنیا و آخرت با شما قرین و همنشین بگرداند.

الهی من نماز و رکوع و سجود به درگاه تو ذات یکتای بی شریک به اخلاص بجای آوردم زیرا نماز و رکوع و سجود روا جز برای تو نیست که تویی البته آن یگانه خدایی که جز تو خدایی نیست پروردگارا درود و تحیت فرست بر

بِالشَّأْنِ الَّذِی لَکَ عِنْدَهُ، وَبِالْمَحَلِّ الَّذِی لَکَ لَدَیْهِ أَنْ یُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ یَجْعَلَنِی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَهِ.

پس برخیز و دو رکعت نماز در بالای سر بگذار و بخوان در آن دو رکعت، هر سوره که خواهی. پس چون از نماز فارغ شدی بگو:

اللّهُمَّ إِنّی صَلَّیْتُ وَرَکَعْتُ وَسَجَدْتُ لَکَ وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکِ، لاِءَنَّ الصَّلاهَ وَالرُّکُوعَ وَالسُّجُودَ لاَ تَکُونُ إِلاَّ لَکَ، لاِءَنَّکَ أَنْتَ اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی

ص: 370

محمد و آل محمد و بر آن ارواح پاک از من بهترین سلام و تحیت را برسان و از آن بزرگواران به من جواب سلامشان را بازگردان پروردگارا و این دو رکعت نماز هدیه است از من به سوی مولای من حضرت

حسین بن علی علیهما السلام پروردگارا درود و تحیت فرست بر محمد و بر او و این عمل را از من بپذیر و بر آن اجر و پاداشی بهتر از آنچه امید و آرزو به حضرتت دارم و امید تولای تو و مولای اهل ایمان حضرت حسین را دارم عطا فرما ای دوستدار اهل ایمان

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْهُمْ عَنِّی أَفْضَلَ

أَلسَّلامِ وَالتَّحِیَّهِ، وَارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلامَ؛ اللّهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّکْعَتانِ هَدِیَّهٌ مِنِّی إِلی مَوْلایَ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ وَتَقَبَّلْ مِنِّی وَأَجِرْنِی عَلَی ذلِکَ بِأَ فْضَلِ أَمَلِی وَرَجائِی فِیکَ وَفِی وَلِیِّکَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ.

پس برخیز و برو پایین پای آن حضرت و بایست نزد سر علی بن الحسین علیهماالسلام و بگو:

سلام ما بر تو ای فرزند عزیز رسول خدا سلام ما بر تو ای زاده پاک پیغمبر خدا سلام ما بر تو ای فرزند امیرالمؤمنین سلام ما بر تو ای نیکو فرزند حضرت حسین شهید سلام بر تو ای شهید راه خدا سلام بر تو ای مظلوم فرزند امام مظلوم خدا لعنت کند

گروهی که تو را کشتند و یا در حق شما ظلم کردند و یا آنکه آن ظلم را درباره شما شنیدند و راضی شدند.

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ نَبِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الْحُسَیْنِ

الشَّهِیدِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الشَّهِیدُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ الْمَظْلُومِ، لَعَنَ اللّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْکَ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ. پس بیفکن خود را بر روی قبرش و ببوس آنرا و بگو:

سلام ما بر تو ای ولی خدا و پسر ولی خدا چقدر به واسطه ظلم و ستمهای امت به وجود مبارک بزرگت عزاداری و مصیبت و اندوه بر ما

شیعیان و بر جمیع مسلمانان وارد آمد پس خدا لعنت کند امتی را که تو را شهید کردند و به سوی خدا و به سوی تو از آنان بیزاری می جویم.

سلام بر شما ای یاران و دوستداران خدا سلام ما بر شما ای مشتاقان و برگزیدگان خدا سلام ما

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللّهِ وَابْنَ وَ لِیِّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِیبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِیَّةُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلَی جَمِیعِ الْمُسْلِمِینَ، فَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ، وَأَبْرَأُ إِلَی اللّهِ وَ إِلَیْکَ مِنْهُمْ.

پس بیا از دری که پایین پای علی بن الحسین علیهماالسلام است و متوجه شو به سوی سایر شهداء و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَوْ لِیاءَ اللّهِ وَأَحِبَّاءَهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَصْفِیاءَ اللّهِ وَأَوِدَّاءَهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَ نْصارَ دِینِ اللّهِ، أَلسَّلامُ

بر شما ای یاری کنندگان رسول خدا سلام ما یر شما ای یاران امیرالمؤمنین سلام ما بر شما ای ناصران فاطمه زهرا سیده زنان عالم سلام ما بر شما ای یاوران حسن مجتبی فرزند پاک و مهربان علی مرتضی سلام بر شما ای یاوران

باوفای حضرت ابی عبداللّه الحسین (ع) جان من و پدر و مادرم فدای شما باد خوشا بر احوال شما خوشا بر آن سرزمین پاکی که در آن مدفون شدید به خدا قسم شما به فیروزی بزرگ رسیدید کاش من هم در رکاب شما بودم و به آن فیروزی بزرگ نائل می شدم.

عَلَیْکُمْ یَا أَنْصارَ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ

یَا أَ نْصارَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَنْصارَ فاطِمَهَ سَیِّدَهِ نِساءِ الْعالَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَ نْصارَ أَبِی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْوَلِیِّ النَّاصِحِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَ نْصارَ أَبی عَبْدِ اللّٰهِ، بِأَبِی أَنْتُمْ وَأُمِّی طِبْتُمْ وَطابَتِ الْاَرْضُ الَّتِی فِیها دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزاً عَظِیماً، فَیالَیْتَنِی کُنْتُ مَعَکُمْ فَأَ فُوزَ مَعَکُمْ.

پس برگرد به بالای سر امام حسین علیه السلام و دعا بسیار کن از برای خود و از برای اهل و اولاد و پدر و مادر و برادران خود؛ زیرا که در آن روضه مطهره رد نمی شود دعای دعا کننده و نه سؤالِ سؤال کننده.

صلوات بر امام حسین علیه السلام

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و درود فرست بر حسین شهید مظلوم کشته اشک چشمان شیعیان و اسیر رنج مصیبتها، درودی فرست که با نشو و نما و افزاینده و با برکت باشد و اولش بالا رود و آخرش نفاد و تمامی و انقطاع نیابد بهتر از هر درودی که بر احدی از فرزندان

پیغمبران و رسولانت فرستادی ای پروردگار عالمیان خدایا

می ایستی پشت سر، نزد کتف شریف آن حضرت و صلوات می فرستی بدین طریق:

أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِیدِ قَتِیلِ الْعَبَرَاتِ، وَأَسِیرِ الْکُرُبَاتِ، صَلاةً نَامِیَةً زَاکِیَّةً مُبارَکَةً یَصْعَدُ أَوَّلُها وَلاَ یَنْفَدُ آخِرُها أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَوْلادِ الْأَنْبِیاءِ وَالْمُرْسَلِینَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ؛ أَللّٰهُمَّ

ص: 375

درود فرست بر امام شهید که به ظلم و ستم

کشته شد و بی یار و یاور ماند و آن بزرگ و پیشوای اهل زهد و عبادت وصی و جانشین امام با صدق و ایمان آن پاک روان قدسی پاکیزه و روح مبارک و پسندیده و مرضی خدا آن جان با تقوا و زهد رهبر بزرگ عالم مجاهد از حریم شرع خدا پیشوای هادی خلق به راه حق سبط پیغمبر اکرم و نور چشم زهرای بتول صلی اللّه علیه و آله و سلم پروردگارا

صَلِّ عَلَی الْاِءمامِ الشَّهِیدِ الْمَقْتُولِ الْمَظْلُومِ الْمَخْذُولِ، وَالسَّیِّدِ الْقائِدِ، وَالْعابِدِ الزَّاهِدِ وَالْوَصِیِّ الْخَلِیفَهِ الْاِءمامِ الصِّدِّیقِ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الطَّیِّبِ الْمُبَارَکِ، وَالرَّضِیِّ الْمَرْضِیِّ، وَالتَّقِیِّ الْهادِی

الْمَهْدِیِّ الزَّاهِدِ الذَّائِدِ الْمُجَاهِدِ الْعالِمِ، إِمامِ الْهُدَی، سِبْطِ الرَّسُولِ وَقُرَّهِ عَیْنِ الْبَتُولِ، صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، أَللّهُمَّ

ص: 376

درود فرست بر آقا و مولای من که همیشه به طاعتت اشتغال داشت و از عصیانت منع می کرد و در راه رضای تو با منتهای قدرت می کوشید و کاملاً روی به جانب ایمان و آیین حضرتت آورد و عذر کسی را در مخالفت امرت نمی پذیرفت در باطن و ظاهر بندگانت را به سوی تو

می خواند و به راه تو هدایت می فرمود و در حضور حضرتت قیام کرد بنیان جور و ظلم را به طریق صواب ویران و منهدم کرد و سنت و طریقه حق طبق کتاب خدا احیا کرد و عمری در رنج و الم با رضا و خشنودیت زیست کرد و با کوشش سخت در راه طاعت تو و اولیای تو از جهان درگذشت و جان

صَلِ عَلَی سَیِّدِی وَمَوْلایَ کَما عَمِلَ بِطاعَتِکَ، وَنَهَی عَنْ مَعْصِیَتِکَ، وَبالَغَ فِی

رِضْوانِکَ، وَأَ قْبَلَ عَلَی إِیمانِکَ غَیْرَ قابِلٍ فِیکَ عُذْراً سِرَّاً وَعَلانِیَهً یَدْعُو الْعِبادَ إِلَیْکَ، وَیَدُلُّهُمْ عَلَیْکَ، وَقامَ بَیْنَ یَدَیْکَ یَهْدِمُ الْجَوْرَ بِالصَّوابِ، وَیُحْیِی السُّنَّهَ بِالْکِتابِ، فَعاشَ فی رِضْوانِکَ مَکْدُوداً، وَمَضی عَلَی طاعَتِکَ وَفی أَوْ لِیائِکَ مَکْدُوحاً، وَقَضی

ص: 377

به سوی تو تسلیم کرد لحظه ای در شب و روز نافرمانی تو نکرد بلکه با قوم

منافق و کافر در راه تو جهاد سخت کرد پروردگارا بهترین پاداش اهل صدق و نیکوکاران را به او اعطا فرما و بر دشمنانش عذاب سخت و مضاعف و بر قاتلانش عقاب شدید مقرر گردان که او همانا با حال لطف و مدارا و بزرگواری با دشمن قتال کرد و به مظلومی کشته شد و به رحمت از جهان درگذشت در حالیکه به قاتلان خود می فرمود که من فرزند رسول خدا محمد و پسر آن که به فقیران زکات داد و خدا را پرستش کرد باز قوم ترحم نکردند عمدا و به قصد و غرض دشمنی با اسلام و ایمان او را شهید کردند در حالی که در امر

إِلَیْکَ مَفْقُوداً، لَمْ یَعْصِکَ فِی لَیْلٍ وَلاَ نَهارٍ، بَلْ جاهَدَ فِیکَ الْمُنافِقِینَ وَالْکُفَّارَ؛ أَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ خَیْرَ جَزاءِ الصَّادِقِینَ الاْءَبْرارِ، وَضاعِفْ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ وَ لِقاتِلِیهِ الْعِقابَ، فَقَدْ قاتَلَ کَرِیماً، وَقُتِلَ مَظْلُوماً، وَمَضی مَرْحُوماً، یَقُولُ : أَ نَا ابْنُ رَسُولِ اللّٰهِ مُحَمَّدٍ،

وَابْنُ مَنْ زَکّی وَعَبَدَ، فَقَتَلُوهُ بِالْعَمْدِ الْمُعْتَمَدِ، قَتَلُوهُ عَلَی الاْءِیمَانِ، وَأَطَاعُوا

ص: 378

قتلش شیطان را اطاعت کردند و خدا را در نظر نیاوردند پروردگارا پس درود فرست بر آقا و مولای من درودی که به آن درود نامش را بلند گردانی و بر کارش او را مظفر و مصور گردانی و به نصرتش تعجیل فرمایی و او را به نیکوترین انواع فضایل در قیامت مخصوص گردان و بر مقام شرافتش در اعلی

علیین بیفزا و او را به رتبه بلندترین اهل شرافت و کرامت برسان و از رحمت با شرافتت او را در مقام شریف مقربان درگاهت به عالیترین رتبه رفیع نایل گردان و او را به مقام

فِی قَتْلِهِ الشَّیْطَانَ، وَلَمْ یُراقِبُوا فِیهِ الرَّحْمَانَ؛ أَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی سَیِّدِی

وَمَوْلایَ صَلاهً تَرْفَعُ بِهَا ذِکْرَهُ، وَتُظْهِرُ بِهَا أَمْرَهُ، وَتُعَجِّلُ بِهَا نَصْرَهُ، وَاخْصُصْهُ بِأَفْضَلِ قِسَمِ الْفَضائِلِ یَوْمَ الْقِیامَهِ، وَزِدْهُ شَرَفاً فِی أَعْلَی عِلِّیِّینَ، وَبَلِّغْهُ أَعْلَی شَرَفِ الْمُکَرَّمِینَ، وَارْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِکَ فِی شَرَفِ الْمُقَرَّبِینَ فِی الرَّفِیعِ الْأَعْلَی، وَبَلِّغْهُ

وسیله و منزلت با جلال و عزت و برتری و فضیلت و

کرامت بزرگ برسان پروردگارا و نیکوتر پاداشی که امام را از رعیت دهی از ما به آن حضرت عطا فرما و درود فرست بر آقاو مولای من آنچه ذکر شد و آنچه ذکر نشد ای آقا و مولای من کرم کن و مرا در حزب خود و زمره خویش داخل ساز و از پروردگار من و پروردگار تو بر من عطا و بخشش درخواست کن که تو بزرگوار را نزد خدا جاه و قدر و منزلت بلندی است که اگر از خدا درخواست کنی عطا کند و اگر

الْوَسِیلَهَ، وَالْمَنْزِلَهَ الْجَلِیلَهَ، وَالْفَضْلَ وَالْفَضِیلَهَ، وَالْکَرامَهَ الْجَزِیلَهَ؛ أَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جازَیْتَ إِماماً عَنْ رَعِیَّتِهِ وَصَلِّ عَلَی سَیِّدِی وَمَوْلایَ کُلَّما ذُکِرَ وَکُلَّما لَمْ یُذْکَرْ، یَا سَیِّدِی وَمَوْلایَ أَدْخِلْنِی فِی

حِزْبِکَ وَزُمْرَتِکَ، وَ اسْتَوْهِبْنِی مِنْ رَبِّکَ وَرَبِّی فَإِنَّ لَکَ عِنْدَ اللّٰهِ جاهاً وَقَدْراً وَمَنْزِلَهً رَفِیعَهً، إِنْ سَأَلْتَ أُعْطِیتَ، وَ إِنْ

ص: 380

شفاعت کنی بپذیر خدا را خدا را یاد کن درباره بنده و غلامت و مرا در شدائد و سختیها و امور هولناک که من بر خود از عمل بد و کار زشت و گناه بزرگ فراهم کرده ام مرا به خود وامگذار که تمام آرزو و امید و وثوق و اعتماد و

توسل من به درگاه خدا پروردگار من و تو، تو بزرگواری هیچ کس به درگاه خدا توسل نجسته به کسی که او نزد حقش عظیمتر و احترامش لازم تر و قدر و منزلتش بلندتر از شما اهل بیت پیغمبر باشد خدا مرا دور از شما خاندان و عنایت

شَفَعْتَ شُفِّعْتَ، أَللّهَ أَللّهَ فِی عَبْدِکَ وَمَوْلاکَ

لاَ تُخَلِّنِی عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالاْءَهْوَالِ لِسُوءِ عَمَلِی، وَقَبِیحِ فِعْلِی، وَعَظِیمِ جُرْمِی، فَإِنَّکَ أَمَلِی وَرَجَائِی وَثِقَتِی وَمُعْتَمَدِی وَوَسِیلَتِی إِلَی اللّهِ رَبِّی، وَرَبِّکَ لَمْ یَتَوَسَّلِ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَی اللّهِ بِوَسِیلَهٍ هِیَ أَعْظَمُ حَقّاً، وَلاَ أَوْجَبُ حُرْمَهً، وَلاَ أَجَلُّ قَدْراً عِنْدَهُ مِنْکُمْ أَهْلَ الْبَیْتِ لاَ خَلَّفَنِیَ اللّهُ

ص: 381

شما به واسطه گناهانم نگرداند و مرا با شما بزرگواران در بهشت عدن که برای شما اهل بیت و اولیای خود مهیا گردانیده همنشین قرار دهد که خدا بهترین آمرزندگان و مهربانترین مهربانان است پروردگارا از ما به آن بزرگوار سلام و تحیت بسیار برسان و پاسخ تحیات ما سلام از جانب او به ما بازگردان که تو صاحب جود و کرمی و درود فرست بر او و هر آنچه سلام و تحیت ذکر شد و آنچه ذکر نشد ای پروردگار عالمیان.

عَنْكُمْ بِذُنوُبِی، وَجَمَعَنِی وَ إِیَّاکُمْ فِي جَنَّهِ عَدْنٍ الَّتِی أَعَدَّها لَکُمْ وَلاِءَوْلِیائِکُمْ إِنَّهُ خَیْرُ الْغافِرِینَ وَأَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ؛ أَللّهُمَّ أَبْلِغْ سَیِّدِی وَمَوْلایَ تَحِیَّهً کَثِیرَهً وَسَلاماً وَارْدُدْ عَلَیْنا مِنْهُ السَّلامَ، إِنَّکَ جَوادٌ کَرِیمٌ،

وَصَلِّ عَلَیْهِ کُلَّما ذُکِرَ السَّلامُ وَکُلَّما لَمْ یُذْکَرْ یَا رَبَّ الْعالَمِینَ.

ص: 382

زیارت حضرت ابوالفضل علیه السلام

سلام خدا و سلام فرشتگان مقرب خدا و رسولان خدا و بندگان شایسته خدا و سلام تمام شهیدان راه خدا و صادقان

با ایمان کامل و نفوس پاکیزه پاک و نکو سیرت در آنچه صبح و شام سلام همه آنان بر تو باد ای فرزند امیرالمؤمنین گواهی می دهم برای تو که حضرتت، مقام تسلیم و تصدیق و وفاداری و خیرخواهی در حد کمال داشتی نسبت به حضرت حسین فرزند

چون وارد روضه مطهره حضرت شدی بایست و بگو:

سَلامُ اللّهِ وَسَلامُ مَلائِکَتِهِ الْمُقَرَّبینَ ، وَأَ نْبِیائِهِ الْمُرْسَلِینَ ،وَعِبادِهِ الصَّالِحِینَ ، وَجَمِیعِ الشُّهَداءِ وَالصِّدِّیقِینَ ، وَالزَّاکِیاتِ الطَّیِّباتِ فِیما تَغْتَدِی وَتَرُوحُ عَلَیْکَ یَابْنَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ ، أَشْهَدُ لَکَ بِالتَّسْلِیمِ وَالتَّصْدِیقِ وَالْوَفاءِ وَالنَّصِیحَهِ لِخَلَفِ

پیغمبر صلی اللّه علیه و آله و سبط برگزیده رسول و رهبر دانای خلق و وصی پیغمبر و رساننده حکم خدا به خلق آن امام مظلوم جور و جفا کشیده پس خدا تو را از جانب رسولش و از جانب امیرالمؤمنین و از حضرت حسن و حسین صلوات اللّه علیهم بهترین پاداش عطا کند و به واسطه آن صبر و تحمل مصائبی که در یاری برادرت کردی پس دار سعادت عقبی تو را نیکوست خدا

لعنت کند کسانی را که قَدر حق تو را ندانستند، و از جهل هتک

النَّبِیِّ الْمُرْسَلِ، وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ ، وَالدَّلِیلِ الْعالِمِ ، وَالْوَصِیِّ الْمُبَلِّغِ ، وَالْمَظْلُوم الْمُهْتَضَمِ ، فَجَزاکَ اللّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ صَلَواتُ اللّهِ عَلَیْهِمْ أَ فْضَلَ

الْجَزاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَأَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَی الدَّارِ ، لَعَنَ اللّهُ مَنْ قَتَلَکَ ، وَلَعَنَ اللّهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّکَ ، وَاسْتَخَفَّ

ص: 384

احترامت کردند و خدا لعنت کند کسی را که بین تو و آب فرات حائل گردید گواهی می دهم که تو مظلوم کشته شدی و خدا آنچه را وعده داده محققا به تو عطا کند ای فرزند امیرالمؤمنین من به زیارت شما آمده ام درحالی که بر شما واردم و قلبم تسلیم امر شما و تابع فرمان شما و من

پیرو شما و برای یاری شما مهیا هستم تا هنگامی که فرمان خدا فرا رسد که او بهترین حکم کنندگان است پس من با شما هستم و با تمام قوای خود با شما هستم نه با دشمنان شما من به شما ایمان دارم و به بازگشت شما نیز ایمان دارم و به دین و آیین دشمنان شما

بِحُرْمَتِکَ ، وَلَعَنَ اللّهُ مَنْ حالَ بَیْنَکَ وَبَیْنَ ماءِ الْفُراتِ ، أَشْهَدُ أَ نَّکَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً ،

وَأَنَّ اللّهَ مُنْجِزٌ لَکُمْ مَا وَعَدَکُمْ ، جِئْتُکَ یَابْنَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وافِداً إِلَیْکُمْ وَقَلْبِی مُسَلِّمٌ لَکُمْ وَتابِعٌ ، وَأَ نَا لَکُمْ تابِعٌ ، وَنُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّهٌ حَتَّی یَحْکُمَ اللّهُ وَهُوَ خَیْرُ الْحاکِمِینَ ، فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لاَ مَعَ عَدُوِّکُمْ ، إِنِّی بِکُمْ وَبِإِیابِکُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ ، وَبِمَنْ

ص: 385

و مخالفان شما و قاتلان شما از کافران و منکرانم خدا بکشد

امتی را که به دست و زبان شما را کشتند.

سلام بر تو ای بنده شایسته حق و مطیع امر خدا و رسول خدا و مطیع امیرالمؤمنین و حضرت حسن و حسین صلوات اللّه و سلامه علیهم، سلام بر تو و رحمت و برکات خدا و مغفرت و رضا و خشنودی خدا بر روح و جسم شما باد گواهی می دهم

خالَفَکُمْ وَقَتَلَکُمْ مِنَ الْکافِرِینَ ، قَتَلَ اللّهُ أُمَّهً قَتَلَتْکُمْ بِالْاَیْدِی وَالْاَ لْسُنِ .

پس داخل روضه شو و خود را به ضریح بچسبان و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِیعُ لِلّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَلاِءَ مِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْحَسَنِ

وَالْحُسَیْنِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِمْ وَسَلَّمَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوانُهُ وَعَلَی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ ، أَشْهَدُ

ص: 386

و خدا را گواه می گیرم که تو از جهان درگذشتی با همان مقام رفیع شهادت که شهدای بدر یافتند و دیگر جهاد کنندگان در راه خدا که همه خیر خواهان دین خدا بر علیه دشمنان خدا جهاد کامل و با دوستان خدا و دفاع از محبان خدا

منتهای نصرت و یاری را کردند پس خدا به شما بهتر و بیشتر و کامل ترین پاداشی عطا کند که به احدی از کسانی که به عهدش وفا کردند و دعوتش را اجابت کردند و از ولی امر حق و خلفای الهی اطاعت کردند عطا فرماید گواهی می دهم که

وَأُشْهِدُ اللّهَ أَ نَّکَ مَضَیْتَ عَلَی مَا مَضی بِهِ

الْبَدْرِیُّونَ وَالْمُجاهِدُونَ فِی سَبِیلِ اللّهِ ، أَلْمُناصِحُونَ لَهُ فِی جِهادِ أَعْدائِهِ ، الْمُبالِغُونَ فِی نُصْرَهِ أَوْ لِیائِهِ ، أَلذَّابُّونَ عَنْ أَحِبَّائِهِ ، فَجَزاکَ اللَّهُ أَ فْضَلَ الْجَزاءِ ، وَأَکْثَرَ الْجَزاءِ ، وَأَوْفَرَ الْجَزاءِ ، وَأَوْفی جَزاءِ أَحَدٍ مِمَّنْ وَفی بِبَیْعَتِهِ ، وَاسْتَجابَ لَهُ دَعْوَتَهُ ، وَأَطاعَ وُلاهَ أَمْرِهِ ؛ أَشْهَدُ أَ نَّکَ قَدْ

ص: 387

تو نهایت کوشش را در نصیحت و کمال جهد و اهتمام را در راه دین خدا ادا کردی تا آنکه خدایت در مقام رفیع شهیدان مبعوث کرد و روح پاکت را با ارواح پاک سعادتمندان عالم محشور و از بهشت بهترین منزل و نیکوترین غرفه بهشتی عطا کند و نام شریفت را در عالم بلند گرداند و با پیغمبران و صادقان در ایمان و شهیدان و صالحان که اینها بهترین رفیقانند

محشور فرماید گواهی می دهم که تو هیچ سستی و کوتاهی نکردی

بالَغْتَ فِی النَّصِیحَهِ ، وَأَعْطَیْتَ غایَهَ الْمَجْهُودِ ، فَبَعَثَکَ اللّهُ فِی الشُّهَداءِ ، وَجَعَلَ رُوحَکَ مَعَ أَرْواحِ السُّعَداءِ ، وَأَعْطاکَ مِنْ جِنانِهِ أَ فْسَحَها مَنْزِلاً ،

وَأَ فْضَلَها غُرَفاً ، وَرَفَعَ ذِکْرَکَ فِی عِلِّیِّینَ ، وَحَشَرَکَ مَعَ النَّبِیِّینَ وَالصِّدِّیقِینَ وَالشُّهَداءِ وَالصَّالِحِینَ وَحَسُنَ أُولئِکَ رَفِیقاً ؛ أَشْهَدُ أَ نَّکَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْکُلْ ،

و در کار خود با بصیرت و حجت از جهان درگذشتی و همیشه در اعمالت اقتدا به صالحان و پیروی از رسولان خدا کردی پس خدا بین ما و تو بزرگوار و بین رسول خدا و اولیا و دوستان خدا در منزلهای بهشتی اهل

خضوع و تقوی جمع گرداند که خدا مهربانترین مهربانان عالم است.

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد، و بر من دیگر در این مکان گرامی و مشهد معظم گناهی باقی مگذار تمام گناهانم را ببخش و بیامرز و همّ و غمم را

وَأَ نَّکَ مَضَیْتَ عَلَی بَصِیرَهٍ مِنْ أَمْرِکَ ، مُقْتَدِیاً

بِالصَّالِحِینَ ، وَمُتَّبِعاً لِلنَّبِیِّینَ ، فَجَمَعَ اللّهُ بَیْنَنا وَبَیْنَکَ وَبَیْنَ رَسُولِهِ وَأَوْ لِیائِهِ فِی مَنازِلِ الْمُخْبِتِینَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ .

پس برو سمت بالا سر و دو رکعت نماز بخوان و بگو در عقب نماز:

أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَلاَتَدَعْ لِی فِی هذَا الْمَکانِ الْمُکَرَّمِ وَالْمَشْهَدِ الْمُعَظَّمِ ذَ نْباً إِلاَّ غَفَرْتَهُ ، وَلاَ هَمّاً

برطرف ساز تمام مرض و دردهایم را شفا عنایت فرما و هر عیب و عار مرا پرده پوشی کن و رزقم را وسیع ساز، و از هر خوف و هراسم ایمنی کامل بخش پریشانیهایم همه را اصلاح فرما، و غایب مرا محفوظ بدار و لقایش نزدیک و تمام حاجتهای دنیا و آخرتم را که رضای تو و صلاح من در

آن است همه را روا گردان ای مهربانترین مهربانان عالم.

سلام بر تو ای اباالفضل العباس فرزند

إِلاَّفَرَّجْتَهُ ، وَلاَ مَرَضاً إِلاَّ شَفَیْتَهُ ، وَلاَ عَیْباً إِلاَّسَتَرْتَهُ ، وَلاَ رِزْقاً إِلاَّ بَسَطْتَهُ ، وَلاَ خَوْفاً إِلاَّ آمَنْتَهُ ، وَلاَ شَمْلاً إِلاَّ جَمَعْتَهُ ، وَلاَ غائِباً

إِلاَّ حَفِظْتَهُ وَأَدْنَیْتَهُ ، وَلاَ حاجَهً مِنْ حَوائِجِ الدُّنْیا وَالْآخِرَهِ لَکَ فِیها رِضیً وَلِیَ فِیها صَلاحٌ إِلاَّ قَضَیْتَها یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ . پس برگرد به سوی ضریح و نزد پاها بایست و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسَ ابْنَ

ص: 390

امیرالمؤمنین سلام بر تو ای فرزند سید جانشینان پیغمبر اسلام سلام بر تو ای فرزند اول کسی که اسلام اختیار کرد و

در رتبه ایمان بر همه امت تقدم و برتری داشت و در دین خدا از همه کس پایدارتر و در حفظ اسلام از همه مراقبتش بیشتر بود گواهی می دهم مه تو در راه خدا و رسول و برادرت خیرخواه بودی و نیکو برادری بودی که حضرت حسین مساوات و مواسات نمودی باری خدا لعنت کند امتی را که هتک حرمت شما و ریختن خون شما و حرمت اسلام را حلال شمردند

أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ أَوَّل الْقَوْمِ إِسْلاماً ، وَأَقْدَمِهِمْ إِیماناً ، وَأَ قْوَمِهِمْ بِدِینِ اللّهِ ، وَأَحْوَطِهِمْ عَلَی الْاءِسْلامِ .أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَلاِءَخِیکَ فَنِعْمَ الْاءَخُ الْمُواسِی ، فَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً قَتَلَتْکَ ، وَلَعَنَ

اللّهُ أُمَّهً ظَلَمَتْکَ ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً اسْتَحَلَّتْ مِنْکَ الْمَحارِمَ ، وَانْتَهَکَتْ حُرْمَهَ الْاءِسْلامِ ،

ص: 391

پس شما (در راه وفای با برادرت حسین«ع») نیکو صبر و تحمل و جهاد و حمایت و نصرت و دفاع کامل از حریم برادر و امر پروردگارش را اطاعت کردی و در راه فداکاری آن حضرت و ثواب بزرگ نصرت و یاری او که دیگران رو گردانیدند تو مشتاقانه شتافتی و ثواب عظیم و نام نیکو در دو عالم یافتی و خدایت در بهشت نعیم با

پدران بزرگوارت ملحق گرداند پروردگارا من خود را مهیا بر زیارت اولیا و دوستان تو نموده ام به اشتیاق ثواب و به امید مغفرت و لطف و احسان بزرگ تو پس از تو درخواستم این است که

فَنِعْمَ الصَّابِرُ الْمُجاهِدُ الْمُحَامِی النَّاصِرُ وَالْاَءَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِیهِ ، الْمُجِیبُ إِلی طاعَهِ رَبِّهِ ، الرَّاغِبُ فِیما زَهِدَ فِیهِ غَیْرُهُ مِنَ

الثَّوابِ الْجَزِیلِ ، وَالثَّنَاءِ الْجَمِیلِ ، وَأَ لْحَقَکَ اللّهُ بِدَرَجَهِ آبائِکَ فِی جَنَّاتِ النَّعِیمِ . أَللّهُمَّ إِنِّی تَعَرَّضْتُ لِزِیارَهِ أَوْ لِیائِکَ رَغْبَهً فِی ثَوابِکَ ، وَرَجاءً لِمَغْفِرَتِکَ وَجَزِیلِ إِحْسانِکَ ، فَأَسْأَ لُکَ أَنْ

ص:392

درود فرستی بر محمد و آلش و به واسطه آنها همیشه روزی مرا وسیع و زندگانیم را پایدار و خوش بگردانی

و زیارتم را به شفاعتش بپذیری و حیات طیب نصیبم فرمایی و مرا در وصف اهل کرامت درج فرمایی و از خوبان و سعادتمندان که چون از زیارت مشهد محبان و دوستانت بازگردند رستگار و حاجت روا شده و مستوجب قطعی آمرزش گناه شده اند و عیوب و زشتیهایشان مستور و همّ و غمشان برطرف گردیده از آنان قرارم دهی که تو ای خدا اهل تقوا و مغفرتی.

تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ ، وَأَنْ تَجْعَلَ رِزْقِی بِهِمْ دارّاً ، وَعَیْشِی بِهِمْ قارّاً ، وَزِیارَتِی بِهِمْ مَقْبُولَهً ، وَحَیَاتِی بِهِمْ طَیِّبَهً ، وَأَدْرِجْنِی إِدْراجَ الْمُکْرَمِینَ ، وَاجْعَلْنِی مِمَّنْ یَنْقَلِبُ مِنْ زِیارَهِ مَشاهِدِ أَحِبَّائِکَ

مُفْلِحاً مُنْجِحاً قَدِ اسْتَوْجَبَ غُفْرانَ الذُّنُوبِ ، وَسَتْرَ الْعُیُوبِ ، وَکَشْفَ الْکُرُوبِ ، إِنَّکَ أَهْلُ التَّقْوی وَأَهْلُ الْمَغْفِرَهِ .

ص: 393

ای تو ای بزرگوار تقاضای وداع می کنم و از خدا به واسطه تو درخواست توجه و لطف خاص دارم و بر تو تحیت و سلام خوانده در

حالی که به خدا و رسول و کتاب او و ایمان آورده و به هر چه از اوامر و نواهی که از جانب خدا آورده ایمان دارم پروردگارا تو مرا با گواهان و اهل ایمان ثابت مقدر فرما پروردگارا این زیارت را آخرین عهدم از قبر مطهر فرزند برادر پیغمبرت صلی اللّه علیه و آله قرار مده و همیشه تا در حیات

و چون خواهی وداع کنی آن حضرت را، پس برو به نزد قبر شریف و بگو(این را که در روایت ابو حمزه ثمالی است و علما نیز

ذکر کرده اند):

أَسْتَوْدِعُکَ اللّهَ وَأَسْتَرْعِیکَ وَأَ قْرَأُ عَلَیْکَ السَّلامَ ، آمَنَّا بِاللّهِ وَبِرَسُو لِهِ وَبِکِتابِهِ وَبِمَا جاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللّهِ ، أَللّهُمَّ فَاکْتُبْنا مَعَ الشَّاهِدِینَ ، أَللّهُمَّ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِی قَبْرَ ابْنِ أَخِی رَسُو لِکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ، وَارْزُقْنِی زِیارَتَهُ أَبَداً

ص: 394

مرا باقی داری زیارتش نصیبم گردان و مرا با آن حضرت و با پدران بزرگوارش در بهشت برین محشور گردان و میان من و او و رسول اکرم و اولیای دین خود ائمه هدی شناسایی برقرار دار پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و بمیران مرا بر ایمان (به وحدانیت) خود و تصدیق به رسالت پیغمبر و ولایت و دوستی علی(ع) و ائمه طاهرین از فرزندان علی علیهم السلام و بر تبرّی و بیزاری از دشمنان اینها که من ای خدا

به این و عقیده خوشنودم و درود خدا بر محمد و آل محمد باد.

مَاأَبْقَیْتَنِی ، وَاحْشُرْنِی مَعَهُ وَمَعَ آبائِهِ فِی الْجِنانِ ، وَعَرِّفْ بَیْنِی وَبَیْنَهُ وَبَیْنَ رَسُو لِکَ وَأَوْ لِیائِکَ ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّنِی عَلَی الاْءِیمانِ بِکَ ،

وَالتَّصْدِیقِ بِرَسُو لِکَ ، وَالْوِلایَهِ لِعَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ وَالاْءَئِمَّهِ مِنْ وُلْدِهِ ، وَالْبَراءَهِ مِنْ عَدُوِّهِمْ ، فَإِنِّی قَدْ رَضِیتُ یَا رَبِّی بِذلِکَ ، وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ .

ص: 395

خدا بزرگتر از هر حد و وصف است و ستایش مخصوص خداست و آن ذات یکتا را صبح و شام تنزیه و تسبیح می گوییم و ستایش خدا را که ما را به این درگاه هدایت فرمود و اگر خدا ما را هدایت نمی فرمود ما به خود راه به این آستان قدس نمی یافتیم همانا رسولان پروردگار ما به حق آمدند

چون خواستی آن حضرت را در این روز زیارت کنی پس اگر ممکن شد تو را که از فرات غسل کنی و اگر نه از هر آبی که تو را ممکن باشد. و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و قصد زیارت آن حضرت کن در حالتی که به آرامی و وقار و تأنی باشی. پس چون به در حایر برسی بگو أَللّهُ أَكْبَرُ؛ و بگو:

أَللّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ كَثِيراً ، وَسُبْحانَ اللّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی هَدَانا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا أَنْ هَدَانَا اللّهُ ، لَقَدْ جاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ،

ص: 396

سلام بر رسول خدا صلی اللّه علیه و آله سلام بر امیرالمؤمنین (ع) سلام بر فاطمه زهرا سیده زنان عالم سلام بر حسن

و حسین علیهما السلام سلام بر علی بن الحسین (زین العابدین) سلام بر محمدبن علی الباقر سلام بر جعفر بن محمد الصادق سلام بر موسی بن جعفر سلام بر حضرت علی بن موسی سلام بر محمد بن علی التقی

أَلسَّلامُ عَلَی رَسُولِ اللّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَی أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ ، أَلسَّلامُ عَلَی فاطِمَهَ الزَّهْراءِ سَیِّدَهِ نِساءِ الْعالَمِینَ ، أَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ ، أَلسَّلامُ عَلَی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ ، أَلسَّلامُ عَلَی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ، أَلسَّلامُ عَلَی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، أَلسَّلامُ عَلَی مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ ، أَلسَّلامُ عَلَی عَلِیِّ بْنِ

مُوسی، أَلسَّلامُ عَلَی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ،

ص: 397

سلام بر علی بن محمد النقی سلام بر حسن بن علی العسکری سلام بر خلف صالح امام منتظر سلام بر تو ای اباعبداللّٰه سلام بر تو ای فرزند رسول خدا من غلام و چاکرت فرزند غلام و کنیز و چاکر درگاهت، دوستدار دوستان و دشمن بداندیشان توأم، به مشهد و حرم مطهرت پناه آورده و به قصد زیارتت به سوی

خدا تقرب می جویم. ستایش خدای را که مرا به معرفت مقام ولایتت هدایت فرمود و به زیارت حضرتت

أَلسَّلامُ عَلَی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ، أَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ، أَلسَّلامُ عَلَی الْخَلَفِ الصَّالِحِ الْمُنْتَظَرِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبا عَبْدِ اللّٰهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ ،

عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ أَمَتِکَ ، الْمُوالِی لِوَ لِیِّکَ ، الْمُعادِی لِعَدُوِّکَ اسْتَجارَ بِمَشْهَدِکَ وَتَقَرَّبَ إِلَی اللّٰهِ بِقَصْدِکَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی هَدَانِی لِوِلایَتِکَ ، وَخَصَّنِی

ص: 398

مخصوص گردانید و قصد درگاهت را بر من سهل و آسان داشت.

سلام بر تو ای وارث علوم آدم (ع) برگزیده

خدا سلام بر تو ای وارث حلم نوح پیغمبر خدا سلام بر تو ای وارث ابراهیم خلیل خدا سلام بر تو ای وارث شجاعت موسای کلیم و سخنگوی خدا سلام بر تو ای وارث زهد و مقامات عیسای روح پاک الهی سالم بر و ای وارث معرفت حضرت محمد حبیب خدا

بِزِیارَتِکَ ، وَسَهَّلَ لِی قَصْدَکَ .

پس داخل روضه شو و بایست محاذی و روبروی سر و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ آدَمَ صَفْوَهِ اللّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ إِبْراهِیمَ خَلِیلِ اللّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ مُوسی کَلِیمِ اللّهِ ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ عِیسی رُوحِ اللّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللّهِ ،

ص: 399

سلام بر تو ای وارث امیرالمؤمنین سلام بر تو ای وارث مقام تقرب فاطمه زهرا سلام بر تو ای فرزند محمد مصطفی(ص) سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی(ع) سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا سلام بر تو ای فرزند خدیجه کبری سلام

بر تو ای کسی که از خون پاک تو و پدر بزرگوارت خدا به شمشیر امام انتقام می کشد و خدا از ظلم و ستم وارد بر تو دادخواهی می کند گواهی می دهم که تو نماز را بپاداشتی

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ فاطِمَهَ الزَّهْراءِ ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضی ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فاطِمَهَ الزَّهْراءِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ خَدِیجَهَ الْکُبْری ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ثارَ اللّهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ ، أَشْهَدُ أَ نَّکَ قَدْ أَ قَمْتَ الصَّلاهَ ،

و زکات دادی و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی

و خدا را تا هنگام رحلت اطاعت کردی پس خدا لعنت کند امتی را که تو را مقتول کردند و امتی را که به تو ظلم و ستم کردند و خدا لعنت کند امتی را که شنیدند و بدان راضی و خوشنود شدند ای مولای من ای ابی عبداللّه خدا را گواه می گیرم و ملائکه و پیمبران و رسولان خدا را که من ایمان به شما دارم و به رجعت شما یقین دارم در همه طریق آیین و خاتمه تمام عملم و هنگام رفتنم به سوی

وَآتَیْتَ الزَّکَاهَ ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ ، وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ ، وَأَطَعْتَ اللّهَ حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ ، فَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً قَتَلَتْکَ ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً ظَلَمَتْکَ ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً سَمِعَتْ بِذلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ ، یَا مَوْلایَ یَا أَباعَبْدِ اللّهِ ،

أُشْهِدُ اللّهَ وَمَلائِکَتَهُ وَأَ نْبِیاءَهُ وَرُسُلَهُ أَ نِّی بِکُمْ مُؤْمِنٌ ، وَبِإِیَابِکُمْ مُوقِنٌ ، بِشَرایِعِ دِینِی ، وَخَواتِیمِ عَمَلِی ، وَمُنْقَلَبِی إِلَی

پروردگارم پس درود خدا بر شما و بر ارواح پاک و اجساد شریف شما و افراد حاضر و غایب و ظاهر و باطن شما باد سلام بر تو ای فرزند خاتم پیغمبران و ای فرزند سید اوصیا و ای فرزند

امام اهل تقوا و قائد و پیشوای روسفیدان عالم به سوی بهشت های پر ناز و نعمت ابدی و چگونه به این اوصاف و مقامات مذکور نباشی در صورتی که تو درگاه هدایت و امام اهل تقوا

رَبِّی ، فَصَلَواتُ اللّهِ عَلَیْکُمْ ، وَعَلَی

أَرْواحِکُمْ وَعَلَی أَجْسادِکُمْ ، وَعَلَی شاهِدِکُمْ وَعَلَی غائِبِکُمْ ، وَظاهِرِکُمْ وَباطِنِکُمْ ؛ أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ خاتَمِ النَّبِیِّینَ ، وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ ، وَابْنَ إِمامِ الْمُتَّقِینَ ، وَابْنَ قائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ إِلی جَنَّاتِ النَّعِیمِ ، وَکَیْفَ لاَ تَکُونُ کَذلِکَ وَأَ نْتَ بابُ الْهُدی ، وَ إِمامُ التُّقی ،

و عروه محکم و حجت اتمّ خدا بر اهل عالمی و پنجم آل عبا هستی تو را دست رحمت ازلی غذا داد و از پستان ایمان شیر نوشانید و در دامن اسلام تربیت یافتی باری جان من به فراق تو ناشاد است و به زنده بودنت یقین دارم درود خدا بر تو و بر پدران و فرزندان پاک تو باد سلام بر تو ای آنکه اشک چشمان جاری است و ای

کسی که همیشه قرین با مصیبت و رنج مرتب بوده ای خدا لعنت کند

وَالْعُرْوَهُ الْوُثْقی ، وَالْحُجَّهُ عَلَی أَهْلِ الدُّنْیا ، وَخامِسُ أَصْحابِ الْکِساءِ ، غَذَتْکَ یَدُ الرَّحْمَهِ ، وَرَضَعْتَ مِنْ ثَدْیِ الْاِیمانِ ، وَرُبِّیْتَ فِی حِجْرِ الْاِسْلامِ ، فَالنَّفْسُ غَیْرُ

راضِیَهٍ بِفِراقِکَ ، وَلاَ شَاکَّهٍ فی حَیَاتِکَ ، صَلَواتُ اللّهِ عَلَیْکَ وَعَلَی آبائِکَ وَأَبْنائِکَ ؛ أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَرِیعَ الْعَبَرَهِ السَّاکِبَهِ ، وَقَرِینَ الْمُصِیبَهِ الرَّاتِبَهِ ، لَعَنَ اللّهُ

ص: 403

امتی را که حتک احترام تو را حلال شمردند و تو را که درود حق بر تو باد به قهر و ظلم به قتل رسانیدند و به سبب قتل تو جان رسول خدا را که درود خدا بر او باد سخت محزون و

خشمگین ساختند و کتاب خدا را به واسطه فقدانت به کلی متروک و مهجور گردانیدند سلام خدا بر تو و بر بزرگوار جد و پدر و مادر و برادر و امامان از فرزندان پاکت باد و بر آنان که با تو به درجه شهادت رسیدند و بر فرشتگان که به گرد قبر مطهرت حلقه زده و بر زواران از اهل ایمان که برای قبول

أُمَّهً اسْتَحَلَّتْ مِنْکَ الْمَحارِمَ ، فَقُتِلْتَ صَلَّیاللّهُ عَلَیْکَ مَقْهُوراً ، وَأَصْبَحَ رَسُولُ اللّهِ بِکَ مَوْتُوراً، وَأَصْبَحَ کِتابُ اللّهِ بِفَقْدِکَ مَهْجُوراً ؛ أَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلی جَدِّکَ وَأَبِیکَ ، وَأُمِّکَ وَأَخِیکَ ، وَعَلَی الْاَئِمَّهِ مِنْ بَنِیکَ ، وَعَلَی الْمُسْتَشْهَدِینَ مَعَکَ ، وَعَلَی الْمَلائِکَهِ الْحافِّینَ بِقَبْرِکَ ،

وَالشَّاهِدِینَ لِزُوَّارِکَ الْمُؤَمِّنِینَ بِالْقَبُولِ

دعای شیعیان در جوارت حضور یافتند و باز هم سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد و پدر و مادرم به فدایت ای فرزند رسول خدا(ص) پدر و مادرم به فدایت ای اباعبداللّه همانا تعزیتت بسیار بزرگ و مصیبتت در اسلام بر ما و تمام اهل آسمانها و زمین عظیم و سخت بود پس خدا لعنت کند آن جماعتی را که اسبها را برای جنگ با حضرتت زین و لجام

کردند و بر تو به ناگاه هجوم آوردند و برای قتال با تو مهیا گشتند ای مولای من ای اباعبداللّه من عزم حرم مطهرت کردم

عَلَی دُعاءِ شِیعَتِکَ ، وَأَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ ، بِأَبِی أَ نْتَ وَأُمِّی یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، بِأَبِی أَ نْتَ وَأُمِّی یَا أَبا

عَبْدِ اللّهِ ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّهُ وَجَلَّتِ الْمُصِیبَهُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلَی جَمِیعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ ، فَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً أَسْرَجَتْ وَأَلْجَمَتْ وَتَهَیَّأَتْ لِقِتَالِکَ ، یَامَوْلایَ یَا أَباعَبْدِ اللّهِ ، قَصَدْتُ حَرَمَکَ

ص: 405

، و به مشهد شریفت آمدم از خدا به حق شأن و مقامی که تو را نزد اوست درخواست

می کنم که درود بر محمد و آله اطهارش فرستد و مرا هم با شما در دنیا و آخرت به لطف و جود و کرمش همنشین قرار دهد.

ای پروردگار من نماز خواندم و رکوع و سجود بجای آوردم برای تو

وَأَ تَیْتُ مَشْهَدَکَ أَسْأَلُ اللّهَ بِالشَّأْنِ الَّذِی لَکَ عِنْدَهُ ، وَبِالْمحَلِّ الَّذِی لَکَ لَدَیْهِ أَنْ یُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ یَجْعَلَنِی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیا وَالاْآخِرَهِ بِمَنِّهِ وَجُودِهِ وَکَرَمِهِ .

پس ببوس ضریح را و دو رکعت نماز بخوان در بالای سر و

در این دو رکعت هر سوره که می خواهی بخوان و چون فارغ شدی بگو:

أَللّهُمَّ إِنِّی صَلَّیْتُ وَرَکَعْتُ وَسَجَدْتُ لَکَ

ص: 406

خدای یکتای بی شریک که هرگز نماز و رکوع و سجود خلق جز برای تو روا نیست چون تویی خدایی که جز تو خدایی نیست پروردگارا رحمت فرست بر محمد(ص) و آل اطهارش و برسان از من بر روح

پاک آن بزرگواران بر من تحیت و سلام آنها را پروردگارا این دو رکعت نماز هدیه ای است از من به سوی سید و مولای من و امام من و امام و پیشوایم حضرت حسین بن علی علیها السلام خدایا

وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ ، لاِءَنَّ الصَّلاهُ

وَالرُّکُوعَ وَالسُّجُودَ لاَ تَکُونُ إلاَّ لَکَ ، لاِءَ نَّکَ أَ نْتَ اللّهُ لاَ إِلهَ إلاَّ أَ نْتَ ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْهُمْ عَنِّی أَ فْضَلَ التَّحِیَّهِ وَالسَّلامِ ، وَارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ التَّحِیَّهَ وَالسَّلامَ ؛ أَللّهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّکْعَتانِ هَدِیَّهٌ مِنِّی إِلی مَوْلایَ وَسَیِّدِی وَ إِمامِی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ ؛ أَللّهُمَّ

درود فرست بر محمد و آل محمد و این را از من بپذیر و پاداش و ثوابش بیش از آنچه به کرم تو و ولی تو آرزو و امید دارم عطا فرما ای مهربانترین مهربانان عالم.

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای زاده

پاک پیغمبر خدا سلام بر تو ای گرامی فرزند

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ ذلِکَ مِنِّی ، وَاجْزِنِی عَلَی ذلِکَ أَ فْضَلَ أَمَلِی وَرَجائِی فِیکَ وَفِی وَ لِیِّکَ ، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

پس برخیز و برو به سوی پای مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهماالسلام را. و سر آن جناب در نزد پای ابی عبداللّه علیه السلام است؛ پس بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ نَبِیِّ اللّهِ ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ

ص: 408

امیرالمؤمنین سلام بر تو ای نیکو فرزند حسین شهید سلام

بر تو ای شهید فرزند شهید سلام بر تو ای شهید مظلوم فرزند امام مظلوم خدا لعنت کند امتی را که به قتل رسانیدند تو را و لعنت آنان که در حق تو ظلم و ستم کردند و لعنت کند قومی که شنیدند و بدان بر شما راضی و شادمان گردیدند سلام بر تو ای مولای من سلام بر تو ای ولی خدا فرزند ولی خدا همانا مصیبت وارد بر تو بسیار عظیم و تعزیتت سخت

أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الْحُسَیْنِ الشَّهِیدِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الشَّهِیدُ ابْنُ الشَّهِیدِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الْمَظْلُومُ ابْنُ الْمَظْلُومِ ، لَعَنَ اللّهُ أُمَّهً قَتَلَتْکَ ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً ظَلَمَتْکَ ، وَلَعَنَ اللّهُ

أُمَّهً سَمِعَتْ بِذلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلایَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَ لِیَّ اللّهِ وَابْنَ وَ لِیِّهِ ، لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِیبَهُ وَجَلَّتِ

جانگداز بود بر ما و بر جمیع اهل ایمان پس خدا لعنت کند امتی را که تو را به قتل رسانیدند و من از آن به سوی خدا و به سوی شما در دنیا و آخرت بیزاری می جویم.

سلام بر شما ای یاران و دوستان خدا و محبان حق سلام بر شما ای خاصان خدا و دوستان خالص حق سلام بر شما ای ناصران دین خدا سلام بر شما ای یاری کنندگان فاطمه زهرا سیده زنان عالم سلام بر شما ای یاری کنندگان امام حسن مجتبی ولی حق و ناصح خلق سلام بر شما ای یاری کنندگان

الرَّزِیَّهُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلَی جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ ،

فَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً قَتَلَتْکَ ، وَأَبْرَأُ إِلَی اللّهِ وَ إِلَیْکَ مِنْهُمْ فِی الدُّنْیا وَالاْآخِرَهِ . پس توجه کن به جانب شهداء و زیارت کن ایشان را و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَوْ لِیاءَ اللّهِ وَأَحِبَّاءَهُ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَصْفِیاءَ اللّهِ وَأَوِدَّاءَهُ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَ نْصارَ دِینِ اللّهِ ، وَأَ نْصارَ نَبِیِّهِ ، وَأَ نْصارَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ ، وَأَ نْصارَ

ابی عبداللّه حسین شهید مظلوم درود و رحمت خدا بر جمیع شما باد پدر و مادرم فدای شما باد که چه نیکو بودید و چه خاک پاک شریفی شما را در برگرفت و به خدا سوگند که سعادت و فیروزی بزرگ نصیب شما گردید ای کاش من هم با شما

بودم تا در بهشت ابد با شما

فاطِمَهَ سَیِّدَهِ نِساءِ الْعالَمِینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَ نْصارَ أَبِی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِیِّ النَّاصِحِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا أَ نْصارَ أَبِی عَبْدِ اللّهِ الْحُسَیْنِ الشَّهِیدِ الْمَظْلُومِ

صَلَواتُ اللّهِ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ ، بِأَبِی أَ نْتُمْ وَأُمِّی طِبْتُمْ وَطَابَتِ الاْءَرْضُ الَّتِی فِیها دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ وَاللّهِ فَوْزاً عَظِیماً ، یَا لَیْتَنِی کُنْتُ مَعَکُمْ فَأَ فُوزَ مَعَکُمْ فِی الْجِنانِ مَعَ

و شهیدان و صالحان و سایر شهیدان و نیکوکاران عالم که نیکو رفیقانی هستند به سعادت ابد می رسیدم و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

سلام بر تو ای اباالفضل العباس فرزند امیرالمؤمنین سلام بر تو ای فرزند سید اوصیا سلام بر تو ای فرزند کسی که در اسلام اول بود و در ایمان بر همه عالم مقدم بود

الشُّهَداءِ وَالصَّالِحِینَ وَحَسُنَ أُولَئِکَ رَفِیقاً ،

وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ .

پس برگرد به جانب سر امام حسین علیه السلام و بسیار دعا کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران مؤمن خود و سید بن طاوس وشهیدفرموده اند:پس برو به مشهد حضرت عباس علیه السلام همین که رسیدی به آنجا بایست نزد قبر آن جناب و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسَ بْنَ

أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلاماً ، وَأَ قْدَمِهِمْ إِیماناً ، وَأَ قْوَمِهِمْ بِدِینِ

ص: 412

و به دین خدا ثابت قدم تر و در راه حفظ اسلام با اندیشه تر و مراقبتش بیشتر بود گواهی می دهم که تو بر خلق خالص برای رضای خدا و رسول و برادرت حسین ناصح و خیرخواه بودی و نیکو برادری بودی که مواسات کردی پس خدا لعنت کند امتی که تو را شهید کردند و خدا

لعنت کند امتی را بر تو ظلم و ستم کردند و خدا لعنت کند امتی را که حتک احترام تو را روا داشتند و به واسطه قتل تو پرده اسلام را دریدند پس چه نیکو برادر با صبر و شکیبا بودی که مجاهده و حمایت و نصرت و دفاع کامل از برادرت کردی و به حقیقت طاعت پروردگار را اجابت نمودی و به آن ثواب

اللّهِ ، وَأَحْوَطِهِمْ عَلَی الْاءِسْلامِ ، أَشْهَدُ لَقَدْ

نَصَحْتَ لِلّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَلاِءَخِیکَ فَنِعْمَ الْاءَخُ الْمُواسِی ، فَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً قَتَلَتْکَ ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً ظَلَمَتْکَ ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً اسْتَحَلَّتْ مِنْکَ الْمَحارِمَ ، وَانْتَهَکَتْ فِی قَتْلِکَ حُرْمَهَ الْاءِسْلامِ ، فَنِعْمَ الْاءَخُ الصَّابِرُ الْمُجاهِدُ الْمُحامِی النَّاصِرُ ، وَالْاءَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِیهِ ، الْمُجِیبُ إِلی طاعَهِ رَبِّهِ ، الرَّاغِبُ

ص: 413

بزرگی که دیگران بدان نایل نشدند تو مشتاق بودی و مدح و ثنای نیکو یافتی و خدا تو را به مقام و مرتبه پدرانت در بهشت نعیم ملحق ساخت که او خدایی پسندیده صفات و بزرگوار است.

پروردگارا من به معرض لطف و رحمت تو درآمدم و برای زیارت اولیای تو به شوق و رغبت در ثوابت عزم کردم و به امید آمرزش و احسان عظیم تو بدین درگاه آمدم پس از

تو درخواست می کنم که درود بر محمد و آل اطهارش بفرستی و

فِیمَا زَهِدَ فِیهِ غَیْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ الْجَزِیلِ وَالثَّنَاءِ الْجَمِیلِ ، وَأَ لْحَقَکَ اللّهُ بِدَرَجَهِ آبائِکَ فِی دارِ النَّعِیمِ إِنَّهُ حَمِیدٌ مَجِیدٌ . پس بیفکن خود را بر قبر و بگو:

أَللّهُمَّ لَکَ تَعَرَّضْتُ ، وَ لِزِیارَهِ أَوْ لِیائِکَ قَصَدْتُ ، رَغْبَهً فِی ثَوَابِکَ ، وَرَجَاءً لِمَغْفِرَتِکَ ، وَجَزِیلِ إِحْسَانِکَ ، فَأَسْأَ لُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ

ص: 414

رزق مرا به واسطه آن بزرگواران وسیع گردان و عیشم را برقرار و زیارتم را مقبول و گناهم را مغفور و آمرزیده ساز و مرا به حرمت مقام آنان رستگار و کامروا و دعای مستجاب

گردان با بهترین (ثوابی) که احدی از زوّار و قاصدان حرم این بزرگواران را عطا می شود به حق لطف و رحمت واسعت ای مهربان ترین مهربانان عالم.

تَجْعَلَ رِزْقِی بِهِمْ دارَّاً ، وَعَیْشِی بِهِمْ قَارَّاً ،

وَزِیارَتِی بِهِمْ مَقْبُولَهً ، وَذَ نْبِی بِهِمْ مَغْفُوراً ، وَاقْلِبْنِی بِهِمْ مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً دُعائِی بِأَ فْضَلِ مَا یَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُوَّارِهِ وَالْقَاصِدِینَ إِلَیْهِ ، بِرَحْمَتِکَ یَاأَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

پس ببوس ضریح را و نمازگزار نزد آن حضرت نماز زیارت و

آنچه خواسته باشی. و چون خواستی وداع کنی آن حضرت را بگو آنچه که از پیش ذکر کردیم در وداع آن حضرت.

سلام بر تو ای اباعبداللّه: سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند

امیرالمؤمنین و ای فرزند سید اوصیا، سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا سیده زنان اهل عالم، سلام بر تو ای کسی که

که معروف به زیارت علقمه است هرگاه خواستی زیارت کنی حضرت امام حسین علیه السلام را در روز عاشورا خواه از نزدیک و خواه از شهرهای دور اشاره کن به طرف آن حضرت و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ أَمِیرِ الْمُوْمِنِینَ ، وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ ،أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فاطِمَهَ

سَیِّدَهِ نِساءِ الْعالَمِینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَاثارَ

ص: 416

خدا از خون پاک تو و پدر بزرگوارت انتقام می کشد و از ظلم وارد بر تو دادخواهی می کند، سلام بر تو و ارواح پاکی که در حرم مطهرت با تو مدفون شدند بر جمیع شما تا ابد از من درود و تحیت و سلام خدا باد تا من هستم و لیل و نهار در جهان برقرار است ای اباعبداللّه همانا تعزیتت بزرگ، سخت و ناگوار

و دشوار بود و تحمل آن مصیبت بزرگ در آسمانها بر جمیع اهل سماوات سخت دشوار بود پس خدا لعنت کند

اللّهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الاْءَرْواحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنائِکَ ، عَلَیْکُمْ مِنِّی جَمِیعاً سَلامُ اللّهِ أَبَداً مَا بَقِیتُ

وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ ، یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّهُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصِیبَهُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلَی جَمِیعِ أَهْلِ الاْءِسْلامِ ، وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِیبَتُکَ فی السَّمَاوَاتِ عَلَی جَمِیعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ ، فَلَعَنَ اللّهُ

ص: 417

امتی که اساس ظلم و ستم را بر شما اهل بیت رسول بنیاد کردند و خدا لعنت کند امتی را که شما را از مقام و مرتبه (خلافت) خود منع کردند

و رتبه ای که خدا مخصوص شما گردانیده بود از شما گرفتند خدا لعنت کند امتی را که شما را مقتول ساختند و خدا لعنت کند آن مردمی را که از امرای ظلم و جور برای قتال با شما تمکین و اطاعت کردند من به سوی خدا و به سوی شما از آن ظالمان و شیعیان آنها و پیروان و دوستانشان بیزاری می جویم، ای اباعبداللّه من تا قیامت سلم و صلحم با هر که با شما صلح است و در جنگ و جهادم با هر که با شما در جنگ است

أُمَّةً أَسَّسَتْ أَساسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقامِكُمْ وَأَزالَتْكُمْ عَنْ مَراتِبِكُمُ الَّتِى رَتَّبَكُمُ اللّهُ فِيها ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ ، وَلَعَنَ اللّهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ قِتالِكُمْ ، بَرِئْتُ إِلَى اللّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَأَشْياعِهِمْ وَأَتْباعِهِمْ وَأَوْلِيائِهِمْ ، يَا أَبا عَبْدِ اللّهِ ، إِنِّى

سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ ، وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكُمْ

ص: 418

تا روز قیامت، خدا لعنت کند آل زیاد بن ابی سفیان و آل مروانِ حکم را، و خدا لعنت کند بنی امیه را بالتمام و خدا لعنت کند پسر مرجانه را و لعنت کند عمر سعد را، و خدا لعنت کند شمر را و خدا لعنت کند گروهی را که اسبها را برای جنگ با حضرتت زین و لگام کردند و برای جنگ با تو مهیا گشتند، پدر و مادرم فدای تو باد تحمل مصیبت بر من به واسطه ظلمی که بر شما رفت سخت دشوار است پس از خدایی که مقام تو را بلند و

گرامی داشت و مرا هم به واسطه دوستی تو عزت بخشید از او درخواست می کنم که روزی من گرداند تا با امام منصور (امام زمان علیه السلام)

إِلی یَوْمِ الْقِیامَهِ ، وَلَعَنَ اللّهُ آلَ زِیادٍ وَآلَ مَرْوانَ ، وَلَعَنَ اللّهُ بَنِی أُمَیَّهَ قاطِبَهً ، وَلَعَنَ اللّهُ ابْنَ مَرْجانَهَ ، وَلَعَنَ اللّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ ، وَلَعَنَ اللّهُ شِمْراً ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّهً

أَسْرَجَتْ وَأَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتالِکَ ، بِأَبِی أَ نْتَ وَأُمِّی ، لَقَدْ عَظُمَ مُصابِی بِکَ ، فَأَسْأَلُ اللّهَ الَّذِی أَکْرَمَ مَقامَکَ ، وَأَکْرَمَنِی بِکَ ، أَنْ یَرْزُقَنِی طَلَبَ ثارِکَ مَعَ إِمامٍ مَنْصُورٍ

ص: 419

از اهل بیت محمد صلی اللّه علیه و آله خونخواه تو باشم، پروردگارا مرا به واسطه حضرت حسین علیه السلام نزد خود در دو عالم

وجیه و آبرومند گردان ای اباعبداللّه من به درگاه خدا تقرب می جویم و به درگاه رسولش و به نزد امیرالمؤمنین و حضرت فاطمه و حضرت حسن و به حضرت تو تقرب می طلبم به واسطه محبت و دوستی تو و بیزاری از کسانی که اساس و پایه ظلم

مِنْ أَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ؛ أَللّهُمَّ اجْعَلْنِی عِنْدَکَ وَجِیهاً بِالْحُسَیْنِ فی الدُّنْیا وَالآخِرَهِ ، یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ ، إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَی اللّهِ ، وَ إِلی رَسُولِهِ ، وَ إِلی أَمِیرِ الْمُوْمِنِینَ ، وَ إِلی فاطِمَهَ ، وَ إِلَی الْحَسَنِ ، وَ إِلَیْکَ بِمُوَالاتِکَ ، وَبِالْبَراءَهِ مِمَّنْ قَاتَلَکَ ، وَنَصَبَ لَکَ الْحَرْبَ ،

وَبِالْبَراءَهِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَسَاسَ الْظُلْمِ

ص: 420

و بیداد را بر شما بنا نهادند و بیزارم از پیروان آنها و به درگاه خدا و نزد شما اولیای خدا از آن مردم ستمکار ظالم بیزاری می جویم و اول به درگاه خدا سپس نزد شما تقرب می جویم به سبب دوستی شما و دوستی دوستان شما و به سبب بیزاری جستن از دشمنان شما و بیزاری از مردمی که با

شما به جنگ و مخالفت برخاستند و از شیعیان و پیروان آنها هم بیزاری می جویم من سلم و صلحم با هر کس که با شما

وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ وَأَبْرَءُ إِلَى اللّهِ وَإِلى رَسُولِهِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَساسَ ذلِکَ وَبَنى عَلَيْهِ بُنْيانَهُ ، وَجَرى فى ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى

أَشْياعِكُمْ ، بَرِئْتُ إِلَى اللّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ ، وَأَ تَقَرَّبُ إِلَى اللّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُوالاتِكُمْ وَمُوالاهِ وَ لِيِّكُمْ ، وَبِالْبَراءَهِ مِنْ أَعْدائِكُمْ ، وَالنَّاصِبِينَ لَكُمُ الْحَرْبَ ، وَبِالْبَراءَهِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَأَ تْبَاعِهِمْ ، إِنّى سِلْمٌ لِمَنْ

صلح است و در جنگ و مخالفتم با هر کس که با شما به جنگ است و دوستم با دوستان شما و دشمنم با

دشمنان شما پس از کرم حق درخواست میکنم که به معرفت شما و دوستان شما مرا گرامی سازد و همیشه بیزاری از دشمنان شما را روزی من می فرماید و مرا در دنیا و آخرت با شما قرار دهد و در دو عالم به مقام صدق و صفای با شما مرا ثابت بدارد و باز از خدا درخواست می کنم که به مقام محمودی که خاص شما است مرا برساند و مرا نصیب کند

سالَمَکُمْ ، وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ ، وَوَ لِیٌّ لِمَنْ والاکُمْ ، وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداکُمْ ، فَأَسْأَلُ اللّهَ الَّذِی أَکْرَمَنِی بِمَعْرِفَتِکُمْ ، وَمَعْرِفَهِ أَوْ لِیَائِکُمْ ، وَرَزَقَنِی الْبَراءَهَ مِنْ أَعْدائِکُمْ ، أَنْ یَجْعَلَنِی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَهِ ، وَأَنْ یُثَبِّتَ لِی عِنْدَکُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِی

الدُّنْیا وَالْآخِرَهِ ، وَأَسْأَ لُهُ أَنْ یُبَلِّغَنِی الْمَقامَ الْمَحْمُودَ لَکُمْ عِنْدَ اللّهِ ، وَأَنْ یَرْزُقَنِی

که در رکاب امام زمان شما اهل بیت که هادی و ظاهر شونده ناطق به حق است خونخواه باشم و از خدا به حق شما و به شأن و مقام تقرب شما نزد خدا درخواست می کنم که ثواب غم و حزن و اندوه مرا به واسطه مصیبت بزرگ شما بهترین ثوابی که به هر مصیبت زده ای عطا می کند به من آن ثواب را عطا فرماید، و مصیبت شما آل محمد در عالم اسلام

بلکه در تمام عالم سماوات و ارض چقدر بزرگ بود و بر عزادارانش تا چه حد سخت و ناگوار گذشت پروردگارا مرا در این مقام که هستم از آنان قرار ده که درود و رحمت و مغفرت شامل حال آنهاست پروردگارا مرا به آیین

طَلَبَ ثارِی مَعَ إِمامٍ هُدیً ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْکُمْ ، وَأَسْأَلُ اللّهَ بِحَقِّکُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِی لَکُمْ عِنْدَهُ أَنْ یُعْطِیَنِی بِمُصابِی بِکُمْ

أَ فْضَلَ مَا یُعْطِی مُصاباً بِمُصِیبَتِهِ ، مُصِیبَهً مَاأَعْظَمَها وَأَعْظَمَ رَزِیَّتَها فی الْإِسْلامِ وَفی جَمِیعِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ؛ أَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی فی مَقَامِی هذَا مِمَّنْ تَنالُهُ مِنْکَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَهٌ وَمَغْفِرَهٌ ، أَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مَحْیایَ مَحْیا

محمد و آل اطهارش زنده بدار و گاه رحلت هم به آن آیین بمیران پروردگارا این روز روزی است که

بنی امیه و پسر جگرخوار و یزید پلید لعین پسر معاویه ملعون در زبان تو و زبان رسول تو صلی اللّه علیه و آله در هر مسکن و منزل که رسول تو توقف داشت صلی اللّه علیه و آله پروردگارا لعنت فرست بر ابی سفیان و بر پسرش معاویه و پسرش یزید پلید بر همه آنان لعن ابدی فرست و این روزیست که آل زیاد بن ابیه لعین و آل مروان بن حکم خبیث

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَمَماتِی مَماتَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ؛ أَللّهُمَّ إِنَّ هذَا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُوأُمَیَّهَ وَابْنُ آکِلَهِ الاْءَکْبادِ ، اللَّعِینُ ابْنُ اللَّعِینِ عَلَی لِسانِکَ وَ لِسانِ نَبِیِّکَ فی کُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِیهِ نَبِیُّکَ ؛ أَللّهُمَّ الْعَنْ أَبا سُفْیانَ وَمُعَاوِیَهَ وَیَزِیدَ بْنَ مُعَاوِیَهَ

عَلَیْهِمْ مِنْکَ اللَّعْنَهُ أَبَدَ الاْآبِدِینَ ، وَهذَا یَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِیادٍ وَآلُ مَرْوانَ

ص: 424

به واسطه قتل حضرت حسین صلوات اللّه علیه شادان بودند پروردگارا تو لعن و عذاب الیم آنان را چندین برابر گردان پروردگارا من به تو در این روز و در این مکان و در تمام دوران زندگانی به بیزاری جستن و لعن بر آن ظالمان و دشمنی آنها و به دوستی پیغمبر

و آل اطهار او صلوات اللّه علیهم اجمعین تقرب می جویم. پروردگارا تو لعنت فرست بر اول ظالمی که در حق محمد(ص) و آل پاکش ظلم و ستم کرد و آخرین ظالمی

بِقَتْلِهِمُ الْحُسَیْنَ صَلَواتُ اللّهِ عَلَیْهِ ، اللّهُمَّ فَضاعِفْ عَلَیْهِمُ اللَّعْنَ مِنْکَ وَالْعَذابَ الاْءَلِیمَ ؛ أَللّهُمَّ إِنّی أَ تَقَرَّبُ إِلَیْکَ فی هذَا

الْیَوْمِ ، وَفی مَوْقِفی هذَا ، وَأَیّامِ حَیَاتِی بِالْبَرَاءَهِ مِنْهُمْ ، وَاللَّعْنَهِ عَلَیْهِمْ ، وَبِالْمُوَالاهِ لِنَبِیِّکَ وَآلِ نَبِیِّکَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ . (پس می گویی صد مرتبه:) أَللّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تَابِعٍ

که از آن ظالم نخستین در ظلم تبعیت کرد، پروردگارا تو بر جماعتی که بر علیه حسین (ع) به جنگ برخاستند لعنت فرست و بر شیعیانشان و

بر هر که با آنان بیعت کرد و از آنها پیروی کرد پروردگارا بر همه لعنت فرست. سلام بر تو ای اباعبداللّه و بر ارواح پاکی که در جوار و حریم تو درآمدند سلام خدا از من بر تو باد الی الابد مادامی که لیل و نهار باقی است و خدا این زیارت مرا آخرین عهد با حضرتت قرار ندهد سلام بر

لَهُ عَلَی ذلِکَ ؛ أَللّهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَهَ الَّتِی جاهَدَتِ الْحُسَیْنَ وَشایَعَتْ وَبایَعَتْ وَتابَعَتْ عَلَی قَتْلِهِ، أَللّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِیعاً . (پس صد مرتبه می گویی:) أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ وَعَلَی الاْءَرْواحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنائِکَ ، عَلَیْکَ مِنِّی سَلامُ اللّهِ أَبَداً مَا

بَقِیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ ، وَلاَ جَعَلَهُ اللّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیارَتِکُمْ ، أَلسَّلامُ عَلَی

حسین(ع) و بر علی بن الحسین(ع) و بر فرزندان حسین و بر اصحاب حسین(ع). پروردگارا تو لعن مرا مخصوص گردان به اولین شخص ظالم و اول در حق اولین ظالم و آنگاه در حق دومین و سومین و چهارمین آنها،

پروردگارا و آنگاه لعنت فرست بر یزید پنجمین آن ظالمان و باز لعنت فرست بر عبیداللّه بن زیاد پسر مرجانه و عمرسعد و شمر و آل ابی سفیان و آل زیاد و آل مروان تا روز قیامت

الْحُسَیْنِ ، وَعَلَی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ ، وَعَلَی أَوْلادِ الْحُسَیْنِ ، وَعَلَی أَصْحابِ الْحُسَیْنِ .

(پس می گویی:) أَللّهُمَّ خُصَّ أَ نْتَ أَوَّلَ ظالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّی ، وَابْدَأْ بِهِ أَوَّلاً ، ثُمَّ الْعَن الثَّانِیَ وَالثَّالِثَ وَالرَّابِعَ ؛ أَللّهُمَّ الْعَنْ یَزِیدَ خامِساً ، وَالْعَنْ عُبَیْدَ اللّهِ بْنَ زِیادٍ وَابْنَ مَرْجانَهَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْراً وَآلَ أَبِی سُفْیانَ وَآلَ زِیادٍ وَآلَ مَرْوَانَ إِلی یَوْمِ الْقِیَامَهِ .

خدایا تو را ستایش می کنم

به ستایش شکرگزاران تو بر غم و اندوهی که به من در مصیبت رسید؛ حمد خدا را بر عزاداری و اندوه و غم بزرگ من پروردگارا شفاعت حسین(ع) را روزی که بر تو وارد می شوم نصیبم بگردان و مرا نزد خود ثابت قدم بدار به صدق و صفا با حضرت حسین(ع) و اصحابش که در راه خدا جانشان رانزد حسین(ع) فدا کردند باشیم.

(پس به سجده می روی و می گویی:) أَللّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاکِرِینَ لَکَ عَلَی مُصَابِهِمْ ، الْحَمْدُ لِلّهِ عَلَی عَظِیمِ رَزِیَّتِی ، أَللّهُمَّ ارْزُقْنِی شَفاعَهَ الْحُسَیْنِ یَوْمَ الْوُرُودِ ، وَثَبِّتْ لِی قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَکَ مَعَ الْحُسَیْنِ وَأَصْحابِ الْحُسَیْنِ الَّذِینَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ

الْحُسَیْنِ .

خدا بزرگتر از حد وصف است، خدا بزرگتر از حد توهم است، خدایی به جز خدای یکتا نیست و خدا بزرگتر از اندیشه است ستایش خدا را که ما را به راه دین خود هدایت فرمود

و بر آن طریقه ای که دعوت به آن کرد ما را توفیق داد و پروردگار تو بزرگتر و عالی ترین مقصودی و بزرگوارتر کسی که حاجتمندان به درگاهش روآورند و من به درگاهت آمده ام در حالی که بدین درگاه تقرب می جویم با توسل به فرزند دختر پیغمبرت

و آن قبر شریف حضرت موسی بن جعفر و امام محمد

تقی علیهماالسلام است و در زیارت آن بزرگواران و آداب و تربیت آن سزاوار است که غسل کنی و روانه شوی به زیارت و با تأنی و وقار همین که به در حرم رسیدی بایست و بگو:

أَللّهُ أَکْبَرُ ، أَللّهُ أَکْبَرُ ، لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ ، وَاللّهُ أَکْبَرُ ، الْحَمْدُ لِلّهِ عَلَی هِدایَتِهِ لِدینِهِ ، وَالتَّوْفیقِ لِمَا دَعا إِلَیْهِ مِنْ سَبیلِهِ ؛ أَللّهُمَّ إِنَّکَ أَکْرَمُ مَقْصُودٍ ، وَأَکْرَمُ مَأْتِیٍّ ، وَقَدْ

أَ تَیْتُکَ مُتَقَرِّباً إِلَیْکَ بِابْنِ بِنْتِ نَبِیِّکَ

ص: 429

که درود خدا بر او و پدران پاک گوهر و فرزندان نیکو سیرتش باد پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد (ص) و سعیم را در این راه حرمان و امیدم را ناامید مگردان و مرا نزد خود آبرومند در دنیا و آخرت گردان و از مقربین.

به نام خدا و با توجه به خدا و در راه خدا و بر ملت و آیین رسول خدا صلی اللّه علیه و آله پروردگارا مرا و پدر و مادر مرا

صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَعَلَی آبائِهِ الطَّاهِرِینَ وَأَبْنائِهِ الطَّیِّبِینَ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلاَ تُخَیِّبْ سَعْیِی ، وَلاَ تَقْطَعْ

رَجائِی ، وَاجْعَلْنِی عِنْدَکَ وَجِیهاً فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَهِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِینَ .

پس داخل شو و مقدم دار پای راست خود را و بگو:

بِسْمِ اللّهِ ، وَبِاللّهِ ، وَفی سَبِیلِ اللّهِ ، وَعَلَی مِلَّهِ رَسُولِ اللّهِ ؛ أَللّهُمَّ اغْفِرْ لِی وَ لِوالِدَیَّ

ص: 430

و تمام مرد و زن اهل ایمان را ببخش و بیامرز.

آیا در این حرم شریف داخل شوم ای رسول خدا، آیا داخل شوم ای پیغمبر خدا آیا داخل شوم ای محمد بن عبداللّه (ص) آیا داخل شوم ای امیرالمؤمنین آیا داخل شوم ای حسن مجتبی آیا داخل شوم ای اباعبداللّه الحسین الشهید آیا داخل شوم ای علی بن الحسین زین العابدین آیا داخل شوم ای ابوجعفر محمد بن علی الباقر

وَ لِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ .

پس همین که رسیدی به در قبه شریفه بایست و اذن طلب کن و بگو:

أَأَدْخُلُ یَا رَسُولَ اللّهِ، أَأَدْخُلُ یَا نَبِیَّ اللّهِ، أَأَدْخُلُ یَا مُحَمَّدَ بنَ عَبْدِ اللّهِ، أَأَدْخُلُ

یَاأَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ، أَأَدْخُلُ یَا أَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ، أَأَدْخُلُ یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ الْحُسَیْنَ، أَأَدْخُلُ یَا أَبا مُحَمَّدٍ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ، أَأَدْخُلُ یَا أَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ ابْنَ عَلِیٍّ

ص: 431

آیا داخل شوم ای اباعبداللّه جعفر بن محمد الصادق آیا داخل شوم ای مولای من ای موسی بن جعفر آیا داخل شوم ای مولای من اباجعفر

آیا داخل شوم ای مولای من محمد بن علی.

سلام بر تو ای محب و دوستدار خدا و فرزند دوستدار خدا، سلام بر تو ای دلیل و حجت خدا و فرزند حجت خدا، سلام بر تو ای بنده خاص و خالص خدا و بنده خاص و خالص خدا،

أَأَدْخُلُ یَا أَبا عَبْدِ اللّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَأَدْخُلُ یَا مَوْلایَ یَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ، أَأَدْخُلُ یَا مَوْلایَ یَا أَبا جَعْفَرٍ، أَأَدْخُلُ یا مَوْلایَ مُحَمَّدَ ابْنَ عَلِیٍّ

پس داخل شو و چهار مرتبه بگو: أَللّهُ أَکْبَرُ. پس بایست مقابل قبر و قبله را پشت کتف خود قرار بده پس بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَ لِیَّ اللّهِ وَابْنَ وَ لِیِّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللّهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللّهِ وَابْنَ صَفِیِّهِ ،

ص: 432

سلام بر تو ای امین اسرار خدا و فرزند امین اسرار الهی، سلام بر تو ای نور خدا در تاریکیهای زمین، سلام بر تو ای امام و پیشوای راه هدایت، سلام بر تو ای پرچم دین و تقوا و پارسایی،

سلام بر تو ای گنجینه علم پیغمبران خدا، سلام بر تو ای گنجینه رسولان خدا، سلام بر تو ای نایب اوصیای پیغمبران پیشین، سلام بر تو ای معدن وحی و مبین حقایق الهی،

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا أَمِینَ اللّهِ وَابْنَ أَمِینِهِ ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا نُورَ اللّهِ فی ظُلُماتِ الْاَءرْضِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا إِمامَ الْهُدی ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَلَمَ الدِّینِ وَالتُّقی ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا خازِنَ عِلْمِ النَّبِیِّینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا خازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا نائِبَ الْاَءوْصِیاءِ السَّابِقِینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَعْدِنَ الْوَحْیِ الْمُبِینِ ،

ص: 433

سلام بر تو ای دارای مقام علم الیقین، سلام بر تو ای صندوق جواهر علم رسولان الهی سلام بر تو ای پیشوای صالح، سلام بر تو ای امام کامل در زهد و ورع، سلام بر تو ای امام کامل در عبادت خدا، سلام بر تو ای امام بزرگ و رهبر شجاع امت، سلام بر تو ای امام مقتول شهید، سلام بر تو ای فرزند

رسول خدا و فرزند وصی رسول، سلام بر تو

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صاحِبَ الْعِلْمِ الْیَقِینِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَیْبَهَ عِلْمِ الْمُرْسَلِینَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الاْءِمامُ الصَّالِحُ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الاْءِمامُ الزَّاهِدُ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

أَ یُّهَا الاْءِمامُ الْعابِدُ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الاْءِمامُ السَّیِّدُ الرَّشِیدُ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهِیدُ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ وَابْنَ وَصِیِّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

ص: 434

ای مولای من موسی بن جعفر و رحمت و برکات خدای بر تو باد گواهی می دهم که تو از جانب خدا تبلیغ کردی آن چه بر آن مأمور بودی و آن اسراری که ودیعه الهی برای همه را محفوظ داشتی و حلال

خدا را حلال و حرام خدا را حرام گردانیدی و احکام خدا را استوار فرمودی و کتاب الهی را تلاوت نمودی و بر آزار و اذیت مردم جاهل در مقابل اجرای فرمان حق صبر بسیار کردی و حق جهاد را در راه خدا بجای آوردی تا هنگامی که وقت رحلتت فرا رسید و باز گواهی می دهم که تو البته بر آن صفات و اعمال بودی و از جهان رفتی

یَامَوْلایَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَهُ اللّهِ

وَبَرَکاتُهُ . أَشْهَدُ أَ نَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللّهِ مَا حَمَّلَکَ ، وَحَفِظْتَ مَا اسْتَوْدَعَکَ ، وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللّهِ ، وَحَرَّمْتَ حَرامَ اللّهِ ، وَأَ قَمْتَ أَحْکامَ اللّهِ ، وَتَلَوْتَ کِتابَ اللّهِ ، وَصَبَرْتَ عَلَی الْأَذی فِی جَنْبِ اللّهِ ، وَجاهَدْتَ فِی اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ ، وَأَشْهَدُ أَ نَّکَ مَضَیْتَ عَلَی مَا مَضی عَلَیْهِ

که پدران و اجداد پاکت بودند همه اوصیای هدایت کننده خلق و پیشوایان هدایت یافته به حق بودید و هرگز راه ضلالت را بر هدایت اختیار نکردید، و ابدا از حق لحظه ای به باطل میل نکردید و باز گواهی می دهم که خلق را به راه خدا و طریق پیغمبر (ص) و امیرالمؤمنین البته نصیحت و ارشاد کردی و محققا ادای امانت الهی کرده و ابدا در دین حق خیانت ننمودی و نماز را استوار کردی و برپاداشتی و وظیفه

زکات و امر به معروف ونهی از منکر انجام دادی و خدا را

آباؤُکَ الطَّاهِرُونَ وَأَجْدادُکَ الطَّیِّبُونَ الاْءَوْصِیاءُ الْهادُونَ الاْءَئِمَّةُ الْمَهْدِیُّونَ ، لَمْ تُؤْثِرْ عَمیً عَلَی هُدیً ، وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ إِلی باطِلٍ ، وَأَشْهَدُ أَ نَّکَ نَصَحْتَ لِلّهِ

وَ لِرَسُولِهِ وَلاِءَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ ، وَأَ نَّکَ أَدَّیْتَ الاْءَمانَةَ ، وَاجْتَنَبْتَ الْخِیانَةَ ، وَأَقَمْتَ الصَّلاةَ ، وَآتَیْتَ الزَّکاةَ ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ ، وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ ، وَعَبَدْتَ

ص: 436

با خلوص کامل عبادت کردی و با جهد و مراقبت تام تا هنگام رحلتت از این جهان پس خدا تو را از اسلام و اهل اسلام شریف ترین و نیکوترین پاداش عطا فرماید من ای فرزند رسول خدا به زیارتت آمدم تا معرفت به مقام امامت و

اقرار و اعتراف به فضل و بزرگواریت و با تحمل اسرار و حفظ علم تو و متوسل به عهد امامت توأم و به قبر مطهر و ضریح مقدست پناه آورده ام و حضرتت را به درگاه خدا شفیع می آورم و با دوستانت دوست و با دشمنانت دشمنم و به شأن و مقامت و به مرتبه هدایت کاملی که مخصوص توست بصیرم و به ضلالت و گمراهی و کوری جهلی که مخصوص آنهاست

اللّهَ مُخْلِصاً مُجْتَهِداً مُحْتَسِباً حَتّی أَتاکَ

الْیَقِینُ ، فَجَزاکَ اللّهُ عَنِ الْاءِسْلامِ وَأَهْلِهِ أَ فْضَلَ الْجَزاءِ وَأَشْرَفَ الْجَزاءِ ، أَ تَیْتُکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ زائِراً ، عارِفاً بِحَقَّکَ مُقِرّاً بِفَضْلِکَ ، مُحْتَمِلاً لِعِلْمِکَ ، مُحْتَجِباً بِذِمَّتِکَ ، عائِذاً بِقَبْرِکَ ، لائِذاً بِضَرِیحِکَ ، مُسْتَشْفِعاً بِکَ إِلَی اللّهِ ، مُوالِیاً لاِءَوْ لِیائِکَ ، مُعادِیاً لاِءَعْدائِکَ ، مُسْتَبْصِراً بِشَأْنِکَ

نیز بصیر و دانا هستم پدر و مادرم و جان و مال و اهل و فرزندانم فدای تو باد ای فرزند رسول خدا(ص) من به درگاه تو آمده ام و به واسطه زیارتت تقرب به خدای متعال می جویم و تو را به درگاه او شفیع می آورم پس تو هم نزد خدا بر من شفاعت فرما تا خدا گناهانم را ببخشد و جرمم را عفو فرماید و از اعمال زشتم درگذرد و خطایم

را محو فرماید و در بهشتم از کرم داخل گرداند

وَبِالْهُدَی، أَلَّذِی أَ نْتَ عَلَیْهِ ، عالِماً بِضَلالَهِ مَنْ خالَفَکَ وَبِالْعَمَی الَّذِی هُمْ عَلَیْهِ ، بِأَبِی أَ نْتَ وَأُمِّی وَنَفْسِی وَأَهْلِی وَمالِی وَوَلَدِی یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ أَ تَیْتُکَ مُتَقَرِّباً بِزِیارَتِکَ

إِلَی اللّهِ تَعَالی ، وَمُسْتَشْفِعاً بِکَ إِلَیْهِ فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ لِیَغْفِرَ لِی ذُ نُوبِی ، وَیَعْفُوَ عَنْ جُرْمِی ، وَیَتَجاوَزَ عَنْ سَیِّئاتِی ، وَیَمْحُوَ عَنِّی خَطِیئاتِی ، وَیُدْخِلَنِی الْجَنَّهَ ،

و فضل و رحمتش را چنانچه سزاوار است شامل حالم گرداند و مرا ببخشد و پدران و برادران و خواهران مرا و تمام مرد و زن اهل ایمان را که در مشرق و مغرب عالمند همه را به فضل و جود و احسانش

مشمول مغفرت و آمرزش خود قرار فرماید.

سلام بر تو ای مولای من ای موسی بن جعفر و رحمت و برکات خدا بر تو باد شهادت می دهم که تو محققا امام و پیشوای هدایت کننده امتی و ولی حق و رهبر خلق و همانا تویی اصل و منبع تنزیل

وَیَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِما هُوَ أَهْلُهُ ، وَیَغْفِرَ لِی

وَلِآبائِی وَلاِءِخْوانِی وَأَخَواتِی وَ لِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ فِی مَشارِقِ الاْءَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بِفَضْلِهِ وَجُودِهِ وَمَنِّهِ .

پس ببوس قبر را و دعا کن به آنچه می خواهی و برو به جانب سر و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلایَ یَا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ

وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ ، أَشْهَدُ أَنَّکَ الاْءِمامُ الْهادِی وَالْوَ لِیُّ الْمُرْشِدُ ، وَأَنَّکَ مَعْدِنُ

وحی الهی و صاحب مقام علم تأویل کتب آسمانی و حامل علم تورات و انجیل و دارای مقام کامل علم و عدالت و صدق و حقیقت و عمل خالص طاعت خدا ای مولای من من به درگاه خدا از دشمنان تو بیزاری می طلبم و به دوستی تو تقرب می جویم پس درود و رحمت

و برکات خدا بر تو باد و بر پدران و اجداد و فرزندانت و بر شیعیان و بر دوستان تو باد.

التَّنْزِيلِ ، وَصَاحِبُ التَّأْوِيلِ ، وَحَامِلُ التَّوْرَاهِ وَالْإِنْجِيلِ ، وَالْعَالِمُ الْعَادِلُ ، وَالصَّادِقُ الْعَامِلُ ، يَا مَوْلَایَ أَ نَا أَبْرَأُ إِلَی

اللّهِ مِنْ أَعْدائِکَ ، وَأَ تَقَرَّبُ إِلَی اللّهِ بِمُوالاتِکَ ، فَصَلَّی اللّهُ عَلَیْکَ وَعَلَی آبائِکَ وَأَجْدادِکَ وَأَبْنائِکَ وَشِیعَتِکَ وَمُحِبِّیکَ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ .

ص: 440

زیارت مختص به امام محمّدتقی علیه السلام

سلام بر تو ای ولی خدا، سلام بر تو ای دلیل و حجت خدا سلام بر تو ای نور خدا در تاریکی های زمین، سلام ما بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام ما بر تو و بر پدران تو باد، سلام بر تو و بر فرزندان تو باد، سلام ما بر تو

پس متوجه شو به سوی قبر ابی جعفر محمد بن علی الجواد علیهماالسلام که در پشت سر جد بزرگوار خود مدفون است و چون ایستادی نزد قبر آن حضرت، پس بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَ لِیَّ اللّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَاحُجَّهَ اللّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نُورَ اللّهِ فی

ظُلُماتِ الاْءَرْضِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی آبائِکَ ، السَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی أَبْنائِکَ ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

ص: 441

و بر دوستان تو باد گواهی می دهم که تو نماز را استوار کردی و بپا داشتی و زکات را به حق اعطا کردی و امر به معروف و نهی از منکر نمودی و کتاب خدا را حق تلاوتش را بجا آوردی و در راه خدا حق جهاد کردی و بر آزار و اذیت مردم در مقابل

ادای وظیفه الهی صبر و شکیبایی کردی تا وقت رحلت بر تو فرا رسید ای بزرگوار من به زیارتت آمده ام در حالتی که عارف به مقام امامتت هستم و با دوستانت دوست و با دشمنانت دشمنم پس مرا نزد خدا شفاعت فرمای.

وَعَلَیأَوْ لِیائِکَ ، أَشْهَدُ أَ نَّکَ قَدْ أَ قَمْتَ الصَّلاهَ ، وَآتَیْتَ الزَّکَاهَ ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ ، وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ ، وَتَلَوْتَ الْکِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ ، وَجاهَدْتَ فِی اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ ، وَصَبَرْتَ عَلَی الاْءَذی فی جَنْبِهِ حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ ، أَتَیْتُکَ زائِراً ، عارِفاً بِحَقِّکَ ، مُوالِیاً لاِءَوْ لِیائِکَ ، مُعادِیاً

لاِءَعْدائِکَ ، فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ .

ص: 442

دعای بعد از زیارت امام جواد علیه السلام

ای خدا تو رب من و من تربیت شده توأم و تو آفریننده من و من مخلوق توأم و تو مالک من و من بنده و مملوک توأم و تو عطا بخش من و من سائل و گدای توأم و تو

روزی بخش من و من روزی خوار توأم و تو همه گونه توانا و قادری و من عاجز و ناتوان و تو قوی و من ضعیفم و تو فریادرسی و من فریاد خواهم و

دعایی است که بعد از نماز زیارت حضرت جواد علیه السلام باید خوانده شود و دعا اینست:

أَللّهُمَّ أَ نْتَ الرَّبُّ وَأَ نَا الْمَرْبُوبُ، وَأَنْتَ الْخالِقُ وَأَ نَا الْمَخْلُوقُ، وَأَنْتَ الْمالِکُ وَأَنَاالْمَمْلُوکُ، وَأَ نْتَ الْمُعْطِی وَأَ نَا السَّائِلُ، وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَ نَا الْمَرْزُوقُ، وَأَ نْتَ الْقادِرُ وَأَ نَا الْعاجِزُ، وَأَ نْتَ الْقَوِیُّ وَأَنَا الضَّعِیفُ،

وَأَ نْتَ الْمُغِیثُ وَأَنَا الْمُسْتَغِیثُ،

ص: 443

تو موجود ازلی و من زوال پذیر و نابودم، و تو خدای بزرگ ومن بنده حقیر و ناچیزم تو خدای عظیم الشأنی و من بنده کوچک و بی قدرم، تو ای خدا مولای منی و من بنده توأم تو عزیزی و من ذلیلم تو خدای بلند مرتبه ای و من بنده پست تو مدبّر وجود و امور من هستی و من تحت تدبیر توأم تو خدای باقی ابدی و من بنده فانی و تو خیر و پاداش دهنده و من بنده پاداش

گرفته و تو برانگیزنده ارواح من و من برانگیخته شده و تو غنی بالذات و من بنده فقیر و تو زنده ابد و من مرده عاجز بی قدرت ای خدا

وَأَ نْتَ الدَّائِمُ وَأَ نَا الزَّائِلُ، وَأَ نْتَ الْكَبِيرُ وَأَ نَا الْحَقِيرُ، وَأَ نْتَ الْعَظِيمُ وَأَ نَا الصَّغِيرُ، وَأَ نْتَ الْمَوْلى وَأَ نَا الْعَبْدُ، وَأَ نْتَ الْعَزِيزُ وَأَ نَا الذَّلِيلُ، وَأَ نْتَ الرَّفِيعُ وَأَ نَا الْوَضِيعُ،

وَأَ نْتَ الْمُدَ بِّرُ وَأَ نَا الْمُدَبَّرُ، وَأَ نْتَ الْباقِی وَأَ نَا الْفانِی، وَأَ نْتَ الدَّيَّانُ وَأَ نَا الْمُدانُ، وَأَ نْتَ الْباعِثُ وَأَ نَا المَبْعُوثُ، وَأَ نْتَ الغَنِیُّ وَأَ نَا الْفَقِيرُ، وَأَ نْتَ الْحَیُّ وَأَ نَا الْمَيِّتُ، تَجِدُ

ص: 444

تو کسی را که عذابش کنی غیر از من داری و من به من ترحم کند غیر تو ندارم پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد (ع) و فرج آنها را نزدیک ساز و بر ذلت و خواریم در حضور

حضرتت و تضرعم به درگاهت و وحشتم از خلق و انسم ای خدای کریم ترحم فرما و آنگاه بر من در این ساعت به رحمتی از جانب خود عطا فرما که آن رحمت قلب مرا به سوی تو هدایت کند و پریشانم را مجموع و تفرقه خاطر را مجتمع گرداند و نزد تو روسفیدم سازد و مقامم را بلند و گرامی گرداند

مَنْ تُعَذِّبُ یَا رَبِّ غَیْرِی وَلاَ أَجِدُ مَنْ یَرْحَمُنِی غَیْرَکَ ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ وَارْحَمْ ذُلِّی بَیْنَ یَدَیْکَ وَتَضَرُّعِی إِلَیْکَ وَوَحْشَتِی مِنَ النَّاسِ وَأُنْسِی بِکَ یَا کَرِیمُ تَصَدَّقْ عَلَیَّ فِی هذِهِ السَّاعَهِ بِرَحْمَهٍ مِنْ عِنْدِکَ تَهْدِی بِها قَلْبِی وَتَجْمَعُ بِها أَمْرِی وَتَلُمُّ بِها شَعَثِی

وَتُبَیِّضُ بِها وَجْهِی وَتُکْرِمُ بِها مَقامِی،

ص: 445

و گناهم را محو سازد و به آن رحمت گناهان گذشته ام را بیامرزی و در باقیمانده عمرم هم از گناه محفوظ داری و همه را به کار طاعتت مصروف گردانی و به آنچه تو را از من خوشنود سازد بداری و عملم را به بهترین اعمال ختم سازی و ثواب آن را بهشت ابد قرار دهی و مرا

ای خدا به راه صالحان سلوک دهی و مرا به عمل صالحی که به آنان عطا فرمودی یاری کنی

وَتَحُطُّ بِها عَنِّی وِزْرِی وَتَغْفِرُ بِها مَا مَضی مِنْ ذُنُوبِی وَتَعْصِمُنِی فِیما بَقِیَ مِنْ عُمْرِی، وَتَسْتَعْمِلُنِی فِی ذلِکَ کُلِّهِ بِطاعَتِکَ وَما

یُرْضِیکَ عَنِّی وَتَخْتِمُ عَمَلِی بِأَحْسَنِهِ وَتَجْعَلُ لِی ثَوابَهُ الْجَنَّهَ وَتَسْلُکُ بِی سَبِیلَ الصَّالِحِینَ وَتُعِینُنِی عَلَی صالِحِ مَا أَعْطَیْتَنِی کَما أَعَنْتَ الصَّالِحِینَ عَلَی صالِحِ مَا أَعْطَیْتَهُمْ، وَلاَ تَنْزِعْ مِنِّی صالِحاً أَبَداً

و موفقم سازی و هرگز از کار شایسته نیک دورم مگردان و از شر و بدکاری که نجاتم دادی دیگر به آن عملم ابدا

برنگردان و ابدا به شماتت دشمن و حسودم گرفتار مکن و یک چشم به هم زدن و کمتر و بیشتر مرا به خودم وامگذار ای پروردگار عالم درود فرست بر محمد و آل محمد (ص) و به من حق را حق بنمای تا از آن پیروی کنم و باطل را باطل بنما تا از آن دوری کنم و بر من حق و باطل را مشتبه قرار مده تا پیرو هوای نفس شوم و از جانب تو هدایت نشوم

وَلاَتَرُدَّنِی فِی سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِی مِنْهُ أَبَداً، وَلاَ تُشْمِتْ بِی عَدُوّاً وَلاَ حاسِداً أَبَداً، وَلاَتَکِلْنِی إِلی نَفْسِی طَرْفَهَ عَیْنٍ أَبَداً، وَلاَأَقَلَّ مِنْ ذلِکَ وَلاَ أَکْثَرَ، یَا رَبَّ الْعالَمِینَ ؛ أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَرِنِی الْحَقَّ حَقّاً فَأَتَّبِعَهُ وَالْباطِلَ

باطِلاً فَأَجْتَنِبَهُ وَلاَ تَجْعَلْهُ عَلَیَّ مُتَشابِهاً فَأَ تَّبِعَ هَوایَ بِغَیْرِ هُدیً مِنْکَ وَاجْعَلْ

و هوای نفسم را تابع طاعت خود گردان و از نفس من رضای خود را مأخوذ دار و به هدایت خود و تعلیم خویش در آن حکم حق که مردم اختلاف انداخته اند مرا رهنما باش که همانا تویی که هر را خواهی به راه مستقیم به حق هدایت می فرمایی.

هَوایَ تَبَعاً لِطاعَتِکَ وَخُذْ رِضا نَفْسِکَ مِنْ نَفْسِی وَاهْدِنِی لِمَا اخْتُلِفَ فِیهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِکَ إِنَّکَ تَهْدِی مَنْ تَشاءُ إِلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ .

ص: 448

بار الها مرا پاک ساز و قلب و دلم را طاهر گردان و سينه ام را بگشا و بر زبان من مدح و ثنای و محبت خود را جاری گردان زيرا که هيچ نيرو و قوتی جز به تو نخواهد بود و محققا من دانسته ام که بجا بودن و قوام دينم سر نهادن به فرمان

توست و پيروی از سنت پيغمبرت و گواهی بر همه

در طوس بقعه ايست از بهشت که قبله آمال ما شيعيان و قبر امام هشتم عليه السلام است؛ پس هر گاه خواهی به زيارت بروی

غسل بکن و بگو در وقتی که غسل می کنی:

أَللّهُمَّ طَهِّرْنِي وَطَهِّرْ لِی قَلْبِی وَاشْرَحْ لِی صَدْرِی، وَأَجْرِ عَلَی لِسانِی مِدْحَتَکَ وَمَحَبَّتَکَ وَالثَّناءَ عَلَيْکَ، فَإِنَّهُ لاَ قُوَّةَ إِلاّ بِکَ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ قِوامَ دِينِی التَّسْلِيمُ لاِءَمْرِکَ وَالإِتِّباعُ لِسُنَّةِ نَبِيِّکَ وَالشَّهادَةُ عَلَی جَمِيعِ

ص: 449

خلق تو بار الها آن را برای من درمان و نور قرار ده که تو

بر هر چیز توانایی.

به نام خدا و به ذات خدا و بر آیین رسول اللّه که درود خدا بر او و بر آلش باد گواهی می دهم که خدایی جز خدای یکتا نیست که بی شریک و انباز است و باز شهادت می دهم که محققا حضرت محمد(ص)بنده او وفرستاده او برخلق است واینکه حضرت علی(ع) ولی خداست.

خَلْقِکَ، أَللّهُمَّ اجْعَلْهُ لِی شِفاءً وَنُوراً إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ .

پس بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و برو با پای برهنه به آرامی و وقار و دلت به یاد خدا باشد. وَ أَللّه ُ أَکْبَرُ وَ لا إِلهَ إِلاَّ اللّه ُ و سُبْحانَ اللّهِ وَ الحَمْدُ ِللّهِ بگو و گامهای خود

را کوتاه بردار و چون داخل روضه مقدسه شدی بگو:

بِسْمِ اللّهِ وَبِاللّهِ وَعَلَی مِلَّهِ رَسُولِ اللّهِ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عَلِیَّاً وَلِیُّ اللّهِ.

پس برو به نزد ضریح در حالتی که قبله پشت سر تو است و روبروی آن حضرت بایست و بگو:

شهادت می دهم که خدایی جز خدای یکتا نیست که بی شریک و انباز است و باز شهادت می دهم که محمد(ص) بنده او و فرستاده او بر خلق است و همانا او بزرگ نسبت به خلق اولین و آخرین است و او سید پیغمبران و فرستادگان خداست، پروردگارا درود فرست بر محمد (ص) بنده و فرستاده و پیغام آور و سید و بزرگ تمام خلق تو درودی که هر کسی غیر تو قادر بر حساب و ثوابش نباشد پروردگارا درود فرست بر

امیرالمؤمنان علی بن ابی طالب (ع) بنده تو و برادر رسول تو که

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّهُ سَیِّدُ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ، وَأَنَّهُ سَیِّدُ الْاَنْبِیاءِ وَالْمُرْسَلِینَ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ

وَرَسُو لِکَ وَنَبِیِّکَ وَسَیِّدِ خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ صَلاةً لاَ یَقْوَی عَلَی إِحْصَائِها غَیْرُکَ ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ عَبْدِکَ وَأَخِی رَسُولِکَ الَّذِی

او را به علم و حکمت خود از تمام خلق برگزیدی و بر هر کس از خلق خواستی راهنما گردانیدی و دلیل و رهبر بر پیمبرانی که به رسالت های خود به خلق مبعوث کردی هم او را دلیل امت بر

حقانیت آنان قرار دادی و حاکم در امر دین خود به عدل برگماشتی و برای قطع حکومت بین خلق حاکم گردانیدی و مقام او را از همه عالیتر مقرر داشتی، سلام و رحمت و برکات خدا بر آن بزرگوار باد، پروردگارا درود فرست بر فاطمه زهرا دختر پیغمبرت و همسر ولیّت و مادر دو سبط رسولت حسن و حسین که دو سید جوانان اهل بهشتند

انْتَجَبْتَهُ بِعِلْمِکَ وَجَعَلْتَهُ هادِیاً لِمَنْ شِئْتَ

مِنْ خَلْقِکَ وَالدَّلِیلَ عَلَی مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسالاتِکَ، وَدَیّانَ الدِّینِ بِعَدْلِکَ، وَفَصْلِ قَضائِکَ بَیْنَ خَلْقِکَ، وَالْمُهَیْمِنَ عَلَی ذلِکَ کُلِّهِ، وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی فاطِمَهَ بِنْتِ نَبِیِّکَ وَزَوْجَهِ وَ لِیِّکَ وَأُمِّ السِّبْطَیْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ،

آن پاک گوهر طاهر و مطهر و باتقوای کامل و پاکیزه، خدا از او خوشنود نفس مقدسش مبرا و بزرگ تمام زنان اهل بهشت است، خدایا بر او درود و رحمتی فرست که کسی غیر تو قادر بر حساب ثوابش نباشد، پروردگارا درود فرست بر حسن و حسین دو سبط پیغمبرت و دو سید جوانان اهل بهشت آن دو بزرگواری که در میان خلق قیام کردند و هر دو دلیل و رهنما بودند بر آنکه تو مبعوث به رسالت هایت فرمودی و حاکم در امر دین خود به عدل

برگماشتی و برای قطع حکومت بین خلق حاکم گردانیدی پروردگارا

اِلطُّهْرَهِ الطّاهِرَهِ الْمُطَهَّرَهِ التَّقِیَّهِ النَّقِیَّهِ الرَّضِیَّهِ الزَّکِیَّهِ سَیِّدَهِ نِساءِ أَهْلِ الْجَنَّهِ أَجْمَعِینَ، صَلاهً لاَ یَقْوی عَلَی إِحْصائِها غَیْرُکَ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سِبْطَیْ نَبِیِّکَ وَسَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ

الْقائِمَیْنِ فِی خَلْقِکَ وَالدَّلِیلَیْنِ عَلَی مَنْ بَعَثْتَ بِرِسالاتِکَ وَدَیّانَیِ الدِّینِ بِعَدْلِکَ وَفَصْلَیْ قَضائِکَ بَیْنَ خَلْقِکَ ؛ أَللّهُمَّ

ص: 453

درود و رحمت فرست بر علی بن الحسین بنده تو که در میان خلق قیام کرد و دلیل بود بر آنکه تو مبعوث به رسالت هایت فرمودی و حاکم در دین خود به عدل برگماشتی و برای قطع حکومت بین خلق حاکم گردانیدی و او سید و بزرگ اهل

عبادت بود پروردگارا درود و رحمت فرست بر محمد بن علی بنده تو و خلیفه تو در روی زمین و مبین علم پیغمبران، خدایا درود و رحمت فرست بر جعفربن محمد الصادق بنده خاص تو و حافظ دین تو و حجت تو بر خلق

صَلِ عَلَی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ عَبْدِکَ الْقائِمِ

فِی خَلْقِکَ وَالدَّلِیلِ عَلَی مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالاتِکَ وَدَیَّانِ الدِّینِ، بِعَدْلِکَ وَفَصْلِ قَضائِکَ بَیْنَ خَلْقِکَ سَیِّدِ الْعَابِدِینَ ؛ أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ عَبْدِکَ وَخَلِیفَتِکَ فی أَرْضِکَ باقِرِ عِلْمِ النَّبِیِّینَ ؛ أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَبْدِکَ وَوَ لِیِّ دِینِکَ وَحُجَّتِکَ عَلَی خَلْقِکَ

عالم آن امام صادق نیکوکار، خدایا درود فرست بر موسی بن جعفر بنده شایسته تو و لسان بیان تو در میان خلق و ناطق به حکم تو و حجت الهی بر تمام خلق تو پروردگارا درود فرست بر علی بن موسی که در مقام رضا به حد کمال بود او بنده تو و حافظ دین تو و قیام کننده به حکم عدل تو و دعوت کننده به سوی دین تو و دین پدران با صدق و حقیقت خود بود بر آن دو بزرگواردرود و رحمتی فرست که کسی غیر تو قادر بر

حساب ثوابش نباشد خدایا درود و رحمت فرست بر محمد بن علی

أَجْمَعِینَ الصَّادِقِ الْبارِّ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ عَبْدِکَ الصَّالِحِ وَ لِسَانِکَ فِی خَلْقِکَ النَّاطِقِ بِحُکْمِکَ وَالْحُجَّهِ عَلَی بَرِیَّتِکَ ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی عَلِیِّ بْنِ مُوسَی

الرِّضَا الْمُرْتَضی عَبْدِکَ وَوَ لِیِّ دِینِکَ الْقائِمِ بِعَدْلِکَ وَالدَّاعِی إِلی دِینِکَ وَدِینِ آبائِهِ الصَّادِقِینَ صَلاهً لاَیَقْوی عَلَی إِحْصائِها غَیْرُکَ ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ

بنده تو و سلطان قائم به امر تو و دعوت کننده خلق به راه تو پروردگارا درود و رحمت فرست بر علی بن محمد بنده تو و حافظ و نگهبان دین تو، پروردگارا درود و رحمت فرست بر حسن

بن علی که عامل به فرمان تو و قیام کننده در میان خلق تو و حجت تو که از جانب پیغمبرت ادای فرایض دین و تعلیم حق می فرمود و شاهد بر حقانیت بر خلق بود و به کرامت و لطف تو اختصاص داشت و دعوت خلق به راه طاعت و بندگی تو و طاعت رسول تو نمود درود و رحمت های تو بر جمیع آن بزرگواران باد، پروردگارا

عَبْدِکَ وَوَ لِیِّکَ الْقائِمِ بِأَمْرِکَ وَالدَّاعِی إِلی

سَبِیلِکَ ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَوَ لِیِّ دِینِکَ ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْعامِلِ بِأَمْرِکَ الْقائِمِ فِی خَلْقِکَ وَحُجَّتِکَ الْمُؤَدِّی عَنْ نَبِیِّکَ وَشاهِدِکَ عَلَی خَلْقِکَ الْمَخْصُوصِ بِکَرامَتِکَ الدَّاعِی إِلی طاعَتِکَ وَطاعَهِ رَسُو لِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ ؛ أَللّهُمَّ

ص: 456

درود فرست بر حجت خود بر اهل عالم و ولی قائم در میان خلق خود و درود و رحمتی که تام و کامل و با افزایش و باقی تا ابد باشد و آن رحمت موجب تعجیل در فرج و ظهور او شود و هم به آن رحمت او را یاری کنی و ما را هم با او در دنیا و آخرت همنشین گردانی پروردگارا من به درگاه تو به واسطه دوستی این بزرگواران تقرب می جویم و دوست آنها را دوست و دشمنانش را دشمن می دارم تو هم به واسطه حب آنها خیر دنیا و آخرت را نصیب من بگردان و شر دنیا و آخرت و اهوال روز قیامت را به واسطه کرامت آن بزرگواران از من دور بگردان.

صَلِّ عَلَی حُجَّتِکَ وَوَ لِیِّکَ الْقائِمِ فِی خَلْقِکَ صَلاهً تَامَّهً نَامِیَهً بَاقِیَهً تُعَجِّلُ بِها فَرَجَهُ وَتَنْصُرُهُ بِها وَتَجْعَلُنا مَعَهُ فِی الدُّنْیا وَالاْآخِرَهِ ؛ أَللّهُمَّ إِنِّی أَ تَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِحُبِّهِمْ وَأُوَالِی وَ لِیَّهُمْ وَأُعادِی عَدُوَّهُمْ فَارْزُقْنِی

بِهِمْ خَیْرَ الدُّنْیا وَالاْآخِرَهِ وَاصْرِفْ عَنِّی بِهِمْ شَرَّ الدُّنْیا وَالاْآخِرَهِ وَأَهْوالَ یَوْمِ الْقِیامَهِ . پس می نشینی نزد سر آن حضرت و می گویی:

سلام ما بر تو ای ولی خدا، سلام ما بر تو ای حجت بالغه خدا بر خلق، سلام ما بر تو ای نور خدا در تاریکی های زمین، سلام ما بر تو ای ستون عمارت دین، سلام ما بر تو ای وارث علم آدم برگزیده خدا،

سلام ما بر تو ای وارث حلم نوح پیغمبر خدا، سلام ما بر تو ای وارث ابراهیم دوست خاص خدا سلام ما بر تو ای وارث اسماعیل ذبیح خدا، سلام ما بر تو ای وارث کمالات موسای متکلم

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَ لِیَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

یَاحُجَّهَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا نُورَ اللّهِ فِی ظُلُماتِ الاْءَرْضِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَمُودَ الدِّینِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ آدَمَ صَفْوَهِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ إِبْراهِیمَ خَلِیلِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ إِسْماعِیلَ ذَبِیحِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ مُوسی کَلِیمِ

با خدا، سلام ما بر تو ای وارث عیسای روح قدسی خدا، سلام ما بر تو ای وارث حضرت محمد فرستاده خدا، سلام ما بر تو ای وارث امیرالمؤمنین ولی خدا و وصی رسول پروردگار عالم، سلام ما بر تو ای وارث فاطمه زهرا سلام ما بر تو ای وارث حسن و حسین دو سید جوانان اهل، بهشت سلام ما بر تو

ای وارث علی بن الحسین سید اهل عبادت،

اللّهِ أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ عِیسی رُوحِ اللّهِ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیٍّ وَ لِیِّ اللّٰهِ وَوَصِیِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِینَ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ فاطِمَهَ الزَّهْراءِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الجَنَّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَاوارِثَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعابِدِینَ،

سلام ما بر تو ای وارث محمد بن علی الباقر کاشف و مبین علوم اولین و آخرین، سلام ما بر تو ای وارث علم جعفر بن محمد صادق نیکوکار، سلام

ما بر تو ای وارث مظلومیت موسی بن جعفر، سلام ما بر تو ای با صدق و حقیقت و ای شهید در راه خدا، سلام ما بر تو ای وصی و جانشین رسول(ص) و نیکوکار و متقی گواهی می دهم که همانا تو نماز را استوار کردی و بپاداشتی و زکات عطا کردی و به وظیفه امر به معروف و نهی از منکر

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ باقِرِ عِلْمِ الاْءَوَّلِینَ وَالاْآخِرِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَاوارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِّ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وارِثَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الصِّدِّیقُ الشَّهِیدُ السَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الْوَصِیُّ الْبَارُّ التَّقِیُّ أَشْهَدُ أَ نَّکَ قَدْ أَ قَمْتَ الصَّلاهُ وَآتَیْتَ الزَّکَاهَ وَأَمَرْتَ

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللّهَ

ص: 460

پیوسته قیام کردی تا هنگام رحلتت که مقام شهود و عین الیقین قیامت است فرا رسید سلام بر تو ای اباالحسن الرضا و رحمت و برکات الهی بر روح تو باد.

پروردگارا من قاصد درگاه تو از سرزمین خود و وطن خویش گردیدم تا قطع بلاد و مسافت بسیار به امید رحمت تو پس مرا از آن درگاه کرم ناامید مساز و تا حاجتم روا مسازی باز مگردان

و به روی آوردن به قبر مطهر فرزند علی برادر رسولت صلی اللّه علیه و آله در حقم ترحم فرما ای مولای من پدر و مادرم فدای تو باد.

مُخْلِصاً حَتّی أَتاکَ الْیَقِینُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یاأَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ . پس خود را بر ضریح می چسبانی و می گویی:

أَللّهُمَّ إِلَیْکَ صَمَدْتُ مِنْ أَرْضِی وَقَطَعْتُ الْبِلادَ رَجاءَ رَحْمَتِکَ فَلاَ تُخَیِّبْنِی وَلاتَرُدَّنِی بِغَیْرِ قَضاءِ حاجَتِی وَارْحَمْ تَقَلُّبِی عَلَی قَبْرِ ابْنِ أَخِی رَسُو لِکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ بِأَبِی أَ نْتَ وَأُمِّی یَامَوْلایَ أَتَیْتُکَ

من به عزم زیارتت آمدم و به درگاه شما وارد شده و پناه آورده ام به شما از شر و عذاب آنچه بر خود خیانت کرده ام و بار سنگین گناه را به دوش کشیده ام تا تو

به درگاه خدا روز فقر و بینواییم مرا شفاعت کنی که تو را نزد خدا مقام محمود شفاعت است و نزد حق محبوب و آبرومندی.

پروردگار من همانا به درگاه حضرتت تقرب می جویم به واسطه محبت و دوستی اهل بیت و اول و آخرین این خاندان رسالت را یک یک دوست دارم و از همه وسیله ای غیر اینها بیزارم خدایا لعنت کن کسانی را که

زائِراً وافِداً عائِذاً مِمَّا جَنَیْتُ عَلَی نَفْسِی وَاحْتَطَبْتُ عَلَی ظَهْرِی فَکُنْ لِی شافِعاً إِلَی اللّهِ یَوْمَ فَقْرِی وَفاقَتِی فَلَکَ عِنْدَ اللّهِ مَقامٌ مَحْمُودٌ وَأَ نْتَ عِنْدَهُ وَجِیهٌ .

پس دست راست را بلند می کنی و دست چپ را بر قبر می گشایی و می گویی:

أَللّهُمَّ إِنِّی أَ تَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِحُبِّهِمْ وَبِوِلایَتِهِمْ، أَتَوَلَّی آخِرَهُمْ بِمَا تَوَلَّیْتُ بِهِ أَوَّلَهُمْ وَأَبْرَأُ مِنْ کُلِّ وَلِیجَهٍ دُونَهُمْ ؛ أَللّهُمَّ الْعَنِ الَّذِینَ

ص: 462

نعمتت را مبدل کردند و پیغمبرت را متهم داشته و آیات تو را انکار کردند و مردم را بر علیه آل محمد وادار کردند پروردگارا من به درگاه تو تقرب می جویم به لعن کردن و بیزاری جستن از آن مردم در

دنیا و آخرت ای خدای مهربان.

درود و رحمت خدا بر تو ای اباالحسن الرضا درود و رحمت حق بر روح و جسم پاک تو باد تو صبر کردی و تو

بَدَّلُوا نِعْمَتَکَ وَاتَّهَمُوا نَبِیَّکَ وَجَحَدُوا بِآیاتِکَ وَسَخِرُوا بِإِمامِکَ، وَحَمَلُوا النَّاسَ

عَلَی أَکْتافِ آلِ مُحَمَّدٍ ؛ أَللّهُمَّ إِنِّی أَ تَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِاللَّعْنَهِ عَلَیْهِمْ وَالْبَراءَهِ مِنْهُمْ فِی الدُّنْیا وَالآخِرَهِ یَا رَحْمنُ .

پس برمی گردی و به نزد پای آن حضرت می روی و می گویی:

صَلَّی اللّهُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّی اللّهُ

عَلَی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ، صَبَرْتَ وَأَ نْتَ

ص: 463

در دین خدا با صدق و حقیقت و تصدیق کامل بودی خدا بکشد آنان را که تو را کشتند و با دست و زبان تو را آزردند.

الصَّادِقُ المُصَدَّقُ، قَتَلَ اللّهُ مَنْ قَتَلَکَ بِالاْءَیْدِی وَالاْءَ لْسُنِ .

ص: 464

دعای بعد از زیارت امام رضا علیه السلام

پروردگارا همانا از تو درخواست می کنم ای خدایی که سلطنتش ابدی است و در مقام عزت به ذات خود قائم و حکمش در همه عالم مطاع و در عظمت و کبریایی یکتا است و یگانه و بی شریک در وجود سرمدی است با عدل در کار خلق خود و دانا در قضا و قدر خویش است و کریم و مهربان در تأخیر عقوبت

بندگان است ای خدای من حاجت هایم از هر در منصرف به درگاه کرم

پس از زیارت از پشت سر قبر برو نزد آن حضرت دو رکعت نماز بخوان؛ در رکعت اول سوره یس و در رکعت دوم سوره الرحمن بخوان و بعد از نماز زیارت امام رضا علیه السلام ، این دعا را

بخوان:

أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ یَا اللّٰهُ الدَّائِمُ فِی مُلْکِهِ الْقَائِمُ فِی عِزِّهِ، أَلْمُطاعُ فِی سُلْطانِهِ الْمُتَفَرِّدُ فِی کِبْرِیائِهِ، أَلْمُتَوَحِّدُ فِی دَیْمُومِیَّهِ بَقائِهِ الْعادِلُ فِی بَرِیَّتِهِ، أَلْعالِمُ فِی قَضِیَّتِهِ، أَلْکَرِیمُ فِی تَأْخِیرِ عُقُوبَتِهِ إِلٰهِی حَاجَاتِی مَصْرُوفَهٌ

توست و آرزوهایم همه متوقف نزد توست و هر گاه مرا بر کار خیری موفق

داشتی پس راهنمایم به خیر شدی بلکه راهم تویی ای قادری که خلق هر قدر از تو طلب و درخواست کنند بر اعطای آن مطلب توانایی و از کثرت مطالب خلق خستگی و ملال نخواهی یافت ای دارایی که هر محتاجی پناه به درگاه تو آورد و راغب عطای توست من همیشه با نعمت هایت قرین بوده ام و عادات احسان و لطف و کرمت بر من پی در پی است ای خدا از تو درخواست می کنم به حق قدرت کامل و نافذت در جمیع موجودات و قضای مقطوعت که به دعایی آسان مستور می گردانی و بدان نظر عنایتی

إِلَیْکَ وَآمالِی مَوْقُوفَهٌ لَدَیْکَ وَکُلَّما وَفَّقْتَنِی مِنْ خَیْرٍ فَأَنْتَ دَلِیلِی عَلَیْهِ وَطَرِیقِی إِلَیْهِ یَا قَدِیراً لاَ تَؤُودُهُ الْمَطالِبُ یَا مَلِیّاً یَلْجَأُ إِلَیْهِ کُلُّ راغِبٍ مازِلْتُ مَصْحُوباً مِنْکَ بِالنِّعَمِ جارِیاً عَلَی عَادَاتِ الْاءِحْسانِ وَالْکَرَمِ أَسْأَلُکَ بِالْقُدْرَهِ النَّافِذَهِ فِی

جَمِیعِ الْاَءشْیاءِ وَقَضائِکَ الْمُبْرَمِ الَّذِی تَحْجُبُهُ بِأَیْسَرِ الدُّعاءِ وَبِالنَّظْرَهِ الَّتِی

ص: 466

که به کوه ها کردی آنها را رفیع ساختی و به زمین نمودی آن را مسطح گردانیدی و به آسمانها نمودی و رفعت بدان ها بخشیدی و به دریاها انداختی و به جریان و تموّج آوردی ای آن که بزرگتری از قوای ادراکی بشر و لطیف تری از آن که به فکر و اندیشه احدی خطور کنی کسی ثنا و حمد تو را جز به توفیق نتواند و آن توفیق باز

مستوجب حمد دیگری است و کسی شکر تو بر کوچکترین نعمتت نتواند مگر آن که مستوجب شکر دیگری باشی باری ای خدای من کی توان نعمت های بی حد و نهایتت را به شمار آورد و بر آن نعم

نَظَرْتَ بِها إِلَی الْجِبالِ فَتَشامَخَتْ، وَإِلَی الاْءَرَضِینَ فَتَسَطَّحَتْ وَ إِلَی السَّمَواتِ فَارْتَفَعَتْ، وَ إِلَی الْبِحارِ فَتَفَجَّرَتْ، یَا مَنْ

جَلَّ عَنْ أَدَوَاتِ لَحَظَاتِ الْبَشَرِ وَلَطُفَ عَنْ دَقائِقِ خَطَراتِ الْفِکَرِ لاَ تُحْمَدُ یَا سَیِّدِی إِلاَّ بِتَوْفِیقٍ مِنْکَ یَقْتَضِی حَمْداً وَلاَ تُشْکَرُ عَلَی أَصْغَرِ مِنَّهٍ إِلاَّ اسْتَوْجَبْتَ بِها شُکْراً فَمَتی تُحْصی نَعْماؤُکَ، یَا إِلهِی وَتُجازی

ص: 467

و آلاء سپاسگزاری کرد و صنایع و عطایای تو را کی تواند خلق از عهده عوض و تکافی آن بر آید ای سید من در صورتی که به نعمت های

تو حمد و ستایش گزارانت حمد و ستایش تو گویند که بر عفو و بخششت معصیت کاران اعتماد دارند و تویی که پر و بال پرده پوشی و عفوت بر سر خطا کاران گسترده است و تو غم و رنج و آلام خلق را به دست لطف برطرف می سازی و چه بسیار گناهان را حلم تو پنهان کرده تا محو نابود گردانید و چه حسناتی را که تو چندین برابر کردی تا آن که پاداش تو بر آن عظیم گشت و از آن بزرگتر و برتری که از غیر عدالت ترسان باشند

آلاؤُکَ یَا مَوْلایَ وَتُکافَأُ صَنَائِعُکَ یَا سَیِّدِی وَمِنْ نِعَمِکَ یَحْمَدُ الْحَامِدُونَ وَمِنْ شُکْرِکَ یَشْکُرُ الشَّاکِرُونَ، وَأَ نْتَ الْمُعْتَمَدُ لِلذُّنُوبِ فِی عَفْوِکَ، وَالنَّاشِرُ عَلَی الْخَاطِئِینَ جَنَاحَ سِتْرِکَ وَأَ نْتَ الْکاشِفُ لِلضُّرِّ بِیَدِکَ فَکَمْ مِنْ سَیِّئَهٍ أَخْفاها حِلْمُکَ حَتَّی دَخِلَتْ وَحَسَنَهٍ ضاعَفَها فَضْلُکَ حَتَّی عَظُمَتْ عَلَیْهَا

مُجَازَاتُکَ جَلَلْتَ أَنْ یُخافَ مِنْکَ إِلاَّالْعَدْلُ

ص: 468

و تو کریمتر از آنی که خلق جز فضل و احسان از تو امید دارند پس ای خدا بر منت گذار به چیزی که مقتضای فضل و کرم توست و به عدل خود مرا خوار گردان ای آقای من اگر زمین آگه از گناهان من بود مرا در قعر خود فرو می برد و اگر کوه ها مطلع بود بر سر من خراب می شد و اگر آسمان ها مرا قطعه قطعه و اگر دریاها مرا غرق می کرد ای آقای من ای آقای من ای آقای من ای آقای من ای آقای من ای آقای من

من چه بسیار به درگاهت به مهمانی آمدم پس مرا از آن چه به سائلان درگاهت که به سؤال متعرّض احسان توأند وعده فرمودی محروم

وَأَنْ يُرْجى مِنْکَ إِلاَّ الْاِءحْسانُ وَالْفَضْلُ، فَامْنُنْ عَلَىَّ بِمَاأَوْجَبَهُ فَضْلُکَ وَلاَ تَخْذُلْنِى بِما يَحْکُمُ بِهِ عَدْلُکَ، سَيِّدِى لَوْ عَلِمَتِ الْاءَرْضُ بِذُ نُوبِى لَساخَتْ بِى، أَوِ الْجِبالُ

لَهَدَّتْنِى أَوِ السَّمَوَاتُ لاَخْتَطَفَتْنِى، أَوِ الْبِحارُ لأَغْرَقَتْنِى، سَيِّدِى سَيِّدِى سَيِّدِى، مَوْلاىَ مَوْلاىَ مَوْلاىَ، قَدْ تَکَرَّرَ وُقُوفِى لِضِيافَتِکَ فَلاَ تَحْرِمْنِى مَا وَعَدْتَ الْمُتَعَرِّضِينَ

مساز ای مشهود عارفان و ای معبود اهل عبادت و معرفت و مشکور سپاسگزاران ای همنشین یادکنندگان از تو و ای پسند خاطر آن که تو را حمد و ثنا گوید ای موجود حاضر برای هر که تو را طلبد ای شناخته

شده نزد آن که تو را به وحدانیت شناخت و ای محبوب آن که تو را دوست دارد ای پناه آن که تو را خواهد ای مقصود آن که به درگاه تو رجوع و انابه کند ای خدایی که به علم غیب عالم کس جز تو آگاه نیست ای خدایی که جز تو کسی برطرف کننده رنج و آلام خلق نیست ای کسی که تدبیر امور عالم تنها به دست توست ای کسی که گناه خلق را جز تو کسی نتواند بخشید ای کسی که

لِمَسْأَلَتِکَ، یَا مَعْرُوفَ الْعارِفِینَ، یَا مَعْبُودَ الْعابِدِینَ، یَامَشْکُورَ الشَّاکِرِینَ، یَا جَلِیسَ الذَّاکِرِینَ، یَا مَحْمُودَ مَنْ حَمِدَهُ، یَا مَوْجُودَ مَنْ طَلَبَهُ، یَا مَوْصُوفَ مَنْ وَحَّدَهُ، یَامَحْبُوبَ مَنْ أَحَبَّهُ، یَا غَوْثَ مَنْ أَرَادَهُ، یَا مَقْصُودَ مَنْ أَنَابَ إِلَیْهِ، یَا مَنْ لاَ یَعْلَمُ الْغَیْبَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَ یَصْرِفُ السُّوءَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَ یُدَبِّرُ الْأَمْرَ

إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَ یَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ

ص: 470

خلق عالم را بیافرید ای کسی که جز تو کسی باران را نبارد درود فرست بر محمد و آل اطهارش و مرا بیامرز ای بهترین آمرزندگان پروردگارا همانا من از تو آمرزش می طلبم از راه حیا و شرمساری و باز آمرزش می طلبم به طریق رجا و امیدواری و باز آمرزش می طلبم از روی توبه و انابه و بازگشت به درگاه تو و آمرزش می طلبم با حال شوق و رغبت و آمرزش می طلبم با حال خوف و ترس و استغفار می کنم از روی طاعت

و بندگی تو و آمرزش می طلبم از روی ایمان به تو و آمرزش می طلبم با حال اقرار و اعتراف به گناه و آمرزش می طلبم

لاَیَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لا یُنَزِّلُ الْغَیْثَ إِلاَّ هُوَ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَاغْفِرْ لِی یَا خَیْرَ الْغافِرِینَ رَبِّ إِنِّی أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفارَ حَیاءٍ، وَأَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفارَ رَجاءٍ وَأَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفارَ إِنَابَهٍ، وَأَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفارَ رَغْبَهٍ، وَأَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفارَ رَهْبَهٍ، وَأَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفارَ طَاعَهٍ، وَأَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفارَ إِیمانٍ، وَأَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفارَ إِقْرارٍ، وَأَسْتَغْفِرُکَ

ص: 471

از روی اخلاص و آمرزش می طلبم از روی تقوا

و پارسایی و آمرزش می طلبم از روی توکل به خدا و آمرزش می طلبم از روی ذلت و مسکنت و استغفار می کنم استغفار کسی که برای تو به کارپرداخته و از تو به سوی تو می گریزد پس خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و بر من و والدینم به قبول توبه و مغفرت و آمرزش بازگرد بدان قسمی که توبه جمیع خلق خود را می پذیری ای مهربان ترین مهربانان عالم ای آن که به نام

اسْتِغْفَارَ إِخْلاصٍ، وَأَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفارَ تَقْوی، وَأَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ تَوَکُّلٍ، وَأَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ ذِلَّهٍ، وَأَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفارَ عَامِلٍ لَکَ هَارِبٍ مِنْکَ إِلَیْکَ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتُبْ عَلَیَّ وَعَلَی والِدَیَّ بِما

تُبْتَ وَتَتُوبُ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِکَ، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ، یَا مَنْ یُسَمَّی بِالْغَفوُرِ الرَّحِیمِ، یَامَنْ یُسَمَّی بِالْغَفُورِ الرَّحِیمِ، یَا مَنْ یُسَمَّی

ص: 472

غفور و رحیم نامیده می شوی ای آن که به نام غفور و رحیم نامیده می شوی ای آن که به نام غفور و رحیم نامیده می شوی درود فرست بر محمد و آل او و توبه مرا بپذیر و عملم را پاکیزه دار و بر سهی و کوششم پاداش عطا فرما و به تضرع و زاریم ترحم کن و صدای دعایم را از سمع قبول خود دور و مستور مساز و سؤال و درخواستم را عطا کن و محروم

و ناامیدم مگردان ای پناه بخش فریاد خواهان و سلام و دعایم را به امامان و پیشوایانم برسان و در آن چه از تو درخواست کردم آن بزرگواران را شفیع من گردان و هدیه مرا به آن بزرگواران چنانکه لایق آنهاست و اصل ساز و بر آن هدیه آن چه سزاوار کرم توست هم چندین برابر که جز تو کسی شمارشش

بِالْغَفُورِ الرَّحِیمِ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْ تَوْبَتِی، وَزَکِّ عَمَلِی وَاشْکُرْ

سَعْیِی، وَارْحَمْ ضَرَاعَتِی وَلاَ تَحْجُبْ صَوْتِی وَلاَ تُخَیِّبْ مَسْأَلَتِی، یَا غَوْثَ الْمُسْتَغِیثِینَ، وَأَبْلِغْ أَئِمَّتِی سَلامِی وَدُعائِی وَشَفِّعْهُمْ فِی جَمِیعِ مَا سَأَلْتُکَ، وَأَوْصِلْ هَدِیَّتِی إِلَیْهِمْ کَما یَنْبَغِی لَهُمْ وزِدْهُمْ مِنْ ذلِکَ مَا یَنْبَغِی لَکَ بِأَضْعَافٍ لاَ یُحْصِیها

نداند بیفزا که هیچ قدرت و نیرویی جز به واسطه خدای بلند مرتبه

بزرگ نخواهد بود و خدا درود و رحمت فرستد بر نیکوترین پیغمبران محمد(ص) و آل اطهار او.

غَیْرُکَ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ، وَصَلَّی اللّهُ عَلَی أَطْیَبِ الْمُرْسَلِینَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ .

ص: 474

زیارت وداع امام رضا علیه السلام

سلام بر تو ای ولی خدا و درود و رحمت خدای بر تو باد بار الها این را آخرین زیارت من از فرزند پیغمبرت و حجت تو بر خلقت قرار مده و مرا با او در بهشت جمع گردان و در قیامت با او و حزبش که از شهدا و شایستگان هستند محشور فرمای و چه نیکو رفیقانی هستند و تو را به خدا می سپارم و طلب رعایت فرمان

تو نمایم و بر تو سلام گویم به خدا بزرگ ایمان داریم

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَ لِیَّ اللّهِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ ؛ أَللّهُمَّ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِی ابْنَ نَبِیِّکَ وَحُجَّتِکَ عَلَی خَلْقِکَ

وَاجْمَعْنِی وَ إِیَّاهُ فِی جَنَّتِکَ وَاحْشُرْنِی مَعَهُ وَفِی حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَداءِ وَالصَّالِحِینَ، وَحَسُنَ أُولَئِکَ رَفِیقاوَأَسْتَوْدِعُکَ اللّهَ وَأَسْتَرْعِیکَ وَأَ قْرَأُعَلَیْکَ السَّلامَ، آمَنَّا بِاللّهِ

ص: 475

و به رسولش و بدان چه آمدی بدان و دلالت بر آن فرمودی پس ما را از گواهان بنویس.

وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْت عَلَيْهِ فَاكْتُبْنا مَعَ الشَّاهِدِينَ .

ص: 476

زیارت امام علی النقی علیه السلام

آیا داخل شوم ای پیغمبر خدا؟آیا داخل شوم ای امیرالمؤمنان؟ آیا داخل شوم ای فاطمه زهرا سیده بزرگ زنان عالم؟ آیا داخل شوم ای آقای من حسن بن علی؟ آیا داخل شوم ای آقای من حسین فرزند علی؟ آیا داخل شوم ای آقای من علی بن الحسین؟

آیا داخل شوم ای آقای من محمد بن علی؟ آیا داخل شوم

چون به در حرم شریف حضرت امام علی النقی علیه السلام رسیدی بگو:

أَأَدْخُلُ یَانَبِیَّ اللّهِ، أَأَدْخُلُ یَاأَمِیرَالْمُؤْمِنِینَ، أَأَدْخُلُ یَا فاطِمَهُ الزَّهْراءُ سَیِّدَهَ نِساءِ الْعالَمِینَ، أَأَدْخُلُ یَا مَوْلایَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ، أَأَدْخُلُ یَا مَوْلایَ الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ، أَأَدْخُلُ یَا مَوْلایَ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ ، أَأَدْخُلُ یَا مَوْلایَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ، أَأَدْخُلُ

ص: 477

ای آقای من جعفر بن محمد آیا داخل شوم ای آقای

من موسی بن جعفر آیا داخل شوم ای آقای من علی فرزند موسی آیا داخل شوم ای آقای من محمد بن علی الجواد آیا داخل شوم ای مولای من ای ابوالحسن علی بن محمد تقی آیا داخل شوم ای مولای من ای ابا محمد ای حسن بن علی العسکری آیا داخل شوم ای فرشتگانی که به این حرم پرشرافت و مقام گماشته شده اید.

یا مَوْلایَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَأَدْخُلُ یَامَوْلایَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ، أَأَدْخُلُ یَامَوْلایَ عَلِیَّ بْنَ مُوسَی، أَأَدْخُلُ یَامَوْلایَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ، أَأَدْخُلُ یَا مَوْلایَ یَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَأَدْخُلُ یَامَوْلایَ یَا أَبا مُحَمَّدٍ

الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ، أَأَدْخُلُ یَا مَلائِکَهَ اللّهِ الْمُوَکَّلِینَ بِهذَا الْحَرَمِ الشَّرِیفِ .

پس داخل شو و صد مرتبه أَللّهُ أَکْبَرُ بگو و بخوان:

ص: 478

سلام بر تو باد ای ابوالحسن امام علی النقی که پاکیزه روح و هادی و نور ثاقب خدایی سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد سلام بر تو ای برگزیده خدا سلام بر تو ای سر خدا سلام بر تو ای رشته محکم خدا

سلام بر تو ای خاندان خدا سلام بر تو ای اختیار شده از جانب خدا سلام بر تو ای بنده خاص خالص خدا سلام بر تو ای امین خدا سلام بر تو ای حق خدا بر خلق سلام بر تو ای دوست خاصّ

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بن مُحَمَّدٍ

اِلزَّکِیَّ الرَّاشِدَ النُّورَ الثَّاقِبَ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکَاتُهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا سِرَّ اللّهِ، اِلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَبْلَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا آلَ اِللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَاخِیَرَهَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَفْوَهَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَمِینَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَقَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ

ص: 479

خدا سلام بر تو ای نورالانوار الهی سلام بر تو ای زیب و زینت نیکوکاران عالم سلام بر تو ای ذریه خوبان عالم سلام بر تو ای عنصر پاکان جهان سلام بر تو ای حجت خدای رحمان سلام بر تو ای اصل و اساس ایمان سلام بر تو ای مولای مؤمنان سلام بر تو ای محبوب صالحان سلام بر تو ای راهنمای

هدایت، سلام بر تو ای ملازم قدس و تقوا سلام بر تو

اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا نُورَ الاْءَ نْوَارِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَازَيْنَ الاْءَ بْرَارِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَاسَلِيلَ الاْءَخْيَارِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا عُنْصُرَ الاْءَطْهارِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا حُجَّةَ الرَّحْمنِ، أَلسَّلامُ

عَلَيْکَ يَا رُکْنَ الاْءِيمانِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَامَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا وَ لِیَّ الصَّالِحِينَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يا عَلَمَ الْهُدَى، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا حَلِيفَ التُّقى، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ

ای قائمه دین خدا سلام بر تو ای فرزند خاتم انبیا سلام بر تو ای فرزند سید اوصیا سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا و بزرگ

زنان عالم سلام بر تو ای امین وحی خدا و وفا کننده به عهد الهی سلام بر تو ای پیشوای پسندیده حق سلام بر تو ای زاهد پرهیزکار سلام بر تو ای حجت خدا بر تمام خلق سلام بر تو ای تلاوت کننده قرآن سلام

یَا عَمُودَ الدِّینِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَهِ نِسَاءِ الْعالَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الاْءَمِینُ الْوَفِیُّ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الْعَلَمُ الرَّضِیُّ، السَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الزَّاهِدُ التَّقِیُّ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الْحُجَّهُ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا التَّالِی لِلْقُرْآنِ، أَلسَّلامُ

ص: 481

بر تو ای مبین حلال و حرام سلام بر تو ای ولی خدا و ناصح خلق سلام بر تو ای راه واضح خدا سلام بر تو ای ستاره رخشان گواهی می دهم که مولای من ای اباالحسن که محققا تو حجت خدا بر خلقی و خلیفه حق در میان مخلوق و امین در ملک حق و شاهد و گواه حق بر

بندگان او هستی و باز گواهی می دهم که تو به حقیقت روح تقوا و درگاه هدایت خدا هستی و رشته محکم ایمان

عَلَیْکَ أَ یُّهَا الْمُبَیِّنُ لِلْحَلالِ مِنَ الْحَرامِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الْوَ لِیُّ النَّاصِحُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا الطَّرِیقُ الْواضِحُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا النَّجْمُ اللاَّئِحُ أَشْهَدُ یَا مَوْلایَ

یَاأَبَاالْحَسَنِ أَ نَّکَ حُجَّةُ اللّهِ عَلَی خَلْقِهِ وَخَلِیفَتُهُ فِی بَرِیَّتِهِ وَأَمِینُهُ فِی بِلادِهِ، وَشَاهِدُهُ عَلَی عِبَادِهِ وَأَشْهَدُ أَ نَّکَ کَلِمَهُ التَّقْوَی وَبَابُ الْهُدَی وَالْعُرْوَهُ الْوُثْقی

و حجت حق بر هر کس که در بالا و زیر کره زمین است و باز گواهی می دهم که تو پاک و منزهی از هر گناه و مبرایی از هر نقص و عیب و به کرامت و لطف خاص خدای اختصاص یافته ای و به مرتبه حجت الهی

مخصوص گردیده ای و کلمه خدا به تو اعطا گردید و تو آن رکن و نگهبان دینی که بندگان به سوی تو پناه آرند و حیات و زندگی حقیقی خلق بلاد بسته به وجود توست و باز گواهی می دهم ای مولای من که من به امامت تو و پدران بزرگوار و فرزندان گرامیت یقین داشته و اقرار می کنم در ذات و شخصیت خود و در بدو شرع

وَالْحُجَّهُ عَلَی مَنْ فَوْقَ الاْءَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرَی، وَأَشْهَدُ أَ نَّکَ الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّنُوبِ، اَلْمُبَرَّأُ مِنَ الْعُیُوبِ وَالْمُخْتَصُّ بِکَرامَهِ اللّهِ وَالْمَحْبُوُّ بِحُجَّهِ اللّهِ وَالْمَوْهُوبُ لَهُ کَلِمَهُ اللّهِ وَالرُّکْنُ الَّذِی یَلْجَأُ إِلَیْهِ الْعِبادُ وَتُحْیی بِهِ الْبِلادُ وَأَشْهَدُ یَامَوْلایَ أَنِّی بِکَ وَبِآبائِکَ وَأَبْنَائِکَ مُوقِنٌ

مُقِرٌّ وَلَکُمْ تَابِعٌ فِی ذَاتِ نَفْسِی وَشَرَایِعِ

ص: 483

و دینم و خاتمه کار ایمان و در همه حرکات و سکناتم از تو و پدران بزرگوارت پیروی می کنم و من دوست دوستان و دشمن دشمنان شمایم و به پنهان آشکار و اول و آخر شما ایمان دارم پدر و مادرم فدای تو باد و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد

و درود فرست بر حجت باوفای تو بر خلق و ولی پاک گوهر تو و امین پسندیده و برگزیده

دِینِی وَخَاتِمَهِ عَمَلِی وَمُنْقَلَبِی وَمَثْوَایَ وَأَنِّی وَلِیٌّ لِمَنْ وَالاکُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاکُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّکُمْ وَعَلانِیَتِکُمْ وَأَوَّ لِکُمْ

وَآخِرِکُمْ بِأَبِی أَ نْتَ وَأُمِّی وَالسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ .(پس ببوس ضریح را و بگو:)

أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَی حُجَّتِکَ الْوَفِیِّ وَ وَلِیِّکَ الزَّکِیِّ وَأَمِینِکَ الْمُرْتَضی وَصَفِیِّکَ الْهَادِی

ص: 484

راهم مستقیم توست و شاهراه هدایت خلق و طریق عدل و نور قلوب اهل ایمان و محبوب متقیان و دوست و همنشین مخلصان خداست

پروردگارا رحمت و درود فرست بر سید ما حضرت محمد(ص) و اهل بیت اطهارش و درود فرست بر علی بن محمدالنقی که راهنمای معصوم از گناه و لغزش و پاک و منزه از نقص و عیب است و منقطع از خلق به سوی تو در همه آمال و آرزو و مبتلا به انواع فتنه ها بود و امتحان شده و آزموده به رنج و محنت ها و ابتلاهایی که همه سختی او را نیکو بود و ابتلا به مصایبی نیکو بود و به صبر

وَصِرَاطِکَ الْمُسْتَقِیمِ، وَالْجَادَّهِ الْعُظْمی وَالطَّرِیقَهِ الْوُسْطی نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِینَ وَوَ لِیِّ الْمُتَّقِینَ وَصاحِبِ الْمُخْلِصِینَ ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ وَصَلِّ عَلَی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالطَّاهِرِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُنْقَطِعِ إِلَیْکَ بِالاْءَمَلِ الْمَبْلُوِّ بِالْفِتَنِ وَالْمُخْتَبَرِ

بِالْمِحَنِ وَالْمُمْتَحَنِ بِحُسْنِ الْبَلْوَی وَصَبْرِ

ص: 485

و شکوای به درگاه تو می پرداخت او راهنمای بندگان بود و برکت بر اهل بلاد تو بود و محل افاضه رحمت خاص و مخزن و گنجینه حکمت و آورنده خلق به بهشت تو بود و عالم ربانی خلایق و هادی خلق بود آن کسی که تو او را برگزیدی انتخاب کردی و اختیار نمودی برای مقام جانشینی رسولت در امت و او را ملازم حفظ شریعت پیغمبر(ص) قرار دادی پس او استقلال یافت به خلعت خلافت و جانشینی رسول اکرم و به امر وصایت قیام

کرد و آن بار سنگین سلطنت الهی را تحمل نمود و در مشکلات این وظیفه بزرگ و در معضلات و سختی های آن لغزش نداشت بلکه امور مشکل

الشَّکْوَی مُرْشِدِ عِبَادِکَ وَبَرَکَهِ بِلادِکَ وَمَحَلِّ رَحْمَتِکَ وَمُسْتَوْدَعِ حِکْمَتِکَ وَالْقَائِدِ إِلَی جَنَّتِکَ الْعَالِمِ فِی بَرِیَّتِکَ وَالْهَادِی فِی خَلِیقَتِکَ الَّذِی ارْتَضَیْتَهُ

وَانْتَجَبْتَهُ وَاخْتَرْتَهُ لِمَقَامِ رَسُو لِکَ فِی أُمَّتِهِ وَأَ لْزَمْتَهُ حِفْظَ شَرِیعَتِهِ، فَاسْتَقَلَّ بِأَعْبَاءِ الْوَصِیَّهِ ناهِضاً بِهَا وَمُضْطَلِعاً بِحَمْلِها لَمْ یَعْثُرْ فِی مُشْکِلٍ وَلاَ هَفَا فِی مُعْضِلٍ بَلْ کَشَفَ

ص: 486

و سخت همه را اصلاح و راه خلل و فساد را سد می کرد و فرایض الهی را کاملاً ادا می فرمود پروردگارا چنانکه او را تو روشنی چشم رسول خود قرار دادی پس مقام او را رفیع گردان و بزرگ ترین پاداش را نزد خود به او عطا فرما و بر او

رحمت و درود و سلام فرست و تحیت و سلام ما را به آن بزرگوار برسان و به ما به واسطه دوستی او به فضل و کرم و احسان رضوان خود را عطا فرما که تویی همانا دارای فضل و رحمت بی پایان.

ای خدای صاحب اختیار بر جمیع خلق و صاحب رحمت واسعه

الْغُمَّهَ وَسَدَّ الْفُرْجَهَ وَأَدَّی الْمُفْتَرَضَ؛

أَللّٰهُمَّ فَکَما أَقْرَرْتَ ناظِرَ نَبِیِّکَ بِهِ، فَرَقِّهِ دَرَجَتَهُ وَأَجْزِلْ لَدَیْکَ مَثُوبَتَهُ، وَصَلِّ عَلَیْهِ وَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِیَّهً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْکَ فِی مُوالاتِهِ فَضْلاً وَ إِحْساناً وَمَغْفِرَهً وَرِضْواناً إِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیمِ .

پس نماز زیارت بجای آور و چون سلام دادی بگو:

یَا ذَا الْقُدْرَهِ الْجامِعَهِ وَالرَّحْمَهِ الْواسِعَهِ

شامل کلیه اهل عالم و عطای پی در پی به همه بندگان و نعمتها متواتر و انعام و احسانها و موهبتهای بزرگ درود فرست بر محمد(ص) و آل محمد (ص) که صادق عالمند و درخواست مرا هم عطا فرما و پریشانی امورم را اصلاح کن و تفرقه هایم جمع آور و عملم را پاک و خالص گردان و قلبم را بعد از آن که هدایتم فرمودی غافل و تاریک مگردان و قدمم را ملغزان و مرا یک لحظه به خود ابدا وامگذار و طمع و امیدی که به کرم تو دارم ناامید مساز و عیوبم

را پنهان گردان و پرده از زشتی هایم برمدار و مرا به حال وحشت

وَالْمِنَنِ الْمُتَتابِعَهِ وَالاْآلاءِ الْمُتَوَاتِرَهِ وَالاْءَیادِی الْجَلِیلَهِ وَالْمَواهِبِ الْجَزِیلَهِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِینَ وَأَعْطِنِی سُؤْلِی وَاجْمَعْ شَمْلِی وَلُمَّ شَعَثِی

وَزَکِّ عَمَلِی وَلاَ تُزِغْ قَلْبِی بَعْدَ إِذْ هَدَیْتَنِی وَلاَ تُزِلْ قَدَمِی وَلاَ تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی طَرْفَهَ عَیْنٍ أَبَداً، وَلاَ تُخَیِّبْ طَمَعِی وَلاَ تُبْدِ عَوْرَتِی وَلاَ تَهْتِکْ سِتْرِی وَلاَ تُوحِشْنِی

ص: 488

و یأس مدار و به من رؤف و مهربان باش و به راه خود هدایتم فرما و پاک و پاکیزه ام گردان و دلم را با صدق و صفا و اخلاص کامل گردان و مرا به کار خود کامل وادار کن و به خود نزدیک ساز

و دورم از خود مگردان و در حقم لطف فرما و جفا و کم لطفی بر من روا مدار و مرا گرامی ساز و خوار مگردان و از آن چه درخواست کردم محرومم مگردان و آن چه را که از تو درخواست نکردم برای آخرتم جمع و ذخیره ساز به حق رحمتت ای مهربان ترین مهربانان عالم و باز از تو درخواست می کنم به حق

وَلاتُؤْیِسْنِی وَکُنْ بِی رَؤُوفاً رَحِیماً وَاهْدِنِی

وَزَکِّنِی وَطَهِّرْنِی وَصَفِّنِی وَاصْطَفِنِی وَخَلِّصْنِی وَاسْتَخْلِصْنِی وَاصْنَعْنِی وَاصْطَنِعْنِی وَقَرِّبْنِی إِلَیْکَ وَلاَ تُباعِدْنِی مِنْکَ وَالْطُفْ بِی وَلاَ تَجْفُنِی وَأَکْرِمْنِی وَلاتُهِنِّی وَمَا أَسْأَلُکَ فَلاَ تَحْرِمْنِی وَمَالاَ أَسْأَلُکَ فَاجْمَعْهُ لِی بِرَحْمَتِکَ یَاأَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَأَسْأَلُکَ بِحُرْمَهِ

ذات کریم بزرگوارت و به حرمت پیغمبر گرامیت محمد صلواتک علیه و آله و به حرمت اهل بیت رسولت امیرالمؤمنین علی و حسن و حسین و علی بن الحسین و محم بن علی باقر و جعفر صادق و موسی بن جعفر و علی بن موسی الرضا و محمد بن علی جواد و امام علی النقی و امام حسن عسکری و خلف باقی که درود و رحمت و برکاتت بر ارواح پاک تمام آن بزرگواران باد درخواست می کنم که به آن بزرگواران درود و رحمت فرستی و به فرمان خود در فرج آل محمد

تعجیل فرما او را نصرت و یاری کن و مظفر و منصور گردان

وَجْهِکَ الْکَرِیمِ، وَبِحُرْمَهِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَبِحُرْمَهِ أَهْلِ بَیْتِ رَسُو لِکَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسی وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَالْحَسَنِ وَالْخَلَفِ

الْباقِی صَلَواتُکَ وَبَرَکاتُکَ عَلَیْهِمْ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ وَتُعَجِّلَ فَرَجَ قائِمِهِمْ بِأَمْرِکَ وَتَنْصُرَهُ وَتَنْتَصِرَ بِهِ لِدِینِکَ

و مرا هم در جمله اهل نجات و اخلاص در طاعتش مقرر فرما و از تو درخواست می کنم به حق آن بزرگواران که دعایم را مستجاب گردانی و حاجتم را برآوری و هر چه درخواست کردم عطا کنی و مهمات امور دنیا و آخرتم

را کفایت فرمایی ای مهربان ترین مهربانان عالم ای خدا ای نور عالم وجود و ای برهان خلق ای نور بخش ای روشن کننده امور ای پروردگار من شر شرور و آفات و آلام روزگار را از من کفایت فرما و از تو به روز سخت نفخ صور قیامت نجات می طلبم.

وَتَجْعَلَنِی فِی جُمْلَهِ النَّاجِینَ بِهِ

وَالْمُخْلِصِینَ فِی طاعَتِهِ وَأَسْأَ لُکَ بِحَقِّهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ لِی دَعْوَتِی وَقَضَیْتَ لِی حاجَتِی وَأَعْطَیْتَنِی سُؤْلِی وَکَفَیْتَنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ دُنْیایَ وَآخِرَتِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ، یَا نُورُ یا بُرْهانُ یَا مُنِیرُ یَا مُبِینُ، یَا رَبِّ اکْفِنِی شَرَّالشُّرُورِ وَآفاتِ الدُّهُورِ وَأَسْأَ لُکَ النَّجاهَ یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ .

ص: 491

ای خدا ای کسی که تو ذخیره من هستی وقتی خلق ذخیره های خود را بشمرند و ای امید من و ای اعتماد من و ای پناه و نگهبان من ای ذات یگانه و یکتا ای قل هو اللّه احد از تو درخواست می کنم ای خدای من به حق کسی که از خلق خود آفریدی و هیچ کس را مثل و مانندش نیافریدی که درود و رحمت فرست بر جماعت آنان و با من آن بخواه که چنین و چنان باشم.

و دعا کن برای هر چه خواهی و بسیار بگو:

یا عُدَّتِی عِنْدَ الْعُدَدِ، وَیَا رَجائِی وَالْمُعْتَمَدَ، وَیَا کَهْفِی وَالسَّنَدَ، یَا واحِدُ یَا أَحَدُ وَیَا قُلْ هُوَ اللّهُ أَحَدٌ، أَسْأَلُکَ اللّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِکَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِی خَلْقِکَ

مِثْلَهُمْ أَحَداً صَلِّ عَلَی جَماعَتِهِمْ وَافْعَلْ بِی کَذا وَکَذا.

و به جای این کلمه حاجت خود را ذکر نماید.

ص: 492

زیارت امام حسن عسکری علیه السلام

سلام بر تو ای مولای من ای ابا محمد حسن بن علی

ای هادی خلق و هدایت یافته به حق، سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد، سلام بر تو ای ولی خدا و فرزند اولیای خدا، سلام بر تو ای حجت خدا و فرزند حجتهای الهی، سلام بر تو ای برگزیده خدا

چون خواستی زیارت کنی حضرت امام حسن عسکری علیه السلام را بجا آور جمیع آن چه که در زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام بجا می آوری پی بایست نزد ضریح آن حضرت و بگو:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلایَ یَا أَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنَ عَلِیٍّ الْهادی الْمُهْتَدِی وَرَحْمَةُ

اللّهِ وَبَرَکاتُهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَ لِیَّ اللّهِ وَابْنَ أَوْ لِیَائِهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّهِ وَابْنَ حُجَجِهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللّهِ

ص: 493

و فرزندان برگزیدگان حق، سلام بر تو ای خلیفه حق و فرزند خلفای الهی و پدر خلیفه خدا، سلام بر تو ای فرزند خاتم پیغمبران خدا، سلام بر تو ای فرزند سید جانشینان پیغمبر خدا، سلام

بر تو ای فرزند امیرالمؤمنین، سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا سیده زنان عالم سلام بر تو ای فرزند پیشوان هدایت امت، سلام بر تو ای فرزند جانشینان رهبر خلق سلام بر تو ای نگهبان اهل تقوا سلام بر تو

وَابْنَ أَصْفِیَائِهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا خَلِیفَهَ اللّهِ

وَابْنَ خُلَفائِهِ وَأَبا خَلِیفَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ خاتَمِ النَّبِیِّینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ سَیِّدَهِ نِسَاءِ الْعالَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الاْءَئِمَّهِ الْهَادِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الاْءَوْصِیَاءِ الرَّاشِدِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عِصْمَهَ الْمُتَّقِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

ای امام سعادتمندان سلام بر تو ای رکن اهل ایمان سلام بر تو ای گشایش قلب اندوهناکان سلام بر تو ای وارث انبیای برگزیده خدا سلام بر تو ای گنجینه وصی رسول خدا سلام بر تو ای دعوت کننده خلق به حکم خدا سلام بر تو ای ناطق کتاب خدا سلام بر تو ای حجت حجت های خدا

سلام بر تو ای راهنمای امتها سلام بر تو

يَاإِمامَ الْفائِزِينَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا رُکْنَ الْمُؤْمِنِينَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا فَرَجَ الْمَلْهُوفِينَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا وَارِثَ الاْءَ نْبِياءِ الْمُنْتَجَبِينَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا خَازِنَ عِلْمِ وَصِیِّ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ أَ يُّهَا الدَّاعِی بِحُکْمِ اللّهِ،

أَلسَّلامُ عَلَيْکَ أَ يُّهَا النَّاطِقُ بِکِتَابِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا حُجَّةَ الْحُجَجِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا هَادِیَ الاْءُمَمِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ

ص: 495

ای صاحب نعمتها سلام بر تو ای صندوق علم سلام بر تو ای کشتی حلم سلام بر تو ای پدر بزرگوار امام منتظر که حجت وجود و امامتش بر خردمندان عالم آشکار و معرفتش در اهل یقین ثابت است و از چشم اهل ظلم و ستم مستور است

و از دولت و حکومت فاسقان غایب و پنهان است آن امام منتظری که خدا دین اسلام را به وجود حضرتش پس از آن که محو و متروک شده از نو بر می گرداند درخت قرآن را بعد از اندراس و پژمردن سبز و خرم می سازد گواهی می دهم ای مولای من که محققا تو

یَاوَلِیَ النِّعَمِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَیْبَهَ الْعِلْمِ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا سَفِینَهَ الْحِلْمِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الاْءِمامِ الْمُنْتَظَرِ الظّاهِرَهِ لِلْعاقِلِ حُجَّتُهُ وَالثَّابِتَهِ فِی الْیَقِینِ مَعْرِفَتُهُ الْمُحْتَجَبِ عَنْ أَعْیُنِ الظّالِمِینَ وَالْمُغَیَّبِ عَنْ دَوْلَهِ الْفَاسِقِینَ وَالْمُعِیدِ رَبُّنا بِهِ الاْءِسْلامَ جَدِیداً بَعْدَ الإِنْطِماسِ وَالْقُرْآنَ غَضّاً بَعْدَ الانْدِرَاسِ، أَشْهَدُ یامَوْلایَ أَ نَّکَ

ص: 496

نماز و سایر ارکان دین را بپا داشتی و زکات را عطا کردی و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی و خلق را با حکمت و برهان و اندرز و وعظ نیکو به راه خدا خواندی و به اخلاص کامل تا وقت رحلتت خدا را عبادت کردی از خدا درخواست می کنم به آن شأن و مقامی که نزد او دارید که زیارت مرا قبول فرماید و سعیم را در راه شما پاداش عطا کند و به واسطه شما دعای را مستجاب گرداند

و مرا از یاران و پیروان حق و از دوستان و شیعیان

أَ قَمْتَ الصَّلاهَ وَآتَیْتَ الزَّکَاهَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَدَعَوْتَ إِلَی سَبِیلِ رَبِّکَ بِالْحِکْمَهِ وَالْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ وَعَبَدْتَ اللّهَ مُخْلِصاً حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ،

أَسْأَلُ اللّهَ بِالشَّأْنِ الَّذِی لَکُمْ عِنْدَهُ أَنْ یَتَقَبَّلَ زِیَارَتِی لَکُمْ وَیَشْکُرَ سَعْیِی إِلَیْکُمْ وَیَسْتَجِیبَ دُعَائِی بِکُمْ وَیَجْعَلَنِی مِنْ أَ نْصَارِ الْحَقِّ وَأَ تْباعِهِ وَأَشْیاعِهِ وَمَوالِیهِ

ص: 497

و محبان قرار دهد و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

پروردگارا درود و رحمت فرست بر سید ما محمد(ص) و اهل

بیت او و درود و رحمت فرست بر حسن بن علی که راهنمای دین تو و دعوت کننده خلق به راه توست و نشانه های او طریق تقوا و هدی و چراغ راه تقوا و محل و معدن گوهر خردمندی و عقل کامل و باران رحمت و سحاب حکمت و دریای مواج وعظ و نصیحت است اوست وارث ائمه هدی و گواه

وَمُحِبِّیهِ وَالسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ .(پس ببوس ضریحش را و بگو:)

أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ وَصَلِّ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْهادِی إِلَی دِینِکَ وَالدَّاعِی إِلی سَبِیلِکَ، عَلَمِ الْهُدی وَمَنارِ التُّقی وَمَعْدِنِ الْحِجی وَمأْوَی النُّهی، وَغَیْثِ الْوَرَی وَسَحَابِ الْحِکْمَهِ

وَبَحْرِ الْمَوْعِظَهِ، وَوَارِثِ الأْئِمَّهِ وَالشَّهِیدِ

ص: 498

امت که معصوم از هر گناه و مهذب و منزه است و بافضیلت و شرافت قرب خدا خداست و پاک و مبرا از هر رجس آن کسی است که تو او را وارث علم کتاب آسمانی گردانیدی و تمییز و فیصل بین حق و باطل را به او الهام فرمودی و برای اهل قبله به امامت منصوب کردی و طاعت او را با طاعت خود قرین ساختی و محبتش را بر همه خلق فرض و لازم گردانیدی

پروردگارا چنانکه او در توحید تو با اخلاص کامل به سوی تو باز آمد و با آنان که به شرک و تشبیه در افتاد جدا مخالفت فرمود و از اهل

عَلَی الاْئِمَّهِ الْمَعْصُومِ الْمُهَذَّبِ وَالْفاضِلِ الْمُقَرَّبِ، وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرِّجْسِ الَّذِی وَرَّثْتَهُ عِلْمَ الْکِتابِ وَأَلْهَمْتَهُ فَصْلَ الْخِطابِ وَنَصَبْتَهُ عَلَماً لاِءَهْلِ قِبْلَتِکَ

وَقَرَنْتَ طاعَتَهُ بِطاعَتِکَ وَفَرَضْتَ مَوَدَّتَهُ عَلَی جَمِیعِ خَلِیقَتِکَ، أَللَّهُمَّ فَکَما أَنابَ بِحُسْنِ الاْءِخْلاصِ فِی تَوْحِیدِکَ وَأَرْدَی مَنْ خَاضَ فِی تَشْبِیهِکَ وَحامی عَنْ أَهْلِ

ص: 499

ایمان حمایت کرد پس ای پروردگارا بر او درود و رحمت فرست رحمتی که او را به درجه اهل خشوع رساند و در بهشت رتبه اش را به مقام جدش خاتم الانبیا بالا برد و به روح پاکش تحیت و سلام ما را

برسان و به واسطه دوستی او به ما فضل و احسان و آمرزش و رضوان خود را به لطف و کرمت عطا فرما که همانا تویی صاحب فضل و رحمت بی حد و عطای بزرگ.

ای خدای دائم سرمدی و ای زنده و پاینده ابدی ای برطرف کننده

الْاِءیمانِ بِکَ فَصَلِّ یَا رَبَّ عَلَیْهِ صَلاةً یَلْحَقُ

بِها مَحَلَّ الْخاشِعِینَ وَیَعْلُو فِی الْجَنَّهِ بِدَرَجَهِ جَدِّهِ خاتَمِ النَّبِیِّینَ وَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِیَّهً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْکَ فِی مُوالاتِهِ فَضْلاً وَإِحْساناً وَمَغْفِرَهً وَرِضْواناً إِنَّکَ ذُو فَضْلٍ عَظِیمٍ وَمَنٍّ جَسِیمٍ.

پس نماز زیارت بجا آور و چون فارغ شدی بگو:

یَا دائِمُ یَا دَیْمُومُ، یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا کاشِفَ

رنج و اندوه و غم ای آن که رسولان را مبعوث فرمودی ای که وعده هایت همه صدق است ای زنده ای که جز تو خدایی نیست متوسل می شوم به درگاه تو به وسیله حبیب تو محمد(ص) و وصی او علی پسر عمّ و همسر دخت پیغمبر (ص) که تمام شرایع و ادیان انبیای سلف را به آن دو بزرگوار ختم کردی و در فهم تأویل به روی آن دو بزرگوار گشودی پس خدایا درود و رحمت فرست بر آن دو بزرگوار رحمتی که تمام خلق اولین و آخرین شاهد و گواه آن باشند و به آن رحمت اولیا و دوستان و بندگان صالح خدا

نجات یابند و باز متوسل می شوم به درگاه تو به وسیله حضرت فاطمه

الْکَرْبِ وَالْهَمِّ وَیَا فارِجَ الْغَمِّ وَیَا باعِثَ الرُّسُلِ وَیَا صادِقَ الْوَعْدِ وَیَا حَیُّ لاَ إِلهَ إِلاَّأَنْتَ أَ تَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِحَبِیبِکَ مُحَمَّدٍ وَوَصِیِّهِ عَلِیٍّ ابْنِ عَمِّهِ وَصِهْرِهِ عَلَی ابْنَتِهِ اَلَّذِین خَتَمْتَ بِهِمَا الشَّرائِعَ وَفَتَحْتَ بِهِمَا

التَّأْوِیلَ وَالطَّلائِعَ فَصَلِّ عَلَیْهِما صَلاةً یَشْهَدُ بِهَا الْاَءَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ وَیَنْجُو بِهَا الْاَءَوْ لِیاءُ وَالصَّالِحُونَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِفَاطِمَةَ

ص: 501

زهرا مادر امامان و پیشوایان هدایت یافته که سیده زنان عالم است، و درباره شیعیان فرزندان پاکش شفیع خواهد بود، پروردگارا درود فرست بر آن بزرگوار درودی که تا ابد و مادام الدهر باقی بماند و باز متوسل می شوم به

درگاهت به وسیله حضرت حسن مجتبی که پسندیده و پاک و منزه و به وسیله حضرت حسین مظلوم که با مقام رضا و بزرگواری و تقوا است که این هر دو سید جوانان اهل بهشتند و دو امام خیرخواه نیکوی پرهیزکار پاک و پاکیزه اند

الزَّهْراءِ والِدَهِ الاْئَِمَّهِ الْمَهْدِیِّینَ وَسَیِّدَهِ

نِساءِ الْعالَمِینَ الْمُشَفَّعَهِ فِی شِیعَهِ أَوْلادِهَا الطَّیِّبِینَ، فَصَلِّ عَلَیْها صَلاهً دَائِمَهً أَبَدَ الاْآبِدِینَ وَدَهْرَ الدَّاهِرِینَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِالْحَسَنِ الرَّضِیِّ الطَّاهِرِ الزَّکِیِّ، وَالْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الْمَرْضِیِّ الْبَرِّ التَّقِیِّ سَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ الاْءِمامَیْنِ الْخَیِّرَیْنِ الطَّیِّبَیْنِ التَّقِیَّیْنِ النَّقِیَّیْنِ الطَّاهِرَیْنِ

ص: 502

و شهید و مظلوم و کشته راه خدا پس درود و رحمت فرست بر آن دو بزرگوار رحمتی که تا خورشید طلوع و غروب می کند دائم و متوالی و پی در پی باشد و باز متوسل می شوم به درگاهت به واسطه علی بن الحسین سید اهل عبادت و مستور و محجوب از بیم ظالمان و ستمکاران است و به محمد بن علی باقر آن نور پاک فروزنده که این هر دو امام امت و بزرگ انام و مفتاح برکات الهی و چراغ شب ظلمانی عالمند پس ای خدا بر این دو امام درود

فرست مادامی که شب تار می گردد و روز جهان را روشن می کند

الشَّهیدَیْنِ الْمَظْلُومَیْنِ الْمَقْتُولَیْنِ، فَصَلِّ عَلَیْهِما مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا غَرَبَتْ، صَلاهً مُتَوالِیَهً مُتَتالِیَهً وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ سَیِّدِ الْعابِدِینَ الْمَحْجُوبِ مِنْ خَوْفِ الظّالِمِینَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْباقِرِ

الطّاهِرِ النُّورِ الزّاهِرِ الْإِمامَیْنِ السَّیِّدَیْنِ، مِفْتاحَیِ الْبَرَکاتِ وَ مِصْباحَیِ الظُّلُماتِ، فَصَلِّ عَلَیْهِما مَا سَری لَیْلٌ وَمَا أَضاءَ نَهارٌ

درود و رحمتی که صبح و شام برقرار باشد و باز به درگاه تو متوسل می شوم به جعفر بن محمد که از جانب حق صادق در کلام و ناطق به علم خدای علام است، و به موسی بن جعفر(ع) که بنده شایسته و صالح به ذات خود و وصی رسول و ناصح و خیرخواه امت است که این هر دو امام راهنمای خلق و

هدایت یافته حق و باوفا و کفایت کننده امور امتند پس خدایا درود فرست بر این دو امام مادامی که فرشته تو را تسبیح می گوید و فلک حرکت می کند درودی که همیشه در افزایش و فزونی باشد و ابدا فنا و زوال نپذیرد و باز به درگاه تو متوسل می شود به حضرت علی بن موسی الرضا (ع)

صَلاةً تَغْدُو وَتَرُوحُ وَأَ تَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِجَعْفَرِ

بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَنِ اللّهِ وَالنَّاطِقِ فِی عِلْمِ اللّهِ وَبِمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصَّالِحِ فِی نَفْسِهِ، وَالْوَصِیِّ النَّاصِحِ الاْءِمامَیْنِ الْهادِیَیْنِ الْمَهْدِیَّیْنِ الْوافِیَیْنِ الْکافِیَیْنِ، فَصَلِّ عَلَیْهِما مَا سَبَّحَ لَکَ مَلَکٌ وَتَحَرَّکَ لَکَ فَلَکٌ صَلاةً تُنْمی وَتَزِیدُ وَلاَ تَفْنی وَلاَ تَبِیدُ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِعَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضا

ص: 504

و فرزندش امام محمد تقی پسندیده صفات که این دو امام بزرگوار پاک و منزهند خدایا بر هر دو درود فرست مادامی که صبح روشن و دائم و باقی است درودی که آن هر دو بزرگوار را تا به مقام رضای تو در اعلی علیین بهشت تو بلند مرتبه گرداند و باز به درگاه تو متوسل می شوم به حضرت امام علی بن محمد و فرزندش امام حسن عسکری (ع) که هر دو ارشاد کننده و راهنمای امتند و قائم و نگهبان امور بندگان توأند و هر دو به رنج و محن هولناک عالم با صبر و شکیبایی کامل ممتحن شدند و صبر و حلم در فتن و شبهات خلفای جور خدا آنها

را بیازمود پس ای خدا درود و رحمت فرست بر آن دو بزرگوار در مقابل پاداش

وَبِمُحَّمَدِ بْنِ عَلِیٍّ الْمُرْتَضَی الاْءِمامَیْنِ الْمُطَهَّرَیْنِ الْمُنْتَجَبَیْنِ فَصَلِّ عَلَیْهِما مَاأَضاءَ صُبْحٌ وَدامَ، صَلاهً تُرَقِّیهِما إِلی رِضْوانِکَ فِی الْعِلِّیِّینَ مِنْ جِنانِکَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِعَلیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرّاشِدِ وَالْحَسَنِ بْنِ

عَلِیٍّ الْهادِی الْقائِمَیْنِ بِأَمْرِ عِبادِکَ الْمُخْتَبَرَیْنِ بِالْمِحَنِ الْهائِلَهِ وَالصَّابِرَیْنِ فِی الاْءِحَنِ الْمائِلَهِ فَصَلِّ عَلَیْهِما کِفاءَ أَجْرِ

ص: 505

صابران و ثواب سعادتمندان عالم درودی فرست که مقام رفعت بر آنان مهیا سازد و باز به درگاه تو توسل می جویم، ای پروردگار من به امام زمان که اینک پیشوای ما و نگهبان حق است، در زمان ما تا روز موعود ظهورش فرارسد که او شاهد خلق و مشهود اهل عالم و روشن ترین انوار

الهی است که منصور خداست، به ترس از آن حضرت و مظفر و فیروز به سعادت مطلق پس پروردگارا درود و رحمت فرست بر آن بزرگوار به شمار اثمار و برگ درختان و تعداد اجزای ریگ های بیابان و عدد موی ها و کرکها و عدد آن چه علم تو بر آن احاطه کرده و کتاب آفرینشت احصا و شمار نموده

الصَّابِرِینَ وَ إِزاءَ ثَوابِ الْفائِزِینَ، صَلاةً تُمَهِّدُ لَهُما الرِّفْعَةَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ یَا رَبَّ

بِإِمامِناوَمُحَقِّقِ زَمانِنَا الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ وَالشَّاهِدِ الْمَشْهُودِ، وَالنُّورِ الْاَءَزْهَرِ وَالضِّیاءِ الاْءَ نْوَرِ الْمَنْصُورِ بِالرُّعْبِ وَالْمُظَفَّرِ بِالسَّعادَهِ، فَصَلِّ عَلَیْهِ عَدَدَ الثَّمَرِ وَأَوْراقِ الشَّجَرِ وَأَجْزاءِ الْمَدَرِ وَعَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ وَعَدَدَ مَا أَحاطَ بِهِ عِلْمُکَ وَأَحْصاهُ کِتابُکَ،

درود و رحمتی که خلق اولین و آخرین بر آن رشک برند پروردگارا ما

را در زمره اصحاب آن بزرگوار محشور ساز و برای طاعتش محفوظ دار و برای رسیدن به دولت آن حضرت ما را باقی دار و محافظت فرما و به ولایتش بهره مند گردان و ما را به عزتش بر محو دشمنانش یاری و نصرت عطا کن و ما را ای پروردگار از توبه کنندگان حقیقی قرار ده ای خدا ای مهربان ترین مهربانان عالم پروردگارا و شیطان متمرد برای اغوا و گمراهی خلقت از تو نظر عنایت و رعایت خواست و تو هم به او نظر فرمودی و برای ظلالت بندگانت مهلت خواست مهلتش دادی به علم سابق ازلی خود

صَلاةً یَغْبِطُهُ بِهَا الاْءَوَّلُونَ وَالاْآخِرُونَ؛ أَللّهُمَّ وَاحْشُرْنا فِی زُمْرَتِهِ وَاحْفَظْنا عَلَی طاعَتِهِ وَاحْرُسْنا بِدَوْلَتِهِ وَأ تْحِفْنا بِوِلایَتِهِ وَانْصُرْنا عَلَی أَعْدائِنا بِعِزَّتِهِ، وَاجْعَلْنا یَا رَبِّ مِنَ التَّوابِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ؛ أَللّهُمَّ وَ إِنَّ إِبْلِیسَ الْمُتَمَرِّدَ اللَّعِینَ قَدِ اسْتَنْظَرَکَ

لاِءِغْواءِ خَلْقِکَ فَأَ نْظَرْتَهُ وَاسْتَمْهَلَکَ لاِءِضْلالِ عَبِیدِکَ فَأَمْهَلْتَهُ بِسابِقِ عِلْمِکَ فِیهِ

ص: 507

و او همانا آشیانه کرد، و لشکرش بسیار و سپاهش مجتمع گردید و داعیان آن شیطان به اطراف عالم منتشر شدند و به اضلال و گمراه کردن بندگانت پرداختند و دین را فاسد و کلمه را از جایگاهش منحرف ساختند و بندگانت را متفرق در دین و مردم را فرقه های متمرد از حق و احزاب مخالف با یکدیگر

گردانیدند و تو ای خدا وعده دادی که اساس و بنیان آن شیطان را در هم شکنی و شئوناتش را پایمال و متلاشی سازی، پس ای خدا اولاد شیاطین و جیش و سپاهش را هلاک و نابود ساز و از مذاهب

وَقَدْ عَشَّشَ وَكَثُرَتْ جُنُودُهُ وَازْدَحَمَتْ جُیُوشُهُ وَانْتَشَرَتْ دُعاتُهُ فِی أَ قْطارِ الْاءَرْضِ فَأَضَلُّوا عِبادَکَ وَأَ فْسَدُوا دِینَکَ وَحَرَّفُوا

الْكَلِمَ عَنْ مَواضِعِهِ وَجَعَلُوا عِبادَکَ شِیَعاً مُتَفَرِّقِینَ وأَحْزاباً مُتَمَرِّدِینَ وَقَدْ وَعَدْتَ نَقْضَ بُنْیانِهِ وَتَمْزِیقَ شَأْنِهِ فَأَهْلِکْ أَوْلادَهُ وَجُیُوشَهُ وَطَهِّرْ بِلادَکَ مِنِ اخْتِراعاتِهِ وَاخْتِلافاتِهِ، وَأَرِحْ عِبادَکَ مِنْ مَذاهِبِهِ

ص: 508

و قیاس و شبهات آن شیاطین بندگانت را راحت و آسوده دار و روزگار بد و بخت نامساعد را بر آنها قرار ده

و دینت را آشکار و اولیا و دوستانت را قوی و نیرومند گردان و دشمنانت را خوار و ذلیل ساز و شهر و دیار دوستان شیطان را به دوستان خود به ارث عطا فرما و آن شیاطین را به دوزخ مخلد و به عذاب دردناک معذب گردان و لعنتهای خود را که در نحوست های خلقت و زشتی های فطرت وجود دارد همه را در طالع نحس روزگار بد

وَقِیاساتِهِ، وَاجْعَلْ دائِرَهَ السَّوْءِ عَلَیْهِمْ، وَابْسُطْ عَدْلَکَ وَأَظْهِرْ دِینَکَ، وَقَوِّ أَوْلِیاءَکَ وَأَوْهِنْ أَعْداءَکَ، وَأَوْرِثْ دِیارَ إِبْلِیسَ وَدِیارَ أَوْ لِیائِهِ أَوْ لِیاءَکَ، وَخَلِّدْهُمْ فِی الْجَحِیمِ وَأَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذابِ الْأَلِیمِ، وَاجْعَلْ لَعائِنَکَ الْمُسْتَوْدَعَهَ فِی مَناحِسِ

الْخِلْقَهِ، وَمَشاوِیهِ الْفِطْرَهِ دائِرَهً عَلَیْهِمْ وَمُوَکَّلَهً بِهِمْ وَجارِیَهً فِیهِمْ کُلَّ صَباحٍ وَمَساءٍ،

ص: 509

آن شیاطین قرار ده پروردگارا به ما در دنیا و آخرت نیکویی عطا فرما و از رنج و عذاب آتش دوزخ قهر به لطف و رحمتت نگاه دار ای مهربان ترین مهربانان عالم.

وَغُدُوٍّ وَرَواحٍ رَبَّنا آتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَهً وَفِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَقِنَا بِرَحْمَتِکَ عَذَابَ النَّارِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

ص: 510

زیارت والده حضرت قائم علیه السلام

سلام بر رسول خدا صلی اللّه علیه و آله که راستگو و امین خدا بود سلام بر مولای ما امیرالمؤمنین، سلام بر پیشوایان پاک گوهر الهی و حجتهای بر برکات خدا، سلام بر والده امام قائم که محل ودیعه اسرار خدا

سلطان دانای عالم و حامل فرزندی که اشراف

زیارت ملکه دنیا و آخرت والده امام قائم علیهماالسلام و قبر آن معظمه در سرّ من رای پشت ضریح مولای ما امام حسن عسکری علیه السلام پس بگو:

أَلسَّلامُ عَلَی رَسُولِ اللّهِ الصَّادِقِ الاْءَمِینِ، أَلسَّلامُ عَلَی مَوْلانا أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، أَلسَّلامُ عَلَی الاْءَئِمَّهِ الطَّاهِرِینَ الْحُجَجِ الْمَیامِینِ، أَلسَّلامُ عَلَی والِدَهِ الاْءِمامِ وَالْمُودَعَهِ أَسْرارَ الْمَلِکِ الْعَلاَّمِ، وَالْحامِلَهِ لاِءَشْرَفِ

ص: 511

خلق عالم است، سلام بر تو ای آن که دارای ایمان کاملی و مقام رضا و خوشنودی خدا، سلام بر تو ای آن که مانند

مادر موسی و دختر حواری عیسی، سلام بر تو ای نفس قدسی با تقوای مهذب پاکیزه صفت، سلام بر تو ای آن که خدا از تو راضی و خوشنود و تو از خدا راضی بودی، سلام بر تو ای کسی که ذکر صفات کمالیه ات در کتاب انجیل عیسی مذکور بود و خبطه نکاح تو را روح الامین برخواند و سید رسولان حق راغب به وصلت تو با فرزندش و وجودت محل ودیعه اسرار خدای رب

الْاءَنامِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الصِّدِّیقَهُ الْمَرضِیَّهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا شَبِیهَهَ أُمِّ مُوسی وَابْنَهَ حَوارِیِّ عِیسی، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا التَّقِیَّهُ النَّقِیَّهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الرَّضِیَّهُ الْمَرْضِیَّهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْمَنْعُوتَهُ فِی الْاءِنْجِیلِ الْمَخْطُوبَهُ مِنْ رُوحِ اللّٰهِ الْاءَمِینِ،

وَمَنْ رَغِبَ فِی وُصْلَتِها مُحَمَّدٌ سَیِّدُ الْمُرْسَلِینَ وَالْمُسْتَوْدَعَهُ أَسْرَارَ رَبِّ

ص: 512

العالمین بود، سلام بر تو و بر پدرانت که از حواریین عیسی بودند، سلام بر تو و بر شوهر بزرگوار تو و بر فرزند گرامی تو باد سلام بر تو و بر جسم و جان پاک تو باد گواهی می دهم که تو نیکو کفالت امام زمان کردی و خوب امانت و عهد خدا را ادا کردی

و در راه رضای خدا نهایت جهد و کوشش کردی و هر چه رنج در راه رضای خدا دیدی صبر و تحمل کردی و سر خدا را حفظ کردی و به ولی خدا حمل و در حفظ حجت خدا جهد بالغ داشتی و در

الْعالَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَعَلَی آبائِکِ الْحَوارِیِّینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَ عَلَی بَعْلِکِ

وَوَلَدِکِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَعَلَی رُوحِکِ وَبَدَنِکِ الطَّاهِرِ أَشْهَدُ أَ نَّکِ أَحْسَنْتِ الْکَفالَةَ وَأَدَّیْتِ الاْءَمانَةَ، وَاجْتَهَدْتِ فِی مَرْضاهِ اللّهِ وَصَبَرْتِ فِی ذاتِ اللّهِ، وَحَفِظْتِ سِرَّ اللّهِ وَحَمَلْتِ وَ لِیَّ اللّهِ، وَبالَغْتِ فِی حِفْظِ حُجَّهِ اللَّهِ وَرَغِبْتِ فِی

ص: 513

وصلت با خاندان رسول خدا کمال رغبت داشتی در حالیت که عارف و شناسای حق آنها

بودی و ایمان به صدق و راستی و حقیقت آنها و اعتراف به مقام و منزلتشان داشتی و به امر خلافتشان بصیر و آگاه و بر آن خاندان مشفق و مهربان بودی و میل آنها را بر میل خود مقدم داشتی و گواهی می دهم که از جهان رحلت کردی در حالی که در امر دینت با بصیر و معرفت بودی و اقتدا به صالحان عالم کردی و از خدا خوشنود و خدا از تو خوشنود بود و باتقوای کامل پاک و پاکیزه صفات بودی پس خدا از تو راضی باد و تو را خوشنود گرداند و در بهشت برین منزلت و مأوی دهد که همانا خدا به تو آن نعمت بزرگ را که از حد تصور بیرون است انعام فرمود و از مقام شرافت مرتبه ای که تو را

وُصْلَهِ أَبْناءِ رَسُولِ اللّهِ عارِفَهً بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَهً بِصِدْقِهِمْ مُعْتَرِفَهً بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبْصِرَهً بِأَمْرِهِمْ مُشْفِقَهً عَلَيْهِمْ مُؤْثِرَهً هَواهُمْ، وَأَشْهَدُ أَ نَّکِ مَضَيْتِ عَلی بَصِيرَهٍ مِنْ أَمْرِکِ مُقْتَدِيَهً بِالصَّالِحِينَ راضِيَهً مَرْضِيَّهً تَقِيَّهً نَقِيَّهً زَکِيَّهً، فَرَضِیَ اللّٰهُ عَنْکِ وَأَرْضاکِ وَجَعَلَ

الْجَنَّهَ مَنْزِلَکِ وَمَأْوَاکِ، فَلَقَدْ أَوْلاکِ مِنَ الْخَيْراتِ مَا أَوْلاکِ وَأَعْطاکِ مِنَ الشَّرَفِ مَا بِهِ

از همه بی نیاز کرد اعطا فرمود پس گوارا باد تو را آن عطا و بخششی که خدا به تو کرامت و گوارا کرد.

پروردگارا تمام اعتماد من به تو و در طلب رضا و خوشنودی توست و توسلم به اولیای توست، و به مغفرت و حلم تو توکل کرده و به لطف تو عصمت و حفظ می طلبم و به قبر مادر

بزرگوار ولی تو پناه آورده ام پس ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا به زیارت این بی بی منتفع ساز و بر محبتش ثابت دار و از شفاعتش و شفاعت فرزندش محروم مگردان

أَغْناکِ، فَهَنَّأکِ اللّهُ بِما مَنَحَکِ مِنَ الْکَرامَهِ وَأَمْرَاکِ .(پس بالا می کنی سر خود را و می گویی:)

أَللّهُمَّ إِیَّاکَ اعْتَمَدْتُ وَ لِرِضاکَ طَلَبْتُ، وَبِأَوْلِیائِکَ إِلَیْکَ تَوَسَّلْتُ وَعَلَی غُفْرانِکَ وَحِلْمِکَ اتَّکَلْتُ، وَبِکَ اعْتَصَمْتُ وَبِقَبْرِ أُمِّ وَ لِیِّکَ لُذْتُ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَانْفَعْنِی بِزِیارَتِهاوَثَبِّتْنِی عَلَی مَحَبَّتِها وَلاتَحْرِمْنِی شَفاعَتَها وَشَفاعَهَ وَلَدِها

ص: 515

و مرافقت و پیروی او را نصیبم گردان و مرا با او و با

فرزند بزرگوارش در قیامت محشور فرما چنانکه به زیارت او و فرزندش موفقم داشتی پروردگارا من به درگاه تو به واسطه ائمه طاهرین رو آورده ام و به آن حجتهای باخیر و یمن و سعادت که آل طه و یاسین اند متوسل گردیدم که نخست درود فرستی بر محمد (ص) و آل پاکش و مرا هم از بندگان که صاحب مقام و اطمینان و یقین و سعادت و فیروزمند و شادخاطر و بشارت یافته ای که دیگر هیچ خوف

وَارْزُقْنِی مُرافَقَتَها وَاحْشُرْنِی مَعَها وَمَعَ وَلَدِها، کَما وَفَّقْتَنِی لِزیارَهِ وَلَدِها وَزِیارَتِها ؛ أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَ تَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِالْاَئِمَّهِ الطّاهِرِینَ وَأَ تَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِالْحُجَجِ الْمَیامِینِ مِنْ آلِ طهَ وَیسآ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبِینَ وَأَنْ تَجْعَلَنِی مِنَ الْمُطْمَئِنِّینَ الْفائِزِینَ الْفَرِحِینَ الْمُسْتَبْشِرِینَ، أَلَّذِینَ لاَ خَوْفٌ عَلَیْهِمْ

و هیچ اندوهی ندارند قرار دهی و از بندگان مرا مقرر فرمایی که سعی آنها را پذیرفته ای و کارشان را سهل و آسان کرده ای و از هر خوفشان ایمن ساخته ای، پروردگارا به حق محمد و آل محمد درود فرست بر محمد و آل محمد و این زیارت

مرا آخرین عهدم به زیارت حضرتش را روزیم بگردان مادامی که زنده ام داری و چون قبض روحم فرمودی در زمره آن حضرت محشور گردان و مرا در شفاعت فرزند پاک و شفاعت خود او داخل گردان و مرا و والدینم را

وَلاَهُمْ یَحْزَنُونَ، وَاجْعَلْنِی مِمَّنْ قَبِلْتَ

سَعْیَهُ وَیَسَّرْتَ أَمْرَهُ وَکَشَفْتَ ضُرَّهُ وَآمَنْتَ خَوْفَهُ ؛ أَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِی إِیَّاها وَارْزُقْنِی الْعَوْدَ إِلَیْها أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی، وَإِذا تَوَفَّیْتَنِی فَاحْشُرْنِی فِی زُمْرَتِها وَأَدْخِلْنِی فِی شَفاعَهِ وَلَدِها وَشَفَاعَتِها وَاغْفِرْ لِی وَلِوَالِدَیَّ

ص: 517

و تمام مردان و زنان باایمان را ببخش و بیامرز و ما در دنیا خیر و حسنه و در آخرت خیر و سعادت عطا فرما و از عذاب دوزخ نگهدار و بر شما بزرگان دین من سلام و رحمت و برکات خدا باد.

وَ لِلْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ، وَآتِنا فِی الدُّنْیا

حَسَنَهً وَفِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَقِنَا بِرَحْمَتِکَ عَذَابَ النَّارِوَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا سَادَاتِی وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ

ص: 518

سلام بر آدم ابوالبشر برگزیده خدا، سلام بر نوح پیغمبر خدا، سلام بر ابراهیم خلیل و دوست خاص خدا، سلام بر موسی بن عمران سخنگوی با خدا، سلام بر عیسی بن مریم روح قدس الهی، سلام بر تو

ای رسول خدا، سلام بر تو ای بهترین خلق

زیارت جناب حکیمه خاتون دختر امام محمد تقی علیه السلام که قبر شریفش پایین پا چسبیده به ضریح عسکریین علیهماالسلام است و آن چنان است که می ایستی رو به قبله و می گویی:

أَلسَّلامُ عَلَی آدَمَ صَفْوَهِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی نُوحٍ نَبِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی إِبْراهِیمَ خَلِیلِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی مُوسی کَلِیمِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی عِیسی رُوحِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَارَسُولَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا خَیْرَ خَلْقِ

ص: 519

خدا، سلام بر تو ای دوست خاص و خالص خدا، سلام بر تو ای محمد بن عبداللّه خاتم پیغمبران خدا،

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان علی بن ابی طالب وصی فرستاده خدا، سلام بر تو ای فاطمه زهرا سیده زنان عالم، سلام بر شما دو سبط پیغمبر (ص) که رحمت خدا بر اهل عالم و دو سید جوانان اهل بهشتید، سلام بر تو ای علی بن الحسین که سید اهل عبادت و نور چشم

اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّهِ خاتَمَ النَّبِیِّینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیَّ بْنَ أَبِی طالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا فاطِمَهُ سَیِّدَهَ نِساءِ الْعالَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکُما یَا سِبْطَیِ الرَّحْمَهِ وَسَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ

الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعابِدِینَ وَقُرَّهَ عَیْنِ

ص: 520

صاحب نظران عالمی سلام بر تو ای محمد بن علی شکافنده علوم بعد از پیغمبر سلام بر تو ای جعفر بن محمد امام صادق آن نیکوکار امین اسرار الهی، سلام بر تو ای موسی بن جعفر (ع) ای روح پاک و پاکیزه صفات، سلام بر تو ای علی بن موسی الرضا صاحب مقام کامل رضا و تسلیم سلام بر تو ای محمد بن علی

امام اهل تقوا، سلام بر تو ای علی بن محمد تقی و منزه و ناصح خلق و امین اسرار حق، سلام بر تو

النَّاظِرِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبارَّ الْاَمِینَ، أَلسَّلامُ

عَلَیْکَ یَا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطَّاهِرَ الطُّهْرَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضی، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النَّاصِحَ الْاَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

ص: 521

ای حسن بن علی العسکری سلام بر وصی پیغمبر بعد از او درود فرست بر نور جمالت

و چراغ تو و وصی تو و حجت تو بر خلق عالم سلام بر تو (ای حکیمه) ای دختر رسول خدا، سلام بر تو ای دختر فاطمه زهرا و خدیجه کبری، سلام بر تو ای دختر امیر المؤمنین (ع)، سلام بر تو ای دختر حسن و حسین سلام بر تو ای دختر ولی خدا، سلام

یَاحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ، أَلسَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی نُورِکَ وَسِراجِکَ وَوَ لِیِّ وَ لِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِّیِکَ وَحُجَّتِکَ عَلَی خَلْقِکَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ فاطِمَهَ وَخَدِیجَهَ السَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ وَ لِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ

ص: 522

بر تو ای خواهر ولی خدا، سلام بر تو ای عمه ولی خدا سلام بر تو ای دختر محمد بن علی امام اهل تقوی سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد سلام بر تو خدا میان ما و شما خاندان در بهشت برین ارتباط و آشنایی مقرر فرماید و ما را در زمره شما اهل بیت محشور گرداند و بر حوض کوثر پیغمبرتان وارد سازد و از کاسه جد بزرگوارتان از دست علی بن ابی طالب(ع)

از آن شراب کوثر بنوشاند که درود خدا بر شما باد من از خدا درخواست می کنم که خدا سرور و فرج شما را به ما بنماید

عَلَیْکِ یَا أُخْتَ وَ لِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَاعَمَّةَ وَ لِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ التَّقِیِّ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکِ عَرَّفَ اللّهُ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّهِ وَحَشَرَنا فِی زُمْرَتِکُمْ وَأَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَسَقانا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ صَلَواتُ اللّهِ عَلَیْکُمْ أَسْأَلُ اللّهَ أَنْ یُرِیَنا فِیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ

ص: 523

و ما را با شما اهل بیت در زمره جد بزرگوارتان حضرت محمد صلی اللّه علیه و آله جمع گرداند و معرفت شما را از قلب ما سلب نفرماید که صاحب اقتدار و با قدرت کامل است

من به دوستی شما اهل بیت به درگاه خدا تقرب می جویم و به بیزاری از دشمنان شما و در مقام رضا و تسلیمم به درگاه خدا بدون انکار و تکبر و گردنکشی و با مرتبه یقین به آن چه محمد(ص) از جانب خدا آورده و به آن چه وحی رسیده به همه راضی و خوشنودم و به ایمان خود که اظهار می دارم شهود روی تو را و توجه و اتفات تو را از خدا می طلبم ای سید و مولای من پروردگارا رضا و خوشنودی تو را و سعادت عالم آخرت را می خواهم ای حکیمه خاتون مرا به دخول بهشت نزد خدا شفاعت فرما چون تو را

وَأَنْ یَجْمَعَنا وَ إِیَّاکُمْ فِی زُمْرَهِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لاَ یَسْلُبَنا مَعْرِفَتَکُمْ إِنَّهُ وَ لِیٌّ قَدِیرٌ، أَتَقَرَّبُ إِلَی اللّهِ بِحُبِّکُمْ وَالْبَراءَهِ مِنْ أَعْدائِکُمْ وَالتَّسْلِیمِ إِلَی اللَّهِ راضِیاً بِهِ غَیْرَ مُنْکِرٍ وَلاَ مُسْتَکْبِرٍ، وَعَلَی یَقِینِ مَا أَتَی بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ راضٍ نَطْلُبُ بِذلِکَ وَجْهَکَ یَاسَیِّدِی، أَللّهُمَّ وَرِضاکَ وَالدَّارَ الاْآخِرَهَ

یَاحَکِیمَهُ اشْفَعِی لِی فِی الْجَنَّهِ فَإِنَّ لَکِ

ص: 524

نزد خدا مقام و شأن و مرتبه بلند است پروردگارا از تو درخواست می کنم که خاتمه امرم را سعادت ابد گردانی و ایمانی که اکنون دارم سلب نگردانی و البته هیچ توانایی و قدرتی الا به واسطه خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود پروردگارا دعاهای ما را مستجاب فرما و به کرم و عزت و رحمت و مهربانیت عرض نیاز ما را بپذیر و درود خدا بر محمد و آل محمد جمیعا باد و تحیت کامل تو

ای مهربان ترین مهربانان عالم.

عِنْدَ اللّهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ، أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ أَنْ تَخْتِمَ لِی بِالسَّعادَهِ فَلاَ تَسْلُبْ مِنِّی مَا أَ نَا فِیهِ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ؛ أَللّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ بِکَرَمِکَ

وَعِزَّتِکَ وَبِرَحْمَتِکَ وَعافِیَتِکَ وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِینَ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

ص: 525

زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام

سلام بر تو ای خلیفه خدا و خلیفه و جانشین پدران

خود که همه رهبران خلق به سوی خدا بودند، سلام بر تو ای وصی امامان گذشته، سلام بر تو ای نگهبان و حافظ اسرار پروردگار عالم آفرینش، سلام بر تو ای باقی مانده از بندگان خاص و برگزیده خدا، سلام بر تو ای فرزند نورهای رخشان، سلام بر تو ای فرزند

چون خواستی زیارت کنی آن حضرت را بایست بر در حرم آن جناب و بگو این اذن دخول را:

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا خَلِیفَهَ اللّهِ وَخَلِیفَهَ آبائِهِ الْمَهْدِیِّینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَصِیَّ الْاَءَوْصِیاءِ الْماضِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حافِظَ أَسْرَارِ

رَبِّ الْعالَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بَقِیَّهَ اللّهِ مِنَ الصَّفْوَهِ الْمُنْتَجَبِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الْاَءَ نْوَارِ الزَّاهِرَهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ

ص: 526

مردان بزرگ عالم و شخصیتهای بارز عالم انسانیت، سلام بر تو ای فرزند عترت پاک پیغمبر (ص)، سلام بر تو ای معدن وحی و نبوت، سلام بر تو ای درگاه خدا که هیچ کس جز از آن درگاه به سوی قرب خدا نایل

نگردد، سلام بر تو ای راه خدا که هر کس به غیر از آن طریق رود هلاک می شود، سلام بر تو ای که درخت طوبی و سدره المنتهای بهشت را به چشم مشاهده می کنی، سلام بر تو ای نور ازلی خدا که هرگز خاموش نخواهد شد،

الْاَعْلامِ الْباهِرَهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الْعِتْرَهِ

الطَّاهِرَهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَعْدِنَ الْعُلُومِ النَّبَوِیَّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بابَ اللّهِ الَّذِی لایُؤْتی إِلاَّ مِنْهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا سَبِیلَ اللّهِ الَّذِی مَنْ سَلَکَ غَیْرَهُ هَلَکَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ناظِرَ شَجَرَهِ طُوبی وَسِدْرَهِ الْمُنْتَهی، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا نُورَ اللّهِ الَّذِی لاَ یُطْفَأُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللّهِ الَّتِی لاَ تَخْفی،

ص: 527

سلام بر تو ای حجت خدا که هرگز مخفی نخواهد شد، سلام بر تو ای حجت خدا بر تمام خلق آسمان و زمین، سلام بر تو باد سلام و تحیت کسی که تو را بشناسد به آن مقام که خدا تو را معرفی فرموده است و به آن نعت و صفتی که خدا برخی از آن اوصاف را بیان کرده که تو شایسته آن و فوق آن صفاتی گواهی می دهم که همانا تویی حجت خدا بر گذشته و باقیمانده امت و حزت تو در عالم غالب است و سپاه تو فاتح خواهد بود و تنها دوستان تو در جهان فیروز و مظفرند و دشمنان تو زیان کاران عالمند و نیز گواهی

می دهم که تویی گنجینه هر علم و دانش و گشاینده هر بستگی و اثبات هر

أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللّهِ عَلَی مَنْ فِی الاْءَرْضِ وَالسَّماءِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ سَلامَ مَنْ عَرَفَکَ بِما عَرَّفَکَ بِهِ اللّهُ وَنَعَتَکَ بِبَعْضِ نُعُوتِکَ الَّتِی أَ نْتَ أَهْلُها وَفَوْقَها أَشْهَدُ أَ نَّکَ الْحُجَّهُ عَلَی مَنْ مَضَی وَمَنْ بَقِیَ وَأَنَّ

حِزْبَکَ هُمُ الْغالِبُونَ وَأَوْلِیاءَکَ هُمُ الْفائِزُونَ وَأَعْدَاءَکَ هُمُ الْخاسِرُونَ، وَأَ نَّکَ خازِنُ کُلِّ عِلْمٍ وَفاتِقُ کُلِّ رَتْقٍ وَمُحَقِّقُ کُلِّ

حق و باطل کننده هر باطلی من ای مولای من راضی و خوشنودم به امامت و هدایت و ولایت و پیشوایی و رهبری تو بر خلق و به جای تو احدی را نمی خواهم و جز تو کسی را امام و پیشوای خود اتخاذ نخواهم کرد گواهی می دهم که تو حق ثابت ابدی که پاک و منزه از هر نقص و عیب خواهی بود و نیز گواهم که وعده ای که خدا به تو داده حق و صدق

است و هیچ شک در آن ندارم به واسطه طول زمان غیبت و بعد مدت و ابدا در حیت و گمراهی با گروهی که تو را نشناختند و به وجود تو جاهل بودند ملحق نخواهم شد بلکه همیشه متوقع و منتظر دوران ظهور دولت بزرگوار تو هستم و تویی آن شفاعت کننده هیچ کس با تو نزاع نکند و تو آن پیشوایی غالب که احدی با تو مقاومت نتواند کرد

حَقٍّ وَمُبْطِلُ كُلِّ باطِلٍ، رَضِیتُکَ یَا مَوْلایَ إِماماً وَهادِیاً وَوَ لِیًّاً وَمُرْشِداً، لاَ أَبْتَغِی بِکَ

بَدَلاً وَلاَ أَ تَّخِذُ مِنْ دُو نِکَ وَ لِیّاً أَشْهَدُ أَ نَّکَ الْحَقُّ الثَّابِتُ الَّذِی لاَ عَیْبَ فِیهِ وَأَنَّ وَعْدَ اللّهِ فِیکَ حَقٌّ، لاَ أَرْتابُ لِطُولِ الْغَیْبَهِ وَبُعْدِ الْاءَمَدِ وَلاَ أَتَحَیَّرُ مَعَ مَنْ جَهِلَکَ وَجَهِلَ بِکَ مُنْتَظِرٌ مُتَوَقِّعٌ لاِءَیَّامِکَ وَأَ نْتَ الشَّافِعُ الَّذِی لاَ تُنازَعُ وَالْوَ لِیُّ الَّذِی لاَ تُدافَعُ

ص: 529

خدا تو را ذخیره کرد برای نصرت و یاری دین خود و عزت و اقتدار

اهل ایمان و انتقام از دشمنان سرکش گواهی می دهم که به واسطه ولایت و دوستی تو اعمال بندگان مقبول و پذیرفته می شود و کردار خلق نیکو می گردد و اعمال حسنه مضاعف و زیاد و اعمال سیئه محو و آمرزیده می شود پس هر کس باایمان به ولایت و اعتراف به امامتت محشور شود اعمالش مقبول و پذیرفته است و گفتارش تصدیق شود و حسناتش مضاعف و گناهانش محو و بخشیده می شود و هر کس از ولایت و عهد امامتت برگردد و جاهل به مقام معرفتت باشد

ذَخَرَکَ اللّهُ لِنُصْرَهِ الدِّینِ وَإِعْزَازِ الْمُؤْمِنِینَ وَالانْتِقامِ مِنَ الْجاحِدِینَ الْمارِقِینَ، أَشْهَدُ أَنَّ بِوِلایَتِکَ تُقْبَلُ الْاَعْمالُ وَتُزَکّی الْاَفْعالُ وَتُضاعَفُ الْحَسَناتُ وَتُمْحَی السَّیِّئاتُ، فَمَنْ جاءَ بِوِلایَتِکَ وَاعْتَرَفَ بِإِمامَتِکَ قُبِلَتْ أَعْمالُهُ وَصُدِّقَتْ أَقْوالُهُ

وَتَضاعَفَتْ حَسَناتُهُ وَمُحِیَتْ سَیِّئاتُهُ، وَمَنْ عَدَلَ عَنْ وِلایَتِکَ وَجَهِلَ مَعْرِفَتَکَ

ص: 530

و غیر تو را به جای تو بگزیند خدا او را به رو در آتش دوزخ بیفکند و هیچ عمل او را نپذیرد و در روز قیامت در میزان حساب عملش را وزنی نباشد و خدا را گواه می گیرم و فرشتگان را و تو را نیز ای مولای من گواه می گیرم بر این عقیده که به حضرتت عرضه داشتم که ظاهر او مانند باطن او و سر و علنش یکسان است و تو خود

بر این عرضم گواهی که این است عهد و پیمان من با تو زیرا تو نظام بخش دین و پیشوای متقین و عزت و شرافت بخش موحدان عالمی، و مرا به این ایمان و عهد به ولایتت خدای عالم امر فرموده

وَاسْتَبْدَلَ بِکَ غَیْرَکَ کَبَّهُ اللّٰهُ عَلَی مِنْخَرِهِ فِی النَّارِ، وَلَمْ یَقْبَلِ اللّٰهُ لَهُ عَمَلاً وَلَمْ یُقِمْ لَهُ

یَوْمَ الْقِیَامَهِ وَزْناً أُشْهِدُ اللّٰهَ وَأُشْهِدُ مَلائِکَتَهُ، وَأُشْهِدُکَ یَا مَوْلایَ بِهَذَا ظاهِرُهُ کَباطِنِهِ وَسِرُّهُ کَعَلانِیَتِهِ، وَأَ نْتَ الشَّاهِدُ عَلَی ذلِکَ وَهُوَ عَهْدِی إِلَیْکَ وَمِیثاقِی لَدَیْکَ إِذْ أَنْتَ نِظامُ الدِّینِ وَیَعْسُوبُ الْمُتَّقِینَ وَعِزُّ الْمُوَحِّدِینَ وَبِذلِکَ أَمَرَنِی رَبُّ الْعالَمِینَ

ص: 531

پس هر گاه روزگارها طولانی شود و عمرها بگذارد بر

دوران غیبت در من جز آن که بر یقینم بیفزاید و بر محبتم به تو و توکل و اعتمادم بر تو کاملتر شود تأثیری نخواهد داشت و توقع و انتظارم به حضور حضرتت بیشتر گردد و برای جهاد در رکاب ظفر انتساب حاضر و آماده ام به بذل جان و مال و فرزند و اهل و جمیع داراییم که همه را پیش رویت فدا کنم و به تصرف امر و نهی تو دهم پس هر گاه دوران درخشان و پرچمهای نمایان تو را دریابم

فَلَوْ تَطاوَلَتِ الدُّهُورُ وَتَمادَتِ الاْءَعْمارُ لَمْ أَزْدَدْ فِیکَ إِلاَّ یَقِیناً وَلَکَ إِلاَّ حُبّاً وَعَلَیْکَ إِلاَّمُتَّکَلاً وَمُعْتَمَداًوَ لِظُهُورِکَ إِلاَّمُتَوَقَّعاً وَمُنْتَظَراً وَ لِجِهادِی بَیْنَ یَدَیْکَ مُتَرَقَّباً، فَأَبْذُلُ نَفْسِی وَمالِی وَوَلَدِی وَأَهْلِی

وَجَمِیعَ مَا خَوَّلَنِی رَبِّی بَیْنَ یَدَیْکَ وَالتَّصَرُّفَ بَیْنَ أَمْرِکَ وَنَهْیِکَ مَوْلایَ فَإِنْ أَدْرَکْتُ أَیَّامَکَ الزَّاهِرَةَ وَأَعْلامَکَ الْباهِرَةَ

من بنده مطیع امر و نهی تو خواهم بود و به آن اطاعت امید و انتظار مقام رفیع شهادت در رکاب حضرتت و سعادت و فیروزی در پیشگاه حضورت دارم ای مولای من پس هر گاه مرا مرگ فرارسد پیش از ظهور وجود مبارکت باز هم متوسل به حضرتت و به پدران بزرگوار

پاکت هستم به درگاه خدای بزرگ و از او درخواست می کنم که درود فرستد بر محمد و آل محمد و مرا هم در زمان ظهورت باز زنده گرداند و به دوران سلطنتت به دنیا باز گرداند تا در حضورت از اطاعتت به آن مقصود عالی که دارم نایل شوم و به انتقام کشیدن از

فَها أَ نَا ذَا عَبْدُکَ الْمُتَصَرِّفُ بَیْنَ أَمْرِکَ وَنَهْیِکَ أَرْجُو بِهِ الشَّهادَهَ بَیْنَ یَدَیْکَ،

وَالْفَوْزَ لَدَیْکَ مَوْلایَ فَإِنْ أَدْرَکَنِی الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِکَ، فَإِنِّی أَ تَوَسَّلُ بِکَ وَبِآبائِکَ الطَّاهِرِینَ إِلَی اللّهِ تَعالی وَأَسْأَلُهُ أَنْ یُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ یَجْعَلَ لِی کَرَّهً فِی ظُهُورِکَ وَرَجْعَهً فِی أَیَّامِکَ لاِءَ بْلُغَ مِنْ طاعَتِکَ مُرادِی وَأَشْفِیَ

ص: 533

دشمنانت باطن قلبم را شفا دهم، ای مولای من من در حال

زیارتت ایستاده ام مانند خطاکاران و پشیمان و ترسناکان از عقاب پروردگار عالم و در نجاتم از عقاب خدا اعتمادم همه بر شفاعت تو بزرگوار است و امید دارم به دوستی و شفاعت که گناهانم محو گردد و عیوب و زشتیهایم پوشیده و لغزشهایم آمرزیده شود پس تو ای مولای من دوستت را به آرزویش برسان و آمالش را محقق واقع ساز و از خدا آمرزش گناهانش را بخواه که او به رشته ات چنگ زده و در آویخته و

مِنْ أَعْدَائِکَ فُؤَادِی، مَوْلایَ وَقَفْتُ فِی زِیارَتِکَ مَوْقِفَ الْخاطِئِینَ النَّادِمِینَ الْخائِفِینَ مِنْ عِقابِ رَبِّ الْعالَمِینَ، وَقَدِ اتَّکَلْتُ عَلَی شَفاعَتِکَ وَرَجَوْتُ بِمُوالاتِکَ وَشَفاعَتِکَ مَحْوَ ذُ نُوبِی وَسَتْرَ عُیُوبِی

وَمَغْفِرَهَ زَلَلِی، فَکُنْ لِوَ لِیِّکَ یَا مَوْلایَ عِنْدَ تَحْقِیقِ أَمَلِهِ وَاسْأَلِ اللّهَ غُفْرانَ زَلَلِهِ فَقَدْ تَعَلَّقَ بِحَبْلِکَ وَتَمَسَّکَ بِوِلایَتِکَ وَتَبَرَّأَ

ص: 534

از دشمنانت بیزاری جسته است پروردگارا درود فرست بر محمد و آلش و وعده ولی خود را منجز گردان پروردگارا کلمه حقه را در جهان ظاهر ساز و آوازه دعوت او را بلند گردان و بر دشمنانش که دشمنان خدایند ای خدای عالم مظفر و منصورش بفرما پروردگارا درود

فرست بر محمد و آل محمد و کلمه تام خود را که در روی زمین از بیم رقیبان در پرده غیبت پنهان داشتی ظاهر فرما پروردگارا و او را به عزت و اقتدار یاری کن و فتح و فیروزی کامل به آسانی به او عطا فرما پروردگارا و دین اسلام را پس از خمول عزت و سلطنت کامل بخش و بعد آن شمس

مِنْ أَعْدائِکَ ، أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَ نْجِزْ لِوَ لِیِّکَ مَا وَعَدْتَهُ، أَللّٰهُمَّ أَظْهِرْ

کَلِمَتَهُ وَأَعْلِ دَعْوَتَهُ وَانْصُرْهُ عَلَی عَدُوِّهِ وَعَدُوِّکَ یَا رَبَّ الْعالَمِینَ ؛ أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَظْهِرْ کَلِمَتَکَ التَّامَّهَ وَمُغَیَّبَکَ فِی أَرْضِکَ الْخائِفَ الْمُتَرَقِّبَ ؛ أَللّٰهُمَّ انْصُرْهُ نَصْراً عَزِیزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً یَسِیراً، أَللّٰهُمَّ وَأَعِزَّ بِهِ الدِّینَ بَعْدَ الْخُمُولِ

ص: 535

حق را طالع ساز و ظلمت را و ابرهای تاریک

را برطرف گردان پروردگارا و شهر و بلاد را امن و امان گردان و بندگان را به وجود او هدایت فرما پروردگارا و زمین را به وجودش پر از عدل و داد ساز چنان که اکنون پر از ظلم و جور گردیده که تویی شنونده و مستجاب کننده دعای خلق، سلام بر تو ای ولی خدا مرا که دوستدار توأم به حرم شریفت اجازه ورود بفرما درود و رحمت و برکات خدا بر تو و بر پدران بزرگوار پاک گوهرت باد.

وَأَطْلِعْ بِهِ الْحَقَّ بَعْدَ الْاُفُولِ وَأَجْلِ بِهِ الظُّلْمَةَ وَاکْشِفْ بِهِ الْغُمَّهَ ؛ أَللّهُمَّ وَآمِنْ بِهِ الْبِلادَ وَاهْدِ بِهِ الْعِبادَ، أَللّهُمَّ امْلَأْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلاً وَقِسْطاً کَما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً إِنَّکَ

سَمِیعٌ مُجِیبٌ ؛ أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَ لِیَّ اللّهِ ائْذَنْ لِوَ لِیِّکَ فِی الدُّخُولِ إِلَی حَرَمِکَ صَلَواتُ اللّهِ عَلَیْکَ وَعَلَی آبائِکَ الطَّاهِرِینَ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ .

ص: 536

خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است، خدایی جز ذات مقدس پروردگار نیست، و خدا بزرگتر است و ستایش مخصوص خداست ستایش مخصوص خداست که ما را هدایت فرمود و دوستان و دشمنان خود را به ما شناسانید، و ما را به زیارت امامان و پیشوایان دینمان موفق گردانید و ما را معاند و دشمن بدخواه آنها قرار نداد و نیز از کسانی که در حق آن امامان غلو کردند

پس برو به نزد سرداب غیبت آن حضرت و میان دو در بایست و درها را به دست خود بگیر و تنحنح (مانند یا اللّه گفتن) کن مانند کسی که رخصت داخل شدن طلبد و بسم اللّه الرحمن الرحیم بگو و پایین رو به تأنی و حضور قلب و دو رکعت نماز در عرصه سرداب بخوان. پس بگو:

أَللّهُ أَكْبَرُ، أَللّهُ أَكْبَرُ، أَللّهُ أَكْبَرُ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَاللّهُ أَكْبَرُ وَ لِلّهِ الْحَمْدُ، أَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِى

هَدانا لِهَذا وَعَرَّفَنا أَوْ لِياءَهُ وَأَعْداءَهُ وَوَفَّقَنا لِزِيارَهِ أَئِمَّتِنا وَلَمْ يَجْعَلْنا مِنَ الْمُعانِدِينَ النَّاصِبِينَ وَلاَ مِنَ الْغُلاهِ

ص: 537

و امر عالم وجود را مفوض به آنها دانستند و هم از کسانی که درباره امامت آنها شک داشتند و در حق آنها تقصیر و کوتاهی کردند سلام بر ولی خدا فرزند اولیای خدا سلام بر آن کسی که خدا او را برای عزت و بزرگواری دوستانش و ذلیل و نابود کردن دشمنانش ذخیره گردانید سلام بر آن نوری که اهل کفر آن نور را

خاموش کنند اما خدا ابا کرد و امتناع فرمود مگر آن که آن نور الهی را به حد کمال رساند با آن که کافران مخالف بودند و خدا او را مؤید گردانید و با عمر طولانی زنده بداشت تا آن که به دست آن امام به رغم دشمنان دین، دین حق را آشکار سازد من گواهی می دهم که خدا تو را از کودکی برگزید و در بزرگی علوم الهی را در تو به حد کمال رسانید و تو همانا زنده

الْمُفَوِّضِینَ وَلاَ مِنَ الْمُرْتابِینَ الْمُقَصِّرِینَ ؛

أَلسَّلامُ عَلَی وَ لِیِّ اللّهِ وَابْنِ أَوْ لِیائِهِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمُدَّخَرِ لِکَرامَهِ أَوْ لِیاءِ اللّهِ وَبَوارِ أَعْدائِهِ، أَلسَّلامُ عَلَی النُّورِ الَّذِی أَرادَ أَهْلُ الْکُفْرِ إِطْفاءَهُ فَأَبَی اللَّهُ إِلاَّ أَنْ یُتِمَّ نُورَهُ بِکُرْهِهِمْ وَأَیَّدَهُ بِالْحَیَاهِ حَتَّی یُظْهِرَ عَلَی یَدِهِ الْحَقَّ بِرَغْمِهِمْ أَشْهَدُ أَنَّ اللّهَ اصْطَفَاکَ صَغِیراً وَأَکْمَلَ لَکَ عُلُومَهُ کَبِیراً وَأَ نَّکَ حَیٌّ

ص: 538

و پاینده هستی تا آنکه بت های جبت و طاغوت را روزی به دست تو نابود گرداند پروردگارا رحمت فرست بر او و بر خدمتگزاران او و بر یاران او در حال غیبت و دوری آن حضرت و او را در پرده عزت مستور بدار و برای او جایگاه محفوظی مقرر گردان و پروردگارا تو او را که آماده ساخته ای بر دفع معاندانش سخت و نیرومند ساز و دوستان و زائرانش را محفوظ گردان پروردگارا چنانکه قلب مرا به یاد او معمور سختی شمشیر و سلاح مرا برای یاری آن حضرت از نیام

بیرون بیاور و چنانکه میان من و ملاقات آن بزرگوار مرگ حتمی که

لاَ تَمُوتُ حَتّی تُبْطِلَ الْجِبْتَ وَالطّاغُوتَ ؛ أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِ وَعَلی خُدّامِهِ وَأَعْوانِهِ عَلی غَیْبَتِهِ وَنَأْیِهِ وَاسْتُرْهُ سَتْراً عَزِیزاً وَاجْعَلْ لَهُ مَعْقِلاً حَرِیزاً وَاشْدُدِ اللّهُمَّ وَطْأَتَکَ عَلی مُعانِدِیهِ وَاحْرُسْ مَوالِیهِ

وَزائِرِیهِ ؛ أَللّهُمَّ کَما جَعَلْتَ قَلْبِی بِذِکْرِهِ مَعْمُوراً فَاجْعَلْ سِلاحِی بِنُصْرَتِهِ مَشْهُوراً وَ إِنْ حالَ بَیْنِی وَبَیْنَ لِقائِهِ الْمَوْتُ الَّذِی

به رغم همه بندگان مقدر گردانیدی جدایی انداخت پس مرا در زمان خروج او از قبر برانگیز تا کفن را ازار کنم و در آن صفی که تو در کتاب آسمانیت اهل آن صف را ثنا گفتی که فرمودی مانند سد آهنین

هستند در رکاب آن حضرت جهاد کنم پروردگارا انتظار ما طولانی شد و مردم فاسق فاجر بر ما شماتت کردند و بر ما یاری کردن یکدیگر مشکل گردید پس ای خدا تو طلعت مبارک ولی خود را هم در حال حیات و هم پس از

جَعَلْتَهُ عَلَی عِبادِکَ حَتْماً وَأَ قْدَرْتَ بِهِ عَلَی

خَلِیقَتِکَ رَغْماً فَابْعَثْنِی عِنْدَ خُرُوجِهِ ظاهِراً مِنْ حُفْرَتِی مُؤْتَزِراً کَفَنِی حَتَّی أُجاهِدَ بَیْنَ یَدَیْهِ فِی الصَّفِّ الَّذِی أَ ثْنَیْتَ عَلَی أَهْلِهِ فِی کِتابِکَ فَقُلْتَ، کَأَ نَّهُمْ بُنْیانٌ مَرْصُوصٌ؛ أَللّٰهُمَّ طالَ الانْتِظارُوَشَمِتَ بِنَا الْفُجَّارُ وَصَعُبَ عَلَیْنَا الإِنْتِصارُ، أَللّٰهُمَّ أَرِنا وَجْهَ وَ لِیِّکَ الْمَیْمُون فِی حَیاتِنا وَبَعْدَ

مرگ به ما بنما پروردگارا من به رجعت در حضور صاحب این بقعه مبارکه ایمان دارم پناه آوردم پناه آوردم ای صاحب الزمان من در راه وصال تو از همه دوستان بریدم و از وطن خود برای زیارتت هجرت کردم و کارم را از اهل شهر و دیار پنهان داشتم تا تو هم نزد پروردگار خدای من و تو شفاعت کنی و نزد پدران خود و دوستانم و آقایانم تا بر حسن توفیق و فراوانی نعمت بر من و فرستادن عطا و احسان به سوی

من آن بزرگواران عنایت فرمایند پروردگارا فرست

الْمَنُونِ، أَللّهُمَّ إِنّى أَدِینُ لَکَ بِالرَّجْعَهِ بَیْنَ یَدَیْ صاحِبِ هذِهِ الْبُقْعَهِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ یا صاحِبَ الزَّمانِ قَطَعْتُ فِی وُصْلَتِکَ الْخُلاَّنَ وَهَجَرْتُ لِزِیارَتِکَ

الْاَءَوْطانَ وَأَخْفَیْتُ أَمْرِی عَنْ أَهْلِ الْبُلْدانِ لِتَکُونَ شَفِیعاً عِنْدَ رَبِّکَ وَرَبِّی وَ إِلَی آبائِکَ وَمَوالِیَّ فِی حُسْنِ التَّوْفِیقِ لِی وَإِسْباغِ النِّعْمَهِ عَلَیَّ وَسَوْقِ الْاِءِحْسانِ إِلَیَّ، أَللّهُمَّ

ص: 541

درود بر محمد و آل محمد که اهل حق و پیشوای خلقند دعاهای مرا به کرم مستجاب فرما و حاجتهایی را از مصالح دین و دنیایم که در دعا

به زبان نیاوردم آنها هم عطا فرما که همانا تو بسیار ستوده صفات و بزرگواری و درود خدا بر محمد و آل محمد.

پروردگارا بنده تو برای زیارت به درگاه ولیِّ تو ایستاده آن ولی تو که طاعتش را بر همه بندگان از بنده

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَصْحابِ الْحَقِّ وَقادَهِ الْخَلْقِ وَاسْتَجِبْ مِنِّی مَا دَعَوْتُکَ وَأَعْطِنِی مَا لَمْ أَ نْطِقْ بِهِ فِی دُعائِی مِنْ صَلاحِ دِینِی وَدُنْیایَ إِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ. پس داخل شو و دو رکعت نماز به جای آور و بگو:

أَللّهُمَّ عَبْدُکَ الزَّائِرُ فِی فِناءِ وَ لِیِّکَ الْمَزُورِ

الَّذِی فَرَضْتَ طاعَتَهُ عَلَی الْعَبِیدِ وَالْاَءحْرارِ

و آزاد واجب کردی و دوستانت را به واسطه او از آتش عذاب دوزخ نجات دادی؛ پروردگارا تو زیارتش مقبول درگاهت گردان و صاحب دعای مستجابش قرار ده و از آنان که بی هیچ شک تصدیق به امامت و حقانیت ولیت کردند، پروردگارا و این زیارت را آخر عهدم به آن بزرگوار و زیارت آن حضرت قرار مده و پای مرا هرگز از مشهد او مبر و از زیارت پدر و جد بزرگوار او و خرجی که در این راه کردم به من عوض آن عطا

فرما و به ثواب این زیارت که نصیبم کردی مرا در دنیا و آخرت منتفع گردان هم مرا از این ثواب و هم برادران و پدر و مادر و تمام خاندانم را بهره مند ساز

وَأَ نْقَذْتَ بِهِ أَوْ لِیاءَکَ مِنْ عَذابِ النَّارِ، أَللّهُمَّ اجْعَلْها زِیارَهً مَقْبُولَهً ذاتَ دُعاءٍ مُسْتَجابٍ مِنْ مُصَدِّقٍ بِوَ لِیِّکَ غَیْرِ مُرْتابٍ، أَللّهُمَّ لاتَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ بِهِ وَلاَ بِزِیارَتِهِ

وَلاَتَقْطَعْ أَ ثَرِی مِنْ مَشْهَدِهِ وَزِیارَهِ أَبِیهِ وَجَدِّهِ، أَللّهُمَّ أَخْلِفْ عَلَیَّ نَفَقَتِی وَانْفَعْنِی بِما رَزَقْتَنِی فِی دُنْیایَ وَآخِرَتِی لِی وَلاِءِخْوانِی وَأَبَوَیَّ وَجَمِیعِ عِتْرَتِی

ص: 543

نزد خدا از حضرتت ودیعه می طلبم ای امامی که اهل ایمان به نعمت وجودت مستفیض و رستگار می شوند و کافران و مکذبان به دست قهرت هلاک می شوند ای مولای من ای فرزند امام حسن عسکری من

به زیارت تو و پدر و جد بزرگوارت آمدم و یقین دارم که رستگاری ما به وجود شما است و معتقدم که شما امام و پیشوای امتید پروردگارا این شهادت و زیارت مرا برایم نزد خود در دفتر علیین خویش ثبت فرما و مرا به رتبه صالحان نائل ساز و به دوستی آنها مرا منتفع گردان ای پروردگار عالم.

أَسْتَوْدِعُکَ اللّهَ أَ یُّهَا الاْءِمامُ الَّذِی یَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَیَهْلِکُ عَلَی یَدَیْهِ الْکافِرُونَ الْمُکَذِّبُونَ، یَا مَوْلایَ یَابْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ جِئْتُکَ زائِراً لَکَ وَلاِءَبِیکَ وَجَدِّکَ مُتَیَقِّناًالْفَوْزَ بِکُمْ مُعْتَقِداً إِمامَتَکُمْ، أَللّهُمَّ اکْتُبْ هذِهِ الشَّهادَةَ وَالزِّیارَةَ لِی عِنْدَکَ

فِی عِلِّیِّینَ وَبَلِّغْنِی بَلاغَ الصَّالِحِینَ وَانْفَعْنِی بِحُبِّهِمْ یَا رَبَّ الْعالَمِینَ .

ص: 544

صلوات بر حضرت صاحب علیه السلام

ای خدا درود فرست بر ولی خود فرزند خاص خود آنان که طاعت و حقوق آنها را بر خلق فرض و واجب گردانیدی، و از ان ارواح قدس الهی هر رجس و پلیدیِ شرک را دور ساختی، و آنان را کاملاً پاک و منزه از هر عیب و عصیان گردانیدی، پروردگارا تو او را یاری کن و به

وجود او اهل دین خود را منصور و مظفر فرما و دوستان خود و دوستان و شیعیان و یاران او را به واسطه او ظفر و فیروزی عطا کن و ما را هم از آن یاران و شیعیانش قرار ده ای خدا آن بزرگوار را از شر

أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی وَلِیِّکَ وَابْنِ أَوْلِیائِکَ الَّذِینَ فَرَضْتَ طاعَتَهُمْ وَ أَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ

وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِیراً، أَللّهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ لِدِینِکَ وَانْصُرْ بِهِ أَوْلِیاءَکَ وَأَوْلِیاءَهُ وَشِیعَتَهُ وَأَنْصارَهُ وَاجْعَلْنا مِنْهُمْ، أَللّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ کُلِّ باغٍ وَطاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِیعِ خَلْقِکَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَیْنِ

ص: 545

و آزار هر ظالم و طاغی سرکش در پناه خود گیر و از شر جمیع اهل شر که پیش روی او یا از پشت سر وی یا از راست و چپ او در آیند محفوظش بدار و از آنکه دست

آزار و سوء قصد کسی به او رسد آن وجود مبارک را نگهداری کن و منع فرما و هم به واسطه سلطنت الهیّه او حق رسول و آل رسولت را محفوظ گردان و حکومت عدل کامل را به وجود او آشکار گردان و تو او را مؤیّد و منصور فرما، و یاران او را هم نصرت فرما، و دشمنانش را مخذول و ذلیل ساز و به قدرت او پشت جباران و سرکشان عالم را بشکن، و کفار و منافقان و جمیع ملحدان را از مشرق و مغرب روی زمین و بر و بحر دنیا همه به شمشیر قهر او به خاک هلاک انداز و زمین در سلطنتش پر از

یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ یَمِینِهِ وَعَنْ شِمالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ أَنْ یُوصَلَ إِلَیْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِیهِ رَسُولَکَ وَ آلَ رَسُولِکَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَیِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ ناصِرِیهِ وَاخْذُلْ خاذِلِیهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبابِرَةَ الْکُفْرِ، وَاقْتُلْ بِهِ الْکُفَّارَ وَالْمُنافِقِینَ وَجَمِیعَ الْمُلْحِدِینَ حَیْثُ کانُوا مِنْ مَشارِقِ الْأَرْضِ

وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَ بَحْرِها وَامْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ

ص: 546

عدل گردان و دین پیغمبر کرامت علیه و آله را ظاهر و غالب فرما و پروردگارا مرا هم از انصار و یاوران و پیروان و شیعیان آن بزرگوار قرار ده و آن چه آرزوی آل محمد است از ظهور سلطنت عدل الهی درباره آنها به من بنما و درباره دشمنان آل رسول هم آن هلاکت و ذلت و انتقامی که از آن می ترسیدند به من بنما ای خدای حق این دعای مرا مستجاب فرما.

عَدْلاً وَأَظْهِرْ بِهِ دِینَ نَبِیِّکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَاجْعَلْنِی أَللّٰهُمَّ مِنْ أَنْصارِهِ وَأَعْوانِهِ وَأَتْباعِهِ وَشِیعَتِهِ وَ أَرِنِی فِی آلِ مُحَمَّدٍ مَا یَأْمُلُونَ وَفِی عَدُوِّهِمْ مَایَحْذَرُونَ إِلهَ الْحَقِّ آمِینَ .

زیارت وداع ائمّه علیهم السلام

سلام بر شما باد ای خاندان پیغمبر اکرم و ای معدن رسالت سلام وداع بدون ملال و خستگی و سلام و رحمت و برکات خدای متعال بر شما خاندان باد که خداوند، ستودهِ صفات و بزرگوار است، سلام دوستی که هرگز از شما مایل به غیر نشود و منحرف از طریق شما نگردد و کسی را به جای شما نگزیند و احدی را بر شما

اختیار نکند و ابدا در تقرب به شما زُهد و دوری نورزد

چون خواستی وداع کنی و برگردی یعنی در هر یک از مشاهد مشرفه که هستی پس بگو:

أَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّهِ وَمَعْدِنَ الرِّسالَهِ سَلامَ مُوَدِّعٍ لاَ سَئِمٍ وَلاَ قالٍ وَرَحْمَهُ اللّهُ وَبَرَكاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ سَلامَ وَ لِیٍّ غَيْرِ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَلاَ مُنْحَرِفٍ عَنْكُمْ وَلاَ مُسْتَبْدِلٍ بِكُمْ وَلاَمُؤْثِرٍ عَلَيْكُمْ وَلاَ زاهِدٍ فِی قُرْبِكُمْ

ص: 548

و خدا این زیارت را آخر عهد من به زیارت قبور مطهر شما و آمدن به مشاهد

شریفه شما قرار ندهد، و باز سلام بر شما، و خدا مرا در زمره اهل بیت محشور سازد و به حوض کوثر شما وارد گرداند و شما را خدا از من خوشنود کند و در دولت و حکومت حقه شما مرا تمکین و اقتدار بخشد و در زمان رجعت شما مرا زنده گرداند و در ایام سلطنت حقه شما مرا دارا کند و سعیم را در راه محبت و زیارت شما پاداش عطا کند و گناهانم را به شفاعت شما بیامرزد و از لغزشهایم به واسطه محبتم به شما اهل بیت درگذرد و اصل رتبه و مقامم را به ولایت و دوستی شما عالی گرداند و به طاعت شما مرا شرافت بخشد

لاَجَعَلَهُ اللّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَهِ قُبُورِکُمْ وَ إِتْیانِ مَشاهِدِکُمْ، وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَحَشَرَنِیَ اللّهُ فِی زُمْرَتِکُمْ وَأَوْرَدَنِی حَوْضَکُمْ وَأَرْضاکُمْ عَنِّی وَمَکَّنَنِی فِی دَوْلَتِکُمْ وَأَحْیَانِی فِی رَجْعَتِکُمْ، وَمَلَّکَنِی فِی أَیَّامِکُمْ وَشَکَرَ سَعْیِی لَکُمْ وَغَفَرَ ذُنُوبِی

بِشَفاعَتِکُمْ وَأَقالَ عَثْرَتِی بِحُبِّکُمْ وَأَعْلَی کَعْبِی بِمُوالاتِکُمْ، وَشَرَّفَنِی بِطاعَتِکُمْ

ص: 549

و به هدایت شما عزت عطا کند و مرا به وطن بازگرداند درحال فلاح و رستگاری و نیل به مقصود و سلامتی و با غنیمت و عافیت و دارایی و فیروزی زُوّاران و دوستان و شیعیان بهتر و کاملتر به وطنم باز آیم و خدا باز نصیبم گرداند که بدین زیارت مشهد شریف مکرر در مکرر تا خدا در این

جهانم زنده می دارد با صدق نیت و ایمان و تقوی و خضوع و با رزق وسیع و حلال و طیب به زیارت باز آیم، پروردگارا کرم کن و این زیارت را آخرین عهد من

وَأَعَزَّنِی بِهُدَاکُمْ وَجَعَلَنِی مِمَّنْ یَنْقَلِبُ مُفْلِحاً مُنْجِحاً سالِماً غانِماً مُعافیً غَنِیّاً فائِزاً

بِرِضْوانِ اللّهِ وَفَضْلِهِ وَکِفایَتِهِ بِأَ فْضَلِ مَا یَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُوَّارِکُمْ وَمَوالِیکُمْ وَمُحِبِّیکُمْ وَشِیعَتِکُمْ، وَرَزَقَنِیَ اللّهُ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ مَا أَبْقانِی رَبِّی بِنِیَّهٍ صادِقَهٍ وَإِیمانٍ وَتَقْوَی، وَ إِخْباتٍ وَرِزْقٍ واسِعٍ حَلالٍ طَیِّبٍ ؛ أَللّهُمَّ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ

ص: 550

به زیارت این بزرگواران و ذکر و ثنا و تحیت بر آنان قرار مده

و ای خدا بر من آمرزش و مغفرت و رحمت و خیر و برکت و نور و ایمان و اجابت دعا به حسن و کمال بر من لازم همیشگی قرار مده چنانکه برای دوستان و اولیای خود و عارفان به مقام ائمه و ملازمین طاعتشان و مشتاقان زیارتش و تقرب جویان به حضرتت و به آن امامان این مرحمتها را فرمودی پدر و مادرم و مالم و اهل بیتم فدای شما مرا هم از همت بلند خود بهره مند سازید و هم در حزب منصور خود آورید و در

مِنْ زِیارَتِهِمْ وَذِکْرِهِمْ وَالصَّلاهِ عَلَیْهِمْ وَأَوْجِبْ لِیَ الْمَغْفِرَهَ وَالرَّحْمَهَ وَالْخَیْرَ وَالْبَرَکَهَ وَالنُّورَ وَالْاءِیمانَ وَحُسْنَ الْاءِجابَهِ کَما أَوْجَبْتَ لاِءَوْ لِیائِکَ الْعارِفِینَ بِحَقِّهِم الْمُوجِبِینَ طاعَتَهُمْ وَالرَّاغِبِینَ فِی زِیارَتِهِمْ

الْمُتَقَرِّبِینَ إِلَیْکَ وَ إِلَیْهِمْ بِأَبِی أَ نْتُمْ وَأُمِّی وَنَفْسِی وَمالِی وَأَهْلِی، إِجْعَلُونِی مِنْ هَمِّکُمْ وَصَیِّرُونِی فِی حِزْبِکُمْ وَأَدْخِلُونِی فِی

شفاعت کبرای خود داخل گردانید و نزد خدای خود مرا یاد کنید پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و به ارواح عالی و اجسام پاکشان از من درود و تحیت بسیار برسان و سلام و رحمت و برکات خدای بر شما

اهل بیت باد.

شَفاعَتِکُمْ وَاذْکُرُونِی عِنْدَ رَبِّکُمْ، أَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْ أَرْواحَهُمْ وَأَجْسادَهُمْ عَنِّی تَحِیَّةً کَثِیرَةً وَسَلاماً، وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللّهُ

وَبَرَکاتُهُ .

ص: 552

زیارت اهل قبور

به نام خدای بخشنده مهربان سلام بر اهل توحید گویندگان لا اِلهَ إِلاَّ اللّه ُ از جانب ما موحدان گویندگان لا إِلهَ إِلاَّ اللّه ُ ای اهل توحید لا إِلهَ إِلاَّ اللّه ُ به حق لا إِلهَ إِلاَّ اللّه ُ شما چگونه یافتید ثواب و پاداش کلام لا إِلهَ إِلاَّ اللّه ُ را از خدای یکتای عالم وجود ای خدا به حق لا إِلهَ إِلاَّ اللّه ُ

گناهان گویندگان لا إِلهَ إِلاَّ اللّه ُ را ببخش و بیامرز و ما را در زمره

از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که هر که داخل قبرستان شود و بگوید:

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ، أَلسَّلامُ عَلَی أَهْلِ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ، مِنْ أَهْلِ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ، یَا أَهْلَ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ، بِحَقِّ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ، کَیْفَ وَجَدْتُمْ قَوْلَ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ، مِنْ لاَ إِلهَ إِلاَّاللّهُ، یَا لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ، بِحَقِّ لاَ إِلهَ إِلاَّ، اللّهُ اغْفِرْ لِمَنْ قالَ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ، وَاحْشُرْنا فِی زُمْرَهِ

ص: 553

مَنْ قائلین و معتقدین لا إِلهَ إِلاَّ اللّه ُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّهِ عَلِیٌّ

وَلیُّ اللّهِ محشور فرما.

پروردگارا ای آفریننده و مربی این ارواح که از دنیای فانی به عالم باقی رفتند و بدن هایشان کهنه و متلاشی گشت و استخوانشان پوسیده گردید آنان که از دنیا رفتند در حالی که به تو ایمان داشتند تو ای خدا بر آن ارواح پاک نشاط و سرور و سلام مرا برسان.

قالَ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهِ عَلِیٌّ وَ لِیُّ اللّهِ.

از حضرت امام حسین علیه السلام روایت شده که: هر که داخل قبرستان شود بگوید:

أَللّهُمَّ رَبَّ هذِهِ الاْءَرْواحِ الْفانِیَهِ وَالاْءَجْسادِ

الْبالِیَهِ، وَالْعِظامِ النَّخِرَهِ الَّتِی خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْیا وَهِیَ بِکَ مُؤْمِنَهٌ أَدْخِلْ عَلَیْهِمْ رَوْحاً مِنْکَ وَسَلاماً مِنِّی

بنویسد حق تعالی برای او حسنات به عدد خلق از زمان آدم تا قیام قیامت.

زیارت حضرت معصومه علیهاالسلام

سلام بر آدم ابوالبشر برگزیده خدا، سلام بر نوح پیغمبر خدا، سلام بر ابراهیم خلیل و دوست خاص خدا، سلام بر موسی بن عمران سخنگوی با خدا، سلام بر عیسی بن مریم روح قدسی الهی، سلام بر تو ای رسول خدا، سلام بر تو ای بهترین خلق

چون به نزد آن حضرت برسی نزد سرش رو به قبله بایست و سی و چهار مرتبه أَللّهُ أَکْبَرُ و سی و سه مرتبه سُبحانَ اللّهِ و سی و سه مرتبه أَلْحَمْدُ لِلّهِ بگو. پس بگو:

أَلسَّلامُ عَلَی آدَمَ صَفْوَهِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی نُوحٍ نَبِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی إِبْراهِیمَ خَلِیلِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی مُوسَی کَلِیمِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی عِیسی رُوحِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَارَسُولَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا خَیْرَ خَلْقِ

ص: 555

خدا، سلام بر تو ای برگزیده خدا، سلام بر تو ای محمد بن عبداللّه خاتم رسولان، سلام

بر تو ای علی بن ابی طالب امیر اهل ایمان و وصی رسول خدا، سلام بر تو ای فاطمه زهرا سیده زنان عالم، سلام بر شما دو سبط پیغمبر رحمت و دو سید جوانان اهل بهشت، سلام بر تو ای حضرت علی بن الحسین سید اهل عبادت و روشنی چشم

اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا صَفِيَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّهِ خاتَمَ النَّبِيِّينَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِی طالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکِ يَا فاطِمَهُ سَيِّدَهَ نِساءِ الْعالَمِينَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکُما يَا سِبْطَیْ نَبِیِّ الرَّحْمَهِ وَسَيِّدَیْ

شَبابِ أَهْلِ الْجَّنَهِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سِيِّدَ الْعابِدِينَ وَقُرَّهَ عَيْنِ

اهل بصیرت، سلام بر تو ای محمد بن علی شکافنده اسرار علم آسمانی بعد از رسول خدا، سلام بر تو ای جعفر بن محمد صادق و نیکوکار و بزرگوار امین اسرار الهی، سلام بر تو ای موسی بن جعفر ای روح قدسی پاک و مطهر، سلام بر تو ای علی بن موسی الرضا

صاحب مقام تسلیم و رضا سلام بر تو ای محمد بن علی تقی، سلام بر تو ای علی بن محمد النقی ای ناصح و خیر خواه امت و امین اسرار الهی، سلام بر تو النَّاظِرِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ بِاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا جَعْفَرَ ابْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبارَّ الاْءَمِینَ، أَلسَّلامُ

عَلَیْکَ یَا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطَّاهِرَ الطُّهْرِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضی، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النَّاصِحَ الاْءَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

ای حسن بن علی، سلام بر وصی بعد از عسکری، پروردگارا درود فرست بر نور تابان و چراغ

فروزان خود و ولی خویش و جانشین جانشینانت و حجت تو بر آفریدگانت، سلام بر تو ای دختر رسول خدا، سلام بر تو ای دختر فاطمه زهرا و خدیجه کبری، سلام بر تو ای دختر امیر المؤمنین، سلام بر تو ای فرزند معنوی و حقیقی حسن و حسین، سلام بر تو ای دختر ولی خدا، سلام بر تو

یَاحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ، أَلسَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ، أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی نُورِکَ وَسِراجِکَ وَوَ لِیِّ وَ لِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِیِّکَ وَحُجَّتِکَ عَلَی خَلْقِکَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ فاطِمَةَ وَخَدِیجَةَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ،

أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ وَ لِیِّ اللّٰهِ، أَلسَّلامُ

ای خواهر ولی خدا، سلام بر تو ای عمه ولی خدا، سلام بر تو ای دختر عزیز موسی بن جعفر، سلام و رحمت و برکات خدا بر جان پاک تو باد، سلام بر تو باد خدا بین ما و شما خاندان عصمت در بهشت ابد رابطه و شناسایی برقرار دارد و ما در زمره شما محشور گرداند و بر حوض کوثر پیغمبر شما

وارد سازد و به کاسه جدّ شما از دست ساقی کوثر علی بن ابی طالب صلوات اللّه علیکم سیراب گرداند از خدا درخواست می کنم که دوران سرور و فرج شما اهل بیت را به ما بنماید

عَلَیْکِ یَا أُخْتَ وَ لِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَاعَمَّهَ وَ لِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ

مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکِ عَرَّفَ اللّهُ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّهِ وَحَشَرَنا فِی زُمْرَتِکُمْ وَأَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَسَقَانا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ صَلَواتُ اللّهِ عَلَیْکُمْ أَسْأَلُ اللّهَ أَنْ یُرِیَنا فِیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ

ص: 559

و ما را با شما خاندان طهارت در زمره جد بزرگوارتان حضرت پیغمبر صلی اللّه

علیه و آله جمع و محشور فرماید و هرگز معرفت شما را از قلوب ما باز نگیرد که البته او خدای با سلطنت و قدرت است من به درگاه خدا به محبت شما اهل بیت رسالت تقرب می جویم و از دشمنان شما بیزاری می جویم و به فرمان خدا تسلیمم با رضای خاطر نه با انکار و غرور و تکبر و با مقام یقین به آنچه محمد به وحی آورده است و به آن راضی و خوشنودم و به ایمان و یقین خود دیدار تو را مشتاقم ای مولای من ای پروردگار رضا و خوشنودی تو را و سعادت عالم آخرت را می طلبم ای فاطمه معصومه مرا در دخول بهشت شفاعت کن که تو را نزد

وَأَنْ یَجْمَعَنا وإِیَّاکُمْ فِی زُمْرَهِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لاَ یَسْلُبَنا مَعْرِفَتَکُمْ، إِنَّهُ وَ لِیٌّ قَدِیرٌ أَتَقَرَّبُ إِلَی اللّهِ بِحُبِّکُمْ وَالْبَراءَهِ مِنْ أَعْدائِکُمْ وَالتَّسْلِیمِ إِلَی اللّهِ راضِیاً بِهِ غَیْرَ مُنْکِرٍ وَلاَ مُسْتَکْبِرٍ، وَعَلَی یَقِینِ مَا أَتی بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ راضٍ نَطْلُبُ بِذلِکَ وَجْهَکَ

یَاسَیِّدِی، أَللّهُمَّ وَرِضاکَ وَالدَّارَ الآْخِرَهَ یَافاطِمَهُ اشْفَعِی لِی فِی الْجَنَّهِ فَإِنَّ لَکِ عِنْدَ

خدای متعال شأن و مقام بلند است پروردگارا من از تو درخواست می کنم که عاقبت مرا به سعادت ختم کنی و ایمانی که اکنون بر آنم هرگز از من سلب نکنی و می دانم که هیچ قوه و قدرتی جز به واسطه خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود پروردگارا دعاهای ما را پذیرفته و مستجاب فرما به حق کرم و بزرگواریت و عزت و جلال و رحمت و بخشایشت و درود

و تحیت کامل بر حضرت محمد و تمام اهل بیت آن بزرگوار ای مهربان ترین مهربانان عالم.

اللّهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ ؛ أَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَلُکَ أَنْ تَخْتِمَ لِی بِالسَّعادَهِ فَلاَ تَسْلُبْ مِنّی مَا أَ نَا فِیهِ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ

الْعَظِیمِ ؛ أَللّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ بِکَرَمِکَ وَعِزَّتِکَ وَبِرَحْمَتِکَ وَعافِیَتِکَ وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِینَ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً یَاأَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

ص: 561

زیارت حضرت عبدالعظیم علیه السلام

سلام بر آدم ابوالبشر برگزیده خدا، سلام بر نوح پیغمبر خدا، سلام بر ابراهیم خلیل و دوست خاص خدا، سلام بر موسی بن عمران سخنگوی با خدا، سلام بر عیسی بن مریم روح قدسی الهی، سلام بر تو ای رسول خدا (ختم پیغمبران الهی)، سلام بر تو ای بهترین خلق خدا، سلام بر تو ای برگزیده خدا، سلام بر تو

چون خواستی زیارت کنی آن حضرت را بدین نحو مناسب است:

أَلسَّلامُ عَلَی آدَمَ صَفْوَهِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی نُوحٍ نَبِیِّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی إِبْراهِیمَ خَلِیلِ

اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی مُوسی کَلِیمِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَی عِیسی رُوحِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَارَسُولَ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا خَیْرَ خَلْقِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ

ص: 562

ای محمد بن عبداللّه خاتم رسولان، سلام بر تو ای علی بن ابی طالب امیر اهل ایمان و وصی رسول خدا، سلام بر تو ای فاطمه

زهرا سیده زنان عالم، سلام بر شما (حضرت حسن و حسین) دو سبط پیغمبر رحمه للعالمین و دو سید جوانان اهل بهشت، سلام بر تو ای حضرت علی بن الحسین سید اهل عبادت و روشنی چشم اهل بصیرت، سلام بر تو ای محمد بن علی

يَامُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّهِ خاتَمَ النَّبِيِّينَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِی طالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللّهِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکِ يَا فاطِمَهُ سَيِّدَهَ نِساءِ الْعالَمِينَ، أَلسَّلامُ عَلَيْکُما يَا سِبْطَیِ الرَّحْمَهِ وَسَيِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ، أَلسَّلامُ عَلَيْکَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعابِدِينَ وَقُرَّهَ عَيْنِ النَّاظِرِينَ، أَلسَّلامُ

عَلَيْکَ يَامُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ

ص: 563

شکافنده اسرار علم آسمانی بعد از رسول خدا، سلام بر تو ای جعفر بن محمد صادق و نیکوکار و بزرگوار امین اسرار حق، سلام بر تو ای موسی بن جعفر ای روح قدسی پاک و مطهر سلام بر تو ای علی بن موسی الرضا صاحب مقام تسلیم و رضا سلام بر تو ای محمد بن علی تقی، سلام بر تو ای علی بن محمد النقی

ای ناصح و خیر خواه امت و امین اسرار الهی، سلام بر تو ای حسن بن علی سلام بر (امام عصر) وصی بعد از عسکری، پروردگارا

النَّبِیِّ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبارَّ الاْءَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَامُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ، أَلسَّلامُ

عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضی، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النّاصِحَ الاْءَمِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ السَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ، أَللّهُمَّ

ص: 564

درود فرست بر نور تابان و چراغ فروزان خود آن امام که ولی ولی تو و جانشین جانشینان تو و حجت تو بر

آفریدگان توست، سلام بر تو ای آقای بزرگوار صاحب تزکیه نفس قدسی و روح پاک باصفا و حقیقت، سلام بر تو ای فرزند بزرگان و پیشوایان پاک گوهر، سلام بر تو ای فرزند برگزیدگان حق و نیکویان عالم، سلام بر رسول خدا و بر ذریه پاک رسول خدا، سلام و رحمت و برکات حق بر آنان باد، سلام بر بنده شایسته خدا و مطیع فرمان پروردگار

صَلِّ عَلَی نُورِکَ وَسِراجِکَ وَوَلِیِّ وَلِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِیِّکَ وَحُجَّتِکَ عَلَی خَلْقِکَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَ یُّهَا السَّیِّدُ الزَّکِیُّ وَالطّاهِرُ الصَّفِیُّ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ السَّادَهِ الْأَطْهارِ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الْمُصْطَفَیْنَ الْأَخْیارِ، أَلسَّلامُ عَلَی رَسُولِ اللّهِ وَعَلَی

ذُرِّیَّهِ رَسُولِ اللّهِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ، أَلسَّلامُ عَلَی الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْمُطِیعِ لِلّهِ رَبِّ

عالم و رسول او و جانشین پیغمبر امیرالمؤمنین، سلام بر تو ای ابوالقاسم فرزند سبط برگزیده حق امام مجتبی، سلام بر تو ای کسی که در زیارتت رجای ثواب زیارت سید الشهدا است، سلام بر روح پاک تو باد خدا بین ما و شما خاندان

عصمت در بهشت ابد رابطه و شناسایی برقرار دارد و ما را زمره شما خاندان محشور گرداند و بر حوض کوثر پیغمبر شما وارد سازد و به کاسه جد بزرگوار شما سیراب گرداند

الْعالَمِینَ وَ لِرَ سُولِهِ وَلاِءَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْقاسِمِ ابْنَ السِّبْطِ

الْمُنْتَجَبِ الْمُجْتَبَی، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ بِزِیارَتِهِ ثَوابُ زِیارَهِ سَیِّدِ الشُّهَداءِ یُرْتَجی، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ عَرَّفَ اللّهُ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّهِ وَحَشَرَنا فِی زُمْرَتِکُمْ وَأَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَسَقَانا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ صَلَواتُ اللّهِ عَلَیکُمْ

ص: 566

از خدا درخواست میکنم که دوران سرور و فرج شما اهل بیت را به ما بنمایاند

و ما را با شما اهل بیت رسول در زمره جد بزرگوارتان حضرت پیغمبر صلی اللّه علیه و آله جمع و محشور فرماید و هرگز معرفت (و محبت) شمارا از قلوب ما باز نگیرد که محققا او خدای با سلطنت و قدرت است من به درگاه خدا به محبت شما اهل بیت طهارت تقرب می جویم و از دشمنان شما بیزاری می طلبم و به فرمان خدا تسلیمم و با رضای خاطر نه با انکار و تکبر و غرور و با مقام یقین به آن چه محمد به وحی آورده است و به آن راضی و خوشنودم و به ایمان و یقین خود دیدار تو را مشتاقم ای مولای من ای پروردگار عالم رضا و خوشنودی تو را و سعادت عالم آخرت را می طلبم

ای آقای من

أَسْأَلُ اللّهَ أَنْ یُرِیَنا فِیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَأَنْ یَجْمَعَنا وَ إِیَّاکُمْ فِی زُمْرَهِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لاَ یَسْلُبَنا مَعْرِفَتَکُمْ إِنَّهُ وَ لِیٌّ قَدِیرٌ أَ تَقَرَّبُ إِلَی اللّهِ بِحُبِّکُمْ وَالْبَراءَهِ مِنْ أَعْدائِکُمْ وَالتَّسْلِیمِ إِلَی اللّهِ راضِیاً بِهِ غَیْرَ

مُنْکِرٍ وَلاَ مُسْتَکْبِرٍ، وَعَلَی یَقِینِ مَا أَتی بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْلُبُ بِذلِکَ وَجْهَکَ یَا سَیِّدِی، أَللّهُمَّ وَرِضاکَ وَالدَّارَ الاْآخِرَهَ یَا سَیِّدِی

ص: 567

و فرزند آقای من مرا در دخول بهشت ابد شفاعت فرما که برای تو در نزد خدا شأن و مقام بلند است پروردگارا از تو درخواست می کنم که عاقبت مرا به سعادت ختم کنی و ایمانی که اکنون بر آن معتقدم از من سلب نگردانی و می دانم که در عالم هیچ قوت و قدرتی جز به واسطه

خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود پروردگارا دعای مرا بپذیر و مستجاب فرما به حق کرم و بزرگواریت و عزت و جلال و رحمت و بخشایشت و درود و تحیت کامل بر حضرت محمد(ص) و تمام اهل بیت آن بزرگوار ای خدا ای مهربان ترین مهربانان عالم.

وَابْنَ سَيِّدِی، إِشْفَعْ لِی فِی الْجَنَّهِ فَإِنَّ لَکَ

عِنْدَ اللّهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ ؛ أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تَخْتِمَ لِی بِالسَّعادَهِ فَلاَ تَسْلُبْ مِنِّی مَا أَنَا فِیهِ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ؛ أَللّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ بِکَرَمِکَ وَعِزَّتِکَ وَبِرَحْمَتِکَ وَعافِیَتِکَ، وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِینَ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

ص: 568

زیارت جناب امامزاده حمزه فرزند امام موسی علیه السلام که قبر شریفش در آنجاست و ظاهر آنست که همان قبری باشد که امامزاده عبدالعظیم زیارت آن می نمود انشاءاللّه تعالی. و همین زیارت را می توان خواند و فقره «السلام علیک یا اباالقاسم» و فقره بعد از آن را نباید خواند.

ص: 569

خدایا از تو درخواست می کنم به آن رحمت بی انتهایت که همه موجودات را فراگرفته است، و به توانایی بی حدت که بر هر چیز مسلط و قاهر است و همه اشیاء خاضع و مطیع اوست. و تمام عزتها در مقابلش ذلیل

و زبون است، و به مقام جبروت و بزرگیت که همه قدرتها برابرش مغلوب

دعای کمیل از ادعیه مشهوره ایست که تعلیم فرمود مولای متقیان کمیل را و مستحب است خواندن آن در شبهای جمعه و نیمه شعبان. علامه مجلسی رحمه الله فرموده که دعای کمیل از

ادعیه معروفه و بهترین دعاها است، کفایت از شر اعداء و فتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است.

أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْ ءٍ، وَبِقُوَّتِکَ الَّتِی قَهَرْتَ بِها کُلَ شَیْ ءٍ، وَخَضَعَ لَها کُلُّ شَیْ ءٍ، وَذَلَّ لَها کُلُّ شَیْ ءٍ، وَبِجَبَرُوتِکَ الَّتِی غَلَبْتَ بِها

ص: 570

است، و به عزت و اقتداری که هر مقتدری از مقاومتش عاجز است، و

به عظمت و بزرگیت که سراسر عالم را مشحون کرده است، و به سلطنت و پادشاهیت که بر تمام قوای عالم برتری دارد، و به ذات پاکت که پس از فنای همه موجودات باقی ابدی است، و به نامهای مبارکت که در همه ارکان عالم هستی تجلی کرده است، و به علم ازلیت که بر تمام موجودات محیط است، و به نور تجلی ذاتت که همه عالم را روشن ساخته است، ای نور حقیقی و منزه از توصیف ای پیش از همه سلسله و بعد از همه موجودات پسین، خدایا ببخش

كُلَ شَئ ءٍ، وَبِعِزَّتِكَ الَّتِى لاَ يَقُومُ لَها شَئ ءٌ، وَ بِعَظَمَتِكَ الَّتِى مَلاَءَتْ كُلَّ شَئ ءٍ، وَ بِسُلْطانِكَ الَّذِى عَلاَ كُلَّ شَئ ءٍ، وَ بِوَجْهِكَ الْباقِى بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَئ ءٍ، وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِى مَلاَءَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَئ ءٍ، وَبِعِلْمِكَ الَّذِى أَحَاطَ بِكُلِّ شَئ ءٍ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِى

أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَئ ءٍ، يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ، يَا أَوَّلَ الاْءَوَّلِينَ، وَيَا آخِرَ الاْآخِرِينَ؛ أَللّهُمَّ اغْفِرْ لِىَ

ص: 571

آن گناهانی را که پرده عصمتم را می درد خدایا ببخش آن گناهانی را که بر من کیفر عذاب نازل می کند، خدایا ببخش آن گناهانی را که در نعمتت را به روی من می بندد، خدایا ببخش آن گناهانی را که مانع قبول دعاهایم می شود، خدایا ببخش آن گناهانی را که بر من

بلا می فرستد، خدایا هر گناهی که مرتکب شده ام و هر خطایی از من سر زده همه را ببخش، ای خدا من به یاد تو به سوی تو تقرب می جویم و تو را شفیع می آورم، و از درگاه

الذُّنُوبَ الَّتِی تَهْتِکُ الْعِصَمَ، أَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُنْزِلُ النِّقَمَ؛ أَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ

الذُّنُوبَ الَّتِی تُغَیِّرُ النِّعَمَ؛ أَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَحْبِسُ الدُّعَاءَ؛ أَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُنْزِلُ الْبَلاَءَ؛ أَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی کُلَّ ذَ نْبٍ أَذْ نَبْتُهُ، وَکُلَّ خَطِیئَهٍ أَخْطَأْتُها؛ أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِذِکْرِکَ، وَأَسْتَشْفِعُ بِکَ إِلَی نَفْسِکَ، وَأَسْأَلُکَ

ص: 572

جود و کرمت مسئلت می کنم که مرا به مقام قرب خود نزدیک سازی و

شکر و سپاست را به من بیاموزی و ذکر و توجه حضرتت را بر من الهام کنی، خدایا از تو مسئلت میکنم با سؤالی از روی خضوع و ذلت و خشوع و مسکنت که کار بر من آسان گیری و به حالم ترحم کنی، و مرا به قسمت مقدر خود خوشنود و قانع سازی و در هر حال مرا متواضع گردانی خدایا من از تو مانند سائلی درخواست می کنم، که در شدت فقر و بیچارگی باشد و تنها به درگاه تو در سختی های عالم عرض حاجت کند و شوق و رقبتش به نعم ابدی که حضور توست باشد، ای خدا

بِجُودِکَ أَنْ تُدْنِیَنِی مِنْ قُرْبِکَ، وَأَنْ تُوزِعَنِی شُکْرَکَ، وَأَنْ تُلْهِمَنِی ذِکْرَکَ؛ أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ سُؤَالَ خَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ، أَنْ تُسامِحَنِی وَتَرْحَمَنِی، وَتَجْعَلَنِی بِقَسْمِکَ رَاضِیاً قانِعاً، وَفِی جَمِیعِ الاْءَحْوَالِ مُتَواضِعاً؛ أَللّٰهُمَّ وَأَسْأَ لُکَ سُؤَالَ مَنِ

اِشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ، وَأَ نْزَلَ بِکَ عِنْدَ الشَّدائِدِ حَاجَتَهُ، وَعَظُمَ فِیَما عِنْدَکَ رَغْبَ_تُهُ؛ أَللّٰهُمَّ

پادشاهی تو بسیار با عظمت است، و مقامت بسی بلند است، و مکر و تدبیرت در امور پنهان است، و فرمانت در جهان هویداست، و قهرت بر همه غالب است، و قدرتت در همه عالم نافذ است، و کسی از قلمرو حکمت فرار نتواند کرد، خدایا من کسی که گناهانم ببخشد و بر اعمال زشتم پرده پوشد و کارهای بدم (از لطف و کرم) به کار نیک بدل کند

جز تو کسی نمی یابم (که خدا این تواند) خدایی جز تو نیست، ای ذات پاک و منزه و به حمد تو مشغولم، ستم نمودم به خودم و دلیری کردم به نادانی خود و خاطرم آسوده به این بود که همیشه مرا یاد کردی،

عَظُمَ سُلْطَانُکَ. وَعَلاَ مَکَانُکَ، وَخَفِیَ مَکْرُکَ، وَظَهَرَ أَمْرُکَ، وَغَلَبَ قَهْرُکَ، وَجَرَتْ قُدْرَتُکَ، وَلاَ یُمْکِنُ الْفِرارُ مِنْ حُکُومَتِکَ؛

أَللّٰهُمَّ لاَ أَجِدُ لِذُنُوبِی غَافِراً، وَلاَ لِقَبائِحِی سَاتِراً، وَلاَ لِشَیْءٍ مِنْ عَمَلِیَ الْقَبِیحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلاً غَیْرَکَ، لاَ إِلهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ وَبِحَمْدِکَ، ظَلَمْتُ نَفْسِی، وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلِی، وَسَکَنْتُ إِلَی قَدِیمِ

ص: 574

و بر من لطف و احسان فرمودی، ای خدا ای مولای من چه بسیار کارهای زشتم مستور کردی، و چه بسیار بلاهای سخت

از من بگردانیدی، و چه بسیار از لغزشها که مرا نگاه داشتی و چه بسیار ناپسندها که از من دور کردی، و چه بسیار ثنای نیکو که من لایق آن نبودم و تو از من بر زبانها منتشر ساختی، ای خدا غمی بزرگ در دل دارم و حالی بسیار ناخوش و اعمالی نارسا و زنجیرهای علایق مرا در بند کشیده و آرزوهای دور و دراز دنیوی از هر سودی مرا باز داشته، و دنیا به خدعه و غرور و نفس

ذِکْرِکَ لِی وَمَنِّکَ عَلَیَّ؛ أَللّهُمَّ مَوْلاَیَ کَمْ مِنْ قَبِیحٍ سَتَرْتَهُ، وَکَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلاَءِ أَقَلْتَهُ، وَکَمْ مِنْ عِثَارٍ وَقَیْتَهُ، وَکَمْ مِنْ مَکْرُوهٍ دَفَعْتَهُ، وَکَمْ مِنْ ثَنَاءٍ جَمِیلٍ لَسْتُ أَهْلاً لَهُ نَشَرْتَهُ، أَللّهُمَّ عَظُمَ بَلاَئِی، وَأَ فْرَطَ بِی سُوءُ حالِی، وَقَصُرَتْ بِی أَعْمالِی، وَقَعَدَتْ بِی

أَغْلالِی، وَحَبَسَنِی عَنْ نَفْعِی بُعْدُ آمالِی، وَخَدَعَتْنِی الدُّنْیا بِغُرُورِها، وَنَفْسِی

به جنایت مرا فریب داده است، ای خدای بزرگ و سید من به عزت و جلالت قسم که عمل بد و افعال زشت من دعای مرا از اجابتت منع نکند، و به قبایح پنهانم که تنها تو بر آنها آگاهی مرا مفتضح و رسوا نگردانی، و بر آن چه از اعمال بد و ناشایسته در خلوت بجا آورده ام، و تقصیر

و نادانی و کثرت اعمال غفلت و شهوت که کرده ام، (کرم کن) و زودم به عقوبت مگیر ای خدا به عزت و جلالت سوگند که با من در همه حال رأفت و رحمت فرما

بِجِنایَتِها، وَمِطالِی یَا سَیِّدِی فَأَسْأَ لُکَ بِعِزَّتِکَ أَنْ لاَ یَحْجُبَ عَنْکَ دُعائِی سُوءُ

عَمَلِی وَفِعالِی، وَلاَ تَفْضَحْنِی بِخَفِیِّ مَااطَّلَعْتَ عَلَیْهِ مِنْ سِرِّی، وَلاَ تُعاجِلْنِی بِالْعُقُوبَهِ عَلی مَا عَمِلْتُهُ فِی خَلَواتِی مِنْ سُوءِ فِعْلِی وَ إِساءَتِی، وَدَوامِ تَفْرِیطِی وَجَهالَتِی، وَکَثْرَهِ شَهَواتِی وَغَفْلَتِی، وَکُنِ اللّهُمَّ بِعِزَّتِکَ لِی فِی کُلِّ الْأَحْوالِ رَؤُوفاً،

ص: 576

و در جميع امور و مهربانی كن. ای خدا ای پروردگار جز تو من

كه را دارم، تا از او درخواست كنم كه غم و رنجم را برطرف سازد و به مآلم از لطف توجه كند، ای خدا مولای من تو بر من حكم و دستوری مقرر فرمودی و من در آن به نافرمانی پيرو هوای نفس گرديدم و خود را از وسوسه دشمن (نفس و شيطان) كه معصيتها را در نظرم جلوه گر ساخته و فريبم داد خود را حفظ نكردم و قضای آسمانی نيز مساعت كرد تا آن كه من در اين رفتاری از بعض حدود و احكامت قدم بيرون نهادم، و در بعضی اوامرت راه مخالفت پيمودم،

وَعَلَيَّ فِی جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفاً؛ إِلهِی وَرَبِّی مَنْ لِی غَيْرُكَ أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّی، وَالنَّظَرَ فِی أَمْرِی؛ إِلهِی وَمَوْلاَیَ أَجْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْماً اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوی نَفْسِی، وَلَمْ أَحْتَرِسْ فِيهِ مِنْ تَزْيِينِ عَدُوِّی، فَغَرَّنِی بِمَا أَهْوی وَأَسْعَدَهُ عَلَی ذلِكَ الْقَضاءُ،

فَتَجاوَزْتُ بِما جَری عَلَيَّ مِنْ ذلِكَ بَعْضَ حُدُودِكَ، وَخالَفْتُ بَعْضَ أَوامِرِكَ، فَلَكَ

ص: 577

حال در تمام این امور تو را ستایش می کنم، و مرا در آن چه رفته است بر تو هیچ حجتی نخواهد. با آن که در آن قضای تو بوده و حکم (تکوینی) و امتحان و آزمایش تو مرا بر آن ملزم ساخته و با این حال بار خدایا به درگاهت پس از تقصیر و ستم بر نفس خود باز آمده ام با عذر خواهی و پشیمانی و شکسته دلی و تقاضای

عفو و آمرزش و توبه و زاری و تصدیق و اعتراف بر گناه خود نه از آنچه کردم مفری دارم و نه جایی که برای اصلاح کارم بدانجا روی کنم، و پناه برم مگر آن که تو باز عذرم بپذیری و مرا در پناه

الحُجَّهُ عَلَیَّ فِی جَمِیعِ ذلِکَ وَلاَ حُجَّهَ لِی فِیما جَری عَلَیَّ فِیهِ قَضَاؤُکَ، وَأَلْزَمَنِی

حُکْمُکَ وَبَلاؤُکَ، وَقَدْ أَتَیْتُکَ یَا إِلهِی بَعْدَ تَقْصِیرِی وَ إِسْرافِی عَلی نَفْسِی، مُعْتَذِراً نادِماً مُنْکَسِراً مُسْتَقِیلاً مُسْتَغْفِراً مُنِیباً مُقِرّاً مُذْعِناً مُعْتَرِفاً، لاَ أَجِدُ مَفَرّاً مِمَّا کَانَ مِنِّی وَلاَ مَفْزَعاً أَتَوَجَّهُ إِلَیْهِ فِی أَمْرِی، غَیْرَ قَبُولِکَ عُذْرِی وَ إِدْخالِکَ إِیَّایَ فِی سَعَهٍ

ص: 578

حمت بی منتهایت داخل کنی، ای خدا عذرم بپذیر و بر این حال

پریشانم ترحم فرما، و از بند سخت گناهانم رهایی بخش، ای پروردگار من بر تن ضعیف و پوست رقیق و استخوان بی طاقتم ترحم کن، ای خدایی که در اول به خلعت وجودم سرافراز کردی و به لطف یاد فرمودی و به تربیت و نیکی پرورش دادی و به غذا عنایت داشتی اینک به همان سابقه کرم و احسانی که از پیش با من بودت بر من ببخش، ای خدای من ای سید من و مولای من آیا باور کنم، که مرا در آتش می سوزانی با آنکه به توحید و یکتاییت گرویدم، و با آنکه دلم به نور معرفتت روشن گردید و

مِنْ رَحْمَتِکَ، أَللّهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْرِی، وَارْحَمْ شِدَّهَ ضُرِّی، وَفُکَّنِی مِنْ شَدِّ وَثاقِی یَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِی، وَرِقَّهَ جِلْدِی، وَدِقَّهَ عَظْمِی، یَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِی وَذِکْرِی وَتَرْبِیَتِی وَبِرِّی وَتَغْذِیَتِی، هَبْنِی لاِبْتِداءِ کَرَمِکَ وَسالِفِ بِرِّکَ بِی؛ یَا إِلهِی وَسَیِّدِی وَرَبِّی،

أَتُراکَ مُعَذِّبِی بِنَارِکَ بَعْدَ تَوْحِیدِکَ، وَبَعْدَ مَاانْطَوی عَلَیْهِ قَلْبِی مِنْ مَعْرِفَتِکَ، وَلَهِجَ بِهِ

زبانم به ذکرت گویا شد و در باطنم عقد محبتت استوار گردید، و بعد از آن که از روی صدق و خضوع و مسکنت به مقام ربوبیتت اعتراف کردم بسیار دور است که تو کریم تری از این که از نظر بیندازی کسی را که پرورش داده ای آن را یا آنکه دور کنی کسی که نزد خود کشیده یا برانی آنکه را که به او جا داده ای یا بسپاری به سوی بلا آنکه را که به او

کفایت کرده ای و رحم نموده ای و ای کاش ای خدای من و سید من و مولای من بدانستمی که تو آتش قهرت را مسلط می کنی، بر آن رخسارها که در پیشگاه عظمتت سر به سجده عبودیت نهاده اند، یا بر

لِسَانِی مِنْ ذِکْرِکَ، وَاعْتَقَدَهُ ضَمِیرِی مِنْ حُبِّکَ، وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرافِی وَدُعَائِی خَاضِعاً لِرُبُوبِیَّ_تِکَ، هَیْهاتَ أَ نْتَ أَکْرَمُ مِنْ

أَنْ تُضَیِّ_عَ مَنْ رَبَّیْ_تَهُ، أَوْ تُبَعِّدَ مَنْ أَدْنَیْ_تَهُ، أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ آوَیْتَهُ، أَوْ تُسَلِّمَ إِلَی الْبَلاَءِ مَنْ کَفَیْتَهُ وَرَحِمْ_تَهُ، وَلَیْتَ شِعْرِی یَا سَیِّدِی وَ إِلهِی وَمَوْلایَ، أَتُسَلِّطُ النَّارَ عَلَی وُجُوهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِکَ سَاجِدَةً، وَعَلَی

آن زبان ها که از روی حقیقت و راستی ناطق به توحید تو و گویا به حمد و سپاس تواند یا بر آن دلها که از روی صدق

و یقین به خدایی تو معترفند یا بر آن جان ها که از علم و معرفت در پیشگاه جلالت خاضع و خاشعند یا بر آن اعضایی که مشتاقانه به مکان های عبادت و جایگاه طاعتت می شتابند، و به اعتقاد کامل از درگاه کرمت آمرزش می طلبند و هیچ کس به تو این گمان نمی برد و چنین خبری از تو ای خدای با فضل و کرم به ما بندگان نرسیده در صورتی که تو خود بی طاقتیم را بر اندک رنج و عذاب دنیا

أَلْسُنٍ نَطَقَتْ بِتَوْحِیدِکَ صَادِقَهً، وَبِشُکْرِکَ مَادِحَهً، وَعَلَی قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِإِلهِیَّ_تِکَ مُحَ_قِّقَهً، وَعَلَی ضَمَائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِکَ حَتَّی صَارَتْ خَاشِعَهً، وَعَلَی جَوارِحَ سَعَتْ إِلَی أوْطانِ تَعَبُّدِکَ طَائِعَهً، وَ أَشَارَتْ بِاسْتِغْفارِکَ مُذْعِنَهً، مَا هَکَذَا الظَّنُّ بِکَ، وَلاَأُخْبِرْنا بِفَضْلِکَ عَنْکَ، یَا کَرِیمُ یَا رَبِّ

وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِی عَنْ قَلِیلٍ مِنْ بَلاءِ الدُّنْیا

ص: 581

و آلامش می دانی و آن چه جاری شود در آن از بد آمدنی های آن بر اهل آن با آن که رنج و الم دنیا اندک است، و زمانش بسیار اندک است و زمانش کم است، و دوامش ناچیز است و مدتش کوتاه است پس من چگونه طاقت آرم و عذاب عالم آخرت و آلام سخت آن عالم را تحمل کنم و حال آنکه مدت آن عذاب طولانی است و زیست در آن همیشگی است و هیچ

بر اهل عذاب در آنجا تخفیفی نیست چندان که آن عذاب تنها از قهر و غضب و انتقام توست که هیچ کس از اهل آسمان

وَعُقُوباتِها، وَمَا يَجْرِى فِيها مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِها، عَلى أَنَّ ذلِكَ بَلاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْثُهُ، يَسِيرٌ بَقاؤُهُ، قَصِيرٌ مُدَّتُهُ، فَكَيْفَ

احْتِمالِى لِبَلاءِ الْآخِرَهِ وَجَلِيلِ وُقُوعِ الْمَكَارِهِ فِيها وَهُوَ بَلاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ، وَيَدُومُ مَقامُهُ، وَلاَ يُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ، لاِءَنَّهُ لاَيَكُونُ إِلاَّ عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقامِكَ وَسَخَطِكَ، وَهذا ما لاَ تَقُومُ لَهُ السَّماواتُ

ص: 582

و زمین تاب و طاقت آن ندارد، ای سید من پس من بنده ناتوان ذلیل و حقیر و فقیر و دورمانده تو

چگونه تاب آن عذاب را دارم، ای خدای من ای پروردگار من و سید و مولای من از کدامین سختی های امورم به سویت شکایت کنم و از کدام یک بنالم و گریه کنم از دردناکی عذاب آخرت بنالم یا از طول مدت آن بلای سخت زاری کنم، پس تو مرا با دشمنانت اگر به انواع عقوبت معذب گردانی، و با اهل عذابت همراهی کنی و از جمع

وَالْاَءرْضُ، یَاسَیِّدِی فَکَیْفَ بِی وَأَنَا عَبْدُکَ الضَّعِیفُ الذَّلِیلُ، أَلْحَقِیرُ الْمِسْکِینُ الْمُسْتَکِینُ، یَا إِلهِی وَرَبِّی وَسَیِّدِی وَمَوْلایَ، لِاءَیِّ الْاُءمُورِ إِلَیْکَ أَشْکُو، وَ لِمَا مِنْها أَضِجُّ وَأَبْکِی، لِاءَلِیمِ الْعَذابِ وَشِدَّتِهِ، أَمْ لِطُولِ الْبَلاَءِ وَمُدَّتِهِ؛ فَلَئِنْ صَیَّرْتَنِی

لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدائِکَ، وَجَمَعْتَ بَیْنِی وَبَیْنَ أَهْلِ بَلاَئِکَ، وَفَرَّقْتَ بَیْنِی وَبَیْنَ

ص: 583

دوستانت و خاصانت جدا سازی در آن حال گیرم که بر آتش عذاب تو ای خدای من و سید و مولای من و پروردگار من صبوری کنم چگونه بر فراق تو صبر توانم کرد و گیرم آنکه بر حرارت آتشت شکیبا باشم چگونه چشم از لطف و کرمت توانم پوشید یا چگونه در آتش دوزخ آرام گیرم با این امیدواری به عفو و رحمت بی منتهایت دارم باری به

عزتت ای سید و مولای من به راستی سوگند می خورم که اگر مرا با زبان گویا (به دوزخ) گذاری من در میان اهل آتش مانند دادخواهان ناله همی کنم و بسی فریاد می زنم به سویت مانند شیون گریه کنندگان

أَحِبَّائِکَ وَأَوْ لِیائِکَ، فَهَبْنِی یَا إِلٰهِی وَسَیِّدِی وَمَوْلایَ وَرَبِّی، صَبَرْتُ عَلَی عَذابِکَ، فَکَیْفَ أَصْبِرُ عَلَی فِراقِکَ، وَهَبْنِی

صَبَرْتُ عَلی حَرِّ نَارِکَ، فَکَیْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَی کَرامَتِکَ أَمْ کَیْفَ أَسْکُنُ فِی النَّارِ وَرَجائِی عَفْوُکَ فَبِعِزَّتِکَ یَا سَیِّدِی وَمَوْلایَ أُقْسِمُ صَادِقاً، لَئِنْ تَرَکْتَنِی نَاطِقاً لاَءَضِجَّنَّ إِلَیْکَ بَیْنَ أَهْلِها ضَجِیجَ الاْآمِلِینَ،

ص: 584

و بنالم به آستانت مانند عزیز گم کردگان و به صدای بلند تو را می خوانم که ای

یاور اهل ایمان و ای منتهای آرزوی عارفان و ای فریادرس فریادخواهان و ای دوست دلهای راستگویان و ای یکتا خدای عالمیان آیا درباره تو ای خدای پاک و منزه و ستوده صفات گمان می توان کرد که بشنوی در آتش فریاد بنده مسلمی را که به نافرمانی در دوزخ زندانی شده و سختی عذابت را

وَلاَءَصْرُخَنَّ إِلَيْکَ صُراخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ، وَلاَءَ بْكِيَنَّ عَلَيْکَ بُکَاءَ الْفَاقِدِينَ، وَلاَءُنادِيَنَّکَ أَيْنَ كُنْتَ يَا وَ لِیَّ الْمُؤْمِنِينَ، يَاغَايَةَ آمالِ الْعارِفِينَ، يَا غِياثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ، وَيَا إِلهَ الْعالَمِينَ أَفَتُراکَ سُبْحَانَکَ يَا إِلهِی

وَبِحَمْدِکَ تَسْمَعُ فِيها صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فِيها بِمُخالَفَتِهِ، وَذاقَ طَعْمَ عَذابِها

ص: 585

به کیفر گناه می چشد و میان طبقات جهنم به جرم و عصیان محبوس گردیده و ضجه و ناله اش با چشم انتظار و امیدواری به رحمت بی منتهایت به سوی تو بلند است و به زبان اهل توحید تو را می خواند و به ربوبیتت متوسل می شود باز چگونه در آتش عذاب خواهد ماند در صورتی که به سابقه حلم نامنتهایت

چشم دارد یا چگونه آتش به او الم رساند و حال آنکه به فضل و کرمت امیدوار است یا چگونه شراره های آتش او را بسوزاند با آنکه تو خدای کریم ناله اش را می شنوی و می بینی

بِمَعْصِیَتِهِ، وَحُبِسَ بَیْنَ أَطْباقِها بِجُرْمِهِ وَجَرِیرَتِهِ، وَهُوَ یَضِجُّ إِلَیْکَ ضَجِیجَ مُؤَمِّلٍ

لِرَحْمَتِکَ، وَیُنادِیکَ بِلِسانِ أَهْلِ تَوْحِیدِکَ، وَیَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِرُبُوبِیَّ_تِکَ یَا مَوْلایَ فَکَیْفَ یَبْقی فِی الْعَذابِ وَهُوَ یَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِکَ، أَمْ کَیْفَ تُؤْلِمُهُ النَّارُ وَهُوَ یَأْمُلُ فَضْلَکَ وَرَحْمَتَکَ، أَمْ کَیْفَ یُحْرِقُهُ لَهِیبُها وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَری

مکانش را یا چگونه شعله های دوزخ بر او احاط کند با آنکه ضعف و بی

طاقتیش را می دانی یا چگونه به خود بپیچد و مضطرب بماند در طبقات آتش با آنکه تو به صدق (ادعای) او آگاهی یا چگونه مأموران دوزخ او را زجز کنند با آنکه به صدای یارب یارب تو را می خواند یا چگونه به فضل تو امید آزادی از آتش دوزخ داشته باشد و تو او را به دوزخ واگذاری هیهات که هرگز چنین معروف نباشد و این گمان نرود و به رفتار با بندگان موحدت که همه احسان و عطا بوده این معامله شباهت ندارد پس به یقین قاطع می دانم که اگر

مَکانَهُ، أَمْ کَیْفَ یَشْتَمِلُ عَلَیْهِ زَفِیرُها وَأَ نْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ، أَمْ کَیْفَ یَتَقَلْقَلُ بَیْنَ أَطْباقِها وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ، أَمْ کَیْفَ تَزْجُرُهُ زَبانِیَتُها وَهُوَ یُنادِیکَ یَا رَبَّهُ، أَمْ کَیْفَ یَرْجُو فَضْلَکَ فِی عِتْقِهِ مِنْها فَتَتْرُکُهُ فِیها، هَیْهاتَ ما ذلِکَ

الظَّنُ بِکَ، وَلاَ الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِکَ، وَلاَمُشْبِهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِینَ مِنْ بِرِّکَ وَ إِحْسانِکَ، فَبِالْیَقِینِ أَقْطَعُ، لَوْلاَ مَا

تو بر منكران خداييت حكم به آتش قهر خود نكرده و فرمان هميشگى عذاب دوزخ را به معاندان نداده بودى محققا تمام آتش دوزخ را سرد و سالم مى كردى و هيچ كس را در آتش جاى و منزل نمى دادى وليكن تو اى خدا نامهاى مباركت مقدس

است و قسم ياد كرده اى كه دوزخ را از جميع كافران جن و انس پر گردانى و مخلد سازى معاندان را در آن عذاب و تو را ستايش بى حد سزاست كه با وجود آنكه خويش را ثنا گفتى و به همه انعام نمودى در كتاب خود فرمودى آيا (در آخرت) اهل ايمان

حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جَاحِدِيکَ،

وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلادِ مُعانِدِيکَ، لَجَعَلْتَ النّارَ كُلَّها بَرْداً وَسَلاماً، وَمَا كانَ لِاَحَدٍ فِيها مَقَرّاً وَلاَ مُقاماً، لَكِنَّکَ تَقَدَّسَتْ أَسْماؤُکَ أَقْسَمْتَ أَنْ تَمْـلَاَها مِنَ الْكافِرِينَ، مِنَ الْجِنَّهِ وَالنّاسِ أَجْمَعِينَ، وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعانِدِينَ، وَأَ نْتَ جَلَّ ثَناؤُکَ قُلْتَ مُبْتَدِئاً، وَتَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعامِ مُتَكَرِّماً، أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِناً

با فاسقان یکسانند هرگز یکسان نیستند ای خدای من و سید من از تو درخواست می کنم به مقام قدر (و آن قدرت ازلی) که مقدرات عالم بدان کردی و به مقام قضای مبرم که بر هر که فرستادی غالب و قاهر شدی که مرا ببخشی و درگذری در همین شب و همین ساعت هر جرمی و هر گناهی که کرده ام و هر کار زشتی پنهان داشته ام و هر عملی (مستور و عیان) آشکار یا پنهان به جهالت مرتکب

شده ام و هر بدکاری که فرشتگان عالم پاک را مأمور

کَمَنْ کَانَ فَاسِقاً لاَ یَسْتَوُونَ، إِلهِی وَسَیِّدِی، فَأَسْأَ لُکَ بِالْقُدْرَهِ الَّتِی قَدَّرْتَها، وَبِالْقَضِیَّهِ الَّتِی حَتَمْتَها وَحَکَمْتَها، وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَیْهِ أَجْرَیْتَها، أَنْ تَهَبَ لِی فِی هَذِهِ اللَّیْلَهِ وَفِی

هَذِهِ السَّاعَهِ، کُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتُهُ، وَکُلَّ ذَنْبٍ أَذْ نَبْتُهُ، وَکُلَّ قَبِیحٍ أَسْرَرْتُهُ، وَکُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ، کَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ، أَخْفَیْتُهُ أَوْ أَظْ_هَرْتُهُ، وَکُلَّ سَیِّئَهٍ أَمَرْتَ بِإِثْبَاتِهَا الْکِرامَ

ص: 589

نگارش آن نموده ای که آن فرشتگان را به حفظ هر جه کرده ام موکل ساختی و شاهد اعمالم با جوارح و اعضای من گردانیدی و فوق آن فرشتگان تو خود مراقب و شاهد و ناظر

بر آن اعمال من که از فرشتگان هم به فضل و رحمتت پنهان داشته ای همه را ببخشی و نیز درخواست می کنم که مرا حظّ وافر بخشی از هر خیری که می فرستی و هر احسانی که می افزایی و هر نیکویی که منتشر می سازی و هر رزق و روزی که وسیع می گردانی و هر گنه که می بخشی و هر خطا که بر آن پرده می کشی ای رب من

الْكاتِبِينَ، الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا یَكُونُ

مِنِّی، وَجَعَلْتَهُمْ شُهُوداً عَلَیَّ مَعَ جَوارِحِی، وَكُنْتَ أَ نْتَ الرَّقِیبَ عَلَیَّ مِنْ وَرائِهِمْ، وَالشَّاهِدَ لِما خَفِیَ عَنْهُمْ، وَبِرَحْمَتِکَ أَخْفَیْتَهُ، وَبِفَضْلِکَ سَتَرْتَهُ، وَأَنْ تُوَفِّرَ حَظِّی، مِنْ كُلِّ خَیْرٍ تُنْزِلُهُ، أَوْ إِحْسانٍ فَضَّلْتَهُ، أَوْ بِرٍّ نَشَرْتَهُ، أَوْ رِزْقٍ بَسَطْتَهُ، أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ، أَوْ خَطَاءٍ تَسْتُرُهُ، یَا رَبِّ یَا رَبِّ

ص: 590

ای رب من ای رب من ای خدای من ای سید و مولای من ای کسی که زمام اختیارم به دست اوست ای واقف از حال زار و ناتوانم ای آگه از بینوایی و وضع پریشانم ای آگاه به احتیاجم و بی چیزیم ای رب من ای رب من ای رب من از تو درخواست می کنم به حق حقیقتت و به ذات مقدست و بزرگترین صفات و اسمای مبارکت که اوقات مرا در شب و روز به یاد خود معمور گردانی و پیوسته به خدمت بندگیت بگذرانی و اعمالم را

مقبول حضرتت فرمایی تا کردار و گفتارم همه یک جهت و خالص

یَارَبِّ، یَا إِلهِی وَسَیِّدِی وَمَوْلایَ وَمالِکَ رِقِّی، یَا مَنْ بِیَدِهِ نَاصِیَتِی، یَا عَلِیماً بِضُرِّی وَمَسْکَنَتِی، یَا خَبِیراً بِفَقْرِی وَفاقَتِی، یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ، أَسْأَلُکَ بِحَقِّکَ وَقُدْسِکَ

وَأَعْظَمِ صِفاتِکَ وَأَسْمائِکَ، أَنْ تَجْعَلَ أَوْقاتِی فِی اللَّیْلِ وَالنَّهارِ بِذِکْرِکَ مَعْمُورَةً، وَبِخِدْمَتِکَ مَوْصُولَةً، وَأَعْمالِی عِنْدَکَ مَقْبُولَةً، حَتَّی تَکُونَ أَعْمالِی وَأَوْرادِی

برای تو باشد و احوالم تا ابد به خدمت و طاعتت مصروف گردد ای سید من ای کسی که تمام اعتماد و توکلم بر اوست و شکایت از احوال پریشانم به حضرت اوست ای

رب من...(لطفی کن) و به اعضا و جوارحم در مقام بندگیت قوت بخش و دلم را عزم ثابت ده و ارکان وجودم را به خوف و خشیت سخت بنیان ساز و پیوسته به خدمت در حضرتت بدار تا آنکه من در میدان طاعتت بر همه پیشینیان سبقت گیرم

کُلُّها وِرْداً وَاحِداً، وَحالِی فِی خِدْمَتِکَ سَرْمَداً؛ یَا سَیِّدِی یَا مَنْ عَلَیْهِ مُعَوَّلِی، یَا مَنْ إِلَیْهِ شَکَوْتُ أَحْوالِی، یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ، قَوِّ عَلی خِدْمَتِکَ جَوارِحِی، وَاشْدُدْ عَلَی الْعَزِیمَهِ جَوانِحِی، وَهَبْ لِیَ الْجِدَّ فِی خَشْیَتِکَ، وَالدَّوامَ فِی الاتِّصالِ بِخِدْمَتِکَ، حَتّی أَسْرَحَ إِلَیْکَ فِی مَیادِینِ

السَّابِقِینَ، وَأُسْرِعَ إِلَیْکَ فِی البارِزِینَ،

و از همه شتابندگان به درگاهت زودتر آیم و عاشقانه با مشتاقانت به مقام قرب حضرتت بشتابم و مانند اهل خلوص به تو نزدیک گردم و بترسم از تو مانند ترسیدن یقین کنندگان و با اهل ایمان در جوارت همنشین باشم خدایا و هر که با من بد اندیشد تو مجازاتش کن و هر که مکر ورزد به کیفرش برسان و مرا به لطف و رحمتت نصیب بهترین بندگانت عطا کن و مقام مقرب ترین و مخصوص ترین خاصان

حضرتت کرامت فرما که هیچ کس جز به فضل و رحمتت این مقام نخواهد یافت و باز جود و بخشش بی عوضت از من دریغ مدار

وَأَشْتاقَ إِلی قُرْبِکَ فِی الْمُشْتاقِینَ، وَأَدْنُوَ مِنْکَ دُنُوَّ الْمُخْلِصِینَ، وَأَخافَکَ مَخافَهَ الْمُوقِنِینَ، وَأَجْتَمِ_عَ فِی جِوارِکَ مَعَ

الْمُؤْمِنِینَ؛ أَللّهُمَّ وَمَنْ أَرادَنِی بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ، وَمَنْ کادَنِی فَکِدْهُ، وَاجْعَلْنِی مِنْ أَحْسَنِ عَبِیدِکَ نَصِیباً عِنْدَکَ، وَأَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَهً مِنْکَ، وَأَخَصِّهِمْ زُلْفَهً لَدَیْکَ، فَإِنَّهُ لاَ یُنالُ ذلِکَ إِلاَّبِفَضْلِکَ، وَجُدْ لِی بِجُودِکَ، وَاعْطِفْ

ص: 593

بزرگی و مهربانی کن و مرا به رحمت واسعه ات از شر دو عالم محفوظ بدار و زبانم را به ذکر خود گویا ساز و دلم را از

عشق و محبتت بی تاب گردان و بر من منت گذار و دعایم مستجاب فرما و از لغزش بگذر و خطایم ببخش که تو خود به بندگان از لطف دستور عبادت دادی و امر به دعای فرمودی و اجابت دعا را ضمانت کردی اینک من به دعا رو به سوی تو آوردم و دست حاجت به درگاه تو دراز کردم پس به عزت و جلالت قسم که دعایم مستجاب گردان و مرا

عَلَیَّ بِمَجْدِکَ، وَاحْفَظْنِی بِرَحْمَتِکَ، وَاجْعَلْ لِسانِی بِذِکْرِکَ لَهِجاً، وَقَلْبِی بِحُبِّکَ مُتَیَّماً، وَمُنَّ عَلَیَّ بِحُسْنِ إِجابَتِکَ، وَأَقِلْنِی عَثْرَتِی، وَاغْفِرْ زَلَّتِی، فَإِنَّکَ قَضَیْتَ عَلی عِبادِکَ بِعِبادَتِکَ، وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعائِکَ، وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجابَةَ، فَإِلَیْکَ یارَبِّ نَصَبْتُ

وَجْهِی، وَ إِلَیْکَ یَا رَبِّ مَدَدْتُ یَدِی، فَبِعِزَّتِکَ اسْتَجِبْ لِی دُعائِی، وَبَلِّغْنِی

ص: 594

به آرزویم (که وصال توست) برسان و امیدم را به فضل و کرمت نا امید مگردان و از شر دشمنانم از جن و انس کفایت فرما ای که از بندگانت بسیار زود راضی می شوی ببخش بر بنده ای که به جز دعا و تضرع به درگاهت مالک چیزی نیست که تو هر چه بخواهی می کنی ای که نامت دوای دردمندان و یادت شفای بیماران است و طاعتت بی نیازی از هر چه در

جهان ترحم کن به کسی که سرمایه اش امید به توست و اسلحه اش گریه است ای بخشنده کامل ترین نعمت ای دفع کننده هر بلا و مصیبت ای نور دلهای وحشت زده در ظلمات (فراق) ای دانای علم ازل تا ابد بی آموخت

مُنایَ، وَلاَ تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِکَ رَجائِی، وَاکْفِنِی شَرَّ الْجِنِّ وَالْاِءِنْسِ مِنْ أَعْدائِی، یَاسَرِیعَ الرِّضا، إِغْفِرْ لِمَنْ لاَ یَمْلِکُ

إِلاَّالدُّعاءَ، فَإِنَّکَ فَعَّالٌ لِما تَشَاءُ، یَا مَنِ اسْمُهُ دَوَاءٌ، وَذِکْرُهُ شِفاءٌ، وَطَاعَتُهُ غِنیً، إِرْحَمْ مَنْ رَأْسُ مالِهِ الرَّجاءُ، وَسِلاحُهُ الْبُکَاءُ، یَا سَابِغَ النِّعَمِ، یَا دَافِعَ النِّقَمِ، یَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِینَ فِی الظُّلَمِ، یَا عَالِماً لاَ یُعَلَّمُ،

ص: 595

درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و با من آن کن که لایق حضرت توست و درود و رحمت خدا بر رسول گرامیش

و امامان بابرکت از اهل بیتش و سلام و تحیت بسیار بر آن بزرگواران باد.

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بِی مَا أَ نْتَ أَهْلُهُ، وَصَلَّی اللّهُ عَلی رَسُو لِهِ وَالْاَئِمَّهِ الْمَیامِینَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً

کَثِیراً.

ص: 596

خدایا از تو درخواست می کنم به نام بزرگ تو آن نام که بسی بزرگتر و با عزت و جلال و گرامی ترین نامهاست آن نامی که هر گاه به آن خوانده شوی برای گشایش درهای بسته آسمان به رحمت و برکت گشوده گردد و هر گاه خوانده شوی بر مشکلات و تنگناهای حوادث روی زمین به فراخی و سهولت مبدل گردد و چون خوانده شوی بر هر کار دشوار عالم سهل و آسان گردد و چون برای

زنده شدن مردگان به آن نام خوانده شوی همه زنده شوند

أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الاْءَعْظَمِ الاْءَعَزِّ الاْءَجَلِّ الاْءَکْرَمِ، أَلَّذِی إِذا دُعِیتَ بِهِ عَلی مَغالِقِ أَبْوابِ السَّماءِ لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَهِ،

إِنْفَتَحَتْ، وَ إِذا دُعِیتَ بِهِ عَلی مَضائِقِ أَبْوابِ الاْءَرْضِ لِلْفَرَجِ، إِنْفَرَجَتْ، وَ إِذا دُعِیتَ بِهِ عَلَی الْعُسْرِ لِلْیُسْرِ تَیَسَّرَتْ، وَ إِذا دُعِیتَ بِهِ عَلَی الاْءَمْواتِ لِلنُّشُورِ، إِنْتَشَرَتْ،

ص: 597

و چون برای دفع غم و درد و مصیبتها خوانده شوی همه برطرف شود و سوگند به جلال ذات بزرگوارت که مکرم ترین و با عزت ترین ذوات است و گردن کشان

عالم پیشین ذلیل و خاضع و از هیبتش خاموش شود صداهای هر ذی صوتی است و دلها(ی اهل دل) از ترس او هراسان است و قسم به قدرتت که آسمان را از افتادن بر زمین نگاه می دارد جز آنکه اراده تو باشد و آسمانها و زمین را از زوال و فنا حفظ می کند سوگند به مشیتت

وَإِذا دُعِیتَ بِهِ عَلی کَشْفِ الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ انْکَشَفَتْ، وَبِجَلالِ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ أَکْرَمِ الْوُجُوهِ وَأَعَزِّ الْوُجُوهِ الَّذِی عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ، وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقابُ، وَخَشَعَتْ لَهُ الاْءَصْواتُ، وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخافَتِکَ، وَبِقُوَّتِکَ الَّتِی بِها تُمْسِکُ السَّماءَ أَنْ تَقَعَ عَلَی الاْءَرْضِ إِلاَّ بِإِذْنِکَ وَتُمْسِکُ

السَّماواتِ وَالاْءَرْضَ أَنْ تَزُولا، وَبِمَشِیَّتِکَ

که جهانها در مقابلش پست و مطیع است و به کلمه (کن) مشیت فعلیه ات که زمین و آسمانها را بدان خلق کردی و به حکمت بالغه ات که (اسرار) عجایب عالم را بدان آفریدی و هم به حکمتت تاریکی را شب عالم قرار دادی و زمان آرامش خلق کردی و روشنی را روز جهان ساختی

و سبب بینش برای کار و جنبش مخلوقات گردانیدی و خورشید را بدان حکمت آفریدی و آن را

الَّتِی دَانَ لَهَا الْعالَمُونَ، وَبِکَلِمَتِکَ الَّتِی خَلَقْتَ بِهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، وَبِحِکْمَتِکَ الَّتِی صَنَعْتَ بِهَا الْعَجائِبَ،

وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَها لَیْلاً، وَجَعَلْتَ اللَّیْلَ سَکَناً، وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهاراً، وَجَعَلْتَ النَّهارَ نُشُوراً مُبْصِراً، وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعلْتَ الشَّمْسَ ضِیاءً، وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ

فروزان کردی و ماه را آفریدی و آن را تابان ساختی و ستارگان را بدان آفریدی و آن کرات را به قسمت هایی مقدور و بروجی مخصوص معین

کردی و چراغها نمودی و زیور و رجم اوهام خلق ساختی و مشرق و مغربها برای آن مقرر فرمودی و محل طلوع و سیر آن را و مدارا حرکت و شناوری آنها را در این دریای بیکران تعیین کردی و در آسمان منازل و مدارج هر یک منظم داشتی و همه را نیکو مقدر ساختی و به صورتهای زیبا آفریدی و به نامهای مبارک خود آنها را کاملاً بشما آوردی و به حکمت و عنایتت به نیکوترین تدبیر نظام فلک را منظم نمودی

نُوراً، وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَواكِبَ وَجَعلْتَها نُجُوماً وَبُرُوجاً وَمَصابِيحَ وَزِينةً وَرُجُوماً، وَجَعَلْتَ لَها مَشارِقَ وَمَغارِبَ، وَجَعَلْتَ لَها مَطالِعَ وَمَجارِیَ، وَجَعَلْتَ لَها فَلَكاً وَمَسابِحَ، وَقَدَّرْتَها فِی السَّماءِ مَنازِلَ فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَها، وَصَوَّرْتَها فَأَحْسَنْتَ تَصْوِيرَها،

وَأَحْصَيْتَها بِأَسْمائِکَ إِحْصاءً، وَدَبَّرْتَها بِحِكْمَتِکَ تَدْبِيراً، فَأَحْسَنْتَ تَدْبِيرَها،

ص: 600

و دو آیت بزرگ شب و روز (به حرکتی منظم) مسخر کردی و شماره (ماه و) سال را و حساب کار را بدان منوط بدان ساختی و همه خلق را در دیدن آن یکسان قرار دادی و باز ای خدا از تو درخواست می کنم به مجد و عظمتت که به آن در میان ملائکه قدوسی با بنده و رسولت موسی

بن عمران علیه السلام سخن گفتی در مقامی فوق ادراک فرشتگان کروبی و فوق ابرها و حجابهای نور و فوق صندوق شهادت در جلوش عمود آتش مانند چراغ در شب روشن می کردی

وَسَخَّرْتَها بِسُلْطانِ اللَّیْلِ وَسُلْطانِ النَّهارِ وَالسَّاعاتِ وَعَدَدَ السِّنِینَ وَالْحِسابِ،

وَجَعَلْتَ رُؤْیَتَها لِجَمِیعِ النّاسِ مَرْئیً واحِداً؛ وَأَسْأَ لُکَ اللّهُمَّ بِمَجْدِکَ الَّذِی کَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَکَ وَرَسُولَکَ مُوسَی بْنَ عِمْرانَ عَلَیْهِ السَّلامُ فِی الْمُقَدَّسِینَ، فَوْقَ إِحْساسِ الْکَرُوبِینَ، فَوْقَ غَمائِمِ النُّورِ، فَوْقَ تابُوتِ الشَّهادَهِ، فِی عَمُودِ النَّارِ،

و هم در کوه طور سینا و در کوه حوریث که نخستین بار

آنجا به موسی وحی فرستادی در وادی مقدس در بقعه مبارکه طور ایمن (با موسی) از این درخت معهود تکلم فرمودی و باز در سرزمین مصر با نه معجزه روشن معروف و باز روزی که دریا را برای بنی اسرائیل شکافتی و باز در جوشش و انفجار (دوازده چشمه آب از سنگ) که معجزات عجیبی در دریای سوف هویدا ساختی و آب را در لجّه دریا مانند سنگ منجمد گردانیدی و بنی اسرائیل را از آن

وَفِی طُورِ سَیْناءَ، وَفِی جَبَلِ حُورِیثَ، فِی الْوادِی الْمُقَدَّسِ فِی الْبُقْعَهِ الْمُبارَکَهِ مِنْ جانِبِ الطُّورِ الْاَیْمَنِ مِنَ الشَّجَرَهِ، وَفِی أَرْضِ مِصْرَ بِتِسْعِ آیاتٍ بَیِّناتٍ، وَیَوْمَ فَرَقْتَ لِبَنِی إِسْرائِیلَ الْبَحْرَ، وَفِی

الْمُنْبَجِساتِ الَّتِی صَنَعْتَ بِهَا الْعَجِ_ائِبَ فِی بَحْرِ سُوفٍ، وَعَقَدْتَ ماءَ الْبَحْرِ فِی قَلْبِ الْغَمْرِ کَالْحِجارَهِ، وَجاوَزْتَ بِبَنِی

(دریا) مانند خشکی بگذرانیدی و کلمه نیکوی (حسن قضای) خود را درباره آن قوم به واسطه صبر و ثبات آنها در دین خدا کامل فرمودی و آنها را وارث و مالک مشرق و غرب زمین (مصر و شامات) که بابرکت بر اهل عالم است گردانیدی

و فرعون و سپاه و مرکبها و قومش را غرق دریای هلاک ساختی و باز سوگند به نام بزرگت و بزرگتر و باعزت و جلالتر و گرامی ترین نامت و به آن نور مجد و عظمتت که برای موسی کلیمت علیه السلام به طور سینا تجلی کردی و پیش از او برای ابراهیم خلیلت علیه

إِسْرائِیلَ الْبَحْرَ، وَتَمَّتْ کَلِمَتُکَ الْحُسْنی عَلَیْهِمْ بِما صَبَرُوا، وَأَوْرَثْتَهُمْ مَشارِقَ

الْأَرْضِ وَمَغارِبَهَا الَّتِی بارَکْتَ فِیها لِلْعالَمِینَ، وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَراکِبَهُ فِی الْیَمِّ، وَبِإِسْمِکَ الْعَظِیمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَکْرَمِ، وَبِمَجْدِکَ الَّذِی تَجَلَّیْتَ بِهِ لِمُوسی کَلِیمِکَ عَلَیْهِ السَّلامُ فِی طُورِ سَیْناءَ، وَ لِإِبْراهِیمَ عَلَیْهِ

السلام در مسجد خیف تجلی کردی و برای اسحق صفی

باخلوصت علیه السلام در چاه شیع تجلی کردی و برای یعقوب پیغمبرت علیه السلام در بیت ایل تجلی کردی و به آن مجد و آن عظمت که بدان و برای ابراهیم خلیل وفای به عهد و میثاق نمودی و برای اسحق علیه السلام به سوگند و برای یعقوب به گواهی و برای مؤمنان عالم به وعده هایت وفا کردی و برای دعاکنندگان به نامهای مبارکت اجابت فرمودی و به آن مجد و عظمتت که بر موسی بن عمران علیه السلام در (جایگاه عبادتش) قبه

السَّلامُ خَلِیلِکَ مِنْ قَبْلُ فِی مَسْجِدِ الْخَیْفِ، وَلاِءِسْحاقَ صَفِیِّکَ عَلَیْهِ السَّلامُ فِی بِئْرِ شِیعٍ، وَ لِیَعْقُوبَ نَبِیِّکَ عَلَیْهِ السَّلامُ فِی بَیْتِ إِیلٍ، وَأَوْفَیْتَ لاِءِبْراهِیمَ عَلَیْهِ السَّلامُ بِمِیثاقِکَ، وَلاِءِسْحاقَ بِحَلْفِکَ، وَ لِیَعْقُوبَ بِشَهادَتِکَ، وَ لِلْمُؤْمِنِینَ بِوَعْدِکَ، وَلِلدَّاعِینَ

بِأَسْمائِکَ فَأَجَبْتَ، وَبِمَجْدِکَ الَّذِی ظَهَرَ لِمُوسَی بْنِ عِمْرانَ عَلَیْهِ السَّلامُ عَلی قُبَّهِ

رمان پدید آمد و به آن معجزاتی که در سرزمین مصر آشکار شد با بزرگی و عزت و غلبه (بر دشمنان) به معجزات بزرگ و ادله قوی و قدرت باعزت و باز به عزت توانا و شأن (و مقام) کلمه کامل (کن) و به آن کلماتی که تفضل نمودی به آنها بر اهل آسمانها و زمین و اهل

دنیا و اهل آخرت و به آن رحمت (واسعه) که بدان بر جمیع خلق منت گذاری و به استطاعت و قدرتی که بر عالمیان به آن اقامه (حجت) نمودی و به آن نور تجلی

الرُّمّانِ، وَبِآیاتِکَ الَّتِی وَقَعَتْ عَلی أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّهِ وَالْغَلَبَهِ، بِآیاتٍ عَزِیزَهٍ،

وَبِسُلْطانِ الْقُوَّهِ، وَبِعِزَّهِ الْقُدْرَهِ، وَبِشَأْنِ الْکَلِمَهِ التَّامَّهِ، وَبِکَلِماتِکَ الَّتِی تَفَضَّلْتَ بِها عَلی أَهْلِ السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ، وَأَهْلِ الدُّنْیا وَأَهْلِ الاْآخِرَهِ، وَبِرَحْمَتِکَ الَّتِی مَنَنْتَ بِها عَلی جَمِیعِ خَلْقِکَ، وَبِاسْتِطاعَتِکَ الَّتِی أَقَمْتَ بِها عَلَی الْعالَمِینَ، وَبِنُورِکَ

ص: 605

که کوه طور از دهشت آن در افتاد (و متلاشی شد)

و به علم و جلال بزرگی و بزرگواری و سطوت و جبروت که در مقابلش زمین بپا نماند و آسمانها به زیر افتد و عمق اکبر (و اقیانوس بیکران عالم) از ترس آن مضطرب و متموج گردید و دریاها و نهرها باز ماند و کوه ها فرو افتاد و زمین با همه پست و بلندیش از حرکت باز ایستاد و خلایق همگی تسلیم آن شدند و بادها در جریانش از هم مضطرب گردید

الَّذِی قَدْ خَرَّ مِنْ فَزَعِهِ طُورُ سَیْناءَ، وَبِعِلْمِکَ وَجَلالِکَ وَکِبْرِیائِکَ وَعِزَّتِکَ وَجَبَرُوتِکَ الَّتِی لَمْ تَسْتَقِلَّهَا الْأَرْضُ، وَانْخَفَضَتْ لَهَا السَّماواتُ، وَانْزَجَرَ لَهَا الْعُمْقُ الْأَکْبَرُ، وَرَکَدَتْ لَهَا الْبِحارُ وَالْأَنْهارُ،

وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبالُ، وَسَکَنَتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَناکِبِها، وَاسْتَسْلَمَتْ لَهَا الْخَلائِقُ کُلُّها، وَخَفَقَتْ لَهَا الرِّیاحُ فِی جَرَیانِها،

ص: 606

و آتشها در آتشکده خاموش شد و به آن سلطنت و پادشاهیت که به قهر و غلبه (بر همه قوای عالم) در روزگاران بی پایان معروف و در آسمانها و زمینها ستایش گردید و به آن کلمه (رحمتت) که به صدق و حقیقت سبقت یافت (تاج کرامتش

بر سر نهاد) بر پدر ما آدم علیه السلام و رزندانش به لطف و رحمت و باز ای خدا از تو درخواست می کنم به آن کلمه ای که بر همه عالم غالب آمد و به آن نور ذات مقدس که به کوه طور تجلی کردی و آن را متلاشی ساختی و موسی را بیهوش درافکندی

وَخَمِدَتْ لَهَا النِّيرانُ فِی أَوْطانِها،

وَبِسُلْطانِکَ الَّذِی عُرِفَتْ لَکَ بِهِ الْغَلَبَهُ دَهْرَ الدُّهُورِ، وَحُمِدْتَ بِهِ فِی السَّماواتِ وَالْاءَرَضِینَ، وَبِکَلِمَتِکَ کَلِمَهِ الصِّدْقِ الَّتِی سَبَقَتْ لِاءَبِینا آدَمَ عَلَیْهِ السَّلامُ وَذُرِّیَّتِهِ بِالرَّحْمَ ـهِ، وَأَسْأَ لُکَ بِکَلِمَتِکَ الَّتِی غَلَبَتْ کُلَّ شَیْ ءٍ، وَبِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی تَجَلَّیْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَ کّاً وَخَرَّ مُوسی صَعِقاً،

و به مجد و بزرگیت که در طور سینا ظاهر نمودی و به آن با بنده خود رسولت موسی بن عمران سخن گفتی و به طلعت نورانیت که در ساعیر (جایگاه مناجات عیسی) بر او آشکار نمودی و به ظهورت که در کوه فاران تجلی کردی و (آن تجلی باعظمت) در مقامات عالیه قدسیان و سپاه صف زده فرشتگان و ملائکه باخشوع و تسبیح و تقدیس گویان انجام یافت و به آن برکات کاملی که به واسطه

ابراهیم، خلیل خود علیه السلام در امت محمد صلی اللّه علیه

وَبِمَجْدِکَ الَّذِی ظَهَرَ عَلی طُورِ سَیْناءَ فَکَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَکَ وَرَسُولَکَ مُوسَی بْنَ عِمْرانَ، وَبِطَلْعَتِکَ فِی ساعِیرَ، وَظُهُورِکَ فِی جَبَلِ فارانَ، بِرَبَواتِ الْمُقَدَّسِینَ

وَجُنُودِ الْمَلائِکَهِ الصَّافِّینَ، وَخُشُوعِ الْمَلائِکَهِ الْمُسَبِّحِینَ، وَبِبَرَکاتِکَ الَّتِی بارَکْتَ فِیها عَلی إِبْراهِیمَ خَلِیلِکَ عَلَیْهِ السَّلامُ فِی أُمَّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ

ص: 608

و آله برکت و رحمت عطا فرمودی و به واسطه اسحق بااخلاصت در امت عیسی(ع) برکت و رحمت فرستادی، و به واسطه یعقوب بنده خاصت در امت موسی علیهما السلام برکت دادی و از همه کامل تر به

آن برکتی و رحمتی که به واسطه حبیب خود حضرت محمد(ص) در میان عترت و ذریت و امتش عطا فرمودی خداوندا چنانکه ما در آن مقامات حاضر نبودیم و مشاهده ننمودیم و به چشم ندیدیم اما به همه از روی صدق و درستی ایمان آوردیم تو ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و برکت عطا کن بر محمد (ص) و آل

وَآلِهِ، وَبارَکْتَ لاِءِسْحاقَ صَفِیِّکَ فِی أُمَّهِ

عِیسی عَلَیْهِمَا السَّلامُ، وَبارَکْتَ لِیَعْقُوبَ إِسْرائِیلِکَ فِی أُمَّهِ مُوسی عَلَیْهِمَا السَّلامُ، وَبارَکْتَ لِحَبِیبِکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ فِی عِتْرَتِهِ وَذُرِّیَّتِهِ وَأُمَّتِهِ؛ أَللّهُمَّ وَکَما غِبْنا عَنْ ذلِکَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ، وَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ، صِدْقاً وَعَدْلاً، أَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُبارِکَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ

محمد (ع) و رحمت فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) بهترن درود و برکت و رحمتی که بر ابراهیم (ع) و آلش فرستادی که تو ستوده صفات و بزرگواری و مقتدری که هر چه اراده کنی انجام می دهی و تو بر هر چیز توانایی.

خدایا به حق این دعای شریف و به حق این نامهای مبارک که به تفسیر آن و باطن معنیش کسی آگاه نیست جز

تو که درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

مُحَمَّدٍ، وَتَرَحَّم عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ ما صَلَّیْتَ وَبارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلی إِبْراهِیمَ وَآلِ إِبْراهِیمَ، إِنَّكَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ فَعَّالٌ لِما تُرِیدُ وَأَ نْتَ عَلی كُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ.

پس حاجت خود را ذکر می کنی و می گویی:

أَللّهُمَّ بِحَقِّ هذَا الدُّعاءِ، وَبِحَقِّ هَذِهِ الاْءَسْماءِ الَّتِی لاَ یَعْلَمُ تَفْسِیرَها وَلاَ یَعْلَمُ باطِنَها غَیْرُكَ، صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ص: 610

و با من (بنده مسکینت) آن کن که تو را لایق است نه آنکه مرا سزاوار است و گناهانم از گذشته و آینده همه را ببخش، و روزی وسیع از

رزق حلالت مرا نصیب کن و از شر انسان بد و همسایه بد و همنشین بد و سلطان بد مرا کفایت فرما که تو بر هر چیز توانا و به همه امور عالم دانایی ای پروردگار عالم این دعا را اجابت فرما.

وَافْعَلْ بِی ما أَنْتَ أَهْلُهُ وَلاَ تَفْعَلْ بِی ما أَنَا أَهْلُهُ، وَاغْفِرْ لِی مِنْ ذُ نُوبِی ما تَقَدَّمَ مِنْها وَما تَأَخَّرَ، وَوَسِّـعْ عَلَیَّ مِنْ حَلالِ رِزْقِکَ، وَاکْفِنِی مَؤُونَهَ إِنْسانِ سَوْءٍ، وَجارِ سَوْءٍ، وَقَرِینِ سَوْءٍ، وَسُلْطانِ سَوْءٍ، إِنَّکَ عَلی ما تَشاءُ قَدِیرٌ، وَبِکُلِّ شَیْ ءٍ عَلِیمٌ، آمِینَ رَبَّ الْعالَمِینَ.

ص: 611

و بعد از دعای سمات، این دعا را بخواند:

ای خدا ای دوستدار بندگانت و نعمت بخش به آنان ای آفریننده زمین و آسمان ای خدای با جلال و عظمت و بخشش و کرامت، ای مهربانترین مهربانان،

خدایا به حق این دعای شریف و به حق این اسمای مقدّس که به تفسیر و تأویلش و به ظاهر و باطنش کسی جز تو آگاه

نیست که درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و خیر دنیا و آخرت مرا نصیب گردان.

يَا اللّهُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ، يَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِكْرامِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛

اللّهُمَّ بِحَقِّ هذَا الدُّعاءِ، وَبِحَقِّ هَذِهِ الاْءَسْماءِ الَّتِی لاَ يَعْلَمُ تَفْسِيرَها وَلاَ تَأْوِيلَها وَلاَ باطِنَها وَلاَ ظاهِرَها غَيْرُکَ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَرْزُقَنِی خَيْرَ الدُّنْيا وَالاْآخِرَهِ.

ص: 612

و با من آن کن که لایق کرم توست، نه آنکه سزاوار من است و انتقام مرا از فلان پسر فلان بکش. و گناهانم را از گذشته و آینده همه را ببخش، و از گناهان پدر و مادر من و جمیع مردان و زنان اهل ایمان درگذر و از رزق حلالت روزی من وسیع گردان، و از شر انسان بد و همسایه بد و سلطان بد و همنشین بد

پس حاجت خود را بطلبد و بگوید:

وَافْعَلْ بِی ما أَ نْتَ أَهْلُهُ، وَلاَ تَفْعَلْ بِی ما أَنَا أَهْلُهُ، وَانْتَقِمْ لِی مِنْ فُلانِ بْنِ فُلانٍ (ونام دشمن خود را بگوید؛) وَاغْفِرْ لِی مِنْ ذُنُوبِی

مَاتَقَدَّمَ مِنْها وَمَا تَأَخَّرَ، وَ لِوالِدَیَّ وَ لِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ، وَوَسِّـعْ عَلَیَّ مِنْ حَلالِ رِزْقِکَ، وَاکْفِنِی مَؤُونَهَ إِنْسانِ سَوْءٍ، وَجارِ سَوْءٍ، وَسُلْطانِ سَوْءٍ، وَقَرِینِ سَوْءٍ،

ص: 613

و ساعت مرا کفایت کن، و از هر کس با من مکر کند، و آنکه ظلم کند و به اهل بیت و فرزندان و برادران من و همسایگان و خویشان من از مرد و زن اهل ایمان اراده جور و ستم نماید

از همه انتقام بکش که تو بر هر چیز توانایی و به همه امور عالم دانایی ای پروردگار عالم این دعای را اجابت فرما. خدایا به حق این دعای شریف به فقیران اهل ایمان از مرد و زن غنا و ثروت مرحمت فرما و بیماران اهل ایمان را از مرد و زن شفا

وَيَوْمِ سَوْءٍ، وَساعَهِ سَوْءٍ، وَانْتَقِمْ لِی مِمَّنْ يَکِيدُنِی، وَمِمَّنْ يَبْغِی عَلَیَّ، وَيُرِيدُ بِی وَبِأَهْلِی وَأَوْلادِی وَ إِخْوانِی وَجِيرانِی وَقَراباتِی مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ ظُلْماً إِنَّکَ عَلی ما تَشَاءُ قَدِيرٌ، وَبِکُلِّ شَیْ ءٍ عَلِيمٌ، آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ. (پس بگوید:) اللّهُمَّ بِحَقِّ هذَا الدُّعاءِ تَفَضَّلْ عَلی فُقَراءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالْغِنی وَالثَّرْوَهِ،

وَعَلی مَرْضَی الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالشِّفاءِ

و سلامتی بخش و بر احیا و زندگان اهل ایمان از مرد و زن لطف و کرم کن و بر مردگان اهل ایمان از مرد و زن مغفرت و رحمت فرما و مسافران اهل ایمان را از مرد و زن به وطنشان سالم و با سود و غنیمت برگردان به حق رحمت واسعه ات ای مهربان ترین مهربانان

عالم و درود خدا بر آقای ما محمد (ص) خاتم پیغمبران و اهل بیت طاهرینش و سلام و تحیت بسیار باد.

وَالصِّحَّهِ، وَعَلی أَحْیاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ بِاللُّطْفِ وَالْکَرامَهِ، وَعَلی

أَمْواتِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالْمَغْفِرَهِ وَالرَّحْمَهِ، وَعَلی مُسافِرِی الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالرَّدِّ إِلی أَوْطانِهِمْ سالِمِینَ غانِمِینَ، بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ، وَصَلَّی اللّهُ عَلی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیِّینَ وَعِتْرَتِهِ الطَّاهِرِینَ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراً.

ص: 615

ستایش و سپاس مخصوص خداست که آفریننده جهان است، و درود و تحیت کامل بر سید ما و پیغمبر خدا حضرت محمد مصطفی و آل اطهارش باد، پروردگارا تو را ستایش می کنم برای هر چه که در قضا و قدر تقدیر کردی بر خاصان و محبانت یعنی بر آنان که وجودشان را برای حضرتت خالص و برای دینت مخصوص گردانیدی چون نعیم بزرگ باقی و بی زوال ابدی را

مستحب است خواندن دعای ندبه در روزهای عید فطر و عید قربان و عید غدیر و روز جمعه.

الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَصَلَّی اللّهُ عَلَی

سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ نَبِیِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً ؛ أَللّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا جَری بِهِ قَضاؤُکَ فِی أَوْلِیائِکَ الَّذِینَ إسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِکَ وَدِینِکَ إِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِیلَ مَا عِنْدَکَ مِنَ النَّعِیمِ الْمُقِیمِ الَّذِی لاَ زَوالَ لَهُ

ص: 616

که نزد توست بر آنان اختیار کردی بعد از آنکه زهد در مقامات و لذات و زیب و زیور دنیای دون را بر

آنها شرط فرمودی آنها هم بر این شرط متعهد شدند و تو هم می دانستی که به عهد خود وفا خواهند کرد، پس آنان را مقبول و مقرب درگاه خود فرمودی و علو ذکر یعنی قرآن با بلندی نام و ثنای خاص و عام بر آنها از پیش عطا کردی و آنها را واسطه (هدایت خلق به توحید و معرفت) و وسیله دخول بهشت رضوان و رحمت خود گردانیدی

وَلاَاضْمِحْلالَ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِی دَرَجاتِ هذِهِ الدُّنْیَا الدَّنِیَّهِ وَزُخْرُفِها وَزِبْرِجِها فَشَرَطُوا لَکَ ذلِکَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّکْرَ الْعَلِیَّ وَالثَّناءَ الْجَلِیَّ وَأَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلائِکَتَکَ وَکَرَّمْتَهُمْ

بِوَحْیِکَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِکَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرِیعَهَ إِلَيْکَ وَالْوَسِیلَهَ إِلَی رِضْوانِکَ

ص: 617

پس بعضی از آنها را در بهشت منزل دادی تا هنگامی که او را از بهشت بیرون کردی و برخی را در کشتی نشاندی و با هر کس ایمان آورده و در کشتی با او در آمده بود همه را از هلاکت به رحمت خود نجات دادی و بعضی را به مقام خلّت خود برگزیدی، و درخواستش را که وی لسان صدق در امم آخر باشد اجابت کردی،

و به مقام بلند رسانیدی و بعضی را از شجره طور با وی تکلم کردی و برادرش را وزیر و معین وی گردانیدی و بعضی را به غیر پدر تنها از مادر ایجاد کردی و به او معجزات عطا فرمودی

فَبَعْضٌ أَسْکَنْتَهُ جَنَّتَکَ إِلَی أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْها وَبَعْضٌ حَمَلْتَهُ فِی فُلْکِکَ وَنَجَّیْتَهُ وَمَنْ

آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَکَهِ بِرَحْمَتِکَ، وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِکَ خَلِیلاًوَسَأَلَکَ لِسانَ صِدْقٍ فِی الْآخِرِینَ فَأَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذلِکَ عَلِیّاًوَبَعْضٌ کَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَهٍ تَکْلِیماً، وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِیهِ رِدْءاً وَوَزِیراً، وَبَعْضٌ أَوْلَدْتَهُ مِنْ غَیْرِ أَبٍ وَآتَیْتَهُ الْبَیِّناتِ

و او را به روح قدس الهی مؤید داشتی و همه آن پیمبران را شریعت

و طریقه و آیینی عطا کردی و برای آنان وصی و جانشینی برای آنکه یکی بعد از دیگری از مدتی تا مدت معین مستحفظ دین و نگهبان آیین و شریعت و حجت بر بندگان تو باشد قرار دادی تا آنکه دین حق از قرارگاه خود خارج نشده و اهل باطل غلبه نکنند و تا کسی نتواند گفت که ای خدا چرا رسول به سوی ما نفرستادی که ما را از جانب تو به نصیحت ارشاد کند و چرا پیشوا نگماشتی که ما از آیات و رسولانت پیروی کنیم پیش از آنکه به گمراهی و ذلت

وَأَیَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ، وَکُلٌّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِیعَهً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهاجاً وَتَخَیَّرْتَ لَهُ أَوْصِیاءَ مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّهٍ إِلَی مُدَّهٍ إِقامَهً لِدِینِکَ وَحُجَّهً عَلَی عِبادِکَ وَلِئَلاَّ یَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَیَغْلِبَ

الْباطِلُ عَلَی أَهْلِهِ، وَلاَ یَقُولَ أَحَدٌ لَوْلا أَرْسَلْتَ إِلَیْنا رَسُولاً مُنْذِراًوَأَ قَمْتَ لَنا عَلَماً هادِیاً فَنَتَّبِـِعَ آیاتِکَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ

ص: 619

و خذلان درافتیم لذا در هر دوری رسول فرستادی تا آنکه امر رسالت به حبیب گرامیت محمد صلی اللّه علیه و آله منتهی گردید و او چنانکه توأش به رسالت برگزیدی سید و بزرگ خلایق بود و خاصه پیمبرانی که به رسالت انتخاب فرمودی و افضل از هر کس که برگزیده توست و

گرامی تر از تمام رسلی که معتمد تو بودند بدین جهت او را بر همه رسولانت مقدم داشتی، و بر تمام بندگانت از جن و انس مبعوث گردانیدی، و شرق و غرب عالمت را زیر قدم فرمان رسالتش گستردی و براق را مسخر او فرمودی و روح پاک وی را به سوی آسمان معراج بردی و علم

وَنَخْزى إِلَى أَنِ انْتَهَيْتَ بِالْاَمْرِ إِلى حَبِيبِکَ وَنَجِيبِکَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّه ُ عَلَيْهِ

وآلِهِ، فَكانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتَهُ وَأَكْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ قَدَّمْتَهُ عَلَى أَنْبِيائِکَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبادِکَ وَأَوْطَأْتَهُ مَشارِقَکَ وَمَغارِبَکَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُراقَ وَعَرَجْتَ بِرُوحِهِ إِلَى سَمائِکَ وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ

ص: 620

گذشته و آینده را تا انقضاء خلقت را به او به ودیعت سپردی و آنگاه او

را به واسطه رعب و ترس دشمن از او بر دشمنان مظفر و منصور گردانیدی و جبرئیل و میکائیل و دیگر فرشتگان با اسم و رسم و مقام را گرداگردش فرستادی و به او فیروزی دینش را بر تمام ادیان به رغم مشرکان وعده فرمودی و این ظفر پس از آن بود که رسول اکرم (ص) را باز تو را با فتح و ظفر به خانه کعبه مکان صدق اهل بیت باز گردانیدی، و برای او و اهل بیتش آن خانه مکه را اول بیت و نخستین خانه برای عبادت بندگان مقرر فرمودی، و وسیله هدایت عالمیان گردانیدی که آن خانه آیات و نشانهای ایمان و مقام

مَا کانَ وَمَا یَکُونُ إِلَی انْقِضاءِ خَلْقِکَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ، وَحَفَفْتَهُ بِجَبْرَائِیلَ وَمِیکائِیلَ وَالْمُسَوِّمِینَ مِنْ مَلائِکَتِکَ، وَوَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِینَهُ عَلَی الدِّینِ کُلِّهِ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ، وَذلِکَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّأَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ

بَیْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِی بِبَکَّهَ مُبارَکاً وَهُدیً لِلْعالَمِینَ، فِیهِ آیاتٌ بَیِّناتٌ مَقامُ

ابراهیم خلیل بود و محل امن و امان بر هر کس که داخل می شد و درباره خاندان رسول فرمودی البته خدا از شما اهل بیت رسول هر رجس و ناپاکی را دور می سازد و کاملاً پاک و مبرا می گرداند آنگاه تو ای پروردگار در قرآنت اجر و مزد رسالت پیغمبری صلی اللّه علیه و آله را محبت و دوستی امت نسبت به اهل بیت قرار دادی آنجا که فرمودی بگو ای رسول ما

که من از شما امت اجر رسالتی جز محبت اقارب و خویشاوندانم نمی خواهم و باز فرمودی همان اجر رسالتی را که خواستم باز به نفع شما خواستم و باز بگو ای رسول ما من از شما امت اجر رسالتی نمی خواهم جز آنکه شما راه خدا را

إِبْراهِیمَ وَمَنْ دَخَلَهُ کانَ آمِناً وَقُلْتَ : إِنَّما یُرِیدُ اللّهُ لِیُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَیْتِ وَیُطَهِّرَکُمْ تَطْهِیراً، ثُمَّ جَعَلْتَ أَجْرَ

مُحَمَّدٍ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِی کِتابِکَ فَقُلْتَ : قُلْ لاَ أَسْأَلُکُمْ عَلَیْهِ أَجْراً إِلاَّالْمَوَدَّهَ فِی الْقُرْبی وَقُلْتَ : مَا سَأَلْتُکُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَکُمْ وَقُلْتَ : ما أَسْأَلُکُمْ عَلَیْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلاَّ مَنْ شَاءَ أَنْ یَتَّخِذَ إِلی رَبِّهِ

ص: 622

پیش گیرید پس اهل بیت رسول طریق و رهبر به سوی توأند و راه بهشت رضوان توأند و هنگامی که دوران عمر پیغمبرت سپری گشت وصی و جانشین

خود علی بن ابیطالب صلوات اللّه علیهما و آلهما را به هدایت امت برگماشت و چون او منذر و برای هر قوم هادی امت بود پس رسول اکرم(ص) در حالی که امت همه در پیش او بودند فرمود هر کس که من پیشوا و دوست و ولی او هستم پس از من علی مولای او خواهد بود بار الها دوست بدار هر که علی را دوست بدارد و دشمن بدار هر که علی را دشمن بدارد و یاری کن هر که علی را یاری کند و خوار ساز هر که علی را خوار سازد و باز فرمود هر کس من پیغمبر او هستم علی (ع)

سَبِیلاً، فَکانُوا هُمُ السَّبِیلَ إِلَیْکَ وَالْمَسْلَکَ إِلَی رِضْوانِکَ فَلَمَّا انْقَضَتْ أَیَّامُهُ أَقامَ وَ لِیَّهُ عَلِیَّ بْنَ أَبِی طالِبٍ صَلَواتُکَ عَلَیْهِما وَآلِهِماهادِیاً إِذْ کانَ هُوَ الْمُنْذِرَ وَ لِکُلِّ قَوْمٍ هادٍفَقالَ وَالْمَلاَءُ أَمامَهُ : مَنْ کُنْتُ مَوْلاَهُ فَعَلِیٌّ مَوْلاهُ، أَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ

مَنْ خَذَلَهُ وَقالَ: مَنْ کُنْتُ أَ نَا نَبِیَّهُ فَعَلِیٌّ

ص: 623

امیر و فرماندار اوست و باز فرمود من و علی هر دو شاخه های یک درختیم و سایرین از درخت های مختلفند و پیغمبر (ص) علی (ع) را نسبت به خود به مقام هارون نسبت به موسی نشانید جز آنکه فرمود پس از من پیغمبری نیست و باز رسول اکرم دختر گرامیش که سیده زنان عالم است به علی تزویج فرمود و باز حلال کرد بر علی آنچه بر خود پیغمبر حلال بود و باز تمام درهای منازل اصحاب را که به مسجد رسول باز بود به حکم خدا

بست غیر در خانه علی آنگاه رسول اسرار علم و حکمتش را نزد علی ودیعه گذاشت که فرمود من شهر علمم و علی در آن شهر علم است هر که

أَمِيرُهُ وَقالَ : أَ نَا وَعَلِىٌّ مِنْ شَجَرَهٍ واحِدَهٍ وَسائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتَّى وَأَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسى فَقال لَهُ : أَ نْتَ مِنِّى بِمَنْزِلَهِ هارُونَ مِنْ مُوسى إِلاَّ أَ نَّهُ لاَ نَبِىَّ

بَعْدِى وَزَوَّجَهُ ابْنَتَهُ سَيِّدَهَ نِساءِ الْعالَمِينَ وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الاْءَ بْوابَ إِلاَّ بابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقالَ : أَ نَا مَدِينَهُ الْعِلْمِ وَعَلِىٌّ بابُها فَمَنْ

ص: 624

بخواهد در این مدینه علم و حکمت وارد شود از درگاهش باید وارد گردد آنگاه فرمود تو برادر من و وصی من و وارث من هستی گوشت و خون تو گوشت و خون من است صلح تو صلح و

جنگ با تو جنگ با من است و ایمان (به خدا و حقایق الهیه) چنان با گوشت و خون تو آمیخته شده که با گوشت و خون من آمیخته اند و تو فردا جانشین من بر حوض کوثر خواهی بود و پس از من تو ادای قرض من می کنی و وعده هایم را انجام خواهی داد و شیعیان تو در قیامت بر کرسی های نور با روی سفید در

أَرادَ الْمَدِینَهَ وَالْحِکْمَهَ فَلْیَأْتِها مِنْ بابِها ثُمَّ

قالَ : أَ نْتَ أَخِی وَوَصِیِّی وَوارِثِی لَحْمُکَ مِنْ لَحْمِی وَدَمُکَ مِنْ دَمِی وَسِلْمُکَ سِلْمِی وَحَرْبُکَ حَرْبِی، وَالْاءِیمانُ مُخالِطٌ لَحْمَکَ وَدَمَکَ کَمَا خالَطَ لَحْمِی وَدَمِی وَأَ نْتَ غَداً عَلَی الْحَوْضِ خَلِیفَتِی وَأَ نْتَ تَقْضِی دَیْنِی وَتُنْجِزُ عِداتِی وَشِیعَتُکَ عَلَی مَنابِرَ مِنْ نُورٍ مُبْیَضَّهً وُجُوهُهُمْ حَوْلِی فِی

ص: 625

بهشت ابد گرداگرد من قرار گرفته اند و آنها در آنجا همسایه منند اگر تو یا علی بعد از من میان امت نبودی اهل ایمان به مقام معرفت نمی رسیدند و همان علی بود که بعد از رسول اکرم امت را از ضلالت و گمراهی و کفر و نابینایی به مقام هدایت و بصیرت می رسانید او رشته محکم خدا و راه مستقیم حق برای امت است هیچ کس به قرابت با رسول (ص) بر او سبقت نیافته و در اسلام و ایمان بر او سبقت نگرفته و نه کسی به او در مناقب و اوصاف کمال خواهد رسید تنها قدم بقدم از پی رسول اکرم علی راه پیمود که درود خدا بر هر دو و بر آل اطهارشان باد و علی است که

بر تأویل جنگ می کند و در راه رضای خدا از ملامت و سرزنش بدگویان باک ندارد و در

الْجَنَّهِ وَهُمْ جِیرانِی وَلَوْلا أَ نْتَ یَا عَلِیُّ لَمْ یُعْرَفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِی وَکانَ بَعْدَهُ هُدیً مِنَ الضَّلالِ وَنُوراً مِنَ الْعَمی وَحَبْلَ اللّهِ الْمَتِینَ وَصِراطَهُ الْمُسْتَقِیمَ، لاَ یُسْبَقُ بِقَرابَهٍ فِی رَحِمٍ وَلاَ بِسابِقَهٍ فِی دِینٍ وَلاَ یُلْحَقُ فِی

مَنْقَبَهٍ مِنْ مَناقِبِهِ، یَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِما وَآلِهِما وَیُقاتِلُ عَلَی التَّأوِیلِ وَلاَ تَأْخُذُهُ فِی اللّهِ لَوْمَهُ لائِمٍ، قَدْ

راه خدا خونهای صنادید و گردن کشان عرب را به خاک ریخت و شجاعان و پهلوانانشان را به قتل رسانید و سرکشان را مطیع و منقاد کرد و دلهایشان را پر از حقد و کینه از واقعه جنگ بدر و حنین و خیبر و غیره ساخت و در اثر کینه پنهانی در دشمنی او قیام کردند و به مبارزه و جنگ با او

هجوم آوردند تا آنکه ناگزیر او هم به عهد شکنان امت و با ظالمان و ستمکاران و با خوارج مرتد از دین به قتال برخاست و چون نوبت اجلش فرارسید و شقی ترین خلق آخر عالم به پیروی شقی ترین خلق اول فرمان رسول اکرم صلی اللّٰه علیه و آله را امتثال نکردند و درباره هادیان خلق یکی بعد از

وَتَرَ فِيهِ صَنادِيدَ الْعَرَبِ وَقَتَلَ أَبْطالَهُمْ وَناوَشَ ذُؤْبانَهُمْ فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقاداً

بَدْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً وَحُنَيْنِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ فَأَضَبَّتْ عَلَى عَداوَتِهِ وَأَكَبَّتْ عَلَى مُنابَذَتِهِ، حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقاسِطِينَ وَالْمارِقِينَ وَلَمَّا قَضى نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ أَشْقَى الآخِرِينَ يَتْبَعُ أَشْقَى الأَوَّلِينَ، لَمْ يُمْتَثَلْ أَمْرُ رَسُولِ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهادِينَ بَعْدَ

دیگر و امت همه کمر بر دشمنی آنها بسته و متفق شدند بر قطع رحم

پیغمبر (ص) و دور کردن اولاد طاهرینش جز قلیلی از مؤمنان حقیقی که حق اولاد رسول را رعایت کردند تا آنکه به ظلم ستمکاران امت گروهی کشته و جمعی اسیر و فرقه ای دور از وطن شدند و قلم بر آنها جاری شد به چیزی که امید از آن حسن ثواب و پاداش نیکو است چون زمین ملک خداست، و هر که از بندگان را بخواهد وارث ملک زمین خواهد کرد، عاقبت نیک عالم با اهل تقوی است و پروردگار ما از هر نقص و آلایش پاک و منزه است و وعده او قطعی و محقق الوقوع است و ابدا در

الْهادِینَ وَالاْءُمَّهُ مُصِرَّهٌ عَلَی مَقْتِهِ مُجْتَمِعَهٌ عَلَی قَطِیعَهِ رَحِمِهِ وَ إِقْصاءِ وُلْدِهِ إِلاَّ الْقَلِیلَ مِمَّنْ وَفَی لِرِعایَهِ الْحَقِّ فِیهِمْ فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ وَسُبِیَ مَنْ سُبِیَ وَأُقْصِیَ مَنْ أُقْصِیَ وَجَرَی الْقَضاءُ لَهُمْ بِمَا یُرْجی لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَهِ إِذْ کانَتِ الاْءَرْضُ لِلّهِ یُورِثُها مَنْ

یَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَالْعاقِبَهُ لِلْمُتَّقِینَ وَسُبْحانَ رَبِّنا إِنْ کانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً وَلَنْ یُخْلِفَ

ص: 628

وعده پروردگار خلاف نیست، و در هر کار در کمال اقتدار و علم و حکمت است پس باید بر پاکان اهل بیت پیغمبر و علی صلی اللّه علیهما و آلهما گریه کنند و بر آن مظلومان عالم ندبه و افغان کنند و برای مثل آن بزرگواران اشک از دیدگان بارند و ناله و زاری و ضجه و شیون از دل برکشند که کجاست

حسن بن علی؟ کجاست حسین بن علی؟ کجایند فرزندان حسین بن علی؟ آن پاکان عالم که هر یک بعد از دیگری رهبر راه خدا و برگزیده از خلق بودند کجا رفتند

اللّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ فَعَلَی الْاَءطائِبِ مِنْ أَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ صَلَّی

اللّهُ عَلَیْهِما وَآلِهِما فَلْیَبْکِ الْباکُونَ وَ إِیَّاهُمْ فَلْیَنْدُبِ النَّادِبُونَ وَ لِمِثْلِهِمْ فَلْتَذْرِفِ الدُّمُوعُ وَلْیَصْرُخِ الصَّارِخُونَ وَیَضِجَّ الضَّاجُّونَ وَیَعِجَّ الْعاجُّونَ، أَیْنَ الْحَسَنُ أَیْنَ الْحُسَیْنُ أَیْنَ أَبْناءُ الْحُسَیْنِ صالِحٌ بَعْدَ صالِحٍ وَصادِقٌ بَعْدَ صادِقٍ، أَیْنَ السَّبِیلُ بَعْدَ

تابان خورشیدها و فروزان ماه ها کجا رفتند درخشان ستارگان

کجا رفتند آن راهنمایان دین و ارکان علم و دانش؟ کجاست حضرت بقیه اللّه که عالم خالی از عترت هادی عترت نخواهد بود کجاست آنکه برای برکندن ریشه ظالمان و ستمگران عالم مهیا گردید کجاست آنکه منتظریم اختلاف و کج رفتاریها را به راستی اصلاح کند کجاست آنکه امید داریم اساس ظلم و عدوان را از عالم براندازد و کجاست آنکه برای تجدید

السَّبِیلِ أَیْنَ الْخِیَرَهُ بَعْدَ الْخِیَرَهِ أَیْنَ الشُّمُوسُ الطَّالِعَهُ، أَیْنَ الاْءَقْمارُ الْمُنِیرَهُ أَیْنَ الاْءَ نْجُمُ الزَّاهِرَهُ أَیْنَ أَعْلامُ الدِّینِ وَقَواعِدُ الْعِلْمِ، أَیْنَ بَقِیَّهُ اللّهِ الَّتِی لاَ تَخْلُو مِنَ الْعِتْرَهِ الْهادِیَهِ، أَیْنَ الْمُعَدُّ لِقَطْعِ دابِرِ

الظَّلَمَهِ أَیْنَ الْمُنْتَظَرُ لاِءِقامَهِ الاْءَمْتِ وَالْعِوَجِ، أَیْنَ الْمُرْتَجی لاِءِزالَهِ الْجَوْرِ وَالْعُدْوانِ، أَیْنَ الْمُدَّخَرُ لِتَجْدِیدِ

ص: 630

فرایض و سنن ذخیره است کجاست آنکه برای برگردانیدن ملت و شریعت مقدس اسلام اختیار گردیده است کجاست آنکه آرزومندیم کتاب آسمانی قرآن و حدود آن را احیا سازد؟ کجاست آنکه دین و ایمان و اهل ایمان را زنده گرداند، کجاست آنکه شوکت ستمکاران را در هم می شکند

کجاست، آنکه بنا و سازمانهای شرک و نفاق را ویران می کند کجاست آنکه اهل فسق و عصیان و ظلم و طغیان را نابود می گرداند، کجاست آنکه نهال گمراهی و دشمنی و عناد را از زمین بر می کند، کجاست آنکه آثار اندیشه باطل و هواهای نفسانی را محو و نابود می سازد، کجاست آنکه حیل و دسیسه های

الْفَرائِضِ وَالسُّنَنِ أَیْنَ الْمُتَخَیَّرُ لاِعادَهِ الْمِلَّهِ وَالشَّرِیعَهِ، أَیْنَ الْمُوءَمَّلُ لاِءِحْیاءِ

الْکِتابِ وَحُدُودِهِ، أَیْنَ مُحْیِی مَعالِمِ الدِّینِ وَأَهْلِهِ أَیْنَ قاصِمُ شَوْکَهِ الْمُعْتَدِینَ أَیْنَ هادِمُ أَبْنِیَهِ الشِّرْکِ وَالنِّفاقِ، أَیْنَ مُبِیدُ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْیانِ وَالطُّغْیانِ أَیْنَ حاصِدُ فُرُوعِ الْغَیِّ وَالشِّقاقِ، أَیْنَ طامِسُ آثارِ الزَّیْغِ وَالاَهْواءِ أَیْنَ قاطِعُ حَبائِلِ

دروغ و افترا را از ریشه قطع خواهد کرد، کجاست آنکه متکبران

سرکش عالم را هلاک و نابود می گرداند، کجاست آنکه مردم ملحد معاند با حق و گمراه کننده خلق را ریشه کن خواهد کرد، کجاست آنکه دوستان خدا را عزیز و دشمنان خدا را ذلیل خواهد کرد، کجاست آنکه مردم را بر وحدت کلمه تقوی و دین مجتمع می سازد، کجاست باب اللهی که از آن درگاه وارد می شوند، کجاست آن وجه اللهی که دوستان خدا به سوی او آورند، کجاست آن وسیله حق که بین آسمان و زمین پیوسته است، کجاست صاحب روز فتح و برافرازنده پرچم هدایت در جهانیان،

الْکِذْبِ وَالافْتِراءِ، أَیْنَ مُبِیدُ الْعُتاهِ وَالْمَرَدَهِ أَیْنَ مُسْتَأْصِلُ أَهْلِ الْعِنادِ وَالتَّضْلِیلِ وَالْاءِلْحادِ، أَیْنَ مُعِزُّ الاْءَوْ لِیاءِ وَمُذِلُّ الْاءَعْداءِ أَیْنَ جامِعُ الْکَلِمَهِ عَلَی التَّقْوی، أَیْنَ بابُ اللّهِ الَّذِی مِنْهُ یُوءْتی أَیْنَ وَجْهُ اللّهِ الَّذِی إِلَیْهِ یَتَوَجَّهُ الاْءَوْ لِیاءُ

أَیْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَیْنَ الاْءَرْضِ وَالسَّماءِ، أَیْنَ صاحِبُ یَوْمِ الْفَتْحِ وَناشِرُ رایَهِ الْهُدی

ص: 632

کجاست آنکه پریشانی های خلق را اصلاح و دلها را خوشنود می سازد، کجاست آنکه از ظلم و ستم امت بر پیغمبران و اولاد پیغمبران دادخواهی می کند، کجاست آنکه از خون شهید کربلا انتقام کشد، کجاست آنکه خدا بر متعدیان و مفتریان و ستمکارانش او را مظفر و منصور می گرداند، کجاست آنکه دعای خلق پریشان و مضطر را

اجابت می کند، کجاست امام قائم و صدر نشین عالم دارای نیکوکاری و تقوی، کجاست فرزند پیغمبر محمد مصطفی (ص) و فرزند علی مرتضی و فرزند خدیجه بلند مقام و فرزند فاطمه زهرا بزرگترین زنان عالم

أَیْنَ مُؤَلِّفُ شَمْلِ الصَّلاحِ وَالرِّضا أَیْنَ الطَّالِبُ بِذُحُولِ الاْءَ نْبِیاءِ وَأَبْناءِ الاْءَ نْبِیاءِ أَیْنَ الطَّالِبُ بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِکَرْبَلاءَ، أَیْنَ

الْمَنْصُورُ عَلَی مَنِ اعْتَدی عَلَیْهِ وَافْتَری أَیْنَ الْمُضْطَرُّ الَّذِی یُجابُ إِذا دَعا أَیْنَ صَدْرُ الْخَلائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْوی، أَیْنَ ابْنُ النَّبِیِّ الْمُصْطَفی وَابْنُ عَلِیٍّ الْمُرْتَضی وَابْنُ خَدِیجَهَ الْغَرَّاءِ وَابْنُ فاطِمَهَ الْکُبْرَی

ص: 633

پدر و مادرم فدای تو باد و جانم نگهدار، و حامی ذات پاک تو باد ای فرزند بزرگان مقربان خدا

ای فرزند اصیل و شریف و بزرگوارترین اهل عالم ای فرزند هادیان هدایت یافته ای فرزند بهترین مردان مهذب ای فرزند مهتران شرافت مندان خلق ای فرزند نیکوترین پاکان عالم ای فرزند جوانمردان برگزیدگان ای فرزند مهتر گرامی ترین ای فرزند تابان ماهها و فروزان

بِأَبِی أَ نْتَ وَأُمِّی وَنَفْسِی لَکَ الْوِقاءُ وَالْحِمی، یَابْنَ السَّادَهِ الْمُقَرَّبِینَ یَابْنَ النُّجَباءِ الاْءَکْرَمِینَ یَابْنَ الْهُداهِ الْمَهْدِیِّینَ یَابْنَ الْخِیَرَهِ الْمُهَذَّبِینَ یَابْنَ الْغَطارِفَهِ الاْءَ نْجَبِینَ، یَابْنَ الاْءَطائِبِ الْمُطَهَّرِینَ یَابْنَ الْخَضارِمَهِ الْمُنْتَجَبِینَ یَابْنَ الْقَماقِمَهِ

الاْءَکْرَمِینَ یَابْنَ الْبُدُورِ الْمُنِیرَهِ، یَابْنَ السُّرُجِ الْمُضِیئَهِ یَابْنَ الشُّهُبِ الثَّاقِبَهِ یَابْنَ

ص: 634

چراغ ها و درخشان ستارگان ای فرزند راههای روشن خدا ای فرزند نشانهای آشکار حق ای فرزند علوم کامل الهی ای فرزند سنن و قوانین معروف آسمانی ای فرزند معالم و آثار ایمان که مذکور است ای فرزند معجزات محقق و موجود ای فرزند راهنمایان

محقق و مشهود خلق ای فرزند صراط مستقیم خدا ای فرزند نبأ عظیم ای فرزند کسی که در امّ الکتاب نزد خدا علی و حکیم است، ای فرزند آیات مبینات، ای فرزند ادله روشن حق،

الْاَْ نْجُمِ الزَّاهِرَهِ یَابْنَ السُّبُلِ الْواضِحَهِ یَابْنَ الْاَْعْلامِ اللاَّئِحَهِ، یَابْنَ الْعُلُومِ الْکامِلَهِ

یَابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَهِ، یَابْنَ الْمَعالِمِ الْمَأْ ثُورَهِ یَابْنَ الْمُعْجِزاتِ الْمَوْجُودَهِ یَابْنَ الدَّلائِلِ الْمَشْهُودَهِ، یَابْنَ الصِّراطِ الْمُسْتَقِیمِ یَابْنَ النَّبَاَ ءِ الْعَظِیمِ یَابْنَ مَنْ هُوَ فِی أُمِّ الْکِتابِ لَدَی اللّهِ عَلِیٌّ حَکِیمٌ یَابْنَ الْآیاتِ وَالْبَیِّناتِ، یَابْنَ الدَّلائِلِ الظَّاهِراتِ

ص: 635

ای فرزند برهانها واضح و آشکارای، خدا

ای فرزند حجتهای بالغه الهی، ای فرزند نعمتهای عام الهی، ای فرزند طه و یاسین و ذاریات ای فرزند سوره طور و عادیات، ای فرزند مقام ختمی مرتبت (ص) که نسبت به حضرت علیِّ اعلای الهی دارای مقرب ترین مقام است، کاش می دانستم که کجا دلها به ظهور تو قرار و آرام خواهد یافت آیا به کدام سرزمین اقامت داری آیا به زمین رِضوا یا غیر آن

یَابْنَ الْبَراهِینِ الْواضِحاتِ الْباهِراتِ یَابْنَ الْحُجَجِ الْبالِغاتِ یَابْنَ النِّعَمِ السَّابِغاتِ یَاابْنَ طه وَالْمُحْکَماتِ یَابْنَ یسآ وَالذَّارِیاتِ یَابْنَ الطُّورِ وَالْعادِیاتِ یَابْنَ مَنْ دَنا فَتَدَلّٰی فَکانَ قابَ قَوْسَیْنِ أَوْ أَدْنی

دُنُوّاً وَاقْتِراباً مِنَ الْعَلِیِّ الْاَعْلی لَیْتَ شِعْرِی أَیْنَ اسْتَقَرَّتْ بِکَ النَّوی بَلْ أَیُّ أَرْضٍ تُقِلُّکَ أَوْ ثَری أَبِرَضْوی أَوْ غَیْرِها

ص: 636

به دیار طُوی متمکن گردیده ای بسیار سخت است بر من که خلق را همه ببینم و تو را نبینم و هیچ صدایی حتی آهسته هم به گوش من نرسد، بسیار سخت است بر من به واسطه فراق تو نزدیک من رنج و بلوی احاطه کند و ناله زار من به حضرتت نرسد، و شکوه به تو نتوانم

به جانم قسم که تو آن حقیقت پنهانی که دور از ما نیستی، به جانم قسم که تو آن شخص جدا از مایی که ابدا جدا نیستی به جانم قسم که تو همان آرزوی قلبی و مشتاق الیه مرد و زن اهل ایمانی که هر دلی از یادت ناله شوق می زند به جانم قسم که تو از سرشت عزتی که بر شما هیچ کس برتری نخواهد یافت

أَمْ ذِی طُوی عَزِیزٌ عَلَیَّ أَنْ أَرَی الْخَلْقَ وَلاَ تُری وَلاَ أَسْمَعُ لَکَ حَسِیساً وَلاَ نَجْوی

عَزِیزٌ عَلَیَّ أَنْ تُحِیطَ بِکَ دُونِیَ الْبَلْوَی وَلاَیَنالُکَ مِنِّی ضَجِیجٌ وَلاَ شَکْوی، بِنَفْسِی أَ نْتَ مِنْ مُغَیَّبٍ لَمْ یَخْلُ مِنَّا بِنَفْسِی أَ نْتَ مِنْ نازِحٍ مَا نَزَحَ عَنَّا، بِنَفْسِی أَ نْتَ أُمْنِیَّهُ شائِقٍ یَتَمَنَّی مِنْ مُوْءمِنٍ وَمُوءْمِنَهٍ ذَکَرا فَحَنَّاً بِنَفْسِی أَ نْتَ مِنْ عَقِیدِ عِزٍّ لاَ یُسامی بِنَفْسِی

ص: 637

و رکن اصیل مجد و شرافت هستید که هیچ کس همانند شما نخواهد

گردید به جانم قسم که تو از آن نعمتهای خاص خدایی که مثل و مانند نخواهد داشت به جانم قسم که تو از آن خاندان عدالت و شرفی که احدی برابری با شما نتواند کرد، ای مولای من تا کی در شما حیران و سرگردان باشم تا به کی و به چگونه خطایی درباره تو توصیف کنم و چگونه راز دل گویم ای مولای من بر من بسی سخت است و مشکل که پاسخ از غیر تو یابم سخت و مشکل است بر من که بگریم از تو و خلق تو را واگذارند سخت و مشکل است بر من که بر تو دون دیگری این جریان پیش آمد آیا کسی هست که مرا یاری کند

أَ نْتَ مِنْ أَثِیلِ مَجْدٍ لاَ یُجارَی بِنَفْسِی أَ نْتَ مِنْ تِلادِ نِعَمٍ لاَ تُضاهی، بِنَفْسِی أَ نْتَ مِنْ نَصِیفِ شَرَفٍ لاَ یُساوَی إِلی مَتَی أَحارُ فِیکَ یَا مَوْلایَ وَ إِلَی مَتَی وَأَیَّ خِطابٍ أَصِفُ فِیکَ وَأَیَّ نَجْوَی، عَزِیزٌ عَلَیَّ أَنْ أُجَابَ دُونَکَ وَأُناغَی عَزِیزٌ عَلَیَّ أَنْ أَبْکِیَکَ

وَیَخْذُلَکَ الْوَرَی، عَزِیزٌ عَلَیَّ أَنْ یَجْرِیَ عَلَیْکَ دُونَهُمْ مَا جَرَی هَلْ مِنْ مُعِینٍ

ص: 638

تا بسی ناله فراق و فریاد و فغان و طولانی از دل برکشم آیا کسی هست که جزع و زاری کند آیا چشمی می گرید تا چشم من هم با او مساعدت کند و زار زار بگرید ای پسر پیغمبر آیا به سوی تو راه ملاقاتی هست آیا امروز به فردایی می رسد که به دیدار جمالت محظوظ شویم آیا کی شود که بر جویبارهای رحمت در

آییم و سیراب شویم کی شود که از چشمه آب زلال تو ما بهره مند شویم که عطش ما طولانی گشت کی شود که ما با تو صبح و شام کنیم تا چشم ما به جمالت روشن شود کی شود که تو ما را

فَأُطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَالْبُكاءَ هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَأُساعِدَ جَزَعَهُ إِذا خَلا هَلْ قَذِيَتْ

عَيْنٌ فَساعَدَتْها عَيْنِى عَلَى الْقَذَى هَلْ إِلَيْکَ يَابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقى، هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمُنا مِنْکَ بِعِدَهٍ فَنَحْظى مَتَى نَرِدُ مَناهِلَکَ الرَّوِيَّهَ فَنَرْوَى مَتَى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مائِکَ فَقَدْ طالَ الصَّدى مَتى نُغادِيکَ وَنُراوِحُکَ فَنُقِرَّ عَيْناً مَتى تَرانا

و ما تو را ببینیم هنگامی که پرچم نصرت و فیروزی

در عالم برافراشته ای آیا خواهی دید که ما به گرد تو حلقه زده و تو با سپاه تمام روی زمین را پر از عدل و داد کرده باشی و دشمنانت را کیفر خواری و عقاب بخشی و سرکشان و کافران و منکران خدا را نابود گردانی، و ریشه متکبران عالم و ستمکاران جهان را از بیخ برکنی، (و ما با خاطری شاد) به الحمدللّه رب العالمین لب برگشاییم ای خدا تو برطرف کننده غم و اندوهِ دلهایی من از تو داد دل می خواهم که تویی دادخواه

وَنَراکَ وَقَدْ نَشَرْتَ لِواءَ النَّصْرِتُرَی أَ تَرَانا نَحُفُّ بِکَ وَأَ نْتَ تَؤُمُّ الْمَلاَءَ وَقَدْ مَلاَءْتَ الاْءَرْضَ عَدْلاً وَأَذَ قْتَ أَعْداءَکَ هَواناً وَعِقاباً وَأَبَرْتَ الْعُتاهَ وَجَحَدَهَ الْحَقِّ وَقَطَعْتَ دابِرَ الْمُتَکَبِّرِینَ وَاجْتَثَثْتَ أُصُولَ

الظّالِمِینَ وَنَحْنُ نَقُولُ : أَلْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ، أَللّهُمَّ أَ نْتَ کَشّافُ الْکُرْبِ وَالْبَلْوَی وَ إِلَیْکَ أَسْتَعْدِی فَعِنْدَکَ الْعَدْوَی

و تو خدای دنیا و آخرتی باری به داد ما برس ای فریادرس فریادخواهان بندگان ضعیف بلا و ستم رسیده را دریاب و سید او را برای او ظاهر گردان ای خدای بسیار مقتدر و توانا لطف کن و ما را به ظهورش از غم و اندوه و سوز دل برهان و حرارت قلب ما را فرو نشان

ای خدایی که بر عرش استقرار ازلی داری و رجوع همه عالم به سوی توست و منتهی به حضرت توست ای خدا ما بندگان حقیرت مشتاق ظهور ولی توایم که او یادآور تو و رسول توست تو او را آفریده ای برای عصمت و نگاهداری و پناه دین و ایمان ما و او را برانگیخته ای تا قوام و حافظ و پناه خلق باشد و او را

وَأَ نْتَ رَبُّ الاْآخِرَهِ وَالدُّنْیا فَأَغِثْ یَا غِیاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ عُبَیْدَکَ الْمُبْتَلی وَأَرِهِ سَیِّدَهُ یَا

شَدِیدَ الْقُوَی وَأَزِلْ عَنْهُ بِهِ الاْءَسَی وَالْجَوَی وَبَرِّدْ غَلِیلَهُ یَا مَنْ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوَی وَمَنْ إِلَیْهِ الرُّجْعی وَالْمُنْتَهی ؛ أَللّهُمَّ وَنَحْنُ عَبِیدُکَ التّائِقُونَ إِلی وَ لِیِّکَ الْمُذَکِّرِ بِکَ وَبِنَبِیِّکَ خَلَقْتَهُ لَنا عِصْمَهً وَمَلاذاً وَأَ قَمْتَهُ لَنا قِواماً وَمَعاذاً وَجَعَلْتَهُ

برای اهل ایمان از ما بندگانت پیشوا قرار دادی پس تو از ما به آن

حضرت سلام و تحیت برسان و بدین وسیله مزید کرامت ما گردان و مقام آن حضرت را مقام و منزل شیعیان قرار ده و به واسطه پیشوایی او بر ما نعمتت را تمام گردان تا آن بزرگوار به هدایتش ما را در بهشتهای تو داخل سازد و با شهیدان راه تو و دوستان خاص تو رفیق گرداند ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد و باز هم درود فرست بر محمد جد امام زمان که رسول تو و بزرگترین پیغمبران است و بر علی جد دیگرش که سید سلحشور حمله ور در راه جهاد توست و بر جده او صدیقه کبری

لِلْمُوءْمِنِینَ مِنَّا إِماماً فَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِیَّهً وَسَلاماً وَزِدْنا بِذلِکَ یَا رَبِّ إِکْراماً وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنا مُسْتَقَرّاً وَمُقاماً وَأَ تْمِمْ نِعْمَتَکَ بِتَقْدِیمِکَ إِیَّاهُ أَمامَنا، حَتَّی تُورِدَنا جِنَانَکَ وَمُرافَقَهَ الشُّهَداءِ مِنْ خُلَصائِکَ، أَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ

جَدِّهِ وَرَسُو لِکَ السَّیِّدِ الْاَکْبَرِ وَعَلَی أَبِیهِ السَّیِّدِ الْاَصْغَرِ وَجَدَّتِهِ الصِّدِّیقَهِ الْکُبْری

ص: 642

فاطمه دختر حضرت محمد (ص) و بر آنان که تو برگزیدی از پدران نیکوکار او بر همه آنان و بر او بهتر و کامل تر و پیوسته و دائمی و بیشتر و وافرتر درود و رحمتی فرست که بر احدی از برگزیدگان و نیکان خلقت چنین رحمتی کامل عطا کردی و باز رحمت و درود فرست بر او رحمتی که شمارش بی حد

و انبساطش بی انتها باشد و زمانش بی پایان باشد ای خدا و به واسطه وجود آن حضرت دین حق را پاینده دار و اهل باطل را محو و نابود ساز و دوستانت را با آن حضرت هدایت فرما

فاطِمَهَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ صلَّی اللّه عَلیْهِ وآلِهِ وَعَلَی مَنِ اصْطَفَیْتَ مِنْ آبائِهِ الْبَرَرَهِ

وَعَلَیْهِ أَ فْضَلَ وَأَکْمَلَ وَأَ تَمَّ وَأَدْوَمَ وَأَکْثَرَ وَأَوْفَرَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَصْفِیائِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ، وَصَلِّ عَلَیْهِ صَلاهً لاَغایَهَ لِعَدَدِها وَلاَ نِهایَهَ لِمَدَدِها وَلاَ نَفادَ لاِءَمَدِها، أَللّهُمَّ وَأَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَأَدْحِضْ بِهِ الْباطِلَ وَأَدِلْ بِهِ أَوْ لِیاءَکَ وَأَذْلِلْ بِهِ

و دشمنانت را به واسطه او ذلیل و خوار گردان و ای خدای منان ما و او

را پیوند و اتصالی کامل ده که منتهی شود به رفاقت ما با پدرانش و ما را از آن کسان قرار ده که چنگ به دامان آن بزرگواران زده است و در سایه آنان زیست می کند و ما را بر ادای حقوق آن حضرتش و جهد و کوشش در طاعتش و دوری از عصیانش یاری فرما و بر ما به رضا و خوشنودی آن حضرت منت گذار و رأفت و مهربانی و دعای خیر و برکت وجود مقدسش را به ما موهبت فرما تا بدین واسطه ما به رحمت واسعه و فوز سعادت تو نائل شویم و به واسطه آن حضرت نماز ما را مقبول و گناهان ما را

أَعْداءَکَ، وَصِلِ اللّٰهُمَّ بَیْنَنا وَبَیْنَهُ وُصْلَةً تُوءَدِّی إِلی مُرافَقَةِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ یَأْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ وَیَمْکُثُ فِی ظِلِّهِمْ وَأَعِنَّا عَلَی تَأْدِیَةِ حُقُوقِهِ إِلَیْهِ وَالاجْتِهادِ فِی طاعَتِهِ وَاجْتِنابِ مَعْصِیَتِهِ وَامْنُنْ عَلَیْنا بِرِضاهُ وَهَبْ لَنا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعاءَهُ

وَخَیْرَهُ مَا نَنالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِکَ وَفَوْزاً عِنْدَکَ وَاجْعَلْ صَلاتَنا بِهِ مَقبُولَةً وَذُنُوبَنا بِهِ

آمرزیده و دعای ما را مستجاب ساز و روزی های ما را به واسطه او وسیع و همّ و غم ما را برطرف و حاجتهای ما را برآورده و بر ما به وجود کریم اقبال و توجه فرما و تقرب و توسل ما را به سوی خود بپذیر و بر ما به رحمت و لطف نظر فرما تا ما بدان نظر لطف و کرامت نزد تو را به حد کمال رسانیم آنگاه دیگر هرگز نظر لطف را از ما به کرمت باز مگیر و ما را از

حوض کوثر جدش پیغمبر صلی اللّه علیه و آله به کاسه او و به دست او سیراب کن سیرابی کامل گوارایی خوش که بعد از آن سیراب شدن دیگر تشنه نشویم ای مهربان ترین مهربانان عالم.

مَغْفُورَهً وَدُعاءَنا بِهِ مُسْتَجاباً وَاجْعَلْ أَرْزاقَنا بِهِ مَبْسُوطَهً وَهُمُومَنابِهِ مَکْفِیَّهً وَحَوَائِجَنا بِهِ

مَقْضِیَّهً وَأَ قْبِلْ إِلَیْنا بِوَجْهکَ الْکَرِیمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنا إِلَیْکَ وَانْظُرْ إِلَیْنا نَظْرَهً رَحِیمَهً نَسْتَکْمِلُ بِهَا الْکَرامَهَ عِنْدَکَ ثُمَّ لاَ تَصْرِفْها عَنَّا بِجُودِکَ وَاسْقِنا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَآلِهِ بِکَأْسِهِ وَبِیَدِهِ رَیّاً رَوِیّاً هَنِیئاً سائِغاً لاَ ظَمَأَ بَعْدَهُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

خدایا از تو درخواست می کنم به وسیله پیغمبر رحمتت محمد صلی اللّه علیه و آله در دعا رو به تو آوردم ای رسول خدا ای پیشوای رحمت حق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما.ای اباالحسن ای امیرمؤمنان

أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، یَاأَبَا الْقاسِمِ، یَا رَسُولَ اللّهِ، یَا إِمامَ الرَّحْمَهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلاَنَا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا

وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجاتِنا، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ؛ یَا أَبَا الْحَسَنِ، یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ،

ص: 646

ای علی بن ابیطالب ای حجت خدا برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند

نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما.ای فاطمه زهرا ای دخت محمد ای نور دیده پیغمبر خدا ای سیده و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام

یَاعَلِیُّ بْنُ أَبِی طالِبٍ، یَا حُجَّهَ اللّهِ عَلی

خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا، یا وَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ؛ یا فاطِمَهُ الزَّهْراءِ، یَابِنْتَ مُحَمَّدٍ، یَا قُرَّهَ عَیْنِ الرَّسُولِ، یَا سَیِّدَتَنا وَمَوْلاتَنا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکِ إِلَی اللّهِ وَقَدَّمْناکِ بَیْنَ یَدَیْ

ص: 647

حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما ای ابامحمد ای حسن بن علی ای مجتبی ای پسر رسول خدا ای حجت خدا برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت

فرما. ای اباعبداللّه ای حسین بن علی ای شهید ای پسر رسول خدا

حاجاتِنا، یَا وَجِیهَهً عِنْدَ اللّهِ اشْفَعِی لَنا عِنْدَ اللّهِ؛ یَا أَبا مُحَمَّدٍ، یَا حَسَنُ بْنُ عَلِیٍّ، أَ یُّهَا الْمُجْتَبی، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ، یَا حُجَّهَ اللّهِ عَلی خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا

وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ؛ یَا أَبا عَبْدِاللّهِ، یَا حُسَیْنُ بْنَ عَلِیٍّ، أَ یُّهَا الشَّهِیدُ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ،

ص: 648

ای حجت خدا برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد

خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما.ای اباالحسن ای علی بن الحسین ای زین العابدین ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام

یَاحُجَّةَ اللّهِ عَلی خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّاتَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ، اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ؛ یَا أَبَا الْحَسَنِ، یَاعَلِیُّ بْنُ الْحُسَیْنِ، یَا زَیْنَ الْعابِدِینَ، یَاابْنَ رَسُولِ اللّهِ، یَا حُجَّةَ اللّهِ عَلی خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا

وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ

ص: 649

حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما.ای اباجعفر ای محمد بن علی ای باقرالعلوم ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا

ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما.ای اباعبداللّه ای جعفر بن محمد ای صادق ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا

حاجاتِنا، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ؛ یَا أَبا جَعْفَرٍ، یَا مُحَمَّدُ بْنَ عَلِیٍّ، أَیُّهَا الْباقِرُ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ، یَا حُجَّهَ اللّهِ عَلی

خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّه. یَا أَبا عَبْدِاللّهِ، یَا جَعْفَرُ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَیُّهَا الصَّادِقُ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ، یَا حُجَّهَ اللّهِ

ص: 650

برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا

آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای اباالحسن ای موسی بن جعفر ای کاظم ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد

عَلی خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانَا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ وَقَدَمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ؛ یَا أَبَا الْحَسَنِ، یَا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ، أَ یُّهَا الْکاظِمُ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، یَا حُجَّةَ اللّهِ عَلی خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانَا إِنَّاتَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ

وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنا، یَا وَجِیهاً عِنْدَ

ص: 651

خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما.ای اباالحسن ای علی بن موسی الرضا ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را

پیش حضرت حق شفاعت فرما.ای اباجعفر ای محمد بن علی ای تقی جواد ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا برخلق ای سید

اللّٰهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّٰهِ؛ یَا أَبَا الْحَسَنِ یَا عَلِیُّ بْنَ مُوسی، أَ یُّهَا الرِّضا، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ، یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلی خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانا

إِنَّاتَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنا، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّٰهِ؛ یَا أَبا جَعْفَرٍ یَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِیٍّ، أَیُّهَا التَّقِیُّ الْجَوادُ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ، یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلی خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا

و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام

حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما.ای اباالحسن ای علی بن محمد ای هادی تقی ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا

وَمَوْلانَا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنا، یَاوَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ؛ یاأَبَاالْحَسَنِ، یَا عَلِیُّ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَیُّهَا الْهادِی النَّقِیُّ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ، یَا حُجَّةَ اللّهِ عَلی خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا

وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ

ص: 653

ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما.ای ابامحمد ای حسن بن علی ای زکی عسکری ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا

مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما.ای وصی حضرت حسن عسکری ای جانشین حجت الهی ای قائم منتظر مهدی ای فرزند

اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ؛ یَا أَبا مُحَمَّدٍ، یَا حَسَنُ بْنَ عَلِیٍّ أَیُّهَا الزَّکِیُّ الْعَسْکَرِیُّ، یَا ابْنَ رَسُولِ

اللّهِ، یَا حُجَّهَ اللّهِ عَلی خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا، یَاوَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ. یَاوَصِیَّ الْحَسَنِ، وَالْخَلَفُ الْحُجَّهُ، أَ یُّهَا الْقائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِیُّ، یَا ابْنَ رَسُولِ

رسول خدا ای حجت خدا برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو

آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما.

ای سید و موالی و امامان من از روی خلوص رو به شما آورده ام که پیشوایان من هستید و ذخیره من برای روز فقر و حاجتم به سوی خدا خواهید بود و به شما متوسل شده ام به درگاه خدا و شما را برای خود نزد خدا شفیع

اللّهِ، یَا حُجَّةَ اللّهِ عَلی خَلْقِهِ، یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا، یَاوَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ. پس حاجت خود را بطلب آنگاه بگو:

یَا سادَتِی وَمَوالِیَّ، إِنِّی تَوَجَّهْتُ بِکُمْ

أَئِمَّتِی وَعُدَّتِی لِیَوْمِ فَقْرِی وَحاجَتِی إِلَی اللّهِ، وَتَوَسَّلْتُ بِکُمْ إِلَی اللّهِ، وَاسْتَشْفَعْتُ

ص: 655

آورده ام پس مرا نزد حضرت حق شفاعت کنید و نجاتم دهید از عقاب و کیفر گناهانم که شما بزرگواران وسیله نجات من نزد خدا هستید و به دوستی شما و تقرب به شما امید نجات دارم از خدا پس مایه امیدواری من نزد خدا شوید ای پیشوایان من ای اولیای خدا

درود خدا بر همه شما باد و لعنت خدا بر ستمکاران در حق شما که دشمنان خدا هستند از اولین و آخرین این دعا را ای پروردگار عالمیان اجابت فرما.

بِكُمْ إِلَى اللّهِ، فَاشْفَعُوا لِی عِنْدَ اللّهِ، وَاسْتَنْقِذُونِی مِنْ ذُ نُوبِی عِنْدَ اللّهِ، فَإِنَّكُمْ

وَسِيلَتِی إِلَى اللّهِ، وَبِحُبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ أَرْجُو نَجاةً مِنَ اللّهِ، فَكُونُوا عِنْدَ اللّهِ رَجائِی، يَا سادَتِی يَا أَوْ لِياءَ اللّهِ، صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، وَلَعَنَ اللّهُ أَعْداءَ اللّهِ ظالِمِيهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ.

ص: 656

«پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن ای پروردگار من»

(1) ای خدا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای اللّه ای بخشنده ای مهربان ای کریم ای نگهدار ای بزرگ ای قدیم ای دانا ای بردبار ای حکیم

در بعضی از روایات وارد شده که خواندن این دعا در لیالی قدر ماه رمضان مستحب است آن صد فصل است و هر فصلی مشتمل بر ده اسم الهی است و در آخر هر فصل باید گفت:

سُبْحانَکَ یَا لاَ إِلهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَلْغَوْثَ أَلْغَوْثَ

أَلْغَوْثَ، خَلِّصْنا مِنَ النَّارِیَارَبِّ. و آن دعا این است:

(1) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا اللّهُ، یَارَحْمنُ، یَا رَحِیمُ، یَا کَرِیمُ، یَا مُقِیمُ، یَاعَظِیمُ، یَا قَدِیمُ، یَا عَلِیمُ، یَا حَلِیمُ، یَاحَکِیمُ،

ص: 657

«پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن ای پروردگار من» (2) ای بزرگ بزرگان

ای اجابت کننده دعای خلقان ای بخشنده مرتبه های بلند ای دوستدار نیکویی ها ای آمرزنده خطاها ای عطاکننده سؤالها ای پذیرنده توبه ها ای شنونده صداها ای دانای سر نهانها ای برطرف کننده بلاها (3) ای بهترین آمرزندگان ای بهترین گشایندگان ای بهترین

سُبْحانَکَ یَا لاَ إِلهَ إِلاَّ أَ نْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ،

خَلِّصْنا مِنَ النَّارِ یَا رَبِّ (2) یَا سَیِّدَ السَّاداتِ، یَا مُجِیبَ الدَّعَواتِ، یَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ، یَا وَلِیَّ الْحَسَناتِ، یَا غَافِرَ الْخَطِیئاتِ، یَا مُعْطِیَ الْمَسْألاتِ، یَا قابِلَ التَّوْباتِ، یَا سَامِعَ الْاَصْواتِ، یَا عَالِمَ الْخَفِیّاتِ، یَا دَافِعَ الْبَلِیّاتِ (3) یَا خَیْرَ الْغافِرِینَ، یَا خَیْرَ الْفاتِحِینَ، یَا خَیْرَ

یاوران ای بهترین داوران ای بهترین روزی دهندگان ای بهترین وارثان ای بهترین ستایش کنندگان ای بهترین یادکنندگان ای بهترین نازل کنندگان ای بهترین احسان کنندگان (4) ای آنکه عزت و جمال مختص اوست ای آن که قدرت و کمال مختص اوست ای آنکه دارایی و حلال مختص اوست ای آنکه بزرگ و بلند مرتبه ای ای پدید آرنده ابرهای سنگین ای آنکه قوت و مکر

و انتقامش (درمقابل مکاران بسیار سخت است ای آنکه محاسبه اش

النَّاصِرِینَ، یَا خَیْرَ الْحَاکِمِینَ، یَا خَیْرَ الرَّازِقِینَ، یَا خَیْرَ الْوَارِثِینَ، یَا خَیْرَ الْحَامِدِینَ، یَا خَیْرَ الذَّاکِرِینَ، یَا خَیْرَ الْمُنْزِلِینَ، یَا خَیْرَ الْمحْسِنِینَ، (4) یَا مَنْ

لَهُ الْعِزَّهُ وَالْجَمالُ، یَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَهُ وَالْکَمالُ، یَا مَنْ لَهُ الْمُلْکُ وَالْجَلالُ، یَا مَنْ هُوَ الْکَبِیرُ الْمُتَعالِ، یَا مُنْشِئَ السَّحابِ الثِّقالِ، یَا مَنْ هُوَ شَدِیدُ الِْمحالِ، یَا مَنْ

زود و آسان است ای آن که عقابش بسیار سخت است ای آن که پاداش نیکو (ی بهشت رضوان) نزد او است ای آن که اصل علوم و حقایق نزد اوست (5) خدایا از تو درخواست

می کنم به نامت ای مشفق مهربان ای نعمت بخش ای پاداش دهنده ای دلیل گمراهان ای پادشاه عالم ای مایه خوشنودی خلق ای بخشنده گناهان ای پاک و منزه از نقص ای عون و یاور بندگان ای بخشنده نعمت نطق و بیان (6) ای آن که مقابل عظمتت تمام موجودات متواضعند ای آن که پیش قدرتت همه اشیا تسلیمند ای آن که در برابر

هُوَ سَرِیعُ الْحِسابِ، یَا مَنْ هُوَ شَدِیدُ

الْعِقابِ، یَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوابِ، یَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْکِتابِ (5) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِاسْمِکَ یَا حَنَّانُ، یَا مَنَّانُ، یَا دَیَّانُ، یَابُرْهانُ، یَا سُلْطانُ، یَا رِضْوانُ، یَا غُفْرانُ، یَا سُبْحانُ، یَا مُسْتَعانُ، یَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَیانِ. (6) یَا مَنْ تَواضَعَ کُلُّ شَیْ ءٍ لِعَظَمَتِهِ، یَا مَنِ اسْتَسْلَمَ کُلُّ شَیْ ءٍ لِقُدْرَتِهِ، یَا مَنْ ذَلَّ

ص: 660

عزتت همه اشیا ذلیلند ای آن که در مقام هیبتت همه اشیا خاضع و ترسانند ای آن که از ترس تو کلیه موجودات مطیع و منقادند ای آن که کوهها (و سرکشان عالم) از خوفت متزلزلند ای آن که آسمانها به امرت پایدار است ای آن که زمینها به فرمانت برقرار است ای آن که رعد به تسبیح و ستایشت در خروش است ای پادشاهی که اعتنا و احتیاجی به اهل مملکت نداری (7) ای بخشنده گناهان ای برطرف

کننده بلاها ای منتهای امیدها ای معطی بزرگ عطاها

كُلُّ شَیْ ءٍ لِعِزَّتِهِ، یَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَیْ ءٍ لِهَیْبَتِهِ، یَا مَنِ انْقادَ كُلُّ شَیْ ءٍ مِنْ خَشْیَتِهِ، یَامَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبالُ مِنْ مَخافَتِهِ، یَا مَنْ قامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ، یَا مَنِ اسْتَقَرَّتِ

الْاءَرَضُونَ بِإِذْنِهِ، یَا مَنْ یُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، یَا مَنْ لاَ یَعْتَدِی عَلی أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ. (7) یَا غافِرَ الْخَطایا، یَا كاشِفَ الْبَلایا، یَا مُنْتَهی الرَّجایَا، یَا مُجْزِلَ الْعَطایَا،

ای بخشنده هدیه ها ای روزی دهنده بندگان ای برآرنده حاجات و آرزوها ای شنونده شکوه ها ای برانگیزنده خلایق ای آزاد کننده اسیران (8) ای صاحب حمد و ثنا ای صاحب

تفاخر و ابهت ای صاحب مجد و بزرگی ای صاحب عهد و وفا ای صاحب عفو و خوشنودی ای صاحب نعمت و احسان ای صاحب فضل و فرمان ای صاحب عزت و ابدیت ای صاحب جود و سخاوت ای صاحب انواع نعمتهای ظاهر و باطن (9) خدایا از تو مسئلت می کنم

يَا واهِبَ الْهَدايَا، يَا رازِقَ الْبَرايا، يَا قَاضِىَ الْمَنايا، يَا سَامِعَ الشَّكَايا، يَا بَاعِثَ الْبَرايا، يَامُطْلِقَ الاْءُسارى (8) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالثَّناءِ، يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهاءِ، يَا ذَا الْمجْدِ وَالسَّناءِ، يَاذَا الْعَهْدِ وَالْوَفاءِ، يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضاءِ، يَاذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ، يَا ذَا الْفَصْلِ وَالْقَضاءِ، يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقاءِ، يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخاءِ،

يَاذَا الاْآلاءِ وَالنَّعْماءِ (9) أَللّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُکَ

ص: 662

به اسم مبارکت ای منع کننده، ای برطرف کننده، ای آفریننده ای نفع رساننده ای شنونده ای جمع آرنده ای شفاعت کننده ای وسیع رحمت(10) ای آفریننده هر مصنوع ای خلق کننده هر مخلوق ای روزی دهنده هر روزی خوار ای مالک هر ملک و دارایی ای برطرف کننده هر رنج و سختی ای زایل کننده هر غم و اندوه

ای ترحم کننده هر مرحوم ای یاری کننده به هر بی کس ای پرده پوش عیوب خلق ای پناه گریختگان (11) ای ذخیره من

بِاسْمِکَ یَا مانِعُ، یَا دافِعُ، یَا رافِعُ، یَا صانِعُ، یَا نافِعُ، یَا سامِعُ، یَا جامِعُ، یَا شافِعُ، یَاواسِعُ، یَا مُوسِعُ (10) یَا صانِعَ کُلِّ

مَصْنُوعٍ، یَا خالِقَ کُلِّ مَخْلُوقٍ، یَا رازِقَ کُلِّ مَرْزُوقٍ، یَا مالِکَ کُلِّ مَمْلُوکٍ، یَا کَاشِفَ کُلِّ مَکْرُوبٍ، یَا فَارِجَ کُلِّ مَهْمُومٍ، یَا رَاحِمَ کُلِّ مَرْحُومٍ، یَا نَاصِرَ کُلِّ مَخْذُولٍ، یَا سَاتِرَ کُلِّ مَعْیُوبٍ، یَا مَلْجَأَ کُلِّ مَطْرُودٍ (11) یَا عُدَّتِی

ص: 663

در روز سختی ای امید من هنگام مصیبت ای مونس من هنگام ترس و وحشت ای رفیق من در حال غربت ای دوستدار و ولی

من در حال نعمت ای فریادرس من وقت سختی من ای دلیل من و رهبر من وقت حیرانی من ای دارایی من در روز نیازمندی ای پناه من وقت اضطرار و پریشانی ای یاور و دادرس من هنگام ترس و هراس (12) ای دانای همه عوالم غیب و اسرار نهان ای بخشنده گناهان ای پرده پوش عیبها ای برطرف کننده رنج و مشقتها ای گرداننده دلها ای طبیب دلها

عِنْدَ شِدَّتِی، یَا رَجَائِی عِنْدَ مُصِیبَتِی، یَامُؤْنِسِی عِنْدَ وَحْشَتِی، یَا صَاحِبِی عِنْدَ غُرْبَتِی، یَا وَ لِیِّی عِنْدَ نِعْمَتِی، یَا غِیاثِی عِنْد کُرْبَتِی، یَا دَلِیلِی عِنْدَ حَیْرَتِی، یَا غَنائِی عِنْدَ افْتِقارِی، یَا مَلْجَئِی عِنْدَ اضْطِرارِی، یَا مُعِینِی عِنْدَ مَفْزَعِی (12) یَا عَلاَّمَ

الْغُیُوبِ، یَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ، یَا سَتَّارَ الْعُیُوبِ، یَا کَاشِفَ الْکُرُوبِ، یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ،

ص: 664

ای روشنی بخش دلها ای انیس پاک دلها ای برطرف کننده اندوهها ای زایل کننده غم ها (13) خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای باجلال و ای باجمال ای نگهدار خلق ای کفیل امر بندگان ای راهنما ای متوجه به عالم ای غالب بر دولتها

ای عطابخش ای درگذرنده ای متصرف در عالم (14) ای رهنمای متحیران ای دادرس دادخواهان ای فریادرس فریادکنان ای پناه بخش پناه جویندگان ای امان قلب ترسناکان

یَاطَبِیبَ الْقُلُوبِ، یَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ، یَا أَنِیسَ الْقُلُوبِ، یَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ، یَا مُنَفِّسَ الْغُمُومِ

(13) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا جَلِیلُ، یَا جَمِیلُ، یَا وَکِیلُ، یَا کَفِیلُ، یَا دَلِیلُ، یَاقَبِیلُ، یَا مُدِیلُ، یَا مُنِیلُ، یَا مُقِیلُ، یَامُحِیلُ (14) یَا دَلِیلَ الْمُتَحَیِّرِینَ، یَاغِیاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ، یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ، یَاجارَ الْمُسْتَجِیرِینَ، یَاأَمانَ الْخَائِفِینَ،

ص: 665

ای یاور اهل ایمان، ای ترحم کننده به حال مسکینان

ای ملجأ و پناه اهل عصیان ای آمرزنده گناهکاران ای اجابت کننده دعای مضطرین و پریشان حالان (15) ای صاحب جود و احسان ای دارای فضل و کرم نعمت به بندگان ای بخشنده امنیت و امان ای خداوند پاک و منزه از نقصان ای دارای حکمت و علم به همه خلقان ای دارایلطف و رحمت بی پایان ای صاحب دلیل و برهان ای صاحب عظمت و سلطنت بر عالمیان ای دارای

یَاعَوْنَ الْمُؤْمِنِینَ، یَا رَاحِمَ الْمَساکِینَ، یَامَلْجَأَ الْعَاصِینَ، یَا غافِرَ الْمُذْنِبِینَ، یَامُجِیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ، (15) یَا ذَا الْجُودِ وَالْاءِحْسانِ، یَا ذَا الْفَضْلِ وَالْاءِمْتِنانِ، یَا ذَا الْاءَمْنِ وَالْاءَمانِ، یَا ذَا الْقُدْسِ

وَالسُّبْحانِ، یَا ذَا الْحِکْمَ_هِ وَالْبَیانِ، یَا ذَا الرَّحْمَ_هِ وَالرِّضْوانِ، یَا ذَا الْحُجَّهِ وَالْبُرْهانِ، یَا ذَا الْعَظَمَهِ وَالسُّلْطَانِ، یَا ذَا

ص: 666

رأفت و یاوری به بندگان ای صاحب عفو و آمرزش معصیت کاران (16) ای آن که پروردگار تمام موجوداتی ای آن که خدای همه مخلوقاتی ای آن که آفریننده کلیه ممکناتی ای آن که سازنده کل اشیایی

ای آن که پیش از همه موجوداتی ای آن که بعد از تمام موجوداتی ای آن که بالای همه موجوداتی ای آن که دانای به تمام اشیایی ای آن که توانای بر همه اشیایی ای آن که تنها باقی اوست و همه چیز دیگر فانی است (17) خدایا

الرَّأْفَهِ وَالْمُسْتَعانِ، یَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرانِ

(16) یَا مَنْ هُوَ رَبُّ کُلِّ شَیْ ءٍ، یَا مَنْ هُوَ إِلهُ کُلِّ شَیْ ءٍ، یَا مَنْ هُوَ خالِقُ کُلِّ شَیْ ءٍ، یَامَنْ هُوَ صَانِعُ کُلِّ شَیْ ءٍ، یَا مَنْ هُوَ قَبْلَ کُلِّ شَیْ ءٍ، یَا مَنْ هُوَ بَعْدَ کُلِّ شَیْ ءٍ، یَا مَنْ هُوَ فَوْقَ کُلِّ شَیْ ءٍ، یَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِکُلِّ شَیْ ءٍ، یَا مَنْ هُوَ قادِرٌ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ، یَا مَنْ هُوَ یَبْقی وَیَفْنی کُلُّ شَیْ ءٍ. (17) أَللّهُمَّ

ص: 667

از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای خدای ایمنی بخش ای مقتدر ای آفریننده ای آموزنده ای روشن کننده ای آسان کننده ای قدرت بخشنده ای زینت بخش ای آشکار سازنده ای قسمت کننده هر چیز (18) ای آن که در ملکت برقراری ای آن که سلطنتت قدیم و ابدی است ای آن که در جلال و جبروت بزرگی ای آن که بر بندگان مهربانی ای آن که به همه چیز دانایی ای آن که بر معصیت کاران حلیم و بردباری

ای آن که بر امیدواران به لطفت کریم و بخشنده ای ای آن که

إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِاسْمِکَ یَا مُوءْمِنُ، یَا مُهَیْمِنُ، یَامُکَوِّنُ، یَا مُلَقِّنُ، یَا مُبَیِّنُ، یَا مُهَوِّنُ، یَامُمَکِّنُ، یَا مُزَیِّنُ، یَا مُعْلِنُ، یَا مُقَسِّمُ. (18) یَا مَنْ هُوَ فِی مُلْکِهِ مُقِیمٌ، یَا مَنْ هُوَ فِی

سُلْطانِهِ قَدِیمٌ، یَا مَنْ هُو فِی جَلالِهِ عَظِیمٌ، یَا مَنْ هُوَ عَلَی عِبادِهِ رَحِیمٌ، یَا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْ ءٍ عَلِیمٌ، یَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصاهُ حَلِیمٌ، یَامَنْ هُوَ بِمَنْ رَجاهُ کَرِیمٌ، یَا مَنْ هُوَ فِی

در آفرينشت با علم و حكمتى اى آن كه در عين حكمتت باالطف و عنايتى اى آن كه لطف و رحمتت ازلى است (19) اى آن كه به جز فضل و رحمتت اميدوارى نيست اى آن كه به جز عفو و بخششت جاى

درحواستى نيست اى آن كه جز به احسان تو چشم اميدى نيست اى آن كه جز عدل تو جاى ترسى نيست اى آن كه جز پادشاهى تو هيچ حكومت پاينده نيست اى آن كه هيچ سلطنتى جز پادشاهى تو نيست اى آن كه رحمت واسعه ات همه اشيا را فراگرفته اى آن كه رحمتت بر غضبت سبقت گرفته است اى آن كه علمت به همه چيز احاطه دارد اى خدايى كه هيچ

صُنْعِهِ حَكِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِى حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ،

يَا مَنْ هُوَ فِى لُطْفِهِ قَدِيمٌ. (19) يَا مَنْ لاَ يُرْجى إِلاَّ فَضْلُهُ، يَا مَنْ لاَ يُسْأَلُ إِلاَّ عَفْوُهُ، يَامَنْ لاَ يُنْظَرُ إِلاَّ بِرُّهُ، يَا مَنْ لاَ يُخافُ إِلاَّعَدْلُهُ، يَا مَنْ لاَ يَدُومُ إِلاَّ مُلْكُهُ، يَا مَنْ لاَسُلْطانَ إِلاَّ سُلْطانُهُ، يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَىْ ءٍ رَحْمَتُهُ، يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ، يَا مَنْ أَحاطَ بِكُلِّ شَىْ ءٍ عِلْمُهُ، يَا مَنْ لَيْسَ

ص: 669

کس مانند تو نیست (20) ای شاد کن دلهای اندوهناک ای نشاط بخش خاطر غمناک ای آمرزنده گناه خلق ای پذیرنده توبه بندگان ای آفریننده خلق ای راست وعده ای وفا کننده به عهد ای دانای سر عالم ای رویاننده دانه ای روزی دهنده خلق (21) خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای خدای بلند مرتبه ای وفا کننده ای بی نیاز ای دارای مطلق ای مشفق به خلق ای خوشنودی بخش ای خدای پاک و منزه ای پدید آرنده ای توانا ای

دوستدار (22) ای آن که آشکار می سازی حسن و جمالها را ای آن که

أَحَدٌ مِثْلُهُ (20) یَا فارِجَ الْهَمِّ، یَا کَاشِفَ الْغَمِّ، یَا غَافِرَ الذَّنْبِ، یَا قَابِلَ التَّوْبِ، یَاخَالِقَ الْخَلْقِ، یَا صَادِقَ الْوَعْدِ، یَا مُوفِیَ الْعَهْدِ، یَا عَالِمَ السِّرِّ، یَا فَالِقَ الْحَبِّ، یَا رَازِقَ

الْأَنامِ. (21) أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَاعَلِیُّ، یَا وَفِیُّ، یَا غَنِیُّ، یَا مَلِیُّ، یَا حَفِیُّ، یَارَضِیُّ، یَا زَکِیُّ، یَا بَدِیُّ، یَا قَوِیُّ، یَا وَلِیُّ (22) یَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِیلَ، یَا مَنْ سَتَرَ

ص: 670

قبایح و زشتی ها را پنهان می سازی ای آن که بندگان را به گناه نمی گیری ای آن که پرده کسی نمی دری ای بزرگ بخشش ای نیکو گذشت ای بی حد وسیع آمرزش ای دو دست (فضل

و احسان) گشوده به رحمت ای آگاه از هر راز نهان ای مرجع هر شکوه و حاجت خلق (23) ای نعمت بخش بی حد و حساب ای دارای رحمت وسیع بی پایان ای صاحب احسان پیش (از وجود و پیش از سؤال خلق) ای دارای حکمت بی انتها ای دارای قدرت کامله ای دارای حجت و برهان روشن ای صاحب کرامت

الْقَبِیحَ، یَا مَنْ لَمْ یُوءاخِذْ بِالْجَرِیرَهِ، یَا مَنْ لَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ، یَا عَظِیمَ الْعَفْوِ، یَا حَسَنَ التَّجاوُزِ، یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ، یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَ ـهِ، یَا صَاحِبَ کُلِّ نَجْوی، یَا مُنْتَهی کُلِّ شَکْوی. (23) یَا ذَا النِّعْمَهِ السَّابِغَهِ؛ یَاذَا الرَّحْمَ ـهِ الْواسِعَهِ، یَا ذَا الْمِنَّهِ السَّابِقَهِ، یَا ذَا الْحِکْمَهِ الْبَالِغَهِ، یَا ذَا الْقُدْرَهِ الْکَامِلَهِ،

یَا ذَا الْحُجَّهِ الْقَاطِعَهِ، یَا ذَا الْکَرامَهِ

ص: 671

آشکار ای دارای عزت ابدی ای دارای قوت استوار ای دارای بزرگی و عظمت (24) ای آفریننده سماوات ای قرار دهنده ظلمات ای ترحم کننده به چشم گریان ای پذیرنده توبه خطاکاران ای پوشاننده عیوب و زشتی ها ای زنده کننده مردگان ای نازل کننده آیات ای افزون کننده حسنات ای محو کننده سیئات ای سخت

انتقام کشنده (از ستمگران) (25) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای صورت آفرین ای تقدیر کننده ای

الظَّاهِرَهِ، یَا ذَا الْعِزَّهِ الدَّائِمَهِ، یَاذَا الْقُوَّهِ الْمَتِینَهِ، یَا ذَا الْعَظَمَهِ الْمَنِیعَهِ (24) یَابَدِیعَ السَّمَاواتِ، یَا جَاعِلَ الظُّـلُماتِ،

یَارَاحِمَ الْعَبَراتِ، یَا مُقِیلَ الْعَثَراتِ، یَا سَاتِرَ الْعَوْراتِ، یَا مُحْیِیَ الْاَءمْواتِ، یَا مُنْزِلَ الْآیاتِ، یَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ، یَا مَاحِیَ السَّیِّئَاتِ، یَا شَدِیدَ النَّقِماتِ (25) أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا مُصَوِّرُ، یَا مُقَدِّرُ،

ص: 672

مدبر ای پاک کننده ای روشن کننده ای آسان کننده ای بشارت دهنده ای ترساننده ای مقدم کن پیش افتادگان

ای مؤخر کن پس ماندگان (26) ای خدای خانه مسجدالحرام ای پروردگار ماه با احترام ای رب بلند و شهر محرم (مکه)معظم ای خدای رکن و مقام (بیت اللّه) ای خدای مشعرالحرام ای خدای مسجدالحرام ای خدای فرمان حلال و حرام ای آفریننده روشنی و تاریکی ای خداوند تحیت و درود ای آفریننده قدرت در خلق (27) ای حاکم ترین

یَامُدَبِّرُ، یَا مُطَهِّرُ، یَا مُنَوِّرُ، یَا مُیَسِّرُ، یَا مُبَشِّرُ، یَا مُنْذِرُ، یَا مُقَدِّمُ، یَا مُوءَخِّرُ (26) یَا رَبَّ الْبَیْتِ الْحَرامِ، یَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرامِ، یَارَبَّ الْبَلَدِ الْحَرامِ، یَا رَبَّ الرُّکْنِ وَالْمَقامِ، یَارَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرامِ، یَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ، یَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرامِ، یَارَبَّ

النُّورِ وَالظَّلامِ، یَا رَبَّ التَّحِیَّهِ وَالسَّلامِ، یَارَبَّ الْقُدْرَهِ فِی الاْءَنامِ. (27) یَا أَحْکَمَ

ص: 673

حکم فرمایان ای عادل ترین داوران ای صادق ترین صادق ای پاک و منزه ترین پاکان ای بهترین آفرینندگان ای بهترین محاسبان ای بهترین شنوندگان ای بهترین بینایان ای بهترین شفیعان ای کریمترین

کریمان عالم (28) ای اعتماد بیچارگان ای نگهدار افتادگان ای ذخیره بینوایان ای نگهبان درماندگان ای پناه بی پناهان ای افتخار

الْحاكِمِينَ، يَا أَعْدَلَ الْعادِلِينَ، يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ، يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ، يَا أَحْسَنَ

الْخالِقِينَ، يَا أَسْرَعَ الْحاسِبِينَ، يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ، يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ، يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ، يَا أَكْرَمَ الاْءَكْرَمِينَ. (28) يَاعِمادَ مَنْ لاَ عِمادَ لَهُ، يَا سَنَدَ مَنْ لاَ سَنَدَ لَهُ، يَا ذُخْرَ مَنْ لاَ ذُخْرَ لَهُ، يَا حِرْزَ مَنْ لاَحِرْزَ لَهُ، يَا غِياثَ مَنْ لاَ غِياثَ لَهُ، يَا فَخْرَ

آنکه افتخارش تنها به توست ای عزت بخش آن که تنها از

تو عزت می طلبد ای یاور بی یاوران ای انیس بی مونسان ای امان بی پنهان (29) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای نگهدار گناه ای نگهبان عالم ای هستی دائم ای مهربان به خلق ای ذات بی نقص و عیب ای داور ای دانا ای قسمت بخش ای گیرنده ای دهنده پر عطا (30) ای عصمت بخش هر که از تو عصمت طلبد، ای ترحم کننده به هر که طالب رحمتت باشد ای بخشنده هر که از تو آمرزش طلبد ای یاری کننده هر که از تو یاری طلبد

مَنْ لاَ فَخْرَ لَهُ، یَا عِزَّ مَنْ لاَ عِزَّ لَهُ، یَا مُعِینَ مَنْ لاَ مُعِینَ لَهُ، یَا أَنِیسَ مَنْ لاَ أَنِیسَ لَهُ، یَاأَمانَ مَنْ لاَ أَمانَ لَهُ. (29) أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا عَاصِمُ، یَا قائِمُ، یَا دائِمُ، یَاراحِمُ، یَا سالِمُ، یَا حاکِمُ، یَا عالِمُ، یَا قاسِمُ، یَا قابِضُ، یَا باسِطُ. (30) یَا عاصِمَ مَنِ

اسْتَعْصَمَهُ، یَا راحِمَ مَنِ اسْتَرْحَمَهُ، یَا غافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ، یَا ناصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ،

ای نگهدارنده هر که از تو محافظت طلبد ای کرم کننده به هر که از تو کرم خواهد ای رهنمای هر که از تو هدایت خواهد ای فریادرس هر که تو را به فریاد خواهی طلبد ای معین هر که از تو نصرت طلبد ای پناه هر که از تو پناه طلبد (31) ای عزیزی که ذلیل نخواهد بود ای لطیفی که حقیقتش را نتوان یافت ای پاینده که هرگزت خواب نگیرد ای هستی

ابدی که نیست نشود ای زنده ابدی که هرگز نمیرد ای پادشاهی که شاهی اش انتها ندارد ای باقی که فنا نگردد ای دانایی که به هیچ امر جاهل نباشد ای بی نیازی که به طعام محتاج نیست ای قوی و توانا که هرگز ناتوان نشود (32)

یَاحافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ، یَا مُکْرِمَ مَنِ اسْتَکْرَمَهُ، یَا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ، یَا صَرِیخَ مَنِ اسْتَصْرَخَهُ، یَا مُعِینَ مَنِ اسْتَعانَهُ، یَا

مُغِیثَ مَنِ اسْتَغاثَهُ. (31) یَا عَزِیزاً لاَ یُضامُ، یَا لَطِیفاً لاَ یُرامُ، یَا قَیُّوماً لاَ یَنامُ، یَادائِماً لاَ یَفُوتُ، یَا حَیّاً لاَ یَمُوتُ، یَا مَلِکاً لاَیَزُولُ، یَا باقِیاً لاَ یَفْنی، یَا عالِماً لاَ یَجْهَلُ، یَا صَمَداً لاَ یُطْعَمُ، یَا قَوِیّاً لاَ یَضْعُفُ. (32)

ص: 676

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای یکتا ای یگانه ای شاهد ای بامجد و کرم ای ستایش

کننده ای رهنمای خلق ای برانگیزنده ای وارث ای زیان رساننده زیان کاران ای سود بخشنده به خلقان (33) ای باعظمت ترین بزرگان ای کریم تر از هر کریم ای مهربان تر از هر مهربان ای داناتر از هر دانا ای نیکوتر از هر حکیم ای قدیم تر از هر قدیم ای بزرگ تر از هر بزرگ ای بالطف تر از هر لطیف ای باجلال تر از هر

أَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَ لُکَ بِاسْمِکَ یَا أَحَدُ، یَاواحِدُ، یَا شاهِدُ، یَا ماجِدُ، یَا حامِدُ، یَا راشِدُ، یَاباعِثُ، یَا وارِثُ، یَا ضارُّ، یَا نافِعُ. (33) یَاأَعْظَمَ مِنْ کُلِّ عَظِیمٍ، یَا أَکْرَمَ مِنْ کُلِّ کَرِیمٍ، یَا أَرْحَمَ مِنْ کُلِّ رَحِیمٍ، یَا أَعْلَمَ مِنْ کُلِّ عَلِیمٍ، یَا أَحْکَمَ مِنْ کُلِّ حَکِیمٍ، یَا أَقْدَمَ

مِنْ کُلِّ قَدِیمٍ، یَا أَکْبَرَ مِنْ کُلِّ کَبِیرٍ، یَاأَلْطَفَ مِنْ کُلِّ لَطِیفٍ، یَا أَجَلَّ مِن کُلِّ

ص: 677

ذی جلال ای عزیز از هر باعزت (34) ای درگذشت کننده به بزرگواری ای نعمت بخش بزرگ ای عطا کننده خیر بسیار ای فضل و احسانت قدیم و ازلی ای لطف و کرمت همیشگی ای صنعت در کمال دقت ای برطرف کننده اندوه و مصائب ای رفع کننده درد و رنج و آلام ای مالک ملک وجود

ای حاکم به حق و حقیقت (35) ای آن که در عهد وفاداری ای آنکه در وفاداری توانایی ای آنکه در توانایی بلند مرتبه ای ای آن که در عین علو مرتبه به همه نزدیکی ای آنکه در عین قرب و نزدیکی

جَلِیلٍ، یَا أَعَزَّ مِنْ کُلِّ عَزِیزٍ. (34) یَا کَرِیمَ الصَّفْحِ، یَا عَظِیمَ الْمَنِّ، یَا کَثِیرَ الْخَیْرِ،

یَاقَدِیمَ الْفَضْلِ، یَا دائِمَ اللُّطْفِ، یَا لَطِیفَ الصُّنْعِ، یَا مُنَفِّسَ الْکَرْبِ، یَا کاشِفَ الضُّرِّ، یَامالِکَ الْمُلْکِ، یَا قاضِیَ الْحَقِّ. (35) یَامَنْ هُوَ فِی عَهْدِهِ وَفِیٌّ، یَا مَنْ هُوَ فِی وَفائِهِ قَوِیٌّ، یَا مَنْ هُوَ فِی قُوَّتِهِ عَلِیٌّ، یَا مَنْ هُوَ فِی عُلُوِّهِ قَرِیبٌ، یَا مَنْ هُوَ فِی قُرْبِهِ

از همه پنهانی ای آن که در عین لطف باشرافتی ای آن که در

عین شرافت با عزت و اقتداری ای آن که در عین اقتدار باعظمتی ای آن که در عین عظمت بزرگواری ای آن که در عین بزرگواری ستوده صفاتی (36) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای کفایت کننده ای شفابخشنده ای وفاکننده ای سلامت بخش ای رهنمای خلق ای دعوت کننده بندگان (به بهشت رحمت) ای حاکم بر جهانیان ای خوشنود ای بلند مرتبه ای وجود باقی (37) ای آن که در پیشگاه عظمتت همه خاضعند ای آن که همه برای تو خاشع و موجودند

لَطِیفٌ، یَا مَنْ هُوَ فِی لُطْفِهِ شَرِیفٌ، یَا مَنْ هُوَ فِی شَرَفِهِ عَزِیزٌ، یَا مَنْ هُوَ فِی عِزِّهِ عَظِیمٌ، یَا مَنْ هُوَ فِی عَظَمَتِهِ مَجِیدٌ، یَا مَنْ هُوَ فِی مَجْدِهِ حَمِیدٌ (36) أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا کافِی، یَا شافِی، یَا وافِی، یَا مُعافِی، یَا هادِی، یَا داعِی، یَا قاضِی،

یَاراضِی، یَا عالِی، یَا باقِی (37) یَا مَنْ کُلُّ شَیْ ءٍ خاضِعٌ لَهُ، یَا مَنْ کُلُّ شَیْ ءٍ خاشِعٌ

ای آن که هر چیز به او به وجود آید ای آن که هر چیز به او هستی یابد ای آن که همه به سویت (به توبه و انابه) باز می گردند ای آن که همه اشیا از تو ترسان و هراسانند ای آن که همه اشیا به تو استوارند ای آن که همه موجودات بازگشتشان به سوی توست ای آن که همه اشیا ستایش توست ای آن که جز ذات و تجلی ذاتت

همه چیز باطل و نابود است (38) ای آن که جز درگاهت گریزگاهی نیست ای آن که غیر لطفت (دلهای زار نالان را) پناهی نیست ای آن که به جز تو مقصد و مقصودی نیست ای آن که نجاتی جز درگاه رحمتت

لَهُ، یَا مَنْ کُلُّ شَیْ ءٍ کائِنٌ لَهُ، یَا مَنْ کُلُّ شَیْ ءٍ مَوْجُودٌ بِهِ، یَا مَنْ کُلُّ شَیْ ءٍ مُنِیبٌ إِلَیْهِ، یَامَنْ کُلُّ شَیْ ءٍ خائِفٌ مِنْهُ، یَا مَنْ کُلُّ شَیْ ءٍ

قائِمٌ بِهِ، یَا مَنْ کُلُّ شَیْ ءٍ صائِرٌ إِلَیْهِ، یَا مَنْ کُلُّ شَیْ ءٍ یُسَبِّـحُ بِحَمْدِهِ، یَا مَنْ کُلُّ شَیْ ءٍ هالِکٌ إِلاَّ وَجْهَهُ. (38) یَا مَنْ لاَ مَفَرَّ إِلاَّإِلَیْهِ، یَا مَنْ لاَ مَفْزَعَ إِلاَّ إِلَیْهِ، یَا مَنْ لاَمَقْصَدَ إِلاَّ إِلَیْهِ، یَا مَنْ لاَ مَنْجَی مِنْهُ

نیست ای آن که بندگان را شوق و رغبتی جز به سوی تو نیست ای آن که کسی را قوت و توانایی جز به تو نیست ای آن که کسی یاری جز از

تو نمی طلبد ای آن که کسی توکل و اعتماد جز به تو نمی کند ای آن که کسی جز به تو امید ندارد ای آن که کسی جز تو پرستش نمی شود (39) ای بهترین کسی که خلق از او می ترسند ای بهترین کسی که خلق به او شوق و رغبت کنند ای بهترین مطلوب ای بهترین کسی که بر او عرض حاجت کنند ای بهترین مقصود خلق ای بهترین کسی که از او یاد کنند ای بهترین کسی که شکر و ستایش او گویند ای بهترین

إلاَّإلَیْهِ، یَا مَنْ لاَ یُرْغَبُ إلاَّ إلَیْهِ، یَا مَنْ لاَحَوْلَ وَلاَ قُوَّهَ إلاَّ بِهِ، یَا مَنْ لاَ یُسْتَعانُ إلاَّبِهِ، یَا مَنْ لاَ یُتَوَکَّ_لُ إلاَّ عَلَیْهِ، یَا مَنْ لاَیُرْجی إلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَ یُعْبَدُ إلاَّ هُوَ. (39) یَا خَیْرَ الْمَرْهُوبِینَ، یَا خَیْرَ الْمَرْغُوبِینَ، یَا خَیْرَ الْمَطْلُوبِینَ، یَا خَیْرَ

الْمَسْؤُولِینَ، یَا خَیْرَ الْمَقْصُودِینَ، یَا خَیْرَ الْمَذْکُورِینَ، یَا خَیْرَ الْمَشْکُورِینَ، یَا خَیْرَ

محبوب عالم ای بهترین کسی که به درگاهش دعا کنند ای بهترین کسی که با او انس گیرند (40) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای بخشنده گناه ای پوشنده عیوب ای توانا ای قاهر غالب ای آفریننده خلق ای شکننده ای جبران کننده ای یاد کننده ای نظر دارنده ای یاری کننده (41) ای آن که خلق کردی و بیاراستی ای آن که سرنوشتی مقدر

نمودی و به سوی آن هدایت کردی ای آن که سختی را رفع می کنی ای آن که راز خلق را می شنوی ای آن که خلق شدگان را می رهانی ای آن که خلق را از هلاک نجات می دهی ای آن که بیماران را شفا می بخشی

الْمَحْبُوبِینَ، یَا خَیْرَ الْمَدْعُوِّینَ، یَا خَیْرَ الْمُسْتَأْنِسِینَ. (40) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا غافِرُ، یَا ساتِرُ، یَا قادِرُ، یَا قاهِرُ،

یَافاطِرُ، یَا کاسِرُ، یَا جابِرُ، یَا ذاکِرُ، یَا ناظِرُ، یَاناصِرُ (41) یَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّی، یَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدی، یَا مَنْ یَکْشِفُ الْبَلْوی، یَا مَنْ یَسْمَعُ النَّجْوی، یَا مَنْ یُنْقِذُ الْغَرْقی، یَا مَنْ یُنْجِی الْهَلْکی، یَا مَنْ یَشْفِی الْمَرْضی،

ص: 682

ای آن که بندگان را شاد و خندان و غمگین و گریان می سازی ای آن که می میرانی و باز زنده می گردانی ای آن که هر چیز را جفت نر و ماده

خلق کردی (42) ای آن که در صحرا و دریا راه به سوی توست ای آن که در آفاق آیات و ادله هستی توست ای آن که در آیات و عجایب عالم دلیل وجود توست ای آن که در مرگ خلقان برهان قدرت اوست ای آن که در قبرها عبرت از کار اوست ای آن که در عالم قیامت ملک و سلطنت اوست ای آن که در حساب خلق هیبت و سطوت اوست ای آن که در میزان اعمال حکم عدل اوست ای آن که در بهشت ابد پاداش اوست ای آن که در

یَامَنْ أَضْحَکَ وَأَبْکی، یَا مَنْ أَماتَ وَأَحْیی، یَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَیْنِ الذَّکَرَ وَالاْءُنْثی. (42) یَا مَنْ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِیلُهُ، یَا مَنْ فِی الاْآفاقِ آیاتُهُ، یَا مَنْ فِی الاْآیاتِ بُرْهانُهُ، یَا مَنْ فِی الْمَماتِ قُدْرَتُهُ، یَا مَنْ فِی الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ، یَا مَنْ فِی الْقِیامَهِ مُلْکُهُ، یَا مَنْ فِی الْحِسابِ هَیْبَ_تُهُ، یَا مَنْ فِی الْمِیزانِ

قَضاؤُهُ، یَا مَنْ فِی الْجَنَّهِ ثَوابُهُ، یَا مَنْ فِی

ص: 683

آتش دوزخ عقاب و مجازات اوست (43) ای آن که دلهای ترسان سوی او می گریزند ای آن که گنهکاران به درگاه او فزع و زاری می کنند ای آن که پشیمانان از گناه رو به سوی او آرند ای آن که اهل زهد و ورع به او مشتاقند ای آن که متحیران عالم به او پناه می برند ای آن که مشتاقان به او انس می گیرند ای آن که دوستان خدا به او فخر می کنند

ای آن که خطاکاران به عفو و بخشش او چشم طمع دارند ای آن که اهل یقین به او آرام دل یابند ای آن که اهل توکل بر او

النَّارِ عِقابُهُ. (43) یَا مَنْ إِلَیْهِ یَهْرَبُ الْخائِفُونَ، یَا مَنْ إِلَیْهِ یَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ، یَامَنْ إِلَیْهِ یَ_قْصِدُ الْمُنِیبُونَ، یَا مَنْ إِلَیْهِ

یَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ، یَا مَنْ إِلَیْهِ یَلْجَأُ الْمُتَحَیِّرُونَ، یَا مَنْ بِهِ یَسْتَ_أْنِسُ الْمُرِیدُونَ، یَا مَنْ بِهِ یَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ، یَامَنْ فِی عَفْوِهِ یَطْمَعُ الْخاطِئُونَ، یَا مَنْ إِلَیْهِ یَسْکُنُ الْمُوقِنُونَ، یَا مَنْ عَلَیْهِ یَتَوَکَّلُ

ص: 684

اعتماد می کنند (44) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت، ای حبیب ای طبیب ای نزدیک به همه خلقان،

ای مراقب و حافظ بندگان ای باهیبت ای پاداش دهنده ای اجابت کننده ای آگاه از هر چیز ای بینای همه امور (45) ای نزدیک تر از هر نزدیک ای دوستدارتر از هر دوست ای بیناتر از هر بینا ای آگاهتر از هر آگاه ای بزرگوارتر از هر باشرافت ای بلند مرتبه تر از هر بلند ای تواناتر از هر توانا ای داراتر از

الْمُتَوَكِّلُونَ. (44) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا حَبِیبُ، یَا طَبِیبُ، یَا قَرِیبُ، یَارَقِیبُ، یَا حَسِیبُ، یَا مُهِیبُ، یَا مُثِیبُ، یَامُجِیبُ، یَا خَبِیرُ، یَا بَصِیرُ. (45) یَا أَقْرَبَ مِنْ کُلِّ قَرِیبٍ، یَا أَحَبَّ مِنْ کُلِّ حَبِیبٍ، یَا أَبْصَرَ مِنْ کُلِّ بَصِیرٍ، یَا أَخْبَرَ مِنْ کُلِّ خَبِیرٍ،

یَاأَشْرَفَ مِنْ کُلِّ شَرِیفٍ، یَا أَرْفَعَ مِنْ کُلِّ رَفِیعٍ، یَا أَقْوی مِنْ کُلِّ قَوِیٍّ، یَا أَغْنی مِنْ

هر دارا ای باکرم تر از هر کریم ای مهربانتر از هر مهربان (46) ای قاهر و غالبی که هرگز مغلوب نشود ای آفریننده ای که او را کس نیافریده ای خالقی که او مخلوق کسی نیست ای مالک عالم که نه مملوک است ای غالب و قاهری که هرگز مقهور نشود ای بلند مرتبه که برتر از او نیست ای نگهبان عالم که خود محتاج نگهبان نیست

ای یاور خلق که خود به یاری نیازمند نیست ای پیدایی که هرگز پنهامن نیست ای نزدیکی که از هیچ کس دور نیست (47) ای نور روشنی ها ای روشنی بخش نورها ای آفریننده نور ای نظام بخشنده نور

کُلِّ غَنِیٍّ، یَا أَجْوَدَ مِنْ کُلِّ جَوادٍ، یَا أَرْأَفَ مِنْ کُلِّ رَؤُوفٍ. (46) یَا غالِباً غَیْرَ مَغْلُوبٍ، یَا صانِعاً غَیْرَ مَصْنُوعٍ، یَا خالِقاً غَیْرَ مَخْلُوقٍ،

یَا مالِکاً غَیْرَ مَمْلُوکٍ، یَا قاهِراً غَیْرَ مَقْهُورٍ، یَارافِعاً غَیْرَ مَرْفُوعٍ، یَا حافِظاً غَیْرَ مَحْفُوظٍ، یَا ناصِراً غَیْرَ مَنْصُورٍ، یَا شاهِداً غَیْرَ غائِبٍ، یَاقَرِیباً غَیْرَ بَعِیدٍ. (47) یَا نُورَ النُّورِ، یَامُنَوِّرَ النُّورِ، یَا خالِقَ النُّورِ، یَا مُدَبِّرَ النُّورِ،

ص: 686

ای اندازه بخشنده نورها از روشنی هر نور ای نور پیش از وجود هر نور ای نور بعد از هر نور ای نور فوق هر نور ای نوری که

به مانند او نوری نیست (48) ای آن که عطای او باشرافت است ای آن که فعل او بالطف و محبت است ای آن که لطفش پایدار است ای آن که احسانش قدیم و ازلی است ای آن که کلامش حق است ای آن که وعده اش صدق است ای آن که بخشش و عفوش باتفضل و کرم است ای آن که عذابش از روی عدل است ای آن که یاد او شیرین است ای آن که فضل و رحمتش عام است (49) خدایا

یَا مُقَدِّرَ النُّورِ، یَا نُورَ کُلِّ نُورٍ، یَا نُوراً قَبْلَ کُلِّ نُورٍ، یَا نُوراً بَعْدَ کُلِّ نُورٍ، یَا نُوراً فَوْقَ کُلِّ نُورٍ، یَا نُوراً لَیْسَ کَمِثْلِهِ نُورٌ. (48) یَامَنْ عَطَاؤُهُ شَرِیفٌ، یَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِیفٌ، یَامَنْ لُطْفُهُ مُقِیمٌ، یَا مَنْ إِحْسانُهُ قَدِیمٌ، یَامَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ، یَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ، یَا مَنْ

عَفْوُهُ فَضْلٌ، یَا مَنْ عَذابُهُ عَدْلٌ، یَا مَنْ ذِکْرُهُ حُلْوٌ، یَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِیمٌ. (49) اللّهُمَّ

از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای آسان کننده کارها ای جداسازنده امور عالم ای تبدیل کننده ای رام کننده ای نازل کننده ای عطابخش ای بافضل و کرم ای بخشنده نعمت بزرگ ای نیکویی کننده (50) ای آن که می بیند و دیده نمی شود ای آن که همه را می آفریند و خود آفریده کس نباشد ای آن که راهنما است و نیازی به رهنمایی ندارد ای آن که حیات بخشد

و کسی او را حیات نبخشد ای آن که پرسد و پرسیده نشود ای آن که همه را طعام دهد و خود از طعام بی نیاز است ای آن که همه به او پناه برند و او به کس پناه نبرد ای آن که بر همه داور است و کسی بر او داور نیست ای آن که

إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِاسْمِکَ یَا مُسَهِّلُ، یَا مُفَصِّلُ، یَا مُبَدِّلُ، یَا مُذَلِّلُ، یَا مُنَزِّلُ، یَا مُنَوِّلُ، یَا مُفْضِلُ، یَا مُجْزِلُ، یَا مُمْهِلُ، یَا مُجْمِلُ.

(50) یَا مَنْ یَرى وَلاَ یُرى، یَا مَنْ یَخْلُقُ وَلاَ یُخْلَقُ، یَا مَنْ یَهْدِی وَلاَ یُهْدى، یَا مَنْ یُحْیِی وَلاَ یُحْیى، یَا مَنْ یَسْأَلُ وَلاَ یُسْأَلُ، یَامَنْ یُطْعِمُ وَلاَ یُطْعَمُ، یَا مَنْ یُجِیرُ وَلاَ یُجارُ عَلَیْهِ، یَا مَنْ یَقْضِی وَلاَ یُقْضى عَلَیْهِ، یَا مَنْ

بر همه حکمفرماست و کسی بر او حکمفرما نیست، ای آن که نه او را فرزندی است و نه خود فرزند کسی است

و نه هیچ کس مثل و مانند اوست (51) ای محاسِب نیکو ای طبیب نیکو، ای نگهبان نیکو ای نزدیک نیکو ای اجابت کننده نیکو ای حبیب (ومحبوب) نیکو ای وکیل نیکو ای صاحب اختیار نیکو ای یاور نیکو (52) ای مایه نشاط عارفان ای آرزوی دل محبان ای مونس مشتاقان ای دوستدار توبه کنندگان

یَحْکُمُ وَلاَ یُحْکَمُ عَلَیْهِ، یَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ. (51) یَا نِعْمَ الْحَسِیبُ، یَا نِعْمَ الطَّبِیبُ، یَا نِعْمَ الرَّقِیبُ، یَا نِعْمَ الْقَرِیبُ، یَا نِعْمَ الْمُجِیبُ، یَا نِعْمَ الْحَبِیبُ، یَا نِعْمَ الْکَفِیلُ، یَا نِعْمَ الْوَکِیلُ، یَانِعْمَ الْمَوْلی، یَا نِعْمَ النَّصِیرُ. (52)

یَاسُرُورَ الْعارِفِینَ، یَا مُنَی الْمُحِبِّینَ، یَاأَنِیسَ الْمُرِیدِینَ، یَا حَبِیبَ التَّوَّابِینَ،

ای روزی دهنده فقیران ای مایه امید گنهکاران ای نور چشم (و سرور قلب) عبادت کنندگان ای شاد کن پریشان خاطران ای نشاط بخش غمناکان ای خدای اولین و آخرین خلقان (53) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای پروردگار ما ای معبود ما ای مولای ما ای یاور ما ای

نگهدار ما ای دلیل و رهنمای ما ای یار و معین ما ای حبیب و محبوب ما ای طبیب هر درد ما (54) ای پروردگار پیغمبران و خوبان ای پروردگار راستگویان و نیکوکاران

یَارازِقَ الْمُقِلِّینَ، یَا رَجاءَ الْمُذْنِبِینَ، یَا قُرَّهَ عَیْنِ الْعابِدِینَ، یَا مُنَفِّساً عَنِ الْمَکْرُوبِینَ،

یَامُفَرِّجاً عَنِ الْمَغْمُومِینَ، یَا إِلهَ الاْءَوَّلِینَ وَالاْآخِرِینَ. (53) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِاسْمِکَ یَا رَبَّنا، یَا إِلَهنا، یَا سَیِّدَنا، یَا مَوْلانا، یَاناصِرَنا، یَا حافِظَنا، یَا دَلِیلَنا، یَا مُعِینَنا، یَاحَبِیبَنا، یَا طَبِیبَنا. (54) یَا رَبَّ النَّبِیِّینَ وَالاْءَبْرارِ، یَا رَبَّ الصِّدِّیقِینَ وَالاْءَخْیارِ،

ای پروردگار دوزخ و بهشت رضوان ای پروردگار کودکان

و بزرگان ای پروردگار حبوبات و میوه درختان ای پروردگار رودخانه ها و درختها ای پروردگار صحرا و بیابان ای پروردگار خشکی و دریا ای پروردگار شب و روز ای پروردگار موجودات پیدا و پنهان (55) ای آن که امرش در هر چیز نافذ است ای آن که علمش به هر چیز محیط است ای آن که قدرتش به هر چیز رسا است ای آن که نعمتش را بندگان حساب نتوانند ای آن که

یَارَبَّ الْجَنَّهِ وَالنَّارِ، یَا رَبَّ الصِّغارِ وَالْکِبارِ، یَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالثِّمارِ، یَا رَبَّ الاْءَنْهارِ وَالاْءَشْجارِ، یَا رَبَّ الصَّحارِی وَالْقِفارِ، یَا رَبَّ الْبَرارِی وَالْبِحارِ، یَا رَبَّ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ، یَا رَبَّ الاْءِعْلانِ وَالاْءِسْرارِ. (55)

یَا مَنْ نَفَذَ فِی کُلِّ شَیْ ءٍ أَمْرُهُ، یَا مَنْ لَحِقَ بِکُلِّ شَیْ ءٍ عِلْمُهُ، یَا مَنْ بَلَغَتْ إِلی کُلِّ شَیْ ءٍ قُدْرَتُهُ، یَا مَنْ لایُحْصِی الْعِبادُ نِعَمَهُ، یَا مَنْ

خلایق از عهده شکرش بر نیایند ای آن که جلالتش را عقول و افهام درک نکنند ای آن که اندیشه و افکار به کنه ذاتش پی نبرد ای آن که لباس عظمت و بزرگی مخصوص اوست ای آن که بندگان از حکم قضایش سر پیچی نتوانند ای آن که جز ملک و پادشاهی او شاهی و

ملکی نیست ای آن که جز عطا و بخشش او عطایی نیست (56) ای آن که عالیترین مثال مخصوص اوست ای آن که عالیترین صفات مخصوص اوست ای آن که انجام و آغاز آفرینش از اوست ای آن که بهشت جایگاه ابدی از اوست ای آن که او را ادله و آیات بزرگ موجود است

لاَ تَبْلُغُ الْخَلائِقُ شُكْرَهُ، يَا مَنْ لاَتُدْرِكُ الاْءَفْهامُ جَلالَهُ، يَا مَنْ لاَ تَنالُ الاْءَوْهامُ

كُنْهَهُ، يَا مَنِ الْعَظَمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِداؤُهُ، يَامَنْ لاَ يَرُدُّ الْعِبادُ قَضاءَهُ، يَا مَنْ لاَ مُلْكَ إِلاَّمُلْكُهُ، يَا مَنْ لاَ عَطاءَ إِلاَّ عَطاؤُهُ. (56) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الاْءَعْلى، يَا مَنْ لَهُ الصِّفاتُ الْعُلْيا، يَا مَنْ لَهُ الاْآخِرَةُ وَالاْءُولى، يَا مَنْ لَهُ جَ_نَّةُ الْمَأْوى، يَا مَنْ لَهُ الاْآياتُ الْكُبْرى،

ای آن که نیکوترین نامها مخصوص اوست ای آن که حکم و فرمان

مختص اوست ای آن که هوا و فضای بی نهایت عالم برای اوست ای آن که عرش و زمین ملک اوست ای آن که آسمانهای بلند ملک اوست (57) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای بخشنده ای آمرزنده ای صبور ای بردبار ای پذیرنده شکر بندگان ای بارأفت ای باعاطفت ای مطلوب و مقصود عالم ای مهربان ای پاک ای منزه (58) ای آن که در آسمانها آثار عظمتش پدیدار است ای آن که در زمین آیات و نشانه های قدرتش نمودار است ای آن که در هر چیز

یَامَنْ لَهُ الاْءَسْماءُ الْحُسْنی، یَا مَنْ لَهُ الْحُکْمُ وَالْقَضاءُ، یَا مَنْ لَهُ الْهَواءُ وَالْفَضاءُ، یَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالثَّری، یَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلی. (57) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَاعَفُوُّ، یَاغَفُورُ، یَا صَبُورُ، یَا شَکُورُ، یَارَؤُوفُ،

یَاعَطُوفُ، یَا مَسْؤُولُ، یَا وَدُودُ، یَا سُبُّوحُ، یَاقُدُّوسُ. (58) یَا مَنْ فِی السَّماءِ عَظَمَتُهُ، یَا مَنْ فِی الاْءَرْضِ آیاتُهُ، یَامَنْ فِی کُلِّ

ص: 693

ادله و برهانهای وجود اوست ای آن که عجایب صنع او به دریاهاست ای آن که در کوه ها گنج های اوست ای آن که در اول خلق را بیافریند باز بر می گرداند ای آن که بازگشت امور عالم همه به اوست ای آن که لطفش را در هر چیز آشکار گردانید ای

آن که هر چیز را در کمال نیکویی آفرید ای آن که قدرتش در همه عالم خلقت متصرف است (59) ای دوست کسی که در عالم (جز تو) دوستی ندارد ای طبیب کسی که در عالم طبیبی ندارد ای پذیرنده کسی که هیچ کسش نپذیرد ای دوستدار کسی که

شَیْ ءٍ دَلائِلُهُ، یَا مَنْ فِی الْبِحارِ عَجائِبُهُ،

یَامَنْ فِی الْجِبالِ خَزائِنُهُ، یَا مَنْ یَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیدُهُ، یَا مَنْ إِلَیْهِ یَرْجِعُ الاْءَمْرُ کُلُّهُ، یَا مَنْ أَظْهَرَ فِی کُلِّ شَیْ ءٍ لُطْفَهُ، یَا مَنْ أَحْسَنَ کُلَّ شَیْ ءٍ خَلْقَهُ، یَا مَنْ تَصَرَّفُ فِی الْخَلائِقِ قُدْرَتُهُ. (59) یَا حَبِیبَ مَنْ لاَ حَبِیبَ لَهُ، یَا طَبِیبَ مَنْ لاَ طَبِیبَ لَهُ، یَامُجِیبَ مَنْ لاَ مُجِیبَ لَهُ، یَا شَفِیقَ مَنْ

دوست مشفقی ندارد ای رفیق کسی که رفیقی ندارد ای پناه بخش کسی که پناهی ندارد ای رهنمای کسی که رهنمایی ندارد ای انیس آن که انیسی ندارد ای ترحم کننده بر کسی که هیچ کس به او رحم نکند ای یار و یاور آن که (جز تو) یار و یاور ندارد (60) ای کفایت کننده امور کسی که از تو کفایت طلبد ای هدایت کننده کسی که از تو هدایت طلبد ای نگهبان آن که از تو نگهبانی خواهد ای مراعات کننده آن که از تو رعایت جوید ای شفابخشنده

آن که از تو شفا خواهد ای حاکم عدل آن که تو را به حکمیت طلبد

لاَشَفِیقَ لَهُ، یَا رَفِیقَ مَنْ لاَ رَفِیقَ لَهُ، یَامُغِیثَ مَنْ لاَ مُغِیثَ لَهُ، یَا دَلِیلَ مَنْ لاَدَلِیلَ لَهُ، یَا أَنِیسَ مَنْ لاَ أَنِیسَ لَهُ، یَاراحِمَ مَنْ لاَ راحِمَ لَهُ، یَا صاحِبَ مَنْ

لاَصاحِبَ لَهُ. (60) یَا کافِیَ مَنِ اسْتَکْفاهُ، یَا هادِیَ مَنِ اسْتَهْداهُ، یَا کالِئَ مَنِ اسْتَکْلاهُ، یَا راعِیَ مَنِ اسْتَرْعاهُ، یَا شافِیَ مَنِ اسْتَشْفاهُ، یَا قاضِیَ مَنِ اسْتَقْضاهُ،

ای بی نیاز کننده هر که از تو غنا خواهد ای وفاکننده به آن که طلب وفاداری کند ای قدرت بخش هر که از تو قدرت طلبد ای دوست کسی که تو را به دوستی و یاوری طلبد (61) خدایا از تو درخواست می کنم

به نام مبارکت ای آفریننده ای روزی دهنده ای گویا ای صادق ای شکافنده هر چیز ای جداکننده اشیا ای گشاینده بسته ها ای بسته کن گشوده ها ای سابق بر همه موجودات ای برتر از همه اشیا (62) ای آن که شب و روز را می گرداند ای آن که تاریکی و روشنی ما را مقرر داشته ای آن که سایه و گرمای آفتاب را قرار داده ای آن که آفتاب

یَامُغْنِیَ مَنِ اسْتَغْناهُ، یَا مُوفِیَ مَنِ اسْتَوْفاهُ،

یَا مُقَوِّیَ مَنِ اسْتَقْواهُ، یَا وَ لِیَّ مَنِ اسْتَوْلاهُ. (61) أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا خالِقُ، یَا رازِقُ، یَا ناطِقُ، یَا صادِقُ، یَا فالِقُ، یَافارِقُ، یَا فاتِقُ، یَا راتِقُ، یَا سابِقُ، یَاسامِقُ. (62) یَا مَنْ یُ_قَلِّبُ اللَّیْلَ وَالنَّهارَ، یَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالأَنْوارَ، یَامَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ، یَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ

ص: 696

و ماه را مسخر کرده ای آن که خیر و شر را مقدر فرموده ای آن که مرگ و زندگانی را آفریده ای آن که آفریدن و حکمفرمای در جهان آفرینش مختص اوست ای آن که هم جفت و فرزندی اتخاذ ننموده ای آن که شریکی در ملک وجود ندارد ای آن که قدرت نامنتهایش از یاری غیر بی نیاز است (63) ای آن که از مقصود مشتاقان آگاهی ای آن که از ضمیر خاموش باخبری ای آن که ناله خسته دلان را می شنوی ای آن که گریه ترسناکان

را مشاهده می کنی ای آن که سائل و فقیر را

وَالْقَمَرَ، یَا مَنْ قَدَّرَ الْخَیْرَ وَالشَّرَّ، یَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَیاهَ، یَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ، یَا مَنْ لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَهً وَلاَ وَلَداً، یَامَنْ لَیْسَ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ، یَا مَنْ لَمْ

یَکُنْ لَهُ وَ لِیٌّ مِنَ الذُّلِّ. (63) یَا مَنْ یَعْلَمُ مُرادَ الْمُرِیدِینَ، یَا مَنْ یَعْلَمُ ضَمِیرَ الصَّامِتِینَ، یَا مَنْ یَسْمَعُ أَنِینَ الْواهِنِینَ، یَامَنْ یَری بُکاءَ الْخائِفِینَ، یَا مَنْ یَمْلِکُ

حاجت روا می سازی ای آن که عذر اهل توبه را می پذیری ای آن که مفسدان عالم را اصلاح نمی کنی ای آن که اجر نیکوکاران را

ضایع نمی گردانی ای آن که دور از قلب عارفان نخواهی بود ای باجود و بخشش ترین عالم (64) ای باقی ابدی ای شنونده دعای خلق ای وسیع بخشش ای آمرزنده گناهان ای پدید آرنده آسمان ای نیکو آزمایش ای زیبا ستایش ای قدیم مجد و سنا ای بسیار باوفا

حَوائِجَ السَّائِلِینَ، یَا مَنْ یَ_قْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِینَ، یَا مَنْ لاَ یُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِینَ، یَا مَنْ لاَ یُضِیعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِینَ، یَا مَنْ لاَیَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعارِفِینَ، یَا أَجْوَدَ الاْءَجْوَدِینَ. (64) یَا دائِمَ الْبَقاءِ، یَا سامِعَ الدُّعاءِ، یَا واسِعَ الْعَطاءِ، یَا غافِرَ الْخَطاءِ، یَابَدِیعَ السَّماءِ، یَا حَسَنَ الْبَلاءِ، یَا جَمِیلَ

الثَّناءِ، یَا قَدِیمَ السَّناءِ، یَا کَثِیرَ الْوَفاءِ،

ص: 698

ای پاداشت باشرافت (65) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای پرده پوش ای آمرزنده ای باقهر و سطوت ای باصبر و بردبار ای نکوکار ای مختار مطلق ای گشاینده ای عطابخشنده ای وسعت دهنده (66) ای آن که مرا آفریدی و زیبا آراستی ای آن که مرا روزی دادی و تربیت کردی ای آن که مرا آب و طعام عطا کردی ای آن که مرا به قرب خود آورده و از نزدیکان قرار دادی ای آن که مرا از گناه

نکاهداشت و کفایتم نمودی ای آن که مرا حفظ کردی و حمایتم نمودی ای آن که مرا عزیز و بی نیاز گردانیدی ای آن که مرا توفیق دادی

یَاشَرِیفَ الْجَزاءِ. (65) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِاسْمِکَ یَا سَتَّارُ، یَا غَفَّارُ، یَا قَهَّارُ، یَا جَبَّارُ، یَاصَبَّارُ، یَا بارُّ، یَا مُخْتارُ، یَا فَتَّاحُ، یَا نَفَّاحُ، یَامُرْتاحُ. (66) یَا مَنْ خَلَقَنِی وَسَوَّانِی،

یَامَنْ رَزَقَنِی وَرَبَّانِی، یَا مَنْ أَطْعَمَنِی وَسَقانِی، یَا مَنْ قَرَّبَنِی وَأَدْنانِی، یَا مَنْ عَصَمَنِی وَکَفانِی، یَا مَنْ حَفِظَنِی وَکَلانِی، یَا مَنْ أَعَزَّنِی وَأَغْنانِی، یَا مَنْ وَفَّقَنِی

و هدایت فرمودی ای آن که مرا به خود انس و نزد خویش مأوی دادی ای آن که مرا میراندی و باز زنده گرداندی (67) ای آن که حق و حقیقت را به کلمات وحی ثابت کردی ای آن که

توبه کننده بندگان را پذیرفتی ای آن که میان شخص و قلبش حایل شدی ای آن که شفاعت هیچ کس الا به اجازه ات سود ندارد ای آن که از همه داناتری به کسی که از راهت گمراه است ای آن که فرمانت را هیچ چیز تأخیر نیندازد ای آن که قضای تو را هیچ چیز نگرداند ای آن که حکمت نافذ در همه موجودات است ای آن که آسمانها

وَهَدانِی ، یَا مَنْ آنَسَنِی وَآوانِی، یَا مَنْ

أَماتَنِی وَأَحْیانِی. (67) یَا مَنْ یُحِقُّ الْحَقَّ بِکَلِماتِهِ، یَا مَنْ یَ_قْبَلُ التَّوْبَهَ عَنْ عِبادِهِ، یَا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، یَامَنْ لاَ تَنْفَعُ الشَّفاعَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ، یَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِیلِهِ، یَا مَنْ لاَ مُعَ_قِّبَ لِحُ_کْمِهِ، یَا مَنْ لاَ رَادَّ لِقَضائِهِ، یَا مَنِ انْقادَ کُلُّ شَیْ ءٍ لاِءَمْرِهِ، یَا مَنِ السَّمَاوَاتُ مَطْوِیَّاتٌ

به دست قدرتت در هم پیچیده شد ای آن که بادها را برای بشارت رحمت پیش فرستادی (68) ای آن که قرار دادی زمین را مهد آسایش ای آن که کوه ها را نگهبان زمین مقرر داشتی ای آن که خورشید را چراغ روشن عالم گردانیدی ای آن که ماه را (برای شب تار) روشن بخشیدی ای آن که شب را لباس و ساتر عالم ساختی ای آن که روز را برای معاش خلق قرار دادی ای آن که خواب را مایه ثبات و آرامش گردانیدی ای آن که عمارت آسمان را بنا نمودی ای آن که هر چیز را

جفت آفرید ای آن که آتش (دوزخ را) در کمین (کافران و ستمگران) داشتی (69)

بِیَمِینِهِ، یَا مَنْ یُرْسِلُ الرِّیاحَ بُشْراً بَیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِهِ. (68) یَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهاداً، یَا مَنْ جَعَلَ الْجِبالَ أَوْتاداً، یَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِراجاً، یَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُوراً،

یَامَنْ جَعَلَ اللَّیْلَ لِباساً، یَا مَنْ جَعَلَ النَّهارَ مَعَاشاً، یَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُباتاً، یَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِناءً، یَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْیاءَ أَزْواجاً، یَامَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصاداً. (69) أَللّٰهُمَّ إِنِّی

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای شنوا ای شفیع (گنهکاران) ای رفیع بلند مرتبه ای بلند مقام ای زود اجابت کننده ای پدیدآرنده عالم ای خدای بزرگ ای توانا ای دانا ای پناه بخش (بی

پناهان) (70) ای زنده پیش از هر زنده ای زنده پس از هر زنده ای زنده ای که هیچ زنده مثل و مانندت نیست ای زنده ای که هیچ زنده شریک تو نیست ای زنده ای که به هیچ زنده نیازمند نیستی ای زنده ابدی که هر که زنده را می میرانی ای زنده ای که هر زنده را روزی می بخشی ای زنده ای که از کسی زندگی را ارث نبردی ای زنده ای که زنده کند

أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا سَمِیعُ، یَا شَفِیعُ، یَا رَفِیعُ،

یَا مَنِیعُ، یَا سَرِیعُ، یَا بَدِیعُ، یَا کَبِیرُ، یَا قَدِیرُ، یَا خَبِیرُ، یَا مُجِیرُ. (70) یَا حَیّاً قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ، یَا حَیّاً بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ، یَا حَیُّ الَّذِی لَیْسَ کَمِثْلِهِ حَیٌّ، یَا حَیُّ الَّذِی لاَ یُشارِکُهُ حَیٌّ، یَا حَیُّ الَّذِی لاَ یَحْتاجُ إِلی حَیٍّ، یَاحَیُّ الَّذِی یُمِیتُ کُلَّ حَیٍّ، یَا حَیُّ الَّذِی یَرْزُقُ کُلَّ حَیٍّ، یَا حَیّاً لَمْ یَرِثِ الْحَیاهَ مِنْ

ص: 702

مردگان را ای زنده ابدی پاینده و نگهبان عالم که هرگزت سستی و خواب فرانگیرد (71) ای آن که یاد او فراموش نخواهد شد ای آن که نور او خاموش نخواهد شد ای آن که نعمتش به حد و شمار نیاید ای آن که ملک و سلطنتش را زوال نخواهد بود ای آن که حمد و ثنایش به انتها نرسد ای آن که جلال و بزرگیش چگونگی ندارد ای آن که کمالش در ادراک نگنجد ای آن که فرمان قضایش رد نخواهد گشت ای آن که صفاتش

تغییر و تبدیل نپذیرد ای آن که نعوتش متغیر نخواهد شد (72)

حَیٍّ، یَا حَیُّ الَّذِی یُحْیِی الْمَوْتی، یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَهٌ وَلاَ نَوْمٌ. (71) یَامَنْ لَهُ ذِکْرٌ لاَ یُنْسی، یَا مَنْ لَهُ نُورٌ لاَیُطْفی، یَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لاَ تُعَدُّ، یَا مَنْ لَهُ مُلْکٌ لاَیَزُولُ، یَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لاَ یُحْصی، یَا مَنْ لَهُ

جَلالٌ لاَ یُکَیَّفُ، یَا مَنْ لَهُ کَمالٌ لاَ یُدْرَکُ، یَامَنْ لَهُ قَضاءٌ لاَ یُرَدُّ، یَا مَنْ لَهُ صِفاتٌ لاَتُبَدَّلُ، یَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لاَ تُغَیَّرُ. (72)

ص: 703

ای پروردگار عالمیان ای پادشاه روز جزا ای منتهای مقصد طالبان ای پشتیبان پناه آوردگان ای دریابنده گریختگان ای آن که صابران را دوست داری ای آن که توبه کنندگان را دوست داری ای آن که پاکیزگان را دوست می داری ای آن که

نیکوکاران را دوست می داری ای آن که از همه کس به هدایت یافتگان داناتری (73) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای شفیق و مهربان ای رفیق ای نگهدار خلق ای محیط به عالم ای قوت بخشنده ای فریادرس ای عزیز کننده ای ذلیل کننده

یَارَبَّ الْعالَمِینَ، یَا مالِکَ یَوْمِ الدِّینِ،

یَاغایَهَ الطَّالِبِینَ، یَا ظَهْرَ اللاَّجِینَ، یَا مُدْرِکَ الْهارِبِینَ، یَا مَنْ یُحِبُّ الصَّابِرِینَ، یَا مَنْ یُحِبُّ التَّوَّابِینَ، یَا مَنْ یُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِینَ، یَا مَنْ یُحِبُّ الْمحْسِنِینَ، یَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِینَ. (73) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا شَفِیقُ، یَا رَفِیقُ، یَا حَفِیظُ، یَامُحِیطُ، یَا مُقِیتُ، یَا مُغِیثُ، یَا مُعِزُّ، یَامُذِلُّ،

ای آغاز کننده خلقت ای بازگرداننده (قافله وجود) (74) ای آن که یکتای بی همتاست ای آن که فرد بی مانند است ای آن که غنی الذات بی عیب است ای آن که یکتاست بدون کیفیت ای آن که حاکم است بدون ظلم ای آن که سلطان و متصرف است در همه عالم بدون معین ای آن که عزیز ابدی است هرگز ذلت نبیند ای آن که بی نیاز ابدی است که نیازمند نشود ای آن که پادشاهی است که عزل نشود ای آن که به هر وصف کمال بی شباهت به خلق موصوف است (75) ای کسی که به یاد

او بودن شرافت یادکنان است ای کسی که شکر و سپاسش فیروزی

يَا مُبْدِئُ، يَا مُعِيدُ. (74) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلا ضِدٍّ، يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلا نِدٍّ، يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلا عَيْبٍ، يَا مَنْ هُوَ وِتْرٌ بِلا كَيْفٍ، يَامَنْ هُوَ قاضٍ بِلا حَيْفٍ، يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلا وَزِيرٍ، يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلا ذُلٍّ، يَا مَنْ هُوَ

غَنِيٌّ بِلا فَقْرٍ، يَا مَنْ هُوَ مَلِکٌ بِلا عَزْلٍ، يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلا شَبِيهٍ. (75) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذّاكِرِينَ، يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ

ص: 705

شکرگزاران است ای کسی که ستایش و حمدش عزت ستایش کنندگان است ای کسی که طاعتش نجات مطیعان است ای کسی که درگاهش باز به روی طالبان است ای کسی که راهش برای بازگردندگان واضح و روشن است ای کسی که آیات قدرتش برای اهل نظر بهترین برهان

است ای کسی که کتابش موجب تذکر و تنبیه متقیان است ای کسی که رزقش عموم اهل طاعت و معصیت را شامل است ای کسی که رحمت (خاص) او به نیکوکاران نزدیک است (76) ای آن که مبارک است نامش ای آن که بلند مرتبه است شأنش ای آن که هیچ خدایی غیر از او نیست

لِلشَّاكِرِينَ، يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحامِدِينَ، يَامَنْ طَاعَتُهُ نَجاةٌ لِلْمُطِيعِينَ، يَا مَنْ بابُهُ

مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ، يَا مَنْ سَبِيلُهُ واضِحٌ لِلْمُنِيبِينَ، يَا مَنْ آياتُهُ بُرْهانٌ لِلنَّاظِرِينَ، يَامَنْ كِتابُهُ تَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّ_قِينَ، يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعاصِينَ، يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمحْسِنِينَ. (76) يَا مَنْ تَبارَكَ اسْمُهُ، يَا مَنْ تَعالى جَدُّهُ، يَا مَنْ لاَ إِلَهَ غَيْرُهُ،

ص: 706

ای آن که ثنای او برتر است ای آن که نامهایش همه پاکیزه است

ای آن که بقایش ابدی است ای آن که عظمت حسن و جمال اوست ای آن که تکبر و بزرگواری مخصوص اوست ای آن که بی حساب است نعمتهای پنهان او ای آن که نعمتهای ظاهر و آشکار او بی شمار است (77) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای یاری کننده ای امان بخشنده ای آشکارکننده (هر نیکویی) ای استوار ثابت ای باقوت ای ستوده صفات ای بامجد و عظمت ای شدید ای شاهد و گواه عالم (78) ای صاحب عرش باعظمت ای صاحب قول و رأی

يَا مَنْ جَلَّ ثَناؤُهُ، يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْماؤُهُ، يَامَنْ يَدُومُ بَ_قاؤُهُ، يَا مَنِ الْعَظَمَهُ بَهاؤُهُ، يَامَنِ الْكِبْرِياءُ رِداؤُهُ، يَا مَنْ لاَ تُحْصى آلاؤُهُ، يَا مَنْ لاَ تُعَ_دُّ نَعْماؤُهُ. (77) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ يَا مُعِينُ، يَا أَمِينُ،

يَامُبِينُ، يَا مَتِينُ، يَا مَكِينُ، يَا رَشِيدُ، يَاحَمِيدُ، يَا مَجِيدُ، يَا شَدِيدُ، يَا شَهِيدُ. (78) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمجِيدِ، يَا ذَا الْقَوْلِ

ص: 707

محکم ای صاحب فعل درست و مستحکم ای صاحب انتقام سخت ای صاحب وعده های ثواب و عقاب ای آن که سلطان عالم و ستوده اوصافی ای آن که هر چه اراده کنی البته انجام خواهی داد ای آن که نزدیکی و از خلق دور نیستی ای

آن که بر هر چیز گواه و آگاهی ای آن که کمترین ستم نخواهی کرد بر هیچ بنده ای (79) ای آن که شریک و معاونی نداری ای آن که مثل و مانندی نداری ای آن که آفریننده مهر و ماه رخشانی ای بی نیاز کننده نیازمند پریشان حال

السَّدِیدِ، یَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِیدِ، یَا ذَا الْبَطْشِ

الشَّدِیدِ، یَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِیدِ، یَا مَنْ هُوَ الْوَ لِیُّ الْحَمِیدُ، یَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ لِما یُرِیدُ، یَامَنْ هُوَ قَرِیبٌ غَیْرُ بَعِیدٍ، یَا مَنْ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْ ءٍ شَهِیدٌ، یَا مَنْ هُوَ لَیْسَ بِظَ_لاَّمٍ لِلْعَبِیدِ. (79) یَا مَنْ لاَ شَرِیکَ لَهُ وَلاَ وَزِیرَ، یَا مَنْ لاَ شَبِیهَ لَهُ وَلاَ نَظِیرَ، یَا خالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِیرِ، یَا مُغْنِیَ الْبائِسِ الْفَقِیرِ،

ص: 708

ای روزی دهنده کودکان ای ترحم کننده به پیران ای جبران کننده شکسته استخوانان ای نگهدار هر که بترسد و به تو پناه آرد ای آن که احوال بندگان آگاه و بینایی ای آن که بر هر چیز قادر و توانایی (80) ای صاحب جود و نعمتها ای صاحب فضل و کرامتها ای آفریننده لوح و قلم ای آفریننده گیاه و آدمیان ای صاحب عذاب و انتقام ای

الهام کننده به عرب و عجم ای برطرف کننده هر رنج و الم

یَارازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِیرِ، یَا راحِمَ الشَّیْخِ الْکَبِیرِ، یَا جابِرَ الْعَظْمِ الْکَسِیرِ، یَا عِصْمَهَ الْخائِفِ الْمُسْتَجِیرِ، یَا مَنْ هُوَ بِعِبادِهِ خَبِیرٌ بَصِیرٌ، یَا مَنْ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ.

(80) یَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ، یَا ذَا الْفَضْلِ وَالْکَرَمِ، یَا خالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ، یَا بارِئَ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ، یَا ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ، یَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ، یَا کَاشِفَ الضُّرِّ وَالْاَلَمِ،

ای دانای اسرار و نیات دلها ای پروردگار خانه کعبه و حرم آن که موجودات را از نیستی به هستی آوردی (81) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای فاعل (هر کار خیر جهان) ای مقرر کننده امور

عالم ای پذیرنده ای موجود کامل ای جداکننده ای پیوند دهنده ای حاکم باعدل ای غالب و مسلط ای خواستار ای بخشنده (82) ای آن که نعمت داد به احسان خودش ای آن که کرم نماید به بخشش خود ای آن که بخشش کند به لطف خودش ای آن که عزیز شد به قدرت خویش ای آن که مقدر کرد به حکمت خودش ای آن که حکم کند

یَاعَالِمَ السِّرِّ وَالْهِمَمِ، یَا رَبَّ الْبَیْتِ وَالْحَرَمِ،

یَا مَنْ خَلَقَ الاْءَشْیاءَ مِنَ الْعَدَمِ. (81) أَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا فاعِلُ، یَاجاعِلُ، یَا قابِلُ، یَا کامِلُ، یَا فاصِلُ، یَاواصِلُ، یَا عادِلُ، یَا غالِبُ، یَا طالِبُ، یَاواهِبُ. (82) یَا مَنْ أَ نْعَمَ بِطَوْلِهِ، یَا مَنْ أَکْرَمَ بِجُودِهِ، یَا مَنْ جادَ بِلُطْفِهِ، یَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ، یَا مَنْ قَدَّرَ بِحِکْمَتِهِ، یَا مَنْ حَکَمَ

به تدبیر خودش ای آن که تدبیر کرد به دانش خودش ای آن که گذشت کند به بردباری خودش ای آن که نزدیک است در بلندی خود ای آن که بلند است در نزدیکی خود (83) ای آن که هر چه بخواهد می آفریند ای آن که می کند هر چه بخواهد ای آن که هر که را بخواهد هدایت می کند ای آن که هر که را بخواهد گمراه می کند ای آن که هر که را بخواهد عذاب می کند ای آن که هر که را بخواهد می آمرزد ای آن که هر که را بخواهد عزیز می گرداند ای آن که هر که را بخواهد ذلیل می سازد ای آن که هر که را

بخواهد در رحم ها هر صورتی می خواهد می نگارد ای آن که هر که را بخواهد به رحمت

بِتَدْبِیرِهِ، یَا مَنْ دَ بَّرَ بِعِلْمِهِ، یَا مَنْ تَجاوَزَ بِحِلْمِهِ، یَا مَنْ دَنَا فِی عُلُوِّهِ، یَا مَنْ عَلا فِی دُنُوِّهِ. (83) یَا مَنْ یَخْلُقُ ما یَشَاءُ، یَا مَنْ یَفْعَلُ ما یَشَاءُ، یَا مَنْ یَهْدِی مَنْ یَشَاءُ، یَا مَنْ

یُضِلُّ مَنْ یَشَاءُ، یَا مَنْ یُعَذِّبُ مَنْ یَشَاءُ، یَا مَنْ یَغْفِرُ لِمَنْ یَشَاءُ، یَا مَنْ یُعِزُّ مَنْ یَشَاءُ، یَامَنْ یُذِلُّ مَنْ یَشَاءُ، یَا مَنْ یُصَوِّرُ فِی الْأَرْحامِ مَا یَشَاءُ، یَا مَنْ یَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ

خود مخصوص می گرداند (84) ای کسی که هم جفت و فرزند ایجاد نکرده است ای کسی که برای هر چیز قدر و اندازه ای معین کرده است ای کسی که احدی را در فرمانش شریک نساخته است ای کسی که

فرشتگان را پیغام آوران خود گردانیده است ای کسی که در آسمان برج ها قرار داده است ای کسی که زمین را قرار و آرامگاه ساخته است ای کسی که نوع بشر را از آب (نطفه) آفریده است ای کسی که برای هر چیز مدتی مقرر داشته است ای کسی که به هر چیز علمش احاطه نموده است ای کسی که شماره هر چیز را می داند (85) خدایا

مَنْ یَشَاءُ. (84) یَا مَنْ لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَهً وَلاَ وَلَداً، یَا مَنْ جَعَلَ لِکُلِّ شَیْ ءٍ قَدْراً، یَامَنْ لاَ یُشْرِکُ فی حُکْمِهِ أَحَداً، یَا مَنْ جَعَلَ الْمَلائِکَهَ رُسُلاً، یَا مَنْ جَعَلَ فِی السَّماءِ بُرُوجاً، یَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَراراً، یَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَراً، یَا مَنْ جَعَلَ لِکُلِّ شَیْ ءٍ أَمَداً، یَا مَنْ أَحاطَ بِکُلِّ شَیْ ءٍ عِلْماً،

یَامَنْ أَحْصی کُلَّ شَیْ ءٍ عَدَداً. (85) أَللّهُمَّ

از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای اول و ای آخر ای پیدا ای پنهان ای نیکو ای ثابت ای یکتا ای بی همتا ای بی نیاز ای موجود سرمدی (86) ای بهترین نیکویی که توان یافت ای بهترین معبودی که پرستش توان کرد ای بزرگترین کسی که سپاسش بجای آورند ای باعزت ترین کسی که از او یاد کنند ای بلند مرتبه ترین کسی که ستایش او بجای آرند ای پیش از هر موجودی که به طلب او برآیند ای

عالی ترین ذاتی که او را توصیف کنند ای بزرگترین مقصودی که جویای او باشند ای کریم ترین کسی که از او حاجت خواهند

إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا أَوَّلُ، یَا آخِرُ، یَاظاهِرُ، یَا باطِنُ، یَا بَرُّ، یَا حَقُّ، یَا فَرْدُ، یَاوِتْرُ، یَا صَمَدُ، یَا سَرْمَدُ. (86) یَا خَیْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ، یَا أَ فْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ،

یَاأَجَلَّ مَشْکُورٍ شُکِرَ، یَا أَعَزَّ مَذْکُورٍ ذُکِرَ، یَاأَعْلی مَحْمُودٍ حُمِدَ، یَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ، یَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وُصِفَ، یَا أَکْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ، یَا أَکْرَمَ مَسْؤُولٍ سُئِلَ،

ای شریف ترین محبوبی که توان یافت (87) ای محبوب دیده های گریان ای آقای توکل کنندگان ای هدایت کننده گمراهان ای یار و دوستدار اهل ایمان ای مونس دلهایی که به

یاد توأند ای فریادرس ستمدیدگان ای نجات بخش صادقان ای تواناترین مقتدران ای داناترین دانایان ای خدای تمام عالمیان (88) ای آن که از بلندی مقام بر خلق قاهری ای آن که چون مالک الملکی قادر مطلقی ای آن که چون باطن عالمی از همه چیز آگاهی ای آن که عبادت شده پس تقدیر کند ای آن که نافرمانی شود

یَاأَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ. (87) یَا حَبِیبَ الْباکِینَ، یَا سَیِّدَ الْمُتَوَکِّلِینَ، یَا هادِیَ الْمُضِلِّینَ، یَا وَ لِیَّ الْمُوءْمِنِینَ، یَا أَنِیسَ الذَّاکِرِینَ، یَا مَفْزَعَ الْمَلهُوفِینَ، یَا مُنْجِیَ الصَّادِقِینَ، یَا أَقْدَرَ الْقادِرِینَ، یَا أَعْلَمَ الْعالِمِینَ، یَا إِلهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ. (88) یَامَنْ عَلا فَقَهَرَ، یَا مَنْ مَلَکَ فَقَدَرَ، یَا مَنْ

بَطَنَ فَخَبَرَ، یَا مَنْ عُبِدَ فَشَکَرَ، یَا مَنْ عُصِیَ

پس بیامرزد ای آن که نرسد به او اندیشه ها ای آن که درک نکند او را هیچ دیده ای ای آن که اثر هیچ موجودی از تو پنهان نیست ای روزی دهنده بشر ای تقدیر کننده امور عالم (89) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای نگهدار ای آفریننده ای پدید آرنده ای بلند مقام ای برطرف کننده غم ها ای گشاینده درها ای رفع کننده مصیبت ها ای ضامن بندگان ای امر کننده به نیکویی ها ای نهی

کننده از بدی ها (90) ای آن که هیچ کس جز او دانای غیب نیست ای آن که رنج و بلا را جز او برطرف نمی گرداند ای آن که خلق را جز او

فَغَفَرَ، یَا مَنْ لاَ تَحْوِیهِ الْفِکَرُ، یَا مَنْ لاَیُدْرِکُهُ بَصَرٌ، یَا مَنْ لاَ یَخْفی عَلَیْهِ أَثَرٌ، یَا رازِقَ الْبَشَرِ، یَا مُقَدِّرَ کُلِّ قَدَرٍ. (89) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا حافِظُ، یَا بارِئُ، یَا ذارِئُ

یَا باذِخُ، یَا فارِجُ، یَا فاتِحُ، یَا کاشِفُ، یَاضامِنُ، یَا آمِرُ، یَا ناهِی. (90) یَا مَنْ لاَیَعْلَمُ الْغَیْبَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَ یَصْرِفُ السُّوءَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَ یَخْلُقُ الْخَلْقَ

ص: 715

کسی نمی آفریند ای آن که گناه خلق را کسی جز او نمی بخشد ای آن که نعمت را کسی تمام نمی کند جز او ای آن که کسی جز او تصرف در دلها نمی کند ای آن که جز او مدبر نظام عالم

نمی باشد ای آن که جز او کسی باران فرو نمی بارد ای آن که جز او کسی رزق را وسیع نمی گرداند ای آن که جز او کسی مردگان را زنده نمی گرداند (91) ای یار ناتوانان ای هم صحبت غریبان ای یار و مددکار دوستان ای قاهر و غالب بر دشمنان ای رفعت دهنده آسمان ای انیس دل پاکان و برگزیدگان

إِلاَّهُوَ، یَا مَنْ لاَ یَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَ یُتِمُّ النِّعْمَهَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَ یُقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَ یُدَبِّرُ الاْءَمْرَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَیُنَزِّلُ الْغَیْثَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَ یَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلاَّ هُوَ، یَا مَنْ لاَ یُحْیِی الْمَوْتی إِلاَّهُوَ. (91) یَا مُعِینَ الضُّعَفاءِ، یَا صاحِبَ الْغُرَباءِ، یَا ناصِرَ الاْءَوْ لِیاءِ، یَا قاهِرَ الاْءَعْداءِ،

یَا رافِعَ السَّماءِ، یَا أَنِیسَ الاْءَصْفِیاءِ،

ص: 716

ای دوست متقیان ای گنج فقیران ای خدای دولتمندان ای کریم ترین کریمان (92) ای کفایت کننده از هر چیز ای نگهبان هر چیز ای بی مثل و مانند ای آن که در ملکش چیزی نمی افزاید ای آن که چیزی بر او پنهان نیست ای آن که چیزی از گنجهایش کاسته نمی شود ای آن که

هیچ چیز مثل و مانندش نیست ای آن که چیزی از علمش بیرون نیست ای آن که به همه چیز آگاهی ای آن که

یَاحَبِیبَ الاْءَتْقِیاءِ، یَا کَنْزَ الْفُقَراءِ، یَا إِلهَ الاْءَغْنِیاءِ، یَا أَکْرَمَ الْکُرَماءِ. (92) یَا کافِیاً مِنْ کُلِّ شَیْ ءٍ، یَا قائِماً عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ، یَا مَنْ

لاَ یُشْبِهُهُ شَیْ ءٌ، یَا مَنْ لاَ یَزِیدُ فی مُلْکِهِ شَیْ ءٌ، یَا مَنْ لاَ یَخْفی عَلَیْهِ شَیْ ءٌ، یَا مَنْ لاَیَنْقُصُ مِنْ خَزائِنِهِ شَیْ ءٌ، یَا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْ ءٌ، یَا مَنْ لاَ یَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَیْ ءٌ، یَا مَنْ هُوَ خَبِیرٌ بِکُلِّ شَیْ ءٍ، یَا مَنْ

ص: 717

رحمتت همه چیز را فراگرفته (93) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای اکرام کننده ای طعام بخشنده ای

انعام دهنده ای عطابخشنده ای بی نیاز کننده ای فانی کننده ای زنده کننده ای خوشنود سازنده ای نجات دهنده (94) ای اول و آخر همه موجودات ای خدای هر چیز و مالک آن ای پروردگار هر چیز و سازنده آن ای پدی آرنده هر چیز و آفریننده آن ای قبض و بسط کننده همه موجودات (گیرنده و گستراننده) ای نخست آفریننده هر چیز و بازگرداننده آن

وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ کُلَّ شَیْ ءٍ. (93) أَللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا مُکْرِمُ، یَا مُطْعِمُ، یَامُنْعِمُ، یَا مُعْطِی، یَا مُغْنِی، یَا مُقْنِی، یَامُفْنِی، یَا مُحْیِی، یَا مُرْضِی، یَا مُنْجِی. (94) یَا أَوَّلَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَآخِرَهُ، یَا إِلهَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَمَلِیکَهُ، یَا رَبَّ کُلِّ شَیْ ءٍ وَصانِعَهُ،

یَابارِئَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَخالِقَهُ، یَا قابِضَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَباسِطَهُ، یَا مُبْدِئَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَمُعِیدَهُ،

ای ایجادکننده هر چیز و مقدرات آن ای وجودبخشنده هر چیز و تغییر دهنده احوال آن ای زنده کننده هر چیز و میراننده آن ای خالق هر چیز و وارث هستی آن (95) ای بهترین یادکننده و یادآور شده ای بهترین تقدیر کن و شکرگزار شده ای بهترین ستاینده و ستوده ای بهترین

شاهد عالم و مشهود خلق ای بهترین دعوت کننده و دعوت شده ای بهترین اجابت کننده دعا و پذیرنده آن ای بهترین انیس و مونس خلقان ای بهترین رفیق و همنشین بندگان ای بهترین مقصود

یَا مُنْشِئَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَمُقَدِّرَهُ، یَا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَمُحَوِّلَهُ، یَا مُحْیِیَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَمُمِیتَهُ،

یَا خالِقَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَوارِثَهُ. (95) یَا خَیْرَ ذاکِرٍ وَمَذْکُورٍ، یَا خَیْرَ شاکِرٍ وَمَشْکُورٍ، یَاخَیْرَ حامِدٍ وَمَحْمُودٍ، یَا خَیْرَ شاهِدٍ وَمَشْهُودٍ، یَا خَیْرَ داعٍ وَمَدْعُوٍّ، یَا خَیْرَ مُجِیبٍ وَمُجابٍ، یَا خَیْرَ مُؤْنِسٍ وَأَنِیسٍ، یَاخَیْرَ صاحِبٍ وَجَلِیسٍ، یَا خَیْرَ مَقْصُودٍ

و مطلوب (عارفان) ای بهترین حبیب و محبوب (خاصان) (96) ای آن

که هر که به درگاهت دعا کند اجابت می کنی ای آن که هر کس اطاعتت کند او را دوست می داری ای آن که هر که را دوست بداری به او نزدیک هستی ای آن که به هر که او را نگهدا شمرد مواظبت کند او را ای آن که به هر که امید دار او را کریم است ای آن که به هر که نافرمانی کند او را بردبار است ای آن که در عین عظمت و بزرگی رؤف و مهربانی ای آن که در انجام حکمتت بزرگواری ای آن که لطف و احسانت قدیم است ای آن که به هر کس اشتیاق تو دارد آگاهی

وَمَطْلُوبٍ، يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ (96) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعاهُ مُجِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطاعَهُ حَبِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنِ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ، يَامَنْ هُوَ بِمَنْ رَجاهُ كَرِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصاهُ حَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِى عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ،

يَامَنْ هُوَ فِى حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِى إِحْسانِهِ قَدِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرادَهُ عَلِيمٌ.

ص: 720

(97) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای سبب ساز ای رغبت بخش ای پدیدآرنده انقلاب و احوال عالم ای به عقب آرنده ای ترتیب دهنده ای ترساننده ای بیم دهنده ای به یادآورنده ای مسخرکننده ای تغییر دهنده حالات عالمیان (98) ای آن که علم او سابق بر ایجاد است ای آن که وعده او صادق است ای آن که لطفش آشکار است ای آن

که حکمش غالب است ای آن که آیات کتاب تو محکم است ای آن که قضای تو وجودش حتم است ای آن که قرآن تو بزرگوار است ای آن که ملکت قدیم است ای آن که فضل و احسانت شامل همه خلق است ای آن که عرش تو

(97) أَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ بِاِسْمِکَ یَا مُسَبِّبُ، یَا مُرَغِّبُ، یَا مُقَلِّبُ، یَا مُعَقِّبُ، یَامُرَتِّبُ، یَا مُخَوِّفُ، یَا مُحَذِّرُ، یَا مُذَکِّرُ،

یَامُسَخِّرُ، یَا مُغَیِّرُ. (98) یَا مَنْ عِلْمُهُ سابِقٌ، یَا مَنْ وَعْدُهُ صادِقٌ، یَا مَنْ لُطْفُهُ ظاهِرٌ، یَامَنْ أَمْرُهُ غالِبٌ، یَا مَنْ کِتابُهُ مُحْکَمٌ، یَا مَنْ قَضاؤُهُ کائِنٌ، یَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِیدٌ، یَا مَنْ مُلْکُهُ قَدِیمٌ، یَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِیمٌ، یَا مَنْ عَرْشُهُ

ص: 721

باعظمت است (99) ای آن که شنیدن سخنی از سخن دیگر تو را مشغول نمی سلزد ای آن که تو را منع نمی کند کاری

از کار دیگر ای آن که گفتاری از گفتار دیگر تو را غافل نمی سازد ای آن که سؤال بنده ای از سؤال بنده دیگر تو را به اشتباه و خطا نمی اندازد ای آن که تو را چیزی حجاب چیز دیگر نمی شود ای آن که اصرار و الحاح بندگان تو را نمی رنجاند ای کسی که منتهای آرزوی مشتاقانی ای کسی که منتهای همت عارفانی ای آن که منتهای درخواست طالبانی ای آن که ذره ای

عَظِیمٌ. (99) یَا مَنْ لاَ یَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ، یَا مَنْ لاَ یَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ، یَا مَنْ لاَ یُلْهِیهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ، یَا مَنْ لاَ یُغَلِّطُهُ سُوءالٌ عَنْ سُوءالٍ، یَا مَنْ لاَ یَحْجُبُهُ شَیْ ءٌ عَنْ شَیْ ءٍ، یَا مَنْ لاَ یُبْرِمُهُ إِلْحاحُ الْمُلِحِّینَ، یَا مَنْ هُوَ غایَهُ مُرادِ الْمُرِیدِینَ، یَا مَنْ هُوَ

مُنْتَهی هِمَمِ الْعارِفِینَ، یَا مَنْ هُوَ مُنْتَهی طَلَبِ الطَّالِبِینَ، یَا مَنْ لاَ یَخْفی عَلَیْهِ ذَرَّهٌ

در جهانیان از تو پنهان نیست (100) ای بردبار که تعجیل در عقوبت نمی کنی ای بخشنده ای که بخل نمی ورزی ای راستگویی که خلف نمی کنی ای عطا کنی که خسته نمی شوی ای قاهری که مغلوب نمی شوی ای بزرگواری که به وصف درنمی آیی ای با عدالتی که جور نمی کنی ای بی نیازی که محتاج نمی شوی ای بزرگی که ذلت و کوچکی نداری ای نگهبانی که غفلت خواهی کرد پاک و

منزه ای خدایی که جز تو خدایی نیست به فریادرس به فریاد رس و ما را از آتش قهر و عذابت نجات ده ای پروردگار ما.

فِی الْعالَمِینَ . (100) یَا حَلِیماً لاَ یَعْجَلُ، یَاجَوَاداً لاَ یَبْخَلُ، یَا صادِقاً لاَ یُخْلِفُ، یَاوَهَّاباً لاَ یَمَلُّ، یَا قاهِراً لاَ یُغْلَبُ، یَا عَظِیماً

لاَ یُوصَفُ، یَا عَدْلاً لاَ یَحِیفُ، یَا غَنِیّاً لاَیَفْتَقِرُ، یَا کَبِیراً لاَ یَصْغُرُ، یَا حافِظاً لاَ یَغْفُلُ، سُبْحانَکَ یَا لاَ إِلهَ إِلاَّ أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النَّارِ یَا رَبِّ.

ص: 723

صاحب عوالم به سند خود نقل نموده از جابر بن عبداللّه انصاری و او از فاطمه زهرا علیها السلام دختر رسول خدا صلی اللّه علیه و آله که گفت: شنیدم از فاطمه زهرا که آن مخدره می گفت داخل شد به منزل من پدر بزرگوارم رسول خدا در یکی از روزها پس فرمود سلام بر تو ای فاطمه پس عرض کردم درود بر تو ای پدر بزرگوار پس فرمود می یابم در بدن خود ضعفی پس عرض کردم پناه می برم برای تو

صاحب عوالم به سند خود نقل نموده از جابر بن عبداللّه انصاری:

عَنْ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ عَلَیْهَا السَّلامُ بِنْتِ رَسُولِ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، قَالَ سَمِعْتُ فَاطِمَهَ أَنَّهَا قَالَتْ دَخَلَ عَلَیَّ أَبِی

رَسُوْلُ اللّهِ فِی بَعْضِ الأَیَّامِ، فَقَالَ السَّلاَمُ عَلَیْکِ یَا فَاطِمَهُ، فَقُلْتُ عَلَیْکَ السَّلاَمُ قَالَ إِنِّی أَجِدُ فِی بَدَنِی ضُعْفَا فَقُلْتُ لَهُ أُعیذُکَ

ص: 724

به خداوند ای پدر بزرگوار از ضعف پس رسول اکرم فرمود ای فاطمه بیاور کسای یمانی را و بپوشان به آن فاطمه فرمود پس آوردم کساء را و پوشانیدم پدرم را به آن و نظر کردم دیدم که

صورتش می درخشید مانند ماه در شب چهارده پس نگذشت مگر ساعتی ناگاه فرزند من حسن نزدیک آمد و گفت سلام بر تو ای مادر جواب دادم سلام بر تو ای روشنی چشم من و میوه دل من پس حسن عرض کرد ای مادر بوی خوشی

بِاللّٰهِ یَا أبَتَاهُ مِنَ الضُّعْفِ، فَقَالَ یَا فَاطِمَهُ

إِیتِینِی بِالْکِسَاءِ الْیَمَانِی فَغَطِّینِی بِهِ فَأتَیْتُهُ بِالْکِسَاءِ الْیَمَانِی فَغَطَّیْتُهُ بِهِ وَصِرْتُ أَنْظُرُ إِلَیْهِ وَإِذا وَجْهُهُ یَتَلاَءْلاَءُ کَأَنَّهُ البَدْرُ فی لَیْلَهِ تَمَامِهِ وَکَمَالِهِ فَمَا کَانَتْ إلاَّ سَاعَهً وَإذَا بِوَلَدِیَ الْحَسَنِ قَدْ أَقْبَلَ، وَقَالَ السَّلاَمُ عَلَیْکِ یَا أَمَّاهُ فَقُلْتُ وَعَلَیْکَ السَّلاَمُ یَا قُرَّهَ عَیْنِی وَثَمَرَهَ فُؤَادِی فَقَالَ یَا أُمَّاهُ إنِّی أَشُمُّ

نزد تو به مشامم می رسد گوئیا بوی جدم رسول اکرم می باشد گفتم بلی جد تو در زیر کساء است پس حضرت حسن آمد نزدیک کساء و عرض کرد سلام بر تو ای جد بزرگوار ای رسول خدا آیا اذن می دهی که داخل شوم با شما در زیر کساء رسول خدا فرمود سلام بر تو ای پسر من و ای صاحب اختیار حوض من به تحقیق اذن دادم

تو را پس وارد شد حسن در زیر کساء پس نگذشت

عِنْدَکِ رَائِحَةً طَیِّبَةً کَأَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّی رَسُولِ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ جَدَّکَ تَحْتَ الْکِسَاءِ فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ نَحْوَ الْکِسَاءِ، وَقَالَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا جَدَّاهُ

یَارَسُولَ اللّهِ أَتَأْذَنُ لِی أَنْ أَدْخُلَ مَعَکَ تَحْتَ الْکِسَاءِ، فَقَالَ وَعَلَیْکَ السَّلاَمُ یَاوَلَدِی وَیَا صَاحِبَ حَوْضِی قَدْ أَذِنْتُ لَکَ فَدَخَلَ مَعَهُ تَحْتَ الْکِسَاءِ فَمَا کَانَتْ

مگر اندکی که ناگاه پسرم حسین آمد و عرض کرد سلام بر تو ای مادر گفتم بر تو باد سلام ای پسر من و ای روشنی دیده ام و میوه دل من پس

عرض کرد ای مادر به درستی که بوی خوشی نزد تو به مشام من می رسد گوئیا بوی جدم رسول خدا می باشد گفتم بلی به درستی که جد تو و برادر تو در زیر کساء می باشند پس حسین نزدیک کساء شد و عرض کرد سلام بر تو ای جد بزرگوار

اِلاَّسَاعَةً وَإِذَا بِوَلَدِیَ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلاَمُ

قَدْ أَقْبَلَ، وَقَالَ السَّلاَمُ عَلَیْکِ یَا أُمّاهُ فَقُلْتُ وَعَلَیْکَ السَّلاَمُ یَا وَلَدِی وَیَا قُرَّةَ عَیْنِی وَثَمَرَةَ فُؤادِی فَقَالَ لِی یَا أُمَّاهُ إِنِّی أَشُمُّ عِنْدَکِ رَائِحَةً طَیِّبَةً کَأَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّی رَسُولِ اللّه فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ جَدَّکَ وَأَخَاکَ تَحْتَ الْکِسَاءِ فَدَنَی الْحُسَیْنُ عَلَیْهِ السَّلاَمُ نَحْوَ الْکِسَاءِ، وَقَالَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا جَدَّاهُ،

و سلام بر تو ای کسی که خداوند او را از خلق خود اختیار فرمود آیا اجازه می دهی که با شما در زیر کساء داخل شوم پس رسول خدا فرمود بر تو باد سلام ای پسر من و شافع امتم به تحقیق اجازه دادم تو را پس حسین با ایشان داخل در زیر کساء شد پس آمد آن زمان ابوالحسن علی بن ابیطالب علیه السلام و فرمود سلام بر تو ای دختر رسول خدا پس عرض کردم

بر تو سلام باد ای ابوالحسن و ای امیرالمؤمنین پس فرمود

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مَنِ اخْتَارَهُ اللّه ُ أتَأْذَنُ لِی أَنْ أَکُوْنَ مَعَکُمَا تَحْتَ الْکِسَاءِ فَقَالَ وَعَلَیْکَ السَّلاَمُ یَا وَلَدِی وَیَا شَافِعَ أُمَّتِی قَدْ أَذِنْتُ لَکَ فَدَخَلَ مَعَهُما تَحْتَ الْکِسَاءِ

فَأَقْبَلَ عِنْدَ ذلِکَ أَبُو الْحَسَنِ عَلِیُّ بْنُ أَبِی طَالِبٍ عَلَیْهِ السَّلاَمُ، وَقَالَ الْسَّلاَمُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ رَسُولِ اللّه ِ فَقُلْتُ وَعَلَیْکَ السَّلاَمُ یَاأبَاالْحَسَنِ وَیَا أَمِیْرَ الْمُؤْمِنِینَ فَقَالَ

ص: 728

ای فاطمه به درستی که استشمام می کنم من نزد تو بوی خوشی را گوئیا بوی برادرم و پسر عمّ من رسول خدا می باشد پس عرض کردم بلی اینست او با دو پسرت در زیر

کساء پس علی علیه السلام نزد کساء آمد و عرض کرد سلام بر تو ای رسول خدا آیا اجازه می دهی مرا که بوده باشم با شما در زیر کساء پس پیغمبر فرمود بر تو سلام باد ای برادر و وصی من و جانشین من و صاحب لوای علم من به تحقیق اذن دادم تو را پس داخل شد علی علیه السلام در زیر کساء پس

یَافَاطِمَهُ إِنِّی أَشُمُّ عِنْدَکِ رَائِحَهً طَیِّبَهً کَأَنَّها رائِحَهُ أَخِی وَابْنِ عَمِّی رَسُولِ اللّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ هَاهُوَ مَعَ وَلَدَیْکِ تَحْتَ الْکِسَاءِ فَأَقْبَلَ عَلِیٌّ نَحْوَ الْکِسَاءِ وَقَالَ، السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَارَسُولَ اللّهِ أَتَأْذَنُ لِی أَنْ أکُونَ مَعَکُمْ تَحْتَ الْکِسَاءِ قَالَ لَهُ وَعَلَیْکَ السَّلاَمُ یاأَخِی وَیَا وَصِیِّی وَخَلیفَتِی وَصَاحِبَ

لِوَائِی قَدْ أَذِنْتُ لَکَ فَدَخَلَ عَلِیٌّ تَحْتَ

ص: 729

من رفتم نزد کساء و عرض کردم سلام بر تو ای پدر من ای رسول خدا آیا اجازه می دهی مرا که بوده باشم با شما در زیر کساء فرمود بر تو سلام باد ای دختر من و پاره تن من به تحقیق اجازه دادم تو را پس داخل شدم در زیر کساء پس زمانی که جمع شدیم ما همگی در زیر کساء گرفت پدرم رسول خدا دو

طرف کساء را و به دست راست اشاره به سوی آسمان نمود و عرض کرد پروردگارا به درستی که این ها اهل بیت و خواص

اِلْکِسَاءِ ثُمَّ أَتَیْتُ نَحْوَ الْکِسَاءِ وَقُلْتُ، السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَتَاهُ یَا رَسُولَ اللّه ِ أَتَأْذَنُ لِی أَنْ أَکُوْنَ مَعَکُمْ تَحْتَ الْکِسَاءِ قَالَ وَعَلَیْکِ

السَّلاَمُ یَا بِنْتِی وَیَا بَضْعَتِی قَدْ أَذِنْتُ لَکِ فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْکِسَاءِ فَلَمَّا اکْتَمَلْنَا جَمِیعا تَحْتَ الْکِسَاءِ أَخَذَ أَبِی رَسُولُ اللّه ِ بِطَرَفَیِ الْکِسَاءِ وَأَوْمَئَ بِیَدِهِ الْیُمْنَی إِلَی السَّمَاءِ وَقَالَ، اللّهُمَّ إِنَّ هؤُلاَءِ أَهْلُ بَیْتِی وَخَاصَّتِی

ص: 730

من می باشند گوشت ایشان گوشت من و خون آنها خون من است اذیت می نماید به من هر که به آنها اذیت می کند و غمگین می کند مرا هر که

آنها را غمگین می سازد من طرفم با هر که طرفست با آنها و صلحم با آن که صلح است با آنها و دشمنم با هر که دشمن است با آنها و دوستم با هر که دوست است با آنها به درستی که ایشان از من و من از ایشانم پس قرار بده پروردگارا رحمت ها و برکات خود را و رحمت خود را و آمرزش خود را در رضای خود بر من و بر آنها و زایل فرما از آنها پلیدی را و پاک بگردان آنها را پاکی بزرگی پس خداوند عزوجل فرمود

وَحَامَّتِی، لَحْمُهُمْ لَحْمِی وَدَمُهُمْ دَمِی یُؤْلِمُنِی مَا یُؤْلِمُهُمْ وَیَحْزُنُنِی مَا یَحْزُنُهُمْ أَنَاحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَهُمْ وَسِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَهُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُمْ وَمُحِبٌّ لِمَنْ أَحَبَّهُمْ إِنَّهُمْ مِنّی وَأَنَا مِنْهُمْ، فَاجْعَلْ صَلَوَاتِکَ وَبَرَکَاتِکَ وَرَحْمَتَکَ وَغُفْرَانَکَ وَرِضْوَانَکَ عَلَیَّ وَعَلَیْهِمْ وَاذْهِبْ عَنْهُمُ الرِّجْسَ

وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِیْرا فَقَالَ اللّه ُ عَزَّ وَجَلَّ

ای ملائکه من و ای ساکنان آسمانهای من به درستی که خلق نفرمودم آسمان بنا شده را و زمین کشیده و تسطیح شده را و نه ماه روشنی بخش را و نه آفتاب درخشنده و نه فلک را که دور می زند و می چرخد و نه دریایی را که جاری است و نه کشتی را که سیر و گردش می نماید مگر به جهت دوستی این پنج تن که در زیر کساء آسوده اند پس جبرئیل امین عرض

کرد ای پروردگار من کیستند در زیر کساء پس پروردگار عزوجل فرمود آنها هستند اهل بیت پیامبر و مرکز رسالت ایشانند فاطمه

یَامَلآئِکَتِی وَیَا سُکَّانَ سَمَاوَاتِی إِنِّی مَاخَلَقْتُ سَمَاءً مَبْنِیَّةً وَلاَ أَرْضا مَدْحِیَّةً وَلاَقَمَرا مُنِیرا وَلاَ شَمْسا مُضِیئَةً وَلاَ فَلَکا یَدُورُ وَلاَ بَحْرا یَجْرِی وَلاَ فُلْکا یَسْرِی

إِلاّفِی مَحَبَّهِ هؤُلاَءِ الْخَمْسَهِ الَّذِینَ هُمْ تَحْتَ الْکِسَاءِ فَقَالَ الأَمِینُ جِبْرَائِیلُ یَا رَبِّ وَمَنْ تَحْتَ الْکِسَاءِ فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ هُمْ أَهْلُ بَیْتِ النُّبُوَّهِ وَمَعْدِنُ الرِّسَالَهِ هُمْ فَاطِمَهُ

و پدر او و شوهر او و فرزندان او پس جبرئیل عرض کرد ای پروردگار من آیا اذن می دهی که به سوی زمین فرود آیم تا آنکه ششمین آنها بوده باشم پس خداوند عزوجل فرمود

به تحقیق اذن دادم تو را پس فرود آمد جبرئیل امین و گفت سلام بر تو ای رسول خدا خداوند علیّ اعلی تو را سلام می رساند و مخصوص می گرداند به تحیت و اکرام و تجلیل می فرماید به شما که قسم به عزت و جلالم به درستی که خلق ننمودم آسمان بنا شده را و نه زمین کشیده را و نه ماه روشنی بخش را

وَأَبُوهَا وَبَعْلُهَا وَبَنُوهَا فَقَالَ جِبْرَائِیلُ یَا رَبِّ أَتَأْذَنُ لِی أَنْ أَهْبِطَ إِلَی الْاءَرْضِ لاِءَکُونَ مَعَهُمْ سادِسا فَقَالَ اللّه ُ نَعَمْ، قَدْ أَذِنْتُ لَکَ فَهَبَطَ الْاءَمِینُ جِبْرَائِیلُ وَقَالَ، السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللّه ِ، الْعَلِیُّ الْاءَعْلی یُقْرِئُکَ السَّلاَمَ وَیَخُصُّکَ بِالتَّحِیَّهِ وَالْاءِکْرَامِ وَیَقُولُ لَکَ وَعِزَّتِی وَجَلاَلِی إِنِّی مَا خَلَقْتُ سَمَاءً

مَبْنِیَّهً وَلاَ أَرْضا مَدْحِیَّهً وَلاَ قَمَرا مُنِیرا

ص: 733

و نه خورشید درخشنده را و نه فلک دور زننده را و نه دریایی را که روان است و نه کشتی را که سیر می نماید مگر برای شما و دوستی شما و به تحقیق که اذن داده مرا که با شما در زیر کساء در آیم پس آیا اذن می دهی مرا ای رسول خدا پس رسول خدا فرمود و بر تو سلام باد ای امین وحی خدا به درستی که چنین است اذن دادم تو را پس داخل شد جبرئیل امین در زیر کساء پس عرض کرد به پدر بزرگوارم

به درستی که وحی می فرماید پروردگار به سوی شما «به درستی که اراده فرمود خداوند متعال که برطرف نماید از شما خانواده

وَلاَشَمْسا مُضِیآئَهً وَلاَ فَلَکا یَدُورُ وَلاَ بَحْرا یَجْرِی وَلاَ فُلْکا یَسْرِی إِلاَّ لاِءَجْلِکُمْ وَمَحَبَّتِکُمْ وَقَدْ أَذِنَ لِی أَنْ أَدْخُلَ مَعَکُمْ

فَهَلْ تَأْذَنُ لِی یَا رَسُولَ اللّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللّهِ وَعَلَیْکَ السَّلاَمُ یَا أَمِینَ وَحْیِ اللّهِ إِنَّهُ نَعَمْ قَدْ أَذِنْتُ لَکَ فَدَخَلَ جِبْرَائِیلُ مَعَنَا تَحْتَ الْکِسَاءِ فَقَالَ لاِءَبِی إِنَّ اللّهَ قَدْ أَوْحَی إِلَیْکُمْ یَقُولُ إِنَّمَا یُرِیدُ اللّهُ لِیُذْهِبَ عَنْکُمْ

هر پلیدی را و پاک گرداند بزرگ پاک کردنی» پس عرض کرد علی علیه السلام به پدر بزرگوارم که ای رسول خدا خبر ده

مرا که چه شرافت و فضیلت است در این بودن ما در زیر کساء نزد خداوند متعال پس پیغمبر اکرم فرمود: قسم به آن کسی که مرا به پیغمبری مبعوث گردانید و اختیار فرمود به رسالت و نجات دهنده بر خلق که ذکر نمی شود این خبر ما در مجلسی از مجالس اهل زمین که در آن جمعی از دوستان ما و پیروان ما باشند مگر آن که نازل می شود بر ایشان رحمت

الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَیْتِ وَیُطَهِّرَکُمْ تَطْهِیرا فَقَالَ عَلِیٌّ لاِءَبِی یَا رَسُولَ اللّهِ أَخْبِرْنِی مَالِجُلُوسِنَا هذَا تَحْتَ الْکِسَاءِ مِنَ الْفَضْلِ عِنْدَ اللّهِ فَقالَ النَّبِیُّ صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَالَّذِی بَعَثَنِی بِالْحَقِّ نَبِیّا وَاصْطَفَانِی بِالرِّسَالَهِ نَجِیّا مَا ذُکِرَ خَبَرُنَا هذَا فِی مَحْفِلٍ

مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الاْءَرْضِ وَفِیْهِ جَمْعٌ مِنْ شیعَتِنَا وَمُحِبّینَا إِلاَّ وَنَزَلَتْ عَلَیْهِمُ الرَّحْمَهُ

و احاطه می نماید ملائکه اطراف آنها را و طلب آمرزش می نمایند به جهت آنها تا آن که پراکنده می شوند پس علی عرض کرد در این هنگام به خدا قسم ما رستگار شدیم و رستگار شدند پیروان ما قسم به پروردگار کعبه پس فرمود پیغمبر دوباره یاعلی قسم به آن کسی که مرا به حق به پیغمبری برانگیخته

و اختیار فرمود به رسالت نجات دهنده که ذکر نمی شود این خبر ما در مجلسی از مجالس اهل زمین که در او باشد جمعی از دوستان و پیروان ما و در میان آنها باشد همّ و غمی مگر آن که خداوند برطرف فرماید

وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلآئِكَهُ وَاسْتَغْفَرَتْ لَهُمْ إِلَى أَنْ يَتَفَرَّقُوا، فَقَالَ عَلِىٌّ عَلَيْهِ السَّلامُ إِذا وَاللّهِ فُزْنَا وَفَازَ شيعَتُنَا وَرَبِّ الْكَعْبَهِ فَقَالَ

أَبِى رَسُولُ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا عَلِىُّ وَالَّذِى بَعَثَنِى بِالْحَقِّ نَبِيّا وَاصْطَفَانِى بِالرِّسَالَهِ نَجِيّا مَا ذُكِرَ خَبَرُنَا هذَا فِى مَحْفِلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الاْءَرْضِ وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شيعَتِنَا وَمُحِبّينَا وَفِيهِمْ مَهْمُومٌ إِلاَّ وَفَرَّجَ

همّ او را و نه مغمومی مگر آن که از بین ببرد خداوند عالم غم او را و نه صاحب حاجتی مگر آن که برآورده می فرماید خداوند حاجت او را

پس عرض کرد علی علیه السلام در آن هنگام قسم به خداوند رستگار شدیم و سعادت یافتیم و همچنین دوستان ما رستگار شدند و سعادت یافتند در دنیا و آخرت و به پروردگار کعبه قسم.

اللّه ُ هَمَّهُ وَلاَ مَغْمُومٌ إِلاَّ وَکَشَفَ اللّه ُ غَمَّهُ وَلاَطَالِبُ حَاجَهٍ إلاَّ وقَضَی اللّه ُ حَاجَتَهُ،

فَقَالَ عَلِیٌّ عَلَیْهِ السَّلاَمُ إذا وَاللّهِ فُزْنا وَسُعِدْنا وَکَذَلِکَ شیعَتُنَا فَازُوا وَسُعِدُوا فِی الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ وَرَبِّ الْکَعْبَهِ.

ص: 737

آداب کفن میت

کفن واجب سه پارچه است:لنگ و پیراهن و إِزار که سرتاسری باشد؛ و مستحب است که زیاد شود بر این پارچه ها، حُبْره یمنیّه، و آن جامه ای است که از یمن می آورند؛ یا إِزار دیگر. و زیاد کنند پارچه پنجمی که بپیچند به آن، رانهای میّت را. و مستحب است که علاوه بر اینها، عمامه برای او قرار دهند؛

پس تحصیل کنند برای او، مقداری از کافور که آتش به آن نرسیده باشد و افضل آن، وزن سیزده در هم و ثلث است و اواسط آن چهار مثقال، و اقل آن یک درهم است؛ و اگر دشوار باشد، هر قدر که ممکن است، تحصیل کنند. و سزاوار است که بنویسند بر همه کفن ها، یعنی بر هر پارچه از آن:

ص: 738

فلان گواهی دهد که نیست معبود حقی جز خدای یگانه، شریک ندارد و محمد (ص) رسول خدا است و

علی (ع) امیر مؤمنان است و امامان از اولادش؛

امامان او امام هدایت و خوشرفتارند.

فُلاَنٌ یَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ؛ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ؛ وَأَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللّهِ؛ وَأَنَّ

عَلِیّاً أَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ وَالاْءَئِمَّهَ مِنْ وُلدِهِ؛ (و یک یک امامان را ذکر کند)؛ پس بنویسد:

أَئِمَّتُهُ أَئِمَّهُ الْهُدَی الاْءَبْرَارُ.

ص: 739

نماز میت

این نماز واجب است بر همه مسلمانان که علم به فوت شخصی به هم رسانند و اگر یکی از ایشان بجا آورد از دیگری ساقط می شود و واجب است نماز بر شیعه (دوازده امامی) که بالغ باشد بی خلاف و اشهر و اقوی آنست که بر طفلی که شش سالش تمام شده باشد نماز واجب است و ظاهرا به قصد قربت

اکتفا می توان کرد و کمتر از شش ماهه را اگر زنده متولد شده باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و احوط نماز خواندن است و سزاوارترین مردم به نماز میت وارث اوست بنا بر مشهور، و شوهر اَولی است به زن خود و واجب است که نماز گزارنده رو به قبله بایستد و سر جنازه به جانب راست او باشد و میت بر پشت خوابیده باشد و در این نماز طهارت از حدث شرط نیست و جنب و حایض و بی وضو این نماز را می توانند بخوانند

و سنت است که باوضو باشد و اگر به هم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ باشد سنت است که تیمم کند و ظاهر بعضی

ص: 740

گواهم که نیست معبود حقی جز خدا و گواهم که محمد رسول خداست.

خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد.

احادیث است که بدون عذر نیز تیمم مستحب است و سنت است که پیش نماز برابر میان مرد بایستد و سینه زن بنا بر مشهور و سنت است که کفش را بکنند و واجب است که نیت

نماز کند و پنج تکبیر بگویند و سنت است که در هر تکبیر دست ها را بردارند تا محاذی گوشها و مشهور آنست که بعد از تکبر اول بگویند:

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ؛ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللّهِ.

و بعد از تکبیر دوم بگویند:

أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

و بعد از تکبیر سوم بگویند:

ص: 741

خدایا بیامرز مؤمنین و مؤمنات را.

خدایا بیامرز این مرده را.

خدا بزرگ است گواهم که نیست معبود حقی جز خدای یگانه و شریک ندارد و گواهم که محمد بنده

و رسول او است فرستاده او را به درستی مژده بخش و بیم دهنده جلو قیامت.

أَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ. و بعد از تکبیر چهارم بگویند:

أَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِهذَا الْمَيِّتِ.

و تکبیر پنجم را بگویند و فارغ شوند مجزی است. و موافق مشهور بهتر آن است که چنین کند: بعد از نیت بگوید:

أَللّهُ أَكْبَرُ؛ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلهَ إِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيکَ لَهُ؛ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ؛ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيراً وَنَذِيراً؛ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَهِ.

خدا بزرگتر است خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و برکت ده برمحمد و آل محمد و رحم کن به محمد و آل محمد چه بهتر صلوات و برکت و ترحمی که بر ابراهیم و آل ابراهیم کردی زیرا تو ستوده و بزرگواری و رحمت فرست بر همه پیغمبران و رسولان. خدا بزرگتر است خدایا بیامرز

مؤمنین و مؤمنات و مسلمین

پس بگوید: أَللّهُ أَکْبَرُ؛ أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ وَبَارِکْ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ وَارْحَمْ مُحَمَّداً وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ کَأَفْضَلِ مَا صَلَّیْتَ وَبَارَکْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَی

إِبْرَاهِیمَ وَآلِ إِبْرَاهِیمَ؛ إِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ؛ وَصَلِّ عَلی جَمِیعِ الْاَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِینَ. پس بگوید: أَللّهُ أَکْبَرُ؛ أَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَالْمُسْلِمِینَ

ص: 743

و مسلمات را از زنده و مرده آنها و پیوست کن میان ما و آنها به خیرات زیرا تو اجابت کن دعاهایی و تو بر هر چیز توانایی.

خدا بزرگتر است خدایا به راستی این بنده تو و زاده بنده تو و زاده کنیز توست به تو نازل شده و تو بهترین میزبانی خدایا ما جز خوبی از او نمی دانیم و تو داناتری بدو از ما خدایا اگر خوش رفتار است بیفزا در احسان او و اگر

وَالْمُسْلِمَاتِ؛ الاْءَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالاْءَمْوَاتِ؛ تَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ؛ إِنَّکَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ؛ إِنَّکَ عَلَى كُلِّ شَىْ ءٍ قَدِيرٌ. پس بگويد: أَللّه ُ أَكبَرُ؛ أَللَّهُمَّ إِنَّ هذَا عَبْدُکَ، وَابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ أَمَتِکَ؛ نَزَلَ بِکَ؛ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ؛ أَللَّهُمَّ إِنَّا لاَ نَعْلَمُ مِنْهُ إِلاَّ خَيْراً؛ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمِ مِنَّا؛ أَللَّهُمَّ إِنْ

كَانَ مُحْسِناً، فَزِدْ فِى إِحْسَانِهِ؛ وَإِنْ كَانَ

بدرفتار است بگذر از او و بیامرز او را خدایا قرارش ده نزد خودت در اعلا علیین و خلف او باشد بر خاندانش در آینده و رحم کن به او به رحمتت ای مهربان ترین مهربانان. خدا بزرگتر است

خدایا براستی این کنیز توست و دختر بنده توست

و زاده کنیزت و مهمان تو شد و تو بهترین میزبانی خدایا ما نمی دانیم از او جز خوبی و تو داناتری

مُسِیئاً، فَتَجَاوَزْ عَنْهُ؛ وَاغْفِرْ لَهُ؛ أَللَّهُمَّ اجْعَلْهُ عِنْدَکَ فِی أَعْلاَ عِلِّیِّینَ؛ وَاخْلُفْ عَلَی أَهْلِهِ فِی الْغَابِرِینَ؛ وَارْحَمْهُ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِینَ. (پس بگوید:) أَللّهُ أَکْبَرُ.

و فارغ می شود و اما اگر میت زن باشد می گوید:

أَللَّهُمَّ إِنَّ هذِهِ أَمَتُکَ، وَابْنَةُ عَبْدِکَ وَابْنَةُ أَمَتِکَ؛ نَزَلَتْ بِکَ؛ وَأَنْتَ خَیْرُ مَنْزُولٍ بِهِ؛ أَللَّهُمَّ إِنَّا لاَ نَعْلَمُ مِنْهَا إِلاَّ خَیْراً؛ وَأَنْتَ أَعْلَمُ

ص: 745

به او از ما خدایا اگر خوش رفتار است به احسانش بیفزا و اگر بدرفتار است بگذر از او و بیامرز برای

او خدایا قرارش ده نزد خود در اعلا علیین و جانشین او باش بر خاندانش در آینده و رحمش کن به رحمت خود ای مهربان ترین مهربانان عالم.

خدایا بیامرز آنان را که توبه کردند و پیرو راه تو شدند و محفوظشان دار از عذاب دوزخ.

بِهَا مِنَّا؛ أَللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ مُحْسِنَةً، فَزِدْ فِی إِحْسَانِهَا؛ وَإِنْ كَانَتْ مُسِیئَةً، فَتَجَاوَزْ عَنْهَا؛ وَاغْفِرْ لَهَا؛ أَللَّهُمَّ اجْعَلْهَا عِنْدَکَ فِی أَعْلا عِلِّیِّینَ؛ وَاخْلُفْ عَلی أَهْلِهَا فِی الْغَابِرِینَ؛ وَارْحَمْها بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ. و اگر میت مستضعف باشد بگوید:

أَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلَّذِینَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِیلَکَ؛ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِیمِ.

ص: 746

خدایا او را قرار ده برای پدر و مادرش و برای ما گذشته و ذخیره و اجر.

پروردگارا عطا کن به ما در دنیا حسنه و در آخرت حسنه و نگهدار ما را از عذاب آتش.

و اگر میت طفل نابالغ باشد بگوید:

أَللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لاِءَبَوَیْهِ، وَلَنَا سَلَفاً وَفَرَطاً وَأَجْراً.

و سنت است که بر جای خود بایستد تا جنازه را بردارند خصوصا پیش نماز و در روایتی وارد شده است که بعد از فارغ شدن از نماز بگوید:

رَبَّنَا آتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَهً، وَفِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً؛ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

ص: 747

خدایا بگردانش بستانی از بستانهای بهشت و مگردانش گودالی از گودالهای دوزخ.

و چون جنازه را نزد قبر آوردند اگر مرد است بگذارند او را به طرف پاهای قبر و بیاورند او را تا لب قبر در سه دفعه. و اگر جنازه زن است او را بگذارند طرف پیش قبر که جانب قبله است پس داخل در قبر شود ولیّ میت یا کسی که امر کند و نازل شود در

قبر از طرف پای قبر که آن باب قبر است.

و چون نازل شد بگوید:

أَللَّهُمَّ اجْعَلْهَا رَوْضَةً مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّهِ؛ وَلاَتَجْعَلْهَا حُفْرَةً مِنْ حُفَرِ النَّارِ.

و سزاوار است که شخص نازل سر برهنه و پا برهنه باشد بابندهای گشاده پس بگیرد میت را و از سر او داخل در قبر کند و

بگوید در آن حال:

به نام خدا و به ذات خدا و در راه خدا و بر کیش رسول خدا خدایا با ایمان به تو و تصدیق به کتابت این است که وعده داده به ما خدا و رسولش و راست گفته خدا و رسولش خدایا بیفزا ما را ایمان و تسلیم.

بِسْمِ اللّهِ وَبِاللّهِ؛ وَفِی سَبیلِ اللّهِ؛ وَعَلَی مِلَّهِ رَسُولِ اللّهِ؛ أَللَّهُمَّ إِیمَاناً بِکَ وَتَصْدِیقاً بِکِتَابِکَ؛ هَذا مَا وَعَدَنَا اللّهُ وَرَسُولُهُ؛ وَصَدَقَ اللّهُ وَرَسُولُهُ؛ أَللَّهُمَّ زِدْنَا إِیمَاناً

وَتَسْلِیماً.

پس بخواباند او را بر جانب راست و روی او را به قبله کند و بگشاید بندهای کفن را از جانب سر و پای او و بگذارد صورت میت را بر خاک و مستحب است که بگذارد با او چیزی از تربت امام حسین علیه السلام پس بچیند بر او خشت و بگوید آن کسی که می چیند خشت را:

خدایا پیوست ده تنهائیش را و آرام کن وحشتش را و رحم کن غریبی او را و با او همنشین کن از رحمت خود به اندازه ای که بی نیاز شود از رحمت دیگری و محشورش کن با هر که او را دوست دارد از ائمه طاهرین.

أَللَّهُمَّ صِلْ وَحْدَتَهُ؛ وَآنِسْ وَحْشَتَهُ؛ وَارْحَمْ غُرْبَتَهُ؛ وَأَسْکِنْ إِلَیْهِ مِنْ رَحْمَتِکَ، رَحْمَةً یَسْتَغْنِی بِهَا عَن رَحْمَهِ مَنْ سِوَاکَ؛ وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ کَانَ یَتَوَلَّاهُ مِنَ الْأَئِمَّهِ الطَّاهِرِینَ.

و مستحب است که تلقین کرده شود میت به شهادتین و اسماء ائمه علیهم السلام وقت گذاشتن در قبر پیش از چیدن خشت بر او. پس می گوید تلقین کننده: یا فلان بن فلان؛ و به جای این اسم می برد آن میت و پدر او را؛

ص: 750

یاد کن عهدی را که بیرون شدی بدان از دار دنیا که شهادت به این است که نیست معبود حقی جز خدای یگانه است شریک ندارد و اینکه

محمد بنده و رسول او است و این که امیر مؤمنان و حسن و حسین(ع)،

امامان توأند امامان هدایت خوش رفتار.

أُذْکُرِ الْعَهْدَ الَّذِی خَرَجْتَ عَلَیْهِ مِن دَارِ الدُّنْیَا، شَهَادَهَ أَنْ لاَ ءِلهَ ءِلاَّ اللّهُ، وَحْدَهُ لاَشَرِیکَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ؛ وَأَنَّ

عَلِیّاً أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ؛ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَیْنَ، و ذکر کند ائمه را یک به یک تا آخر،

أَئِمَّتُکَ أَئِمَّهُ الْهُدَی الاْءَبْرَارُ.

پس وقتی که فارغ شد از چیدن خشت بریزد خاک بر او. و مستحب است که خاک بریزند کسانی که حاضر شده اند با پشت دست های خودشان و بگویند در آن حال:

ص: 751

ما از خدائیم و ما به سوی او بازگردیم این است آن چه وعده داده به ما خدا و رسولش و راست گفته اند خدا و رسولش خدایا بیفزا برای ما ایمان و تسلیم را.

إِنَّا لِلّهِ وَإِلَيْهِ رَاجِعُونَ؛ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللّهُ وَرَسُولُهُ؛ وَصَدَقَ اللّهُ وَرَسُولُهُ؛ أَللَّهُمَّ زِدْنَا

إِيمَاناً وَتَسْلِيماً.

پس چون اراده کند بیرون آمدن از قبر را بیرون بیاید از طرف پاهای میت پس پر کند قبر را و بلند کند از زمین به قدر چهار انگشت. و نریزد در قبر غیر از خاک قبر و گذارده شود نزد سر او خشتی یا لوحی پس بریزد آب بر قبر و ابتدا کند به ریختن آب از جانب سر پس دور داده شود آب ریختن بر چهار طرف قبر

تا برگردد نزد سر آنجایی که اول شروع کرده است به آب ریختن پس اگر از آن آب چیزی زیاد بیاید بریزد بر وسط قبر پس وقتی که پوشانید قبر را بگذارد دست خود را بر قبر هر کسی که می خواهد و بگشاید انگشتان خود را و فرو ببرد در خاک قبر و دعا کند برای میت. پس بگوید:

خدایا مأنوس دار وحشتش را و رحم کن به غربت او و آرام کن هراس او را و جبران کن تنهایی او را

و رحمت خود را همنشین او کن که بی نیاز شود بدان از رحمت دیگری و محشورش کن با هر که دوستدار اوست.

خدا پروردگار توست و محمد(ص) پیغمبر تو و قرآن کتاب تو و کعبه قبله توست و علی امام توست و حسن

أَللَّهُمَّ آنِسْ وَحْشَتَهُ؛ وَارْحَمْ غُرْبَتَهُ؛ وَأَسْكِنْ رَوْعَتَهُ؛ وَصِلْ وَحْدَتَه؛ وَأَسْكِنْ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِکَ، رَحْمَةً يَسْتَغْنِی بِهَا عَنْ رَحْمَهِ مِنْ سِوَاکَ؛ وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلاَّهُ.

پس وقتی که برگشتند مردم از نزد قبر تأخیر بینداز برگشتن خود را کسی که سزاوارتر است به آن میت و مهربانی کند به او و

بگوید به صدای بلند اگر مقام تقیه نباشد یا فلان بن فلان (اسم میت و پدر او را ببرد)

أَللّه ُ رَبُّکَ؛ وَمُحَمَّدٌ نَبِيُّکَ؛ وَالْقُرْآنُ كِتَابُکَ؛ وَالْكَعْبَهُ قِبْلَتُکَ؛ وَعَلِیٌّ إِمَامُکَ؛ وَالْحَسَنُ

و حسین،

امامان توست امامان رهنما و نیکوکردار.

وَالْحُسَیْنُ، و نام ببرد ائمه را یک یک،

أَئِمَّتُکَ، أَئِمَّهُ الْهُدَی الاْءَبْرَارُ.

مؤلف گوید که: غیر از وقت احتضار از برای میت دو جا تلقین مستحب است یکی وقتی که او را در قبر گذارند و بهتر

آن است که به دست راست دوش راست او را و به دست چپ دوش چپ او را بگیرند و او را حرکت دهند و تلقین کنند.

و دیگر وقتی که او را دفن کردند سنت است که ولی میت یعنی اقرب خویشان او بعد از آن که مردم از سر قبر او برگردند نزد سر میت بنشیند و به صدای بلند او را تلقین کند و خوبست که دو کف دست را روی قبر گذارد و دهان را نزدیک قبر برد و اگر دیگری را نائب کند نیز خوبست و در اخبار وارد شده است که:

چون این تلقین را بکنند منکر به نکیر می گوید: بیا برویم تلقین حجتش کردند احتیاج به پرسیدن نیست پس بر می گردند و سؤال نمی کنند.

علامه مجلسی رحمه الله فرموده و تلقین کننده به این نحو بگوید جامع تر است:

بشنو بفهم ای فلان پسر فلان

آیا تو بر همان عقیده هستی که با آن از ما جدا شدی

که عبارت از گواهی به این بود که نیست معبود حقی جز خدا یگانه است شریک ندارد و محمد که درود خدا بر او و آلش باد بنده و رسول او است و سید پیغمبران و خاتم رسولان و اینکه علی امیرالمؤمنین و سید اوصیا است امامی است که واجب کرده خدا طاعتش را بر جهانیان و اینکه حسن و حسین و علی بن الحسین

إِسْمَعْ إِفْهَمْ یَافُلاَنَ بْنَ فُلاَنَ (ونام او وپدرش را بگوید)

هَلْ أَنْتَ عَلَی الْعَهْدِ الَّذِی فارَقْتَنَا عَلَیْهِ، مِنْ شَهَادَهِ أَنْ لاَ ءِلهَ ءِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ؛ وَأَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللّهُ عَلَیْه وَآلِهِ، عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَسَیِّدُ النَّبِیِّینَ، وَخَاتَمُ الْمُرْسَلِینَ؛ وَأَنَّ عَلِیّاً، أَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ؛ وَسَیِّدُ الْوَصِیِّینَ،

وَإِمَامٌ افْتَرَضَ اللّهُ طَاعَتَهُ عَلَی الْعَالَمِینَ؛ وَأَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَیْنَ وَعَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ

و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و حسن بن علی و قائم و حجت مهدی صلوات خدا بر آنها امامان مؤمنان و حجتهای خدا بر

همه خلق و امامان تو امامان هدایت و خوش رفتار ای فلان بن فلان چون آمدند نزد تو دو فرشته مقرب و دو رسول از پیشگاه خدای تبارک

وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِیَّ بْنَ مُوسی وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَعَلِیِّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ

وَالْقَائِمَ الْحُجَّةَ الْمَهْدیَّ، صَلَوَاتُ اللّهِ عَلَیْهِمْ، أَئِمَّهُ الْمُؤْمِنِینَ؛ وَحُجَجُ اللّهِ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ؛ وَأَئِمَّتُکَ أَئِمَّهُ هُدیً أَبْرَارٌ؛ یَافُلاَنَ بْنَ فُلاَنٍ إِذَا أَتَاکَ الْمَلَکَانِ الْمُقَرَّبَانِ رَسُولَیْنِ مِنْ عِنْدِ اللّهِ تَبَارَکَ

و تعالی و بپرسند از تو نسبت به پروردگارت و از پیغمبرت و از دینت و از کتابت و از قبله ات

و از امامانت نترس در جواب آنها بگو خدای جل جلاله پروردگار من است و محمد که درود خدا بر او و آلش باد پیغمبر من است و اسلام دین من ایت و قرآن کتاب من است و کعبه قبله من است و امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب امام من است و حسن بن علی مجتبی امام من است و حسین بن علی

وَتَعَالی، وَسَئَلاَکَ عَنْ رَبِّکَ وَعَنْ نَبِیِّکَ وَعَنْ دِینِکَ وَعَنْ کِتَابِکَ وَعَنْ قِبْلَتِکَ وَعَنْ أَئِمَّتِکَ؛ فَلاَ تَخَفْ؛ وَقُلْ فِی جَوَابِهِمَا: أَللّهُ جَلَّ جَلاَلُهُ رَبِّی؛ وَمُحَمَّدٌ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ نَبِیِّی؛ وَالْاِءسْلاَمُ دِینِی؛ وَالْقُرْآنُ کِتابِی؛ وَالْکَعْبَهُ قِبْلَتِی؛ وَأَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیُّ بْنُ أَبِی طَالِبٍ إِمَامِی؛ وَالْحَسَنُ بْنُ

عَلِیٍّ الْمُجْتَبی إِمَامِی؛ وَالْحُسَیْنُ بْنُ عَلِیٍّ

شهید در کربلا امام من است و علی زین العابدین امام من است و محمد باقر علم انبیا امام من است و جعفر صادق امام من است و موسی الکاظم امام من است و علی رضا امام من است و محمد جواد امام من است و علی هادی امام من است و حسن عسکری امام

من است و حجت منتظر امام من است رحمت و صلوات خدا بر ایشان همه امامان من

الشَّهِیدُ بِکَرْبَلاَءَ ءِمَامِی؛ وَعَلِیٌّ زَیْنُ الْعَابِدِینَ إِمَامِی؛ وَمُحَمَّدٌ بَاقِرُ عِلْمِ النَّبِیِّینَ إِمَامِی؛ وَجَعْفَرٌ الصَّادِقُ إِمَامِی؛

وَمُوسَی الْکَاظِمُ إِمَامِی؛ وَعَلِیٌّ الرِّضَا إِمَامِی؛ وَمُحَمَّدٌ الْجَوَادُ إِمَامِی؛ وَعَلِیٌّ الْهَادِی إِمَامِی؛ وَالْحَسَنُ الْعَسْکَرِیُّ إِمَامِی؛ وَالْحُجَّهُ الْمُنْتَظَرُ إِمَامِی؛ هؤُلاَءِ صَلَوَاتُ اللّهِ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ، أَئِمَّتِی

ص: 758

و آقایانم و رهبرانم و شفیعانم هستند به آنان پیرو و دوستم و ار دشمنانشان بیزارم در دنیا

و آخرت پس از این ای فلان پسر فلان که خدا تبارک و تعالی چه خوب پروردگاری است و محمد که درود خدا بر او و آلش باد چه خوب پیغمبری است و امیرالمومنین علی بن ابیطالب و اولادش امامان یازده گانه چه خوب امامانی هستند و آنچه آورده است محمد که درود خدا بر او و آلش باد حق است و مرگ حق است

وَسَادَتِی وَقَادَتِی وَشُفَعَائِی؛ بِهِمْ أَتَوَلَّی وَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَبَرَّءُ فِی الدُّنْیَا وَالْآخِرَهِ؛ ثُمَّ اعْلَمْ یَا فُلاَنَ بْنَ فُلاَنٍ؛ أَنَّ اللّهَ تَبَارَکَ وَتَعَالَی نِعْمَ الرَّبُّ؛ وَأَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ نِعْمَ الرَّسُولُ؛ وَأَنَّ أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ وَأَوْلاَدَهُ الْاَءَئِمَّهَ الْاَحَدَ

عَشَرَ نِعْمَ الْاَءَئِمَّهُ؛ وَأَنَّ مَا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ حَقٌّ؛ وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ؛

و سؤال نکیر و منکر در قبر حق است و بعث حق است و نشور حق است و صراط حق است و میزان حق است و پرش نامه اعمال حق است و بهشت حق است و دوزخ حق است و قیامت بیاید شکی در آن نیست و به راستی خدا برانگیزاند هر که در گورها است.

آیا فهمیدی ای فلان؟

وَسُؤَالَ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ فِی الْقَبْرِ حَقٌّ؛ وَالْبَعْثَ حَقٌّ؛ وَالنُّشُورَ حَقٌّ؛ وَالصِّرَاطَ حَقٌّ؛ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ؛ وَتَطَائُرَ الْكُتُبِ حَقٌّ؛ وَالْجَنَّةَ

حَقٌّ؛ وَالنَّارَ حَقٌّ؛ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لاَ رَيْبَ فِيهَا؛ وَأَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ؛ پس بگوید:

أَفَهِمْتَ يَا فُلاَنُ؟

در حدیث است که میت در جواب می گوید: بلی فهمیدم پس بگوید:

ص: 760

پا بر جا دارد خدایت به گفتار ثابت رهت نماید خدا به راه راست معرفی کند خدا میان تو و میان اولیای تو در قرارگاه رحمتش.

خدایا تهی کن زمین را از دو پهلویش و روحش را نزد خود بالا بر و تلقین کن به او از طرف خود برهان خدایا عفو تو بایست عفو تو.

ثَبَّتَکَ اللّهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ؛ هَدَاکَ اللّهُ إِلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ؛ عَرَّفَ اللّهُ بَیْنَکَ وَبَیْنَ أَوْلِیَائِکَ، فِی مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ. پس بگوید:

أَللَّهُمَّ جَافِ الاْءَرْضَ عَنْ جَنْبَیْهِ؛ وَاصْعَدْ

بِرُوحِهِ إِلَیْکَ؛ وَلَقِّهِ مِنْکَ بُرْهَاناً؛ أَللَّهُمَّ عَفْوَکَ عَفْوَکَ.

دعای قربانی

من روکردم بسوی آن کسیکه آفرید آسمانها و زمین را (یکدل) خالص و مخلص در حال تسلیم، و نیستم من از مشرکان، همانا

نماز و عبادتم و زندگی و مرگم از آن خدا پروردگار جهانیان است، که شریک ندارد و به همین مأموریّت دارم و از مسلمانان هستم خدایا از تو و برای تو است بنام خدا و خدا بزرگتر است، خدایا (این را) از من بپذیر.

به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون قربانی را بخری روی آن را به قبله کن و در وقت نحر یا ذبح بگو:

وَجَّهْتُ وَجْهِیَ لِلَّذی فَطَرَ السَّمواتِ وَالْاَءَرْضَ حَنیفاً مُسْلِماً وَما أَنَا مِنَ الْمُشْرِکینَ إِنَّ صَلوتِی وَنُسُکی وَمَحْیایَ وَمَماتی لِلّهِ رَبِّ الْعالَمیْنَ لا شَریکَ لَهُ بِذلِکَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمینَ أَللّهُمَّ مِنْکَ وَلَکَ بِسْمِ اللهِ وَاللهُ أَکْبَرُ، أَللّهُمَّ

تَقَبَّلْ مِنِّی. و فرمود تا نمیرد سرش را جدا مکن.

ص: 762

مستحب است در روز عرفه غسل و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام و دو رکعت نماز در زیر آسمان صاف در رکعت اوّل بعد از حمد و توحید و در رکعت دوّم قُلْ یا أَیُّهَا الْکافِرُونَ وطلب آمرزش که آمرزیده است انشاءاللّه تعالی.

«وامّااعمال عید قربان»

مستحب است غسل و نماز عید به ترتیبی که در عید فطر گذشت و قربانی کردن و خواندن دعای چهل و ششم و چهل و هشتم از صحیفه کامله سجادیه که آن دعاها این است:

یا مَنْ یَرْحَمُ مَنْ لایَرْحَمُهُ العِبادُ و دعای چهل و هشتم از صحیفه أَللّهُمَّ هَذَا یَوْمٌ مُبَارَکٌ تا آخر دعا.

ص: 763

پروردگار من و پروردگار تو پروردگار جهانیان است خدا شیرین کن بر ما با امنیّت و ایمان و تندرستی و مسلمانی و پیشی جستن بدانچه دوست داری و می پسندی. خدایا برکت ده به ما در این ماه و روزی ده ما را از خیرش و کمکش، و بگردان از ما زیان و بدی و بلا

و فتنه آنرا.

شب اوّل: طلب هلال کند و چون رؤیت هلال کردی رو به قبله کن و دستها را به آسمان بلند کن و خطاب به هلال بگو:

رَبِّی وَرَبُّکَ اللّهُ رَبُّ الْعالَمِینَ. أَللّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ وَالْاِیمانِ وَالسَّلامَهِ وَالْاِسْلامِ وَالْمُسارَعَهِ إِلی مَا تُحِبُّ وَتَرْضی. أَللّهُمَّ بارِکْ لَنا فی شَهْرِنا هذَا، وَارْزُقْنا خَیْرَهُ وَعَوْنَهُ، وَاصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلاءَهُ وَفِتْنَتَهُ.

نماز اول ماه

بنام خدای بخشاینده و مهربان نیست جنبنده ای در زمین جز آنکه بر خداست روزیش و می داند خدا جایگاه و پایگاهش را همه اینها در دفتر روشن است بنام خدای بخشاینده مهربان، اگر خدا زیانی به تو رساند

در روز اول ماه دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو اللّه احد و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انّا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدّقی کند چون چنین کند

سلامتی خود را در آن ماه از حق تعالی بخرد و از بعضی روایات نقل است که بعد از نماز بخواند:

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ وَمَا مِنْ دَابَّهٍ فِی الْاَءرْضِ إِلاَّ عَلَی اللّهِ رِزْقُها وَیَعْلَمُ مُسْتَقَرَّها وَمُسْتَوْدَعَها کُلٌّ فِی کِتابٍ مُبِینٍ. بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ وَ إِنْ یَمْسَسْکَ اللّهُ بِضُرٍّ

ص: 765

برطرف کننده ای ندارد جز خود او، و اگر خیری برای تو

بخواهد جلوگیری کننده ای برای فضل او نیست، برساند آنرا به هر که خواهد از بندگانش و او آمرزنده و مهربان است. بنام خدای بخشاینده و مهربان، بزودی خدا بعد از سختی آسانی دهد آنچه خدا خواهد همان شود، نیروئی جز با توکل بر خدا، بس است برای ما او، و بهترین وکیل است، واگذار می کنم کارم را به خدا زیرا بینا است نسبت به بندگان. نیست معبودی جز تو، منزهی تو، براستی من از ستمکارانم، پروردگارا من بدانچه برایم نازل کنی از خیر

فَلا کَاشِفَ لَهُ إِلاَّ هُوَ وَ إِنْ یُرِدْکَ بِخَیْرٍ فَلارادَّ لِفَضْلِهِ یُصِیبُ بِهِ مَنْ یَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ، بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ سَیَجْعَلُ اللّهُ بَعْدَ عُسْرٍ یُسْراً مَا شاءَ اللّهُ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللّهِ حَسْبُنَا اللّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ

وَأُ فَوِّضُ أَمْرِی إِلَی اللّهِ إِنَّ اللّهَ بَصِیرٌ بِالْعِبادِ، لاَ إِلهَ إِلاَّ أَ نْتَ سُبْحانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظّالِمِینَ، رَبِّ إِنِّی لِما أَ نْزَلْتَ إِلَیَّ مِنْ

ص: 766

نیازمندم، پروردگارا تنهایم نگذار و تو بهترین وارثانی.

خَیْرٍ فَقِیرٌ، رَبِّ لاَ تَذَرْنِی فَرْداً وَأَنْتَ خَیْرُ

الْوارِثِینَ.

ص: 767

مناجات حضرت امیر علیه السلام

پروردگارا من از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که مال و فرزند هیچ نفع نبخشد و چیزی جز آنکه با قلب اک و سالم حضور خدا آید سود ندهد ای خدا من از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که ظالم از پشیمانی حسرت انگشت به دندان می خاید و می گوید ای کاش من با رسول حق را

طاعت پیش می گرفتم و از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که گنهکاران

مؤلف گوید این مناجات را می توان در محراب حضرت امیر علیه السلام در مسجد کوفه خواند و نیز منقول است دعائی که در

مسجد زید خواهد آمد ان شاء اللّه تعالی.

اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَ لُکَ الْاَءَمانَ یَوْمَ لاَ یَنْفَعُ مالٌ وَلاَ بَنُونَ إِلاَّ مَنْ أَتَی اللّهَ بِقَلْبٍ سَلِیمٍ وَأَسْأَلُکَ الْاَءَمانَ یَوْمَ یَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَی یَدَیْهِ یَقُولُ یَا لَیْتَنِی اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِیلاً، وأَسْأَ لُکَ الْاَءَمانَ یَوْمَ یُعْرَفُ

به سیمایشان شناخته می شوند که پس موی پیشانی آنها را با پاهایشان

بگیرند و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که نه پدری به جای فرزند و نه فرزندی به جای پدر جزا و کیفر شود و البته آن روز وعده خدا حقّ و حقیقت است و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سخی که مردم ظالم ستمگر را عذرخواهی سود نبخشد و بر آنان لعنت و منزلگاه بد است و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که هیچکس را قدرت بر کس دیگر نیست و فرمان در آن روز خاصّ خداست و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که

الْمُجْرِمُونَ بِسِیماهُمْ فَیُؤْخَذُ بِالنَّواصِی وَالاْءَقْدامِ، وَأَسْأَ لُکَ الاْءَمانَ یَوْمَ لاَ یَجْزِی والِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلاَ مَوْلُودٌ هُوَ جازٍ عَنْ والِدِهِ شَیْئاً إِنَّ وَعْدَ اللّهِ حَقٌّ، وَأَسْأَ لُکَ الاْءَمانَ یَوْمَ لاَ یَنْفَعُ الظّالِمِینَ مَعْذِرَتُهُمْ

وَلَهُمُ اللَّعْنَهُ وَلَهُمْ سُوءُ الدّارِ، وَأَسْأَ لُکَ الاْءَمانَ یَوْمَ لاَ تَمْلِکُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَیْئاً وَالاْءَمْرُ یَوْمَئِذٍ لِلّهِ، وَأَسْأَ لُکَ الاْءَمانَ یَوْمَ یَفِرُّ

ص: 769

هر شخص از برادر و مادر و پدر و زن و فرزندانش می گریزد که هرکس در آن روز توجّه به کار خویش از غیرش بی نیاز دارد و از تو درخواست ایمنی می کنم در روزی که کافر بدکار آرزو کند که ای کاش توانستی فرزندانش را فدای خود سازد و از عذاب برهد و هم زن و برادر و

قبیله اش که همیشه بحمایتش بر می خواستند و هر که در روی زمین است همه را فدای خود گرداند تا از عذاب نجات یابد و هرگز نجات نخواهد یافت که آتش دوزخ بر اوش عله ور است تا سر و صورت و اندامش پاک بسوزد ای آقای من ای آقای من تویی مولای من و من بنده توام و آیا در حقّ بنده

الْمَرْءُ مِنْ أَخِیهِ وَأُمِّهِ وَأَبِیهِ وَصاحِبَتِهِ وَبَنِیهِ

لِکُلِّ امْرِیَء مِنْهُمْ یَوْمَئِذٍ شَأْنٌ یُغْنِیهِ، وَأَسْأَلُکَ الاْءَمانَ یَوْمَ یَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ یَفْتَدِی مِنْ عَذابِ یَوْمَئِذٍ بِبَنِیهِ وَصاحِبَتِهِ وَأَخِیهِ وَفَصِیلَتِهِ الَّتِی تُؤْوِیهِ وَمَنْ فِی الاْءَرْضِ جَمِیعاً ثُمَّ یُنْجِیهِ کَلاَّ إِنَّها لَظی نَزَّاعَةً لِلشَّوی، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَنْتَ الْمَوْلی وَأَ نَا الْعَبْدُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْعَبْدَ

ص: 770

جز مولایش که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی مالک وجود من و من مملوک توأم و آیا در حقّ مملوک جز مالکش که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی با عزّت و اقتدار و من بنده ذلیلم و آیا در حقّ شخص ذلیل جز ذات با عزّت و اقتدار که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی آفریننده من و من مخلوق توأم و آیا در حقّ مخلوق جز آفریننده او که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی خدای بزرگ و من بنده حقیر ناچیز و

آیا در حقّ بنده ناچیزی جز خدای بزرگ که ترحّم خواهد کرد؟

إِلاَّالْمَوْلی، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَ نْتَ الْمالِکُ وَأَ نَا الْمَمْلُوکُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَمْلُوکَ إِلاَّالْمالِکُ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَنْتَ الْعَزِیزُ وَأَ نَا الذَّلِیلُ وَهَلْ یَرْحَمُ الذَّلِیلَ إِلاَّ الْعَزِیزُ،

مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَ نْتَ الْخالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ إِلاَّالْخالِقُ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَ نْتَ الْعَظِیمُ وَأَنَا الْحَقِیرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْحَقِیرَ إِلاَّ الْعَظِیمُ،

آقای من ای آقای من تویی قوی و توانا و من ضعیف و ناتوان و آیا در حق ضعیفی ناتوان جز شخص قویّ توانا که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی بی نیاز و من فقیر و آیا در حقّ فقیری محتاج جز

غنیّ بی نیاز که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی عطا بخش سائلان و من به درگاهت سائلم و آیا در حقّ سائل جز عطا بخشنده که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی زنده ابدی و من مرده بی روح و آیا در حقّ مرده ای بی روح جز زنده ابدی که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی وجود باقی

مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَنْتَ الْقَوِیُّ وَأَنَا الضَّعِیفُ وَهَلْ یَرْحَمُ الضَّعِیفَ إِلاَّ الْقَوِیُّ، مَوْلایَ یَامَوْلایَ أَ نْتَ الْغَنِیُّ وَأَ نَا الْفَقِیرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْفَقِیرَ إِلاَّ الْغَنِیُّ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَنْتَ الْمُعْطِی وَأَنَا السَّائِلُ وَهَلْ یَرْحَمُ السَّائِلَ إِلاَّ الْمُعْطِی، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَنْتَ الْحَیُّ وَأَ نَا الْمَیِّتُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَیِّتَ

إِلاَّالْحَیُّ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَ نْتَ الْباقِی

ص: 772

و من مخلوقی تباه و فانی و نابودم و آیا در حقّ فانی نابود شدنی جز ذات با قیسرمدی که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی موجود دایم ازلی و من موجودی زوال پذیر و آیا در حقّ موجودی زوال پذیر جز ذات دایم ازل که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی روزی دهنده خلق و من روزی خواهم و آیا در حقّ روزی خواهان جز رازق و روزی دهنده خلق که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی صاحب جود و احسان و من

بخیل و آیا در حقّ بخیل جز شخص با جود و احسان که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی عافیت بخش و شفابخش و من مبتلا و آیا

وَأَنَا الْفانِی وَهَلْ یَرْحَمُ الْفانِیَ إِلاَّ الْباقِی، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَ نْتَ الدَّائِمُ وَأَ نَا الزَّائِلُ وَهَلْ یَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلاَّ الدَّاَئِمُ، مَوْلایَ

یَامَوْلایَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَأَ نَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ إِلاَّ الرَّازِقُ، مَوْلایَ یَامَوْلایَ أَ نْتَ الْجَوادُ وَأَ نَا الْبَخِیلُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْبَخِیلَ إِلاَّ الْجَوادُ، مَوْلایَ یَامَوْلایَ أَنْتَ الْمُعافِی وَأَ نَا الْمُبْتَلی وَهَلْ

ص: 773

در حقّ مبتلا جز عافیت و شفابخش که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی خدای بزرگ و من بنده کوچک و آیا در حقّ بنده

صغیری جز خدای بزرگ که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی رهنمای خلق و من بنده گمراه و آیا در حقّ بنده گمراه جز رهنمای عالم که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی خدای بخشاینده و من بنده قابل ترحّم و بخشش و آیا در حقّ بنده قابل بخشش جز خدای بخشاینده که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی سلطان و من بنده امتحان شده و آیا در حقّ بنده

یَرْحَمُ الْمُبْتَلی إلاَّ الْمُعافِی، مَوْلایَ یَامَوْلایَ أَ نْتَ الْکَبِیرُ وَأَ نَا الصَّغِیرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الصَّغِیرَ إِلاَّ الْکَبِیرُ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَنْتَ الْهادِی وَأَ نَا الضَّالُّ وَهَلْ یَرْحَمُ الضَّالَّ إِلاَّ الْهادِی، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَنْتَ الرَّحْمنُ وَأَ نَا الْمَرْحُومُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَرْحُومَ إِلاَّ الرَّحْمنُ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ

أَنْتَ السُّلْطانُ وَأَ نَا الْمُمْتَحَنُ وَهَلْ یَرْحَمُ

امتحان شده جز سلطان عالم که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی رهبر و دلیل و من متحیّر و سرگردان و آیا در حقّ متحیّر سرگردان جز دلیل و رهبر که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی خدای غفور آمرزنده و من بنده گنهکار و آیا در حقّ بنده گنهکار جز خدای غفور که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی خدای غالب و قاهر و من بنده عاجز مغلوب و آیا در حقّ بنده مغلوب

مقهور جز خدای غالب قاهر که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی پروردگار پرورنده خلق و من مربوب و پرورش یافته توأم و آیا در حقّ مربوبی

الْمُمْتَحَنَ إِلاَّ السُّلْطانُ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَنْتَ الدَّلِیلُ وَأَ نَا الْمُتَحَیِّرُ وَهَلْ یَرْحَمُ

الْمُتَحَیِّرَ إِلاَّ الدَّلِیلُ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَأَ نَا الْمُذْنِبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُذْنِبَ إِلاَّ الْغَفُورُ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَ نْتَ الْغالِبُ وَأَنَا الْمَغْلُوبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ إِلاَّالْغالِبُ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ

جز آنکه پروردگار اوست که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من

تویی خدای با کبریا و بزرگی و من بنده فروتن و عاجز و آیا در حقّ بنده عاجز فروتن جز خدای با کبریای بزرگ که ترحّم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من برحمتت ترحّم کن و به جود و کرمت و فضل و احسانت از من راضی و خشنود باش ای خدای صاحب جود و احسان و فضل و نعمت به حقّ رحمتت ای مهربانترین مهربانان.

إِلاَّالرَّبُّ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ أَ نْتَ الْمُتَکَبِّرُ وَأَ نَا الْخاشِعُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْخاشِعَ إِلاَّالْمُتَکَبِّرُ، مَوْلایَ یَا مَوْلایَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ، وَارْضَ عَنِّی بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ وَفَضْلِکَ، یَا ذَا الْجُودِ وَالْاءِحْسانِ وَالطَّوْلِ وَالامْتِنانِ، بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ.

سلام بر تو ای ولیّخدا و حبیب خاصّ خدا سلام بر تو ای دوستدار و محبوب و برگزیده خدا سلام بر بنده خالص فرزند بنده خاصّ خدا سلام بر حسین مظلوم شهید راه خدا سلام بر آن اسیر غم و اندوه و مصایب سخت عالم و کشته آب چشمان پروردگارا من گواهی می دهم که آن حضرت

ولی تو و فرزند ولیّ توست و برگزیده تو و فرزند برگزیده توست که به لطف و کرمت رستگار شد تو او را به فیض

السَّلامُ عَلَی وَ لِیِّ اللّهِ وَحَبِیبِهِ ، السَّلامُ عَلَی خَلِیلِ اللّهِ وَنَجِیبِهِ ، السَّلامُ عَلَی

صَفِیِّ اللّهِ وَابْنِ صَفِیِّهِ ، السَّلامُ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِیدِ ، السَّلامُ عَلَی أَسِیرِ الْکُرُباتِ وَقَتِیلِ الْعَبَرَاتِ . اللّهُمَّ إِنِّی أَشْهَدُ أَ نَّهُ وَ لِیُّکَ وَابْنُ وَ لِیِّکَ ، وَصَفِیُّکَ وَابْنُ صَفِیِّکَ ، الْفَائِزُ بِکَرَامَتِکَ ، أَکْرَمْتَهُ

ص: 777

شهادت گرامی داشتی و به سعادت مخصوص گردانیدی و به پاکی نسل برگزیدی و او را امام بزرگی از بزرگان عالم و پیشوایی

از پیشوایان الهی جهان قراردادی و مدافع از اسلام مقرّر داشتی و میراث تمام پیمبران را به او عطا کردی و او را از جانشینان پیغمبر و حجّت خود بر خلق گردانیدی او هم در اتمام حجّت بر خلق رفع هر عذر از امّت کرد و اندرز و نصیحت امّت را با عطوفت و مهربانی انجام داده و خون پاکش را در راه تو به خاک ریخت تا بندگانت را از جهالت و حسرت و گمراهی نجات دهد و مردمی که مغرور دنیا شدند

بِالشَّهَادَهِ ، وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَهِ ، وَاجْتَبَیْتَهُ بِطِیبِ الْوِلادَهِ ، وَجَعَلْتَهُ سَیِّداً مِنَ السَّادَهِ ، وَقَائِداً مِنَ الْقَادَهِ ، وَذَائِداً مِنَ الذَّادَهِ ، وَأَعْطَیْتَهُ مَوَارِیثَ الاْءَ نْبِیَاءِ ، وَجَعَلْتَهُ حُجَّهً عَلَی خَلْقِکَ مِنَ الاْءَوْصِیَاءِ ، فَأَعْذَرَ فِی الدُّعَاءِ ، وَمَنَحَ النُّصْحَ ، وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِیکَ

لِیَسْتَنْقِذَ عِبَادَکَ مِنَ الْجَهَالَهِ ، وَحَیْرَهِ الضَّلالَهِ ، وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَیْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْیا ،

ص: 778

و بهره آخرتشان را به متاع ناچیز بست دنیا فروختند و ظلم و جور کردند و در پیروی هوای نفس هلاک شدند و تو را و پیغمبرت را به خشم و غضب آوردند و از آن بندگانت که از اهل شقاق و نفاق و دشمنی با تو بودند پیروی کردند در صورتی که آنها حامل بار سنگین گناه و معاصی و مستوجب آتش دوزخ بودند پس این امام بزرگوار با آن ستمکاران در راه تو جهاد کرد و به اخلاص کامل

صبر و تحمّل کرد و مشقّت بسیار کشید تا آنجا که در راه اطاعتت خون پاکش بخاک ریخت و حریم مطهّر و هتک حرمت خاندان پاکش را مباح شمردند روردگارا تو آن قوم ستمکار ظالم را لعن شدید کن و به عذاب سخت

وَبَاعَ حَظَّهُ بِالاْءَرْذَلِ الاْءَدْنی ، وَشَرَی آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الاْءَوْکَسِ ، وَتَغَطْرَسَ

وَتَرَدَّی فِی هَوَاهُ ، وَأَسْخَطَکَ وَأَسْخَطَ نَبِیَّکَ ، وَأَطَاعَ مِنْ عِبادِکَ أَهْلَ الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ ، وَحَمَلَهَ الاْءَوْزارِ ، الْمُسْتَوْجِبِینَ النَّارَ ، فَجاهَدَهُمْ فِیکَ صابِراً مُحْتَسِباً حَتَّی سُفِکَ فِی طَاعَتِکَ دَمُهُ وَاسْتُبِیحَ حَرِیمُهُ . اللّهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبِیلاً ، وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً

ص: 779

دردناک معذّب ساز سلام بر تو ای فرزند رسول خدا(ص) و فرزند سیّد

اولیاء و اوصیاء پیغمبر خدا گواهی می دهم که تو امین وحی خدایی و فرزند امین حق همه عمر با سعادت در جهان زیستی و با ثنای حق در گذشتی و از دنیا رحلت کردی و مظلوم و شهید راه حقّ گشتی و باز گواهی می دهم که خدای متعال وعده ای که به تو داده است به آن البتّه وفا کند و آنان که تو را خوار و مضطر گذاشتند همه را هلاک کند و قاتلانت را عذاب سخت چشاند و باز گواهی می دهم که تو به عهد خدا وفا کردی و در راه خدا همه عمر جهاد کردی تا هنگام شهادتت فرا رسید پس خدا لعنت کند

أَلِیماً . السَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ سَیِّدِ الْاَوْصِیاءِ ، أَشْهَدُ أَ نَّکَ أَمِینُ اللّهِ وَابْنُ أَمِینِهِ ، عِشْتَ سَعِیداً ، وَمَضَیْتَ حَمِیداً ، وَمُتَّ فَقِیداً ، مَظْلُوماً شَهِیداً ، وَأَشْهَدُ أَنَّ اللّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَکَ ، وَمُهْلِکٌ مَنْ خَذَلَکَ ، وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَکَ ،

وَأَشْهَدُ أَ نَّکَ وَفَیْتَ بِعَهْدِ اللّهِ ، وَجاهَدْتَ فِی سَبِیلِهِ حَتّی أَتَاکَ الْیَقِینُ ، فَلَعَنَ اللّهُ

آنان که تو را کشتند و یا درباره تو ظلم و ستم کردند و باز خدا لعنت کند آنکس را که به قتل و ظلم تو چون شنید راضی و خوشنود گشت پروردگارا من تو را گواه می گیرم که من دوست آن حضرت و دوست دوستداران او هستم و دشمن با دشمنان او پدر و مادرم فدای تو ای فرزند رسول خدا گواهی می دهم که

تو نوری در اصلاب پدران عالیرتبه و ارحام مادران پاک طینت بودی و انجاس جاهلیّت تو را آلوده نساخت و جامه های تیره ظلمانی اعصار جاهلیّت تو را نپوشانید و باز گزاهی می دهم که تو محقّقا

مَنْ قَتَلَکَ ،وَلَعَنَ اللّهُ مَنْ ظَلَمَکَ ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ . اللّهُمَّ إِ نِّی أُشْهِدُکَ أَنِّی وَ لِیٌّ لِمَنْ والاهُ ، وَعَدُوٌّ

لِمَنْ عاداهُ ، بِأَبِی أَ نْتَ وَأُمِّی یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، أَشْهَدُ أَ نَّکَ کُنْتَ نُوراً فِی الاْءَصْلابِ الشّامِخَهِ ، وَالاْءَرْحامِ الْمُطَهَّرَهِ ، لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجاهِلِیَّهُ بِأَ نْجاسِها ، وَلَمْ تُلْبِسْکَ الْمُدْلَهِمّاتُ مِنْ ثِیابِها ، وَأَشْهَدُ أَ نَّکَ مِنْ

ص: 781

از ارکان دین خدایی و اصل و اساس آیین مسلمین و پناه و نگهبان اهل ایمان و باز گواهی می دهم که تویی

محقّقا پیشوای نیکوکار با تقوای پسندیده صفات پاک و پاکیزه ذات و هدایت کننده خلق و هدایت یافته به حق و باز گواهی می دهم که نه تن از امامان امّت که از فرزندان تواند همه با روح تقوی و راهنمای طریق حق و رشته محکم ایمان خلق و حجّت خدایند بر تمام اهل دنیا و شهادت می دهم که من به امامت و حقّانیّت شما ایمان و به رجعت شما یقین دارم و در شروع به آیین و ختم کارم و قلبم

دَعائِمِ الدِّینِ ، وَأَرْکانِ الْمُسْلِمِینَ ، وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِینَ ، وَأَشْهَدُ أَ نَّکَ الْاءِمامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ الْهادِی الْمَهْدِیُّ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الْاءَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَةُ التَّقْوی ، وَأَعْلامُ الْهُدی ، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقی ، وَالْحُجَّةُ عَلَی أَهْلِ الدُّنْیا ، وَأَشْهَدُ أَ نِّی

بِکُمْ مُؤْمِنٌ ، وَبِإِیابِکُمْ مُوقِنٌ بِشَرایِعِ دِینِی ، وَخَواتِیمِ عَمَلِی ، وَقَلْبِی لِقَلْبِکُمْ

ص: 782

تسلیم قلب پاک شما و همه کارم پیرو امر شماست و یاریم تا خدا اذن دهد برای شما مهیّا است پس البتّه با شما هستم نه با دشمنان شما درود خدا بر شما و بر جسم و جان پاک شما باد و درود خدا بر شما باد از حاضر و غایب شما و بر ظاهر و بر باطن شما باد ای پروردگار عالمیان و عالم این دعای مرا اجابت فرمای.

سِلْمٌ وَ أَمْرِی لِاءَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّهٌ حَتَّی یَأْذَنَ اللّهُ لَکُمْ فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لامَعَ عَدُوِّکُمْ صَلَواتُ اللّهِ عَلَیْکُمْ وَعَلَی أَرْواحِکُمْ وَ أَجْسادِکُمْ وَشاهِدِکُمْ وَغَائِبِکُمْ وَظَاهِرِکُمْ وَبَاطِنِکُمْ آمِینَ رَبَّ الْعالَمِینَ .

درباره مرکز

بسمه تعالی
هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
آیا کسانی که میدانند و کسانی که نمیدانند یکسانند ؟
سوره زمر/ 9

مقدمه:
موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال 1385 هـ .ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:
موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب « مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:
1.بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
2.تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
3.جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
4.سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
5.گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
6.زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:
1.عمل بر مبنای مجوز های قانونی
2.ارتباط با مراکز هم سو
3.پرهیز از موازی کاری
4.صرفا ارائه محتوای علمی
5.ذکر منابع نشر
بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :
1.چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه
2.برگزاری مسابقات کتابخوانی
3.تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...
4.تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...
5.ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com
6.تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...
7.راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی
8.طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...
9.برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)
10.برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)
11. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در 8 فرمت جهانی:
1.JAVA
2.ANDROID
3.EPUB
4.CHM
5.PDF
6.HTML
7.CHM
8.GHB
و 4 عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :
1.ANDROID
2.IOS

WINDOWS PHONE.3
WINDOWS.4
به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .
درپایان :
از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان -خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی -پلاک 129/34- طبقه اول
وب سایت: www.ghbook.ir
ایمیل: Info@ghbook.ir
تلفن دفتر مرکزی: 03134490125
دفتر تهران: 88318722 ـ 021
بازرگانی و فروش: 09132000109
امور کاربران: 09132000109